New York Times Bestselling Author of *Rival*

PENELOPE DOUGLAS

Falling Away

For these two,
it's all or nothing....

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Fall Away serisi için övgüler

'Bu kitabı bir oturuşta okudum. *Rakip* seksi olduğu kadar sürükleyiciydi!' #1 *New York Times* çoksatan yazarı Colleen Hoover

"Duygusal bir heyecan arayan okuyucuya hitap edecek duygu ve yoğunluk dolu
IndieReader

'Bu ateşli, aksiyon dolu hikaye, türün keskin tarafına güçlü bir katkı ve okuyucular bir sonraki bölümü merakla bekleyecekler'
Publishers Weekly

"Yapmam gereken her şeyi bırakıp her kelimeyi yutmamı sağlayacak bir kitabı gerçekten arzuluyordum... ve *Bully* tam olarak bunu yaptı!
Smitten Kitap Blogu

'Kötü çocuk iyi kızla tanışır hikâyesine benzersiz bir yorum. Elimden bırakamadım!'
Aestas Kitap Blogu

'Tecrübeli yazarların yapamadığı bir şeyi yaptı - tam bir pislik olan bir kahramanı aldı ve beni ona aşık etti'
Scandalicious Kitap Yorumları

Ayrıca Penelope Douglas

Rakip
Olana
Kadar
Zorla
Uzaklara Düşmek

Telif Hakkı

Piatkus

İlk olarak 2014 yılında ABD'de New American Library, divisions of Penguin Group (USA) LLC tarafından yayımlanmıştır,
İlk olarak 2015 yılında Piatkus tarafından Büyük Britanya'da yayımlandı

Telif Hakkı © 2015 Penelope Douglas
Aflame'den alıntı © 2015 Penelope Douglas

Yazarın ahlaki hakkı ileri sürülmüştür.

Bu yayındaki tüm karakterler ve olaylar, açıkça kamu malı olanlar dışında, hayal ürünüdür ve yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır.
Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının yazılı ön izni olmaksızın ve bu koşul da dahil olmak üzere benzer bir koşul sonraki alıcıya uygulanmaksızın, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez ya da yayınlandığı biçimden başka bir cilt veya kapak biçiminde başka bir şekilde dağıtılamaz.

Bu kitap için British Library'den bir CIP katalog kaydı temin edilebilir.

ISBN 978-0-349-40584-1

Piatkus
An imprint
of
Little, Brown Kitap Grubu
100 Victoria Embankment
Londra EC4Y 0DY

Bir Hachette UK Şirketi
www.hachette.co.uk
www.piatkus.co.uk

UZAKLARA DÜŞMEK ÇALMA LISTESI

"Again" - Alice in Chains
"Battle Born" - Five Finger Death Punch
"Better Than Me" - Hinder
Young Guns' tan "Bones"
Bananarama' dan "Cruel Summer"
Pop Evil' den "Deal with the Devil"
Crossfade' den "The Deep End"
"Down with the Sickness" - Disturbed
"Dragula" - Rob Zombie
"Falling Away from Me" - Korn
Katy Perry' den "Firework"
"Good Man" - Devour the Day
"Heaven Knows"- Pretty Reckless
Fuel tarafından "Hemorrhage (In My Hands)"
"Here Without You" - 3 Doors Down
"The High Road" - Three Days Grace
"I Hate Myself for Loving You" Joan Jett & theBlackhearts
"I'm Not Jesus" Apocalyptica
"Me So Horny " by 2 Live Crew
"My Demons" - Starset
"Never Gonna Stop (The Red, Red Kroovy)" RobZombie
"Slept So Long" Jay Gordon
Disturbed' den "Stupify"
Chevelle' den "Take Out the Gunman"
Poison' dan "Talk Dirty to Me"
Stone Sour' dan "Tired by Stone"
"Torn to Pieces" - Pop Evil
"Hendekler" - Pop Evil

Kötü ebeveynleri olan tüm iyi insanlara.
İyi olacağız.

TEŞEKKÜRLER

İkisi bana doğru yolu, biri yanlış yolu öğreten ama hepsi de beni seven aileme. Dürüstlük ve güvenin altın değerinde olduğunu, karakter ve doğruluğun ise değerli olduğunu öğrendim. Teşekkür ederim.

Bu karakterlerin yaşadığını görmek için fedakârlık yapan kocama ve kızıma. Kızıma bir sürü park gezisi borçluyum, kocama da... Sana ne borçlu olduğumu biliyorsun tatlım. Ve bunu halledeceğim. Yakında. Kesinlikle yakında. Söz veriyorum.

New American Library'deki destek sistemime, bitmek bilmeyen sorularıma katlanan ve Fall Away Serisi için vizyonumu korumak için çok çalışan herkese. Güveniniz, tavsiyeleriniz ve yardımlarınız için teşekkürler Kerry, Isabel ve Courtney.

Beni bulan Dystel & Goderich Literary Management'tan Jane Dystel'e ve bunun için şükürler olsun! Her zaman çalışıyorsunuz ve ben kendimi her zaman önemli hissediyorum. Size, Miriam ve Mike'a, her şeyin üstünde kaldığınız ve benimle ilgilendiğiniz için teşekkürler.

Birbirlerine destek olan, bir dostluk ve eğlence topluluğu yaratan harika bir grup kadın ve bir erkekten oluşan sokak ekibim PenDragon Evi'ne. Söylemeye gerek yok, çevrimiçi sohbetlerinizi izlerken gülmekten kırılıyorum ve hepinizin ne kadar yakınlaştığını görmekten keyif alıyorum. Sonsuza kadar muz!

Eden Butler, Lisa Pantano Kane, Ing Cruz ve Marilyn Medina'ya, bir sahneye bakmak ya da hızlı acil durum geri bildirimi sağlamak için her an hazır oldukları için. Bu süreçte benimle birlikte yürüdüğünüz ve dürüst olduğunuz için teşekkür ederim.

Vibeke Courtney'e. Sade ve basit, hepsi senin sayende. Seninle hiç tanışmamış olsaydım, bir kitap yazmayı asla denemeyebilirdim. Ve sen olmasaydın, asla başarılı olamazdı. Sen el atmadan önce yazdıklarımın neredeyse tamamı anlatımdı ve sen sesimi yaratmama yardımcı oldun. Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim.

Okuyuculara ve eleştirmenlere, çalışmalarımı canlı tuttuğunuz ve sevginizi ve desteğinizi gösterdiğiniz için teşekkür ederim! Bu hikayeler gelişirken geri bildirimleriniz, düşünceleriniz ve fikirleriniz inanılmaz derecede önemliydi ve ben her zaman sizi düşünerek yazıyorum. Umarım size tekrar tekrar okumak isteyeceğiniz karakterler sunmaya devam edebilirim!

İÇİNDEKİLER

PENELOPE DOUGLAS'IN FALL AWAY
SERİSİNE DE ÖVGÜ TELİF HAKKI
UZAKLARA DÜŞMEK ÇALMA
LİSTESİ ADANMIŞLIK
TEŞEKKÜR ÖNSÖZ

BÖLÜM 1
BÖLÜM 2
BÖLÜM 3
BÖLÜM 4
BÖLÜM 5
BÖLÜM 6
BÖLÜM 7
BÖLÜM 8
BÖLÜM 9
BÖLÜM 10
BÖLÜM 11
BÖLÜM 12
BÖLÜM 13
BÖLÜM 14
BÖLÜM 15
BÖLÜM 16
BÖLÜM 17
BÖLÜM 18
BÖLÜM 19
BÖLÜM 20
BÖLÜM 21
BÖLÜM 22
BÖLÜM 23
BÖLÜM 24
BÖLÜM 25
BÖLÜM 26
BÖLÜM 27
BÖLÜM 28
BÖLÜM 29

YAZAR HAKKINDA

PROLOGUE

K.C.

Üç koca yıl.

Üç yıl boyunca bir erkek arkadaşım olmuştu ama yine de tek başımayken daha çok orgazm oluyordum. "Kahretsin bebeğim, iyi hissediyorsun." Uykulu fısıltısı boynumda ıslak bir his uyandırırken tembel

dudaklarımı tenimde gezdirdi.

Toparlanıyorum. Yarın için yapılacaklar listeme eklemeyi unuttuğum şey buydu. Üniversite için bavul hazırlamayı unutmam pek olası değildi, ama her şeyin listeye eklenmesi gerekiyordu ki kontrol edilebilsin.

"Çok ateşlisin." Liam'ın balık dudakları kısa, yavaş gagalarla boynumu gıdıklıyordu. Bir zamanlar bu beni kıkırdatıyordu ama şimdi onu ısırmak istememe neden oluyordu.

Ve eczaneye gitmem gerektiğini hatırladım. İlaçlarımı stoklamak istiyordum, böylece bir süreliğine endişelenmeme gerek kalmayacaktı. *Toplanma ve eczane. Toplanma ve eczane. Toplanma ve eczane. Unutma, K.C.*

Liam kalçalarını bacaklarımın arasına soktu, ben de gözlerimi devirdim. Hâlâ giyiniktik ama onun bunu fark ettiğinden emin değildim.

Bu kadar yorgun olmasaydım gülerdim. Nadiren sarhoş olurdu - bu gece sadece yaz sonu partisi olduğu için. Ve hiçbir zaman seks arzusuyla dolup taşmamış olmama rağmen, her fırsatta üstüme atlamaya çalışması hoşuma gidiyordu. İstendiğimi hissettiriyordu.

Ama bu gece olmuyordu.

"Liam," diye homurdandım, elini göğsümden iterken dudaklarımı büktüm, "Sanırım bu gecelik işimiz bitti, tamam mı? Arabayı kilitleyelim ve senin evine yürüyelim."

Yarım saatten fazla bir süredir arabasındaydık - ben onun riskli yerlerde seks fantezisini tatmin etmeye çalışıyordum, o ise... Kahretsin, ne yapmaya çalıştığını bile bilmiyordum.

Son zamanlarda daha fazla ilgilenmediğim için kendimi suçlu hissettim. Bu gece ona yardım etmediğim için kendimi suçlu hissettim. Ve o benimle birlikte *olmaya* çalışırken - anahtar kelime, benimle birlikte *olmaya* çalışırken - yapılacaklar listeme zihinsel eklemeler yaptığım için kendimi suçlu hissettim.

Uzun zamandır sevişmemiştik ve artık sorunumun ne olduğunu bilmiyordum.

Başı omzuma gömüldü ve yüz seksen kiloluk ağırlığının bedenime çöktüğünü hissettim.

Kıpırdamadı ve ben de bir iç çekerek Camaro'sunun yolcu koltuğunda rahatladım, bunca zamandır onun vücut ağırlığını taşımaya çalışmaktan kaslarım yanıyordu.

Vazgeçmişti. *Tanrıya şükür.*

Ama sonra inledim, nefes alışının yavaş, yumuşak ritmi dışında vücudunun biraz fazla hareketsizleştiğini fark ettim.

Harika. Şimdi bayılmıştı.

"Liam," diye fısıldadım, nedenini bilmiyordum, çünkü arkadaşım Tate Brandt'in evinin önündeki karanlık ve sessiz sokakta, onun arabasında tamamen yalnızdık.

Başımı yukarı kaldırarak, sarı saçlarının neredeyse örttüğü kulağına doğru konuştum. "Liam, uyan!" Ağırlığı oksijen alımımı engellediği için hırıldadım.

İnledi ama kımıldamadı.

Başımı koltuk başlığına yasladım ve dişlerimi birbirine geçirdim. Şimdi ne halt edecektim?

Gelecek hafta üniversite başlamadan önceki son yarış için bu gece Loop'a gitmiştik ve sonra Tate ve erkek arkadaşı Jared Trent onun evinde bir parti vermişlerdi. Aslında geceyi erkek arkadaşımla geçirmeyi planladığım halde anneme onun evinde kalacağımı söylemiştim.

Şimdi bayılmıştı.

Tate'in evi kilitliydi, Liam'ın arabasını nasıl kullanacağımı bilmiyordum ve yapacağım son şey beni bırakması için annemi aramaktı.

Kola uzanarak arabanın kapısını açtım ve sağ bacağımı Liam'ın altından çektim. Göğsüne bastırdım, vücudunun altından sıyrılmak ve arabadan sendeleyerek çıkmak için ihtiyacım olan kadar kaldırdım onu üzerimden. İnledi ama gözlerini açmadı ve ne kadar içtiği konusunda endişelenmem gerekip gerekmediğini merak ettim.

Eğilerek göğsünün sessiz ve sabit hareketlerle inip kalkmasını izledim. Yere düşürdüğü anahtarları ve içinde cep telefonum olan çantamı aldım ve kapıyı çarparak kapattım, arabayı kilitledim.

Liam çok uzakta yaşamıyordu ve çok şey istediğimi bilsem de Tate'i uyandırmam gerekecekti. Tabii Jared onun uyumasına izin veriyorsa.

Ellerimi straplez beyaz yazlık elbisemde gezdirdim ve elmas taklidi sandaletlerimle sessizce kaldırımdan aşağı indim. Daha önce yarış pisti için oldukça şık giyinmiştim ama partide de güzel görünmek istiyordum. Bu insanlardan bazılarını son kez görecektim. En azından bir süreliğine.

Elime telefonumu ve biraz para alabilecek kadar küçük çantamı sıkıştırarak Jared'in bahçesindeki küçük yokuşu tırmandım ve evinin ön merdivenlerini çıktım. İçeriden ışık gelmiyordu ama burada hâlâ birilerinin olması gerektiğini biliyordum çünkü sokak birkaç tanıdık olmayan arabayla doluydu ve dışarıdan gelen kısık müzik sesini duyuyordum. Şarkı sözleri "hastalıkla" ilgili bir şeyler söylüyordu.

Düğmeyi çevirdim, eve girdim ve köşeden oturma odasına baktım. Ve durdum. Ölmüştüm.

Bu da ne...?

Oda karanlıktı, müzik setinin ekranından gelen mavi parıltı dışında tek bir ışık bile görünmüyordu.

Belki evde başka ışıklar da yanıyordu. Belki hala burada başka insanlar vardı. Bunu söyleyemezdim.

Jaxon Trent'in başka bir kızın üzerinde neredeyse çırılçıplak olduğunu görünce gözlerim dolarken ve boğazıma bir yumru otururken tek yapabildiğim orada öylece durmaktı.

Hemen gözlerimi kapatarak başka tarafa baktım.

Jax. Başımı salladım. *Hayır.* Bu umurumda değildi. Kalbim neden bu kadar hızlı atıyordu? Jaxon Trent, Tate'in erkek arkadaşının küçük kardeşiydi. Daha fazlası değil.

Sadece bir çocuk.

Beni izleyen bir çocuk. Nadiren konuştuğum bir çocuk. Yanımda dururken bile tehdit gibi hissettiğim bir çocuk.

Her geçen gün daha az öyle görünen bir çocuk.

Ve şu anda nefes almak için yukarı çıkmıyordu. Vücudumu kapıya doğru salladım, onun ya da onun beni görmesini istemiyordum, ama ...

"Jax," diye nefes nefese kaldı kız. "Daha fazla. Lütfen."

Ve durdum, tekrar hareket edemedim. *Sadece git, K.C. Umurunda değil.*

Kapı kolunu sıktım, hızlı nefesler aldım ama hareket etmedim. Hareket edemedim.

Ellerimin neden titrediğini bilmiyordum.

Alt dudağımı çiğneyerek tekrar köşeyi döndüm ve onu ve kızı gördüm. Kalbim göğsümde bir kırıcı gibi çarpıyordu. Ve acıyordu.

Okuldan tanıyamadığım kız tamamen çıplaktı ve kanepede yüzüstü yatıyordu. Jax arkadan kızın üzerine yayılmıştı ve kot pantolonunun kıçının altına doğru itilmiş olmasına ve kalçalarını itmesine bakılırsa kızın içindeydi.

Bir kızla sevişmek için bile tamamen soyunmadı. Kızın yüzüne bile bakamadı. Hiç şaşırmadım. Okulda sergilediği kibirle Jax ne isterse yapabilirdi ve yaptı da.

Bir koluyla kendini tutarken, diğer koluyla kızın yüzünü sararak çenesini kendine doğru çevirdi ve eğilip ağzını kendi ağzıyla kapattı.

Liam beni hiç böyle öpmemişti. Ya da ben onu hiç böyle öpmemiştim.

Kız -uzun sarı saçları yüzünün etrafında dalgalanıyor ve omuzlarının üzerinden dökülüyordu- onu tüm gücüyle öptü, dili ve dişleri kızı işlerken çeneleri senkronize bir şekilde hareket etti.

Jax'in pürüzsüz, yontulmuş kalçaları yavaş ve iştah açıcı hareketlerle k a d ı n ı n içine girerken, eli yüzünü bırakıp sırtında gezindi ve sonra vücudunun altından kayarak göğüslerini avuçladı. Her seferinde tek bir şey yapmıyordu. Vücudunun her parçası bu işin içindeydi ve yaptığı her şey sanki iyi hissettiriyormuş gibi görünüyordu.

Neden olmasın ki? Jax'in bu kasabadaki kızlar tarafından arzulanmasının bir nedeni vardı. Kibar, kendinden emin ve yakışıklıydı. Benim tipim değildi ama seksi olduğu da inkâr edilemezdi. Tate'e göre, yarı Kızılderiliymiş.

Teni şekerleme gibiydi; pürüzsüz, lekesiz ve sıcak görünümlüydü. Saçları koyu kahverengi, neredeyse siyahtı ve sırtının yarısına kadar sarkıyordu. Sık sık saçlarını örer, sonra da atkuyruğu şeklinde kafatasının ortasından bağlardı, bunu *her* zaman yapardı. Saçlarını hiç açık görmemiştim.

Şimdiye kadar 1.80 boyunda olmalıydı ve muhtemelen kısa sürede ağabeyini boy olarak geçecekti. Jax'i okuldaki lakros sahasında ve ikimizin de çalıştığı spor salonunda görmüştüm. Kendini kızın üzerinde tutarken ve vücudunu kızın vücuduna doğru çalıştırırken pazu ve triseps kasları bükülüyordu. Pencereden giren ay ışığında, gövdedeki V'nin karın kaslarına ve daha aşağıya doğru inişini seçebiliyordum.

Kulağına fısıldarken hızını kesmedi ve sanki bir emir almış gibi ayağını yere indirdi, dizini büktü ve sırtını dikleştirdi.

Jax başını geriye atıp dişlerini göstererek kızın içine daha da gömülürken ben de dalgın dalgın bileğimin iç tarafındaki yara izini takip ederek baktım.

Benim için de öyle olmasını istedim. Onun gibi nefessiz kalmak istedim. Nefes nefese ve çaresiz. Tutkulu ve aç.

Liam beni bir kez mutlu etmişti ve işleri berbat ettiğinde onu geri aldım çünkü ilişkinin buna değeceğini düşünmüştüm.

Ama şimdi, bunu görünce... bir şeyleri kaçırdığımızı anladım.

Gözyaşının ne zaman döküldüğünü bilmiyordum ama elbisemin üzerine düştüğünü hissettim ve hızla gözlerimi kırpıştırarak yüzümü sildim.

Sonra gözüm bir şeye takıldı ve odada başka birinin olduğunu fark ederek tekrar göz kırptım. Sütyeni ve külotuyla neredeyse çıplak olan başka bir kız.

Bir nefes yuttum, havayı içime çektim ve sonra tekrar yutkundum.

Ne oluyor be?

Odanın öbür ucuna doğru yürüdü -pencerelerin yanında olmalıydı, çünkü şimdiye kadar onu görmemiştim- ve eğilip Jax'i sertçe öptü.

Asit safra boğazımdan yukarı süzüldü.

"Ugh!" Homurdandım ve geriye doğru tökezleyerek girişteki karşı duvara çarptım. Çırpınarak ön kapıyı açtım ve arkama bakmadan dışarı uçtum.

Basamakları atlayıp koşarak çimlere vurmuştum ki arkamdan derinden gelen bir ses "Dur!" diye emretti.

Ben yapmadım.

Siktir et onu. Jaxon Trent'in canı cehenneme. Neden kızgın olduğumu bilmiyordum ve kimin umurundaydı ki?

Çimenlerin üzerinden koşarak kaldırıma fırladım, keşke ayağımda sallanan sandaletler yerine spor ayakkabı giyseydim diye düşündüm.

"Dur, yoksa seni yere sererim, K.C.!" Jax'in gürültülü böğürtüsü arkamdan tehdit ediyordu ve kendimi aniden durma noktasına getirdim.

Kahretsin. Gözlerim bir sağa bir sola kaçış yolu aradı. Bunu gerçekten yapmazdı, değil mi?

Yavaşça etrafımda döndüm, merdivenden inip bana doğru yürümesini izledim. Tanrı'ya şükür pantolon giyiyordu. Ama sanırım bu kolaydı, çünkü pantolonunu hiç çıkarmazdı. Koyu badanalı kotu kalçalarından sarkıyordu ve karın kaslarını çevreleyen kasları çok net görebiliyordum. Yüzücü vücuduna sahipti ama gerçekten yüzücü olup olmadığından emin değildim. Kot pantolonunun üst kısmının saç çizgisinin hemen üzerinden sarkmasından, boxer giymediğini tahmin ettim... ya da kotun altında herhangi bir şey. Pantolonunun altında ne olduğunu düşündüm ve karnım ısındı. Kalçalarımı birbirine kenetledim.

Gözlerimi yere indirdim, onu görmeye nasıl dayanabileceğimi merak ediyordum. O sadece bir çocuktu. Birçok kızla böyle şeyler yapıyor muydu?

Gelip önümde durdu, neredeyse bir buçuk karış daha uzun olduğu için aşağıya doğru eğildi. "Burada ne yapıyorsun?" diye suçladı.

Ağzımı kilitledim ve kaşlarımı çatarak etrafındaki havaya baktım, hâlâ göz temasından kaçınıyordum. "Boktan erkek arkadaşınla bir saat önce ayrıldınız," diye işaret etti.

Sıcak gözlerimi kaçırdım.

"K.C.!" Elini yüzüme doğru itti ve parmaklarını birkaç kez şıklattı. "Az önce içeride gördüklerini gözden geçirelim. Gecenin bir yarısı evime davetsiz olarak girdin ve kendi evimin mahremiyetinde bir kızla seks yaptığıma tanık oldun. Şimdi devam edelim. Neden karanlıkta tek başına dolaşıyorsun?"

Sonunda başımı kaldırdım ve dudak büktüm. Onun mavi gözlerini gördüğümde yüzümün nasıl alev aldığını gizlemek için hep böyle yapmak zorunda kalırdım. Bu kadar karanlık ve vahşi biri için gözleri tamamen yersizdi ama asla yanlış görünmüyordu. Tropik bir denizin rengindeydiler. Fırtına bulutları gelmeden hemen önceki gökyüzünün rengi. Tate onlara masmavi derdi. Ben onlara cehennem derdim.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak derin bir nefes aldım. "Liam araba kullanamayacak kadar sarhoş, tamam mı?" Isırarak söyledim. "Arabada bayıldı."

Liam'ın arabasının durduğu sokağa baktı ve kaşlarını çatarak bana baktı. "Peki neden onu eve bırakamıyorsun?" diye sordu.

"Debriyaj kullanamıyorum."

Gözlerini kapattı ve başını salladı. Elini saçlarında gezdirirken durdu ve

elini yumruk yaptı. "Erkek arkadaşın tam bir salak," diye hırladı ve sonra elini bıraktı, bıkkın görünüyordu.

Bu konuya girmek istemediğim için iç çektim. Liam'la hiç geçinemiyorlardı ve nedenini bilmesem de bunun çoğunlukla Jax'in hatası olduğunu biliyordum.

Onu neredeyse bir yıldır tanıyordum ve küçük ayrıntıları bilmeme rağmen -bilgisayarlarla ilgileniyordu, gerçek ailesi ortalıkta yoktu ve kardeşinin annesini kendi annesi gibi görüyordu- benim için hala bir gizemdi. Tek bildiğim bazen bana baktığı ve son zamanlarda bunu küçümseyerek yaptığıydı. Sanki hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

Çenemi yukarı kaldırdım ve ses tonumu düz tuttum. "Tate'in bu gece Jared'la kalacağını biliyordum ve eve girmeme izin vermesi için babasını uyandırmak istemedim. Liam'ı eve götürmeme yardım etmesi ve evine girmeme izin vermesi için ona ihtiyacım var. Uyanık mı?" diye sordum.

Başını salladı ve bunun "hayır" anlamına mı yoksa "benimle dalga geçiyor olmalısın" anlamına mı geldiğinden emin değildim. Kot pantolonunun cebini karıştırarak anahtarları çıkardı. "Seni eve bırakayım."

"Hayır," diye acele ettim. "Annem bu gece Tate'lerde kalacağımı düşünüyor."

Gözlerini bana dikti ve yargılandığımı hissettim. Evet, geceyi erkek arkadaşımla geçirmek için anneme yalan söylüyordum. Ve evet, on sekiz yaşındaydım ve hâlâ bir yetişkinin özgürlüğüne sahip değildim. *Bana öyle bakmayı kes.*

"Kımıldama," diye emretti ve sonra arkasını dönerek evine doğru yürümeye başladı.

Bir dakikadan kısa bir süre sonra dışarı çıktı ve çimenlerin üzerinden Tate'in evine doğru yürümeye başladı, çenesini sallayarak beni takip etmemi işaret etti. Anahtarı olduğunu varsaydım, o verandanın basamaklarını tırmanırken ben de koşarak yanına gittim.

"Liam ne olacak?" Erkek arkadaşımı bütün gece arabasında uyurken bırakamazdım. Ya ona bir şey olursa? Ya da hastalanırsa? Onu içeri götürmeye çalışırsam Tate'in babası küplere binerdi.

Ön kapının kilidini açtı -Tate'in mi yoksa Jared'in mi anahtarlarının onda olduğundan emin değildi- ve karanlık fuayeden içeri adımını attı. Bana dönerek elini büyük bir gösteriyle salladı ve beni içeri davet etti.

"Ben Dick-wad'i kendi arabasıyla eve götürürken Jared'in de beni kendi arabasıyla takip etmesini sağlayacağım, tamam mı?" Gözlerini kapadı, sıkılmış görünüyordu.

"Ona zarar verme," diye uyardım, eşiği geçip yanından geçerken.

"Yapmayacağım ama o bunu hak ediyor."

Kaşlarımı kaldırarak ona doğru döndüm. "Çok daha iyi olduğunu mu düşünüyorsun, Jax?" Gülümsedim. "Oradaki sürtüklerin isimlerini bile biliyor musun?"

Ağzı anında gerildi. "Onlar sürtük değil, K.C. Onlar arkadaş. Ve herhangi bir kız arkadaşımın manuel araba kullanmayı bildiğinden emin olurdum ve onu güvende tutamayacak kadar sarhoş olmazdım."

Çabuk öfkelenmesi beni şaşırttı ve hemen gözlerimi kaçırdım, derimi diken diken eden suçluluk duygusundan nefret ettim.

Neden onu kesmeye çalışıyordum ki? Jax kesinlikle beni kızdırıyordu ama kötü biri değildi. Okuldaki davranışları kesinlikle kardeşinin geçmişte olduğundan daha iyiydi. Jax öğretmenlerine karşı saygılı ve herkese karşı arkadaş canlısıydı.

Neredeyse herkes.

Derin bir nefes aldım ve omuzlarımı dikleştirdim, bir ağız dolusu gururu yutmaya hazırdım. "Teşekkür ederim. Liam'ı eve bıraktığın için teşekkür ederim," diyerek anahtarları ona uzattım. "Peki ya senin..." Doğru kelimeyi bulmaya çalışarak elimle işaret ettim. "Senin... randevuların?"

"Bekleyecekler." Sırıttı.

Gözlerimi devirmiştim. *Oooookay.*

Yukarı uzanıp dağınık topuzumu çözdüm ve maun rengi saçlarımı omuzlarımdan aşağıya doğru çektim. Ama sonra Jax'in bana yaklaştığını fark edince gözlerimi tekrar yukarı kaldırdım.

Sesi alçak ve güçlüydü, mizahtan eser yoktu. "Onları eve göndermemi istemiyorsan, K.C.," diye önerdi, bir adım daha yaklaşarak, göğsü neredeyse benimkine değecekti.

Onları eve mi gönderelim?

Başımı salladım, flörtünü görmezden geldim. Geçen sonbahar onunla ilk karşılaştığımda ve ondan sonra her müstehcen söz söylediğinde verdiğim tepkinin aynısıydı bu. Bu benim güvenli, patentli yanıtımdı, çünkü başka bir şekilde tepki vermeme izin veremezdim.

Ama bu sefer gülümsemiyor ya da ukalalık yapmıyordu. Ciddi olabilirdi. Ona kızları göndermesini söylesem gönderir miydi?

Ve yavaş, yumuşak bir parmakla uzanıp köprücük kemiğimi sıyırdığında, bu fikri düşünürken zamanın durmasına izin verdim.

Jax'in sıcak nefesi ensemde, saçlarım vücudumda karmakarışık, dudaklarımı ısırıp beni terletirken kıyafetlerim yerde p a r ç a l a n m ı ş .

Oh, Tanrım. Nefesimi içime çektim ve kafamı kontrol altına almak için gözlerimi kısarak başka tarafa baktım. *Bu da neydi böyle?*

Ama sonra Jax güldü.

Sempatik bir gülüş değil. Sadece şaka yaptığını söyleyen bir kahkaha da değildi. Hayır, bana şaka olduğumu söyleyen bir kahkahaydı.

"Merak etme, K.C." Sanki zavallıymışım gibi bana bakarak gülümsedi. "Amının benim için çok değerli olduğunun farkındayım, tamam mı?"

Pardon?

Elini köprücük kemiğimden uzaklaştırdım. "Ne var biliyor musun?" Parmaklarımı yumruk yaparak dışarı fırladım. "Bunu söylediğime inanamıyorum ama Jared'i gerçekten bir centilmen gibi gösteriyorsun."

Ve küçük pislik sırıttı. "Kardeşimi seviyorum ama bir şeyi açıklığa kavuşturalım." Eğildi. "O ve ben birbirimize hiç benzemiyoruz."

Evet. Kalbim Jared'in yanında çarpmıyordu. Kollarımdaki tüyler de onun yanındayken diken diken olmuyordu. Aynı odada bulunduğumuz her saniye onun nerede olduğunun ve ne yaptığının farkında değildim. Jax ve Jared çok farklıydı.

"Dövmeler," diye

mırıldandım. "Ne?"

Kahretsin! Bunu yüksek sesle mi söyledim?

"Um... ," diye boğuldum, gözlerim fal taşı gibi açılmış bir şekilde önüme, çıplak göğsüne bakıyordum. "Dövmeler. Jared'da var. Sende yok. Nasıl olur?" Sonunda kafamı kaldırarak sordum.

Kaşları birbirine yaklaştı ama kızgın görünmüyordu. Daha çok... şaşkındı.

Jared'in sırtı, omzu, kolu ve gövdesinin bir kısmı dövmelerle kaplıydı. Jared ve Jax'in en iyi arkadaşı Madoc Caruthers'ın bile bir dövmesi vardı. Bu etkilerle Jax'in şimdiye kadar en az bir tane yaptırmış olması gerekirdi. Ama yaptırmamıştı. Uzun gövdesinde ve kollarında hiçbir iz yoktu.

Bana bakarken bekledim ve sonra dudaklarını yaladı. "Dövmelerim var," diye fısıldadı, düşünceli görünüyordu. "Çok fazla."

O anda gözlerinde ne gördüğümü bilmiyordum ama daha önce hiç görmediğimi biliyordum.

Geri çekildi, dönüp evden çıkarken bakışlarıma karşılık vermedi. Kapıyı kapattı,

kapıyı kilitledi ve sessizce verandanın merdivenlerinden indi.

Birkaç dakika sonra Jared'in Boss'u ve Liam'ın Camaro'sunun karanlık yolda hızla ilerlediğini duydum.

Sokak.

Bir saat sonra hâlâ Tate'in yatağında uyanık yatıyor, parmağımı köprücük kemiğimde dokunduğu yerde gezdiriyor ve hiç tanıyamadığım Jaxon Trent'i merak ediyordum.

BÖLÜM 1

K.C.

İki yıl sonra

Shelburne Falls, Illinois'in kuzeyinde ortalama büyüklükte bir kasabaydı. Çok küçük değildi ama kendi alışveriş merkezine sahip olacak kadar da büyük değildi. Çıplak gözle bakıldığında pitoresk bir yerdi. "İki ev birbirine benzemez" orijinalliğiyle tatlı ve "yiyeceklerinizi arabaya taşımanıza yardım edebilir miyim?" tarzıyla misafirperverdi.

Sırlar kapalı kapılar ardında saklanıyordu ve her zaman çok fazla meraklı göz vardı, ancak gökyüzü maviydi, rüzgarda hışırdayan yapraklar müzik gibi geliyordu ve çocuklar *sürekli* video oyunlarına dalmak yerine hala dışarıda oynuyordu.

Burayı sevdim. Ama burada olduğum kişiden de nefret ettim.

İki yıl önce üniversiteye gittiğimde, her günümü olduğumdan daha iyi olmaya çalışarak geçireceğime dair bir söz vermiştim. Dikkatli bir kız arkadaş, güvenilir bir arkadaş ve mükemmel bir evlat olacaktım.

Eve nadiren geldim, geçen yazı Oregon'daki bir yaz kampında danışmanlık yaparak ve üniversitedeki oda arkadaşım Nik'i San Diego'daki evinde ziyaret ederek geçirmeyi tercih ettim. Annem benim yoğun yaşam tarzımla övünüyordu ve eski arkadaşlarım beni özlememiş gibiydi, yani her şey yolunda gitti.

Shelburne Falls kötü bir yer değildi. Aslında mükemmeldi. Ama ben burada mükemmelden daha azdım ve hepsine daha güçlü, daha sert ve daha zeki olduğumu gösterene kadar eve dönmek istemiyordum.

Ama bu bok yüzüme patladı. Hem de çok fena.

Şehre istediğimden çok daha erken dönmekle kalmadım, aynı zamanda bir mahkeme kararının hemen ardından geldim. *Harika bir izlenim, K.C.*

Telefonum çaldı ve düşüncelerimden sıyrılırken gözlerimi kırptım. Örtüleri düzeltip yatakta doğruldum ve Galaxy'min ekranını kaydırdım.

"Tate, merhaba." Merhaba deme zahmetine bile girmeden gülümsedim.

"Erken kalkmışsın." "Özür dilerim. Seni uyandırmak istememiştim." Neşeli

sesi beni rahatlattı.

"Sen yapmadın." Bacaklarımı yataktan dışarı salladım ve gerinerek ayağa kalktım. "Ben de tam kalkıyordum."

Tate lise boyunca benim en iyi arkadaşımdı. Sanırım hâlâ da öyleydi. Ama son sınıfta arkadaşlığımızı değiştirdim. Bana ihtiyacı olduğunda yanında değildim ve şimdi ben yanındayken kişisel alanını iki adım kadar koruyordu. Onu suçlamıyordum. Her şeyi berbat etmiştim ve bu konuda konuşacak cesareti gösterememiştim. Ya da özür dilemeyi.

Ve annemin sık sık tekrarladığı "bilgelik" sözlerine rağmen, bunu yapmalıydım. *"Özür dilemek kendini alçaltmaktır, K.C. Üzgün olduğunu kabul edene kadar hiçbir şey gerçekten hata değildir. O zamana kadar, bu sadece bir fikir ayrılığıdır. Asla özür dileme. Bu seni başkalarının önünde zayıflatır."*

Ama Tate bunu kabul etti. Sanırım onun arkadaşlığına, üzgün olduğumu söylememden daha çok ihtiyacım olduğunu düşündü.

Ama sonuçta iki şeyden emindim. Beni seviyordu ama bana güvenmiyordu.

Konuşurken bir şeyler çiğniyordu ve arka planda bir buzdolabının kapısının kapandığını duydum. "Sadece iyi yerleştiğinden ve rahat olduğundan emin olmak istedim."

Fransız kapılarına doğru yürürken beyaz tişörtümü tekrar karnımın üzerine çektim. "Tate, burada kalmama izin verdiğiniz için sana ve babana çok teşekkür ederim. Kendimi bir yük gibi hissediyorum."

"Şaka mı yapıyorsun?" diye patladı, sesi şaşkınlıktan tiz çıkmıştı. "Kapımız sana her zaman açık ve istediğin kadar kalabilirsin."

Dün gece Shelburne Falls'a önce uçakla sonra da taksiyle geldikten sonra, Tate'in eski odasındaki tüm giysilerimi yerleştirmek, duş almak ve ihtiyacım olabilecek yiyecekler için dolapların envanterini çıkarmak için hızlı bir çalışma yaptım. Hiçbir şeye ihtiyacım olmadığı ortaya çıktı. Dolaplar ve buzdolabı tıka basa taze yiyecekle doluydu, Tate'in babasının Mayıs'tan beri Japonya'da olduğunu ve sonbahara kadar orada kalacağını düşünürsek bu garipti.

"Teşekkürler," dedim başımı öne eğerek. Onun cömertliği karşısında kendimi suçlu hissettim. "Annem yaz ilerledikçe ısınabilir."

"Onun sorunu ne?" Dürüst sorusu beni şaşırttı.

Güzel kokulu yaz esintisini içeri almak için beyaz Fransız kapılarını açarken acı bir kahkaha attım. "Benim polis sicilim onun bembeyaz oturma odasına uymuyor. Bu onun sorunu, Tate."

Annem sadece birkaç blok ötede yaşıyordu, bu yüzden kamu hizmetimi tamamlarken evde kalmama izin vermeyerek dedikodulardan kaçabileceğini düşünmesi komikti. O Rotary Kulübü kaltakları her halükarda onun peşini bırakmayacaktı.

Bu hiç komik değildi. Gülmemeliydim.

"Senin 'polis sicilin'," diye taklit etti Tate. "O günü göreceğimi hiç

düşünmemiştim." "Benimle dalga geçme, lütfen."

"Değilim," diye beni temin etti. "Seninle gurur duyuyorum."

Ha?

"Yasaları çiğnediğiniz için değil," diye eklemekte gecikmedi. "Ama kendini savunduğun için. Jared ve Madoc ağırlığını koymasa muhtemelen sabıka kaydımın olacağını herkes biliyor. Herkes gibi sen de hata yaparsın ama bana sorarsan o Liam denen pislik hak ettiğini buldu. Yani, evet. Seninle gurur duyuyorum."

Beş yıllık bir ilişkiden sonra erkek arkadaşımı -bir nevi şiddetle- terk ettiğim için kendimi daha iyi hissetmemi sağlamaya çalıştığını bildiğimden sessiz kaldım.

Ama sonra sabahın temiz havasını içime çekerken başımı salladım. Herkes hata yapabilir ama herkes tutuklanmaz.

Daha iyisini yapabilirdim. Çok daha iyisini. Ve yapardım.

Sırtımı dikleştirerek bir elimle telefonu tuttum ve diğer elimle tırnaklarımı inceledim.

"Peki, ne zaman evde olacaksın?" diye sordum.

"Birkaç haftadan önce olmaz. Madoc ve Fallon dün Meksika'ya tatile gittiler ve Jared Haziran sonuna kadar 'Komando Kampı'nda olacak. Yakında babamı ziyaret edeceğim ama şimdilik Jared yokken bu fırsatı değerlendirip daireyi güzelleştireceğim."

"Ah," diye düşündüm, dalgın dalgın ağaçların arasından yandaki eve bakarken. "İşte kokulu mumlar ve kırlentler geliyor," diye takıldım.

"Fırfırlı klozet kapaklarını ve vurgulu lambaları unutmayın."

Güldük, ama benimki zorlamaydı. Benim dahil olmadığım hayatlarını dinlemek hoşuma gitmiyordu.

bir parçası. Jared ve Tate üniversiteye gidiyorlardı ve Chicago'da birlikte yaşıyorlardı. Jared ROTC'de falan çalışıyordu ve Florida'da bir eğitimdeydi. En iyi arkadaşı Madoc - liseden sınıf arkadaşım - çoktan evlenmişti ve Jared, Tate ve çok az tanıdığım karısı Fallon ile Chicago'da üniversiteye gidiyordu.

Hepsi artık bir parçası olmadığım bir tür küçük çeteydi ve aniden kalbime ağır bir yük çöktü. Arkadaşlarımı özlemiştim.

"Her neyse," diye devam etti, "herkes yakında evde olacak. Dört Temmuz için bir kamp gezisi düşünüyoruz, bu yüzden kendinize bir iyilik yapın. Hazırlanın. Vahşi olun. Bugün duş almayın. Uyumsuz bir sütyen ve külot takımı giy. Git seksi bir bikini al. Vahşi ol. Vahşi ol. Anladın mı?"

Seksi bikini. Kamp. Tate, Fallon, Jared ve Madoc ve onların vahşi yöntemleri. İki çift ve ben beşinci tekerlek.

Doğru.

Tate'in erkek arkadaşının bir zamanlar yaşadığı yan taraftaki karanlık eve baktım. Kardeşi Jax de eskiden orada yaşıyordu ve birden Tate'e onu sormak istedim.

Vahşi.

Başımı salladım, gözlerimde yaşlar birikti.

Tate. Jared. Fallon. Madoc.

Hepsi vahşi.

Jaxon Trent ve onun bana verdiği ama benim hiç kullanmadığım şanslar. Vahşi.

Sessiz gözyaşları döküldü ama ben sessiz kaldım.

"K.C.?" Ben bir şey söylemeyince Tate sordu. "Dünyanın senin için planları var bebeğim. Hazır olsan da olmasan da. Sürücü ya da yolcu olabilirsin. Şimdi kamp gezisi için kendine seksi bir bikini al. Anladın mı?"

Boğazımdaki Brillo Pad'i yuttum ve başımı salladım. "Anladım."

"Şimdi git ve şifonyerimin üst çekmecesini aç. Geçtiğimiz hafta sonu eve geldiğimde oraya iki hediye bırakmıştım."

Yürürken kaşlarım birbirine çarptı. "Eve yeni mi geldin?"

Keşke onu özlememiş olsaydım. Birbirimizi yaklaşık bir buçuk yıldır görmemiştik.

"Şey, temiz olduğundan emin olmak istedim," diye yanıtladı ben karşı duvara, şifonyerine doğru yönelirken, "ve yemeğin olduğundan. Yine de seni karşılamak için kalamadığım için üzgünüm."

Çekmeceyi çekip açtığımda hemen donakaldım. Nefes alışım durdu ve gözlerim döndü.

"Tate?" Sesim bir fareninki gibi gıcırdıyordu.

"Beğendin mi?" diye alay etti, yüzündeki sırıtış telefondan neredeyse görülebiliyordu. "Su geçirmez."

Titreyen bir elle uzandım ve hâlâ şeffaf plastik ambalajında duran mor "Jack Rabbit" vibratörü çıkardım.

Aman Tanrım.

"Bu çok büyük!" Hem telefonu hem de vibratörü düşürerek patladım. "Kahretsin!"

Çırpınarak telefonu halının üzerinden aldım ve gülerken kendime sarıldım. "Sen delisin. Bunu biliyor muydun?"

Kahkahalarının neşeli sesi kulaklarımı doldurdu ve gözyaşlarımdan gülümsememe çok kısa bir sürede geçtim.

Bir zamanlar Tate'den daha tecrübeliydim. Bana ilk vibratörümü alacağını kim bilebilirdi?

"Bende de tıpkı bunun gibi bir tane var," dedi. "Jared'in yokluğunu atlatmamı sağlıyor. Ve iPod da

kızgın rock müzik," diye belirtmiştir.

Oh, doğru ya. Çekmeceye tekrar baktım ve iPod Touch'ın çoktan açılmış olduğunu ve kulaklıkların etrafına sarılmış olduğunu gördüm. Çoktan müzik yüklemiş olmalıydı.

"O pisliği unutmana yardımcı *olacak*." Liam'dan bahsediyordu. En başta başımın belaya girmesinin sebebi.

"Belki K. C. Carter'ı unutmama yardımcı olur," diye takıldım.

Eğilerek vibratörü elime aldım ve kendimi ne tür piller kullandığını merak ederken yakaladım. "Teşekkür ederim, Tate." Sesimdeki samimiyeti duyabilmesini umuyordum. "Başka bir şey olmasa bile, şimdiden daha iyi hissediyorum."

"İ k i s i n i de kullan," diye emretti. "Bugün. Ayrıca, bir noktada *orospu çocuğu* kelimesini de kullan. Kendini çok daha iyi hissedeceksin. Güven bana."

Sonra da veda etmeden telefonu kapattı.

Telefonu kulağımdan çektim, şaşkınlık gülümsememi parçaladığında ona baktım.

"Orospu çocuğu" demiştim. Ama asla yüksek sesle değil.

———

"Eminim çok gerginsinizdir ama ilk günden sonra her şey çok daha kolay olacak." Müdür Masters eski lisemin koridorunda hızla ilerlerken ben de ona ayak uydurmaya çalışıyordum. "Ve on gün sonra," diye devam etti, "eski bir çift ayakkabı kadar rahat olacak."

İçimden, ayakkabılarımı rahat etmeleri için yeterince uzun süre tutmama asla izin verilmediğini itiraf ettim, ama onun sözüne inanacaktım.

"Hiç anlamıyorum," dedim soluk soluğa koşarak yanına yaklaşırken, "hiç öğretmenlik deneyimi olmayan, öğretmenlik eğitimi almamış birinin sekiz çocuğu son sınıfa nasıl yetiştirmesi bekleniyor?"

Hayatımda duyduğum en aptalca şeydi.

Kamu hizmetimi tamamlamam için eve gönderileceğimi öğrendiğimde biraz sinirlendim ve çok rahatladım. Beni tutuklatan aptallığı kimsenin öğrenmesini kesinlikle istemesem de, yaz boyunca Phoenix'te kalacak yerim de yoktu. Eve dönmek olayların şanslı bir şekilde gelişmesiydi.

Annem bana evimizdeki varlığımla onu utandırmak yerine Brandt'ların boş evinde kalacağımı söylediğinde bile, eski sevgilimin *bizim* dairemizde başka biriyle olduğunu bilerek Arizona'da takılmaktan daha iyi olduğunu düşündüm.

Ama öğretmenlik? Kimin beyin osuruğuydu bu?

"Ders vermiyorsunuz," diye karşılık verdi Müdür Masters, başını yüzünün yan tarafını görebileceğim kadar çevirerek. "Özel ders veriyorsunuz. Arada fark var." Sonra durdu ve bana doğru döndü. "Sana öğretmenlik hakkında bir şey söyleyeyim. Paranın satın alabileceği bilimsel olarak kanıtlanmış en iyi kaynaklara sahip dünyanın en iyi öğretmenlerine sahip olabilirsiniz ve bir öğretmen yine de başarısız olacaktır. Öğrencilerin ilgiye ihtiyacı vardır. Hepsi bu." Elleriyle aramızdaki havayı dilimledi. "Senin bire bir zamanına ihtiyaçları var, tamam mı? Listenizde on yedi yaşında sekiz öğrenci var ve yalnız olmayacaksınız. Okulda yaz seansları düzenleyen başka öğretmenler ve başka öğretmenler de var. Ponpon kızlar ve bando üyeleri orada burada olacaklar ve lakroscularımız da neredeyse her gün sahada olacaklar. İnanın bana, bu yaz okul tıklım tıklım olacak. İhtiyacınız olduğunda çok sayıda can simidiniz olacak."

"Her öğretmenin elini böyle mi tutarsınız?"

Gülümsedi ve yürümeye devam etmek için döndü. "Hayır. Ama başka öğretmenim de yok.

mahkeme kararıyla verilen kamu hizmetini tamamlamak."

Ugh. Bunu beş saniyeliğine mutlulukla unutmuştum. "Özür dilerim." Yüzümü buruşturdum. "Bunun garip bir durum olduğunu biliyorum." "Çok şanslı bir durum."

Sesindeki neşeyi sevmiştim. Müdürümüzle konuşmak her zaman kolay olmuştur.

"İhtiyacınızı karşılamak için yaz boyunca eve gelebilmek ideal olmalı. Hem de aşina olduğunuz bir yerin rahatlığında."

Evet, o konuda... "Bu projeyi nasıl aldım?" Bu sabah dolabında bulduğum Tate'in liseden kalma kahverengi deri postacı çantasını tutarak giriştim.

"Seni sordum."

Evet, ama ...

"Bilgileriniz e-postamda çıktı," diye teklif etti. "Seni tanıyordum, çoğunlukla sana güveniyordum ve yazma konusunda parladığını biliyordum. Bayan Penley, diğer öğrencilere göstermek için hala bazı denemelerinizi ve raporlarınızı kullanıyor. Bunu biliyor muydun?"

Başımı salladım ve onu yeni sınıfımın bulunduğu ikinci kata kadar takip ettim.

Yazmayı severdim. Hep sevmişimdir. Sözlü sunumlar, tartışmalar ya da hikayeler anlatmak söz konusu olduğunda berbattım ama bana bir kalem, kağıt ve biraz zaman verin, düşüncelerim mükemmel bir şekilde bir araya gelsin.

Keşke hayat da bir hikâye gibi kurgulanabilseydi.

Devam etti. "Ayrıca yaz kamplarında çocuklara danışmanlık yapma deneyiminiz olduğunu da biliyordum, bu yüzden uygun bir seçim gibi göründü."

İkinci kata ulaştığımızda parmak arası terliklerim pürüzsüz tuğla zemini tokatladı. "Ama bilgilerimin e-postanızda çıktığını söylemiştiniz?" diye sordum. "Sana kim gönderdi?"

"Hiç bilmiyordum." Kaşlarını çattı, meraklı bir ifadeyle bana baktı. "Düzeltme Dairesi'nde çalışan bir kağıt toplayıcısı olduğunu düşünmüştüm." Ve sonra eskiden
-Belki de hâlâ Dr. Porter'ın kimya laboratuvarıydı. "Ve bu bana hatırlattı" - parmağını salladı -"Özel durumlarınızın yayınlanmasına gerek yok. Bunu size söylememe gerek olmadığına inanıyorum ama açıklığa kavuşturmak istiyorum. Bu çocuklar neden burada olduğunuzu bilmemeli. Anladınız mı?"

"Evet, efendim. Elbette." Omzumda asılı duran çantanın askısını sıktım, utandığımı hissettim. "Ve bu konuda bana güvendiğiniz için teşekkür ederim."

Mavi gözleri yumuşadı ve bana küçük bir gülümseme fırlattı. "Burası senin odan olacak." Başıyla Dr. Porter'ın laboratuvarını işaret etti ve elindeki dosya klasörlerini bana uzattı. "Her öğrencinin nerede durduğunu gösteren tanısal değerlendirmeler, öğretmen notları, ders planları ve çalışma sayfalarının ana kopyaları. Çalış ve Pazartesi görüşürüz, K.C."

Sonra gitti ve beni etrafa bakıp araziyi tanımam için yalnız bıraktı. Çok fazla sorum vardı. Bu çocuklar on yedi yaşındaydı. Ya kendilerinden sadece birkaç yaş büyük birini dinlemek istemezlerse? Davranış sorunlarıyla ne yapacaktım? Elbette Jared ve Jaxon Trent artık burada okula gitmiyordu ama onların yerini başka dangalakların aldığından emindim. Ve neden kimya laboratuvarında yazma dersleri veriyorduk? Reşit olmayanlarla çalışmak için parmak izi vermem gerekmiyor muydu?

Oh, bekle. Parmak izim alınmıştı.

Kendi kendime güldüm, ağlamaktan daha iyi olduğunu düşündüm. Her şey nasıl da değişiyor.

Lisedeyken çok zeki olduğunuzu ve planlarınızın her zaman işe yarayacağını düşünürsünüz. Cebinizde para ve yoğun bir programla başarıya giden yolda olacağınızı düşünürsünüz, çünkü çok önemlisinizdir, her zaman olmak istediğiniz kişi olur olmaz

liseden ayrılmak.

Size söylemedikleri şey, yirmi yaşınızda kafanızın on yedi yaşınızdakinden daha karışık olduğudur. Sınıfın kapısındaki pencereden bakarken kollarımdaki ürpertiyi ovuşturdum ve yirmi beş yaşında kafamın şu anda olduğumdan daha da karışık olup olmayacağını merak ettim. Yol daha önce temizdi ama şimdi o kadar çamurluydu ki zar zor yürüyebiliyordum.

Ama bu yaz yapacağım tek şey yürümekti. Ehliyetimi bir yıllığına kaybettiğim için Nik'in arabamı San Diego'ya götürmesine izin verdim ve şehirde -en azından şu anda- araba kullanmamayı benim için bir yük haline getirecek hiçbir arkadaşım olmadığı gerçeğiyle rahatladım.

Okul ve spor salonu. Bazen de bakkala. Gideceğim tek yerler bunlardı ve hepsi de Tate'in evinden sağlıklı ama idare edilebilir bir yürüyüş mesafesindeydi.

Mecbur kalmadıkça sınıfa adım atmamaya karar vererek oraya geri dönmeye karar verdim. Cezamı hak etmiştim, ama bu yine de tüm yazı sıcak, küflü bir binada, benden daha fazla orada olmak istemeyen insanlarla geçirmeyi kolaylaştırmıyordu.

Okuldan çıkarken Tate'in iPod'unu çıkardım ve kulaklıkları kulağıma taktım. Çalma listesinde gezinirken, yüklediği tek bir şarkıyı bile tanımadığımı fark ettiğimde gülümsememe engel olamadım.

Onunla tanışmadan önce bile Tate'in müzik zevkini seviyordum. Ama yıllar geçtikçe odamdan gelen şarkılar konusunda annemle mücadele etmekten yorulmuştum ve bu yüzden vazgeçtim. Tüm müziklerden. Nadiren bir şey dinlerdim, çünkü sesi her zaman düşüncelerimi istila eder ve her şeyi mahvederdi.

Chevelle'in "Take Out the Gunman" şarkısına tıkladığımda sesi o kadar açtım ki kulaklarım ağrıdı. Ama yine de o seksi ses başladığında ve göğsümde havai fişekler patlamaya başladığında kocaman bir gülümsemeye kapıldım. Kafamın içinde annemi ya da başka bir şeyi duyamıyordum ama müziğin gürültüsü beni güldürüyor, kalbimi çarptırıyor ve eve yürürken başımı sallamamı sağlıyordu.

Mahallenin sokakları sakindi, ara sıra arabalar geçiyordu ve güneş bacaklarıma o kadar sıcak geliyordu ki yazın memleketimi ne kadar özlediğimi fark ettim.

Yaprakları esintide dans eden yemyeşil ağaçlar etrafımda beliriyor. Kesilen çimlerin ve ızgara yapan mangalların kokusu. Kaldırıma yanaşan dondurma kamyonuna doğru koşan çocuklar.

Her şeyi sevdim ve çok uzun zamandır ilk defa rahattım. Başıma açtığım belaya rağmen.

Kimsenin beni beklemediğini, kimsenin beni izlemediğini ve kimsenin beni rahatsız etmediğini fark ettim. Eninde sonunda annem arayacaktı. Sonunda pazartesi günü özel derse gitmem gerekecekti. Ve sonunda sonbaharda siyaset bilimi bölümüme dönmek zorunda kalacaktım.

Ama sadece bu an için bile olsa özgürdüm.

Ve çok sıcaktı. Parmaklarımı saç çizgimde gezdirip terimi biraz sildim. Arizona'nın Shelburne Şelaleleri'ne karşı kazandığı bir şey de bu. Orada nem daha az.

Ama olabildiğince şık giyinmiştim. Bronzlaşmış bacaklarımı olduğundan çok daha harika gösteren beyaz tığ işi bir etek giymiştim ama üstüme ince, düğmeli beyaz bir bluz giyerek muhafazakârlığımı korumuştum. Sırtımdaki yapışkanlık zaten çok fazlaydı. Gömleğin düğmelerini açtım ve çıkardım, postacı çantasının üzerine attım ve beni beyaz tulumumla bıraktı.

Koyu renk saçlarım kürek kemiklerimden aşağıya sarkıyordu ve şimdi yürüyüşten dolayı rüzgârla savrulup terledikleri için keşke toplasaydım diyordum.

Kaldırımın üzerinden adım atarak boş caddede yürüdüm ve aniden kalbimin karnıma düştüğünü hissettim.

Oh, hayır.

Kasaba parkının geniş yeşil çimenlerine bakarken, Liam'ın Camaro'sunun Applebaum's Bagels'ın önüne park ettiğini gördüm. Liam. Beni iki kez aldatan ve yazın Phoenix'te kalması gereken eski erkek arkadaşım. *Kahretsin!*

Başım arkaya düştü ve gözlerimi kapattım. *Şansımı sikeyim.*

Dişlerim sıkıldı ve vücudumdaki tüm kaslar harekete geçti.

Ama sonra irkilerek sıçradım. Ani bir titreşim ayaklarımı karıncalandırdı ve bacaklarımdan yukarı doğru fırladı.

Gözlerimi açtım ve Liam'ın Camaro'su dikkatimi çekmeden önce geçmeye çalıştığım caddenin ortasında durduğumu görmek için arkamı döndüm. Gözlerimi kırpıştırarak bir arabaya -aslında bir sürü arabaya- baktım, öylece durmuş bana bakıyor ve kıçımı kaldırıp yollarından çekilmemi bekliyorlardı. Ben fark etmeden önce ne kadar zamandır oradaydılar?

Tüylerim diken diken oldu ve ürperdim, Liam'ı unutmuştum. Diğer kaslı arabaları zar zor fark ettim. Tek gördüğüm önde gidendi. Siyah olan, karartılmış pencerelerden bana bakıyordu.

Mustang GT.

Jaxon Trent'in Mustang GT'si.

BÖLÜM 2

K.C.

Bunu beklemiyordum. Jax'in hâlâ şehirde olacağını bir an bile düşünmemiştim.

Chevelle kulaklarımda çınlarken garip bir şaşkınlık içinde sokağın diğer tarafına koştum. Arkamı döndüğümde Mustang'inin orada öylece durduğunu gördüm.

O ne yapıyordu?

Sonunda motoru çalıştırdı ve yavaşça yanından geçti, her biri süslenmiş arabalar peşinden geliyordu.

Kuru dilim aniden ağzımda bir fırça gibi hissettirdi. Daha fazla araba yanımdan geçerek kısa eteğimi kalçalarıma doğru savurdu ve kendimi lanet bir geçit töreninin ortasında kalmış gibi hissettim.

Bu da neydi böyle?

Bazı araçları tanıdım. Liam, Jared ve Tate eskiden Loop'ta yarıştıkları için en azından birkaç şey öğrenmiştim. Mesela Jax'in arabası bir Mustang'di ve hâlâ Jax'in arabası olduğunu biliyordum çünkü plakasında hâlâ NATIVE yazdığını fark etmiştim. Arkasındaki araba Sam'in arabasıydı, benimle birlikte mezun olan adamın. Bir Dodge Challenger'dı ama hangi yıl olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu. Başka bir Mustang, bir Chevy SS ve birkaç tane de eski Ford ve Pontiac vardı.

Ve sonra bazı çok yersiz olanlar vardı. Subarus?

Hyundailer? Bu bir MINI Cooper mıydı?

Jax'in kardeşi Jared, bu arabalarla görünmektense kendi dilini yemeyi tercih ederdi. Ve hepsi de tuhaf boyalar ve arkalarında kocaman spoylerlerle süslenmişti.

Vay canına.

Ama onlardan bir sürü vardı. Araba üstüne araba yanımdan kükreyerek geçerken öylece durup baktım, motorları ayaklarımın dibindeki kaldırıma ve vücuduma titreşimler gönderip karnımı uğuldatırken hepsi kendine özgü sesler çıkarıyordu.

Kalçalarımı sıktım ve kendimden iğrenerek yüzümü buruşturdum. Islak değildim.

Hayır.

Ama öyleydim. O kadar tahrik olmuştum ki vücudumun en son ne zaman böyle yandığını hatırlayamıyordum.

Bir kez daha baktım ve Jaxon Trent'in Mustang'inin köşeyi dönüp gözden kayboluşunu izledim.

Sonraki birkaç saati mümkün olduğunca meşgul olmaya çalışarak geçirdim. Arkadaşım yoktu, arabam yoktu, fazla param yoktu ve çok huzursuzdum. Ve boş eller şeytanın oyuncağıydı.

Can sıkıntısı tüm belaların anasıydı ve görünüşe bakılırsa bela hâlâ hemen yan komşumuzda yaşıyordu.

Benim sorunum neydi? Adamı henüz görmemiştim bile. Daha arabasından bile inmemişti ve beynimin tek yapmak istediği onu merak etmekti. Onu hayal etmek. Arabasının içinde. Her zaman olduğu gibi siyah giyinmiş. Chevelle şarkısıyla bana dokunuyordu. Şimdi neye benziyordu?

Sonunda eve geldiğimde, egzersiz kıyafetlerimi giydim ve spor salonuna gittim, kickboks sınıfında biraz kalori öldürmeye kararlıydım. Sonra da saunaya girdim ve bugün yaşadığım tüm cinsel dürtüleri içimden atmayı umdum.

Çoğunlukla işe yaradı. En azından şimdi eşit nefes alıyordum.

Eve döner dönmez duş aldım, biraz makyaj yaptım ve saçımı kuruttum, ardından eşofman altı ve atlet için kıyafetlerimi karıştırdım.

Tate'in bazı kıyafetlerinin hala çekmecelerde olduğunu görene kadar.

Gülümsedim, uzandım ve bir çift kesik jean şort çıkardım. Üzerime geçirdim, çok rahat olmalarına rağmen yine de çok şirin görünmelerine bayıldım. Boldular, kalça kemiklerimden sarkıyorlardı ama çok uzun ya da çok kısa da değillerdi. Pembe atletimi çekiştirerek aynaya baktım, annemin ne diyeceğini merak ediyordum. Cutoff'ların özensiz olduğunu düşünüyordu ve Tate'i sevmesine rağmen müziğinin ve tarzının taklit edilmemesi gerektiğini vurguluyordu.

Ama burada değildi ve eğer kimse beni görmeyecekse, o zaman bir zararı olmazdı.

Gecenin geri kalanını oturma odasında yere yayılıp peynirli makarna yiyerek ve Müdür Masters'ın bana verdiği dosyaları inceleyerek geçirdim. Her ne kadar bana ders planları vermiş olsa da, dizüstü bilgisayarımda kendi K.C.- dostu talimatlarımı yazdım ve üniversitedeki kendi sınıflarımda yapmayı sevdiğim birkaç günlük aktivitesini ekledim. Dersler pazartesiden perşembeye sekiz buçuktan öğlene kadar sürecek ve özel dersler temmuz ortasında sona erecekti. Bundan sonra yüz saatlik dersim tamamlanmış olacak ve yazın geri kalanında özgür olacaktım.

Yaklaşık beş dakikadır aynı cümleye bakıyordum ki başımı arkaya attım ve gözlerimi kapattım, dışarıdaki gürültüye tamamen sinirlenmiştim.

Yandaki gürültülü parti iki saat önce donuk bir uğultu olarak başlamıştı ama şimdi kahkahalar, ciyaklamalar, mahalleye girip çıkan gürültülü motorlar ve Tate'in evinin altında gerçekten bombalar patlıyormuş gibi hissettiren sürekli müzik patlamalarından oluşan bir karmaşaydı. Dişlerimi sıktım ve kimseye "Mahallede kimsenin bundan şikayet etmediğine inanamıyorum" diye homurdandım.

Halının üzerinden fırladım, neler olduğuna bakmak için yemek odasındaki pencerelere doğru ilerliyordum ki ön kapının yumruklandığını duydum.

"Juliet?" diye seslendi şakıyan bir ses. "Şu pencereden hangi ışık kırılıyor?" Tanıdık kelimeler kalbimi çarptırdı ve gülümsedim.

"Romeo, Romeo," diye seslendim, ön kapıya doğru bir dönüş yaparak. "Neredesin Romeo?"

Kapıyı çekip açtım, kuzenim Shane'in eline uzandım ve beni vücuduna çekmesine izin verdim ve sonra sırtım kavisli olacak ve saçlarım parke zemini okşayacak şekilde beni geriye doğru yatırdı.

Bana sıkıca sarıldı. "Burun kıllarının kesilmesi gerek kuzen."

Başımı kaldırdım. "Nefesin ölü gibi kokuyor."

Beni tekrar havaya kaldırdı ve yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra yanımdan geçip oturma odasına doğru yürüdü.

"Nasılsın?" diye sordu, sanki birbirimizi görmeyeli bir yıl olmamış gibi davranarak.

"İyiyim. Sen nasılsın?"

"Birkaç içkinin ya da kafaya sıkılacak bir kurşunun iyileştiremeyeceği bir şey değil."

Koltuğa çöküp kamburunu çıkarmasını izlerken tereddüt ettim. Üniversite başladığından beri birbirimizi nadiren görsek de, haftada en az bir kez konuşurduk ve zamanla şakaları beni daha da rahatsız etti. Bu küçük yorumlar oldukça sabitti.

Shane benim tek kuzenimdi ve ikimiz de ailelerimizin tek çocukları olduğumuz için yakın büyüdük. Kelimelerle olan ilişkisini ve rahat mizahını takdir ediyordum ama yine de evden ayrılmak ve kanatlarını açmak için can attığı şüphesini silmiyordu.

"Dikkatli ol," diye uyardım. "Kendimden başka biri için endişelenmeye başlayabilirim."

Ellerini karnının üzerinde kavuşturarak, "Bu yeni olurdu," diye alay etti. "Peki... gerçekten iyi misin Juliet?"

Bana gerçek adımla hitap eden tek kişi oydu - Juliet Adrian Carter. Diğer herkes bana K.C. derdi.

"Ben iyiyim." Başımı salladım, tekrar yere oturdum ve bacaklarımı dizüstü bilgisayarın etrafına yaydım. "Sen?"

"Artık evde olduğuna göre daha iyisin."

Shane bu yıl mezun oldu ve sonbaharda Kaliforniya'daki üniversiteye gidecekti. Ama orada bile fazla özgürlüğü olmayacaktı. Ailesi ancak San Francisco'da baba tarafından büyükannesiyle birlikte yaşarsa eyalet dışı okul ücretini ödemeyi kabul etti.

Shane pek mutlu olmamıştı ama o bunu kabul etti. Gerçi Shelburne Şelalesi'ni sevdiğini düşünüyorum. -Çok sayıda arkadaşı vardı ve Afro-Amerikan nüfusunun yüzde ondan fazla olduğu bir çevre arıyordu.

Babası siyahtı. Burayı seviyordu ve anladığım kadarıyla rahattı ama Shane daha fazla çeşitlilik, daha fazla kültür, daha fazla şey istiyordu.

Boğazını temizledi ve dizlerinin üzerine eğildi. "Ne yapıyorsun?" Soru bir suçlama gibi gelmişti.

Büyüleyici ela gözlerinin içine baktım. "Kamu hizmetim için hazırlanıyorum. Bu yaz yeni gelen son sınıf öğrencilerine ders veriyorum."

"Duydum." Hâlâ kafası karışmış gibi bana bakıyordu. "Demek istediğim, hayatında bir kez olsun Liam ya da Sandra Carter sana tasma takmamışken neden eve kapandın?"

"Seni sevdiğimi biliyorsun," diye başladım, "ama güzel, huzurlu bir evim ve üst katta bir vibratörüm var. Ben iyiyim," diye şaka yaptım. "Ayrıca, gerçekten bela aramaya gitmem gerektiğini mi düşünüyorsun, Shane?"

"Fazla uzağa bakmana gerek yok." Alaycı sesi çok seksiydi. "Yan tarafta bir partinin başladığını fark etmediniz mi?"

Ah. Şimdi anladım. Kıyafetlerine baktım, dar siyah mini eteği ve beyaz atletini fark ettim. Benim atletimden farklı olarak onunkinin yakasında ve ön kısmında uzun bir şerit halinde payetler vardı. Café au lait teni, kürek kemiklerinin altına düşen koyu renk, düzleştirilmiş saçları ve günlerce uzayan bacaklarıyla baş döndürücü bir güzelliğe sahipti.

Jax'in onu fark edip etmediğini merak ettim ama başımı iki yana salladım. Umurumda değildi.

"Hayır, gözümden kaçmadı," diye mırıldandım. "Sanırım müziğin titreşimleri bu evin temellerini sarsıyor."

"Ben gidiyorum. Sen de öyle."

"Hayır, değilim." Acı bir kahkaha attım ve bir parça naneli sakızı açıp ağzıma attım. "Jax bir bela ve orada olmak gibi bir arzum yok."

"Evet, öyle. Herkes orada olmak istiyor. Ve her kız Jax ile iyi anlaşıyor."

Elimde değildi. Başımı kaldırdım ve ona kaşlarımı çattığımdan emin olduğum bir bakış fırlattım. Ama hemen tekrar aşağıya baktım. Jax'in birkaç yıl önce o iki kızı becerdiği görüntüler aklımdan geçti ve o zamandan beri muhtemelen birlikte olduğu diğer herkesi düşündüm ve ben ...

Sakız paketini yumrukladım.

Neden beni bu kadar çok etkiliyordu? Jaxon Trent sadece lisedeyken damarıma basmayı seven ukala bir çocuktu ama nedense lanet olası bedenim ona beş yıldır sahip olduğum erkek arkadaşımdan daha fazla tepki veriyordu. Ve ben yokken ne yapmış olabileceğini ya da yapmamış olabileceğini düşünmemiş olsam da, şimdi bunu düşünmeden edemiyordum.

Oh, Tanrım. Umarım Shane onunla hiç

yatmamıştır. Neredeyse soracaktım.

"Ben bilmiyorum," diye homurdandım. "Jax her zaman kötü haberdi. Üniversiteye

gidiyor mu ki?" "Clarke'a," diye hızlıca cevap verdi ve ben gözümü kırptım.

Clarke Koleji mi?

Buralıydı. Shelburne Falls'ta yaşayabileceği kadar yakındı. Ama aynı zamanda özel bir okuldu ve akademisyenleri çok yüksek derecelere sahipti. Üniversiteye uygun olmadığını düşündüğüm için utançtan yanaklarım kızarmıştı. Öyleydi ve benim gittiğim okuldan çok daha iyi bir okuldaydı.

"Yani hâlâ Katherine'le yan evde mi yaşıyor?" Cüret ettim.

"Hayır, geçen yıl Madoc'un babasıyla evlendi ve onun şehirdeki dairesine taşındı. Jax liseden mezun olduğunda evi ona verdi."

Demek artık Jax'in eviydi.

Dizüstü bilgisayarımı kapattım. "Dışarıdaki arabalar da neyin nesi?"

Parlak kırmızıya boyanmış dolgun dudakları, mükemmel beyaz dişlerini gösteren bir gülümsemeyle yayıldı. "Çok şey değişti, Juliet."

"Gizemli olmaya mı çalışıyorsun? Ne değişti?"

Omuz silkti. "Açıklaması zor," dedi ve arkasına yaslanıp kollarını sandalyenin kenarlarına dayadı. "Sadece görmen gerekiyor. Partiye gidiyoruz ve sen de eğleneceksin."

Başımı salladım. "İkimiz de oraya gitmiyoruz. Ben burnumu temiz tutuyorum ve sen de ciddi anlamda reşit değilsin ve parti arkadaşın yok."

Gözleri neredeyse parlıyordu. "Olamaz," diye nefes nefese kaldı ve avucunu göğsüne götürdü. "Parti arkadaşım olmadan yapamam," dedi ayağa kalkarken.

Gözlerimi ona diktim. "Ne yapıyorsun?"

Sandalyenin yanından geçip girişe doğru ilerledi, eli hâlâ göğsünde sırıtıyordu. "Parti arkadaşım olmadan aptalca bir şey yapabilirim," diye dalga geçti, hala uzaklaşıyordu, "beni arkadaşlarıyla tanıştırmak için üst kata çıkarmak isteyen dövmeli eski bir mahkûmdan GHB'li gizemli bir içki almak gibi!" Ben yerde debelenirken kapıyı açtı. "Güle güle," diye bağırdı.

Ve sonra ön kapıdan dışarı fırlayıp kapıyı çarparak

kapattı. "Shane!" Hırladım, peşinden koştum.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin! Kapıyı açtım, verandaya fırladım ve ... *kahretsin!* Etrafımda dönerek eve geri daldım ve ayaklarımı girişte duran siyah parmak arası terliklerimin içine s o k t u m .

Kapıyı tekrar açarak dışarı koştum, verandadaki tüm basamakları atladım ve tuğladan yürüyüş yoluna indi m .

Ah, şu kız!

O gitmişti. Önce sola sonra sağa döndüm, ışıltılı beyaz üstünü hiçbir yerde göremedim. O çoktan partiye gelmişti ve ben midemdeki kasırgayı yatıştırmaya çalışarak nefes üstüne nefes emdim.

On sekiz. Arkadaşım olmadan. Ve uzun zamandır gerçek bir aileye sahip olduğum en yakın kişi. Hepsi onu yakalamak için iyi sebepler.

Kıyafetime baktım. Özensiz ve dağınık, üzerimde sallanan kıyafetler, duştan sonra düzeltmediğim doğal dalgalı saçlarım ve neredeyse hiç makyaj yapmamıştım.

İyi olan şey, istenmeyen ilgiyi uzaklaştıracak olmamdı. Orası kesin.

Çimlerin keskin bıçaklarının ayak bileklerime battığını hissederek çimenlerin üzerinde tepindim. Güneş bir saat önce batmıştı ama ıslak sıcaklık hâlâ havada asılı duruyordu ve sırtımı kaplayan hafif ter tabakası birdenbire serinletti.

Uzun garaj yolu arabalarla doluydu - iki sıra, beş derinliğinde - ve cadde lanet bir otoparktı. Daha önce gördüğüm arabaların çoğunu tanıdım. Farklı marka ve modeller, bazıları gürültülü boya ve tasarım işçiliğine sahip, diğerleri sakin, temiz ve şık görünümlü. Fall Away Lane'in ortasına park etmiş arabalar bile vardı, sanki mahalle sakinleri bu gece araba kullanmak için kendi sokaklarına ihtiyaç duymayacaklarmış gibi.

Evin diğer tarafında yeni alan garajın iki arabadan üç arabaya çıkarıldığını ve evin yeni beyaz boyayla yenilendiğini, ancak panjurların lacivertten siyaha değiştirildiğini fark ettim.

Yeni bir şarkı başladığında kulaklarım canlandı ve gerçekten tanıdım. Pretty Reckless'dan "Heaven Knows". Nik bu şarkıyı okulda çok dinlemişti.

Verandaya çıkıp açık kapıdan içeri adım attığımda partiye katılanlar etrafa dağılmıştı ve buraya en son ne zaman geldiğimi düşünmemeye çalışıyordum.

Ama sonra hemen söndüğüm ve evin içine aval aval baktığım için hiçbir şey düşünemedim.

Aman Tanrım. Vay canına.

Dış cepheden daha fazlası yenilenmişti. Evi çok daha davetkâr kılan yeni, kalın boyayı ve oturma odasındaki halının yırtılarak parlak parke zeminleri ortaya çıkardığını gördüğümde gözlerim yukarı, aşağı ve her tarafa kaydı. Görebildiğim odalardaki her şey bir bekâr ve onun partilerini ağırlamak için yapılmıştı.

Bilardo masasının hâlâ durduğu aile odasının duvarında üç büyük düz ekran sıralanmıştı. Oturma odasındaki mobilyalar derin deri koltuklar ve daha fazla düz ekranla değiştirilmişti ve evin arka tarafına baktığımda yenilenmiş bir mutfağın da izlerini görebiliyordum.

"Çok şey değişti, Juliet." Shane'in sesi bana geri geldi. *Evet, öyle görünüyor.*

Katherine Trent -ya da artık Katherine Caruthers- daha önce de güzel bir ev tutmuştu ama bu... şey, nasıl tarif edeceğimi bilemiyordum.

Dolu mu? Hoşgörülü mü? Ateşli. Kesinlikle sıcak.

Oturma odasındaki kırmızı duvarları, aile odasındaki gece mavisi duvarları ve antredeki kapuçino renkli duvarları sevdim. İkinci kata çıkan duvarlardaki çeşitli başlıklar ve takılar takmış Amerikan yerlilerinin siyah çerçeveli baskıları hoşuma gitmişti ve siyah deri koltuklar genelde beni ürkütse de oturma odasındakiler ucuz değildi. Derin, gür ve pahalı görünüyorlardı. Her şey çok bakımlı ve temiz görünüyordu.

"K.C.?"

Döndüm ve Liam'la yüz yüze geldim. Ve

sakızımı yuttum.

Yüzümü buruşturdum, bakışımı saklamaya bile çalışmadım. Mavi geyik gözlerini ve kibar ifadesini görünce içimde o aptal, şişko suratına ateş püskürme isteği uyandı. Bu gerçekten şu anda benim başıma mı geliyordu?

Kapının girişinde durmuş, geçen hafta onu kulüpte yakaladığım kızıl saçlı kızla el ele tutuşuyordu. Üzerinde siyah, straplez bir elbise vardı ve saçları hacimliydi.

etrafına düşerken seksi görünüyordu.

Harika. Ben de görünüşümle asi olmak için bugünü seçtim. İroni karşısında başımı salladım.

Lisedeyken beni aldattığında, onu geri almıştım. Aptalca. Sanki yanlış bir şey yapmışım, onu kendimden uzaklaştıracak bir şey yapmışım gibi hissetmiştim ve o da yaptığı şey için gerçekten üzgün görünüyordu. Jared'in lise boyunca Tate'e nasıl davrandığını gördükten sonra, hasta olduğumda bana çiçek getiren ve annemin tavırlarına katlanan bir erkek arkadaşım olduğu için minnettardım.

Birkaç hafta önce onu yine hile yaparken yakaladığımda, işim bitmişti.

"Liam." İçimi çektim, sıkılmış görünmeye çalışıyordum. "Jax senden nefret etmiyor mu? Sen neden buradasın?"

Yüzü düştü ve Jax'in Liam'ı küçümsemesinden ilk kez memnun oldum. Gerçi Jax'in benim burada olmamdan memnun olduğunu da ima ediyordum ama bu da doğru olmayabilirdi.

"*Herkes* burada, K.C." Liam diğer elini cebine soktu. "Bu arada, bu Megan."

"Umursadığım zaman sana haber veririm," diye mırıldandım.

Beni görmezden gelerek devam etti. "Onu ailemle tanıştırmak için eve getirdim." *Umurumda değil.* "Birlikte yaşayacağız, K.C."

Neredeyse dizlerimin bağı çözülüyordu ve şok olmuş bir kahkaha attım. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

Megan varlığıma tahammül etmek zorunda kaldığı için memnuniyetsiz bir ifadeyle kaşlarını kaldırdı ve Liam benimle birlikte gülmediği için gözlerini kapadı.

Hemen doğruldum. "Vay canına, özür dilerim." "Pardon?" Megan kesik kesik konuştu.

"Yani, şimdiden özür dilerim. Seni aldattığı zaman için," diye açıkladım. "Gerçekten aldatmayacağını mı düşünüyorsun?"

Sanki benim bilmediğim bir şeyi biliyormuş gibi kendini beğenmiş bir ifadeyle gülümsedi ve ben de ellerimi arkamda birleştirip yara izimi parmakladım.

"Tatmin olmayan erkekler aldatır," diye alay etti benimle. "Ve duyduğuma göre, sen çok tatminsizmişsin."

Ağzına bir penis alıyormuş gibi yapıp öğürmeye başladığında şaşkın şaşkın baktım.

Liam'ın ona pis bir bakış attığını zar zor gördüm. Tek duyabildiğim, onun kendini beğenmiş sırıtışı beni hizaya getirirken kalbimin kulaklarımda attığı çarpıntıydı. Beni taklit ediyordu. Liam ona demişti ki...

Hayır.

Oda çok kalabalıktı ve utanç yanaklarımı ısıtsa da kollarımın üst kısmını ovuşturarak soğukluğu silmeye çalıştım. Orada öylece durmuş bana bakıyorlardı ve harekete geçme sırası bendeydi ama ağzımı kilitledim ve bir sonraki adımda ne yapmam gerektiğine dair boş zihinsel cephaneliğimi araştırdım.

Ama hiçbir şeyim yoktu. Tatmin edici değildim. Onun için acınacak haldeydim. Şimdi ne yapmam gerekiyordu?

Ne söylemem gerekiyordu?

Tate. O ne yapacağını bilirdi.

"Doğru dürüst sakso bile çekemiyorsun, ha?" Megan beni yemledi.

Bir şey söyle!

Kollarımda tüylerim diken diken oldu, çok üşümüştüm ve gözlerimi uzun uzun kırptım. Çok soğuktu.

Ama sonra sırtıma bir sıcaklık çarptı ve nefesim kesildi, göz kapaklarım ani sıcak rahatlamayla çırpındı.

"Liam," Jax'in sesi onu selamlarken kollarını belime doladı ve beni içine çekti

teninin yatıştırıcı fırını.

"Jax," diye mırıldandı Liam, sesi düşmancaydı. Gözlerimi açtığımda bakışlarının benimle arkamdaki adam arasında gidip geldiğini gördüm, muhtemelen neler olduğunu merak ediyordu.

Bir bilsem.

Aşağıya baktığımda Jax'in aynı güzel ellerini ve yağa bulanmış uzun parmaklarını belimin önünde kilitlenmiş olarak gördüm. Ellerimi kaldırdım ve onu son gördüğümden çok daha kalın olan ön kollarını kavradım.

Bunu neden yaptığını bilmiyordum. Tek bildiğim şu anda acı çekmediğim, yalnız olmadığım ve kendimi aptal gibi hissetmediğimdi.

Hareketimi bir davet olarak algıladı ve beni göğsüne doğru çekti. "Nasıl gidiyor?" diye sordu Liam.

Liam hâlâ Jax ve bana şüpheyle bakarak, "İyi," diye cevap verdi. "Sen mi?" diye sordu.

Megan'ın başımın üzerinden Jax'e baktığını fark ettim, dudaklarında bir gülümseme vardı.

"İyi," diye cevap verdi Jax düz bir tonda. "Ama yeni kız arkadaşın bir sürtük gibi davranıyor ve bu da beni sinirlendiriyor. Eğer K.C.'yi bir daha kızdırırsa, kovulacak."

Göğsümden soluksuz bir kahkaha kaçtı ve elimi ağzıma kapattım. *Aman Tanrım!*

Megan'ın gözleri parladı ve Liam sadece Jax'e baktı, sanki ona saldırmak istiyormuş gibi başını salladı.

Ama o daha iyi biliyordu. Burası Jax'in eviydi, Jax'in partisiydi ve Liam iş kavgaya gelirse buradaki hiç kimsenin onun tarafında olmayacağını biliyordu.

Yüzüme bir sıcaklık yayıldı ve gözlerimi kaçırdım, olanlardan çok memnun göründüklerini çok iyi biliyordum. Bir adamın benim için ağırlığını ortaya koymasından hoşlanmamam gerekiyordu. Jax'in beni korumasını istememeliydim. Bunu kendim yapmalıydım. Ama bu da neydi?

Liam aramıza baktı ve Megan'ın elini tutarak arkasını dönüp gitti.

İkisi de ön kapıdan çıkıp gözden kaybolurken Jax kollarını yavaşça indirdi, dokunuşu tamamen kaybolmadan önce elleri çıplak kollarımda gezindi. Hayal kırıklığı hissetmeme engel olamadım.

Yine üşümüştüm.

Arkamı dönerek kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve oyun suratımı takındım. Ve aniden boğazıma saplanan golf topunu bastırmaya çalıştım.

Kahretsin.

Gözlerim eskiden boynuyla buluşuyordu ama şimdi göğsünün duvarına bakıyordum. Güçlü görünen göğüs kasları ve geniş omuzları bana kendimi çok ama çok küçük hissettirdi. Bir dakika önce bu kadar sıcak hissetmeme şaşmamalı. Onun vücudu benimkinin üzerinde bir battaniye gibi olacaktı.

Sonra göğüs uçlarının piercingli olduğunu görünce midem bulandı. Bu kesinlikle yeniydi.

Her iki göğsünde de birer tane olmak üzere iki halter vardı ve birden kendimi hız trenindeymişim gibi hissettim.

Gözlerimi neden onlardan alamadığımı merak ederek kaşlarımı çattım. Meme ucu piercinglerini sevmezdim, ne olmuş yani?

Sonra gözlerimi ikna edici -umarım- küçük bir kaş çatmaya zorladım ve sonunda başımı kaldırdım.

Mavi Cehennem bana bir kaşını kaldırdı ve ben söndüm. Hiçbir şey değişmemişti. Yine de her şey değişmişti.

Ben yokken, Jaxon Trent bir erkek olmuştu.

BÖLÜM 3

K.C.

Sadece saçları aynıydı. Hâlâ sade kahve kadar koyu ama muhteşem bir parlaklığa sahipti. Yüzü hâlâ pürüzsüz ve sinekkaydı tıraşlıydı ama şimdi elmacık kemikleri, düz, dar bir burnu ve dolgun, yontulmuş dudaklarıyla daha köşeliydi.

Düz siyah kaşları ise bir insanın sahip olabileceği en mavi gözlere vurgu yapıyordu.
O mücevherleri elli metre öteden bile görebilirdiniz.

Bunu biliyordum.

Elbette çıplak göğüslüydü ve karın kaslarının ve ince belinin kesikleri ve çukurları başka tarafa bakmayı zorlaştırıyordu. Ama başka tarafa bakıyor, kaşlarımı çatıyor, hızla geriye bakıyor ve sonra tekrar başka tarafa bakıyordum. Kolları son gördüğümden çok daha büyüktü.

Kocaman bir
adamdı. Ve on
dokuz
yaşındaydı.
Ve bir baş belası. Ve
korkutucu.

Kaşlarımı olabildiğince içeri çektim ve bakışlarıyla tekrar buluştum.

Dudakları bir gülümsemeyle eğilmişti. "Merak etme. Biliyorum." İçini çekti ve ben konuşamadan sözümü kesti. "Sen kendi savaşını verebilen bağımsız bir kadınsın, falan filan. Sadece teşekkür et."

Oh.

Liam olayı yüzünden kızgın olduğumu düşündü. Bu işe yaradı. Ekstra etki için kızgın bir kaşımı kaldırdım, teşekkür etmedim.

Gülümsedi, muhtemelen meydan okumamla eğleniyordu. "Kuzenini mi arıyorsun?"

diye sordu. Başımı salladım.

"Gel hadi." Elimi tuttu.

Elindeki araba kiri benimkine sürtündü ve ona sıkıca sarıldım, serbest bırakamayacağım bir gülümseme ağzımın köşelerini gıdıkladı.

Nasıl hissettirdiğini sevdim. Kumlu, cesur, canlı.

Benim için her şey her zaman temizdi. Hayatımın her anı manikürlü, pedikürlü ve fırçalıydı. Kıyafetlerim her zaman uyumlu, tırnaklarım her zaman temizdi ve en büyük kararım gümüş babetleri mi yoksa siyah olanları mı almam gerektiğiydi.

Şimdi Jaxon Trent'in kirli elleri benim terli avuçlarımla birleşmişti ve onun kirinin tenimin her yerinde nasıl iyi hissettireceğini merak ediyordum.

Etrafıma bakındım, insanların bizi fark ettiğini fark ettim. Jax'in elimi arkasından tuttuğunu gören insanların gözlerinde şaşkın bir ifade beliriyordu. Birkaç kişi şaşırmış görünüyordu, birkaç kişi de -çoğunlukla kadınlar- burunlarını kıvırıyor ya da sinirli bir şekilde başka tarafa bakıyordu.

Elini son bir kez sertçe sıktım -çünkü asla b ı r a k m a k istemiyordum- ve sonra elimi hızla çektim. Jax sadece bir saniyeliğine arkasına baktı, muhtemelen

kaçmamıştı.

"Bu çok saçma," diye homurdandım onu mutfağa kadar takip ederken. "Restoranlar ve asansörler için olduğu gibi bir evde de maksimum kapasite yok mu?"

Jax sanki retorik bir soru sormuşum gibi beni görmezden geldi. Kalabalığın arasından süzüldük ve üç genç adam arka kapıdan içeri dalarken kenara çekildik.

"Shane biraz etrafta dolanıyor," dedi. "Ama merak etmeyin. Kimse ona bulaşamaz."

"Sen bile mi?" Onu arka bahçeye kadar takip ettim.

Lütfen kuzenimi becermediğini söyle. Lütfen, lütfen, lütfen.

Başını hafifçe çevirerek yürümeye devam etti. "Özellikle de ben."

Soğukkanlılığımı ve düşüncelerimi bir arada tutmaya çalışarak nefes verdim. Ta ki etrafa bir göz atana kadar. Arka bahçe çılgıncaydı ve aval aval bakmaktan kendimi alamadım.

"Uh, ben..." Jakuzi miydi o? "Shane'i eve götürmeye geldim. Tate'in evine yani."

"Anlamıştım."

Yüzünü göremiyordum ama başını salladığını biliyordum. At kuyruğu omurgasının üzerinde yükselip alçalıyordu. "Gördün mü?" Döndü ve kapıya doğru eliyle işaret etti. "O iyi."

Ama kuzenimin çim sandalyede oturduğunu ve başka bir kızla yakından konuştuğunu zar zor fark ettim. "Ne oluyor be?" Gözlerimi kırpmadığım için yanarak patladım.

Tate'in evinin sallanıyormuş gibi hissetmesine şaşmamalı! Yandaki parti onun arka bahçesine taşmıştı.

"K.C.!" Shane çim sandalyeye bağdaş kurup otururken muzip gözlerle gülümsedi. Elinde bir Solo bardak olduğunu fark ettim ama dürüst olmak gerekirse aklım başka yerdeydi.

Jared ve Tate'in arka bahçelerini ayıran eski ahşap çit artık yoktu.

Duvarın yerine, bakılabilecek küçük boşluklar bırakacak şekilde delinmiş, eskitilmiş kırmızı tuğlalardan oluşan harika görünümlü bir duvar inşa edilmişti. Tuğla duvarın her üç metrelik bölümü bir tuğla sütunla kesilmişti ve her birinin tepesinde bir elektrik direği bulunuyordu. Daha önce eski ahşap çitten atlamak zorunda kaldığınız yerde, şimdi bir sonraki arka bahçeye girmek için sağlam bir ahşap kapıdan geçebilirsiniz. Böylece iki alan tek bir alana dönüşüyordu.

Görünüşe göre Jax bu geceki partisi için iki bahçeyi de kullanıyormuş. Buraya geldiğimde yeni çiti nasıl fark etmedim? Ve Tate'in evinde çalışırken partinin neredeyse tepemde olduğunu nasıl fark etmemiştim? Ve sadece on dokuz yaşında olan Jax bu kadar içkiyi nasıl alıyordu? Ve tüm bunların parasını nasıl ödüyordu!

Shane konuştuğu kızla sohbetine devam etmişti, ben de Jax'i Tate'in arka bahçesine, katlanır bir masanın üzerine serilmiş araba parçalarının yanına kadar takip ederken onun oturmasına izin verdim. Birkaç adam oturmuş makinelere bakıyor, inceliyor, parçalara ayırıyor ya da her neyse işte.

Şaşkınlık içinde başımı salladım. "Jax, burada ne haltlar karıştırıyorsun?" Sessizce sordum.

Niyetim gergin ya da suçlayıcı görünmek değildi ama endişeliydim. Tüm bunlar para gerektiriyordu. Hem de çok.

Jax'in özellikle bilgisayar konusunda yetenekli ve zeki olduğunu biliyordum, bu yüzden kendi işini iyi yapacağından hiç şüphe etmemiştim. Bir keresinde bir insanın tüm hayatının çevrimiçi olduğunu söylediğini duymuştum. Onu kontrol edebilir ya da ona karşı savunmasız kalabilirdiniz.

Ve Jax'in kontrolü sevdiğini bilmek için onu iyi tanımak gerekmiyordu. Ama bütün bunlara sahip olmak? Bu kadar gençken mi?

Eline bir alet aldı ve yapmakta olduğu işe devam ediyor gibi görünüyordu. "Nasıl yani?" diye sordu.

Kafesliyordu.

Jax bana hiç sır vermemişti. Önemsediğimi düşünmesi için ona hiçbir sebep vermemiştim ama babasının onu istismar ettiği için hapiste olduğunu, annesinin ortalıkta olmadığını ve hayatının büyük bölümünü sistemin içinde geçirdiğini biliyordum. Ta ki üvey kardeşi Jared hayatında aktif bir rol almaya başlayana kadar.

Kısa bir süre sonra Jared'in annesi Jax'in velayetini üstlendi ve o zamandan beri bir aile oldular.

Ama şimdi yeniden evlenmiş, şehir dışına taşınmış ve görünüşe bakılırsa Jax kendi başına gayet iyi idare ediyordu.

Yakınlardaki çim sandalyelerde oturan birçok insanı fark ederek masaya yaklaştım ve sessizce konuştum. "Bu ev yenilenmiş. İçeride bir sürü pahalı elektronik eşya var ve sokakta yarım milyon dolar değerinde araba duruyor olmalı. Bütün bu insanlar da kim?"

Kardeşinin partileri eskiden bunun yarısı kadar konuk ağırlardı. Kesinlikle daha az etkileyiciydi ama bu kaostan çok daha rahattı.

Jax elindeki aleti yere atarak bir yıldız tornavida aldı. "Onlar arkadaşlarımın arabaları,

benim değil." Orada durup onu inceledim.

Başını kaldırıp benimle göz göze geldi ve sinirli bir şekilde iç geçirdi. "Tamam, yavaşlayacağım, K.C. Öncelikle, *arkadaş* birlikte vakit geçirmekten hoşlandığınız kişidir. İyi davrandığınız ve güvendiğiniz biri-"

"Canın cehenneme," dedim dudak bükerek, kollarımı tekrar göğsümün üzerinde kavuşturarak.

"Tutuklanıyor," diye güldü yan taraftaki bir kız, "ve hâlâ kendini çok üstün sanıyor."

Ne oluyor be?

Herkes onun söylediklerine tepki verirken etraftan gelen kıs kıs gülüşmeleri ve homurdanmaları duyunca nefesim kesildi.

Herkes biliyor muydu?

"Gürültü şikayeti aldık!"

Sıçradım ve açık kapıda duran iki üniformalı polis memurunu görmek için etrafımda döndüm.

Konuşmalar kesildi ve herkes başını kaldırıp siyah giysili iki memura baktı.

Boğazımdaki yumruyu yuttum ve alnımdaki teri hissettim. Shane ve ben alkollü bir partide reşit değildik. Polisten bir telefon daha gelirse annem beni evlatlıktan reddederdi.

Ya da belki partiyi kapatırlardı. Hmm... bu benim işime gelirdi. Shane güvende olur, ben de beladan uzak dururum.

"Selam," diye selamladı Jax ve sonra işine geri döndü. Gözlerimi kısarak uzun parmaklarının çalışmasını izledim.

"Tamam, artık partinize geri dönebilirsiniz." Polislerden biri kendi şakasına gülerek herkesi el salladı ve diğerleri de aynı şekilde gülerek sohbetlerine yeniden başladılar.

"Hey, dostum." Az önce konuşan polis masaya geldi ve Jax'in elini sıktı. "Tim'i Evo'yu görmesi için getirdim." Başparmağını arkasındaki genç görünümlü memura doğru salladı.

Jax çenesiyle işaret ederek hafifçe konuştu. "Garajda. Devam edin."

Polisler, reşit olmayanların içki içmesinden, yangın tehlikesi arz eden tıklım tıklım sokaktan ve evden gelen muazzam parti gürültüsünden bihaber bir şekilde dışarı çıktılar.

Kafam tamamen karışmış bir halde Jax'e döndüm. "Ne haltlar dönüyor?"

"Çok şey değişti, Juliet."

Evet, saçmalık diye düşündüm. Jared partileri için gürültü şikayetlerinden bir iki ceza aldı. Jax neden almasın?

Çalışmayı bıraktı ve başını eğerek beni içine çekti. Bakışları vücudumdan aşağıya, dar pembe atletimin ve Tate'in kısa pantolonunun üzerine kaydı. Birden kendimi mahcup hissederek saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırdım ve ellerimi ceplerime sokarak gözlerimi onun dikkatli bakışlarından kaçırdım.

Ama sonra Jax uzanıp saçlarımı kulağımın arkasından çekince nefesimi içime çektim.

"Önceden mükemmeldi." Sesi sanki ağzı kurumuş gibi çakıllı çıkıyordu.

Gözlerimi tuttu ve yemin ederim onun varlığıyla uçtuğumu hissettim. Bana bakmamasını diledim. Keşke bana dokunmasaydı. Keşke birbirimize her yaklaştığımızda beni kıç üstü y e r e sermeseydi.

Aletlerini yere atarak yüksek sesle konuştu. "Herkes bir dakikalığına dışarı çıksın. Gidip bir içki daha alın."

Ve tüm erkeklerin oyuncaklarını bırakmalarını ve diğerlerinin sandalyelerinden kalkıp ayaklarını tuğla döşeli zemine sürtmelerini izledim. Kafamı çevirdiğimde Shane'in dışarı çıkarken beni izlediğini, kaşlarını kaldırdığını ve gülümsemesini gizlemek için dudaklarını yaladığını gördüm.

Bu ne anlama geliyor?

Ben de gitmek için döndüm ama Jax kolumu yakaladı. "Kal."

Bıraktı ve etrafımda dolaşarak önümde durdu ve konuşurken masaya yaslandı.

"Ne zaman tanıştığımızı hatırlıyor musun?" Yumuşak sesi bana çikolatayı hatırlattı. "Seni çözebilecek kadar yaşlı olduğumu söylemiştim. Bunu hatırlıyor musun?"

Yutkundum ve başka tarafa baktım. Evet, hatırlamıştım. Bu konuşmayı kafamda birçok kez canlandırmıştım.

O gece gözlerinin beni nasıl yediğini. Beni nasıl eve bırakmak istediğini. Liam'ın çağrılarını nasıl duymazdan geldiğimi ve kasabaya yeni gelen çocuğu düşünerek nasıl uykuya daldığımı. Düşündükçe vücudum ısınıyordu. İlk kez çıplak uyuyordum.

Nazik bir gülümseme verdi ve yere baktı. "Dostum, seni çözmek istedim, K.C.," diye fısıldadı ve sonra gözlerimin içine baktı. "İçine girmeyi o kadar çok istedim ki."

Hayır.

Geri çekildim, ama elimi tuttu, beni tuttu.

Lütfen bunu yapmayın.

Başparmağıyla parmaklarımı okşadı ve koluma yayılan karıncalanma karşısında gözlerim doldu. Yatıştırıcı sesi, dokunuşu, nezaketi...

Zar zor fısıldadı ve kalbim acıyordu, o kadar sert çarpıyordu ki. "Seni o kadar sert boşaltmak istedim ki yüzündeki o küçük alaycı ifadeyi sonsuza dek kaybedeceksin," dedi usulca. "Benim için ne kadar ıslak olduğunu tatmak istedim. Altımda kıvranmanı, terlemeni ve yalvarmanı istedim."

Gözlerimi kapattım, göğsüm sıkışmıştı. *Kıvranıyor. Terli.* Bu ben değildim. Onu asla memnun edemezdim.

Ayağa kalkıp göğsümle aynı hizada hareket ederek devam etti. "Eskiden seni okulda dolaplara sıkıştırıp elimi kalçanda gezdirmeyi ve iniltilerini duymayı hayal ederdim."

Dizlerim titriyordu, bükülmek üzereydim ve bacaklarımın arasındaki sıcaklığı hissettim. Durması gerekiyordu. "Ağzının benimkinde olmasını istedim," diye fısıldadı, nefesi alnımı gıdıklıyordu. "Ve senin

"Beni sürerken bacaklarını belime doladın." *Aman Tanrım.* "Dostum, seni istedim, K.C.

seni çözmek için." Dudakları yüzüme o kadar yakındı ki, "Seni kirletmek istedim," diye fısıldarken nefesinin nemini hissedebiliyordum.

Sonra bileğimi yakaladı ve ağzımı tekrar kapatmadan önce nefesim kesildi. Eli vücudumda ateş gibiydi ve neredeyse dudaklarıma dokunacak şekilde eğildiğinde nefesim titredi.

"Ama sonra seni tanıdım." Sesi sertleşti ve kırpıldı; sıktığı yer bileğimi acıttı. "Korkak ve çaresizsin ve kendi derisinden kurtulmak için bu kadar çaresiz biriyle daha önce hiç tanışmamıştım."

Sonra bileğimi aramıza çekti ve iki inçlik yara izimi ortaya çıkarmak için iç tarafını çevirdi. Başparmağını üzerinde gezdirerek kaşlarını çattı ve tiksinmiş bir ifadeyle bana baktı.

Gözyaşlarım gözlerimi yaktı.

Biliyordu. Nereden biliyordu?

Dişlerimi canımı acıtacak kadar birbirine bastırarak ona ters ters baktım ve elimi tuttuğu yerden çektim.

Geri çekilerek gözyaşlarımı ittim ve çenemi sertleştirdim, ona yenilgiyi asla göstermemeye kararlıydım.

Dışarı çıkıp Jax'in evine doğru yürürken, mutfak masasından terk edilmiş bir içki alıp gitmeden önce amplifikatöre atarken hızımı bile kesmedim. Dışarı çıkarken belli belirsiz cızırtılarını duydum, beyaz parazit odayı dolduruyordu.

BÖLÜM 4

K.C.

Ertesi sabah Tate'in yatağının kenarına oturdum ve başparmağımı kucağımda duran bileğimin iç kısmındaki sivri yara izi üzerinde ileri geri gezdirdim. Uzun ve inceydi ama iyi gizlenmişti, bileğimin iç kısmında çapraz olarak uzanıyordu.

Cesaretsiz ve çaresiz. Başımı yavaşça salladım ve soğuk bir gözyaşının koluma düştüğünü hissettim. Jaxon Trent pisliğin tekiydi.

Herkes beni çözdüğünü sanıyordu. Jax, Jared, Madoc, Liam, annem... herkes.

Tate ve Shane hariç herkes. Gerçekten sahip olduğum tek aile onlardı, çünkü her şeyi sadece onlar biliyordu.

"Kendi derisinden kurtulmak için bu kadar çaresiz olan biriyle daha önce hiç karşılaşmamıştım."

Uzun saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırdım ve burnumu çektim. Bu konuda haklıydı. Sanki daha dün yaşanmış gibi o anı hemen gözümün önüne geldi.

———

"Katherina, buraya gel," diye sesleniyor babam. Mavi şezlong pantolonu ve bornozuyla pencerenin yanında oturuyor.

Tırnaklarımı kemiriyorum, korkuyla anneme bakıyorum. Ama o dönüp bakmıyor. Neden bana bakmıyor?

Dört yaşındayım ve sürekli sormama rağmen bana sorunun ne olduğunu söylemiyorlar. Tek bildiğim babamın artık evde yaşayamadığı. Saçları dağınık ve daha önce hiç sakalı olmamıştı.

"Katherina." Eliyle beni içeri davet ediyor, gelmemi istiyor. "Baba,

ben Juliet'im," diye mırıldanıyorum ve annem sırtımı çimdikliyor.

Dudağım titriyor ve yüzüm acıyor. Yanlış bir şey yaptım. Toplum içinde kötü şeyler yaptığımda beni çimdikliyor, çünkü bana bağıramayacağını söylüyor.

Babamın yüzünün üzgün göründüğünü görüyorum ve ellerimi bırakıyorum çünkü beni sevmesini istiyorum. "Sadece şaka yapıyorum." Olabildiğince kocaman gülümsüyorum. "Ben Katherina'yım."

Ve babamın kollarının güvenliğine ve sevgisine koşuyorum, beni kız kardeşim sanmasına rağmen ona sıkıca tutunuyorum.

Buna inanamıyordum ve bunu kabul etmekten nefret ediyordum ama o pislik haklıydı. Ben ölmüş kız kardeşim Katherina değildim ve daha da kötüsü, artık Juliet'in kim olduğunu bile bilmiyordum. Neredeyse yoktum.

K.C. hangi dondurmayı severdi? Çünkü babamın mutlu hayallerini karıştırmamak için onu yerdim. Sırf K.C.'nin en sevdiği ayakkabı olduğu için her pazar kiliseye Mary Janes giymek zorunda mıydım? Mary Janelerden nefret ediyordum ama hayır, onları sevmem gerekiyordu, bu yüzden onları sevmeye ve unutmaya karar verdim. Büyüdüğümde ne olmak istiyordum? Ya da, bekle. K.C. ne olmak istiyordu? Çünkü babam onunla bu konuda konuşmayı severdi ve onu üzmemeye çalışmalıydım.

Ölümünde, kız kardeşim mükemmeldi. Asla tırnaklarını yemez, yaramazlık yapmaz ya da kötü müzik dinlemezdi.

Güzeldi, mükemmeldi ve yaşıyordu. Juliet ölü olandı.

Bir gece önce neredeyse hiç uyumadığım için sersemlemiş bir halde etrafta dolandım ve banyoya girerken pijama şortumu ve tişörtümü çıkardım. Duşu açarak içeri girdim, ağır uzuvlarım sadece gerektiği kadar hareket ediyordu, lanet olası yenilginin ağırlığıyla.

Cesaretsiz ve çaresiz.

Başımı arkaya doğru eğdim ve sıcak su cildime hoş bir sıcaklık yayarken titredim. Dışarıdaki hava sıcak ve nemliydi ve ben burada kaldığım sürece Brandt'ların elektrik faturasını kabartmak istemediğim için içerideki sıcaklığı seksen derecede tutuyordum. Ama her ne kadar sürekli alnımdaki teri siliyor gibi görünsem de, daha sıcak olmasını istiyordum. Musluğu açtım, sıcaklığı hoş bir erimeden ateşe yükselttim ve neredeyse çok fazla olması umurumda değildi. Artık üşümüyordum.

"... kıvranıyor, terliyor ve yalvarıyor."

Başımı eğdim, duş duvarına yasladım ve gözlerimi kapattım.

"Benim için ne kadar ıslak olduğunu tatmak istedim."

Alt dudağımı emerken bacaklarımın arasındaki ateş havuzunu hissettim ve başım sanki yüzüyormuş gibi geldi.

Duşun sıcaklığından olabilir. Ya da yüzümdeki nefesinin hatırası olabilirdi. Elma, armut ve yağmur gibi kokuyordu.

Yaz gibi. Birinin nefesi nasıl yaz gibi kokabilir ki?

"Eskiden seni okulda dolaplara sıkıştırmayı hayal ederdim..."

Aşağı uzanarak elimi ıslak kalçamın iç kısmına doğru kaydırdım, dürtü karşı konulamazdı. Lisedeyken beni almasına izin vermeliydim ama hayatımı paramparça etmesinden korkuyordum. Kafamı karıştırmasından korkuyordum. Ve işte buradaydım, her zamanki gibi kafam karışıktı ve beni becermesine izin vermeliydim. Günde on kez, ne zaman isterse, çünkü en azından tekrar Juliet olurdum ve bir şeyler hissederdim.

Elimi bacaklarımın arasına götürdüm ve orta parmağımı yarığım boyunca gezdirdim, kalçalarımı elime doğru yuvarladım.

Tanrım, bu iyi hissettirdi. Sertçe nefes aldım, elimi daha hızlı ovuşturdum.

En azından annemin teşvik ettiği şeylerden biri için minnettardım. Ağda. Hepsini aldırmayı tercih etmiştim. Bunu seviyordum ve Jax'in de bu tür şeylerden hoşlanıp hoşlanmadığını merak ediyordum. Parmaklarım pürüzsüz deriye sürtündü ve ten tene değmenin verdiği zevkle karnımda bir basınç oluştu.

Parmaklarım kıvrımlarımın içine kaydı ve uzanıp diğer elimle göğüslerimden birini tuttum, dili amımın etrafında dönerken ellerinin sıkıp yoğurmasını diledim.

Kahretsin. Az önce "amcık" dedim.

Ben hiç böyle kelimeler kullanmazdım ama Nik sürekli kullanırdı ve nedense şu anda hiç yersiz gelmiyordu.

İnledim, parmaklarımı klitorisimin etrafında döndürdüm, sert yumrunun otomatik bir silah gibi nabız attığını hissettim. Onu istiyordum.

Jax'in dili üzerimdeydi ve duşun sıcak spreyi vücudunu parıldayan damlacıklarla ıslatıyordu. Hepsini yalamak istedim.

Ama şu anda tüm aksiyonu o yapıyordu. Dili kalçamı, karnımı yalamak ve oynamak için dışarı fırladı ve sonra ayağa kalkmadan önce göğsümü Fransız öpücüğüyle öpmek için durdu. Beni saçlarımın arkasından yakaladı ve ağzıma fısıldarken bana baktı.

Sikime binerken bacaklarının belime dolanmasını istiyorum.

"Oh, Tanrım," diye bağırdım, klitorisimi daha hızlı ve daha hızlı döndürdüm. "Evet."

Zonkluyor ve yanıyordum ve Liam'dan hiç istemediğim bir şeyi istiyordum. Suyu açık bırakarak duştan çıktım ve halının üzerine damlatarak yatak odasına doğru koştum. Yatağımın başucundaki çekmeceyi açarak vibratörü çıkardım ve yatağa çöküp sırt üstü uzandım.

Bacaklarımı açarak kadranı gidebildiği yere kadar çevirdim ve vızıltının gittikçe yükseldiğini duydum. Başını klitorisimin etrafında gezdirirken, midemi dolduran zevk girdapları karşısında nefesim kesildi.

Vay anasını!

Karnımda küçük dalgalar hissetmeye başladım. Gözlerim kapandı ve sırtımı yataktan kaldırdım, daha fazlasını istiyordum, daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Oh, Tanrım.

Vibratörü girişime sürterek alt dudağımı ısırdım. Kışkırtıcı titreşimler çok iyi hissettiriyordu.

"Oh," diye inledim, vücudumdaki sarsıntıları ve titremeleri hissediyordum.

"Seni kirletmek istedim."

"Jax." Sikimi giriş yerimin etrafına pompalarken sesim titriyordu, asla içeri girmiyor, sadece masaj yapıyor ve alay ediyordum. Bacaklarım içimde olup bitenlerin verdiği zevkle titriyordu.

"Oh, Tanrım!" Bacaklarımı daha geniş açarak çığlık attım.

İçimden bir sıcaklık akıyordu ve bunu daha önce hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyordum. Derin titreşimler rahmimin içinde hızlı uğultular halinde titreşiyordu.

Oh, Tanrım. Daha hızlı, daha hızlı, daha hızlı ...

Sırtımı dikleştirdim ve aleti yukarı ve aşağı hareket ettirdim, daha sert ve daha sert, klitorisime masaj yaptım. "Oh, Tanrım. Siktir!" diye haykırdım, bacaklarımın arasındaki siklon titriyor ve hava emiyordu.

içim içime sığmıyordu. "Evet!"

Yukarı uzanıp kafa derimdeki saçları avuçlarken nefes nefese ve inleyerek boşaldım.

Kollarım yorgunluktan ağrıyordu ve sıkıca kapanmış gözlerimi yavaşça gevşettim.

Tanrım. Gözlerimi kırpıştırdım ve beyaz tavanın netleştiğini gördüm.

Az önce ne yaptım ben?

"Biliyor musun, yakın bir gelecekte benimle konuşabilirsen çok iyi olur, tamam mı?" Shane, Pazartesi sabahı okul koridorlarında beni takip ederken *Office Space* filmindeki adamı taklit etti.

"Sen neden buradasın ki?" diye sordum, sesim en az hissettiğim kadar sinirli çıkıyordu. Özel dersimin ilk gününde saat sabahın sekiziydi ama Shane yaz tatilindeydi ve burada olmak için başıma bela olmaktan başka bir nedeni yoktu.

"Yeni amigo kaptanına geçiş yapıyorum." Gülümsedi. "Etrafta çok olacağım." Kaşlarını tehdit edercesine kaldırmıştı ve ben de o anda giydiği tayt şortu ve spor sütyenini fark ettim.

Ugh. *Lanet olsun. Kahretsin, kahretsin, kahretsin, kahretsin.* En azından okulda güvende olacağımı düşünmüştüm.

Geçen Perşembe günkü partiden beri, Jax'le olanlar hakkında ona bilgi vermem için beni sıkıştırıp duruyordu.

Yorum yok.

İşe koyuldum, özel ders için hazırlandım ve kalan özgür günlerimi spor salonunda geçirdim

Ya da arka bahçede uzanıp bronzlaşmak, gerçi bu da rahatsız ediciydi, çünkü tuğla duvarın arkasını görmek daha kolaydı. Jax dün arka bahçeye gelmiş ve bronzlaşmamı böldüklerinde tüm arkadaşlarını hemen eve geri itmişti. Jax'in beni rahat ettirmek için bir şey yapması hoş değildi ama yine de hemen kalkıp içeri girmiş olsam da bunu takdir ettim.

Neyse ki bu onu gördüğüm tek zamandı. Arabasının sesini sabahları ve gece yarısı duyuyordum, tuhaf saatlerde gelip gidiyordu, ama mesele de buydu. *Sürekli* gelip gidiyordu. Adam neredeyse hiç kıpırdamadan oturmazdı ve bir kez eve geldi mi, dakikalar sonra geri döner ve tekrar giderdi.

Pencerelerden dışarı bakma isteğime karşı koydum ve Shane'den, Tate'ten ve oda arkadaşım Nik'ten gelen mesajlardan kaçıyordum.

"Bak," dedim kimya laboratuvarının kapı kolunu tutarak. "Senden kaçtığım için özür dilerim. Gerginim, tamam mı?" Ve bu doğruydu. Tate'in postacı çantasının askısını neredeyse sıkıyordum. "Yerleşmem için bana birkaç gün ver. Çarşamba akşamı yemek yiyebiliriz. Olur mu?"

Shane dolgun dudaklarını yana bükmüş, hoşnutsuz görünüyordu ama elimde değildi. Jax'in geçen geceki nefret dolu sözleri hâlâ zihnimde dolaşıyordu, her an kulağıma fısıldanıyordu ve daha da kötüsü, ertesi gün ona mastürbasyon yapmıştım. Cidden mi?

Şu anda Tate'in iPod'uyla güzel, uzun bir yürüyüş cennet gibi geliyordu. Gerçekten istediğim tek arkadaşlık buydu.

"Pekâlâ." Mırıldanarak verdiği cevap omuzlarımdaki yükü biraz hafifletti. "Eve bırakmamı ister misin? On birde işim bitiyor. Ben buralarda takılırım," diye teklif etti.

"Hayır." Başımı salladım ve gülümsedim. "Aslında yürüyüşlerden keyif alıyorum." Dört gözle bekliyorum desem daha doğru olur.

Ela gözleri eğlenirken bana şakacı bir alaycı bakış attı. "Ama çok sıcak.

Gerçekten mi?" "Sıcağı severim."

"Öyle mi?" Geri çekilip uzaklaşırken gözleri muziplikle parıldıyordu.

Gülümsedim. Evet, sanırım tuhaftı. İlk başta Phoenix'te yaşamanın beni yüksek sıcaklıklara alıştırdığını düşünmüştüm ama Shelburne Falls farklı bir sıcaklıktı. Havanın kalınlığı her şeyi nemle doyuruyordu. Hava ıslaktı ve cildimdeki her gözeneği hassas ve bilinçli hale getiriyordu. Mercan rengi eteğimin kenarının kalçalarıma nasıl sürtündüğünün ve göğsümden akan sıcaklığın gömleğimi tenime nasıl yapıştırdığının sürekli farkındaydım. Ensem zaten nemliydi ve açık beyaz kolsuz bir bluz giydiğim için memnun olsam da, keşke saçlarımı açık bırakmak yerine toplasaydım diye düşündüm. Göğsümün üzerinde durması için bir omzumun üzerinden fırçaladım ve kapı kolunu çevirip sınıfa girdim.

Koku beni hemen etkiledi ve durmama neden oldu. İki yıldır bu okulda bir sınıfa girmemiştim ve bu koku beni acı tatlı anılara geri götürdü. Bütün okul aynı kokuyordu. Basketbol topları ve inşaat kâğıtları gibi. İçime çektim, birden kendimi yalnız ama evde hissettim. Buraya son geldiğimde sahip olduğum hiçbir şeye sahip değildim. Erkek arkadaşım yoktu. En iyi arkadaşım yoktu. Ama en son burada mutlu olmuştum.

"Merhaba Bayan Penley," dedim hemen, olduğumdan daha az gergin görünmeye çalışarak.

"K.C.!" İki sıra dişini de görebileceğiniz o gülümsemelerden birini takındı. "Bana yardım edeceğini duyduğumda yazımı güzelleştirdi."

Başımı salladım ve neredeyse boş olan laboratuvara baktım. Birkaç öğrenci -ya da benimki gibi dosyaları olduğuna bakılırsa muhtemelen öğretmenler- odanın etrafındaki masalarda oturuyordu.

Bayan Penley'i burada görmek tuhaftı, çünkü edebiyat ve yazarlık dersleri her zaman standart bir sınıfta yapılırdı. Bu oda bacaklarımı korkuyla sertleştirirken, Bayan Penley'in her zamanki sınıfı ayak parmaklarımı rahatlatıyordu. Kimya laboratuvarı en sevmediğim yerdi, çünkü bilimden nefret ederdim. Neyse ki Tate bu dersleri atlatmamı sağlıyordu.

"Şey." Omuz silktim. "Umarım yardımcı olabilirim."

Bana el salladı. "Her şey yoluna girecek," diye beni temin etti. "Ben odada olacağım ve burada üç öğretmen daha var. Bu yüzden laboratuvardayız. Çok yer var."

Başımı salladım, sonunda mantıklı gelmişti.

Masasındaki dosyaları düzenlerken konuşmaya devam etti. "Dört öğrenciyle birlikte bir masada oturacaksınız. İlk yarım saatimizi temel konuları gözden geçirerek geçireceğiz: fikirlerini bir araya getirme ve düzenleme, ana fikir ve destekleyici detaylar ve revizyon süreci. Bu öğrencilerin çoğunun tez cümlesi oluşturma konusunda hala çok fazla pratiğe ihtiyacı var. Onların tanısal değerlendirmeleri zaten elinizde." Durup bana baktı. "Gruplara ayrıldığımızda, her birinin örnek bir paragraf paylaşmasını ve nasıl daha iyi hale getirilebileceğini tartışmasını istiyorum. Bugünkü çalışmalarını analiz etmelerini ve kendi çalışmalarının diğerlerininkine kıyasla nasıl olduğunu görmelerini istiyorum."

Kulağa yeterince kolay geliyordu. "Anladım."

Odayı tekrar taradığımda, diğer tüm öğretmenlerin kendi başlarına oturduklarını fark ettim, bu yüzden boş bir masaya yöneldim ve çantamı boşalttım. Kapının yanındaki saate baktım ve ayrılmama üç saat elli dakika kaldığını saydım. Her biri bir saat kırk beş dakika süren iki seansım olacaktı ve her seansta dört öğrencim olacaktı. Bazı çocuklar yazmaktan daha fazlası için buradaydı, bu yüzden fizik, İngilizce veya ihtiyaç duydukları matematik dersine dönüşümlü olarak katılıyorlardı. Ve pastanın üzerindeki krema olarak, hepimiz on beş dakikalık atıştırmalık veya Facebook molamızı alırdık.

Öğretmenlerden biri - sanırım adı Simon'dı, eğer onu birlikte okuduğumuz zamanlardan doğru hatırlıyorsam - bana gülümsedi ve ben de başımla selam verdim.

Çoğu sekiz on beşte başlama saatinden daha geç gelen öğrenciler içeri girdi ve bazıları yerlerine otururken gözlerimin dolaşmasına izin verdim. Birkaç çocuğu tanıdım ama hiçbirini tanımıyordum. Ben mezun olduğumda onlar birinci sınıflarını yeni bitirmişlerdi.

Sadece iki yıl önce bu kadar genç görünüyor muydum? O kadar makyaj yapmış mıydım?

Bayan Penley sınıf projektöründen mükemmel kâğıtların nasıl göründüğüne dair örnekler göstererek dersine başladığında, çocukların neredeyse hiçbirinin dikkatini vermediğini fark ettim.

Bu onun için zor olmalı. Bazı çocukların umurunda olmadığı belliydi. Masanın altında gizlice telefonlarıyla oynuyorlardı. Penley'i görmezden gelerek birbirlerine fısıldadılar. Defterlerine bir şeyler karaladılar.

Ve lisedeki fen derslerimde yaptığım şeyin bu olduğunu hatırladım. Önemsemediğimden değil. Sadece mücadele etmekten yorulmuştum.

Ben de denemeyi bıraktım. Yeterince yaptım ama daha fazlasını değil.

Şimdi keşke daha çok deneseydim ve kendimi ortaya koymaktan bu kadar korkmasaydım diyorum. Belki de yeni deneyimler için elimi uzatmış olsaydım, hayatımda ne yapmak istediğimi biliyor olurdum. Şimdi seçeneklerim kısıtlıydı, çünkü lisede kendimi geri çekmiştim ve üniversitede iki yıl boyunca siyaset bilimi derslerini bir kenara atamazdım.

Bu öğrencilerin eğitimlerinin onlara seçenekler sunduğunu bilmelerini istedim. Değerli bir zamandı.

Penley dersini tamamladıktan sonra öğrencileri öğretmenlerine yönlendirdi. Ben olduğum yerde kaldım, dirseklerimi masaya dayadım ve bir erkek ve üç kız oturmaya gelirken rahat bir gülümsemeye zorladım.

"Merhaba, ben K.C.," diye selamladım.

Adam işaret parmağını kaldırdı ama göz teması kurmadı. "Jake." Sonra yüzünü ellerinin arasına gömdü ve yüksek sesle esnedi.

Jake uyuşturucu kullanıyor olabilir.

Masanın karşısındaki üç kıza baktım. İçlerinden birini tanıyordum. Artık görüşmediğim liseden bir arkadaşımın küçük kız kardeşiydi. Diğer ikisi yabancıydı ama üçü de bana sanki çorbalarındaki kılmışım gibi bakıyordu.

Beni tedirgin etmeyen tek şey buydu. Kendi kuşağımdaki kadınlara karşı durmakta hiç zorlanmadım.

Beklentiyle kaşlarımı kaldırarak onlara bakmaya devam ettim.

Siyah saçlı kız sonunda konuştu. "Ben Ana. Bunlar da Christa ve Sydney."

Sydney'i tanıyordum. Kız kardeşi çok tatlıydı. Yine de küçük bir bok gibi görünüyordu.

Uzun kumral saçları yandan ayrılmıştı ve iri, hacimli bukleler halinde sırtından aşağıya ve göğsüne doğru sarkıyordu. Büyüleyici kahverengi gözleri saçlarındaki kızıl tonu ortaya çıkarıyordu ve makyajı ve tırnakları mükemmeldi.

Ana'nın güzel Asyalı teni kaymaktaşı gibi parlıyordu; uzun, parlak siyah saçları ve koyu renk gözleri kusursuzdu.

Christa'nın kısa sarı saçları sert bir açıyla bob şeklinde kesilmişti. Grubun en şakacısı olmasına rağmen, Tate'i tanıdığımdan biliyordum ki, bu tipler genellikle daha sonra muhteşemliklerini gösterecek olanlardı.

Bütün kızlar aynı şekilde giyinmişti. Şortlar ve atletler.

Sakince gülümsedim. "Hepinizle tanıştığıma memnun oldum." Tanılayıcı değerlendirmelerini - okul yılı sonunda yazdıkları kompozisyonlar, ana hatları ve kaba taslakları da dahil olmak üzere - çıkardım ve onlara kendi kağıtlarını uzattım. "Şimdi her birimizin örnek bir paragraf paylaşması ve ne gibi iyileştirmeler yapabileceğimizi tartışmamız gerekiyor. İlk kim başlamak ister?"

Kimse kımıldamadı. Jake yanıma oturdu, uykuya dalmaya hazırmış gibi görünüyordu. Christa ve Sydney sırıtarak bana meydan okurken Ana gözlerini kaçırdı.

"Kimse yok mu?" Yüzümü gıdıklayan bir sırıtışla sordum. Kimsenin gönüllü olmadığı derslerimi hatırladım. Şimdi öğretmen olmanın nasıl bir duygu olduğunu biliyordum.

Ellerimi kaldırdım. "Biri bana kâğıdını vermek isterse okurum. Bu seferlik." Jake hâlâ göz teması kurmadan elindeki kâğıdı yüzüme doğru itti.

"Teşekkür ederim, Jake." Rahatlamıştım.

Boğazımı temizledim, yüksek sesle okudum. "Acıktığınızda ne yaparsınız? Arabaya servis yapan bir yerden geçebilir ya da markete gidebilirsiniz. Dünyada sekiz yüz kırk iki milyon insan bu kadar kolay yiyecek bulamıyor."

Boğazımı tekrar temizledim ve karşımdaki kızların kıs kıs güldüklerini duydum.

"Bu iyi bir açılış paragrafıydı." Başımı salladım, sesimi hafif tuttum ve o bana bakmasa da Jake'e baktım. "Hemen bir soru sormak okuyucuyu yakalamak için sağlam bir yoldur. Ses tonunu da beğendim."

"Oturduğumuzdan beri neredeyse hiç konuşmadı," diye şaka yaptı Sydney. "Sesini nasıl sevebilirsin ki?"

"Yazarken kullandığı tonu kastetmiştim," diye açıkladım sanki bilmiyormuş gibi. "Çoğu insan 'mağazaya git' ya da 'mağazaya sür' diyecekken 'mağazaya git' gibi ifadeler. Bu onun kişisel sesi. Yazının kulağa doğal gelmesini sağlıyor."

Jake'i göz ucuyla bana bakarken yakaladım. Mümkün olduğunca nazik olmak isteyerek ona döndüm. Gerçek şu ki, üzerinde çok çalışılması gerekiyordu. Kelime seçimi sıkıcıydı.

Zarf kullanması gerekirken sıfat kullanıyordu ve cümleler çamur gibi akıyordu.

Ama bugün bütün bunları onun üzerine yıkmayacaktım.

"Yine de iki önerim var: Yazdığınız istatistiğe atıfta bulunulmamış. Okuyucular bu bilgiyi nereden aldığınızı bilmeyecek ve atıfta bulunduğunuz Web sitesini, makaleyi veya metni söylemezseniz buna güvenmeyeceklerdir."

"Sydney taklit etti ve kâğıt elimde buruştu. "Bir sorun mu var?" Ona seslenerek sordum.

Gözlerini devirdi ve Christa'ya bir şeyler fısıldadı.

"Bir şey daha var," diye devam ettim, onu görmezden gelmeye çalışarak, "burada biraz pasif bir dil var," diye kekeledim, Christa'nın eline bakarak güldüğünü ve Sydney'in bana bakışlar fırlattığını fark ettim. "Biraz renk katmak isteyebilirsin," diye devam etmeye çalıştım Jake'e, "şöyle diyerek-" Ve kızların üçü birlikte gülünce durdum.

"Neler oluyor?" Sesimi alçak tutmaya çalıştım.

Kızlar ellerini aşağı indirdi ve gülümsemelerini bastırmak için dudaklarını dişlerinin arasına sıkıştırdı. Christa sempatik bir şekilde iç çekti. "Sadece neden tutuklanmış birinden ders aldığımızdan emin değilim."

Bir ...

Gözlerimi kıstım ve dik oturdum. Herkes nasıl biliyordu? Annem kesinlikle kimseye söylememişti. Ve Müdür Masters da kesinlikle kimseye söylemedi. Bu da neydi böyle?

"Burada her şey yolunda mı?" Penley dolaşırken masamızda durdu.

Göğsüm sert bir iç çekişle çöktü. "'Dünyadaki sekiz yüz kırk iki milyon insan için' demek isteyebilirsin," diye devam ettim Jake'e, " 'açlığa çözüm daha zor oluyor. 'Is', 'was' ve 'am' gibi kelimeleri kullanmak zayıftır, bu yüzden kulağa daha iyi gelmesi için başka fiiller kullanmaya çalışırız. Anlıyor musunuz?"

Penley bir sonraki masaya geçti ve ben de masanın diğer tarafına bakarak tüm kızların pencerenin dışındaki bir şeye odaklandığını gördüm.

Jake omuz silkti. "Sanırım. Yani geri dönüp her şeyi yeniden mi yazmam gerekiyor?" Gülümseyerek başımı salladım. "Bugün olmaz."

"Aman Tanrım!" Christa sandalyesinden sıçradı ve pencerenin altındaki tezgâha doğru eğilerek dışarı baktı. "Tişörtünü çıkarmış!" diye fısıldayarak arkadaşlarına bağırdı.

Koltuklarından fırladılar, Ana kıkırdayarak pencereye doğru koşarken neredeyse düşüyordu.

Dürüst olmak gerekirse biraz eğlenerek başımı salladım. Erkek delisi olmayı özlemiştim. Sydney arkadaşlarına döndü. "Kız kardeşim onun pantolonsuz daha da iyi olduğunu söylüyor." Biri aşağı yukarı zıplarken diğeri inledi.

Kimden bahsettiklerini merak ettim ve sonra Müdür Masters'ın lakros takımının her gün antrenman yaptığına dair bir şeyler söylediğini hatırladım.

Pencerelere doğru yürüdüm, kızların yanında durdum ve dışarı baktım.

Omuzlarım çöktü ve inledim. *Fuuuuuuck.* Herkes su şişeleriyle uğraşırken yarı çıplak Jaxon Trent'in sahada koşturup yuvarlanmasını izlerken kalbim aniden göğüs kafesime sığmayacak kadar büyükmüş gibi hissetmeye başladım.

"Kahretsin, çok seksi," diye fısıldadı Ana, sanki Jax onu gerçekten görebiliyormuş gibi saçlarını düzelterek. Onu yakasından çekip kıçının üstüne oturtmak geldi içimden. O bir et parçası değildi.

Ama bu dürtümü bastırdım. Pencereden dışarı bakarak Jax ve ekibin geri kalanını izledim.

Gatorade'lerini alıp çimenlik alana yığıldılar, göğüslerinde güneşin kızgın parıltısından parlayan ter vardı. Saçları ıslaktı ve uzun siyah şortunu bir profesyonel gibi kullanıyordu. Sızlanmadan önce ağzımı kapatmıştım.

Orada oturmuş, gülümsüyor ve bir takım arkadaşıyla konuşuyordu ve ben onun kalp durduran mavi gözlerini buradan bile görebilmeyi seviyordum.

Sırt üstü düşüp dinlenmeye başlamadan önce üç genç kızın kendisine aval aval baktığından habersiz görünüyordu.

"Kızlar," diye boğuk bir ses çıkardım, ağzım kupkuru olmuştu. "Yapacak işlerimiz var. Bir sebepten dolayı buradasınız. Ben de yardım etmek için buradayım." Kolumu uzatarak masaya dönmelerini işaret ettim.

Ama Sydney yerinden kıpırdamadı. "Hayır, sen de bir pislik olduğun için buradasın," diye karşılık verdi. "Tuvalete gidiyoruz."

Ve üçünün de çantalarını alıp gitmelerini izledim. Kaşlarımı çatarak saate baktım ve daha üç saatim olduğunu fark ederek dişlerimi sıktım.

Neyse ki ikinci seans daha sorunsuz geçti. Jake ve kızlar gittikten sonra üç erkek öğrenciden oluşan bir grup aldım ve erkeklerin çok daha kolay olduğunu fark ederek hemen rahatladım. Erkekler sadece siz ne isterseniz onu yapmak istiyorlardı, böylece siz de susuyordunuz. Tartışma, küstahlık ve çene çalma yoktu. Bazı küçük flörtler dışında tek sorun ilgisizlikti.

Uzun bir yaz olacaktı.

Öğle vakti tüm öğrenciler yaz günlerinin geri kalanının tadını çıkarmak için odadan çıktılar ve ben de sonunda telefonumu kontrol etmek için çantama uzandım.

Dört metin. Hayır, beş.

Jax mutlu değil! Hoparlörlerini mi patlattın? LOL!

Harika. Jared'in partilerinden birini kapatmak için elektriğini kesmesi konusunda ona cehennemi yaşatmıştım. Bunun sonunu asla duymayacaktım.

Tate'den bir tane daha. **Dikkatli ol. Jared vakti olduğunda arayacak. Sana bir şey sorması gerekiyor.**

Hmm... tamam.

Sıkıldım. Cooook sıkıldım. Neredesin sen?

Arkadaşımı özlediğim için sessizce kıkırdadım. Onu aramak üzereydim ama önce diğer mesajlarımı kontrol etmeye karar verdim.

Anne: Bu hafta öğle yemeği için buluşmalıyız. Bu akşam ara.

Öğle yemeği mi? Çantayı aldım, omzumda sallayarak odadan çıktım ve telefonuma baktım. Annem neden öğle yemeği yemek istiyordu?

Başım derde girdiğinde bana yardım etmek için hiçbir şey yapmadı. Benimle sadece kamu hizmetimi tamamlarken evde kalmayacağımı bildirmek zorunda olduğu kadar konuşmuştu. Kendimi yalnız ve terk edilmiş hissettim.

Şimdi korku mideme bir ton tuğla gibi oturmuştu ve yapmak istediğim son şey onu aramaktı.

Son mesajı kontrol ettikten sonra koridorun ortasında durdum.

Jax dün gece bana saldırdı. Yeni erkek arkadaşını benden uzak tut, yoksa polise giderim!!

Ha?

Kolumu bıraktım ve boş koridorda öylece durdum, muhtemelen benim hissettiğim kadar şaşkın görünüyordum.

Telefonu kaldırıp mesajı tekrar okudum.

Jax Liam'a mı atladı?

Neden? Ve neden Liam bu konuda bana şikayet ediyordu?

Telefonu yumruklayarak başımı salladım. Her neyse. Bu onların sorunuydu. Benim değil.

Jax çocuk gibi davranmak istiyorsa, bu onun suçuydu. Liam, Jax'in avucunun içinde oldukları için polisin yüzüne gülmesini istiyorsa, bırakın gülsün.

Telefonu çantama atıp Tate'in iPod'unu aldım, Bananarama'nın "Cruel Summer" şarkısını açtım ve hışımla merdivenlerden inip koridordan geçerek okulun arka tarafına gittim. Arka taraftan çıkmak Tate'in evine giden kestirme bir yoldu ve zaten sinirli olduğum için eve geri dönüp saat birdeki kickboks dersi için üstümü değiştirebileceğimi düşündüm.

Koridorun aşağısına baktığımda, bir kapıdan koşuşturan bedenleri görünce durdum. Kulaklıklarımı çıkardım.

"Çabuk, çabuk!" diye fısıldadı içlerinden biri ama o kadar yüksekti ki metrelerce öteden hâlâ duyabiliyordum. Kısa şortlar ve atletlerin yarattığı bulanıklığa rağmen kızları yine de tanıyabildim.

Christa, Sydney ve Ana.

"Hey, iyi misin?" Sydney'in az önce kaybolduğu kapalı kapıya doğru yöneldim ve üzerinde ATLETİZM yazan tabelayı gördüm.

Ana ve Christa dönüp bana bakıyorlardı ve yakalanmanın verdiği kızarıklık yüzlerine yansımıştı.

Gülümsedim. "Ben öğretmen değilim. Rahatla."

Dudaklarını birbirine kenetlediler ve birbirlerine kaçamak bakışlar atarken gülümsemelerini engellemeye çalıştılar.

"Sydney nerede?" Kapıdan çıkıp gittiğini çok iyi bildiğim için cüret ettim.

Tabelada herhangi bir cinsiyetin yasak olduğu yazmıyordu ama özel dersin bittiğini biliyordum. Kızların okulda dolaşmaması gerekiyordu.

"O-," diye başladı Christa ama Ana dirseğiyle onu dürttü. "O...?"

Bastırdım.

İkisi de itiraf etmeyince gitmek için döndüm. "Sanırım Bayan Penley hâlâ burada...."

"Ağırlık odasında," diye ağzından kaçırdı Ana.

Gözlerimi kısarak arkamı döndüm. "Ne yapıyorsun?" Kızların ikisi de sırıtarak göz temasından kaçındılar. "Jaxon Trent," diye kestirip attı Christa.

Donup kaldım. Yüzümdeki yumuşaklık sertleşerek çeliğe dönüştü. "Otoparka git," diye emrettim. "Onu dışarı göndereceğim." Hareket etmediklerinde soğukkanlılığımı kaybettim. "Şimdi," diye emrettim.

Gülümsemelerini elleriyle kapattılar ve hareketsiz bedenimin etrafından dolaşarak geri döndüler.

Koridordan aşağıya.

ATLETİZM kapısından geçerek sağımda ve solumda ofislerin bulunduğu loş, halı kaplı koridorda yürüdüm. Koç Burns, futbol koçu ve tarih öğretmeni. Koç McNally, kızların tenis ve futbol koçu ve aynı zamanda sürücü eğitimi öğretmeni. Birkaç ofis daha vardı ama ben gözlerimi üzerinde AĞIRLIK ODASI yazan büyük, ağır görünümlü ahşap kapıya odakladım.

Başımı salladım, kalbimin göğsümde çarpmasını görmezden gelmeye çalıştım. Jax burada on yedi yaşında bir kızla gerçekten seks yapmıyordu. Hayır, o bundan daha zekiydi, değil mi?

Sonra birkaç yıl önce onu birlikte gördüğüm iki kızı hatırladım. Ve Liam'ı düşündüm, kesinlikle düşündüğüm kadar zeki değildi.

Midem sıkışırken kapıyı hafifçe ittim ve ikisini de hemen fark ettim.

Ayrı ve giyinik. *Tanrı'ya şükürler olsun.*

Küçük bir nefes verdim ve omuzlarımı gevşettim. Neden umursadığımı bilmiyordum ama... Yutkundum.

Sadece o değil. Onun için gidemezdi.

Jax ve Sydney dışında oda boştu ve tam donanımlı odanın köşesindeki CD çalarda Alice in Chains'den "Again" çalıyordu. Şarkıyı biliyordum çünkü Tate ilk tanıştığımızda Alice in Chains'ten başka bir şey dinlemiyordu. Odanın her iki yanında iki büyük vantilatör dönüyor ve odayı serin tutmaya çalışıyordu. Okulda klima vardı ama yılın bu zamanı yine de boğucuydu.

Jax siyah bir ağırlık sehpasında sırtüstü uzanmış, her iki elinde birer dambıl, kollarını iki yana açmış ve sonra tekrar vücudunun üzerinde yukarı doğru kaldırmış, parlayan, bronzlaşmış kollarındaki, karın kaslarındaki, omuzlarındaki ve göğüs kaslarındaki her kası esnetiyordu.

Ve onun buradan gitmesini istedim.

Hâlâ eskisi gibi diz hizasında siyah bir şort giyiyordu ve bacaklarını açmış, bir ayağını bankın her iki yanına dayamıştı.

Bir anlığına gözlerimi kapattım. *Çok çarpık biriyim.* Yanlışlıkla kendimi boğmadan önce ağzımdaki salyayı hızla yuttum.

"Kız kardeşimi sevdin."

Sydney'nin bana arkası dönük konuşmasını duydum. Jax'in sesi kısıktı. "Kız kardeşin iyi biri."

Sydney seksi bir sesle, "Ama ikinci kez gelmek için yeterli değil," diye alay ederek ağırlık sehpasına çıktı. "Daha iyi olup olmadığımı görmek ister misin?" diye sordu.

"Tanrım," diye homurdandı Jax nefesinin altından.

Dambılları yere bırakarak doğrulup elini alnına ve başının üstüne sildi, zor nefes alıyordu.

Jax kızgındı. Onu çok iyi tanımıyordum ama bu özelliğini biliyordum. Onu ne zaman kızgın görsem, elini saçlarında gezdirirdi. Bu onun göstergesiydi.

"Sydney," diye seslendim ve ikisinin de kafalarını kaldırıp bana bakmalarını izledim. "Arkadaşlarınız otoparkta bekliyor. Yarın görüşürüz."

Sydney durakladı, muhtemelen üstünlüğü nasıl ele geçirebileceğini anlamaya çalışıyordu. Jax donup kalmış, korkunç siyah kaşlarının altından bana bakıyordu.

Sydney yanımdan geçip kapıdan çıkmadan önce bir kaşını kaldırdı. Neredeyse benim

Omzundan öfke kokusu geliyordu. Bunun bedelini yarın ödeyecektim.

Başımı eğerek Jax'e eğlenen bir bakış attım.

Başını salladı ve yerden havlusunu aldı. "Bana öyle bakma. Buraya gelmesini ben istemedim."

"Sanki umurumda." Sesimi sıradan tuttum, çünkü kesinlikle umurumdaydı. "Kasabadaki kadınların yarısı seni çıplak gördü."

Bir masaya doğru yürüdü, kafasını çevirip bana bakmadan önce bir su şişesi aldı. "Bu biraz abartı oldu." İfadeden ziyade bir uyarı gibiydi.

Ve başını arkaya eğip ağız dolusu suyu yutuşunu izledim.

Boğazımı temizleyerek sordum, "Neden buradasın? Spor salonunda çalıştığını sanıyordum."

Şişeyi indirdi ve orada durdu ve ben de soruya cevap verip vermeyeceğini merak etmeye başladım.

"Lakros antrenmanlarında koça yardımcı oluyorum."

Hmm. Bu iyiydi. Onu gönüllü bir tip olarak görmemiştim ama nedeninden emin değildim. Lisede lakros oynamıştı ve ukala olmasına rağmen aynı zamanda verici biriydi.

L i s e d e y k e n böyle şeyleri fark etmiştim. Cömert biriydi. Zamanında cömertti. Arkadaşlarına karşı cömert.

Ama lanet olsun. Hayal kırıklığıyla sessiz bir iç çektim.

Jax bu yaz okulda çok olacaktı. *Lanet olsun.*

Yürü. IPod. Kaçış. Dört gözle beklediğim sessiz zamanı hatırlayarak gitmek için döndüm ama sonra bir şey hatırladım.

Arkamı döndüm ve "Bu arada Liam'dan bir mesaj aldım" dedim.

"Sana mesaj mı attı?" diye sordu, gözleri gülerek. "Talimatları pek iyi dinlemiyor, değil mi?"

"Ona benimle iletişime geçmemesini mi söyledin?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Onunla kendi başıma başa çıkabilirim, Jax. Ve daha önce bana mesaj atmıyordu. Şimdi senin sayende mesaj atıyor, o yüzden burnunu sokma."

Öfke bir kat boya gibi vücuduma yayıldı.

Beyaz havluyla vücudunu silerken, "Bunu senin için yapmadım," dedi kesin bir ifadeyle. "Liam bunu uzun zamandır hak ediyordu. Alçakgönüllü olmaya ihtiyacı vardı."

Oh, ne ...

"Sende biraz ego var!" Bağırdım. "Yani, evet, birdenbire paran oldu. Nereden bulduğunu düşünmek bile çok korkutucu," diye bağırdım, oysa gerçekten çenemi kapamam gerekirdi. "Ve kasabanın polisini avucunun içine almış görünüyorsun. Artık açıkça Loop'u sen yönetiyorsun. Tebrikler, Jax." Kocaman, sahte bir sırıtışla gülümsedim. "Sen Shelburne Falls, Illinois'deki en güçlü adamsın!"

Ellerimi kalçalarıma koydum, erkeklere hadlerini bildirme konusunda ne kadar iyi olduğumu görmek beni oldukça memnun etmişti.

Ama sonra gülümsemem düştü ve gözlerim yuvarlaklaştı. Jax'in meydan okuma ve eğlence dolu gözleri bana dikildi ve havlusunu yere atıp bana doğru yöneldi.

Kahretsin. Annemi dinlemem gerektiğini biliyordum. Çok fazla konuştum. Başını salladı, ağzının kenarında bir sırıtış vardı. "İşte orada."

O benim alanıma doğru ilerlerken ben duvara doğru geri çekildim. "Neden bahsediyorsun sen?" "Yıllar önce Madoc'un evinde tanıştığım huysuz kızdan."

Evet, şu hafif sarhoş ve kendinden çok emin olan mı? Başım duvara çarparak çıkmaz sokakta olduğumun sinyalini verdi ve boynumdan aşağı bir damla ter süzüldü. Jax'in yüzünü gördüm.

Gözlerim parladı ve bir anda kendi adımı bile hatırlayamayacak kadar aptallaştım.

Tanrım, çok büyüktü. Göğsüm, sadece bir santim ötemdeki sıcaklığıyla titriyordu. Üzerimde geziniyor, etrafımdaki boşluğu yutuyor ve tüketiyor, sanki bir ağacın gölgesinde duruyormuşum gibi hissettiriyordu.

Dümdüz önüme bakarak, yüzümü düz tutmak için bilinçli bir çaba sarf ettim. Ama bu neredeyse imkânsızdı ve anlamsızdı. Jax'ten nefret etmek için bulabileceğim onca neden varken - bana her zaman meydan okur, beni zorlar ve canı ne isterse onu yapardı- asla zeki olmadığını iddia edemezdim. Etkilendiğimi biliyordu. Vücudumun ona yakın olmaktan hoşlandığını biliyordu.

"Gevezelik etmene bayılıyorum," diye fısıldadı bana. "Seni susturmak istememe neden oluyor."

Orospu çocuğu. Kalçalarımı birbirine kenetledim, orada hissettiğim nem karşısında çığlık atmaya hazır hissediyordum.

Buradan çıkmam gerekiyordu. "Gitmem gerek." Duvarı ittim ama göğsüne çarptım, beni tekrar içine kapattı.

"Kamu hizmetini nasıl buluyorsun?" dedi alçak sesle ve ellerini başımın iki yanındaki duvara dayayarak beni tuzağa düşürdü.

Ha?

Kokusu çiğ sıcaklıktı. Yaz. Dönme dolaptaki yapışkan pamuk şeker ve sıcak tende soğuk su.

"Ne?" Bana bir soru sormuştu. Az önce ne sordu?

Ellerinin üzerine eğildi ve başını benimkine yaklaştırdı. "Toplum hizmeti, K.C. Nasıl buldun?"

Sesindeki kahkahayı duyabiliyordum. Küçük pislik.

"İstemiyorum," diye mırıldandım. "İhtiyaç duydukları tutum ayarlamasını alamadıkları için okul yılı boyunca kaytaran bir grup çocuğa ders vermek benim iyi vakit geçirme anlayışıma uymuyor."

Kollarını biraz indirdi ve sanki beni kokluyormuş gibi burnundan nefes aldığını duyabiliyordum.

"İyi vakit geçirme fikrin seni en başta buraya getirdi." Sesi sakin ama kararlıydı. "Ve o çocukların bir tavır ayarlamasına ihtiyacı yok. Senin var."

Sırıttım. "Arizona eyaleti sağ olsun, ben de bir tane alıyorum." Sonra sert gözlerle onu kıstırdım. "Beni tanımıyorsun, Jax." Onu ittim ve kapıya doğru döndüm.

Ama kolumdan tutup beni geri çekti.

"Haklısın," dedi hemen. "Seni tanımıyorum. O yüzden neden beni aydınlatmıyorsun? K.C. ne anlama geliyor? Üniversitede ne yaptın da tutuklandın?"

Aptalca sorularına cevap vermeyip öylece durduğumda beni tekrar duvara yapıştırdı. "Daha kolay bir şey deneyelim, olur mu? En sevdiğin renk. Ne renk?"

"Sen ciddi misin?"

"Oyalanıyor musun?"

Kaşlarımı çattım. "Pembe. Pembe."

"Öyle mi?" diye sordu. "Peki ya müzik? En sevdiğin grup kim? Peki ya kitaplar? En sevdiğin tür? En son ne zaman çikolata yedin ya da sabah on birden sonra pijamalarınla kaldın?"

Duvarlar mı üzerime geliyordu yoksa Jax mi beni sıkıştırıyordu bilmiyordum. "Nereye varmaya çalışıyorsun, seni küçük pislik?" Suçladım.

Ve benim küçümseyici isim takmalarım karşısında gülümseyerek yüzüme baktı. "Nasıl

duşa ne dersin, K.C.?" Derin, boğuk sesi midemde dönüp aşağıya doğru fırladı.

Zımpara kağıdı dudaklarımı yalayarak yutkundum. "Ha?"

Ağzıma baktı, aç görünüyordu. "Küçük pisliğin -artık o kadar da küçük değil- duşa ihtiyacı var," diye fısıldadı, hâlâ ağzıma bakıyordu. "Benimle duş al. Hemen şimdi."

Ellerimi duvara dayadım, beyaz boyalı serin beton bloklar göğsümdeki sıcaklığı hafifletti. Bununla nereye varmaya çalışıyordu? Benimle duş almak istemiyordu.

Olduğumdan daha sakin görünmeye çalışarak bir kaşımı kaldırdım. "Bana yüreksiz ve çaresiz dedin, Jax. Şimdi de benimle duş almak mı istiyorsun?"

"Göster o zaman." Gözlerinde samimi bir bakış vardı, ciddiydi, sanki yüzümde bir şey arıyordu. "Bana korkak olmadığını göster. Şansını dene." Gözlerini kısmış, bana yalvarıyordu ve sanırım kalbimi yuttum, çünkü tüm vücudum zonkluyordu.

"Ciddiyim," dedi sessizce. "Ekip gitti. Yalnız kalacağız. Benimle soyunma odasına gel. Benimle duşa gir. Bana ne kadar cesur olduğunu göster."

Hayır demeye çalıştım ama kelime boğazımda düğümlendi. Söylemek istedim ama içimden gelmedi.

Uzanıp serçe parmağımı aldı ve parmaklarının arasında yuvarladı.

Yere bakarak, en yumuşak fısıltıyla devam etti. "Eğer istemezsen sana dokunmam." Sonra bakışlarını kaldırdı ve mavi gözlerindeki hüzünle beni öldürdü. "Sadece yürümen gerekiyor, K.C. Hepsi bu. Seni giysilerinden çıkaracağım. Tek yapman gereken beni takip etmek. Bunu istediğini biliyorum."

Gözlerimi indirdim ve yüzüm sanki acı içinde, bir çini bebeğin üzerindeki boya gibi binlerce çatlağa ayrılacakmış gibi hissetti. Gözyaşları gözlerimi yaktı.

İstedim. Birinin beni tutmasını ve bana dokunmasını, benimle birlikte olmak istemesini istedim.

Eğildi, ağzından çıkan nefes dudaklarımı havalandırdı. "Şansını dene," diye fısıldadı.

Ellerimi yumruk yaptım, sonra parmaklarımı uzattım ve tekrar yumruk yaptım. Dürtü oradaydı. Uzanıp ona dokunmak için. Kolumu boynuna dolamak. Elini tutup beni yönlendirmesine izin vermek.

Ama bacaklarımı hareket ettirecek isteğim bile yoktu. Bana gülerdi. Beni kullanırdı. Etrafında tutmaya değer bir şey görmezdi. Yakında benden nefret edecekti.

Gözyaşlarımı kırpıştırarak başımı kaldırdım, sulu gözlerimi görmesini umursamadan. Ve başımı salladım.

Beni inceledi, yüz ifademi araştırdı ve kızgın mı, hayal kırıklığına uğramış mı yoksa tiksinmiş mi olduğunu anlayamadım.

Kollarını indirdi ve dimdik ayağa kalktı, vücudunun etrafımda yarattığı sıcak baloncuk soğudu. "Sen kendinden korkuyorsun," dedi kesin bir dille. "Benden değil."

Sonra geri ç e k i l d i , bana baktı ve beni aşağıladı. "İşte bu yüzden yüreksizsin, K.C."

Cesaretsiz. Dişlerimi sıktım, bunu söylemesinden o kadar bıkmıştım ki.

"Duş almam gerek." Sesindeki tüm yumuşaklık artık kaybolmuştu. "Gitmen gerekiyor."

Arkasını döndü ve erkeklerin soyunma odasına doğru yürüdü.

Başımı salladım. *Ben korkak değilim. Korkak olmak istemiyorum.*

Burnumu çektim ve boğazımı temizleyerek dik durdum. "Belki de sadece seni istemiyorumdur," diye ağzımdan kaçırdım ve arkasını dönüp şaşkın şaşkın baktığında vücudumu çelikleştirdim. "Belki de sadece seni istemiyorumdur, Jax."

Arkamı dönüp kapıya yönelirken küçük bir kahkaha attım.

Ama daha tutamağa ulaşamadan bir kol belimi sararak beni tekrar sıcak bedenine çekti ve saçlarım yana savrulup sıcak bir ağız boynuma yapıştığında nefesim kesildi.

Her şey dağıldı.

Dizlerim büküldü, gözlerim kapandı ve boynum yana düşerek onu içeri davet etti.

Aman Tanrım.

Düşünemiyordum. Geri çekilemedim. Onu durduramadım. Kavurucu ağzı boynuma yayıldı, zaten yanmakta olan tenime sıcak hava üfledi ve sanki o da benim gibi kontrolünü kaybetmiş gibi zar zor hareket etti. Sanki sadece temas için can atıyordu. Dişleri derimi sıyırdı, sertti ama sert değildi ve dudaklarını ve dişlerini kulağımın altındaki hassas bölgeye kaydırdı ve beni öptüğünden mi yoksa beni yemeye mi hazırlandığından emin değildim.

Göğsüm titredi ve belimdeki koluna tutundum ama buna gerek yoktu. Bana o kadar sıkı sarılmıştı ki istediğim derin nefesleri alamıyordum.

Ama onu hissedebiliyordum ve tek önemsediğim de buydu. Sikini sırtıma bastırdı ve dudakları tenimde gezinmeye başladığında ona doğru kıvrıldım. Boynuma, kulağımın dibine ve altına kısa öpücükler kondurdu. Diğer eli uzanıp çenemi ona doğru çevirmeden hemen önce dili kulak mememi okşadı.

Ve sonra ağzı benimkinin üzerindeydi. İnledim, muhtemelen acı çekiyormuşum gibi geliyordu ama elimde değildi. Bacaklarımın arasındaki kasırga güçlü ve tatlıydı ve beni bir hayvan gibi hissettirdi. Vahşi ve... sadece vahşi.

Jax'in dili benimkini buldu ve güçlü vücudu beni tutarken kokusunu içime çekerek ağzının içinde inledim. Dudakları dudaklarımı okşarken sıcaklık, ıslaklık, tat, her şey sert ve hızlıydı.

Bir kolunu belime doladığında, diğer eli yüzümden ayrıldı ve doğrudan eteğimin altından iç çamaşırıma girdi.

"Oh," diye boğuk bir inilti çıkardım beni hâlâ rehin tutan ağzına. Ne yapıyordu? Bunu durdurmam gerekiyordu!

Ama pürüzsüz parmakları merkezime daldı ve zaten orada olan ıslaklığı klitorisimin etrafında döndürürken gözlerim dalgalandı.

Sonra ağzı benimkini terk etti ve beni ayaklarımdan çekip kulağıma hırladı. "Benim için çok ıslaksın, K.C." Sesi sert ve tehditkârdı. "Cesaretsiz, çaresiz ve bir
lanet olası yalancı."

Sonra beni bıraktı ve ben de şaşkınlıktan titreyerek kıç üstü minderlere düştüm.

Arkamda duyduğum tek şey bir kapının açılıp kapanmasıydı ve yalnız olduğumu biliyordum.

Titrek bir eli ağzıma götürerek sanki modası geçecekmiş gibi havayı içime çektim. *Vay anasını.*

BÖLÜM 5

K.C.

Lisenin havası tenimde ıslak bir giysi tabakası gibi duruyordu, yoğun ve nemliydi. Ön büroya doğru ilerlerken içinden geçmek neredeyse çaba gerektiriyordu.

Ama hoşuma gitti.

Loş koridorlar ve çatıya doğru gittikçe daha sert bir şekilde tehdit eden yağmurun sesi de eklenince, atmosfer dünyada benden başka birinin yaşadığına dair kanıtları bastırıyordu. Ve şu anda bu duyguya ihtiyacım vardı.

Geçen gün Jax'in öpücüğünden daha fazlası sinirime dokunmuştu ve onun sözlerini kafamda evirip çevirmeye devam ettim. Beni nasıl bu kadar iyi tanıyordu? Ağzımdan çıkan her argümanı önceden tahmin ediyor ve tepkilerimi hesaplıyordu, sonucu önceden biliyordu ve ben buna ayak uyduramıyordum. Şimdi, bir hafta sonra, hâlâ yemek ve nefes almak kadar aklımdaydı.

Ona gerçekten vurmak istiyordum ama nedenini bilmiyordum.

Tanrım. Koridorda ilerlerken saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdım.

Bir saat önce fırtına başlamıştı. Yaz günlerinde elektrik tasarrufu için sınıftakiler hariç okuldaki ışıkların çoğunu kapalı tuttuklarından, sabahın geç saatleri olduğunu hatırlatan tek şey pencerelerden yansıyan yağmurun yansımaları ve duvarlarda dans eden gölgeleriydi. Her iki seansı da yeni bitirmiştik ama bunu bilemezdiniz. Okul neredeyse boşalmıştı bile. Amigo kızlar ve lakros takımı hava yüzünden gelmemişti ve özel ders alan öğrencilerin en az üçte biri de yoktu.

Özel ders. Merdivenlerden inerken içimi çektim.

Son birkaç gündür ilerlememiz yavaştı, çocukların yaz tatili nedeniyle zihinsel olarak kontrolden çıktıklarından emindim. Her ne kadar hoşuma giden birkaç öğrencim olsa da -Anna gerçekten işbirlikçi ve becerileriyle uyumluydu- çoğu zorlanıyordu ve bir şeyleri yanlış yaptığımı biliyordum. Gönüllü olmuyorlar, sorulara cevap vermiyorlar ve mutlu değillerdi. Berbattım.

Ancak diğer öğretmenlere ve gruplarına baktığımda aynı manzarayı gördüm. İlgisizlik ve düpedüz can sıkıntısı. Elbette, arkadaşları Swansea Gölü'nde yüzerken, içerken ve sevişirken kim yaz tatilini sıcak bir sınıfta tıkılıp kalarak geçirmek ister ki? Ayrıca okulda başarılı olup olmadıklarını neden merak edeyim ki? Onlar umursamıyorsa, ben de umursamamalıydım.

Ama bu boktan bir tepkiydi ve bunu biliyordum.

Umurumdaydı. *"O çocukların bir tavır ayarlamasına ihtiyacı yok. Senin var."* Lanet olsun Jax.

Geçen pazartesi öpüştüğümüzden beri neredeyse hiç görmediğim Jax.

Sahada koşarken, gülerken ve terlerken pencereden dışarı bakmamı sağlayan Jax. Jax, ağırlık odasında beni nefessiz bırakacak şekilde öptükten sonra kelimenin tam anlamıyla kıçımın üstüne bıraktı.

Jax, lisedeyken beni izlerdi ve şimdi onu izleyen bendim.

Topuklarımı sıktım, ana ofis kapısını açtım ve içeri girdim, etrafıma bakındım

kimseden bir iz yoktu. Oda ürkütücüydü, her yönden gelen yağmurun yankıları dışında herhangi bir ışık, yaşam veya gürültü yoktu. Fırtınanın yansıması tüm tezgahlarda ışık kabarcıkları yaratıyor ve dört duvara çarpan şelalelerin sesi etrafımı sarıyordu.

Fırtına şiddetleniyordu ve genellikle yürüyerek gittiğim eve nasıl döneceğimi merak ediyordum. Shane'i aramayı unutmamalıydım.

"Bu tartışmaya açık bir konu değil." Hemşire odasından gelen havlama sesiyle başımı iki yana salladım.

Kim...?

Ama ses devam etti. "Dediğim gibi..."

Tezgâhın altından toplamam gereken kâğıt tomarlarını unutarak, koridorun birkaç kapı ötesindeki hemşire odasının açık kapısına doğru ilerledim.

Kısa, kat kat siyah eteğim kalçalarımın üzerinde sessizce dalgalanıyordu ve turkuaz atletleriyle çıplak olan kollarımdaki soğuğu ovuşturdum.

"Evet, Jared. Babamızın kim olduğunu biliyorum."

Durdum, midem takla atıyordu. Jax'ti. Ve kardeşiyle konuşuyordu.

"Ben senden çok daha fazla dayak yedim," diye hırladı. "O yüzden beni korumaya çalışmayı bırak."

Dayak mı?

Açık kapıya yaklaşıp başımı eğerek içeri baktım ve anında midemde kelebeklerin uçuştuğunu hissettim.

Jax kanlı bir karmaşaydı. Gerçekten.

Uzun siyah file şort ve siyah koşu ayakkabıları giymişti. Saçları hâlâ kafa derisine doğru sıkıca toplanmıştı ama ıslak sırtına yapışmıştı ve bunun ağırlık odasında çalışmaktan kaynaklanan terden mi yoksa dışarıda yağan yağmurdan mı kaynaklandığından emin değildim. Odanın içinde dolaşırken cep telefonunu kulağıyla omzu arasında tutuyordu, belli ki bir şey arıyordu. Belli ki zor zamanlar geçiriyordu, çünkü dirseğindeki sıyrık karo zemine kıpkırmızı kan damlatmasına rağmen bir elini karnındaki sıyrığa götürüyordu.

Diğer uçtan Jared'in sesini duyabiliyordum ama ne dediğini anlamak için çok zayıftı.

Jax dolap kapaklarını açıp tekrar kapatıyordu ve hırpalanmış gibi görünse de, kızgınlığının sıyrıklarla ilgili olmadığı hissine kapıldım.

"Erken çıkarsa, o zaman çıkar!" diye bağırdı ve bir dolabı tekmeleyerek kapatırken irkildim. "Lanet olası yasaklama emrini al ve beni bu işin dışında bırak," diye emretti. "Eğer bana yaklaşırsa, boğazına bıçak dayarım."

Ve bu sefer Jared'in sesini yüksek ve net bir şekilde duydum. "Bana endişelenecek başka bir şey verme!"

Jax cevap vermedi. Telefonu kulağından çekip bir düğmeye bastı ve karyolalardan birinin üzerine fırlattı.

"Orospu çocuğu," diye homurdandı ve başını dolaba dayadığı koluna yasladı.

Göğsü hızla inip kalkıyor, nefes alıp verişi zorlaşıyordu ama bunun yaralarından kaynaklanmadığını biliyordum. Orada öylece durdum, dudağımın içini çiğniyordum, geri çekilip oradan çıkmam gerektiğini biliyordum. Kasabaya döndüğümden beri bana tam bir pislik gibi davranıyordu.

Ama ondan uzaklaşmak yerine, içgüdülerim ... *ne?* İyi olduğundan emin olmak mı?

Aslında onu böyle görmek hoşuma gidiyordu. Tamamen kontrolden çıkmıştı ve hayranlık içindeydim. Hafifçe öne doğru eğilmişti ve saniyeler geçtikçe nefes alışının yavaşladığını duyuyordum

ve sabit.

Jax'i hiç bu kadar sinirli görmemiştim. Jared öfkesini gökyüzündeki bir işaret fişeği gibi gösterirdi. Cesur ve parlak bir şekilde kalabalığın arasından fırlar, böylece yakın mesafedeki herkes onun ne zaman sinirlendiğini bilirdi. Jax her zaman gizlilik ve hassasiyetle hareket ederdi, sanki tüm kararları önceden planlanmış ve hesaplanmış gibiydi. Kendimi sık sık Jax'in hiç uyuyup uyumadığını ya da bunun yerine uyanık kalıp günlerini planlayıp yapabileceği her konuşmayı ya da atması gerekebilecek her adımı önceden tahmin edip etmediğini merak ederken bulurdum.

Ama gerçekten, kontrolünü kaybetmesi için ne gerekiyor? Az önce yaptığı gibi mi? Ve neden onun öfkesini tekrar görmeye açtım?

Babası diye düşündüm. Bu kesinlikle onu uçurumun kenarına sürükleyen bir vida dönüşüydü.

Tıpkı benim gibi.

Dudaklarımı yaladım ve konuştum. "Uzan."

Elini bıraktı ve sanki ben olduğumu hemen anlamış gibi kızgın gözlerle bana doğru döndü.

O masmavi mücevherler beni yaklaşık iki saniye boyunca dondurdu ve yüzünün kusursuz karamel cildinin sıkılaştığını ve çenesinin sertleştiğini, yanaklarındaki yumuşak çukurları ve siyah kaşlarının sert eğimini ortaya çıkardığını fark ettim.

Bir gün, dedim kendime. Bir gün birimiz kaşlarını çatmadan birbirimize bakabiliriz.

Eskiden ona hançer fırlatan bendim. Şimdi bana sanki hoş görülmesi gereken dört yaşında bir çocukmuşum gibi bakıyordu.

"Uzan," diye ısrar ettim, sakin kalarak. "Ben tuzlu su ve bandaj bulacağım."

Etrafından dolanarak duvar boyunca uzanan dolaplara yönelmeden önce gözlerinin kısıldığını ve beni şüpheyle süzdüğünü fark ettim.

Ama sonra bir elin üst koluma dolandığını hissettim ve durup yukarı baktım.

Tüm yüzü bir maskeye dönüşmüştü; hiçbir şey dışarı çıkmıyordu. Şakağından elmacık kemiğine doğru akan su izini takip ettim ve yemin ederim havaya bir miktar tuz karıştı. Dudaklarımı yaladım.

Konuşmadan önce adem elması bir yukarı bir aşağı hareket etti. "Bunu kendim yapabilirim." Sesi hırıltılı çıkmıştı.

Bir kaşımı kaldırdım ve gözlerim koluma dolanmış parmaklarına kaydı. "Yapamayacağını hiç söylemedim," dedim ve parmaklarından birini kolumdan sıyırıp diğerlerini de beraberinde götürdüm.

Arkamı dönüp yarayı yıkamak ve sargı bezlerini bulmakla meşgul oldum ve onun yaptığı her hareketin farkında olmamaya çalıştım. Kulaklarım yanımdan ayrılırken çıkardığı gıcırtılı ayak seslerini ve ardından ağırlığını yerleştirirken karyolanın gıcırtısını duydu.

Alt dudağımı dişlerimin arasına aldım, tuzlu suyla yıkamayı almak için uzandım ve yanlışlıkla dolaptan bir şişe peroksit düşürdüm. Neyse ki şişe plastikti ama yine de yerden almak için aşağıya dalarken elim ayağım birbirine dolaştı.

Jax ve ben yalnızdık ve bu bir tesadüf değildi. Onun yanındayken berbat haldeydim. Her seferinde.

Yarı çıplaktı ve bir yatakta yatıyordu. Okul karanlıktı, neredeyse terk edilmişti ve - kahretsin - gözlerimi sıkıca kapattım, tüm eşyaları kollarıma itip karyolalara doğru ilerlerken uzun, yumuşak bir nefes aldım.

Jax yatmıyordu.

Karyolanın yarı üstünde yarı dışında yatarak ona baktım ve ancak yere bir şey düştüğünü duyduğumda kaslarımın zayıfladığını ve bir şey düşürdüğümü fark ettim.

Kollarımı tekrar sıkarak gözlerimi kırpıştırdım ve malzemeleri onun yanındaki yatağa atmadan önce gözlerimi kaçırdım.

Uzun bedeninin üst yarısı karyolanın üzerinde yatarken siyah spor ayakkabıları yere dikilmişti. Pek alışılmadık değil. Belki de tüm vücudunu yere sererken kendini savunmasız hissediyordu.

Hayır, işin tuhaf tarafı dirseklerinin üzerinde durmasıydı ve kollarımın sıvı sinirlerle pompalanmasına neden olan da buydu.

İzleyecekti.

Derin bir nefes aldım ve bazı bandajları açmak için eğildim. "Arkana yaslan," diye mırıldandım, gözlerinin beni takip ettiğini hissettim.

"Hayır."

Ne?

Gözlerimi ona çevirdim ve hemen donakaldım. Jax'in gözleri hiç kırpmadan içime bakıyordu. Gözleri atletimden aşağı kaydı ve bakışları tekrar yüzüme geldiğinde ağzının kenarının kıvrıldığını, rahatlamış ve eğlenmiş göründüğünü gördüm. Ve hepsi bu kadardı.

Jaxon Trent lanet olası bir şeytandı.

Başımı salladım. "Nazik olmaya çalışıyorum. Sen de olabilirsin." "İyi mi?" Kendi kendine güldü. "Senin iyiliğini istemiyorum." Dişlerimi sıktım. Onun sorunu neydi?

Yere düşürdüğüm peroksit şişesini aldım, kapağını açtım ve karnındaki yaranın üzerine kısa bir damla döktüm.

Tısladı ve gazlı bezi kaparak yarayı kapattı. "Bu da ne böyle?" "Tüh,"

diye cıvıldadım ve kapağı geri taktım.

Şişeyi karyolanın üzerine bıraktım, ayaklarını birbirinden ayırdım ve bacaklarının arasına diz çöktüm. Ellerimi kalçalarına koyup başımı yavaşça yarasına doğru indirirken beni izlemesini izledim. Elini çekerek, fokurdayan kesiklerinin üzerine serin ve hafif bir nefes üfledim ve yarattığım acıyı yatıştırdım.

Göz ucuyla vücudunun sarsıldığını ve sonra sanki nefes bile almıyormuş gibi tamamen hareketsiz kaldığını gördüm. Dudaklarımı büzdüm ve dar karnına yumuşak nefes üstüne yumuşak nefes üfledim, başımı sığ kesiklerin kısa aralığı boyunca bir o yana bir bu yana hareket ettirdim.

Yağmur ve terle birlikte onun vücut yıkama kokusu da etrafıma yayıldı ve ben de gözlerimi kapatıp beynimdeki bulanıklığa kendimi kaptırdım.

"K.C.," diye nefes verdi ve gözlerini kapatırken başının arkaya düştüğünü görmek için yukarı baktım. Göğsü sertçe inip kalkıyordu ve başka tarafa bakamıyordum. Gövdesi kilometrelerce uzanıyordu ve adem elması aşağı yukarı sallanıyordu.

Buna bayılıyordu ve Tanrı aşkına, onu daha iyi öpmek istiyordum.

Topuklarımın üzerinde geriye yaslanarak ona baktım, dudaklarım bir gülümsemeyle seğiriyordu. "Benim güzelliğimi seviyorsun," dedim alay ederek.

Sırıttım ve dizlerimin üzerinde doğrulup tuzlu su solüsyonunu ve gazlı bezi aldım, o da başını kaldırıp beni izlemeye başladı.

"Peki, bu nasıl oldu?" Gazlı bezi derisinin üzerinde, kesiklerin altında tutarak serumu yakalamak için sordum.

Kesiklerin üzerine döküp temizlerken, muhtemelen soğuk sıvıdan dolayı karın kasları esnedi, çünkü salin acıtmıyordu.

Dişlerinin arasından hava emdi. "Bazı bilim çocuklarının çatıda seraları var," diye homurdandı ve neredeyse kahkahalarla gülecektim. "Ustalar benden yukarı çıkıp çatıları kontrol etmemi istedi.

kapalıydı ama merdivenlerden inerken kaydım. Kendimi bazı cıvatalara kazıdım."

Ahh.

Gazlı bezin geri kalanını solüsyonu silmek için kullandım ve ardından ıslak mendille bir paketi yırtarak açtım ve kanın temizlendiğinden emin oldum.

"Eldiven kullanmalısın," diye işaret etti. "Bilirsin işte. Kan ve her şey."

"Senin yanında her kızın güvende olduğunu sanırdım," diye karşılık verdim, bandajları yırtarak. "Bana böyle söylememiş miydin?"

Jax bir dakika boyunca sessiz kaldı, gözlerini daha da kısarak karnına üç dikdörtgen bandaj yerleştirirken beni izledi.

"Herhangi bir kız arkadaşım dedim," diye açıkladı sonunda. "Ama bu kadar dikkatsiz olmamalısın. Bir dahaki sefere eldiven kullan."

Onu görmezden geldim, böyle davrandığı zamanlarda kendimi tuhaf hissediyordum. Jax'in beni azarlamak gibi bir alışkanlığı vardı, bazen beni koruyormuş gibi davranır, sonra da bunu bir pislik olarak sürdürürdü. Sonunda küçümsemenin onun üstünlük kazanma yöntemi olduğunu anladım. Başkalarına kendilerini aptal hissettirmek.

Arkama yaslandım, gözlerinin içine baktım ve konuyu değiştirdim. "Başka bir yerin acıdı mı?"

Sadece bir an tereddüt etti. Sonra kolunu geriye katladı ve sağ dirseğini kaldırarak daha önce fark ettiğim çizikleri ortaya çıkardı.

Aynı işlemi tekrarlayarak ayağa kalktım ve üzerine eğildim, yarasının üzerinden gazlı beze akan tuzlu suyu yakaladım.

Tısladı ve ben gözümü
kırptım. "Üfle," diye
emretti.

"Acıtmıyor," diye alay ettim, tuzlu suyun acıtmadığını çok iyi biliyordum.

"K.C., Tanrım," diye bağırdı, yüzünü buruşturarak.

Gözlerimi devirdim ama pes ettim. Kolunun alt tarafını -sert trisepslerini- tutarak eğildim ve çiziklerin üzerine yavaş, serin bir esinti bıraktım. Jax'in kokusu tekrar üzerime sinmişti ve onu burnumdan içime çekebilmek için umutsuzca ağzımı kapatmak istedim.

Ama yapmadım. Gözlerinin üzerimde olduğunu anlayabiliyordum.

"Neden beni izliyorsun?" Kalan solüsyonu ve kanı silerken sordum. Ona
bakmadım ama yutkunduğunu duydum.

"Beni ilk kez iyi hissettiriyorsun, hepsi bu," diye cevap verdi, belki de onu şimdiye kadar duyduğum en samimi şekilde.

Kaşlarımı birbirine yapıştırdım.

Onu ilk kez iyi hissettirmiştim. Buna ne diyeceğimi bilemedim. Söyleyecek hiçbir şeyim yoktu.

Sessiz kalarak sargılarını olabildiğince hızlı bir şekilde sardım ve gözleriyle bir daha karşılaşmadım. Lisedeyken bana iyi davranmaya çalışmıştı. Arkadaş olmaya çalışmıştı. Belki çıkarları olan bir arkadaş ama yine de bir arkadaş. Şimdi buradaydım, ilgimi onun üzerinde zorluyordum ve muhtemelen artık bana tahammülü kalmamıştı.

"Size bir soru sorabilir miyim?" Cüret
ettim. "Ne soracaksın?"

"Liam'ı eve bıraktığın o gece..." Yutkundum ve parmaklarımı koluna yapıştırdığım bandajın üzerinde gezdirdim. "Dövmelerin olduğunu söylemiştin. Çok fazla." Sözlerini tekrarladım, gözlerim ön koluna sabitlenmişti. "Ne demek istedin?" Üsteledim, çünkü Jax'in hiç dövmesi olmadığı açıktı. Söylediklerinin hiçbir anlamı yoktu.

Ona bakmamış olmama rağmen, yavaş ve derin bir nefes alırken başını başka yöne çevirdiğini fark ettim. Sanki suyun altına dalmaya hazırlanıyordu ve bir süre hava alamayacağını biliyordu.

"Özür dilerim," dedim sessizce, doğrulup bandaj kâğıtlarını avucumun içinde buruşturarak. "Ben sadece... Bilmiyorum..." Sustum. "Sadece anlamak istiyorum."

Sonunda gözleriyle karşılaştım ve beni sessizce inceledi. Bana ne söyleyeceğini anlamaya mı çalışıyordu yoksa bana bir şey söylemek mi istiyordu bilmiyordum. İşin garibi, Jax'in o gece söylediği şeyi yıllar boyunca çok düşünmüştüm ve merak etsem de, bugün Jared'la konuşmasına kulak misafiri olana kadar bunun çocukluğuyla ilgili bir şey olduğunu bilmiyordum.

Ve Jaxon Trent'i hiç tanımadığımı fark ettim.

Kolunu ovuşturdu ve rahatlamadan önce kısa bir süre gözlerini kıstı. "Eğer bir dövme yaptırabilecek olsaydın, bu ne olurdu?"

Sorusu karşısında şoke olmuş bir şekilde gözlerimi kırptım. "Um." Düşünerek hafifçe güldüm. "Bir çift melek kanadı düşündüm sanırım. Kanatlardan biri kırıktı," diye itiraf ettim.

"Bunun geçmişinle bir ilgisi var mı?"

Başımı salladım. "Evet."

"Ve bu hatırlamak istediğin bir şey mi?" diye bastırdı.

"Evet."

"İşte bu yüzden hiç dövmem yok," diye sözlerini tamamladı. "İnsanlar her türlü nedenden ötürü dövme yaptırır, ama bunlar her zaman onları kendileri yapan şeylerin rozetleridir. Beni neyin ve kimin bu hale getirdiğini hatırlamak umurumda değil. Bana hayat veren insanları. Beni yetiştiren insanlar..." Başını meydan okurcasına salladı. "Gördüğüm yerler ya da yaptığım herhangi bir şey. Zaten hepsi kafamın içinde. Vücudumda da olmasını istemiyorum. Hiçbir şey o kadar umurumda değil."

Küçümsemesi bana göre değildi ama hassas bir noktaya değindiğimi biliyordum. Ve onun nereden geldiğini anlıyordum. Yara izleri içerideydi -hâlâ zarar veriyordu- ve aynaya baktığında hatırlatılmasını istemiyordu.

Arkadaşlarımız şanslıydı. Tate'in annesi ölmüş olmasına rağmen onu sevmişti. Babası mı? Her zaman onun yanındaydı. Jared'in annesi bile harika biri olmuştu. Shane'in ailesi de zorba ama şefkatliydi.

Ve sonunda Jaxon Trent ile beni birbirimize bağlayan şeyi gördüm. İhmalkâr ebeveynlerimiz olmasaydı hayatlarımız ne kadar farklı olurdu. Ya da farklı ebeveynlerle.

"Anne yoksa baba da yok," diye fısıldadım kendi

kendime. "Ha?"

Gözlerimi kırpıştırdım, başımı salladım. "Hiçbir şey."

Fark etmedim ama ciğerlerim yanmaya başlayınca nefes almadığımı anladım.

Derin bir nefes aldım ve malzemeleri toplayıp ayağa kalktım. "Kardeşin senin için önemli, değil mi?" diye sordum. "Jared, Madoc, Tate... Belki bir gün gerçekten ne kadar şanslı olduğunu görürsün ya da yeterince önemsediğin bir şey ya da birini bulursun."

Belki ben *de,* diye düşündüm dolaplara doğru yürüyüp malzemeleri kaldırırken.

Güzel ve düzenli, onları bulduğum gibi.

Odada ışık parladı ve birkaç dakika sonra dışarıda gök gürültüsünü duydum.

Kahretsin. Hala Shane'i aramamıştım.

Arkamda karyolanın gıcırdadığını duydum ve Jax'in ayağa kalktığını anladım. "Yağmur yağıyor," dedi. "Seni eve bırakayım. Hadi gel."

Döndüğümde onu kapı aralığında dikilirken, çerçeveyi doldururken ve gri tişörtünü kafasına geçirirken buldum, kumaşta bir yırtık ve kan lekeleri görünüyordu.

Tanrım. Karın kaslarının esnemesi ve altındaki V'nin şortunun içinde kaybolması karşısında neredeyse yutkunacaktım. Gömleği karnının üzerine gevşekçe dökülüyordu ama pazılarının kıvrımları ve kıvrımları kısa kollarındaki her boş alanı kaplıyordu. Uzun boylu, doğru miktarda kaslı, mükemmel biriydi. Ve bahse girerim her kadın ona baktığında aynı şeyi düşünüyordu.

Seks.

Nefes alışımı yavaşlatmaya ve Jax ile arabada yalnız olduğumuzu düşünmemeye çalışarak dolaplara geri döndüm.

"Seni eve bırakayım." Başımı salladım. *Evet, kesinlikle hayır.*

Sırtımı ona dönerek, "Sorun değil," diye mırıldandım. "Shane'i arayacağım."

"Bu havada kuzenini yola çıkarmayı aklından bile geçirirsen," diye tehdit etti yumuşak, derin bir sesle, "bugün seni tekrar dizlerinin üstüne çöktürmek için ne yapabileceğime bakmak zorunda kalabilirim."

Yüzüm düştü ve dilim damağım kurudu. *Küçük pislik.*

"Beni kızdırma, K.C. Beş dakika içinde binanın önünde olacağım." Ve

sonra gitmişti.

Jax'in arabası eskiden Jared'ındı. Yıllar boyunca onu çok görmüştüm ve Liam'ın Camaro'sundan daha eski olmasına rağmen kesinlikle çok daha sağlamdı. Ya da belki sadece daha sağlam hissettiriyordu. Bilemiyorum. Liam'ın arabasına bindiğimi, kırmızı ışıkta beklediğimi ve sanki arabanın motoru ölecekmiş gibi hissettiğimi hatırlıyorum. Sanki her an pes edecekmiş gibi bir his vardı.

Ama Jax'in siyah Mustang GT'sinde otururken, sağanak yağmurda zahmetsizce süzülürken kendimi kurşun gibi sağlam bir turbo jette oturuyormuş gibi hissettim. İçeride, tertemiz siyah iç mekan karanlık ve dardı, sanki bir mağaradaymışım gibi. Dışarıda rüzgâr ön camda yağmur damlalarını savuruyordu. Görmek için gözlerimi kısmam gerekiyordu, çünkü silecekler sağanak yağmura zar zor yetişebiliyordu.

Ancak araba, dışarıdaki çatıya vuran yağmurdan bir sığınak sağlıyordu ve lastiklerin altındaki sprey uzak bir yankıydı.

Güvende ve sıcak olmama rağmen, kollarımdaki tüyleri diken diken eden sinirden kurtulamıyordum. Eteğimi yumruklarımla sıktım ve pencereden dışarıya boş boş baktım.

Çok yakındı. Ve -yumruklarımı sıcak kalçalarıma sürtüyordum- yeterince yakın değildi.

"İşte." Jax beni korkutarak konuştu. Arka koltuğun arkasına uzandı ve bana bir havlu attı. "Temiz."

Tabii ki öyleydi. Jax zaman zaman ellerini kirletebilirdi ama kıyafetleri ve arabası -en azından dışarıdan gördüğüm kadarıyla- her zaman kusursuz bir şekilde temizdi. Hatta ben oraya gittiğimde evi bile tertemiz görünüyordu.

"Teşekkürler," dedim onu göğsümde yakalarken.

Yapacak bir şey. Herhangi bir şey.

Uzanıp bacaklarımı ıslatan yağmur damlacıklarını fırçaladım ve ardından ayaklarımı kurulamak için parmak arası terliklerimi çıkardım.

Tamamen ıslanmamıştım ve Jax arabayı okula olabildiğince yakın sürmüştü ama yine de yağ damlalarının saldırısına uğradım. Kıyafetlerim nikel büyüklüğünde halkalarla lekelenmişti ve saçlarımın bir kısmı boynuma ve omuzlarıma yapışmıştı.

Kalçalarımı fırçalayarak sırtımı koltuğa yasladım ve çıplak kollarımdaki suyu sildim.

Ama yine de şansım yaver gitmedi.

Beni izliyordu ve bunu çok iyi hissedebiliyordum.

Arkamı dönerek havluyu tekrar arka koltuğa yerleştirdim ve kahvaltıdan beri bir şey yemediğimin kanıtı olan midemin homurtuları sessiz arabanın içinden yükseldiğinde sustum.

Kahretsin. Geri döndüm ve emniyet kemerimi bağladım, duymamış olmasını umuyordum. Öyle bir şansım yoktu.

"Aç mısın?" Jax bana doğru baktı. "İstersen biraz atıştırmalığım var." "Hayır, böyle iyiyim," diye mırıldandım, göz teması kurmadan.

Ama sonra karnım tekrar ağrımaya başladı ve gözlerimi kapatıp kollarımı karnıma dolayarak koltuğun içinde eridim.

"Tanrı aşkına," diye kıkırdadı ve gözlerimi açtığımda onun yine koltuğun arkasına uzandığını ve spor çantasından bir kap çıkardığını gördüm. "Ye," diye emretti ve plastik bir Tupperware kabını kucağıma bıraktı.

Dudaklarımı büzdüm. Neden her zaman bu kadar küçümseyici konuşmak zorundaydı?

"Ben iyiyim," diyerek bakışlarımı pencereden dışarı çevirdim. "Nasıl olsa yakında evde olacağım." "Yani seni eve bırakabilirim ama yemeğimi yemeyeceksin öyle mi?"

Gözlerim büyüdü ve ona baktım. "Beni eve bırakmana izin vermemi sağladın," diye belirttim ve sonra sessizce ekledim, "Bunu takdir ediyorum. Tabii ki."

Başımı salladım, dudaklarımdaki küçük gülümsemeyi engelleyemedim. "Peki," diye homurdandım. "Ben yiyeceğim."

Kabın kapağını açmam ve içindeki karpuz parçalarına gülümsemem hiç zamanımı almadı. Başparmağım ve işaret parmağımla bir tanesini seçerek şaka yaptım. "Meyve mi?" diye sordum. "Senin karpuz doğradığını hiç düşünmemiştim Jax."

"Ama sen beni hayal ettin," diye kestirip attı, vitesi aşağı çekerken ukala dudakları yukarı kıvrıldı, sanki her şeyi biliyormuş gibi güçlenerek ilerledi.

Gözlerimi devirdim, bu fikre daha fazla girmeyi düşünmedim bile. Dişlerimin arasına bir parça karpuz sıkıştırarak kırmızı küpü ikiye böldüm ve dilimin üzerindeki tanecikli dokuyu sevdim. Tatlı meyve suyu ağzımı doldurdu ve midem takdirle tekrar guruldadı.

Nektarı dilimin arkasına doğru emerek yuttum ve bir elimi ağzımın üzerine koydum. "Bu gerçekten çok iyi." Neredeyse gülecektim, çünkü ne kadar aç olduğumu fark etmemiştim. "Teşekkürler."

Ama Jax'e bakınca gülümsemem hemen kayboldu. Dümdüz yüzü yola odaklanmıştı ve neredeyse kızgın görünüyordu. Araba yavaşlamıştı ve kısılmış gözlerine bir gariplik havası yerleşmişti.

"Öğle yemeğini ben mi yiyorum?" "Yemeğini yiyor muyum?" diye sordum, birdenbire beni yemeye zorladığı için sinirlenmiştim. "Sana iyi olduğumu söyledim-"

Sözümü kesti. "Ye. Lütfen."

Yutkunurken adem elmasının titrediğini gördüm, tedirgin görünüyordu.

Ruh halindeki değişiklikten emin olamadığım için ne yapacağımı bilemiyordum. Sonunda bir şeyler atıştırmaya devam ettim ve Jax bizi su dolu sokaklardan geçirirken midemdeki boşluğun dolduğunu hissettim.

Crossfade'in "The Deep End" şarkısı etrafımızdaki boşluğu doldurdu ve ben kayboldum, onu nasıl izlediğimi zar zor saklamaya çalışıyordum.

Araba kullanırken tüm erkek tavrını sergiliyordu: vücudu koltuğun arkalığına gömülmüş, kolları direksiyonun üzerinde saat on ikide ve çenesi aşağıda. Ama ne zaman vites yükseltse ya da

Bakışlarım ellerine kaydı, ön kolundaki kordonları ve hız değiştirdiğinde nasıl esnediklerini seyrettim. Arabanın ivme kazanmasını ve motorun kükreyip titreyerek kalçalarımı titretmesini seviyordum.

Böyle sürebilmek istiyordum.

Muhtemelen öğretecek olmasına rağmen Liam'dan bana öğretmesini hiç istememiştim. Tüm o lanet olası aldatmalar bir yana, erkek arkadaşım -daha doğrusu eski erkek arkadaşım- aslında iyi bir adamdı ve geçinmesi kolaydı.

Ama öğrenebileceğimi hiç düşünmedim. Ki bu aptalcaydı. Okulda kendime yetiyordum. Yeni bir şey öğrenmekten aciz değildim.

Yemeye devam ettim, her vites değiştirdiğinde aşağı bakıp onu izledim. Arabayı hareket ettirmek için çalışan bacaklarını ve kollarını incelerken debriyaja basma ile vites değiştirme ve çiğneme arasında nasıl zamanlama yaptığını ezberlemeye çalıştım.

Küçükken annem beni Chicago'daki senfoniye götürmüştü ve herkes müzisyenleri izlerken ben orkestra şefini izlediğimi hatırlıyorum. Yönetme gücü, ne zaman itip ne zaman çekeceğini bilmek beni büyülerdi. Böyle bir kontrole sahip olmayı kıskanırdım. Bu kadar güzel bir şey yaratmak için bu kadar çok enstrümanı birleşik bir çaba içinde yönlendirmeyi. Muhteşem bir yapboz gibiydi ve hepsini bir araya getirmek için doğru yolu -ya da belki sadece kendi yolunuzu- bulmanız gerekiyordu.

Yavaşça çiğnedim, Jax'i izliyordum, gözlerim aşağı yukarı hareket ediyor, hareketlerini takip ediyordu ve çok iyi biliyordum ki orkestra şefi ya da Jaxon Trent arasında bir seçim yapmam gerekirse, Jaxon Trent'i izlerdim.

Vites kolunu kavrayan uzun parmakları, debriyaja her vuruşunda esneyen kaslı baldırları, pencereden dışarı bakarken siyah ve yoğun olduğuna yemin ettiğim mavi gözleri.

Onu sonsuza kadar arabasıyla çalışırken izleyebilirim.

"Beni öyle izlemeyi bırakmalısın." Sesini duydum ve dikkatimi yüzüne yönelttim.

Kahretsin!

Hâlâ ön camdan dışarı bakıyordu, dudakları hafifçe açıktı ve temkinli görünüyordu.

"Ne?" diye sordum. Neden bahsettiğini bilmiyormuşum ve sürüşüne ağzımın suyu akmıyormuş gibi davranmaya çalışarak sordum. Ama faydasızdı. Yanaklarım ısınmıştı ve eminim bu belli oluyordu.

"Bizi lanet olası bir kazaya bulaştıracaksın," diye azarladı.

Kaşlarımı çattım. "Ben mi? Ben ne yaptım ki?"

Başını salladı ve küçük bir kahkaha attı. "Bana bir iyilik yapar mısın?" Sesi yumuşak ve pürüzsüzdü, ne kadar çabuk duygusallaştığı konusunda tehditkârdı.

Gözlerini bana dikti ve ben de ağzımı kapatıp çiğnediğim karpuz parçasını yuttum. Neden bana öyle bakıyordu ki?

Çenesini bana doğru salladı. "Dudağından dökülen karpuz suyu mu?" diye işaret etti. "Yala yoksa ben yalayacağım."

Elimdeki parçayı bıraktım ve ona baktım, afallamıştım ve şaka yapıyor olmasını umuyordum. Gözlerindeki cüret, yumuşak sesindeki tehdit, arabanın onun tarafından benim tarafıma doğru ilerleyen tehlike - şaka değildi. Gözlerimi kırpıştırdım ve bakışlarımı tekrar ön cama çevirdim.

Hayatımı sikeyim.

Dilimi çıkararak dudaklarımdaki meyve suyu kalıntılarını topladım ve kabı tekrar kapattım.

Telefonum çantamdan cıvıldamaya başladı ve onu almak için uzandım.

dikkat dağıtıcı. Ama ekrana bakınca irkildim.

Yine annem. İki kez aradı ve şimdi bir mesaj daha gönderdi.

Tate'in evi. On dakika.

Başımı salladım ve ağzımdaki kötü tadı yutarak telefonu çantama geri koydum. Ne istiyordu ki?

Önce eve sağ salim vardığımdan emin olmak için zahmet bile etmedi, birkaç gün sonra ise arayıp mesaj atmaya başladı. Belki de onu aramadığım gerçeğine dayanamıyordu, ama emin olduğum tek şey onu görmek istemediğimdi. Bugün değil ve belki bir süre daha değil.

"Kimdi o?" Jax sorguladı.

İçimi çektim, hâlâ pencereden dışarı bakıyordum. Neden yalan söyleyeyim ki? "Annem.

Tate'in evinde bekliyor." "Neden?"

Üzüntünün üzerime çöktüğünü hissederek omuz silktim. Bu onunla konuşmayacağım anlamına gelmiyordu. Konuşamazdım. Şu anda ağzımı açmaya çalışsam neler olacağını kim bilebilirdi? Ve onun yüzünü, sesini, varlığını düşünmek az önce içinde bulunduğum küçük mutluluk baloncuğunu nasıl da kolayca kurutmuştu?

"Nereden bilebilirim ki?" Diye yakındım. "Çok fazla soru soruyorsun."

Onu görmek istemedim. Sesini duymak istemiyordum. Ellerini üzerimde görmek istemiyordum. Dudaklarımı birbirine bastırdım ve Jax'in başımın arkasında hissettiğim gözlerinden kaçındım.

Köşeyi dönüp Fall Away Lane'e girdik, yağmurun ağırlığı Jax'in hızını neredeyse hiç etkilemiyordu.

Gözlerimi kapattım. *Lütfen devam et. Lütfen.* Kapının kolunu tuttum, o yaklaştıkça karnımdaki boş ağrı da artıyordu.

Üç saniye. İki

saniye.

Ve sonra bir tane.

Ama durmadı.

O durmadı! Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve başımı çevirdiğimde onun kendinden memnun kaşlarını gördüm.

"Ne yapıyorsun? Nereye gidiyorsun?" Tekrar hızlanmaya başlayınca sağ elimi destek için ön panele koyarak ağzımdan kaçırdım.

"Eve gitmek istiyor musun?" diye meydan okudu.

Hayır. "Uh... um," diye kekeledim.

"Güzel." Bana gülümsedi ve daha yüksek bir vitese geçti - bunu sadece hız tekrar arttığı için söyleyebildim. "Anlayabiliyorum," diye sempati duydu. "Ben de ailemi görmek istemezdim."

"Tamamyy," diye mırıldandım. "Peki, beni nereye götürmeyi düşünüyorsun?"

Cevap vermedi. Müziğin sesini açtı ve yoğun fırtınada ve ıssız sokaklarda ilerledi.

BÖLÜM 6

K.C.

The Loop kasabanın gayri resmi yarış ringiydi. Yarışacak arabası ya da bahse girecek parası olan herkesin lise boyunca sık sık ziyaret ettiği bu yer, Benson Çiftliği arazisindeki çok büyük bir göletin etrafında dönen toprak bir pistten başka bir şey değildi.

Ya da eskiden öyleydi.

"Jax, bence beni eve götürmelisin," dedim, tek bir yere çıkan uzun araba yoluna döndüğümüzde sesimdeki ısırığı gizlemeye çalışarak.

Loop'tan nefret ederdim.

Arabalardan nefret ederdim. Arabalar hakkında bir şey bilmemekten nefret ederdim. Eski erkek arkadaşımın lisedeyken burada başka bir kızla tanışmış olmasından nefret ediyordum. Benim dışımda herkesin burada rahat olmasından nefret ediyordum.

Ve buradaki etkinlikler sırasında duvar kâğıdından daha fazlası olamayacak kadar güvensiz ve cahil olmaktan nefret ediyordum.

"Seni yalnız yakaladım," diye alay etti Jax. "Ve bana bir kez olsun Prada'na işemişim gibi bakmıyorsun," diye devam etti. "Hadi biraz eğlenelim."

Kaşlarımı çattım. "Planın beni soymak değilse -ki böyle bir şey olmayacak- bunun ikimiz için de eğlenceli olacağını neden düşündüğünü anlayamıyorum. Yani, burada ne yapmam gerekiyor?"

"Sür."

Kalbim pıt pıt atıyordu. "Affedersiniz?"

"Beni duydun."

Ne? Ama... nasıl*?* Düz vites kullanamazdım! Arabadan atlamaya hazır bir şekilde ayaklarımı yere vurdum ve lastiklerin altındaki çakılların çatırtılarının kaybolduğunu zar zor fark ettim.

Önce hangi savaşa gireceğime karar vermeye çalışırken havayı içime çektim. "Pist şimdi asfaltlandı mı?" Ağzımdan kaçırdım.

Pist artık beton bir temele sahipti ve genişliği iki katına çıkarılmıştı. Kenarlarda birkaç küçük tribün seti yer alıyordu ve bir zamanlar izleyicilerin çimlere park ettiği yerde şimdi bir set alanı vardı.

"Jax?" Mırıldandım, yağmurun bulanıklığı arasından ne görebildiğimi anlamaya çalışıyordum. Bunlar bitiş çizgisindeki stop lambaları mıydı? Sol tarafa baktım. Bu spiker için bir stand mıydı? Cidden mi?

"Ne oldu burada?"

Jax lanet sorumu duymazdan gelerek, "Bana bak," diye emretti.

Döndüm ve kendi lanet sorumu unutarak gözleriyle karşılaştım.

Arabayı durdurdu ve el frenini çekti. "Liam'dan başka kaç erkekle seks yaptın?"

Kaşlarım çatıldı. "Ciddi misin sen? Çıkar beni buradan." Ne halt ediyordu bu?

Ellerini savunmak için havaya kaldırırken sesi hafif kaldı ve bir kahkaha iması vardı. "Seni kızdırmaya çalışmıyorum, Değerli," diye alay etti, başını koltuk başlığına yasladı ve bana baktı. "Bir şey anlatmaya çalışıyorum, tamam mı? Vitesli araba kullanmak seks gibidir," dedi.

"Birlikte olduğunuz her insan farklıdır. Kırılması gereken bir kod gibidirler." Döndü ve ellerini direksiyonun her iki yanında yavaş ve yumuşak bir şekilde gezdirdi. "Dokunulmaktan hoşlanan kısımlar." Şehvetli sesi bedenimde kıpırdanmaya başladı. "Yalamak. Emilmek. Isırılmak."

Vay anasını.

"Kahretsin, bazı insanların dokunulmaya bile ihtiyacı yoktur," diye belirtti. "Bakmak, alay etmek, akıl oyunları oynamak -herkeste onları altıncı vitese geçiren bir nokta vardır, K.C." Dönüp bana bakarken ve yumuşak bir sesle konuşurken her hareketini izledim. "Ve bu araba da farklı değil."

"Önce debriyajı bulmalısın," diye talimat verdi ve ayağını yere vurup kolu ittiğinde irkildim. *Tanrım.*

El frenini indirerek bir elini direksiyona, diğerini de tatlı bir sapkınlıkla çubuğa koydu.

"O zaman benzin sende." Sırıttı ve motoru devirirken gözleri üzerimde kaldı ama hiçbir yere gitmedi. "İkisini birlikte çalıştırarak tatlı noktayı buluyorsun. Kontrolü ele almana izin verdiği noktayı."

Kız mı?

"İttir." Debriyaja basan bacağa dokundu ve ağzım çok kuru olduğu için çılgınca dudaklarımı yaladım. "Ve sonra onu yavaşça hızlandır" -gaz ayağına dokundu ve motoru tekrar devirdiğini duydum- "debriyajı bırakırken... yavaşça."

Bacakları hareket etti, biri yukarı çıkarken diğeri aşağı indi.

"Al-ver," diye devam etti, gözleri hâlâ beni tutuyordu. "Eğer onu çok hızlı itersem, parçalanır." Debriyajı bıraktı ve araba ölürken ben de onunla birlikte sallandım.

Debriyaja ve frene bastı ve kontak anahtarını tekrar çevirdi. "Eğer yeterince hızlı itmezsem, asla hareket etmeyecek." Ve debriyaja basılı tuttu, motorun devrini bir türlü yükseltemedi. "İt ve çek. Hızlan ve bırak." Bacaklarının çalışmasını, debriyajı bırakmasını ve gaza basmasını izledim.

Bacaklarım altımda zonklarken, Jax debriyajı bırakıp gaza basarak pistten aşağı atlarken gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Ön paneli tutarak dışarıdaki boş şeride baktım ve dudaklarımda küçük bir gülümsemenin belirmesine izin verdim. Arabanın içinde olmak, kenarda seyirci olarak durmaktan kesinlikle daha eğlenceliydi. Ama araba kullanmak istiyordum. Jared ve Tate'e her zaman hayranlık duymuştum ve ben de her zaman öğrenmek istemiştim.

"Gözler üzerimde," diye bağırdı Jax.

Başımı ona doğru çevirdim ve arkama yaslandım.

"Manuel şanzımanlar, onları çalıştırmak için seks gibidir, ama aynı zamanda onları devam ettirmek için de seks gibidir. Bazen vites değiştirmeniz, hızlanmanız ya da"-başını çevirip bana baktı

-"Gerektiğinde yavaşlamak."

Debriyaja bastı ve vitesi aşağı çekti, debriyajı bıraktı ve tekrar gaza bastı. İlerlerken aynı şeyi tekrar yaptı, ancak bu sefer vitesi yukarı ve sağa attı.

"Her vites değiştirdiğinizde, doğru düğmelere basmanız ve sihirli noktayı tekrar bulmanız yeterlidir. Hızlanmak istediğinizde vitesi yükseltin. Yavaşlamak istediğinizde, vitesi küçültün." Ve vites değiştiricinin başına dokunarak seviyelerin nerede olduğunu gösteren şemayı gösterdi.

Tüm pisti dolaştı, virajları dönerken yavaşladı ve vites küçülttü, sonra hızlandı, vites küçülttü ve hızlandığında daha da hızlandı. Bacakları, uzun ve

Güçlü kolları, kollarının yaptığı her şeyle tam bir senkronizasyon içindeydi ve araba yağmurda savrulsa ve hatta kaygan virajlarda biraz dönse bile, Jax bir orkestra şefi gibiydi, bastırıyor, bırakıyor, değiştiriyor ve itiyordu.

Bastırıyor, bırakıyor, kaydırıyor ve itiyordu. Tekrar tekrar ve her seferinde bir çentik yukarı çektiğinde vücudum sarsılıyordu.

Kıçım ve kalçalarım motorla aynı anda titreşti ve her yerim ısındı.

Bakışlarım yüzüne kaydı ve yanaklarının çukurlarındaki hafif ter parıltısı zeytin tenini daha da güzelleştirdi.

Güldüğünü duydum. "Bana öyle bakmayı kes, K.C.," diye uyardı. *Kahretsin.* Gözlerimi kırpıştırdım, boğazımı temizledim. "Benim sıram," diyerek konuyu değiştirdim.

Ön camdan dışarı bakmak için döndüğümde, bacaklarımın arasındaki yanmayı hafifletmek için uyluklarımı birbirine sürttüm.

"Bu kolay oldu." Bitiş/başlangıç çizgisinde durduğunda sesindeki kahkahayı duyabiliyordum. "Liam yerine sana öğretmeme izin verdiğin için gerçekten onur duydum."

"Olma," diye karşılık verdim, gardım yükselmişti. "Liam'a hiç sormadım. Eve gitmek istemiyorum ve sen de buradasın, yani..."

Gözleri kısıldı. "Bunun için, araba kullanırken seni kucağıma oturtmak istiyorum," diye tehdit etti.

Gözlerimi devirdim ve çenemi salladım. "Yağmur yağıyor. Sen atla, ben de kayayım." Dudaklarını sinirli bir şekilde büktü. "Peki, Prenses."

Kapıyı açtığında, bir şimşek çakması ve gök gürültüsü arabayı doldururken dikeni görmezden geldim. Sinirden titrememi bastırmak için alt dudağımı ısırarak bacaklarımı konsolun üzerinden geçirdim ve direksiyonu tutarak kendimi onun koltuğuna attım, vücudu hâlâ sıcaktı.

Parmaklarım kalın direksiyonuna dolandı ve koltukta bıraktığı vücut ısısı karnımdan uyluklarıma doğru yayıldı. Yağmur tavanı ve kaputu dövüyordu ve arabayı yolcu tarafına doğru yuvarlayan karanlık gölgesinden başka bir şey göremiyordum.

Kapıyı açtı ve fırtına sesleri tekrar içeri doldu.

"Teşekkürler," diye ısırdı, koltuğa çöktü ve kollarındaki suyu silkeledi. Uzun siyah şortu yağmurdan parlıyordu ve gri tişörtü artık biraz daha koyuydu.

Derisini emerek karın kaslarının ve göğsünün her kıvrımını ve çıkıntısını tamamen görünür hale getirdi. "İyi misin, Prenses?" Masum görünmeye çalışarak sordum.

Saçlarını geriye attı ve emniyet kemerini taktı. "Emniyet kemeri," diye sordu, beni görmezden gelerek. Kemerimi taktıktan sonra uzanıp koltuğu ayarladım ve sonra kontağa uzandım. "Bekle." Jax beni durdurmak için elini benimkinin üzerine koydu. Çok sıcaktı.

"Debriyaj sende mi?

"İçeri mi bastın?"

Başımı salladım.

"Sol ayağınızla debriyaja, sağ ayağınızla da frene basılı tutun" dedi. "Hazır olduğunuzda kontağı çevirin, ancak ayaklarınızı yerinde tutun."

Bana söyleneni yaparak parmak arası terliklerimi çıkardım ve arabayı çalıştırdım. Motor kükreyerek çalıştığında, gergin bir sıcaklık kollarımı ve bacaklarımı zayıflatsa da gülümsedim.

"Şimdi." Elimi tuttu ve çubuğun üzerine koydu. "Bu birinci vites." Ve beni boş vitesten çıkarırken elimi tuttu. "Burası ikinci vites." O beni yumruklarken ikinci vitese geçtik ve kolum gittikçe zayıflıyordu.

Nedenini bilmiyordum. Gözlerimi kapattım, bizi hareket ettirdiğini hissettim. "Üçüncü." Yukarı ve sağa.

"Dördüncü." Doğruca aşağı.

"Beşinci." Derin sesi beni tekrar sağ tarafa taşıdı. "Ve altıncı." Beni doğruca yere çarptı ve nefesim kesilirken karnım çırpınmaya başladı.

"Ve bu da tersi," dedi fısıltının biraz üzerinde bir sesle. "Ve sadece bir ipucu. Gözlerin açık araba kullanmak daha iyidir, K.C."

Göz kırparak açtım. Evet, henüz vitesli araba kullanmayı bile bilmiyordum ama bir sonraki arabam kesinlikle bir vitesli olsun istiyordum.

Yutkundum, kaşlarımı çatarak ona baktım. "Artık gidebilir miyim?"

Gülümsedi ve müziği değiştirmek için eğildi. Pop Evil'dan "Trenches." "Senin için küçük bir ilham, Sert Kız."

"Evet, tamam," diye alaycı bir şekilde cevap verdim. Debriyajı bırakarak gaza bastım ve araba ölümüne teklerken öylece kalakaldım.

Yüzüm utançla doldu ve Jax'in homurtularını duyabiliyor ve göz ucuyla göğsünün sessiz kahkahalarla titrediğini görebiliyordum.

"Mmm... yani erkeklerle deneyimin bu mu?" diye şaka yaptı. "Tam zamanında geldim." Elimi tuttu ve çubuğun üzerine koydu.

"Arabayı çalıştır," dedi.

Ben de öyle yaptım ve bir ayağım debriyajda, diğer ayağım frende oturdum. Avuç içini parmak eklemlerime dayayarak, "Onu ilk vitese tak," diye emretti.

Kolumdaki kaslar yanana kadar tüm gücümü kullanarak çubuğu sola doğru çektim ve birinci vitese ittim.

"Tamam," diye başladı. "Şimdi, ben git dediğimde, gaza yavaşça basınç uygularken debriyajdaki basıncı yavaşça bırakmanı istiyorum. Ver ve al. İt ve çek. Biri bırakılmaya hazır olduğunda ve diğeri devralmaya hazır olduğunda, buluştukları noktayı hissedeceksiniz."

Masmavi gözleri fırtınalı bir hal aldı ve yumuşak dudakları beni incelerken birbirine karıştı. "Hazır mısın?"

Ne için?

Oh, evet. "Evet," diye boğuk bir sesle başımı salladım.

"Devam et. Hissedene kadar debriyajı tamamen bırakma." Ve arkasına yaslandı ama elini benimkinin üzerinde tuttu.

Yavaşça debriyajdaki baskıyı azalttım ve gaza b a s k ı uygularken beni izlediğini hissettim.

"Yavaşça," diye hatırlattı bana.

Gaza bastığımda arabanın hareket etmeye başladığını hissettim ve gözlerim fal taşı gibi açılmış bir halde Jax'e baktım. Sırıttı. "Hissediyor musun?" diye sordu.

"Hazır. Debriyajı bırak."

Ayağımı çektim ve araba ileri atılırken direksiyonu gergin bir şekilde salladım. Gülümsemem yayıldı ve güldüm.

"Şimdi ne yapacağım?" Heyecanla bağırdım. "Ne yaptığını sanıyorsun?"

"Vardiya?" Havayı içime çektim ve direksiyonu kavradım.

Elimi sıktı. "Ben git dediğimde debriyaja tekrar bas, vites değiştireceğiz," diye talimat verdi. "Hadi!"

"Jax!" Fark etmediği için çığlık attım ve çılgınca debriyaja bastım. Jax elimi kavradı ve bizi ikinci vitese çekti.

"Yine, gaza basarken debriyajı yavaşça bırakın."

Parmaklarının parmaklarımın arasında kaydığını hissedebiliyordum ve kalbim o kadar yüksek sesle çarpıyordu ki kulaklarım duyabiliyordu.

Serbest bırakıp uyguladığımda, ortada buluştukları noktayı buldum ve debriyajı tekrar serbest bırakarak ilerledim.

"Başardım!" Gülümseyerek patladım. "Başardım!"

"Tabii ki yaptın," dedi Jax. "Bırakmam için hazır mısın?"

"Hayır!" Gülmekten nefesim kesildi. "Sakın buna cüret etme!"

Elinin benimkinin üzerinde sıkılaştığını hissettim; avuç içi çok yumuşak ve pürüzsüzdü, parmakları benimkilerin arasına mükemmel bir şekilde oturuyordu.

Araba saatte otuz mile ulaştı ve zirveye ulaşmış gibi görünüyordu. Debriyaja bastığımda, Jax'in ve benim ellerimle örtülmüş olan çubuğun üzerindeki diyagrama baktım ve bir sonraki vitesin yukarıda ve sağda olduğunu hatırladım. Vitesi yükseltip üçüncü vitese taktığımda Jax'in eli benimkinin üzerindeydi, gaz devreye girerken debriyajı bıraktım.

Buna bayıldım. Pistte kekeleyerek ilerliyor olsam ve Jax'in sert geçişlerimle sarsıldığını görebilsem de, sevinçle doluydum.

Yeni bir araba kullanıyorum, camdan dışarı süzülen yağmur dünyanın geri kalanını engelliyor ve yanımda oturan Jaxon Trent'in lezzetli tehlikesi. Annemin asla onaylamayacağı çocuk. Benim için kötü olan çocuk.

İzin versem bana kötü şeyler yapacak olan çocuk.

Annemin endişelenmesini gerektirecek bir şey yoktu. Jax lisedeyken pantolonuma girmek istemiş olabilirdi ama bu seferki pısırıklığımın on tonunu görmüştü ve muhtemelen şu anda canı çok sıkılıyordu.

"Peki, neden tutuklandın?" Jax sordu.

Elimi onunkinin altından çıkardım ve ilk virajı dönerken direksiyonu tuttum. "Bu konuda konuşmak istemiyorum," dedim sessizce.

"Utanç verici mi?" diye dürtükledi.

"Hayır." Yüzümü buruşturdum. "Sadece... evet, biraz." Ona doğru baktım. "Sebebi ne olursa olsun tutuklanmak utanç verici, değil mi?"

Bir kaşını kaldırdı.

Gözlerimi devirdim. "Tamam, boş ver. Senin dünyanda kelepçe takmak havalı bir şey," diye alay ettim. Ama sonra yüzüm düştü, az önce ne ima ettiğimi fark ettim.

"Öyle demek istemedim," diye ağzımdan kaçırdım ve sırıtan yüzüne baktım. Sıcak gözleri bana gülümsedi. "Kelepçeli olman harika olurdu, K.C." *Oh, kahretsin.*

Güldüğünü duydum ama gözlerim kör bir şekilde dışarıya odaklanmıştı. "Dikkatini dağıtmak istememiştim," diye özür diler gibiydi. "Sürmeye devam et."

Boğazımı temizleyerek ilerledim, dönüşler arasında beşinci vitese kadar çıktım ve virajları dönerken başarılı bir şekilde aşağı indim. Pisti iki kez turladım ve sonunda arkama yaslanıp vitesten vitese geçişleri yumuşatacak kadar rahatladım.

Ve bunu sevdim. Arabanın hareket etmesini istediğimde onu harekete geçiriyordum. Onu ileri itmek, geri çekmek... Bundan bu kadar hoşlanmam neredeyse müstehcendi.

Kendime izin verdiğim küçük gülümseme zar zor görülebilirdi ama bunu tüm vücudumda hissettim. Son dönemeci dönerken. Vites küçülttüğümde. Ve bitiş çizgisinde durmak için yavaşladığımda.

Orada otururken *kesinlikle bunlardan bir tane istiyorum* diye düşündüm.

Jax memnun bir iç geçirdi. "Artık nasıl vitesli araba kullanacağını biliyorsun."

Gülümsememi ondan saklayarak başımı öne eğdim. "Evet," dedim sessizce. "Yarın bizi okula sen mi götüreceksin?"

Güldüm ve arabayı boşa alıp el frenini çektim.

Parmaklarımı direksiyon simidinde gezdirirken, konuşmadan önce alt dudağımı dişledim.

"Liam'ı bir barda başka bir kadınla yakaladım," diye başladım, neden olduğundan emin değildim. "Onlara doğru yürüdüm - onlar öpüşürken - ve yakındaki bardan bir bıçak aldım ve oturdukları masayı bıçakladım." Utangaç gülümsememi yana doğru çevirdim, kızarıklığın tenimi ısıttığını hissettim. "Sonra bıçağı ikisinin önünde salladım ve cinsel organını kaybetmekle tehdit ettim," diye bitirdim, gözlerimi kapatıp aptallığımdan utandım. "Evet." Başımı salladım, ne düşünmüş olabileceğini biliyordum. "Bunu ben yaptım."

"Belalı." Sesi gururlu geliyordu. "Aferin sana."

Gözlerimi açtım ve omuz silktim, kendimi hâlâ aptal gibi hissediyordum. "Tereyağı bıçağıydı," diye mırıldandım.

Ve Jax kendini kaybetti. Kocaman bir homurtu çıkardı ve güldü, karnının çukurundan gelen hırıltılı sesle kalçasını bir kez takdirle tokatladı.

"Komik olan şu ki," diye devam ettim kahkahaları arasında, "hiç ağlamadım." Ona baktım ve gözlerimi kıstım. "Yani onun için değil. Beş yıldır birlikteydik ve hiçbir şey eksikmiş gibi hissetmiyorum. Bu garip değil mi?" Jax'in yüzü sakinleştiğinde ve beni dinlediğinde sordum.

Kulağa ne kadar korkunç gelse de bunu kabul etmek zorundaydım. Ve Liam da muhtemelen beni özlemiyordu. Kolay bir kız arkadaş değildim ve her ne kadar ondan pişmanlık duysam da, onun da benden pişmanlık duyduğunu düşünmeden edemiyordum.

"İyi olacaksın," diye teklif etti Jax.

Başımı salladım, sesim hüzne dönüştü. "İyi olmak istemiyorum," diye karşı çıktım. "Raydan çıkmak istiyorum, Jax. Kavga etmek, çığlık atmak, öfkelenmek ve kendimi kaybetmek istiyorum. Aç olmak istiyorum." Ön camdan dışarı bakarken sesimi fısıltıya düşürdüm. "Darmadağın olmak istiyorum. Bir kez olsun."

Mağlup bir iç çekişle arabanın kapısını açtım ve yağmurun içine adım attım. Kapıyı çarparak kapattıktan sonra arkamı döndüm ve avuçlarımı tavana koyarak başımı eğdim ve gözlerimi kapattım. Nefes alıp verdim, sadece yağmurun tenimdeki sıcaklıkla birlikte beni de yıkamasını diledim.

Yakındaki göletten gelen yosun kokusu burun deliklerime doldu ve suyun üzerindeki damlaların pıt pıt sesi kafamın içindeki gürültüyü bastırdı. Dudaklarımdan ince su çizgileri dökülürken ve serin yağmur kıyafetlerimi sıcak tenime yapıştırırken minnetle gülümsedim.

"Peki, neden sen yapmıyorsun?"

Başımı kaldırıp arkamı döndüğümde Jax'in arkamdan geldiğini gördüm. "Ne yapacaksın?"

"Kendini kaybet." Derin sesi ve meydan okuyan gözleri bana sertçe bakıyordu. "Kendini iyi hissettiren şeyi bul.

Açsın. Çılgına dön. Kavga et, bağır, öfkelen... Neden sadece yapmıyorsun?"

Başka tarafa baktım. "Senin için çok kolay, değil mi?" Sesimi yükselterek sağanak yağmura karşı konuştum. "Kimseye hesap vermiyorsun, Jax."

Bana zavallı biriymişim gibi baktı. "Çok saçmalıyorsun," diye azarladı. "Korkuyorsun amına koyayım. Ve banliyöde iki buçuk çocukla tıkılıp kalana ve seninle eve gelmektense sekreterine sakso çektirmeyi tercih eden bir herifle evlenene kadar bunun farkına varamayacaksın."

Gözyaşlarım sel oldu ve onları yuttum, kelimelerim boğazımda düğümlendi. "Sen tam bir pisliksin." "Ve sen de lanet olası bir korkaksın!" diye alay etti, dudakları yüzümden bir santim uzaktayken

Ben.

Başımı kaldırdım. "Şunu söylemeyi kes!" Öfkelendim.

"Ne?" Benimle alay edercesine bir elini kulağının arkasına götürdü. "Neydi o? Seni duyamıyorum, Gutless. Kimse seni duymuyor."

Parmaklarım yumruk oldu. "Siktir git!" Gürledim, onun alanına

daldım. "Soyun, ben de soyunayım."

"Ugh!" Dişlerimi göstererek göğsüne vurdum. "Sen lanet olası bir çocuksun. Büyü artık!"

Ve bana doğru koşup alt dudağımı dişlerinin arasına alıp ağzına götürdüğünde nefesim kesildi.

Vay anasını. Hay sikeyim. Az önce beni ısırdı mı?

Ama bunların hiçbirini düşünecek zamanım olmadı. Kıçımı yakaladı, hala dudağımı dişlerinin arasında tutuyordu ve beni kaldırıp arabanın kapısına çarptı.

"Bu çocuk büyüdü," diye tehdit etti derin bir sesle, sertleşmiş aletini bacaklarımın arasına sürtüyordu. "Ve sen de bunu öğreneceksin."

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Ağzımı kendi ağzıyla kapattı ve yavaşça, bir okyanusun gelgitleri gibi, içeri ve dışarı, içeri ve dışarı hareket etti, alt dudağımı dişlerinin arasına çekti ve bir tehdit gibi dışarı sürükledi. Sanırım midem guruldadı ve aniden onu yemek istedim.

"Jax." Tişörtünü yumruklarımla kavradım, göğsümdeki kasırga karnıma ve oradan da kalçalarımın arasına doğru inerken gerildim.

Tam o anda ensemi sıktı ve dilini ağzımın içine soktu.

Dilinin sıcak kayganlığı karşısında inledim ve ağzına doğru inledim.

"Oh, Tanrım," diye nefes nefese kaldım, başımı geriye attım ve ağzı boynumdan aşağı inmeye devam ederken sertçe nefes aldım. Dudaklarına dayanamıyordum. Çok iyi hissettiriyordu. Ya öyle ya da ben çok heyecanlanmıştım. Kalçalarımı sıktım ve inledim, bacaklarımın arasındaki nabız çılgınca atıyordu.

"Jax, ben ... ben ... ," diye kekeledim. "Kahretsin." Elimde değildi. Sert belini kavradım ve kalçalarımı ona doğru yuvarladım, boynumu yalayıp öperken onu ne kadar arzuladığımı gösterdim.

"Tanrım." Nefesi kulağımı gıdıkladı. "Şimdiden boşalmaya hazırsın, değil mi?"

"Ama senden hâlâ nefret ediyorum," diye ısrar ettim. "Ve bir dakika içinde o lanet ellerini üzerimden çekeceksin."

Kollarımı boynuna doladım ve bedenimi onunkine bastırarak, sanki ona aitmiş gibi benimkilerin üzerinde gezinmeye devam eden dudaklarımı onunkilere gömdüm.

Sonra alt dudağını öptüm, üst dudağını yaladım, ağzının kenarlarını öptüm ve onunla buluşmak için parmak uçlarımda dururken lanet boynunun arkasını kavradım.

Kaçış yoktu. Jax bana düşünmem ya da durmam için zaman vermedi. Eteğimi yukarı çekerek kalçalarımın arkasından tuttu ve beni yerden kaldırdı. Talimata ihtiyacım yoktu. Belinin etrafında döndüm, anında sertleşmiş aletinin kalın çıkıntısının benimle alay ettiğini hissettim.

Gözlerim kapalıydı ama acı çekiyormuş gibi göründüğümden

emindim. "Jax, kahretsin," diye inledim. "Ne yapıyorsun?"

Dudaklarının dokunduğu her yer lanet olası bir roller-coaster yolculuğu gibiydi. Bir insan nasıl boynunda kelebekler hissedebilir? Ağzında? Yanaklarında?

Elleri kıçımı okşuyor, beni sertçe ona yaklaştırıyor, daha fazlası için gıcırdatıyordu ve şortunun kumaşının iç uyluklarıma batmasını bile seviyordum. Tanrım, çok acıkmıştım. Dilini olabildiğince sert emdim, bıraktım ve alt dudağını dişlerimin arasına alıp ısırdım.

"Kahretsin." Geri çekildi, beni ayaklarımın üzerine bıraktı ve parmaklarını ısırdığım dudağına götürdü.

Tırnaklarımı çıplak bacaklarıma geçirdim, onun kaybının acısı beni korkutuyordu. Onu bu kadar sert ısırmak istememiştim. Ama numara yaptım.

"Sana o lanet ellerini üzerimden çekeceğini söylemiştim," diye alay ettim onunla.

Parmaklarını incelemek için ağzından çekti ve sanırım kan gördü, çünkü beni kolumdan çekerek arabanın kapısından uzaklaştırdı.

"Hayır, yapmıyorum," diye meydan okudu. "Isırıyor musun? Az önce beni altıncı vitese attın. Bin şu lanet arabaya," diye homurdandı, kapıyı açtı ve beni arabaya doğru itti.

Gülümsememi engellemek için dişlerimi sıktım. Arabaya tırmanıp Jax'in yolundan çekilmek için konsolun üzerine doğru koşarken, onun da aynı tarafta beni takip ettiğini gördüm.

Ağzımdaki kuruluğu yuttum ve daha önce hiç hissetmediğim bir ihtiyaç hissederek bekledim. Liam'a karşı bile.

Kapıyı çarptı ve sanki beni dövecekmiş gibi bana baktı. Ama dövmedi.

Kollarımın altından tutarak beni kucağına çekti, böylece ona yaslandım. Elimi tutarak kasıklarına doğru indirdi ve dudaklarıma doğru nefes nefese kaldı. "Beni ısır, bana vur, bana bağır. Umurumda değil. Bunu hissetmek istiyorum. Canımı yak, K.C. Bırak seni göreyim."

Sonra ensemden tutup dudaklarımı dudaklarına götürdü, hemen tatlı dilini ağzıma soktu ve ellerini eteğimin altından kalçalarımda gezdirdi.

"Jax," diye nefes aldım, ileri geri, içeri dışarı hareket ediyor, dudaklarıyla buluşuyor ve geri itiyordum. "Nasıl hissettiğini seviyorum."

Bunu ben istedim. Bunu hep istemiştim. O benim lanet derimin altında bir karnaval gezintisiydi ve onun tatmak istemediğim tek bir santimi bile yoktu.

Pürüzsüz yüzünün bir tarafını tutarak, zihnimin ve bedenimin onun sıcaklığına kaymasına izin verdim ve her şeyi unuttum.

Sadece öp onu. Duyduğum tek şey buydu - beynimin bana söylediği tek şey - sanki dünyada sadece o ve ben varmışız gibi.

İki eliyle kıçımı tuttu ve ben ağzımı çekip ona baktım.

Avuçlarımı omuzlarına koyarak kendimi ona sürtüyordum, gerçekten yavaş ama gerçekten sert bir şekilde, böylece klitorisimin tepesinden girişime kadar her santimini hissedebiliyordum.

"Tanrım." Dişlerini göstererek bana baktı, dudaklarımız bir santim ayrıydı. "Bu kadar güzel olduğunu biliyordum."

Kıçımı kavrayan omuzları ellerimin altında bükülürken beni içine çekti ve kalçalarını benimkilere doğru yuvarladı.

Arkama uzanarak ellerini tanga giymiş kıçımdan çekmeye çalıştım. Bu işin bu kadar ileri gitmesine izin veremezdim ama durmasını istememin de bir yolu yoktu. Çabam acınası olsa da en azından denemem gerektiğini hissettim.

Sadece durması gerektiğini biliyordum. Er ya da geç geri dönüşü olmayan bir noktaya gelecektik ve elleri dokunmaması gereken yerlere dokundukça daha fazla bitmesini istemeyecektim.

Benimkiyle onun ağzına dokunarak fısıldadım, yalvardım, "Seni hissetmeliyim, Jax. Daha fazlasına ihtiyacım var," diyerek kalçalarımı tekrar, tekrar ve tekrar onunkilere doğru hızla yuvarladım. "Daha fazla, Jax. Lütfen," diye inledim, klitorisimdeki sürtünmeyi seviyordum.

Aşağı uzandı ve bir fermuar sesi duydum, kalbimin hızlandığını hissettim, daha da yaklaşacağımı biliyordum. Altıma geçerek şortunu biraz aşağı kaydırdı, kıçımı kavradı, parmaklarını içeri soktu ve beni sıcak sikine doğru bastırdı.

İç çamaşırım. Beni ondan ayıran tek şey. Bizi ayrı tutan tek şey.

"Jax," diye inledim, amıma dolan sıcaklık beni ıslatıyordu. "Aman Tanrım."

Tekrar tekrar yutkundum, onun tam orada olmasından duyduğum zevk sinirimi bozuyordu.

"Kıyafetlerin üstünde kalmalıyız, tamam mı?" Onu kuru sikmeye başladım, yaptığım şeyi seviyordum.

hissediyorum ama aynı zamanda korkuyorum.

Başını koltuğa yasladı ve gözlerini kapattı. "Umurumda değil. Sadece bana dokunmayı bırakma."

Sanki durmak istiyormuşum gibi! Yaptığım şeye bayılıyordu, kesik kesik nefes alıp verişi, altımda kasılan kasları, nemli arabanın yoğun havasında nefes nefese kalıp inlerken boynundaki ter... Bayılıyordum ve ağlamak istiyordum, o kadar iyi hissettiriyordu ki.

Elleriyle kalçalarımı kavrayarak beni içine doğru salladı, sikine sürtündü, tekrar tekrar, daha sert ve daha sert, ta ki bizi ayıran malzemenin halı yanığına neden olmasını umursamayana kadar.

Diliyle lobumu fiskeledi. "Mmmmm... çok ıslaksın. Bunu hissedebiliyorum."

Nefesimi içime çektim, kollarımı boynuna doladım ve ağzına doğru eğildim. "Ve sertleşmişsin," diye mırıldandım, "çok sertleşmişsin."

Çekingen, yavaş parmakları gömleğimin altında geziniyor, başparmakları karnımda daireler çiziyordu. "Jax, hayır," diye acınası bir şekilde itiraz ettim, ellerini gömleğimden geri çekti.

"Bunu yapamayız.

uzak. Durmak istemeyeceğiz."

"Hayır demenin beni ne kadar tahrik ettiğini bir bilsen..."

Alt dudağını yaladım, dilimin ucunu üzerinde gezdirdim. "Bu iyi hissettirmiyor mu?"

Altımda manevra yaptı, ıslak gömleğini başının üzerinden çekip yere fırlattı. "Evet, çok iyi hissettiriyor." Yüzümü tuttu ve ağzımı ısırdı. "Ama s a n a bu kadar yakın olmak ve bu küçük kumaş parçasını hareket ettirememek" -aşağı uzandı ve tangamın lastiğiyle oynadı, yumuşak dokunuşu kollarımdan aşağı ürperti gönderdi- "beni içine batmaktan alıkoyan şey lanet olası bir işkence. Seni çok istiyorum, K.C.," diye alçak sesle homurdandı. "Seni her zaman istedim."

Ve haykırdım, sertleşmesi aniden sarsıldı ve klitorisime baskı yaptı. Dudaklarına eğildim ve ben ona binerken birbirimizin nefesini içimize çektik.

"Oh, Jax," diye haykırdım, giriş yerimdeki yanık daha fazlasını istememe neden oldu.

Tanrım! Daha fazlasını istiyordum. Avucumu cama vurdum, yarattığımız buharı fark etmedim bile ama Jax güçlü durdu. Beni geri itiyor, ileri çekiyor, nefesimi emiyor ve bunu en az benim kadar istiyordu.

"Yo, Jax!"

Birisi sürücü tarafındaki cama vurdu ve Jax ile ben sarsılarak yukarı baktık.

"Bu da ne...?" diye ısırdı, titreyen kalçalarımı kavrayarak. Çok yakın olan orgazm şimdi yavaş yavaş uzaklaşıyordu ve bacaklarımın arasındaki zonklama kısırlaştı. Zor nefes alıyordum, ihtiyacım o kadar fazlaydı ki canım yanıyordu. O da bunu hissediyor muydu?

"Jax?" diye tekrar seslendi adam ve ben koşarak yerime döndüm.

Jax homurdanarak direksiyona bir kez vurdu. "Burada kal," diye emretti.

Kapıyı iterek açtığında Jax'in vücudu kaskatı kesilmişti ve gözle görülür şekilde sertleşmişti. Kendi kendime inledim, utanç yüzümü ısıtıyordu.

"Hey, adamım."

"Ne oluyor be?" Jax arabadan inip pantolonunun fermuarını çekip düğmelerini iliklerken saklanmadan söyleniyordu.

Yağmur durmuştu ama ne zaman durduğunu bilmiyordum.

"Oh, adamım." Adamın bacaklarının geri çekildiğini gördüm. "Gerçekten özür dilerim. Fark etmemiştim."

"Ne oldu? Buğulanmış camlar kafanı mı karıştırdı?"

Yüzümü ellerimin arasına aldım. *Bunu öylesine söylemedi.*

Jax kapıyı açık bıraktı ve bir adım öne çıktı. "Çek git," diye uyardı. "Ciddiyim."

"Hey, bebeğim," diye bir kadın sesi yükseldi ve ellerimi bırakıp hemen doğruldum. Kapıyı açıp çatıya bakmadan önce sadece bir an tereddüt ettim ...

Omuzlarım çöktü. *Hayır*. *Kahretsin*.

Jax'i üniversiteden önceki gece Liam'ı eve bırakırken birlikte gördüğüm sarışınlardan biriydi. İstemesem de gözlerim Jax'in kıpırdayıp kıpırdamadığını görmek için ona kaydı. Hâlâ ona yakın olup olmaması umurumda mıydı?

Kesinlikle onun yanında olmasını istemedim.

Bir eli kalçasında ve dudaklarında dostça bir gülümsemeyle duruyordu ama bu garipti. Jax'e sanki birlikte çıplak kalmışlar gibi değil de birlikte büyümüşler gibi bakıyordu.

Sonra mavi gözleri bana kaydı ve kaşları havaya kalktı.

"Çok ateşli." Jax'e başıyla onay verdi. "Arkadaş isterseniz beni daha sonra arayın, tamam mı?"

Ha?

"Affedersiniz?" Ağzımdan kaçırdım.

Sadece teklif etmemişti... Dilimi kuru dudaklarımda gezdirdim, onu doğru duyup duymadığımdan emin değildim. Tembel gülümsemesi benimle oynuyordu ve istediği çok açıktı... evet.

"Tatlım." Güldü. "Bunu yıpratmak için genellikle iki kız gerekir." Jax'i işaret etti. "Cameron,

Tanrım." Jax elini saçlarında gezdirdi. "Filtreni kullan. Lütfen." Ve sonra bana baktı, gözlerinde endişe vardı.

Savunmak için ellerini kaldırdı. "Özür dilerim. Tamam mı? O çok tatlı. Denediğim için beni suçlayamazsın." Sonra gözlerini bana çevirdi ve eliyle bir telefon yapıp "*Ara beni*" dedi.

"Ağabeyin bekliyor," diye ima etti Jax, çenesini sallayarak ağabeyinin arabasına geri döndüğü yere doğru gitti.

Gülümseyip gittiğini zar zor gördüm. Jax'in dönüp bana baktığını bile görmedim. Tek düşündüğüm, istediği gibi yaşama cesaretine sahip olduğu için onu sevmek mi yoksa Jax'le birlikte olduğu için ondan nefret etmek mi gerektiğiydi.

Onunla olan görüntüsü hoşuma gitmedi.

Jax bana baktı, kımıldamadan bekliyordu. "Cameron bir arkadaş, tamam mı?" diye nazikçe açıkladı. "Eski bir arkadaş."

Çenemi sertleştirdim, boğazımdaki yumru büyüdü. "Anlıyorum."

"K.C.... ." diye başladı ama sözünü bitiremeden arabaya geri bindim.

Onun önünde kendimi kaybetmek istemedim. Kızgın mıydım? Üzgün müydüm? Kahretsin, bilmiyordum. Tek bildiğim Cameron'ın söyledikleriydi. İki kız. Onu yıpratmak için iki lanet kız. Bu da bunu düzenli olarak yaptığı anlamına geliyordu. Bununla nasıl rekabet edebilirdim? Benim gibi birinden ne istiyordu ki?

Başımı salladım, üzüntüden kızgınlığa geçtim ve tam arabaya geri bineceği sırada kontrolümü yeniden kazandım.

"Yorgunum," dedim hemen, yalan söyleyerek. "Eve gitmem gerek."

Camdan dışarı baktım ama onu hâlâ görüyordum. Direksiyonu o kadar sıkı tutuyordu ki, bronzlaşmış parmak eklemleri beyaza dönmüştü. Gerilmiş kolunun uzun kordonu. Dudakları sımsıkı kapalıydı, çünkü burnundan nefes aldığını duyabiliyordum.

Ama kapıyı çarparak kapattı.

Kasabaya doğru geri dönerken duyabildiğimiz tek ses tekerleklerin altından sokaklara dökülen sulardı. Radyoyu susturmuştu, konuşmuyorduk... ve ben de sanki o kapatmış gibi hissediyordum.

Beni öptüğünde her şey canlanmış gibi hissetmiştim. Kalbi avucumun altındaydı. Nefesi ağzımdaydı. Elleri sanki her santimetrekaremi ezberlemeye çalışıyormuş gibi tenimin üzerinde geziniyordu.

Şimdi o bir mermiydi. A noktasından B noktasına tereddüt etmeden gidiyordu.

Ta ki onun düz sesi arabayı doldurana kadar. "Benimle eve gel." Bu bir soru değildi ve en ufak bir duygu izi bile duyamadım.

Şaşkınlıkla ona döndüm. "Sen ciddi misin?" diye sordum. "Senin için yeterli olabileceğimi sanmıyorum." "Bunu yapma," diye karşılık verdi. "Aramızda olanları mahvetme. Sen benim için bir ateştin.

ve bunu hatırlamanı istiyorum, K.C."

Tate'in yerde duran postacı çantasının askısını tutarken gözlerini üzerimde hissedebiliyordum.

"Giyinik, çıplak, umurumda değil..." Sesi neredeyse üzgün geliyordu. "Yeter ki dudakların yine benim üzerimde."

Kendime zaman kazandırmaya çalışarak koltukta yer değiştirdim. Ne istediğim ve ne yapmam gerektiği farklı şeylerdi. Liam'la, annemle bu savaşı vermiştim ve liste uzayıp gidiyordu. Jax'e dağınık olmak istediğimi söylediğimde doğruydu. Ama incinmek istemiyordum.

"Ders için teşekkürler," dedim. "Ve yolculuk için. Ama ben senin gibi değilim, Jax. Kuralları görmezden gelip istediğimi almam."

"Beni tanımıyorsun." Ses tonu savunmaya geçti. "Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun."

"Peki sen benim hakkımda ne biliyorsun?" Ben de karşılık verdim. "Lisedeyken bacaklarımı açmamı istemenden başka mı? Benimle eğlenmek istiyorsun, başka bir şey değil Jax. Başka birini bul."

Direksiyonu sağa doğru kırdı ve ben de arabanın yanına atlamamak için kapı kolunu tuttum.

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ve garajının önünde hızla durduğunda elimi uzatıp ön paneli kavradım.

"Jax!" Azarladım.

Arabayı kapattı, el freninı çekti ve ön kolunu direksiyona dayayarak bana baktı. "Seni tanımadığımı mı sanıyorsun?" diye meydan okudu.

Dudaklarımı büzdüm. "Bunun dışında yüreksiz ve çaresizim, hayır."

Başını iki yana salladı. "Seyahat etmek istiyorsun. Sıra dışı ve tehlikeli yerlere. Lisedeyken *National Geographic* sayfalarıyla dolu bir klasörü dolabında saklıyordun çünkü annenin ziyaret etmek istediğin yerlerin kaydını tutmak için yırttığın tüm resimleri görmesini istemiyordun."

Çenem hafifçe düştü ve gözlerimi açtım. *Ne oldu?*

Devam etti. "Son sınıfta bir ay boyunca öğle yemeği yemediniz çünkü Stu Levi'nin yemek yemediğini gördünüz ve bekar annesinin işsiz olduğunu ve öğle yemeği kartına para koyacak parası olmadığını öğrendiniz. Sen de kendi paranı koydun. Anonim olarak."

Nasıl ...?

"Bitter çikolatayı," diye devam etti, "Ricky Gervais'i, şarkılı ve danslı her filmi seviyorsun." Sesi arabayı dolduruyordu ve kalp atışlarım kulaklarımda çınlıyordu. "*Oz Büyücüsü* hariç, çünkü cadı seni korkutuyor, değil mi? Ve neredeyse tüm eski Nancy Drew kitaplarını toplamışsın. İzci Kızlar'da oymağında en çok rozete sahip olan sendin ve on dört yaşındayken yüzmeyi bırakmak zorunda kaldın çünkü annen omuzlarının çok kaslı olduğunu ve kadınsı görünmeyeceğini söyledi. Yüzmeyi çok severdin," diye ekledi.

Kollarımı karnıma doladım, hava soğumaya başladı. Tate ve Liam bile bilmiyordu.

Hepsi bu.

"Lisedeyken sana salya akıtmadım, K.C. Seni dinledim. Sana dikkat ettim. Sen benim hakkımda ne biliyorsun ki?"

Arabanın kapısını açtı, dışarı çıktı ve bir cevap beklemeden kapıyı çarparak kapattı.

Orada oturup evine girmesini ve kapıyı kapatmasını izledim.

Sonra gözyaşlarım sel oldu ve her ne kadar onun yanıldığını kanıtlamak istesem de peşinden gidemedim. Benim de onu izlediğimi bilmiyordu. Benim de dikkatimi verdiğimi bilmiyordu.

Onu hep görürdüm.

"Müzik seni merkeze alıyor," diye fısıldadım boş bir arabaya, ön kapısına bakarak. "Ders aralarında ve her sabah okuldan önce tribünde otururken iPod'unu dinlerdin." Gülümsedim, yanaklarımdan daha fazla gözyaşı süzülmesine izin verdim ve onu ve siyah kapüşonlularını düşündüm, çok karanlık görünüyordu. "Patlamış mısıra bayılırsın. Neredeyse her çeşidini ve aromasını ama özellikle Tabasco soslu olanını" dedim, çalıştığım sinemaya geldiği zamanları hatırlayarak. "Kadınlara -öğrencilere, öğretmenlere ve hatta Baskin Robbins'ten çıkan yaşlı kadınlara- kapıyı açık tutuyorsun. Doğal felaketlerle ilgili filmleri seviyorsunuz ama içinde biraz komedi olması gerekiyor. En sevdiğin film *Armageddon*." Yutkundum ve Jax'in gerçekten gülümsediğini ne kadar az gördüğümü düşündüm. "Bilgisayarları seviyorsun ama bu senin tutkun değil," diye bitirdim. "Açık havada olmayı seviyorsun. Boşluğa sahip olmayı seviyorsun." Tüm yüzüm acıyordu, son kelimeler zar zor duyulabiliyordu. "Ve sen seni mutlu edecek birini hak ediyorsun. Ben o kişi değilim."

BÖLÜM 7

K.C.

"Hey, K.C." Cuma günü seanslar bittikten sonra diğer öğretmenlerden biri olan Simon yanıma geldi. "Bu hafta sonu eğlenceli bir şeyler yapıyor musun?"

"Muhtemelen hayır," dedim, çantamı -ya da Tate'in çantasını- doldururken ona bakmadan. "Şey, hepimiz kahve içmeye çıkıyoruz. Bize katılmak ister misin?"

Yaptığım işi bıraktım ve başımı kaldırıp baktım. Etrafına baktığımda diğer öğretmenlerin malzemelerini topladığını ve bazılarının kapıda beklediğini gördüm.

Usulca gülümseyerek özür diledim, "Üzgünüm. Kahve için biraz sıcak."

"Buzlu kahve o zaman?" diye karşılık verdi, şakacı bir şekilde sırıtarak.

"Smoothie'leri de var." Çantayı başımın üzerinde salladım, bacaklarım yürüme isteğiyle gerildi.

Simon iyi birine benziyordu. Ve yakışıklı da. Benimle ilgileniyor muydu yoksa sadece arkadaşça mı davranıyordu emin değildim ama beni yalnız bırakmasını dileyerek kayışı göğsümün üzerinde tuttum.

Yanlış bir şey yaptığından değil. İnsanlarla vakit geçirmeliyim. Potansiyel olarak iyi bir adamla da. Ama dün gece -ve aslında bu hafta neredeyse her gece- Shane'i, Nik ve Tate'in mesajlarını görmezden gelmeyi ve ya uzun uzun yürüyüşler yapmayı ya da arka bahçedeki çim sandalyeye oturup iPod dinleyerek kendimden geçmeyi tercih ettim. Yalnızdım ama aslında yalnız değildim.

Bu nasıl mümkün olabilir ki?

Lise ve üniversite boyunca hep yalnızdım. Partilerde.

Yalnızdım.

Liam'la birlikte. Yalnız.

Ailemin yanında. Yalnız.

Bir grup arkadaşın ortasında duruyorum. Tamamen yalnız.

Ama garipti. Artık hayatımda hiç olmadığım kadar yalnızdım, şüphe ve endişe yerini başka bir şeye bırakmıştı.

Düşünmek için zaman. Gevşeme zamanı. Bu beni tedirgin ediyordu ama aynı zamanda iyi de hissettiriyordu. Ayaklarımı sehpanın üzerine koymaya, kartondan içmeye ve her sabah uyandığımda müzik çalmaya başladım. Sanki kendimle tanışmaya başlamıştım.

Başımı öne eğdim, etrafından dolaşıp kapıya doğru yürürken kendimi kötü hissediyordum, ama sosyalleşmek istemiyordum. "Teşekkürler. Belki başka zaman Simon."

Koridorda yürüyüp ön kapıdan çıkmak için sağa döndüğümde çantamın içinden telefonum çaldı.

Annemin aramasını önlemek umuduyla numarayı seçip baktım ama bu numarayı tanımıyordum.

Kulağıma götürdüm. "Alo?"

"Hey, Trouble," diye derin bir ses beni mizahla karşıladı.

Jared.

"Harika," diye mırıldandım. "Sen de mi benimle dalga geçiyorsun? Bir keresinde tutuklandığını hatırlıyor gibiyim."

Telefonun diğer ucundan sessiz kahkahasını duydum. Jax'in kardeşi -aynı zamanda Tate'in erkek arkadaşı- ve ben arkadaştık ama pek yakın değildik. Onu uzun zamandır görmemiştim.

"Bu Tate'in hatası, biliyorsun değil mi?" Açıkladım. "Kötü bir

etkisi var." "Evet, hiç de bile."

Tate bir top toplayıcıydı ve bunu tüm kasaba biliyordu. Jared ile çocukluk arkadaşı olmalarına rağmen, Jared lisede hala bilmediğim nedenlerden dolayı ona zorbalık etmeye başlamıştı. Tate karşılık vermeye başladığında, *kelimenin tam anlamıyla* karşılık vermeye başladı. Burnu kırılmış, taşaklarına bir diz yemiş, birkaç tokat yemiş ve Jared'in arabasına bir sürü hasar vermişti.

Tate harikaydı.

"Peki, herkes nasıl biliyor?" Müdürün artık işe yaramayan, sorunumu sır olarak saklamam yönündeki tavsiyesini hatırlayarak sordum. "Basın açıklaması falan mı yapıldı?"

"Tate benden bir şey saklamaz. Bunu biliyorsunuz. Ve evet," diye devam etti, "bir tür basın açıklaması vardı. Liam, eski sevgilin, Facebook'ta yayınladı."

Park yerinin ortasında durdum.

"Ne?" Vücudumdaki tüm kaslar gerilerek patladım.

"Bırak gitsin." Beni sakinleştirmeye çalıştı. "Olan oldu ve hak ettiğini buldu. Jax karnına güzel, kalın bir yumruk indirdi."

Başımı arkaya atarak gözlerimi gökyüzüne kapattım ve göğsümün duygularla dolup taştığını hissettim, öyle ki sinir uçlarım maytap gibi oldu. Yanan, cızırdayan, yakan maytaplar.

"İnanılmaz." İçimi çektim. Demek Jax geçen hafta Liam'ın üzerine bu yüzden atlamıştı. Partide onunla aramızda geçen olayla ilgili değil, Liam'ın beni sosyal medyada herkesin önünde küçük düşürmesiyle ilgiliydi.

"Jax'e kızma," diye azarladı. "Madoc ve ben de orada olsaydık Liam için daha kötü olurdu. Kahretsin," diye devam etti, "Tate orada olsaydı? Evet."

Evet. Tate ona daha da kötüsünü yapardı.

Başımı salladım. İnsanlar -yüzlerce eski sınıf arkadaşım ve Liam'ın aile üyeleri- şimdi bana gülüyordu.

Şimdi karnına koca bir yumruk indirmek istiyordum. Tate sonunda canına tak ettiğinde böyle mi hissediyordu? Birden kendimi beş yaşındaymışım gibi hissettim ve insanları itmek istedim.

Jared'in hâlâ telefonda oturduğunu hatırlayarak iç geçirdikten sonra iç geçirdim. Jared. Tate'in erkek arkadaşı. Onlar birlikte olmadan önce öpüştüğüm adam. Tate'in erkek

arkadaşı. Evet. "Beni neden arıyorsun?" Sonunda konuya girerek sordum.

Birkaç dakika sessiz kaldı ve diğer elim bacağıma vurmaya başladı. Jared beni hiç aramadı.

Uzun bir nefes çektiğini duydum. "Sakin ol. Tate aradığımı biliyor. Sadece bilmek istiyorum" -sessiz kaldı, tereddüt etti- "kardeşimin nasıl olduğunu" diye bitirdi.

Jax? Jared bunu bana neden sorsun ki? Sonra Jax hemşirenin odasındayken Jared ve Jax'in kavgasını hatırladım.

"Hımm... ," dedim, masum bir cevap bulmaya çalışıyordum ama ağırlık odasını ve Loop'u düşünüyordum. "Aslında buna nasıl cevap vereceğimden emin değilim."

"Sağlıklı görünüyor mu?"

"Sağlıklı mı?" Tekrarladım. Jax'in son iki yılda iki katına çıkmış gibi görünen kaslarını ve pencereden ona bakmamaya çalıştığımda sahada takındığı parlak beyaz gülümsemeleri düşündüm. "Evet, hem de çok," dedim.

"Günlerini nasıl geçiriyor?"

"Jared, neler oluyor?" Dürttüm.

Jared beni arıyor. Garip. Jared bana Jax'i soruyor. Garip. Jared'ın Tate ve kendisi dışında herkes için endişelenmesi. Çok garip.

"Özür dilerim," dedi, sesi alışılmadık derecede mahcup çıkıyordu. "Sadece hemen yan komşusunuz. Etrafa ne kadar ağırlık yayması gerektiğinin gözünüzden kaçtığını sanmıyorum, değil mi? Evdeki değişiklikler. Döngü. Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim."

"O senin kardeşin. Ona sor."

"Evet," diye atıldı. "Ve onun iyi olmadığından şüphelenmek için hiçbir nedenim yok. Sadece orada değilim ve
... I ..."

Kekelemesini eğlenceli bularak kaşlarımı kaldırdım.

"Sadece orada olamamaktan nefret ediyorum," diye bitirdi. "Onun mutlu olduğundan ve ona iyi bakıldığından emin olmam gerekiyor, hepsi bu."

Hmm... Jared beni aramaya başvurduysa ne kadar endişelenmiş olabileceğini düşünerek tekrar yürümeye başladım. "Her şey yolunda görünüyor." Normal değil ama iyi.

"Tamam." Gülmeye başladı. "Gerçekten hiçbir fikrin yok, değil mi?"

Otoparkı döndüm ve kaldırıma çıktım, topuklarım betona gömüldü. "Sen neden bahsediyorsun?"

Beni kızdıracak kadar uzun süre durakladı. "Arizona eyaletinin kamu hizmetini tamamlamak için memleketine kadar gelmene izin vermesi ne kadar da uygun, değil mi?"

Kaşlarımı birbirine yapıştırdım. "Neden yapmasınlar ki?"

Evet, neden yapmasınlar ki?

"Mmm-hmm," diye alay etti. "Otoyoldaki çöpleri temizlemek yerine eski lisende rahat rahat oturup sevdiğin bir konuda özel ders veriyor olman da harika, değil mi?"

Bir ağaç gölgesinin altındaki kaldırımda yavaşlayarak durdum.

Müdür Masters, beni okulda özel ders vermem için öneren e-postanın nereden geldiğini bilmiyordu.

Bir nefes verdim.

Ve Arizona beni kefaletsiz serbest
bıraktı. Telefonu sıktım.

Ve yargıç, ilk suç için standart ceza en az iki yüz elli dolar ceza gerektirirken beni para cezasına çarptırmadan serbest bıraktı.

Soruyu zar zor fısıldayabildim. "Ne diyorsun sen?"

"Hiçbir şey," diye cıvıldadı. "Bir bok bilmiyorum. Birkaç hafta sonra görüşürüz,
Trouble." Ve telefonu kapattı.

Eve yürürken çakılları tekmelediğimde taşlar caddenin karşısına uçtu.

Jared berbattı.

Bana ne anlatmaya çalışıyordu?

Bana ne anlatmaya çalıştığını biliyordum. Ben aptal değildim. Bazen aptal oluyordum ama kesinlikle aptal değildim.

Yani, Jax'in benim kamu hizmetimi bir eyaletten diğerine transfer ettirecek gücü var mıydı gerçekten? Ve sonra Jared, Jax'in benim liseye yerleştirilmemi de sağladığını mı söyledi?

Başımı salladım, onun sözlerini kafamda evirip çevirirken gözlerim dolanıyordu.

Evet. Hayır. Hayır. Birincisi, Jax'in böyle bir gücü yoktu. İkincisi, Jax'in umurunda olmazdı. Ve üçüncüsü?

Jared berbattı.

Jax de berbattı. İkisi de sanki tüm dünyayı çözmüşler ve diğer herkes bilgisizmiş gibi davranıyordu.

"Tamam," diye yüksek sesle düşündüm, içimi çektim ve yanımdan geçen arabaların ıslıklarını duymazdan geldim. "Jax şehre döneceğimi duyduğunda beni Müdür Masters'a önerebilirdi. Ama..." Kulaklıklarımdan Fuel'in "Hemorrhage" şarkısı çalarken kendi kendime mırıldanarak durakladım. "Jax yazmaktan hoşlandığımı bilemezdi. Aslında yol kenarında çöp toplamaktan çok daha mutlu olurdum," diye homurdandım.

"Hey, bebeğim!" diye bağırdı bir erkek sesi yanımdan geçen bir arabanın yolcu camından. Kafamı kaldırmadan onu tersledim.

Erkeklerin neden sığır çağırmanın seksi olduğunu düşündüklerini bilmiyordum. Etkilemek için giyinmiş falan değildim.

Diğer tüm öğretmenler rahat giyinmelerine rağmen, en azından devlet tarafından orada bulunmaya zorlanmamış gibi görünmeyi umarak eteklerime veya elbise şortlarıma ve güzel bluzlarıma sadık kaldım.

Annemi görmemiş olsam da, profesyonel bir ortamda profesyonel olmayan bir şekilde giyindiğimi görürse hayal kırıklığına uğrayacağını biliyordum.

Ama bir risk almıştım.

Tate, bugün giydiğim beyaz şort ve lavanta rengi köylü bluzuyla uyumlu mor Chucks ayakkabılarını bırakmıştı, ben de şansımı denedim.

"Ve ayrıca," diye yüksek sesle devam ettim, kendi kendime konuşarak, "kesinlikle özel ders vermekten hoşlanmıyorum. Beni tanıyan hiç kimse öğretmenlik yapabilecek bir mizaca sahip olduğumu düşünmezdi ve Jax de benim hakkımda bu kadar çok şey biliyor olmalıydı."

"O çocukların bir tavır ayarlamasına ihtiyacı yok. Senin var."

Gözlerimi kısarak ellerimi ceplerime soktum.

Çocuklar. O çocuklar. Suçluluk duygusu üzerime çöktü. Onlardan sadece üç yaş büyük olabilirdim ama teknik olarak konuşursak, yetişkin olan bendim. Onlar ise yönlendirilmeye, ilham almaya ve cesaretlendirilmeye ihtiyaç duyan gençlerdi.

Ve ben onları hayal kırıklığına uğratıyordum.

Yürüdüm, yürüdüm, Jax'in sözlerini düşündüm, Tate'in bana vahşileşmemi söylediğini düşündüm, son iki haftadır özel derste farklı yapabileceğim her şeyi düşündüm.

Daha önce sadece arabayla geçtiğim sokaklarda ve çocukluğumda mevsimlerin çok güzel değiştiğini gördüğüm yollarda yürüdüm. Şimdi yürümekten bu kadar keyif almam çok komikti. Terlememe ve bu sabah düzleştirilmiş ve parlak saçlarımın şimdi yüksek, dağınık bir topuz haline getirilmiş olmasına rağmen kafam berraktı.

Ve sonunda bir sonuca varmıştım.

"Juliet? Tanrı'ya hizmet edebilirsin, ülkene hizmet edebilirsin ya da sevdiklerine hizmet edebilirsin ama gerçek mutluluğu bulmak için her zaman kendinden başka birine ya da bir şeye hizmet etmelisin."

Babam. Hala hastanedeyken bir gün, nadiren de olsa benim kız kardeşim olduğumu düşünmediğini söylemişti. Shane'den başka birinin bana Juliet dediği son zamanlardan biriydi.

Tate'in evinin önünden, Madoc'un GTO'sunun park edilmiş olduğunu fark ettiğim Jax'in evinin önünden geçerek evime ulaşana kadar birkaç blok ilerledim. Babam gittikten sonra hiç evim gibi hissetmediğim evime.

İki katlı kırmızı tuğlalı Colonial'a bakarken, göğsüm ateşle dolarken ceplerimdeki yumrukları sıktım.

Annem mutlu olmayacaktı.

Kapının koluna uzandım ama kapıyı çalmam gerekip gerekmediğini merak ederek geri çekildim. Ağzımdaki ani tükürük hücumunu yutarak sapı sıktım ve dişlerimi sıktım.

Ve kilitli olmayan kapıyı itti.

"Anne?" Sakince antreden içeri adım atarak seslendim.

Limonlu mobilya cilasının kokusu burnuma çarptı ve burnum sızlamaya başladı. Daha iyi bilmesem, açık renk parke zeminlerin cilaya bulandığını söyleyebilirdim. Solumdan sağıma kadar her şey parlıyordu. Merdivenin steril beyaz duvarlarından yemek ve oturma odalarındaki pırıl pırıl masa üstlerine kadar.

Merdivenler boyunca uzanan duvara baktığımda, kız kardeşimle benim uzun zamandır orada duran aynı resimlerimizi gördüm. Ancak fotoğraflar bizi hiçbir zaman kardeş olarak değil, büyümekte olan tek bir çocuk olarak gösteriyordu. Kız kardeşimin beş yaşında ölene kadar büyümesini gösteren fotoğraflar duvarda asılıydı ve sonra beş yaşından sonra benim fotoğraflarım sanki K.C.'nin hayatı devam ediyormuş gibi yerini aldı.

Tüm fotoğraflar K. C. Carter'a ait, hiç tanışmadığım bir kız kardeş. Juliet olarak tek bir fotoğrafım bile yok.

Bir keresinde internette araştırmıştım. Bir başkasının yerine doğan çocuğa hayalet çocuk deniyor.

Ben.

Üstümde ayak sesleri duydum ve yukarı baktım, kalbim iki kez çarpmaya başlamıştı.

"K.C.?" Annemin sesi merdiveni dönüp tepede durup bana bakarken ondan önce geldi.

Tekrar yukarı baktım, dalgın bir şekilde ceplerimin içinden parmaklarımı bacağıma vuruyordum.

Annem Mary Poppins'e benziyordu. Her zaman öyleydi. Zayıf ve güzeldi. Kırmızı rujla harika görünen kremsi bir cildi vardı. Siyah saçları her zaman bir çeşit topuz ya da kıvrımla toplanırdı. Kıyafetleri, hatta evin içinde giydiği gündelik kıyafetleri bile her zaman temiz ve ütülüydü.

Bugün sarı, kloş, diz hizasında bir etek ve beyaz düğmeli bir hırka giydi.

Görünüşe bakılırsa hafifti ama yine de dışarı çıktığında hava cehennem kadar sıcak olmalıydı. "Ellerini ceplerinden çıkar," diye sakin bir sesle talimat verdi.

İtaat ettim, aniden buraya gelmeden önce duş alıp temizlenmem gerektiğini hissettim.

"Merhaba anne."

"Seni gördüğüme sevindim. Seni arıyordum. Ve mesaj atıyordum." Ellerini önünde kavuştururken sesi sinirli geliyordu.

Telefonlarına cevap vermemiştim ve bunun onu kızdıracağını biliyordum. Niyetim bu değildi. Sadece onunla konuşmak istemedim.

Dudaklarımı yalayarak ellerimi de vücudumun önünde kavuşturdum. "Özür dilerim. Özel dersler beni çok meşgul etti."

Başını salladı ve merdivenlerden inmeye başladı. "Şu an kötü bir zaman. Birinin evine habersiz gelmeden önce telefon etmeliydin. Sen daha iyi bilirsin."

Birinin evi mi?

Annemin bana karşı biraz daha sıcak olduğu bir zaman vardı. Babam kontrolünü kaybetmeye başlamadan önce. Ama her zaman dış görünüş konusunda endişelenirdi ve ben de nedenini merak ederdim. Kardeşi

-Doktor da ona çok benziyordu. Temiz ve duygusuz. Ama kız kardeşi -Shane'in annesi- çok sevecendi. Annem çocukken nasıldı? Güler miydi? Ortalığı dağıtır mıydı? Hata yapar mıydı?

O yaklaştıkça sırtımı dikleştirdim. "Buralardaydım anne." "Hayır, bir şey istiyordun."

Ellerimi gömleğimde gezdirdim ve ketenin ne kadar buruşuk olduğunu fark ettim. Bu sabah sevimli göründüğümü düşünmüştüm ama şimdi kendimi rahatsız hissediyordum. Bu kıyafetin içinde gülünç görünüyordum. Ne düşünüyordum ki?

"İstedim... İsterdim... ," diye kekeledim, bakışlarını vücudumda gezdirip görünüşümü inceleyen bakışlarından kaçırdım.

"Hazırlanana kadar konuşma, K.C." Benimle sanki beş yaşındaymışım gibi konuştu.

Bir nefes verdim ve vücudumu s a b i t l e d i m , birbirine kenetlenmiş parmaklarımı derimi gerecek kadar sıktım.

"Günlüklerimi alabilir miyim lütfen? Onları özel derslerimde kullanmak istiyorum." Dizlerimi kilitlememek için çaba sarf etmeme rağmen kendimden emin görünmek için yüz ifademi eşitledim.

Başını eğip bana bakarken perçemi bile kıpırdamadı.

"Kulağa mantıklı geliyor," diye cevap verdi sonunda. "Ama önce duş alman gerekiyor."

"Evde duş alırım," dedim ve merdivenlere doğru etrafından dolaşmaya başladım, ama kolumu tuttu ve irkilmeme neden oldu.

"Evindesin," dedi sertçe. "Ben de seninle bunun hakkında konuşmak istiyordum. Eve dönme vakti geldi."

Yutkundum. Eve mi geldin? Dehşet midemi doldurdu ve sistemime yayılarak beni yavaş yavaş yiyip bitirdi.

"Neden?" Kendi sesimdeki çatlağı duyabiliyordum. Artık eve gelmek istemiyordum.

Sanki aptalca bir soru sormuşum gibi kaşlarını kaldırdı. "Çünkü sana göz kulak olmak benim sorumluluğum."

İki hafta önce değil miydi? Ona ihtiyacım olduğunda? Çenem gerildi. "Neden şimdi?"

Suçladım.

Ve bana tokat attı.

Başım yana savruldu, gözlerim yaşardı ve yüzümü tutarak yanığı yatıştırmaya çalıştım. Bunun olacağını bilmeliydim. Asla ağzımı açmamam gerekiyordu.

"Şimdi git duş al," diye emretti ve sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum. "Saçını ve makyajını yap, sonra da akşam yemeğinde bana ve birkaç arkadaşına katıl."

Gözlerimi kapattım, sırtımda d o l a ş ı p saçlarımı köhne yuvasından çıkarırken yanağımdan bir damla gözyaşı süzüldüğünü hissettim.

Hayır, hayır, hayır... Yirmi yaşındaydım. Artık beni tımar etmesine ihtiyacım yoktu.

Ama onunla birlikte her şeyin yerli yerinde olması gerekiyordu. İçindeki kir iltihaplanmış olsa bile, her şeyin dışarıdan tertemiz görünmesi gerekiyordu. Neden dış görünüş konusunda bu kadar endişeleniyordu? Kız kardeşimi -ve bu arada babamı da- kaybetmenin verdiği kalp acısından sonra, kendimizi hâlâ bok gibi hissederken herkesin bizi mükemmel görmesi onu daha mı iyi hissettiriyordu?

Hoşnutsuz bir şekilde iç çektiğini duydum. "Saçlarının kesilmesi gerekiyor. Sana benim gibi kakül vereceğiz. Ama ..." Tekrar ön tarafıma doğru yürüdü ve elimi yanağımdan tuttu. "Manikür için zaman yok. Gelecek haftaki öğle yemeğinden önce yeni gibi görünmeni sağlayacağız."

Cesaretsiz ve çaresiz.

Annem ağda ve renklendirme hakkında konuşmaya devam etti, ama Jax'in sözleri sadece benim dikkatimi çekti.

"En sevdiğin renk ne? En sevdiğin müzik grubu? En son ne zaman çikolata yedin?"

Gözlerimi sıkarak kapattım, annem saçlarımı daha yakından çekip tararken kafa derim ağrıyordu, muhtemelen gevşek uçlar arıyordu.

Ellerimi birbirine sürterek Jax'in geçen hafta benim elimde tuttuğu yağlı eli hatırladım. O hissi seviyordum. O hissi tekrar yaşamak istiyordum.

"Seni kirletmek istedim."

Cesaretsiz ve çaresiz. Cesaretsiz ve çaresiz. Cesaretsiz ve çaresiz.

"Dur!" Bağırdım, annemin bu ünlem karşısında irkildiğini ve nefesinin kesildiğini hissettim.

Arkamı dönerek kapıyı açtım ve dışarı fırladım, avluda koşarken ciğerlerime hava çektim.

Annem arkamdan bağırmazdı. Komşuların önünde asla bir gösteri yapmazdı.

BÖLÜM 8

K.C.

Shane kafese kapatılmış bir hayvan gibi Tate'in oturma odasını adımlamamı izledi. "Neyin var senin?" diye sordu.

"Hiçbir şey," diye ofladım, başparmaklarımı parmak uçlarıma sürterek ve beni sakinleştirmekten çok heyecanlandıran havayı içime çekerek.

"Belli ki."

Durdum ve ona döndüm. "Dergilerim," diye bağırdım, göğsüm titriyordu... Ne olduğunu bilmiyordum. Korkudan. Sinir. Öfke. "Annemin evine gitmeli ve günlüklerimi almalısın," diye emrettim ve tekrar volta atmaya başladım.

"Hayır, evine gitmeli ve günlüklerini almalısın. Annenin beni seğirttiğini biliyorsun."

Homurtularını zar zor duyuyordum. Artık neden eve gelmek istemediğimi biliyordum. Geçmişteki davranışlarım değildi. Annem de değildi.

O bendim.

Durdurabilecekken bile tacizin gerçekleşmesine izin verdim. Benimle bu şekilde konuşmasına izin verdim. Beni yargılamasına izin verdim.

Her şeyin olmasına izin verdim. Ondan nefret ettim. Babamdan nefret ettim. O evden nefret ettim. Tımar edilmekten ve almak zorunda bırakıldığım derslerden nefret ettim.

Kız kardeşimden nefret ederdim.

Ani gözyaşları beni ele geçirdi ve durdum, zor nefes alıyordum ve yüzüm üzüntüden ağrıyordu. Beni hiç tanımayan ve mükemmel olmayan beş yaşındaki kız kardeşim. Hatalar yapabilirdi ve dayak yiyebilirdi. Kaçtığı için ondan nefret ediyordum.

Ve bunu düşündüğüm için kendimden nefret ettim.

Kaçmamıştı. Tam olarak değil. Ölmüştü. Benim yaşama şansım vardı ve sırf artık var olmak *zorunda* olmadığı için bir kız kardeşi kıskanıyordum.

Neyim vardı benim?

Shane fark etmeden önce yanaklarımdaki yaşları sildim. Yaşamaktan bu kadar korkuyor muydum? Şansımı denemekten? Cesaretsiz ve çaresiz olmaktan başka bir şey olmaktan?

"Beni eve kabul etmediğinde gerçekten üzülmüştüm," dedim Shane'e, döktüğüm birkaç damla gözyaşıyla boğulurcasına. "Şimdi o evde olduğum için bile midem bulanıyor."

"Juliet, cidden." Gözlerindeki endişe doğruydu. "Onunla yüzleşmen gerek. Kendini kaybetmelisin. Yüzüne vurmalısın. Çığlık at. Bok fırlat. O bunu ve daha fazlasını hak ediyor."

Annem ve kız kardeşinin çocuğu arasında hiç sevgi bağı yoktu. Aslında, Sandra Carter gizli bir ırkçı olduğu için annem kız kardeşi ve kocasıyla neredeyse hiç iletişim kurmuyordu. Kız kardeşinin beyaz olmayan biriyle evlenmesinden nefret ediyordu ve bunu asla itiraf etmese de Shane'in ailesiyle arasına mesafe koyuyor ve onlara tepeden bakıyordu. Babasının doktor olması ya da Stanford'a gitmiş olması önemli değildi. Kaltak annem Shane'e zar zor tahammül ediyordu.

Mide bulantısının içimi sıktığını hissederek tekrar volta atmaya başladım ve nefes alışımı yavaşlattım.

kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum.

İşe yaramıyordu.

Yapmak istediğim son şey o kadını düşünmek, hele hele onu bir daha görmekti.

"Günlüklerimi istiyorum," diye fısıldadım ama bu bir dua gibiydi. Sanki sihirli bir şekilde kucağıma düşeceklermiş gibi.

"O zaman git getir onları," diye ısrar etti, bu kez sesi daha güçlüydü.

Başımı salladım. *Hayır.* Yapamazdım. Parmaklarımı bokun içine sokup kartopu yapmayı tercih ederdim. "Oh, tabii ki."

Gözlerimi Shane'e çevirdim. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu senin bir pısırık olduğun anlamına geliyor, *Ju-li-et*." Demek istediğini anlatmak için gerçek ismimi uzattı. Ben de ona ters ters baktım ve ayak parmaklarımı parkeye geçirdim. "Defol git," diye emrettim.

Üst kata çıkmak için arkamı dönmeden önce onu tersledim.

Liam'ın Facebook sayfasına baktım ve beni neden arkadaşlıktan çıkarmadığını anladım. Onu arkadaşlıktan çıkarırdım ama son zamanlarda tüm sosyal ağlarımı terk etmiştim.

Onun ve Megan'ın fotoğrafları vardı. Geçen hafta sonu Loop'ta, öpüşürken çekilmiş selfie'leri ve geçenlerde bir Noel partisinde paylaştığı bir fotoğraf. Geçen yılki Noel partisinde, biz hala birlikteyken.

Tüm bunları görmemi istemişti ve ben de gözyaşlarıma hâkim olmak için alt dudağımı ısırdım. "Nasıl yapabildi?" Ne kadar uzun zamandır arkamdan iş çevirdiğini fark ederek fısıldadım. Ve

Sonra kulüpte ona nasıl çıkıştığımı, ayrıldığımız için nasıl sinirlendiğimi ve nasıl tutuklanıp tekme tokat kulüpten çıkarıldığımı anlatan yazıyı gördüm.

Ki bu bir yalandı. Eve dönerken kulübün önünden alındım.

Sonra da internette asla yapmamamız gereken şeyi yaptım. Yorumları okudum.

Tate ve Shane'in gerçekten sahip olduğum tek insanlar olduğunu fark ettim. Diğer herkes benim bir şaka olduğumu düşünüyordu.

Sadece bilgisayara bakıyordum, tırnaklarımı Tate'in ahşap masasına geçirdiğimi fark etmemiştim. Ta ki tırmalama sesini duyup aşağıya baktığımda tırnaklarımı ahşap üzerinde sürüklediğim yerde dört sıyrık bıraktığımı görene kadar.

Dizüstü bilgisayarı kapattım ve Jax'in müziğinin evin temellerine tekrar vurduğunu duydum.

"Pislik."

Jared telefonda. Liam

internette. Annem

kafamın içinde.

Ve Jaxon Trent kulaklarımda!

Tate'in kapılarını açtım ve korkulukları sıkarak yan taraftan seslendim. "Hey, merhaba?" Arka bahçesindeki insanlara bağırdım. "Müziğin sesini kısın!" diye bağırdım.

Adamlardan birkaçı, üzerinde motor ya da benzeri bir şey olan çalışma masalarından başlarını kaldırıp baktılar ve sonra isteğimi görmezden gelerek işlerine geri döndüler.

"Hey!" diye tekrar bağırdım ve birkaç kız kafalarını kaldırıp kıkırdamaya

başladı. Yatak odasına geri döndüm, cep telefonumu aldım ve polisi aradım.

Tekrar aradım.

Zaten iki kez aramıştım. Bir kez, bir saat önce Shane gittikten sonra -muhtemelen yandaki partiye gitmek için- ve kırk beş dakika önce, tesadüfen müziğin sesi yükseldiğinde.

"Evet, merhaba. Yine ben," diye cıvıldadım sahte gülümsememle. "Yandaki müziğin sesi o kadar yüksek ki sanırım ölmüş büyükannem altına sıçtı."

Kadın durakladı ve Pop Evil'in

"Deal with the Devil" yan taraftaki hoparlörlerden gümbür gümbür yükseldi.

Tanrım. Sanki onu her ihbar ettiğimde biliyor gibiydi!

Müziği göğsümde hissedebiliyordum ve şarkıyı sadece Tate iPod'a koyduğu için biliyordum.

Güzel şarkı. Ama şu anda sessizliğe ihtiyacım var.

"Ne?" Dikkatimi tekrar telefona yönelttim. "Evet, ilk iki arayışımda üslubuma dikkat ettim. Şikayetlerimi sıraladım. İngilizce olarak. İngilizce konuşuyorsun, değil mi?"

Ama sonra bir klik sesi duydum.

"Alo?" Telefona bağırdım. "Alo?"

Telefonumu Tate'in yatağına fırlatırken nereye sıçradığına bile bakmadım.

"Jax müzik istiyor," diye homurdanarak nefes verdim. "Tamam."

Odanın içinde dolanarak Tate'in surround ses hoparlörlerini dört duvardan da söktüm ve ince gri kablolarıyla birlikte açık Fransız kapılarına doğru sürükledim.

Biri yerde, parmaklıkların köşesinden dışarı bakıyor. İki ve üç ortada, dört de diğer köşede.

Hepsi Pislik'in evine bakıyor.

Kırmızı-beyaz çizgili pijama şortum ve kırmızı tişörtümle Tate'in iPod yuvasına doğru ilerlerken çıplak ayak parmaklarımı halının üzerine kıvırdım ve Katy Perry'nin "Firework" şarkısını aramak için düğmelere bastım.

Hafif bir çınlama başladı ve ben de gülümseyerek sesi sonuna kadar açtım.

Başımı sallayarak, intikamımı almak ve melodilerimin onunkileri bastırmasını ummak için kaşlarımı çatarak kapılara doğru ilerledim. Parmaklıkların üzerinden bakarken dişlerimi sıktım, iri gözlere ve tiksinti dolu bakışlara acımasızca gülümsedim.

Alın bakalım, pislikler.

Katy'nin sesi midemde kök saldı ve göğsümü doldurdu, odayı kalbimde binlerce havai fişek gibi kalabalıklaştırdı.

Ve şarkı söylemeye

başladım. Zordu.

Kızgın ve hasta hissederek, hırlayarak ve bağırarak şarkı sözlerini haykırdım. Gözlerimi sımsıkı kapatıp sözleri odanın her yerine haykırdım.

Seni duyamıyorum, Gutless. Kimse seni duymuyor!

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı döküldü.

Cesaretsiz. Çaresiz.

Şarkı sözlerini haykırdım, ses tonu midemin derinliklerinden geliyordu.

Yumruklarımı sıktım. Ben o şeyler değildim!

Vahşiydim. O kadar çok bağırdım ki boğazım acımaya başladı.

Çok öfkeliydim. Başımı arkaya attım ve ayaklarımla yere vurdum.

Vahşiydim.

Şiddetli. Öfkeli. Ve *vahşi*.

İşte o zaman hissettim.

Çırpınışları.

Karnımda. Göğsümde. Başımda. Bacaklarımda.

Kahkahalarım arasında nefes nefese kalarak kocaman bir gülümseme patlattım.

Başımı eğdim ve ciğerlerimden gürültünün akmasına izin vermeye devam ettim ve gözyaşlarımın düşmesine izin verdim, yüzümden aşağı aktı ve beni özensiz bir karmaşa haline getirdi.

Çünkü her gözyaşında, her kahkahada, her nefeste, kendimi güçsüz hissettiğim onca yıl bedenimi terk etti ve daha önce hissettiğimi hiç hatırlamadığım bir şeyi hissettim.

Özgürlük.

Sadece bıraktım.

Dizlerimin üzerine çöktüğümde kelimeler titreyerek çıkıyordu.

" 'Sadece... ışığı... tutuşturmalısın,' " diye kekeledim, sesim güçleniyordu, " 've parlamasına izin ver. " Kollarımı açtım ve lanet olası sözleri gümbür gümbür söyledim.

" 'Sadece 4 Temmuz gibi geceye sahip çıkın! "

Davullar çalmaya başladığında dizlerimi yerden kaldırdım ve deli gibi zıpladım, başımı öne, arkaya, bir o yana bir bu yana salladım ve şarkı söyledim. Benim için şarkı söylüyordum.

Gülerek, gülümseyerek, kollarımı her yöne savurarak yatağın üzerine sıçradım ve odanın içinde dönerek ve dışarıdaki partiyi unutarak yere geri sıçradım.

Şarkı içimdeydi ve hayatımda ilk kez çok mutluydum. Liam yapmadı. Jax de yapmadı. Ne arkadaşlarım ne de ailem.

Şarkı bittiğinde, tekrar çaldım. Ve tekrar. Ve tekrar. Dans ederek. Güldüm. Yaşamak.

Sanırım hepimiz üzüntü, hayal kırıklığı ve deneyim yoluyla kendimizi geliştirdik. Bu sadece farklı zamanlarda ve farklı şekillerde oluyor.

Jared'in partileri Tate'i kızdırdı, o da onu dövdü. Jax'in partileri beni kızdırdı, ben de ona katıldım.

BÖLÜM 9

JAXON

Günden güne arzuladığım bir şey varsa, o da arzulama hissiydi.

Bir ev, bir araba, süslü bir tatil ve prestij istiyoruz, peki ne yapıyoruz? Okula gidiyoruz ve istediğimiz şeylerin parasını ödemek için nefret ettiğimiz işlere giriyoruz. Sevmediğimiz insanlarla muhatap oluyoruz ve bizi mutlu eden şeylerin tadını çıkarabileceğimiz az miktarda değerli zamanın parasını ödeyebilmek için hayatımızın yıllarını floresanla aydınlatılmış karanlık odalarda oturarak ve bizi sıkan iş arkadaşlarımızı dinleyerek harcıyoruz. Hayatımızın bir kısmını her şeye değmiş gibi hissederek geçirmek için.

Kazanmak için fedakârlık yaparız.

Bir evim vardı. Bir malikane değil ama beni seven ve olmak zorunda olmadığı bir anne olan bir kadın tarafından bana verilen sıcak, temiz bir ev.

Bir arabam vardı. Ferrari ya da başka bir spor araba değil, sevdiğim bir ağabeyim tarafından bana verilen gürültülü ve hızlı bir Mustang GT.

Çok güzel bir tatilim vardı. Hâlâ o tatildeydim. Yeni bir anne ve beni istismardan ve koruyucu aileden kurtaran iyi bir ağabey tarafından bana verilmişti.

Prestijim vardı. Elbette, küçük bir kasaba olan Shelburne Falls'daydım ve ilçe sınırları dışında kimse benim kim olduğumu bilmiyordu ama her gün gördüğüm ve arkadaş olarak kabul ettiğim insanlar önemliydi.

Herkesin uğruna tüm hayatını sattığı her şeye sahiptim.

İstediğim tek şey olan K.C. Carter dışında her şeyim vardı.

Onu ilk gördüğümde, ayaklarımın altındaki zemin ters döndü ve dünya etrafımda döndü. Kız arkadaşlarım olmasına ve sayamayacağım kadar çok seks yapmış olmama rağmen, hiç kimseye aşık olmamıştım.

Ve bunu sevdim. Bana direnişini sevdim.

Onu istemek, onu gerçekten elde etme fikrinden daha bağımlılık yapıcıydı. Onu her gün okulda göreceğimi bilmek için yaşamaya başladım. *Kafeteryada. Onu hissedebiliyorum.*

Onunla bir grupta dururken ve sanki iki lanet mıknatısmışız gibi ona dokunmak için bir çekim hissederken, uzanmama dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldım. O yakınımda olduğu anda vücudumdaki tüyler diken diken olurdu. Gözlerinin üzerimde olduğunu biliyor ve onu yakaladığım anda gözlerini kaçırmasından zevk alıyordum.

Ne zaman sümüklü bir hakaret savursa ya da bana surat yapsa neredeyse gülüyordum, çünkü sonunda onu elde ettiğimde tam bir ödül olacaktı.

Ama asla çok zorlamadım. Hiç *gerçekten* denemedim. Onu istemek bir bağımlılıktı ve bu yüzden asla harekete geçmedim. Onu yatağımda istediğimden daha çok kafamda istiyordum. Kovalamacanın bitmesini hiç istemedim.

Ta ki ağırlık odasında onun tadına bakana kadar. Sonra her şey kontrolümden

çıktı. "Ciddi misin sen?" diye bağırdı, parti müziğinden duyulacak kadar yüksek

bir sesle.

Dışarıda durdum, arabama yaslandım ve etrafımda Madoc'un da aralarında bulunduğu bir grup insan vardı.

Fallon, iki polisin Tate'in evinin kapısında dururken gürültü konusunda onunla yüzleşmesini izlerken.

Sırıttım ve o sevimli küçük pijama şortu, karnının bir kısmını gösteren kısa tişörtü ve çıplak ayaklarıyla polislerin yanından hışımla geçerken etrafımdaki herkes gülmeye başladı.

Kollarını ileri geri sallayarak bize doğru yürürken sürekli hırlıyordu. "Gürültünle beni saatlerce uyutmuyorsun ve hakkımda gürültü şikâyetinde mi bulunuyorsun?" diye bağırdı. "Canını yakacağım, Jaxon Trent!"

Göğsüm gülmekten titredi. *Kahretsin, beş yaşındaymış gibi davrandığında çok tatlı oluyor.*

Doğruca bana doğru koştu, elini geri savurdu ve tam bana tokat atacakken eğildim. Kalçalarına çarparak onu ayağa kaldırdım ve omzumun üzerinde salladım, kıçı yanağıma sürtünüyordu.

"Vay be Kaplan," diye söylendim, kalçasının arkasını

okşayarak. Bacaklarını tekmeledi. "Beni yere bırak!"

Dizlerini sıkıca kavradım ve polislere baktım. "Sağ olun çocuklar. Bundan sonrasını ben hallederim." Ve çenemi sallayarak onlara gidebileceklerini söyledim.

Memurlardan biri olan Wyatt, ortağıyla birlikte uzaklaşırken, "Arkadaşlığımızı cidden kötüye kullanıyorsun, Jax," d i y e homurdandı.

"Beni yere bırak!" Tişörtlü sırtıma tokat attı ve ben homurdandım, o çırpınırken onu tutmak için mücadele ettim.

Arkamı dönerek merdivenlerden çıktım ve eve girdim, kapıdan içeri girerken müziğin titremesi ayaklarımdan ve bacaklarımdan yukarı doğru yayılıyordu.

"Dinleyin!" Çığlıklarını duymazdan gelerek seslendim. "Bu K.C. Bu gece kalenin kraliçesi o. O sana siktir git derse, sen de siktirip gidersin. Anladın mı?"

K.C.'yi omzumun üzerinden geriye doğru savurup tekrar ayağa kaldırırken cevap beklemedim. Daha tepki vermeye fırsat bulamadan kolumla boynunu çember içine aldım ve burun buruna gelecek şekilde onu kendime çektim.

"Onları yenemiyorsan, onlara katıl," dedim ve kapının yanındaki buz dolu küvetten bir Seagram's Jamaican Me Happy şarap soğutucusu çıkarmak için uzandım. Kapağını çevirip göğsüne soktum ve Fallon ile Shane'e döndüm, herkesin arkamızdan geldiğini fark etmiştim.

"Fallon ve K.C. birbirinizi hatırlıyorsunuz, değil mi?" Fallon ve Shane'le konuşurken K.C.'ye baktım ve gözlerimi uyarıcı bir ş e k i l d e kapattım. "Onu sarhoş edin hanımlar. Ama senden, Madoc'tan ya da benden başka kimseden içki almasına izin verme, tamam mı?" K.C.'nin kısılmış gözlerine ve açık kalmış ağzına bakarak sırıttım. "İyi eğlenceler," diye fısıldadım ona ve uzaklaştım.

Bana kızgın olduğunu bilsem de kalacağını da biliyordum. Fallon ve Shane gerekirse onun elini tutmak için oradaydılar ve ben de tam o sırada onun en sevdiği alkollü içeceği avucunun içine yerleştirmiştim.

Neredeyse hiç sarhoş olmamış olsam da, bu gece onun biraz gevşemesini görmek çok ilgimi çekiyordu. Belki geçen hafta arabada bana yaptığı şeyi bitirirdi.

Shane nihayet birkaç saat önce oradan ayrıldığında, K.C.'nin annesini gördüğü için üzgün olduğundan bahsetti, geri dönemediği gazetecilerle ilgili bir şeyler söyledi, ben de onu dışarı çekmeye karar verdim. Gürültü şikâyeti için her aradığında haberim oluyor ve müziğin sesini daha da yükseltiyordum.

Şimdi buradaydı, arkadaşları yanındaydı, elinde içki vardı ve -kızlarla birlikte kanepeye uzanırken ona baktım- yüzünde bir gülümseme vardı.

Skor. *Tanrım, ben iyiyim.*

Madoc ile bilardo oynarken sırıtmamaya çalıştım ve zaman zaman ona göz ucuyla baktım. K.C. çok küçük bir şeydi. Onu bir çocukla karıştıracak kadar küçük değildi ama kesinlikle Tate, Fallon ve Shane'den daha minyondu. Küçük, dümdüz belini tek kolla çevirmek hiç çaba gerektirmezdi. Bunu ağırlık odasında kanıtladım. Yemin ederim bacaklarında hiç yağ yoktu ve bir kadında gördüğüm en seksi kalçalara sahipti. Baldırları bile tonluydu ve bronzlaşmış ayakları ve şeftali tırnakları vücudunun her çıplak santimini içime çekmeme neden oldu.

Renkli giyinmesi hoşuma gidiyordu ve ben de güzel şeyleri seviyordum. Büyürken çok fazla karanlık görmüştüm ve K.C. bir boğa için kırmızı bayrak gibiydi.

Çikolata rengindeki koyu kahverengi saçları sırtının ortasına dökülmüş ve ortadan ayrılmıştı, arada bir gözlerine doğru sallanıyordu. Yeşil gözlerin çekici olduğunu hiç düşünmemiştim ama K.C.'ninkiler çok güzeldi. Üzerinde güneş parlayan yazın ilk çimenleri gibiydi. Altın parıltılı açık yeşil.

Parmaklarımın arasında tuttuğum bilardo sopasını sıktım, içimde aniden onu yukarı çekip birlikte duş alma isteği uyandı.

Ne oluyor lan? Bu rastgeleydi.

"Demek hâlâ ondan hoşlanıyorsun, ha?" Madoc'un sesi aklıma girerek beni kendime getirdi.

Ona dönerek dik duran bilardo ıstakama yaslandım ve yüz ifademi düzelttim. "K.C.?"

Sırıtırken rahat görünmeye çalışarak açıkladım. "Yine de onunla birkaç şey yapmak isteyebilirim." "Fallon hakkında ben de öyle düşünmüştüm." Başını salladı. "Vay canına, bu çok eğlenceli! Şimdi ise

"Vay canına, ben evliyim! " Titrek bir kahkaha attı ve göğsüm eğlenceyle sarsıldı.

Madoc ve Fallon'un on sekiz yaşındayken evlenmelerine hâlâ şaşırıyordum. Üniversitedeki ilk yıllarıydı ve birbirleriyle hiç çıkmamışlardı bile. Ama şimdiye kadar çok iyiydiler. Okul yılı boyunca Northwestern'e devam ederken Chicago'da bir daire tutmuşlar ve yazlarını ya seyahat ederek ya da Shelburne Falls'taki evlerinde geçirmişlerdi.

"Dinle," diye başladı Madoc, benimle masanın arasına bakarak. "Fallon seninle bir şey konuşmamı istedi."

Kaşlarımı kaldırdım, Madoc'un masaya baktığını fark ettim, zaten kıçımı kırbaçlarken bir atış yapmayı düşünüyordu, çünkü K.C.'ye bakmamaya çalışmakla çok meşguldüm.

Madoc gözlerime bakamadığında, söylenmesi gerekeni söylemekte zorlandığını anladım ki bu da muhtemelen duymak istemediğim bir şeydi.

Ben de bekledim.

Atışını yapmak için eğildi. "Babası için çalıştığını biliyor, Jax. Ciaran Pierce iyi biri olabilir ama tehlikeli bir adam. Sen ne yapıyorsun?"

Gözlerimi kapattım, kendimi destekledim.

"Jax?" Madoc sordu ve bana baktığını anlayabiliyordum. "Fallon bundan hoşlanmıyor. Ben de hoşlanmıyorum. Jared'in de hoşuna gitmeyeceği kesin."

Sırtımı dikleştirdim, onun azarlaması beni lanet bir duvara çarptı.

Tabii ki Jared anlamazdı. O mükemmeldi. Yanlış yaparken bile doğruyu yapardı. Yargılıyor, kanunları koyuyor ve işlerin nasıl olması gerektiğine dair kendi değerlendirmesine göre karar veriyordu. Ağabeyim için gri alan diye bir şey yoktu.

Bu yüzden ona bazı şeyleri anlatmamayı uzun zaman önce öğrenmiştim. Chicago'da yalnız kaldığım gecelerde neler yaptığımı bilmiyordu. Bilgisayar becerilerimi Fallon'un Boston'da yaşayan ve kanun dışı işlerle uğraşan babası için yasadışı yazılımlar üretmek için kullandığımı bilmiyordu.

Ve altı yıl önce babamızın evinin bodrumunda neler olduğunu bilmiyordu. "Jared her şeyi siyah ve beyaz olarak görüyor," dedim, atışımı yapmak için eğilerek. "Her şeyin bir sadece onunla bazı şeyler hakkında konuşmak yok."

"O senin kardeşin, ben de arkadaşınım. Senin için en iyisini düşünüyoruz."

Başımı sallayarak acı bir kahkaha attım. "Kendime bakamayacak kadar genç olduğum için mi?" Duvara doğru yürüdüm, bir tabureye oturdum ve ellerimi ceplerime sokarak kamburumu çıkardım.

"Bir yaş daha genç olabilirim," diye açıkladım, "ama aynı zamanda daha iriyim ve ikinizin toplamından daha fazla darbe aldım. Beş yaşımdan beri kendi kendimi besliyorum ve nasıl olduğunu bilmek bile istemezsin, o yüzden yakamdan düş."

Farkındalık tenimde titreşiyordu ve odadakilerin beni duyduğunu biliyordum ama umurumda bile değildi. Kardeşim ve Madoc -her ne kadar başka türlü davranmaya çalışsalar da- dünyanın ne kadar hasta olduğu hakkında hiçbir fikre sahip değillerdi. Yemek yediğim sürece paramı nasıl kazandığım kimin umurundaydı?

Beş yaşındayken buzdolaplarını yağmalıyor, portakallı gazozla üzümlü gazoz arasında karar vermeye çalışıyorlardı. Ben ise babamın McDonald's'ından kalanları bulmak için çöpü karıştırıyor ve sular kesik olduğu için bira içiyordum.

Jared'in annesi -Katherine- bir anneye sahip olabileceğim en yakın kişi olsa da, onun bu şekilde görmediğini bilsem de ona yük olmak istemiyordum. Hoşuma gideceğini düşündüğü kıyafetler ve aletlerle beni şımartmaya çalıştı ama ben de onu şımarttım. Kendi paramı kendim ödemek zorundaydım.

Madoc gözlerini kıstı, muhtemelen ani sinirlenmem karşısında afallamıştı. Buna alışık değildi ama kendimi kötü hissetmiyordum. Kararlarımı sorgulamak bir hakaretti.

"Jax-," diye başladı Madoc.

"Yapma," diye kestim sözünü. "Senin sempatini ve endişeni istemiyorum, o yüzden siktir git." Yüzümdeki her kas gerildi. "Sadece çeneni kapatmanı ve bir sonraki Cancún seyahatinde ne tür bir şort giyeceğin konusunda endişelenmeye devam etmeni istiyorum, tamam mı?"

Öfkeli bir nefes alıp gözlerini sertleştirerek başka tarafa baktı. Istakayı tekrar askıya yerleştirdikten sonra odadan çıkarken önümde durdu.

"Sen benim kardeşimsin," dedi alçak bir sesle. "Artık seçeneklerin var. Tüm söyleyeceğim bu."

Haklı olduğunu bilerek gidişini izledim. Fırsatlarım, şanslarım ve yaşam çizgilerim vardı. Yıllarımı geçirdiğim koruyucu ailelere geri dönmemiştim ve artık babamın çarpık evinde bir kabus yaşamıyordum.

Fallon'un babası için yaptığım şeyi de bu yüzden yaptım. Bir daha *asla* böyle yaşamayacağımdan emin olmak için.

K.C. firariydi.

İzinsiz gitmiş ve gitmemiş olsa iyi olur, çünkü mecbur kalırsam bu gece Tate'in Fransız kapılarına tırmanırım.

Madoc bu gece düşünmek istemediğim şeyleri gündeme getirmişti ve ben şu anda sadece K.C.'nin küçük dudaklarını ve güzel gözlerini görmek istiyordum.

Hangi cehennemdeydi?

Yan tarafta hiç ışık yanmıyordu.

Merdivenleri çıkarken Katherine'in eski odasında bir çiftin seviştiğini gördüm, kapıyı kapatıp odamı kontrol ettim. Orada olacağından değil ama umut etmekten zarar gelmezdi.

Boştu. İnsanlar odamın yasak bölge olduğunu biliyordu.

Arkamdaki kapının açıldığını duydum ve arkamı döndüğümde onun koridorun sonundaki banyodan çıktığını gördüm.

Gözlerini kaldırdı, beni gördü ve durdu.

"Gittiğini sanıyordum," diye seslendim.

Orada öylece durdu, sanki nefes almayı bırakmış ve gözlerimle karşılaşmaktan korkuyormuş gibi görünüyordu. Bir ayağının parmaklarını diğerinin bileğine sürtüyor, kaşıyordu ve ben kendimi ayarlamamak için yumruklarımı sıkmak zorunda kalıyordum. Yaptığı her küçük hareket beni tahrik ediyordu ve gücünü bilmediği için mutluydum.

Onun yerine boğazımı temizledim. "Daha sarhoş olmadın mı?" Sırıtarak sordum.

Sanki aptalmışım gibi kaşlarını birbirine çattı. "Hayır, sadece biraz kafam güzel."

Saçlarını kulağının arkasına toplayarak bana doğru yürüdü ama kolunu yakaladım. "Ama mutlusun?" Uzanıp saçlarını kulağının arkasından çektim ve parmak uçlarımın yanağını sıyırmasına izin verdim.

Titreme kollarıma yayıldı. Ona nasıl dokunamazdım? Onu yakalamak istedim. Ellerimi onun yumuşak tenine sokmak.

"Evet," diye fısıldadı. "Daha iyi hissediyorum." Sonra saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. Ağzımın kenarını yukarı kaldırdım, meydan okumasından memnun olmuştum.

Ve onu tanıdığımdan beri ilk kez, bu şansla ne yapacağıma dair en ufak bir fikrim yoktu. Orada duruyordu -belki de benim bir hamle yapmamı bekliyordu- ve bana kaşlarını çatmıyor, dudak bükmüyor ya da bağırmıyordu.

Ama ben nasıl tepki vereceğime karar veremeden büyüyü bozdu. "Orada ne var?" Çenesini önümüzde duran kapıya doğru salladı.

Jared burada yaşarken burası benim eski odamdı ama şimdi onun odasına taşındığım için ofisim buradaydı. Kapı bir asma kilitle sabitlenmişti ve anahtarı anahtarlığımda saklıyordum. Normalde evdeyken kilitlemezdim ama partiler sırasında herkes içeri girebildiği için yasaktı.

"Porno," diye cevap verdim.

Şakam karşısında dudakları geniş bir gülümsemeyle aralandı ve çenemi esnetirken kalp atışlarımın boynumda zonkladığını hissettim.

Daha önce bana hiç gülümsememişti. Bu şekilde değil.

Anahtarı almak için kot pantolonumun cebine uzandığımda, bunu neden yaptığıma dair hiçbir fikrim olmadan odanın kilidini açtım. Kahretsin, sordu, ilgilendi ve kıçına sokacak yeni bir mısır koçanı bulmadan önce onunla geçirdiğim zamanı uzatmak istedim.

Kapıyı açarak ona önümden geçmesi için el salladım ama kaşları havaya kalktı ve gözleri kocaman oldu.

"Vay canına," diye ağzından kaçırdı daha odaya adımını atmadan.

O içeri girdi, ben de başımı kendime sallayarak arkasından gittim. Yine de, etrafımızı gittikçe daha sıkı saran, bizi daha da yakınlaşmaya zorlayan bir balonun hissi vardı.

Anahtarı kilitten çıkarıp kapının yanındaki masanın üzerine attım ve biz içeri girdikten sonra kapıyı kapattım.

Masaya yaslandım, kollarımı siyah tişörtümün üzerinde kavuşturdum ve onun odada dönüp durmasını izledim. "Buraya çok fazla insan almıyorum," dedim.

Bilgisayarlar için endişelenmiyordum. Benim için önemli değillerdi. Onları kullanarak elde edebileceğim bilgiler önemliydi. Bu oda ve içindekiler bana kendimi ve ailemi koruma, geçimimi sağlama ve daha köşeyi dönmeden yoldaki her tökezlemeden haberdar olma imkânı veriyordu.

On üç yaşımdayken, babam hapis cezasına çarptırıldığında, iki bilgisayarı olan bir ailenin yanına gönderilmiştim. Bunlardan biri eskiydi, bu yüzden onu kurcalamama ve keşfetmeme izin verdiler. Nasıl kullanılacağını ve yeterince zeki ve çalışkan olursanız bir insanın parmaklarının ucunda olan kaldıracı keşfettiğimde, bağımlısı oldum. Her şeyi bilmek istiyordum.

Duvarda gezinerek, üçer kişilik iki sıra halinde monte ettiğim altı düz ekran monitörü inceledi. İkisi kapalıydı, ikisinde güncellemeler ve kurulumlar devam ediyordu ve diğer ikisinde de kırmaya çalıştığım hesaplar vardı. Neye baktığını bildiğinden değil.

Üçayak üzerinde desteklediğim yedinci bir düz ekran vardı ve diğerlerini kontrol ediyordu. Oda dekoratif değildi. Portreler ya da duvar çıkartmaları yerine, üzerlerinde benim karalamalarım olan ilan panoları ve beyaz tahtalar, duvarları kaplayan masalar ve etrafta duran elektronik cihazlar ve bilgisayarlar vardı.

Bu odada ben bir tanrıydım. İzledim ve kimsenin haberi olmadan arada bir boyayı döndürdüm.

K.C. her monitörün ve masanın önünden geçiyor, birkaç şeyi incelemek için duruyor ve alt kattan gelen müzikle hafifçe sallanıyordu. Başparmağının tırnağı ağzındaydı ama rahatlamış görünüyordu.

"Paranı böyle kazanıyorsun, değil mi?" dedi, beyaz tahtadaki notlarımdan başını çevirip bana bakarak. "Yasadışı işler mi yapıyorsun, Jax?"

Dudaklarımı yalayarak onunla alay ettim. "Evet desem tahrik olur musun?"

"Hayır," diye homurdandı, gözlerini tekrar kaçırarak. "Bana dokunduğunda ateşim çıkıyor." Kalbim karnıma düştü ve sanki düşüyormuşum gibi hissettim.

Az önce ne dedi o?

Ağzı açık bir şekilde arkasına döndü. "Az önce bunu söylediğime inanamıyorum. Aman Tanrım."

Gözümü kırpmadım ve göğsünden oksijen gitmiyordu.

Yutkundum, ayağa kalktım ve ona doğru yürüdüm. "Tekrar söyle."

"Lanet olası şarap soğutucuları," diye ısırdı, yere baktı ve geri çekildi. "Genelde hiçbir şey hissetmem. En sevdiğimin onlar olduğunu nereden bildin?"

Sırıttım. Ne kadar tatlıydı. Çenemi aşağı eğdim, ona doğru ilerledim ve attığı her geri adımı sevdim. Benden korkması neden hoşuma gidiyordu?

"Onların senin favorin olduğunu bilmiyordum," diye yalan söyledim. "Ve hissettiğin şey şarap soğutucuları değil.
Benim."

Sırtı duvara çarptı ve ben de önüne geçerek ona doğru ilerledim. Saçları yanağımı gıdıklıyordu.

"Tekrar söyle," diye kulağına nefes verdim.

Elleri göğsüme gitti, beni uzak tutmaya çalışıyordu. "Hayır."

"Korkak."

Gözlerini kısarak bana baktı. "Şimdi de korkak oldum." Alaycı bir şekilde başını salladı ve ellerini göğsüme daha kuvvetli bastırdı. "Cesaretsiz, çaresiz ve korkak, çünkü seninle yatmayacağım. Sırada, kız gibi pembe şarap soğutucularım ve şeftali ojelerim saldırı altında olacak. Sana birkaç isim daha bulmama izin ver: prenses, bencil, zayıf, pısırık, kibirli, sümüklü, satılmış, kibirli-"

Kalçalarının arkasından tutarak onu ayaklarından çekip duvara bastırırken ve bacaklarını belime dolamaya zorlarken çıkardığı çığlığı duydum. Önünü keserek burun buruna gelmemizi sağladım. "Pembe şarap soğutucularını seviyorum ve güzel ayak tırnaklarının çok seksi olduğunu düşünüyorum."

Göğsü sessizlik içinde inip kalkıyor, inip kalkıyor, inip kalkıyor ve bana şok olmuş bir şekilde bakarken ağzının sıcaklığı tam dudaklarımın üzerindeydi.

Yumuşak dudakları.

Yumuşacık dudakları nefes nefese ve nemliydi ve ısırmak isteyerek onlara baktım. Sıcak amcığı midemi ısıtıyor, beni ateşliyordu ve vücudunu idare etmenin bu kadar kolay olmasını seviyordum. "Sen güzel bir şeysin, K. C. Carter," diye fısıldadım ağzına, "ve sana bakmak hoşuma gidiyor."

"Oh, G-," diye inledi, ama dudaklarımı onunkilere yapıştırarak sözünü

kestim. Üç lanet yıl.

Bu kızı üç yıl boyunca arzuladım ve günler önce istemediğimi iddia ettiğim şeyi istedim. Hâlâ onu okuldaki dolaplara sıkıştırmak istiyordum. Hâlâ göğüsleri ağzımdayken bana binmesini istiyordum.

Hâlâ yüzündeki alaycı ifadeyi silmek ve gülümsemesini görmek istiyordum.

K.C.'nin dolgun dudakları benimkilere doğru hareket ederek beni öptü ve ağzı yumuşak bir his verirken ve su gibi akıcı bir şekilde hareket ederken, aynı zamanda ısırdı ve kemirdi, ısırdı ve emdi.

İyiydi ve kıçını iki elimle kavradım, onu vücuduma öyle bir bastırdım ki kıyafetlerinin arasından sıcaklığını hissedebiliyordum.

Elleri tekrar göğsüme bastırdı ve geri çekilirken tüylerim diken diken oldu. "Dur," diye nefes nefese kaldı.

Yok artık.

Dişlerimi sıktım ve o üstüme çıkarken kıçımı masa sandalyesine çarptım. Bileklerini kavrayarak arkasından tuttum ve göğsünü kendime doğru çekerek vahşi yeşil gözlerini bana dikmeye zorladım.

"Söyle," diye emrettim.

Dişlerini göstermişti. "Hayır."

Sert küçük pislik.

Gülümsedim, dudaklarım onunkileri tehdit ediyordu. "Nefesin titriyor. Bana bakmaya korkuyorsun." Dişlerimin arasından hava emdim. "Ve beni bacaklarının arasında hissettiğini biliyorum, değil mi?"

Kaşları birbirine değerek onu daha da savunmasız gösterdi. Onu tekrar

kendime çektim. "Öyle değil mi?"

Sonra yere baktı ve hızla başını salladı.

Kuru dudaklarımı yalayarak yutkundum. Eski K.C. asla bu kadar cesur olamazdı.

Ürkek gözlerini kaldırdı, kısık ve boğuk bir sesle konuştu. "Ağırlık odasında ağzını üzerimde gezdirmen hoşuma gitti. Ve arabada."

Başım dönüyordu ve bir şeyi ne zaman bu kadar çok istediğimi hatırlamıyordum. Kollarını serbest bırakarak ellerini aramıza aldım ve sonra yanağını avuçlayarak bana bakmasını sağlamaya çalıştım.

Aletim onu bu odadaki her masanın üzerine yatırmamı istiyordu ama kafam onun kucağımda olmasından hoşlanıyordu. Rahat olmasını istiyordum, bu yüzden içime girmesine izin verdim.

Boğazı aşağı yukarı hareket ediyordu ve başparmağını bileğindeki yara izinin üzerine sürttüğünü gördüm.

"Kendimi öldürmeye çalıştığımı düşünüyorsun, değil mi?" diye sordu ve ben gözümü kırptım. Konuyu oldukça hızlı değiştirmişti.

"Bir noktada yara izini fark ettin ve öyle olduğunu düşündün." Gözleri benimkilerle buluştu ve çenesini kaldırdı. "Ama yapmadım, tamam mı? Kendime zarar vermeye çalışmazdım."

Gözlerimi ona diktim. Geçen gece kendi derisinden kurtulmak için çaresiz olduğunu söylediğimde kesinlikle bileğine atıfta bulunmuştum ve şimdi neden bu konuyu açtığı hakkında hiçbir fikrim olmamasına rağmen arkama yaslandım ve konuşmasına izin verdim.

"Nasıl oldu bu?" Ben sordum.

Başını iki yana salladı. "Önemli değil. Sadece öyle olmadığını bilmeni istedim. İnsanların benim hakkımda varsayımlarda bulunmasından nefret ediyorum."

Kalçalarını tuttum. "Pekâlâ. O zaman bana K.C.'nin ne anlama geldiğini söyle."

Gülümsedi ve odanın içinde eliyle işaret etti. "Eminim bunu anlayabilecek kapasiteye sahipsin, değil mi Jax?"

Ellerimi kalçalarına götürerek onu sıkıca kavradım ve içime girmesini kolaylaştırdım. Kısa, yumuşak öpücüklerle dudaklarını ısırdım, dilimi üst dudağında gezdirdim. "Söyle bana," diye fısıldadım, nefesinin tekrar hızlandığını duydum. "Yoksa seni yatağıma yatırırım." Parmaklarımı tenine geçirdim. "Ve amını o kadar sert yersin ki bütün ev çığlıklarını duyar."

Onun heyecanlı küçük nefeslerini öptüm.

"Katherina Chase." Zor nefes alarak geri çekildi. "Kız kardeşimin adıydı."

"Neden kız kardeşinin baş harflerini taşıyorsun?" Karnımdaki ellerini aklımdan çıkarmaya çalışarak hızla sordum.

"Çünkü," diye başladı, sanki nereden başlayacağını bilemiyormuş gibi bakıyordu. "Çünkü o öldü."

Bakışlarımı ona dikmiş bekliyordum, sikimin üzerindeki ağırlığı beni o kadar sertleştiriyordu ki dikkatimi zar zor verebiliyordum.

Gözlerime bakarak yutkundu. "Kız kardeşim ben doğmadan önce ölmüş. Kısa bir süre sonra da bana hamile kalmışlar. Hatırladığım kadarıyla bir süre her şey yolunda gitmiş ama sonra ben dört yaşındayken babam bir hastaneye gönderilmiş. Bir akıl hastanesine."

Ellerimi kalçalarında gezdirdim ve tekrar yukarı kaldırarak onu dinlediğimi belli ettim. Gerçek şu ki, bana ne anlattığından çok içini dökmesini önemsiyordum.

Zaten hepsini biliyordum.

Şöyle devam etti. "Kız kardeşimin ölümüyle yüzleşmek için mücadele ediyordu ve sonunda kontrolünü kaybetmeye başladı. Yıllarca orada kaldı. Son sınıfın kışında, her ay yaptığım gibi onu ziyarete gittim. Çılgına döndü, eline bir makas aldı ve beni kesti." Başparmağını bileğinin iç tarafındaki uzun, çapraz yara izinde gezdirdi.

Sustum. "Neden?" O zamanlar bandaj taktığını hatırlamadığım için sordum. Ama kış mevsimiydi, o yüzden uzun kollular yarayı kapatabilirdi.

Omuz silkti. "Kim bilir?"

Dik oturdum ve onu kendime doğru çektim. "Peki, neden kız kardeşinin baş harflerini kullanıyorsun?" "Babamın kafayı yediğini bu şekilde anlıyorduk." Başını salladı. "Beni çağırmaya başladı

K.C., benim kız kardeşim olduğumu sanıyordu. Onu düzeltmeye çalıştık ama değmeyeceği kadar sorun çıkardı. Annem de patlamalarını önlemek için onun yanında bana K.C. derdi."

Lanet olası dört yaşındaki küçük kız bunu yaşamak zorunda kaldı. Kafası çok karışmış olmalı. "Ve sonra ailenin geri kalanı da öyle oldu," diye devam etti. "Ve sonunda bu olmaya başladı

evde de. Babam biraz iyileşir, kısa süreliğine eve gelirdi ve biz de bu maskaralığa orada devam ederdik. Bu uygulama sonunda alışkanlık haline geldi."

Dişlerimi birbirine geçirdim.

K. C. Carter ölü küçük bir kızdı ve kucağımdaki kadın hâlâ bu yalanı yaşıyordu. Bu beni kızdırdı. Farklı biri olabilirdi. Kendini tanıyan ve erkek arkadaşının ya da ailesinin isteklerini yerine getirmeyen biri. Bunun yerine K.C. korkak, ürkek ve emin değildi. Yakın zamana kadar,

Her neyse.

"Gerçek adın ne?" Bastırdım. Sırıttı.

"Güleceksin."

Dudaklarımın köşesi yukarı kalktı. "Sana bir daha asla gülmeyeceğim," diye teminat verdim. "Yani bir daha asla."

Gözlerini devirdi ve sonra yorgun bir iç çekti. "Juliet." Yüzünü buruşturdu ve utanmış gözlerle bana baktı. "Juliet Adrian Carter. Babam Shakespeare'i severdi, bu yüzden kız kardeşime *Hırçın* Kız'daki kadın kahramanın adını, bana da... şey, bilirsiniz işte."

Başımı boynuna doğru eğdim. "Juliet."

Vücudunun bir ürpertiyle titrediğini hissettim ve parmaklarımı saçlarına geçirdim, tenini ısırdım ve kokusunu içime çektim.

Ellerini göğsüme koyarak, "Jax, yapamam," diye nefes aldı. "Ben ... ," diye kekeledi, "artık senden tam olarak hoşlanmıyorum, ama bu iyi bir fikir değil. Her ne kadar teslim olmak istesem de, o kız olamam."

"Hangi kız?"

Bana baktı. "Tek gecelik bir ilişki."

Yumruklarım gömleğinin etrafında sıkılaştı. İstediğimi düşündüğü şey bu muydu yani? Sesim sertleşti. "Tek gecelik bir ilişki yaşayacağını düşündüren ne?"

"Çünkü sen Jared Trent'in kardeşisin. Çünkü gençsin. Neden daha fazlasını isteyesin ki?" diye sordu, ses tonu hafifti. "Titiz olmaya çalışmıyorum, tamam mı? Beni etkiliyorsun. Hissettiklerin hoşuma gidiyor. Sadece buna hazır değilim." Dudakları büzüldü ve ayağa kalkmaya başladı ama ben onu geri çektim.

"Neye hazırsın?" Varsayımlarına ve beni Jared'le kıyaslamasına cidden sinirlenerek ısırdım. İki dakika önce kollarını ve bacaklarını bana dolamıştı.

Kaşları havaya kalktı, bana meydan okuyordu. "Bu," diye tükürdü ve cebimi karıştırıp bıçağımı çıkardı. "Oturduğumdan beri bacağımın arkasına saplanıyor. Neden bu kadar çok bilgisayarın var? Polisler neden yaptıklarının yanına kâr kalmasına izin veriyor? Hayatını kazanmak için ne yapıyorsun? Ve neden bıçak taşıyorsun, Jax?"

Onun öfkesi karşısında göğsüm zevkle doldu. Her geçen dakika daha da taşaklaşıyordu. Ona bir sırıtış attım. "Çünkü sessiz."

Kaşlarını kaldırmasına neredeyse gülecektim. Neden bıçak taşıdığımı soruyordu ve ben de neden silah yerine bıçak taşıdığımı cevapladım.

Gözlerini kaçırdı ama bıçağı yüzüne doğru kaldırıp incelerken yüzündeki sinirli ifadeyi yakaladım. Düğmeye bastı ve bıçak tam aramızdan fırladı.

Geri çekilip bıçağı boşluğuma sapladığını görmeden önce ne yaptığını merak etmek için sadece bir anım vardı.

"Beni korkuttuğunu sanıyorsun, değil mi?" diye alay etti, bıçağı boynuma dayayıp benimle oynadı.

Birkaç hızlı nefes aldım ve kalbim kaburgalarıma çarparken irkilerek bir kahkaha attım. Bu yeni bir şeydi.

Yutkundum, muzaffer küçük gülümsemesini karşıladım ve bıçağa doğru eğildim, keskin, soğuk çeliğin boynumu ısırdığını hissettim. "Oynamak mı istiyorsun? Benim oyunlarımı nasıl oynayacağını bilmiyorsun, Juliet." Bıçağı onun korkmuş elinden kaptım ve gömleğinin eteklerine kadar indirdim,

Ortaya doğru kesiyor.

"Jax!" diye bağırdı, ben bıçağı yere fırlatırken artık işe yaramayan tişörtünü karıştırıyordu. "Ne yapıyorsun?"

Onu belinden yakalayarak ayağa kalktım, etrafımda döndürdüm ve partililerle dolu arka bahçeye bakan pencerenin önüne diktim.

Kollarımı onun titreyen bedenine doladım ve arkasından kulağına doğru hırladım, "Tanrım, Juliet. Sadece sevişmek istediğimi mi sanıyorsun? Kadınları yatağa atmak benim oyunum olduğu için kendimi gizli ve gizemli tutmak istediğimi mi sanıyorsun? Ha?" Bastırdım. "Hayır, bebeğim. İstesem bu gece on farklı kızla yatabilirim. Bunu yapmak istemiyorum."

Göğsü titredi ve muhtemelen pencereden görülebileceğimizden korktuğu için bana doğru kıvrıldı.

"Ee, ne istiyorsun?" diye bağırdı. "Tek gecelik bir ilişki değilse?"

Yanan gözlerimi kapattım ve dudaklarımı saçlarına gömdüm. "Seni korkutmak istiyorum," diye itiraf ettim. "Seni kan akıtmadan kesmek istiyorum. Seni kırmak istiyorum." Onu kendime çektim. "Ve sonra seni becermek istiyorum."

Onu gördüğüm andan itibaren, kabuğunu kırmak istemiştim. Onun çözüldüğünü görmek ve onu ele geçirmek istiyordum. Ne kadar süreceğini bilmiyordum ama bunun bir geceden fazla süreceğini biliyordum.

Sonsuza kadar sürmeyeceğini de biliyordum.

Nefes alış verişi yavaşladı ve durgunlaşarak pencereden dışarı bakmaya başladı. Arkasından doğruldum ve kapalı tuttuğu tişörtü sıyırdım.

"Jax," diye inledi, yüzünü bana çevirerek. "Bizi görebilirler."

Etrafına uzanarak çenesini tekrar pencereye doğru çevirdim. "Seni göremezler. Pencere camlı." Önden kesilmiş gömleği kollarından aşağıya düştü ve yere döküldü. "Ama sen onları görebiliyorsun Juliet," dedim ellerimi çıplak kollarında hafifçe gezdirerek. "İçiyorlar. Gülüyorlar. Twitter'da neyin trend olduğu hakkında anlamsız konuşmalar yapıyorlar." Durakladım ve parmaklarımı kalçalarına geçirdim, kıçını kendime çektim ve kulağına doğru nefes aldım, "Ve seni çok istiyorum."

Sikim onu hissettikçe büyüdü ve kabardı. Ellerimde teninin ipeği, sikime bastırılmış kıçının şekli ve göğüslerini örten ellerinin yansıması. Çok tatlı ve çekingendi.

Bilmesem bakire olduğunu düşünürdüm.

O da benim kadar dayanamadı. Ellerini bırakıp başını çevirerek göğsüme sokuldu ve ben de onun şortunu kesmek istedim.

Ama yapmadım. Onun yerine sıkı karnını sıyırdım ve elimi poposunun içine kaydırarak sıcak, ıslak merkezini buldum.

Gözlerimi kapattım. Sırılsıklam olmuştu. Külotu da ıslaktı. Ne zamandır böyleydi? Odaya girdiğimizden beri mi?

Parmaklarımı döndürerek klitorisinin üzerinde gezdirdim, vücudunun benimkine karşı kıvrandığını hissettim.

Bir parmağımı kıvrımlarının içine sokarak, küçük girişini daireler çizerek ovuşturdum, bununla klitorisine masaj yapmak arasında gidip geldim.

"Jax," diye soludu, avuçlarını cama vuruyor ve sertçe nefes alıyordu. Öne doğru eğildi ve kalçalarını bana doğru uzatarak beni içeri davet ederken kot pantolonumdaki basınçla çenemi sıkarak ısırdım.

Tanrım. "İşte böyle," diye cesaretlendirdim, elimi şortunun önünden çekip onun yerine arkasına soktum.

Elimi ileri ve geri, ileri ve geri okşayarak amını ovuşturdum, iniltilerim onunkilere karışıyordu.

Çok ıslak. Ve çok pürüzsüz.

Temiz tıraşlıydı. Ya da belki de ağdalıydı, çünkü dokunduğum diğer kızlardan daha yumuşaktı. Islaklığıyla sanki parmağım ipeğe dokunuyor gibiydi.

Ama iki haftadan daha uzun bir süre önce kıçı kırık erkek arkadaşından ayrıldıysa, neden hâlâ o bölgeyi ağdalı tutuyordu? Başka biriyle takılıyor olabileceği fikri hiç hoşuma gitmemişti.

Sırtını eğerek, "Evet" diye inledi.

Çıplak sırtını öpmek için eğildiğimde gözlerimi kapattım, dişlerim tenini sıyırıyordu. Diğer elimle etrafına uzanıp göğüslerini avuçladım ve masaj yaptım, bana karşı kıvranırken öpücüklerimle gülümsedim. Klitorisini parmaklarımın arasında yuvarladım ve sırtı ağzıma karşı sarsıldı.

"Siktir, Juliet," diye nefes aldım. "Hiçbir şekilde tek gecelik bir ilişki yaşamazsın."

Kolumu onun etrafında dolayarak onu göğsüme doğru çektim ve kulağına doğru homurdandım, "Sana yapmak istediğim her şeyi yapmak için bir geceden çok daha fazlasına ihtiyacım var."

Orta parmağımı ıslak ateşine soktum ve tatlı bir acıyla nefesi kesilirken onu sıkıca tuttum. Parmağımı geri çekerek klitorisinin üzerine boşalmasını sağladım ve sonra tekrar içine dalarak parmağımın ucunu içine soktum.

Kahretsin, çok sıkıydı. Parmağım kolayca dışarı kaymıyordu ve kıvrımlarının ve teninin ıslaklığıyla birlikte sürtünmesi, aletimin ihtiyaçla sarsılmasına neden oldu. Aşağı uzandım ve kendimi ayarladım, şu anda çok rahatsız hissediyordum. Sırtına bastırıldığımı hissedebilmeliydi.

Ama şimdi onu yatağa götüremezdim. Evim insanlarla doluyken olmaz.

Pencereye baktık ve partide dolaşan herkesi gördük ve Juliet'in arkaya uzanıp bir kolunu boynuma dolaması ve kıçını elime doğru hareket ettirmesi çok tahrik ediciydi. Bunu istiyordu. Şu anda onu becermeme bile izin verebilirdi ama bunu göze alamazdım. Henüz değil.

Bir yatakta olacaktı. Ve istediği kadar gürültü yapabileceği lanet olası boş bir evde. Bu gece değil, ama kesinlikle yakında olacaktı. Çok yakında.

Elim memesine düştü ve parmağımla amını daha hızlı ve daha hızlı pompalamaya devam ettim. "Jax," diye inledi. "Jax, lütfen. Yapamam."

Onu çevirdim ve bedenimi pencereye dik olan duvara doğru ittim. "Evet, yapabilirsin," dedim, gözlerinin içine bakarak ve elimi öne doğru hareket ettirerek onu parmaklamaya devam ettim.

Göğüs uçlarının tişörtümün üzerinden baskı yaptığını hissedebiliyordum ve ona hayranlıkla bakmak için aşağı baktım.

Midemin altındaki her şey ham bir enerji fırtınası içinde dönüyordu.

Kahretsin, ona bakmak güzeldi. Göğüsleri ortalamadan biraz daha büyüktü ve onun yapısına göre muhtemelen olması gerekenden daha büyüklerdi.

"Hayır." Başını salladı, gözleri parmağımın yaptığı şeyle dalgalanıyordu. "Gelemem. Asla gelemem, Jax. Başka biriyle olmaz."

Vücudumu onunkine yapıştırdım, dudaklarına doğru fısıldarken ağzını benimkine doğru zorladım, "Senin eski götün sikimde bile değil. Beni duyuyor musun?" Sonra gözlerimi kısarak ona baktım. "Bir dakika. Ne demek 'başka biri'? Tek başına gelebilirsin. Bunu mu demek istedin?"

Oh, Tanrım. Yatak odasındayken yapmasını istediğim şeyler listesine bunu da ekle.

Pencereden dışarı baktı ama elimi sikmeyi bırakmadı.

"Bana bak." Yüzünü bana dönmesi için başını geriye çektim. "Kendine dokunduğunda ne düşünüyorsun?"

Gözleri yine pencereden dışarıya, yana kaydı ve parmağımı içinde hissetmekten hâlâ hoşlandığını söyleyebilirdim. Altımızdaki insanları izledi ve belimi kavrayarak içime girmeye devam etti.

"Onları orada görmek hoşuna gidiyor, değil mi?" Bakışlarını dışarıda takip ederek sordum. "Sorun değil, biliyor musun? Kural yok, Juliet. Bir cam bölme seni onların her şeyi görmesinden ayırıyor. Bu seni azdırıyorsa sorun değil. Şimdi söyle bana, kendini parmaklarken ne düşünüyorsun?"

Gözleri benimkilere kaydı. "Jax." Başını iki yana salladı. "I ..."

"Söyle." Dudaklarım gerildi. "Beni delirtiyorsun."

"Seni düşünüyorum," diye atıldı, nefesi kesilmişti. "İki yıl önce beni eve bırakmana izin verip vermediğimi düşünüyorum, ama sen beni eve bırakmadın."

Gözlerimi kapattım ve alnımın onun başının yanındaki duvara düşmesine izin verdim.

"Tanrım, devam et," diye yalvardım, klitorisini okşuyordum. "Fantezinin benimkiyle uyuşup uyuşmadığını görmek istiyorum."

Yıllar boyunca o geceyi çok düşünmüştüm. Onu eve bırakmama izin vermediğinde hayal kırıklığına uğramıştım ve iki kızla başladığım işi bitirmek için kesinlikle geri dönmemiştim. Onların yatmasına izin verdim ve duş alıp K.C.'nin arabamın arka koltuğunda o beyaz yazlık elbiseyi soyma fantezisiyle otuz bir çekmeye gittim.

Klitorisinin sert çıkıntısının etrafında daha hızlı ve daha hızlı döndüm, nabzın parmak uçlarıma dokunduğunu hissettim, dokundu, dokundu.

"Bana beni öpeceğini söylemiştin," diye başladı. "Üniversiteye gitmeden önce sadece bir kez ve bunu yapmanı istedim," diye fısıldadı, parmağımı amına sokup klitorisini çalıştırmak için dışarı çıktığımda nefesleri titriyordu. "Bunu çok istiyordum," diye devam etti. "Ama konuşamadım. Bildiğim bir sonraki şey beni şelaleye götürdüğündü. Ve beni öptün. Kalçalarımın arasından."

Lanet olsun.

Sesi daha güçlü, daha cesur çıktı. "Elbisemi yukarı kaldırdın, Jax. Ve dilin beni bir aşağı bir yukarı yaladı," diye inledi, nefesini içine çekerek. "Ve başını orada tuttum, çünkü durmanı istemiyordum."

Haykırdı ve gelmekte olduğunu anladım. Kalçalarını elime doğru itti ve ellerini omuzlarıma doğru götürerek tırnaklarını geçirdi.

Dudaklarımı onun sıcak yanağına dayadım. "Peki ben sana ne yaptım?"

İnlerken başının arkaya düşmesine izin verdi. "Beni arabanın kaputunun üzerinden yüzüstü çevirdin," diye bağırdı, "elbisemi yukarı çektin ve sonra beni becerdin."

Ağzı açık kaldı, gözleri kapandı ve inleyerek, nefesi kesilerek haykırdı. Parmağımı tekrar içine soktum, vücudunun etrafımda gerildiğini ve serbest kaldığını hissettim, hızlı nabzı parmağımda zonkluyordu.

"Tanrım," diye inledim, alnını öptüm ve vücudunun titreyip sarsılmasını içime çektim.

Başı göğsüme düştü ve nefes alış verişi yavaşlarken ona sarıldım.

"Jax, ben-" Sesi gergin geliyordu.

"Şşş. Sakin ol," dedim, kalbim hâlâ deli gibi çarpmasına ve aletim hâlâ inmemiş olmasına rağmen.

Gömleğimi başımın üzerine çektim ve ona giydirdim, çünkü gömleği artık işe yaramazdı. Gevşek kollarını içeri kaydırarak onu kucağıma alıp odama götürdüğümde itiraz etmedi.

"Bu gece daha fazla eğlence yok." Sesimi nazik tutmaya çalıştım ama bunlar şimdiye kadar söylemek zorunda kaldığım en zor kelimelerdi. Soyunmak, onunla birlikte çarşafların altına girmek, vücudumu onunkine göre şekillendirmek ve bütün gece kendimi onun sıcaklığına gömmek istedim.

"Beş yıllık ilişkilerini yeni bitirmiş kızları avlamam, tamam mı?" Dedim. "Ben gerçekten denemeye başlamadan önce vaktin var. Belki yarın gece."

"Harika," diye mırıldandı, alaycı ama sevimli bir sesle.

Onu yere yatırıp ışığı kapattım ve dudaklarından öptüm. "Hadi uyu. Halletmem gereken bazı işler var ama yakında döneceğim."

Gözleri kapandı ve ben onun uzaklaşmasını izlerken kaşlarının arasında her zaman var olan iki küçük kırışıklık kayboldu.

"Jax!"

Biri kapıma vurdu ve sarsılmama neden oldu. "Jax, içeride misin?"

BÖLÜM 10

JULIET

Jax kapıya doğru yürüyüp kapıyı kırarak açarken yatakta doğruldum ve çarşafı yumrukladım.

Başımı çevirdiğimde genç bir adam gördüm, siyah saçları güzelce şekillendirilmişti, her iki kolunda da dövmeler vardı ve yüzünde birkaç piercing vardı. Jax'in etrafına bakıp beni fark etti ve ben de utanarak hemen çarşafı yukarı çektim. Tamamen giyiniktim ama yine de "o kız" olmamaya çalışıyordum.

Evet, bunu aşmam gerekiyordu.

"Birkaç adam aşağıda birini köşeye sıkıştırmış," dedi Jax'e. "Görünüşe göre birisi onu bir kızın içkisine bir şey koyarken görmüş. Bununla ilgilenmek ister misin?" diye sordu Jax'e ve sonra tekrar bana baktı. "Yoksa bizim halletmemizi mi istersin?"

Yani Jax meşgul görünüyordu.

Bu adam alaycı ya da imalı değildi. Sanki emir bekliyormuş gibi Jax'e soruyordu. Başımı sallayarak arkamı döndüm.

"Juliet, burada kal," diye emretti Jax ve kapıyı çarparak kapattığı anda şaşkın bakışlarımı ona çevirdim.

Ne? Gözlerim kapalı kapıda ışın kılıcı gibi yandı ve siyah çarşafı sıktım. Ciddi miydi?

Evet, öyle. Hayır. Jaxon Trent'in son oyuncağı gibi emirlere uymuyordum.

Yorganı üzerimden atarak aynanın karşısına geçtim ve dağınık saçlarımı düzelttim. Sonra tişörtünün ön ve arka eteklerini kıvırdım ki altımda hiçbir şey yokmuş gibi görünmeyeyim. Çok bol değildi ama cehennem gibi uzundu.

Gitmek için döndüm ama durdum, şifonyerinin üstündeki tahta kutunun altından iki fotoğrafın çıktığını fark ettim. Uzanıp onları kaldırdım ve resimlerdeki kadınları inceledim. Fotoğraflardan biri eskiydi, yüzünde meydan okuyan bir ifade ve üzerinde Cure tişörtü olan bir kızın - belki on altı ya da on yedi yaşında - gerçek bir fotoğrafıydı. Kızın yanında, elinde sigarası olan, yirmili yaşlarının başında, yaşlı bir adam oturuyordu. Gözleri Jax'e benziyordu.

İkinci fotoğraf, Chicago'da bir tür gösteri düzenleyen bir kulübün reklamını yapan bir raf kartıydı. Resimdeki kadın esmer ve güzeldi, siyah bir korse ve silindir şapka giymişti. Kalabalığın üzerinde havada asılı duruyordu ama onu neyin tuttuğunu anlayamadım.

İki fotoğrafın arasına baktım ve kadınlar arasındaki benzerliği gördüm.

Fotoğrafları hızla bulduğum yere geri koydum ve kapıya doğru yürüdüm.

Odadan çıkıp köşeyi döndüm ve merdivenlerden indim. Parti hâlâ devam ediyordu -ne de olsa gece yarısını biraz geçiyordu- ama kalabalık azalmıştı. Shane, Madoc ya da Fallon'u hiçbir yerde göremedim ve buna biraz sinirlendim. En azından kuzenim beni ekmeden önce beni kontrol etmeliydi.

Fuayedeki bilardo masasının etrafında birkaç kişi oyalanıyordu ve mutfaktan gelen sesleri duyabiliyordum. Herkes son derece rahatlamış görünüyordu, beni fark etmediler bile.

Hoparlörlerden Five Finger Death Punch'ın "Battle Born" şarkısı yükseldi ve ben de dışarı çıktım.

Çıplak ayaklarımla ön kapıdan girip eve gitmeye hazırdım ki geri çekildim ve adımımı geldiği yere geri diktim.

Vay anasını!

"Jax! Whoo!" diye biri tezahürat yaptı ve ben havayı içime çekip kaşlarımı dehşet içinde birbirine kenetledim.

Jax'in çıplak sırtı bana dönüktü ve yere eğilmiş, yumruğunu zavallı bir adamın suratına indiriyordu. Eğer bilmediği bir kıza uyuşturucu veren oysa zavallı değil, ama zavallı çünkü açıkça yerdeydi ve Jax durmuyordu.

Kolu geri fırladı, trisepslerindeki ve sırtındaki kaslar şişti ve yumruğunu adamın yüzüne indirdi. Tekrar ve tekrar, karnımdaki zonklama hissine karşı savaştım.

Jax yumruğunu tekrar geri getirdiğinde kan gördüm ve onun kanı olabileceğini düşünerek merdivenlerin altındaki yürüyüş yoluna koştum.

Kanlı yumruğunu kot pantolonuna silerek, kurbanını yakasından tuttuğu gibi yanına aldı. Toplanan kalabalığın etrafından dolandım ve havadan gelmeyen bir soğuğa karşı kendime sarıldım. Jax adamın cebini karıştırarak birkaç küçük sıvı şişesi çıkardı ve Jax'in odasına gelen adama verdi.

Torbacı ileri geri sallanıyor, dudaklarından ve çenesinden kan damlıyordu ve Jax üzerine eğilmiş, gözlerindeki öfkeyle adamı neredeyse yere bastırıyordu. Dudakları kıpırdadı ve torbacının yüzüne bir şeyler fısıldadı ama ben duyamadım. Kimsenin duyabileceğinden şüpheliydim ve bunun bir nedeni olduğunu biliyordum.

İnsanlar asla tutmayı düşünmedikleri tehditler savurdular. Diğerleri ise tanıkların duymasını istemedikleri tehditleri fısıldadı.

Herkes dağılmaya başlarken Jax ellerini bırakarak Dövmeci Adam'la konuştu. Sonra arkasını döndü ve gözlerini bana kilitledi.

"Sana yukarıda kalmanı söylemiştim." Sesi sessizdi ama sert ve sinirliydi.

Gözlerimi indirdim, kanı görmemeye çalışıyordum. "Sanırım eve gideceğim. Şu anda seni tanımak istediğimden bile emin değilim."

Bazı kızlar sert bir erkek isteyebilir. Onları itip kakan bir alfa köpeği. Ön bahçelerinde uyuşturucu satıcılarını döven birini. Bana öyle geliyor ki, ben uyuşturucu satıcılarının ilgisini çekmeyen birinden hoşlanıyorum.

"Beni zaten tanıyorsun. Yakından." Sırıttı. Birkaç

seyirci güldü ve ben Jax'e ters ters baktım. "Bu

beni tanıdığın anlamına gelmez," diye çıkıştım.

Yüzüme doğru yürüdü. "On altı yaşında bir kıza kim bilir vücuduna neler yapsın diye GHB veren on dokuz yaşındaki bir adamı dövdüğüme şahit olman da beni tanıdığın anlamına gelmez, K. C. Carter." Beni kızdırmaya çalışarak kız kardeşimin adını söyledi. "Artık gidebilirsin."

"Oh" sesleri etrafımdaki havayı doldurdu ve dilimi dişlerimin arkasında gezdirirken öfkeyle Jax'e baktım.

Beni kızdıran şeyin kavga olduğunu söyleyebilirim. Ya da cevapsız soruların çokluğu yüzünden kıçıma böcek girdiğini de söyleyebilirdim.

Ama ikisi de değildi.

Eğer yanıma gelip kollarını bana dolasaydı, o odada yaptığı gibi beklediği Noel hediyesiymişim gibi bana baksaydı, katlanırdım. Yapmazdım.

kavgalara karıştığını ya da tam bir gizem olduğunu önemsedi.

Beni durduran şey, onun için tek kullanımlık olduğum gerçeğiydi. Tıpkı annem için olduğu gibi. Liam için. Bana bir cam parçasıymışım gibi bakan çoğu insan için.

Siktir et onu.

Tate'in evine doğru ilerlerken tek kelime etmeden yanından geçip gittim.

"İyi misin?" Fallon koşarak geldi ve omzuma dokundu. "Az önce dışarı çıktım ve bunun kuyruk ucunu yakaladım. Yapabileceğim bir şey var mı?"

Başımı salladım, yürümeye devam ediyordum. "Evet. Madoc'un arabasının anahtarlarını al ve Shane'i getir. Gece yarısı koşusuna çıkıyoruz."

Cinayetler yaz aylarında daha sık görülür. Az bilinen bir gerçek ama doğru.

Sıcağın rahatsız ediciliği insanları soğukkanlılıklarını kaybetmeye iter - kelime oyunu yapmak istemiyoruz - ve sonunda daha ılıman koşullarda vermeyecekleri tepkileri verirler. Güneş ışığı gözlerinizi kör eder, sırtınızdan ter damlar ve vücut ısınız artarak sizi rahatsız eder. Doğru koşullar sağlandığında -doğru kişi karşınıza çıktığında- beyniniz kırılma noktasının ötesine itilir ve kendinizi kaybedersiniz.

Tek istediğiniz daha iyi hissetmektir ve sizi uçurumun kenarına sürüklemek için tek yapmanız gereken bir vida çevirmektir. Benim tek istediğim hissetmekti.

Daha iyi hissetmek ya da iyi hissetmek değil. Sadece *bir şeyler* hissediyordum. Ve kesinlikle kimseyi öldürmek için can atmıyor olsam da, hava durumu gibi küçük bir şeyin insanları nasıl karakterlerine aykırı şeyler yapmaya ittiğini anlayabiliyordum.

Kanımın yeniden pompalanmasını sağlayan Jax de olabilirdi, annem ya da Liam olmadan tek başıma olmak da. Tek bildiğim bir şeylerin beynimi gittikçe daha sıkı büktüğüydü ve artık tepki *veremiyordum*. Sanki her şey benim kontrolüm dışındaydı.

"Kaç kere vitesli araba kullandın?" İkimiz de Madoc'un arabasında ilerlerken Fallon yanımda sordu.

Dudaklarımı yaladım, üst dudağımdaki terin ve hâlâ ağzımda olan Jaxon Trent'in tadını aldım. Midem tekrar guruldadı ama onu duymazdan gelerek dördüncü vitese geçtim.

"Kapa çeneni," diye uyardım, şaka yaparak. "Hâlâ öğreniyorum."

"Madoc beni öldürecek," diye yakındı ve göz u c u y l a alnını ellerinin arasına aldığını gördüm. "Benim sürmeme izin vermeliydin, K.C."

"Onu rahat bırak Fal," diye seslendi Shane arka koltuktan, ben sokağıma dönerken. "Ve onun adı Juliet."

Fallon'a baktım, o da bana baktı, açık kahverengi saçları gözlerinin etrafında dalgalanıyordu. "Juliet?"

Ona bir kaşımı kaldırdım. "Şaka yok," diye emrettim. "Bu benim gerçek

adım." "Neden gerçek adını kullanmıyorsun?" Fallon sordu.

Dudaklarımın kenarlarında bir gülümseme belirdi. "Artık biliyorum."

Debriyaja basıp vites küçülterek, annemin tuğla Kolonisi'nin önünde kolayca durdum. Pencereden Fallon'a bakarken, sadece bu öğleden sonra burada olduğuma inanmakta güçlük çekiyordum.

"Peki, plan nedir?" Shane sordu.

"İçeri gelmek zorunda değilsiniz," diye açıkladım. Onlardan bu işe karışmalarını istemek çok fazlaydı. "Sadece günlüklerimi odamdan çıkarmam gerekiyor. Tek seferde taşıyabileceğimden çok daha fazlası var. Eğer

İstersen hepimiz çabucak halledebiliriz diye düşündüm," dedim özür diler gibi ama hemen ekledim, "Ama kesinlikle yapmak zorunda değilsin. Annem tam bir baş belası olacak."

"Ooooh." Fallon gülümseyerek ellerini birbirine sürttü. "Baş belası anneler. Benim uzmanlık alanım." "Ben varım." Shane koltuğun üzerinden eğilip bana baktı. "Hadi yapalım şu işi."

Derin bir nefes aldım ve gerginliğimi yatıştırmak için çenemi aşağı doğru eğdim. Arabadan inip Fallon ve Shane'in beni takip etmesini beklerken karanlık eve baktım ve sonra arabanın etrafından ön bahçeye doğru ilerledim. Kendi kendime gülümsedim, arkamda olduklarını hissetmek hoşuma gitmişti. Sanki düşersem beni yakalayacaklarmış gibi.

Bana Tate'i hatırlattı ve onun da burada olmasını diledim.

"Baban nasıl?" Okuldan eve yürürken Tate bana soruyor.

Omuz silkiyorum, sırt çantamın askılarına tutunuyorum. "Aynı. Bazen beni hatırlıyor. Bazen de yapmaz."

Pazartesi öğleden sonra ve son dersimiz olan birinci sınıf beden eğitimini bitirdik. Ve bunun için şükürler olsun! Eğer beden eğitimi dersim günün erken saatlerinde olsaydı, annem gelip duş almamı sağlar ve sonra da bana yeni ütülenmiş kıyafetler getirirdi. En azından bu şekilde, doğruca eve gelip duş alabiliyorum ve arkadaşlarım annemin nasıl bir spastik olduğunu asla öğrenemiyor.

"Seni Juliet olarak düşünmek zor," diye takılıyor Tate. Ona babamdan ve ismimle ilgili anlaşmadan daha bir hafta önce bahsetmiştim.

"Sadece K.C.'ye bağlı kal," diyorum ona. "Ben buna alışkınım."

"Çekilin yoldan!" diye bağırıyor biri ve Jared Trent arazi bisikletiyle hızla yanımızdan geçerken ikimiz de sıçrayıp birbirimize sokuluyoruz. Ayağa kalkıyor, pedal çeviriyor ve kaşlarını çatarak Tate'e bakıyor. Koyu kahverengi saçları gözlerine dökülüyor ama yine de gözlerinde parlayan nefreti görebiliyorsunuz.

"Jared Trent!" Ben bağırıyorum. "Telsiz telefona takılıp düşecek kadar aptalsın!"

Tate'in homurdandığını duyuyorum, ama sonra azarlıyor, "Onu kızdırma. Hıncını benden çıkarıyor." Ama sonra gözleri yukarı fırladı. "Oh, kahretsin."

Sokağa baktığımda Jared'in bisikletiyle bir daire çizerek bize doğru geldiğini görüyorum. Gözlerim dönüyor. "Koş," diye emrediyorum.

Tate'le birlikte kaldırımdan çimlere doğru fırlıyoruz, sırt çantam kuyruk sokumuma çarpıyor ve Tate ciyaklayarak elimi tutuyor.

Koşuştururken gülmeye başlıyorum ve Jared'in nerede olduğunu görmek için arkama bile bakmıyorum. Basamakları atlayarak çıkıyoruz, ön kapıma çarpıyoruz ve nefes nefese kalarak ve gülerek kapıyı çarpıp kapatıyoruz.

"Onu kışkırtmayı bırak," diye emrediyor Tate, ama yüzü eğlenceyle parlıyor.

Sırt çantamı yere bırakıyorum, göğsüm sertçe inip kalkıyor. "O bir pislik ve sen harikasın."

"K.C.!"

Merdivenlere doğru sarsılıyorum, hemen sırtımı dikleştiriyorum.

"Evet, anne." Başımı kaldırıp yere bakıyorum. Annem merdivenlerden iniyor ve parfümünün kokusunu şimdiden a l a b i l i y o r u m .

Bir şey söylemesine gerek yok. Kaba bir dil kullandım ve bu kabul edilemezdi.

"Tatum, tatlım," diye selamlıyor annem önümüze çıkarken. "Seni gördüğüme sevindim. Ne kadar sevimli bir atlet."

Başımı onlardan çeviriyorum ve gözlerim yaşlarla dolarken içim burkuluyor. Annem atletinden nefret ediyor ve Tate de bunu biliyor. Utanç yüzümü ısıtıyor ve yumruklarımı sıkıyorum.

annemi uzaklaştırmak.

Ama dişlerimi sıkıp geri dönüyorum. Tate bol siyah bir atletin altına dar beyaz bir tişört giyiyor. Üstünde boncuklar ve tüylerden oluşan bir Kızılderili başlığı ile beyaz bir kafatası var.

"Evet." Yutkunuyorum. "Üzerindeki kafatasını sevdim. Ödünç alabileceğimi umuyordum."

Tate'in rahatsız gözleri bana kayıyor ve annem bir kaşını kaldırıyor. Yalnız olsaydık, bana vururlardı.

Yalnız kaldığımızda, vurulacağım.

"Tatum?" diye başlıyor annem, sesi tatlılıkla damlıyor. "K.C.'nin doktor randevusu var. Eve tek başına gidebilecek misin?"

Doktor randevusu mu?

Tate nefesini tutmuş gibi bana bakıyor ve sonra gülümseyerek başını sallıyor. "Elbette." Sarılmak için eğiliyor. "Yarın görüşürüz, K.C." Ve sonra kulağıma fısıldıyor, "Seni seviyorum."

"Sen de," diye mırıldanıyorum, çünkü annem izliyor.

Tate kapıdan çıkıyor ve annem başını eğerek önüme geçiyor. "Üst kata," diye emrediyor.

Ne istediğinden emin değilim ama yine de midem bulanıyor. Ondan korkmaktan yoruldum.

Babamın evde olduğunu ve onunla kanepede kucaklaşıp Barney*'i izlediğimizi hala hatırlıyorum. Diziden nefret ederdi ama benimle saatlerce otururdu çünkü televizyon izlememin tek yolunun bu olduğunu bilirdi.*

Annem beni alışverişe, kuaföre ya da bir müzeye güzelleştirmek için götürmediği sürece hiçbir yere götürmez. Benimle nadiren güler ve hiç sıkıldığını, gıdıklandığını ya da yüzüme güldüğünü hatırlamıyorum.

Keşke o da beni sevseydi. K.C. gibi bazen odasında ağladığını duyuyorum ama ona söylemeye cesaret edemiyorum.

Kızardı.

Üst kata çıkıyorum, arada bir göz ucuyla arkama bakıp onu görüyorum.

Ona sırtımı dönmekten korkuyorum.

Yatak odamın kapısını açıp duruyorum.

Aile doktorumuz ceketsiz takım elbisesiyle pencerenin önünde duruyor.

"Hayır," diye boğuluyorum ve tekrar kapıya yöneliyorum.

Ama annem beni tutup odaya çekti ve kapıyı çarptı. "Hayır!" diye bağırdım.

Hatırladıkça biriken gözyaşları dökülmedi. Buna izin veremezdim. Bu çarpık ev artık benim değildi ve günlüklerimi aldıktan sonra kalmak zorunda değildim. Tokatları unutacaktım. Sert sözleri unutacaktım. Doktor ziyaretlerini unutacaktım.

Bir günümü daha bunlara daha fazla ilgi göstererek geçiremezdim. Kapı zilini çaldım.

Birkaç dakika sonra içeride bir ışık yandı ve ardından ön verandanın ışığı yandı. Hemen nasıl göründüğümü merak ederek yer değiştirdim, ama sonra yine durdum. Hâlâ pijama şortumu ve Jax'in tişörtünü giymiştim, tamamen keyifsiz görünüyordum ve bunun hiçbir önemi yoktu.

Annem kapıyı yavaşça açtı, bizi içeri alırken gözleri kısılmıştı. "K.C.?" Benimle Shane ve Fallon'ın arasına baktı. "Bunun anlamı nedir?"

"Günlüklerime ihtiyacım var."

Şaşkın ve sinirli ifadesi kaşlarını çatmaya dönüştü. "Şu anda kesinlikle günlüklerinizi alamayacaksınız. Bu ne cüret-"

Onu iterek ön kapıdan içeri girdim ve arkamı döndüm.

"Fallon? Shane?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Günlüklerim umut sandığımın altındaki gizli bir bölmede duruyor. Sakıncası var mı?" Diye sordum ve sonra anneme baktım. "Annemin bana özel olarak söyleyecekleri var."

"Özel" kelimesinin bana biraz zaman kazandıracağını biliyordum. Annemin sırtı dikleşti ve onlar yanından geçip merdivenlerden yukarı çıkarken bakışları onlara doğru zar zor kayıyordu.

Annem kapıyı kapattı ve bana doğru yürüdü. "Bu ne cüret? Gecenin bir yarısı ve sana eve geldiğinde günlüklerini alabileceğini söylemiştim."

"Eve gelmeyeceğim." Sesimin meydan okur gibi
çıktığını umuyordum. "K.C.-"

"Benim adım Juliet."

Üst kolumu tuttuğunda havayı içime çektim. "Sana söyleneni yapacaksın," diye homurdanarak beni daha da yaklaştırdı.

Tırnaklarını gömdüğü yer derimi yaktı ve ağzımı kapatıp gözlerini tuttum. Bocaladığımı görmesine izin veremezdim.

Onunla yüzleştim. "Hayır," diye karşılık verdim.

Gözleri yukarıya kaydı ve bana vurup vurmayacağını ölçtüğünü biliyordum.

Sesimi fısıltıya düşürdüm. "Artık bana zarar veremezsin."

Ağzı yukarı kıvrıldı ve saldırdı. Elini kolumdan çekip yüzüme vurdu ve beni tökezleyerek duvara çarptı.

Ama ben tekrar ayağa kalktım. "Yine mi?" diye sordum, kollarımı uzatarak onu davet ettim.

Kaşları derinlere indi ve bana baktı, gözlerimde ne aradığını -bilmiyorum- araştırdı.

Eli tekrar aşağı indi, bu sefer tırnakları dudağımı yakaladı ve gözlerimi sıkarak irkildim.

Nefesim titreyerek kesildi ama kendimi toparladım. "Hadi ama. Daha iyisini yapabilirsin," diye meydan okudum, gözlerim yaşlarla dolmuştu ama üzgün ya da kızgın değildim, hatta incinmiş bile değildim. O bana vurdukça kendimi daha güçlü hissediyordum. Sahip olduğu tek şey buydu.

"Juliet, ne-" Shane'in merdivenlerin başında olduğunu duydum ve elimi uzatarak ona durmasını işaret ettim.

Nefes üstüne nefes aldım, ağlarken başımı anneme doğru salladım. "Bana zarar veremezsin."

Yüzündeki sertlik çelik gibiydi ama sesi titriyordu. "Polisi arayacağım," diye uyardı ve oturma odasına doğru yürümek için döndü.

"Ve onlara ne söyleyeceksin?" Alay ettim.

Başımı eğdim ve devam ettim. "Sandra Carter. Rotary Kulübü Başkan Yardımcısı, Shelburne Falls Bahçe Derneği Başkanı ve Okul Yönetim Kurulu Başkanı?" Potansiyel olarak utanabileceği pek çok forumu sıraladım. "Onlara benim söyleyemeyeceğim ne söyleyeceksin?"

Ve durdu. Onu yakaladığımı biliyordum.

Kadın tatsız ilgiden hoşlanmıyordu ve onun, kız kardeşimin ya da babamın hakkında asla konuşmamama rağmen, konuşabileceğimi düşünüyordu. Bu da yeterliydi.

Bana sırtını döndü. "Çık dışarı."

"Yalnız kalabilesin diye mi?" Sessizce
sordum. Arkasını dönmedi.

Bana bakmadı.

Orada öylece durdu, ortadan kaybolmamı bekledi, böylece bunların hiçbiri olmamış gibi hayallerine geri dönebilecekti.

Fallon ve Shane'e baktım, kolları benim siyah-beyaz kompozisyon kitaplarımla doluydu ve gözlerini kocaman açmış bana bakıyorlardı.

"Gidelim," diye ısrar ettim.

Evden çıkıp arabaya doğru yürürken Shane hızla yanıma geldi. "İyi misin?" "Hayır."

Ama gülümsedim. "Hiç de değil."

BÖLÜM 11

JAXON

"Baba?" Oturma odasına gelip seslendim. "Parka gitmek ister misin?" Nefesimi tutuyorum ve sesimin güzel ve sessiz çıkmasını umuyorum. Lütfen, lütfen, lütfen, *dua ediyorum. Parka gitmek ve güzel bir yerde oynamak istiyorum.*

"Hayır," diye homurdanıyor, bana bakmıyor bile. "Bugün olmaz."

Kapı aralığında durup onu ve bir kızın masanın üzerinde şekerle oynamasını izliyorum. Keskin bir şeyle kesiyorlar ve burunlarına çekmeden hemen önce gülüyorlar. Beni görmüyorlar ve ne yaptıklarını bilmiyorum ama bundan hoşlanmadığımı biliyorum. Yanlış bir şeyler var.

Radyodan müzik sesi geliyor ve duvarlardan sekerek bana çarpıyor. Yakıcı güneş ışığı pencerelerden içeri giriyor ve mutfaktaki çöpü ısıtarak çok kötü kokmasına neden oluyor.

Ve biliyorum ki babam ve kız bir süre daha böyle olacaklar ve ben günün geri kalanında yalnız olacağım.

Burayı sevmiyorum ve eve gitmek istiyorum. Koruyucu aileme. Bebekliğimden beri beş yıl boyunca onlarla yaşadım ve babamı sevmiyorum.

Onlara doğru yaklaştım. "Ne yapıyorsunuz?" Sessiz bir sesle soruyorum. "Hiçbir şey." Babamın sesi sertleşiyor. "Git oyna."

Nerede oynayacağımı bilmiyorum. Hiç oyuncağımız yok ve bahçemiz de yok. Dışarıda sadece kirli ve eski bir sokak var.

Kız ayağa kalkıp dans etmeye başlıyor ve babam ona gülümseyerek pudradan biraz daha çekiyor.

Gözlerim ağrıyor ve yaşlarla yanıyor. Burayı sevmediğimi haykırmak istiyorum. Eve gitmek istiyorum ama babam kötü bir şey söylersem beni tekrar döveceğini söylüyor. Beni almaya geldiğinde onunla yaşamak istediğimi sanmıştım. Annemle tanışacağımı sanmıştım.

Ama yalnızım ve her zaman üzgünüm. Burası kirli ve etrafıma gelen insanları sevmiyorum. Kimse yemek yapmıyor. Kimse benimle oynamıyor. Uyandığım ve nerede olduğumu hatırladığım her gün ağlıyorum.

Gözyaşlarım yüzüme damlıyor ve fısıldamaya çalışıyorum. "Baba, acıktım."

Bana acımasızca bakıyor ve ben geri çekiliyorum, yüzüm acıyor, çünkü ağlamayı durduramıyorum. Daha fazla gözyaşı dökülüyor ve omuzlarım titriyor.

Kız güzel bir sesle, "Git çocuğa yiyecek bir şeyler getir," diyor. "Ben onunla kalacağım."

"Çocuk bekleyebilir," diye homurdanıyor babam, arkasından yaklaşıp ellerini mahrem yerlerine koyarak. "Önce bana ne kadar iyi emdiğini göster."

Duşta durdum, başımı eğdim ve ön kolumu duvara dayadım. Elimi başımın üzerinde gezdirerek nefes üstüne nefes verdim ve günlerdir unutmaya çalıştığım boktan anıları serbest bıraktım.

Bu yüzden meşguldüm.

Okul. Döngü. Lacrosse. Kulüp. Bilgisayarlarım. Arkadaşlarım. Evde, özellikle de yalnız kaldığım neredeyse hiç zaman yoktu ve bu yüzden insanlarla yakınlaşmıyordum.

Özellikle de kadınlar.

Ellerimi yüzüme sürdüm ve saçlarımın sırtıma yaslanmasının tanıdık rahatlığını hissettim.

K.C. Carter'ın canı cehenneme. Gidip yine şirretlik yapmak zorundaydı ve ben neden şaşırdım ki? Jared onun sinirli ve mızmız olduğunu söyleyerek beni uyarmıştı ama ben yine de onu istiyordum.

Peki neden? Onu bu kadar özel yapan neydi? Muhtemelen onun sandığı kadar çok kıza düşkün değildim ama olabilirdim. Herkese sahip olabilirdim. Cameron ve ben her zaman birbirimizi arıyorduk, peki neden sürekli K.C.'nin sidik ve sirkesini arzuluyordum?

Her bir bakışı binlerce kelimeye bedeldi. Bana gülümsediğinde ya da bana ihtiyacı varmış gibi baktığında neden bu kadar iyi hissediyordum?

Ve dün gece onun korkmuş gözlerine baktığımda ve bir kez olsun sahip olmak istediği ama yaşamaktan korktuğu tüm duyguları gördüğümde, onda insanların görmesine izin verdiğinden çok daha fazlası olduğunu şüphesiz biliyordum.

Ve beni kontrolümün sınırlarına getireceğini biliyordum.

Boğazımdaki yumruyu yuttum ve suyu kapattım. Duştan çıkıp bir havlu aldım, belime sardım ve makyaj masasına doğru yürüdüm. Buğulanmayı sildim ve eğilerek başkalarının görmesini istediğim şeyi görmeye çalıştım.

Yeterince iyiydim. Yeterince güçlüydüm. Yeterince güçlüydüm. Ve yeterince değerliydim. Temizdim ve kimse bana tepeden bakmıyordu.

Dik durdum ve çenemi çelikleştirdim. Siktir et onu. Neden umurumda olsun ki?

Elbette, dün gece şimdiye kadar yaptığım en iyi seksti ve boşalamadım bile. Ama sonra dışarıda durduğumuzda bana Thomas Trent'in pis oğlu gibi baktı ve uzun zamandır ilk kez kendimi onun evindeymişim gibi hissettim. Kirli. Güvensiz. Ve değersiz.

Kimsenin bana böyle hissettirmesine izin vermedim. Bir daha asla.

Lavabodan bir lastik bant alarak saçımı arkadan bağladım ve hoparlörlerden Three Days Grace'in "The High Road" şarkısının çaldığı ofise girdim. Skype'a girerek patronum Fallon'un babasını aradım ve birkaç saniye sonra telefonu açtı.

"Ciaran," diye selamladım, ayakta kalmayı ve ekrana doğru eğilmeyi

tercih ettim. "Jaxon."

Ciaran Pierce kırklı yaşlarının sonunda, ellili yaşlarının başındaydı ama hâlâ bir James Bond tipine benziyordu. Hani kaliteli bir şarap gibi yıllanan, kişiliği de kıyafetleri kadar stil sahibi olan ve her kıtada hatunları olan tipler vardır ya? İşte o Ciaran'dı.

Fallon'un babası İrlandalıydı ama soyunu bir İtalyan gibi taşıyordu, çok kibar ve kendinden emindi. Birkaç yıl önce Madoc ve Fallon ilk kez bir araya geldiklerinde tanışmıştık ve ben liseden mezun olur olmaz bana yaklaştı.

Silah yok. Uyuşturucu yok. Toplantı yok. Bunlar benim şartlarımdı.

Hâlâ tutuklanabilirdim. Onun için yaptığım şey hâlâ yasa dışıydı. Ama yaptığım şeyle ilgili ahlaki bir takıntım yoktu. Hâlâ olayların doğru tarafındaymışım gibi hissediyordum. Ciaran'ın bir senatöre en iyi gayrimenkul için şantaj yapabilmesi için şaibeli kampanya bağışlarını araştırmak ya da rakiplerine sahte bilgi vermek biraz tehlikeliydi ve başımı belaya sokabilirdi, ancak sokağa uyuşturucu sokmuyor ya da beni tanınan bir hedef haline getirmiyordu.

Çoğunlukla büyük ödülleri olan küçük çaplı bir oyundu. İş günümün çok büyük bir kısmını almıyordu ve güvende olduğumdan emin olmak için yeterince para biriktiriyordum.

"Doktor 17 mi?" Ciaran

sordu. "Yarın gece."

"Llien?"

"Şimdi yükleniyor." Ve birkaç tuşa basarak görevi tamamladım.

Ciaran ve ben çevrimiçi konuşmalarımızı kısa, basit ve şifreli tuttuk. Her ihtimale karşı. Doc 17 Ciaran'ın satın aldığı ve izinlerinin tamamlanması gereken bir depodan bahsediyordu ve Llien de kişisel ve mali geçmişini istediği birinin soyadının tersten okunuşuydu. İşler zor değildi ama çok sayıdaydı. Beni oldukça meşgul etti.

"Güzel." Başını salladı. "Yakında şehirde olacağım. O zaman

arayı kapatırız." "Kulağa hoş geliyor."

Bir kadehi dudaklarına götürdü, viski olduğunu biliyordum çünkü onunla tanıştığımda yaptığım ilk şey onu araştırmak olmuştu.

"Muhasebecim bugün ödemeyi gönderecek" dedi.

"Zahmet etme," diye takıldım. "Zaten hesabından çektim."

"Seni küçük pislik." İçkisini yere bırakırken dudaklarında bir gülümseme belirdi.

Güldüm ve başımı salladım. "Bana daha çok güvenmelisin. Bunu sana yapmazdım. Bunu sana yapabilirim," diye belirttim. "Ama yapmayacağım."

İçini çekti ve bir an Fallon'a ne kadar benzediğini gözlemledim. Açık kahverengi saçlar, koyu yeşil gözler, kışın bile her zaman bronz görünen bir ten. Hatta burunlarındaki küçük çiller bile.

Ancak Fallon'un göze çarpmayan dövmeleri varken, Ciaran'ın kurşun deliklerinden kalan yara izleri vardı. "Yorgun görünüyorsun," diye gözlemledi. "Dün gece biri seni ayakta mı tuttu?"

Keşke öyle olsaydı. Juliet hakkında onunla konuşmak istemediğim için, "Öyle de diyebilirsin," dedim.

"Yeniden genç olmak için," diye düşündü. "Yapabiliyorken eğlen evlat. Er ya da geç seni mahvedecek güce sahip biri çıkacaktır."

Evet, hiç de bile. "Kendime dikkat edeceğim."

Çenesini bana doğru salladı. "Kendine iyi

bak, evlat." "Sana da."

Oturumu kapattıktan sonra ofisten çıkıp odama girdim ve üzerime bol siyah bir pantolon geçirdim. Genelde kot pantolon giyerdim ama bugün garajda olacağım için leke tutacağını biliyordum. Siyah pantolon giydim.

Bu sabah erken saatlerde spor salonunda çalıştıktan, Ciaran'ın bana gönderdiği diğer birkaç projeyi bitirdikten ve duş aldıktan sonra, evimin tekrar insanlarla dolmasına sadece bir saat kalmıştı. Kendi arabam dışında bu gece farklı sürücülerle çalışan iki arabam vardı ve birkaç arkadaşım genellikle yarış günü hazırlık için arabalarını buraya getirirdi. Ve genellikle yanlarında arkadaşlarını ve kız arkadaşlarını da getirirlerdi. Bu bizim ısınmamızın bir parçasıydı. Takılmak, sohbet etmek, birbirimizin aletlerini ödünç almak... Jared tüm aletlerini burada bıraktığından ve ben de kendiminkilerden çok sayıda edindiğimden, iyi bir seçkiye sahiptim.

Loop'ta düşmanlıklar hala sıcak olsa da, bazılarımız arkadaş kalacak ve hala birbirimizle yarışacak kadar soğukkanlılığını korudu.

Lastik bandımı çıkardım ve şifonyerden fırçamı alıp odadan çıkmak üzereydim ki kulağıma bir müzik sesi çarptı.

Ne oluyor be?

Pencereye doğru yürüdüm ve dışarıya bakmak için camı kaldırdım. "Dün gece o oyunu oynamıştık, hatırladın mı?" Tate'in açık Fransız kapılarından Juliet'e bağırdım. "Ben kazandım!"

Ağaçların arasından onu seçebiliyordum, çılgınca müzik setinin düğmelerine basıyordu. "Kapatmaya çalışıyorum! Beni rahat bırak," diye bağırdı, başını kaldırmadan.

Pencereden kayarak ağaca tırmandım, ağırlığım kalın dalları gıcırdattığı için hafif ve hızlı adımlar atmaya çalışıyordum. Ağacın parçalarına tutundukça yapraklar sallanıyordu ve Tate'in sadece göstermelik balkonuna ulaştım ve bacaklarımı parmaklıkların üzerinden geçirerek odaya atladım.

"Çık dışarı." Juliet'in geniş gözlü, meydan okuyan ifadesi bana odaklandı. "Bununla başa çıkabilirim, Jax."

Televizyon sehpasının arkasına uzanarak kabloyu duvardan çektim ve oda sessizliğe gömüldü. Kalbim göğsümde gümbürdüyordu ve Juliet'in göğsü ağır nefeslerle inip kalkıyordu. Onunla ilgili ne olduğunu bilmiyordum ama ne zaman yanıma gelse kanım kaynıyordu. Ya bir şeyleri kırıp dökmek ya da onu deliler gibi becermek istiyordum ve bu beni tuhaflaştırıyordu. Çıldırtma kısmı değil, kırma kısmı. Onun etrafında şiddetli bir dürtü vardı ve nedeninden emin değildim. Bundan korkmam gerektiğinden de emin değildim.

Dik durdum ve gevşek saçlarımı başımın üstünden geriye, yüzümden uzağa doğru savurdum. Elimdeki fırçayı sıktım ve onun dikkatli gözlerle beni izlemesini izledim. Ağzı biraz açık kalmıştı ve pek de kızgın görünmüyordu. Ne düşündüğünü anlayamıyordum.

Kabloyu bırakarak bir kaşımı kaldırdım. "Kafanı kullan," diye emrettim. "Bir dahaki sefere gücü kes."

Kollarını transparan beyaz kazağının üzerinde kavuşturdu, altından beyaz bikini üstünü seçebiliyordum. "Burnunu her şeye sokmak için acele etmeseydin belki anlardım," diye hırladı çenesini yukarı kaldırarak.

Başımı salladım ve acı bir kahkaha attım. "Dün gece burnunu benim işime soktun.
Ben de sadece yardım etmeye çalışıyordum," dedim öfkeyle ve fırçayı saçımın arkasından geçirdim.

"Küçümseyerek ve bana kafamı kullanmamı söyleyerek mi?" diye karşılık verdi. "Bu tür bir yardıma ihtiyacım yok, Jax."

"Evet." Yüzüne baktım. "Sana yıllarca iyi davrandım ve bu bana ne kazandırdı? Sen uslu durmaya başla, ben de aynısını yapacağım."

"O zaman bana tepeden bakmayı kes!" diye bağırdı. "Aynen öyle!" Ben de arkamı dönerek homurdandım.

Fırçayı tekrar saçımdan geçirdim ve lastik bandı tekrar bağlayarak pencereden çıkmaya hazırlandım.

"Dur," diye inledi Juliet arkamdan. Etrafımda döndüm.

"Ne?"

"Sen..." Dudaklarını birbirine bastırdı ve ellerini yüzünde gezdirdi. "Saçlarını parçalıyorsun," diye ağzından kaçırdı. "Artık izleyemiyorum. Doğru düzgün taramıyorsun."

Gözlerimi devirdim ve pencereden dışarı çıkmak için döndüm. "Evet, saçımı nasıl tarayacağımı biliyorum anne."

"Otur," diye emretti ve arkamdaki mobilyaların hareket ettiğini duydum.

Ona döndüğümde, Tate'in masa sandalyesini odanın ortasına taşıdığını gördüm ve ağzım kurudu. "Neden?" diye sordum. Sesim ancak fısıltıyı aşarak sordum.

Sandalyenin arkasında duruyordu, omuzları gevşemişti ve tişörtü ile kot şortunun arasından sıkı karnının güzel bir görüntüsü ortaya çıkıyordu. Saçları dağınık bir topuz halindeydi, yüzü ince bir ter tabakasıyla parlıyordu ve makyajsızdı, belli ki arka bahçede yatıyordu

Dışarı. Ona dokunmak istedim. Bütün öğleden sonrayı yatakta, onunla, baş başa geçirmek istiyordum. "Sadece otur." Başını salladı, sesi sert ama sabırlıydı. "Lütfen?"

Gözlerimi kısmıştım. İstemiyordu... Omuzlarım çöktü ve gözlerim büyüdü. *Olamaz.*

Başımı salladım, nabzım boynumda zonkluyordu.

"Git zavallı çocuğa biraz yiyecek getir. Ben onunla kalacağım."

Hayır, hayır, hayır... O kadar sert ısırdım ki çenem ağrıdı. Kimse saçıma dokunmadı. Kimse dokunmadı.

"Jax, eğer saçını uzun tutacaksan, ona iyi bakmalısın." Sesi çok nazikti ve yaz yeşili gözleri sabırlıydı.

Yere baktım, birden kendimi yeniden beş yaşında hissettim. "Nasıl bakacağımı biliyorum o."

"Evet," diye iç geçirdi. "Doksan dokuz sentlik şampuan mı kullanıyorsun?" diye şaka yaptı. onu duydum.

Nasıl bu kadar hızlı vites değiştirebildi? Kızgındı ve şimdi saçımı mı taramak istiyor?

Dizlerimin bağı çözülmek üzereydi ve midem bulanıyordu. Babamın evinde olmak, yatağımda uzanmak ve kapalı yatak odamın kapısının altından diğer tarafta devam eden partiden gelen gölgeleri izlemek böyle bir şeydi. Birinin içeri girip girmeyeceğini merak ediyordum. Uyuyup uyuyamayacağımı merak ediyor ve gözlerimi kapatamayacak kadar korkuyordum. Neden kimsenin bana yardım etmediğini merak ediyordum.

Juliet benim için doğru kişi değildi ve yumruklarımı sıkarak kendime bunu hatırlattım. Beni yine güvensiz hissettirdi.

"Hayır." Boğazımdaki sıkı ağrıyı bastırmak için yutkunmaya çalıştım.

Gözlerini hafifçe kısarak kafası karışmış gibi baktı ve kendimden nefret ettim. Beni azdırıyor, etrafımda dolaştırıyor ve bu nadir durumlarda tatlı davrandığında onu geri çeviriyordum. Oturmak istiyordum. Bana dokunmasını istiyordum ve lanet olsun, gitmek istemiyordum!

Beklemeye devam etti ve yumruklarım bir şeylere vurma isteğiyle sıkıldı. "İnsanların saçıma dokunmasından hoşlanmıyorum, tamam mı?" Dürüst olmaya çalışarak açıkladım.

"O zaman neden uzun tutuyorsun?" diye sordu.

"Çünkü dokunulmasından hoşlanmıyorum," diye tekrarladım. "Bir stilist tarafından bile. Kafamı ya kazıtırım ya da uzatırım, ben de uzattım."

Şimdi, lütfen Tanrım, başka soru sorma.

Gözlerini kısarak bana baktı, düşünüyordu. "Dün gece sana güvenmemi istedin. Bunun tek yönlü bir yol olduğunu mu düşündün?" İki eliyle sandalyenin arkasına vurdu. "Sıra sende. Hadi gel."

Yutkundum, aynı şeyi hem istiyor hem de istemiyordum.

Kardeşimin ve Madoc'un sahip olduğu şeyi istiyordum. Birine yakın olmak istedim.

Kardeşimin Tate'i nasıl sevdiğini gördüm. Uzakta yürüdüğü ve onu göremediği halde ona nasıl gülümsediğini. Her zaman ona dokunmak için bir neden aradığını. Ve ona sarıldığında gözlerini nasıl kapattığını ve sanki okyanusun ortasında bir cankurtaran salı bulmuş gibi baktığını.

Madoc'u ve Fallon'u nasıl sevdiğini gördüm. Gözlerini ondan nasıl ayıramadığını. Ne zaman biriyle konuşmak, bir şeyler içmek ya da herhangi bir şey yapmak için uzaklaşmak zorunda kalsa, onun elini tutup sanki vücuduna bağlıymış gibi her yere sürüklemek zorunda kalışını. Bir konuşmanın ortasında durup onu nasıl da öpüyordu.

Juliet bana zarar vermez. Juliet bana zarar veremezdi. Kontrol bendeydi. Güçlüydüm. Güçlüydüm.

değerdi. Ve güçlüydüm.

Nefes verdim. Çok iyiydi. Sandalyeye doğru ilerledim. "Gömleğini çıkar," diye emrettim.

Kaşları havaya kalktı ve ben sandalyenin tam önünde dururken ellerini kalçalarına yapıştırdı.

Eğer savunmasız olmamı istiyorsa, o zaman dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım vardı. Bunu yapacağını düşünmemiştim.

o.

Ama sonra kollarını kavuşturdu, gömleğinin eteklerini avuçlarının içine aldı ve gömleğini üzerine kaldırdı başını kaldırarak, geniş göğüs dekoltesini sergilemek için ortasında bir delik bulunan beyaz askılı bikinisiyle pürüzsüz, altın tenini ortaya çıkardı.

"Ve saçlarını indir." Yüzümü eşit tuttum ama sesim derinleşti. Elimde değildi. Topuzunu açtı ve koyu kahverengi saçları omuzlarına döküldü.

Karnımdaki on tonluk ağırlık pantolonumun içinde tam bir ereksiyona dönüştü ve onu ve ateşli küçük vücudunu sandalyede bana binerken hayal ettim.

Yeterince iyi.

Boğazımı temizledim. "Sadece hızlı olmaya çalış, tamam mı?"

BÖLÜM 12

JULIET

Utanmazdım. Kesinlikle gurursuzdum ve bu adam her etrafımda olduğunda kızışmayı bırakana kadar kendimi kilitlemeliydim. Her seferinde.

Tate'in eski CD çalarının üzerinde bir tür çalar saat vardı ve yanlışlıkla bir düğmeye bastım ve sonra güç düğmesine bastığımda lanet olası şey kapanmadı. Birkaç kez. Sonra başka düğmelere basmaya başladım. Sonra sesi kıstım. Ve çevirdim. Ve çevirdim. Ve çevirdim. Ve hiçbir şey olmadı.

Sonra Jax tırmandı, uzun saçları yüzüne dökülüyordu ve süper ateşli vahşinin şımartılmış şehirli kızın kombinezonlarını parçaladığı aşk romanlarından birinin kapağından fırlamış gibi görünüyordu ve ben donup kaldım.

Donup kaldım ve gitmesini istemedim.

Bir eliyle sandalyeyi kaldırdı ve banyoya taşıdı. "Ne yapıyorsun?"

diye sordum. Onu takip ederek sordum.

Aynanın karşısına geçip oturdu. "Seni görebilmem gerek."

Beni görmek mi? Neden bu kadar korkuyordu? Kendi kendime düşündüm. Ama sorsam bile bana söylemeyeceğini bildiğim için sessiz kaldım.

Saçını yapmayı teklif ettiğim andan itibaren durgunlaştı ve korkmuş göründü ve Jaxon Trent ikinci kez benden uzaklaştı. İlki iki yıl önce dövmesi olup olmadığını sorduğumda olmuştu.

Arkasından yaklaştım, Tate'in küçük banyosundaki kocaman gövdesine bakıp gülümsememeye çalışıyordum ama aynadan bana bakan dikkatli gözlerine bir kez bakınca durdum. Sanki herhangi bir tehlike anında kaçmaya hazırmış gibi görünüyordu.

Ellerimi çıplak omuzlarına koyarak endişesini anladığımı göstermek istedim. Ben de tımar edilmekten hoşlanmıyordum.

"Son sınıfta bana özel ders vermen için bilerek bir sınavdan kaldığımı biliyor musun?" Saçını kahverengi lastik banttan nazikçe çekerken dikkatini dağıtmaya çalışarak ağzımdan kaçırdım - ofis malzemeleri bölümünden aldığınız, saç için berbat olanlardan.

Başımı kaldırdım ve yüzümü eşit tutarak tekrar gözleriyle buluştum. Beni bir şahin gibi izliyordu, aldığı ağır nefesler hâlâ rahatsız olduğunu açıkça belli ediyordu.

"Aynı matematik sınıfındaydık," dedim, elimdeki lastiği bırakıp parmaklarımı benimkinden daha uzun olan muhteşem siyah-kahverengi saçlarının arasından geçirerek. "Sabahları çocuklara özel ders veriyordun ve ben de seninle vakit geçirmek istiyordum, bu yüzden bana yardım etme ihtimaline karşı bir sınavdan kaldım."

Sandalyede arkasına yaslanıp biraz daha rahatladı ve dudaklarını kıvıran seksi küçük gülümsemeyle karnım çırpındı.

"Evet, ama yüzümde patladı," diye sinirli bir şekilde güldüm ve saçına biraz saç açıcı sıktım. "Annem öğrendi ve evde özel bir öğretmen tuttu." Soğuk buklelerini elimde tuttum, parça parça sprey sıktım. "Bu berbat bir şeydi. Bir ay boyunca haftada üç kez fazladan bir saat harcamak zorunda kaldım.

geçebileceğim bir sınav için. Utanç vericiydi."

Uzanarak fırçasını elinden aldım ve tüm saçları toplayarak aşağıdan yukarıya doğru hafifçe fırçalamaya başladım. Konuşmadı ve hikâyem hakkında yorum yapmamasına şaşırdım. Jax'in böyle bir şeyden zevk alacağını düşünmüştüm.

"Daha da utanç verici olan ilk öpüştüğüm erkekti," diye devam ettim. "Evet, erkek olduğunu sanmıştım ama değilmiş. O bir kızdı. On dört yaşındayken bir partide çok çocuksu görünen bir kızdı.

..." Aklının bende kalmasını sağlamaya çalışarak saçmaladım.

Saçlarını tararken ve şekillendirmek için biraz ürün sürerken ona hala içine sığabildiğim Barbie patenlerimden bahsettiğimde beni dinledi. Ona on sekiz yaşında ve tuvalete işemeden önce iç çamaşırımı çıkarmadığımı fark edemeyecek kadar sarhoş olduğum zamanı anlatırken gözlerini benden ayırmadı. Bir tarağın kenarını saçlarımın kenarlarında gezdirirken, saçlarımı örmek için ayırırken ve konuşmaya devam ederken her hareketimi takip etti.

Sırtındaki ter tabakasının arasından ve yumruklarıyla pantolonunun kumaşını sıkarak beni dinledi ve gözlerini bir an bile benden ayırmadı, sanki dünyanın en ilginç hikayeleriymiş gibi saçmalıklarımı dinledi.

Ve tüm bu süre boyunca kollarımı ona dolamak ve sarılmak istedim. Kendini güvende hissetmiyordu ve ben de bunun nedenini merak etmiyordum.

Sadece nerede olduklarını, bunu ona kimin yaptığını bilmek istiyordum, böylece onları b o ğ a z l a y a b i l e c e k t i m .

Uzanarak elimi onunkinin üzerine koydum, diğer elimle de çekmeceyi karıştırıp küçük şeffaf lastik bantlar buldum.

Ona bakmadım ve gereksiz yere dokunmadım. Sadece orada olduğumu bilmesini istedim.

Saçlarını at kuyruğu ve örgülü at kuyruğu şeklinde ördüğünü görmüştüm ama en sevdiğim stiller her iki kulağının üzerine üç küçük şerit ördüğü stillerdi, bu yüzden genellikle yaptığı geleneksel örgüler yerine kafa derisine üç örgü yapmaya karar verdim.

Her iki tarafa üçer sıra örüp lastik bantlarla sabitledikten sonra tüm bantları çıkardım ve her zamanki atkuyruğu şeklinde kafatasının ortasından geriye doğru çektim. Lastik bandı bükerek kalın siyah saçlarını geçirdim ve yumuşak, serin bukleleri avucumun içinde sıktım.

Uçuşan saçlarını toplamak için elimi kafa derisinde gezdirirken, gözlerini kapattığını görünce yavaşladım. Rahatlamış görünüyordu. Huzurlu. Belki de yatışmıştı.

Her şeyi yerinde tutmak için biraz saç spreyi sıktıktan sonra ellerimi tekrar omuzlarına koydum ve gözlerini tekrar açmasını bekledim. Bütün gün böyle kalabilirdi, umurumda bile değildi.

Onu gördüğümde derimin altında havai fişekler patladı ve göğsümde patladı. Birbirimize yakındık ve değişiklik olsun diye bağırmıyorduk. Kahretsin, çok güzeldi.

"Lisedeyken daha nazik olmadığım için özür dilerim." Sesim hırıltılı çıkmıştı ve gözlerini açtığında neredeyse karanlıkta parlıyor gibiydiler.

"Her sabah iPod'unla tribünde oturur ve sahaya bakardın. Hiçbir şeye bakmazdın. Her zaman ne yaptığını merak ederdim. Ne düşündüğünü. Beni korkutuyordun."

"Neden?" diye sordu, sesi sakindi. "Sana asla zarar vermezdim, Juliet."

Omuz silktim, buna nasıl cevap vereceğimden emin değildim. "Bilmiyorum. Liam güvenliydi sanırım. Beni kızdırdı ve duygularımı incitti ama hiçbir zaman derimin altına girmedi."

Liam beni hiç ağlatmadı. Beni unutması, bana saygısızlık etmesi, beni aşağılaması, bunların hepsi beni ağlattı. Ama onu başka bir kadın için kaybetmek hiç acıtmadı. Bu bir kayıp değildi. Ama Jax ...

Yutkunarak yere baktım. "Seni ilk gördüğümde anladım ki..." "Neyi biliyordun?"

Aynada onun gözleriyle karşılaştım. "Daha anlamlı olacağını."

Jax'in göğsü derin bir nefesle doldu ve bakışları ısındı. Sandalyesinden kalktı ve ani hareketiyle geriye sıçradım. Kafamı kaldırdığımda bana doğru ilerlediğini ve beni banyo duvarına doğru ittiğini gördüm.

"Jax-" Ama ben daha fazla bir şey söyleyemeden eğilip yanağımı avuçladı ve dudakları dudaklarıma yapıştığında midemde kelebekler büyük daireler çizdi.

İnledim, dili benimkiyle oynadı ve içime yayılan ve sonra bacaklarımın arasına doğru batan sıcaklıkla sarsıldım.

Kahretsin, kendini iyi hissediyordu.

Dudaklarımı daha fazla açtım ve onu öptüm, kollarımı boynuna doladım, parmak uçlarımda durdum ve vücuduna yaslandım. Kolu belimi çevreledi ve diğer eli doğrudan kıçıma gitti, beni ona daha sert bastırdı.

Bikini üstümün açıldığını hissettim ve o zaman boynumdaki ve sırtımdaki bağları çektiğini fark ettim.

Elimi uzatıp üstümü yakalamaya çalıştım ama o üstümü bedenimden ayırıp yere fırlattı.

"Jax, hayır." Endişeyle yüzümü buruşturdum. "Shane geri dönecek-"

"Durmamı mı istiyorsun?" diyerek sözümü kesti, beni kalçalarımın arkasından tutup kaldırdı ve vücuduyla duvara bastırdı. "Durmak yok," diye uyardı, meme ucumu ağzıyla kapatarak.

İnledim, gözlerimin geri kaymasına izin verdim. *Oh, kahretsin.* Yaptığı her şey merkezime doğru bir sinire çarptı ve uyluklarımı onun etrafında sıktım.

"Jax, lütfen," diye yalvardım. Bunu istiyordum. Ama hazır değildim.

"Lütfen ne?" diye alay etti, sert meme ucumu diliyle karıştırırken kavurucu nefesi beni titretti.

"Lütfen dur," diye nefes nefese kaldım, durmak dışında her şeyi yapmasını istiyordum. *Daha fazlasını.*

"Neyi durdurayım?" diye sordu, hâlâ beni öperken. "Bunu durdurmak mı?" Meme ucumun tamamını ağzına aldı, hızlı ve sert bir şekilde emdi ve sonra o şeytan mavisi gözleriyle bana bakarken dişlerinin arasından çıkardı. Onun emmesini ve bırakmasını, öpmesini ve sürüklemesini izlerken havayı içime çektim ve ona karşı gıcırdamaya başladım.

Beni biraz indirerek dudaklarımı dudaklarına bastırdı ve bizi yatak odasına götürüp beni yatağa yatırırken bana sıkıca sarıldı.

Öpüşmeyi kesti ve hissettiğim ani soğukluk karşısında keskin bir nefes aldım. Üzerime eğildi ve gözlerimin içine baktı.

Elinin tersiyle yanağımı kavradı, boynumdan aşağıya, sonra da gövdemden aşağıya doğru sürükledi ve dokunuşunun sıcaklığını vücuduma yaydı. Yanımdan geçip şortumun içine daldığında midem sarsıldı.

Parmağı içime girdiğinde sırtımı dikleştirdim ve inledim.

Gözlerini kapattı, sanki orada hissettiklerinden zevk alıyormuş gibi görünüyordu. "Tanrım," diye yemin etti dişlerini göstererek.

Aşağı indi ve şortumun düğmesini ve fermuarını açarken alt dudağımı dişlerinin arasına aldı.

Yüzünü tuttum ve onu tekrar öptüm. "Jax," diye nefes verdim, "durmanı istiyorum. Durmanı istemiyorum" -biraz güldüm- "ama ben..."

Düşüncelerim karmakarışıktı. Bedenim ne istediğini biliyordu. Onun için yanıp tutuşuyordum. Ama tek gecelik bir ilişki istemiyordum ve korkuyordum.

Onu memnun edemeyebilirim.

Alnını benimkine doğru eğdi. "Şşş," diye yatıştırdı. "Seninle sevişmeyeceğim, tamam mı? Hiçbir beklentim yok. Henüz yok. Sadece seni görmek istiyorum."

Bir an duraksadı, gözlerime baktı ve sonra parmaklarını jean şortumun ilmeklerine geçirdi ve bacaklarımı aşağı kaydırarak bikini altlarımı da beraberinde getirdi.

Serin hava bacaklarımın arasına dokundu ve gözlerini tenimin her santiminde hissettim. Ayağa fırladım, öpmek için yüzünü kavradım ve vücudumu örtmeye çalıştım. Ama o bunun için fazla zekiydi.

"Sana bakmak istiyorum," diye fısıldadı öpücükler arasında, beni yavaşça yatağa geri itti. "Benimleyken kendini güvende hissediyor musun?" diye sordu.

Ona baktım ve Jax'e güvenmediğimi hemen anladım. Tamamen değil.

Ama bana gülmeyeceğini de biliyordum. Güzel olduğumu düşündüğünü biliyordum. Ve benimle konuşurken her zaman gözlerimin içine baktığını da biliyordum.

Ben de başımı salladım.

"Annen bu odada değil, Juliet." Sesi düşünceliydi ama gözleri benimkilere yapışıp kalmıştı. Yanımdaki çarşafları sıktım.

"Jared Tate'i böyle görüyor," diye devam etti. "Madoc Fallon'u böyle görüyor. Ve ben de seni böyle güzel görmek için yıllar boyunca her kızı bir kenara atabilirdim."

Dudaklarımı yaladım, nefes alıp verdim, onu izledim ve sakin kalmaya çalıştım. Sözlerinin beni ne kadar etkilediğini görmesini istediğimden emin değildim.

Gözlerimi tutarak ayağa kalktı ve geri çekildi. iPod'u açıp Pop Evil'dan "Torn to Pieces" çalmaya başlamadan önce ne yaptığını merak etmek için sadece bir anım vardı.

Bedenim yatağa gömüldü ve rahatladığımı hissettim. Gürültü yardımcı oldu. Artık düşüncelerimi çok fazla duyamıyordum.

Arkasını döndü ve bana baktı. "Ağzıma almak için sabırsızlanıyorum, Juliet."

Davullar çalmaya başladı ve tüm vücudum kalbimdeki ve kulaklarımdaki çarpıntıyla gerildi. Ve ben hazırdım. Gülümseyerek doğruldum ve dudaklarımı dişlerimin arasına alarak ayağa kalktım. "Hayalimde," dedim kısık bir sesle, "ayaktaydım."

Ona doğru yürüdüm, iki kolumu boynuna doladım ve çıplak bedenimi onunkine yapıştırdım. Dudaklarım dudaklarını buldu ve dilimi yaz tadındaki sıcak ağzına kaydırdığımda vücudunun sarsıldığını hissettim.

"Çok güzel kokuyorsun," diye dudaklarına doğru nefes aldım. "Her yerimde istiyorum, Jax." Alt dudağını dişlerimin arasına aldım ve daha fazla ısırmadan önce onu öptüm. Aşağı uzanarak elimi kalçasının üzerinde kaydırdım ve pantolonunun içindeki sertliği ovaladım. Ne yaptığım ya da bunu ne kadar ileri götürmek istediğim hakkında hiçbir fikrim yoktu ama mesele de buydu, düşünmüyordum. Ve çok iyi hissettiriyordu.

Ellerim onu keşfetme dürtüsüyle karıncalandı. Her yerini. Onun ağzının benimkinde olmasını istediği kadar benim ağzım da onun üzerinde olmak istiyordu. Ve ben onun ağzından daha fazlasını istiyordum. Meme uçlarım onun sıcak göğsüne karşı sertleşti ve bacaklarımın arasındaki ısı havuzu, pantolonunun bana sürtünmesiyle doldu.

"Sen küçük bir pisliksin," diye alay ettim, ağzına doğru nefes

aldım. Ve kıyamet koptu.

Jax ağzını çekti ve kalçalarımı sert aletinin içine soktu. "Bunu hissediyor musun?"

alnını benimkine yaslayarak tehdit etti. "Beni zorlama Juliet, yoksa bir dakika içinde kendini güvende hissetmeyeceksin."

Elimden tutup beni yatağa doğru sürüklediğinde çenem düştü ve nefesimi tuttum. Öne doğru sallanarak Tate'in gri ve siyah yorganının üzerine devrildim, muhtemelen büyük, kötü köpekbalığından yengeç yürüyüşüyle kaçmak üzereymişim gibi görünüyordum. Jax yatağın ucunda durup bileğimden tutarak beni yatağın ucuna doğru çekerken öylece bakakaldım.

"Jax!" diye bağırdım. Ama çok geç kalmıştım.

İki elini belime koydu, hareket edemeyeyim diye sıkıca tuttu.

Sonra kendini bacaklarımın arasına indirdi ve dilini uzunluğum boyunca gezdirdi. Nefesim kesildi ve ağzım açık kaldı.

"Kahretsin, tadının güzel olduğunu biliyordum," diye nefes aldı tenime karşı.

Dilini düzleştirip kıvrımlarımdan klitorisimin t e p e s i n e kadar yavaşça yalamasını ve sonra dilini kaputun üzerinden girişime kadar sürüklemesini sadece izleyebildim. Yukarı ve sonra aşağı, tekrar yukarı ve sonra yavaşça aşağıya doğru. Klitorisimin dakikada bir mil zonkladığını hissedebiliyordum ve amım onun acı verici yavaş hızıyla sıkıştı. Yukarı ve sonra aşağı, yalıyor ve tadına bakıyordu ve avucumu kalçama vurarak haykırdım.

"Jax," diye mırıldandım ve gözümün kenarından bir damla yaş süzüldüğünü hissettim.

Bacaklarımı gevşeterek kalçalarımın daha da açılmasına izin verdim ve o hızını artırdıkça başımı yatağa doğru eğdim.

Zonkluyordum ve karnım, tenimden fışkıran sıcak su gibi sıcacıktı. Sırtımı dikleştirdim. "Asla durmanı istemiyorum," diye inledim.

Dişleri klitorisimi sıkıştırdı ve sırtım yataktan eğilirken saçlarını kafa derisinden yakaladım. Kan, kollarımdan ve bacaklarımdan sıvı ısı gibi akıyordu ve ellerimden birini serbest bırakıp göğsüme götürerek masaj yaptım.

"Tanrım, Juliet," diye homurdandı Jax amımın içinde. Beni izlediğini görmek için aşağı baktım. "Bunu yapmaya devam et," diye emretti.

Ben de itaat ettim.

Elimi göğsümün üzerinde ve meme ucumda yavaşça gezdirdim, vücudumun hissini ve onun beni izlemesini seviyordum. Her bir tüyüm diken diken oldu ve ne kadar canlı hissettiğime dair küçük bir gülümsemeyle yanaklarım ısındı.

Ama sonra klitorisimi ağzına aldı ve emdi.

"Oh," diye haykırdım, yeni bir ihtiyaç dalgası hissediyordum. "Jax, durma. Bu çok iyi hissettiriyor."

Elimle mememi sıkarak kalçalarımı dudaklarına doğru çektim ve diğer elimle başını orada tuttum. Sanki meyve emiyormuş gibi görünüyordu, dudakları beni çevreliyor ve beni ne kadar sert tattığıyla tenimi geriyordu. Körpe etimi dişlerinin arasından çekip çıkardı, ancak dikleşmiş yumruyu yeniden yakalayıp beni tekrar emdi. Göğsüm titrek nefeslerimle sarsıldı ve kalçalarımı yavaşça ona doğru yuvarlamaya başladım.

"Bebeğim, seni tatmama asla izin vermemeliydin," diye boğuldu, dilini klitorisimi yalamak için daldırdı ve sonra emdi, yaladı ve sonra emdi. "Bu gece sana boşalacağım. Yarın. Okulda. Hatta yemek masasında bacaklarını açtırıp yememi bile isteyebilirsin."

Gözlerimi acı dolu bir arzuyla kıstım, onun on iki ayak uzunluğundaki yemek masasında arkası yüksek bir sandalyede oturduğunu ve bacaklarımı onun için lanet olası bir yemek gibi açtığını düşündüm.

Vay anasını.

Zımpara kağıdı dudaklarımı yaladım. "Ben de seni ağzımda istiyorum."

Sonra dilini içime daldırdı ve ben başımı arkaya atarak yataktan fırladım.

"Jax, siktir!" Onun saldırısı altında kıvranarak çığlık attım. "Bu çok fazla!" "Juliet?" Bir yerden ismimin söylendiğini duydum ama umurumda değildi.

Jax'in saçlarını tutarak, onu aşırı ısınmış ve zonklayan klitorisime doğru tuttum, meme uçlarımın etinin çakıldadığını ve göğüslerimin hareketlerimle ileri geri sallandığını gördüm. Dilini içime daldırarak kasılmamı ve serbest kalmamı sağladı. Daha fazlasına ihtiyacım vardı. Ona ihtiyacım vardı.

Dilini amımdan dışarı çıkardı ve bir parmağını içime sokmadan hemen önce klitorisimi Fransız öpücüğüyle öpmeye başladı.

Başım yana düştü ve utanmaz olduğumu ya da Jax'in erkek arkadaşım bile olmadığını umursamadan soluk soluğa parmağını sikmeye başladım.

"Jax," diye inledim. "Aman Tanrım."

"Jax?" Birinin tekrarladığını duydum. "Juliet, iyi misin?"

Gözlerim birden açıldı ve yüzüm ateşle kızardı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, klitorisimi öperken Jax'in gülen gözlerine bakıyordum.

"Juliet?" Shane kilitli kapının diğer tarafından tekrar seslendi.

Jax eğlenen bir kaşını kaldırdı. "Hadi ama. Ne kadar vahşi olduğunu duysun. Bundan ne kadar zevk aldığını."

Parmağı içeri ve dışarı, ileri ve geri daldı. Çok iyiydi ve kaşıntı tam orada, kenarda asılı duruyordu. Neredeyse oradaydım. Dili yorulmak bilmiyordu, üzerime geliyor, beni yalıyor ve emiyordu. İçeri, dışarı, yala, tat, ısır.

"Ah," diye nefes nefese kaldım. "Oh, Tanrım!"

Sonra boşaldım, yorganı başımın üzerine çekerken karnımın altında şoklar patladı. Ona doğru sarsıldım, havayı emdim ve kalçalarımı parmaklarına doğru yuvarladım, bana vermesi gereken her şeye ihtiyacım vardı.

Daha fazla. Yutkundum ve bulanık gözlerle ona baktım.

Daha fazlasını istiyordum. Ondan daha fazlasını.

"Juliet!" Kapı tokmağı sallandı ve yatağın üstünden uyuduğum tişörtü kaptım.

Oturup ayağa kalktım ve Jax'i tam beni öpmek için kendine çekerken yakaladım. Bacaklarımın arasına diz çökerek yüzümü kavradı ve ağzımı kendine doğru tuttu. Yavaş ve tatlı.

Geri çekildi ve alnını benimkine doğru eğerek gözlerini kapattı. Kaşları birbirine kenetlenirken sessizce izledim ve sanki bir şeye üzülmüş ya da önemli bir şey düşünüyormuş gibi görünüyordu.

Geri çekildi, başını salladı ve bir iç geçirdi. "Kahretsin," diye mırıldandı, ancak fısıltıyla.

"Ne?" Sessizce sordum, aniden yanlış bir şey yapmışım gibi hissettim.

Elini saçlarının arasında gezdirerek, "Hiçbir şey," diye nefes verdi. "Ben sadece..." Tereddüt etti, gözlerini kaçırdı ve sonra tekrar bana baktı. "Gerçek olanın fanteziyi karşılayacağını hiç düşünmemiştim, anlıyor musun?" Gülümseyerek ağzının kenarını yukarı kaldırdı. "Umarım yaz eğlencesini seviyorsundur Juliet, çünkü daha yeni başlıyor."

Ayağa kalkışını, yatak odasının kapısını açışını ve Shane'in sersemlemiş yüzünün ve donmuş bedeninin yanından geçişini izledim.

Yaz eğlencesi mi? Dudaklarımdan muzip bir gülümseme geçtiğini hissettim. Demek tüm ipleri elinde tuttuğunu ve bana sahip olduğunu düşünüyordu.

Neredeyse homurdanacaktım.

BÖLÜM 13

JAXON

Atölye bezini yere attım ve çenemle Sam'e lastiği taşımama yardım etmesini işaret ettim. Lastiği çevirdi ve aksın üzerine kaldırdık.

Sadece birkaç saat önce Juliet'ten ayrılır ayrılmaz evim insan akınına uğramıştı ve hepimiz bu geceki yarışlar için hazırlanıyorduk.

Onlar buradaydı, başları kapüşonlarının altındaydı ama benimki hâlâ bacaklarının arasındaydı.

Tanrım.

Korn'un "Falling Away from Me" şarkısını açarak uzandım ve elimi kulağımın hemen üstündeki, örgülerinin hâlâ kafa derimi gerdiği saçlarımda gezdirdim.

Saçımı yaptığını hatırlayarak gülümsedim. Herhangi bir yerime çok uzun süre dokunmamıştı. Üzerime düşmemiş ya da beni okşamamıştı. Ve uzanıp elime dokunduğunda, sadece anladığını ve bu konuda konuşmak zorunda olmadığımı bilmemi istediğinde, gözlerimi kapatmış ve kendimi daha güvende hissetmiştim. Tımar edilmekten hoşlanmıyordum ama bana dokunması hoşuma gitmişti ve bunu tekrar yapmasına memnuniyetle izin verirdim.

Bugün benimle ilgilendi.

Peki ben ne yaptım? Bacaklarını ayırdım ve sanki bir fahişeymiş gibi onu yedim.

Onu hâlâ kızların istediği gibi bir randevuya, güzel bir akşam yemeğine ya da lanet olası bir parkta yürüyüşe çıkarmamıştım. Geçtiğimiz birkaç hafta boyunca onunla kavga ettim, onu tehdit ettim ve yalnız kaldığımız her an onu elime geçirmeye çalıştım. Onu ittim, yakaladım ve ona bağırdım.

Pisliğin tekiydim ve nazik değildim.

Sikeyim beni. Şakağımdan ter damlıyordu ve dışarıda yaz güneşinin altında vızıldayan böcekler müziğin sesini açmamı istiyordu. Tüm bu düşünceleri bastırmak için.

Yakınlaşmakla yaptığı hatayı fark ettiğinde beni ittiğini görecek kadar uzun kalmayacaktım, ama ne zaman uzaklaşabileceğimi düşünsem, meydan okuması ve mücadelesi beni geri çekti.

"Kahretsin!" Sam havladı, düşürdüğümü fark etmediğim lastiğin benim tarafımdan tutularak yere sürükleniyordu.

Saçlarımı başımın tepesinde birleştirdim ve alet kutusunu duvara vurarak arkamı döndüm. Aletler içeride birbirine çarptı, bazı çekmeceler dışarı fırladı.

"Um," Sam'in girişimini duydum. "Çok mu abarttın?"

Şaşkın ifadesini görünce arkamı döndüm ve titrek bir kahkaha attım. "Kusura bakma. Kafam meşgul dostum."

"Ne zamandan beri?" diye mırıldandı, lastiği tekrar kaldırmak için eğilirken. "Bana Jared'i ilk kez o zaman hatırlatmıştın."

"Evet," diye homurdandım, onunla birlikte lastiği kaldırmak için eğildim, "bunun nesi yanlış?"

Dişlerini sıkarak ağırlıkla mücadele etti. "Eğer kasırga sensen hiçbir şey yok," diye şaka yaptı. "Yoluna çıkan her şey yok olur."

Tamam. Sağlam nokta.

Telefonum cebimde titredi ve lastiği dingiline kaydırırken sert bir nefes verdim.

Telefonuma baktım, Jared'in adını gördüm ve elimi yüzüme sürdüm.

Harika.

"Ne?" Beni yine o lanet yasaklama emri konusunda rahatsız edeceğini bilerek cevap verdim.

"Tanrım," diye yemin etti. "Bu yaz kıçına ne girdi senin? Seni ne zaman arasam şirretleşiyorsun."

"Hiçbir şey. Senin dışında herkese karşı iyiyim."

"Çok hoş," diye karşılık verdi. "Seni önemsediğim için beni dava et."

"Bana zorbalık yapmak daha doğru." Garajdan çıktım, garaj yolumdaki yarım düzine erkek ve kız arkadaşlarından uzaklaştım.

"Komik," dedi. Sesindeki sahte mizahı duyabiliyordum. "Peki, senin neyin var?"

Dudaklarımı sıktım. "Hiçbir şey," diye yalan söyledim. "Sadece meşgulüm."

"Her zaman meşgulsün." Tereddüt etti. "Ve konuşmamız gerek." "Şu an iyi bir zaman değil."

"Babam yakında hapisten çıkacak," diye atıldı. "Konuşmamız gerek."

Telefonu elimde sıktım ve sesimi sakinleştirdim. "Uzaklaştırma emriyle ilgili cevabım değişmedi."

Babamın uyuşturucu bulundurma ve çocuk istismarı suçlarından aldığı cezanın bitmesine daha üç yıl vardı ama iyi halden ve uyuşturucu ticaretindeki iki eski tanıdığını ihbar etmesinden dolayı cezası azaltılmıştı. Jared annesinin yeni kocasıyla -Madoc'un babasıyla- babamız hapisten çıktığında bir uzaklaştırma emri çıkarttırmak için konuşuyordu. Thomas Trent'i babamızdan uzak tutmak istiyordu. Onu, annesini ve Tate'i. Ben ise babamı karşıladım.

Onunla yüzleşmek istiyordum ve içeride onunla ilgili olup biten her şeyden haberdar olmamı sağlayan bir bağlantım vardı. Arkadaşları, ziyaretçileri ve düşmanları.

"Cuma günü evde olacağım ve işimizi halledeceğiz." Bana söylüyordu, sormuyordu.

Öfke tüm bedenimi ısıttı ama onunla tekrar tartışmak istemedim. O çok uzaktaydı ve ben onu seviyordum.

Ama artık durması gerekiyordu.

Madoc'un GTO'su Tate'in evinin önüne yanaştı ve ben de bakışlarımı kısarak hemen arkasında kırmızı bir Nissan 370Z'nin aniden durduğunu gördüm.

Jared kulağıma bir şeyler söylüyordu ama ben onu duyamıyordum. Madoc neden Tate'in evindeydi? Ve bu kimin Nissan'ıydı?

Madoc ve Fallon arabadan çıktılar, ardından Nissan'ın sürücüsü geldi; lacivert kargo şortu, pahalı görünümlü bir tişört ve parmak arası terlikleriyle Madoc'a çok benzeyen uzun boylu sarışın bir yuppie.

Tanrım. Tate'in yürüyüş yolunda yürüyorlardı. Neden Tate'in yolundan yürüyorlardı?

Madoc bana doğru gelirken ve Fallon ile yuppie Tate'in kapısına doğru ilerlerken Jared'in telefonunu kapattım.

"N'aber?" Çenemi Madoc'a doğru salladım ve her zamanki gibi elini sıktım. "Yok bir şey," diye cıvıldadı masumca.

"Saçmalamayı kes. One Direction'ın orada ne işi var?"

Güldü. "Northwestern'den arkadaşımı mı kastediyorsun?" *Pislik bundan zevk alıyor.* "Adı Adam Larson. Şehre ziyarete geldi. Fallon ve ben K.C.'yi karnavala götüreceğiz ve düşündük ki..."

Ama dinlemeyi bırakmıştım.

Madoc'un etrafına bakarken Juliet'in Shane'le birlikte ortaya çıktığını gördüm ve Fallon hepsini tanıştırıyor gibi görünüyordu.

Juliet elini uzatarak onun elini sıktı ve gülümsediğini gördüm.

Telefonum avucumun içinde çatladı ve gözümü kırpıştırarak kasasını parçaladığımı görmek için kaldırdım.

Sikeyim.

"Tüh," dedi Madoc, çatlayan telefonuma bakıp gülerek. "Birileri çıldırmış."

Başımı salladım. "Neyin peşindesin sen?"

Savunmak için ellerini kaldırdı. "Hiçbir şey yapmadım. Dün gece partide olanları gördüm ve artık ilgilenmediğini anladım. Adam iyi bir adam. Sadece K.C.'nin Fallon ve ben karnavaldayken kendini üçüncü teker gibi hissetmesini istemedim."

"Kuzeni var," diye homurdandım sıkılmış dişlerimin arasından. "Nasıl üçüncü tekerlek olabilir ki? Ve onun adı Juliet. Ve onu kızımın yakınında istemiyorum!" Yüzüne vurdum.

"Hmm..." Birkaç saniye bana baktı ve merdivenlerden inen herkese bakmak için döndü. Juliet bana baktı, biraz rahatsız görünüyordu, sonra arkasını dönüp *Adam'*ın ona kapıyı açmasına izin verdi.

Çok seksi görünüyordu ve gözlerini tekrar görmek istiyordum. Fallon'un özel tişörtlerinden biriyle yıpranmış kot şort giymişti. Önünde siyah Def Lepperd logosu vardı ve pürüzsüz, bronzlaşmış sırtı, sırtı boyunca yatay olarak uzanan yirmi kadar yarıktan dışarı bakıyordu. Ayrıca uzun küpeler de seçebiliyordum - sanırım tüyler. Saçları düzleştirilmişti, makyajı onu parlatıyordu ve ellerim o bacakları istiyordu.

Ve başka bir adamla gidiyordu.

Madoc bana bakmak için geri döndü. "Eğer senin olduğunu bilseydi, o arabaya binmezdi."

Orospu çocuğu.

"Jared'in Tate'e saldırması sekiz yıl sürdü," diye meydan okudu. "Sende daha fazla oyun var sanıyordum."

Gözlerini kıstı, demek istediğini anladı ve uzaklaşmadan önce ellerini ceplerine soktu. Shane, Fallon'la birlikte Madoc'un arabasına bindi ve bu da Juliet'in o adamla yalnız kaldığı anlamına geliyordu.

Ve hepsinin hızla uzaklaşmasını izledim.

Yumruklarımı sıktım ve anahtarlarımı almak için cebime uzandım.

"Sam." Çalışma masasından tişörtümü aldım. "Herkes gittiğinde kapıyı kilitleyebilir misin? Bir süreliğine dışarı çıkmam gerekiyor."

Başını salladı. "Tabii. Nereye gidiyorsun?"

Onu görmezden geldim, Madoc'un sözleri hâlâ havada asılı duruyordu.

"Eğer senin olduğunu bilseydi, o arabaya binmezdi."

Hayır, diye düşündüm. Benim olduğunu biliyordu ve o arabaya binmemeliydi.

BÖLÜM 14

JULIET

Seni elime geçirdiğimde...

Shane ve Fallon'a tehdit mesajımı gönderdim ve telefonumu çantama geri koydum.

"Tuzağa düştüyseniz özür dilerim." Adam arabayı sürerken bana özür dileyen bir bakış attı. "Bu benim fikrim değildi."

"Eminim." Fallon'u çok iyi tanımıyordum ama yine de bunun daha çok Madoc'un fikri olduğu izlenimine kapıldım.

"Ama biraz memnunum." Bana dürüst bir sırıtış fırlattı. "Gelip beni dövecek bir erkek arkadaşın olmadığı sürece sorun yok."

Titrek bir nefes aldım, hemen Jax'i düşündüm, Liam'dan yeni ayrıldığım için bu garipti. Adam "erkek arkadaş" dediğinde Liam'ı düşünmem gerekmez miydi?

"Hayır," diye aceleyle çıktım. "Erkek arkadaşım yok."

"Güzel." Koltuğunda rahatladı, Jax gibi erkek gibi davranıyordu. Ama o kadar da iyi yapamıyordu. Adam'ın vücudu uzun değildi ve boşluğu aynı şekilde doldurmuyordu. Arabası daha kompakttı ve Jax'in Mustang'i titrediğinde hissettiğim gibi kalçalarımın titrediğini hissetmiyordum. vücudumun altında.

Adam'ın arabası eğlenceliydi. Jax'in arabası bir tehditti.

Aman Tanrım. Neden onları karşılaştırıyordum ki? Jax bana hiçbir söz vermiyordu. Ve Adam sadece birkaç günlüğüne buradaydı.

Bana göre ikisi de müsait değildi ve ben serbest bir ajandaydım.

Karnavalda iyi eğlenceler, Juliet.

Fuar alanına girdik ve Madoc'un arabasının hemen yanındaki çimenlik alana park ettik.

Arabadan iner inmez gülümsedim.

İlçe panayırları kasabanın Loop'tan çok da uzak olmayan panayır alanında düzenleniyordu ve bugün muhtemelen gelmek için en iyi gündü. Öğleden sonra olduğu için, sıcaklık şimdiden yüz dereceyi zorluyor olmalıydı ve ben şimdiden yapış yapış olmuştum. Bazıları b u n d a n nefret ederken, ben bayıldım.

Uzaktaki bulanık ışıklar kırmızılar, yeşiller, sarılar ve mavilerden oluşan muhteşem bir parıltı yayıyor ve karnaval hayatının sesleri kalın, sıcak havayı doldurarak gülümseme isteği uyandırıyordu.

Seksenlerin müziği ucuz hoparlörlerden çıtırdıyor, biniciler hız trenleri onları havada savururken çığlık atıyor ve interkomlar halka atma ve ördek havuzunun son kazananlarının isimlerini çalarken, balon ve dart oyununun keskin patlaması kulaklarımı kesiyordu.

Mide bulandırıcı derecede tatlı pamuk şekerle karışık sıcak kek kokusunu içime çektim ve yüksek çimlerin arasından girişe doğru ilerlerken şortumun paçalarını iki yanıma sıkıştırdım. Güneş omuzlarıma vururken ve sırtımdan aşağı ter damlarken dudaklarımı yaladım ve havadaki kiri tattım.

Ucuz karnavallar pek çok insanı iğrendirirdi. Pis ve haraptılar.

sapkınları cezbetti.

En azından annem bana böyle söylemişti.

Buraya gelmesinin tek nedeni bir stantta çalışmak, insanları Bahçe Kulübü, Rotary Kulübü ya da o yıl desteklediği seçim adayı için kaydetmekti.

Yine de bunun bir parçası olmayı hiç istemedim. Fuar alanındaki klimalı eski ziyafet salonunda sıkışıp kalmayı hiç istemedim. Dışarıdaki atmosferde tamamen çiğ bir şeyler vardı. Ter, sıcak ve kir.

Bunu açıklayamazdım ve bundan hep utanırdım ama burada kendimi ilkel hissederdim. Karnavalı severdim. Annemin nefret ettiği tüm nedenlerden dolayı.

İçeri girerken, kapanışa kadar istediğimiz kadar binmemize izin verecek bilezikler satın aldık ve sonra yemek için gittik.

Fallon çantasını karıştırırken, "Sosisli sandviç," diye emretti.

Madoc arkasından yaklaşıp boynunu emdi. "İştahını sakla. Daha sonrası için bir ayak uzunluğum var."

"Ugh." Onu itti ama yine de gülümsedi.

Ben sırıttım, Madoc güldü ve Adam ile Shane bilekliklerini takmak için birbirlerine yardım ediyorlardı.

İmtiyaz standında çalışan kıza döndüm. "Vişneli dondurma istiyorum, lütfen." Ve kaşlarımı Shane'e doğru kaldırdım. "Sen mi?"

"Sosisli de var!" Adam'ın bileğindeki bandı bağlarken zar zor başını kaldırıp

baktı. "Adam? Bir şey ister misin?" Madoc sordu.

"Yok, ben iyiyim."

Ödemeyi yaptık, yemek yedik ve olan biten her şey hakkında sohbet ettik. Shane'in henüz başlamadığı üniversite kariyeri için bölümünü yeniden değiştirmeye yönelik parlak fikri. Fallon hangi piercingi yaptıracağına karar vermeye çalışıyor, Madoc da elini bacaklarının arasına sokarak neresini deldirmesini istediğini göstermeye çalışıyordu. Adam vegan diyetlerle ilgili son araştırmalardan bahsediyor.

Ve son yirmi dört saat içinde ne kadar hızlı düştüğümü düşünmemeye çalışıyordum.

Annemi tehdit etmiştim, Jaxon Trent'in parmaklarını ve dilini içime sokmasına izin vermiştim ve şimdi sonbaharda üniversite için nereye gideceğimden emin değildim, çünkü Sandra Carter'ın üniversite fonuma erişimime izin vermeyeceğine hiç şüphe yoktu.

Ben de güldüm.

Gülümseme dudaklarıma yayıldı ve herkes sohbet ederken tenim yüzeyin hemen altında uğuldadı ve ben gülmeye devam ettim.

Başım öne eğildi ve karnım karıncalandı.

"Um... ," diye başladı Shane. "İyi misin?"

Ona baktım, gözlerim mutluluktan bulanıklaşmıştı. *Evet. İyi değil. İyi sayılır. İyi hissediyorum. Ama iyi değil. Harika değil mi?* Onların geniş gözlü ifadelerine gülümsedim.

"K.C.?"

Ve sonra gülümsemem soldu.

Durdum, annemin birkaç adım ötede durduğunu ve bir tepsi börek taşıdığını gördüm.

İnce, lavanta rengi bir yazlık elbise ve yüksek topuklu ayakkabılar giymişti, saçlarını kıvırıp arkadan at kuyruğu şeklinde bağlamıştı ve kesinlikle tertemiz görünüyordu. Birdenbire terli tenimin her santimetresinin farkına vardım.

Gözlerinin beni boydan boya taradığını, görünüşümü incelediğini gördüm ve sonra gözleri kurşun gibi kısıldı. Dönüp uzaklaşmadan önce hiçbir şey söylemedi.

ziyafet salonuna.

Orada durup ona baktım ve aklından neler geçtiğini anlamaya çalıştım. Benden gerçekten bu kadar nefret ediyor muydu?

Madoc ve Adam önden yürüyordu ama ben yanımdaki Fallon ve Shane'e döndüm. "Uygunsuz görünmüyorum, değil mi?" diye sordum.

Fallon'ın ağzının köşesi yukarı kalktı. "Nasıl hissediyorsun?"

Yüzümü gıdıklayan bir eğlenceyle aşağıya baktım. Özel bir şey giymiyordum, ama sırtımdaki yırtmaçlarla hafifçe transparan ve müstehcen bir kıyafetti. Üç korkunç *S*.

"Gürültülü," diye itiraf ettim. "Gürültülü hissediyorum. Sanki herkes beni duyabilirmiş gibi." "Ama rahat?" diye bastırdı.

Başımı salladım. *Evet.*

"O zaman bu yeterince iyi," diye karşılık verdi. "Kendi kurallarını kendin koyuyorsun, Juliet. Kızlar başkaları için giyinir. Kadınlar kendileri için giyinir."

Ve bunlar uzun zamandır duyduğum en doğru sözlerdi.

Vücudumun farkında olmayı seviyordum.

"Peki, ne olacak?" Shane parmaklarını saçlarında gezdirerek saçlarını bir yana savurdu. "Gravitron mu, Tilt-A-Whirl mü, yoksa Kamikaze mi?"

Etrafa bakındım ve perili bir eğlence evi gördüm. Suçlu zevkim.

"Şu." Ön girişinde ağzı açık kocaman bir ejderhanın oturduğu küçük depoyu işaret ettim. Buraya geldiğim her yılın vazgeçilmeziydi. Ejderhanın nefesinden geçip depoya/dönüştürülmüş lunaparka giriyor ve her zamanki karnaval eğlencesini yaşıyordunuz.

Ben önden gidiyordum, Shane ve Fallon arkamda kıkırdarken Adam ve Madoc su tabancası oyunuyla geride kalıyordu.

Karnavalın parlak kokuları ve seslerinden ayrıldık ve ejderhanın ağzından geçerken vücuduma çarpan rüzgârla nefesim kesildi. Fanlar çeşitli yönlerden eserek bacaklarım, karnım ve kollarımdaki hafif ter tabakasını soğuttu ve sis makinesi ayaklarımın etrafında yumuşak bulutlar yuvarladı.

Etrafıma bakındım, karanlığı içime çektim, kirin ve derinliğin sıcak kokusunu içime çektim. Bir tür bodrumda olmak gibi.

Popsicle'ın suyu elime damladı ve gözümü kırpıştırarak aşağı baktım ve elimdeki tatlı kırmızı yapışkanlığı yaladım.

Tavan çöktü, yükseldi ve eğlence evine girdik.

Şeffaf plastik panellerden oluşan labirentin içinden geçerken görmediğim duvarlara çarptım ve orada olduğundan emin olmak için elimi uzatmak zorunda kaldığım dönüşlerde güldüm. Dondurmamı emerek köprüden, dönen fıçıdan ve yanından neon karnaval maskelerinin geçtiği tahtadan yalpalayarak geçtim. Dengemi kaybetmiştim ve kahkahalarımı bastırmak için dudağımı ısırdım. Hangi yöne döneceğimi ya da hangi yolun yukarı olduğunu bilmemek hoşuma gidiyordu.

Gözlerim her yerde gezindi, tüm manzaraları seyrettim ve turun perili ev kısmına doğru ilerlerken acele etmedim.

Buzlu şekerimden bir parça ısırarak geniş odanın etrafındaki farklı vitrinlere doğru ilerledim. Işıklar yumuşak bir parıltı yayıyordu ve çıplak ağaçlar, gargoyleler ve zombilerle süslenmiş küçük oyun evleri neredeyse Cadılar Bayramı gibi hissettiriyordu.

Neredeyse. Eğer sıcak olmasaydı.

Uzaktan kahkahalar duydum ve yalnız olduğumu görmek için başımı mezarlık manzarasından başka yöne çevirdim.

Dondurmayı indirdim, dudaklarımı yaladım ve gözlerimi etrafımda gezdirdim. Shane ve Fallon neredeydi? Eğlence evi meşgul değildi. Hiç olmadı ama...

Kalp atışlarımın daha da hızlandığını hissettim ve duyularım yüksek vitese geçti. Burası karanlıktı, yalnızdım ve ...

Evet. Köşeyi döndüm ve merdivenleri tırmandım. Eğer doğru hatırlıyorsam, sizi en alt kata ve çıkışa götüren bir kaydırak vardı.

Sarmal merdivenden koşarak çıktım, karnaval aynaları sırasının yanından hızla geçtim, dışarıya açılan tünel kaydırağa doğru fırlarken parmak arası terliklerimle toz ve kiri tekmeledim.

Ama başaramadım.

Biri kolunu belime doladı ve kulağıma hırlarken çığlık attım, "Durmak yok dediğimde şaka yaptığımı mı sandın Juliet?" -sıcak nefesi tenimi kavurdu-

Jax.

Sert göğsü sırtıma bastırdı ve gözlerimi kapattım, aynı anda hem güvende hem de tehdit altında hissediyordum.

Kalbim göğüs kafesimde gümbürdedi ve göğsüm yandı. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Dondurma çubuğunu parmaklarımın arasına sıkıştırarak, meyve suyunun aşağı dökülmesini umursamadan sordum.

Dilini boynumun altından kulağıma kadar gezdirdi ve lobumu dişlerinin arasına aldı. "Bilmiyorum." Sesi şakacı geliyordu. "Durmamı ister misin?"

Başımı çevirdim ve dudaklarımızın arasındaki hava sıcaklıkla doldu, sonra başını kaldırdı, parmaklarını saçlarımın arasından geçirdi ve ağzımı kendi ağzıyla kapattı. Tarçın dilime dokundu ve dudaklarımı onunkilere bastırarak dilimi yalamak için dışarı fırlattım.

Sonra ağzı benimkini terk etti ve dizlerinin üzerine çöküp şortumu açmak için uzanıp iç çamaşırımı ve her şeyimi aşağı çekip dişlerini etime geçirdiğinde gözlerimi kırptım.

"Jax!" Bağırdım.

Aman Tanrım! Halkın içindeydik! *Kahretsin!*

Belimi tuttu, belimi ve kıçımı öptü ve ısırdı.

İnledim, bacaklarımın arasında lanet bir cehennem yanıyordu. "Jax, Tanrım," diye inledim. "Biri içeri girebilir."

Ayağa kalktı, beni kollarına aldı ve duvara doğru taşıdı, şortumu tozlu zeminde bir yığın halinde bıraktı.

Beni tekrar ayaklarımın üzerine dikerek aşağı uzandı ve gömleğimi başımın üzerine kaldırdı.

Hâlâ düz paçalı, siyah pantolonunu giyiyordu; pantolonu alçaktı ama siyah bir kemerle sabitlenmişti. Ancak tişörtünü çıkarmıştı ve tişört arka cebinden sarkıyor, hareket ettikçe bacağına doğru sallanıyordu.

Tepemde durarak, sanki bir cüretmiş gibi aşağıya baktı. "Kimse içeri girmeyecek." Elini göğsümde düzleştirdi ve yavaşça aşağıya doğru indirdi, göğsümü yoğurmak için durdu ve gözlerimi kapattım, parmaklarının arasına alırken başımın geriye düşmesine izin verdim.

"Buzlu şekerin eriyor." Sesinde biraz mizah vardı. Sonra elimi kaldırıp dondurma çubuğunu sıyırmasını ve tüm parmaklarımı tek tek yalamasını gözlerim fal taşı gibi açılarak izledim.

Elini indirerek meme ucumu ağzının içinde döndürdü ve ben de yaşadığım şokla dişlerimin arasından bir nefes çektim. Zaten sert olan meme uçlarım daha da büzüldü ve aşağıdaki bunaltıcı sıcak dalgasıyla tezat oluşturan ağzındaki soğuk meyve suyu midemde güzel bir kasırga yarattı.

"Hoşuna gitti mi?" Sesi şaşırmış gibiydi. "Eminim buna bayılacaksın."

Omuzlarını kavradım, dondurmayı bacaklarımın arasından geçirip yarığım boyunca kaydırırken tırnaklarımı geçirdim.

İnledim. "Sen küçük bir pisliksin." Ama lanet olsun, hoşuma gitmişti. "Lütfen dur," diye yalvardım.

Dudaklarını dudaklarıma gömdü, çıplak göğüslerimizi birbirine yapıştırdı ve ben de onu sanki yiyeceğim son yemekmiş gibi öptüm. Onu yakınımda tuttum, ona doğru ilerledim ve kalçalarımı hâlâ orada tuttuğu buzlu şekerin içine doğru yuvarladım.

Kahretsin, onu istiyordum.

"O adamın sana dokunabileceği fikrinden nefret ediyordum." Popsicle'ı kıvrımlarıma sokup çıkardı.

Oh, Tanrım. Gözlerimi sıkarak kapattım. Çok iyi hissettirdi.

Başımı salladım. "Bana dokunmadı," diye nefes nefese kaldım. "Endişelendiğin şey bu mu?" Kalçamı yoğurmaya ve buzlu şekerle uğraşmaya devam ederken soruyu duymazdan geldi. "Jax," diye fısıldadım dudaklarına. "Düşündüğüm tek kişi sensin."

Bir de baktım ki buzlu şeker gitmiş, Jax bacaklarımın arasına girmiş, tenimde eriyen kırmızı suyu yalıyordu.

"Oh, Tanrım." Saçlarını kavradım.

Dudakları klitorisimi emdi ve beni yerken bir bacağımı omzunun üzerinden sallamasına izin verdim.

Arkamdaki duvarın toprağı sırtıma saplandı ve sertçe nefes aldığımda sıcaklık burun deliklerimi yaktı.

"Jax, çok sıcak." Saçlarım boynuma ve yüzüme yapışmıştı. "Bebeğim..." Saçlarını daha sert yumrukladım, bana istediğimi vermezse lanet suratını dağıtmaya hazırdım.

Klitorisimi, kıvrımlarımı, kalçamla birleştiği yeri öptü.

"Terin ..." Dilini çıkarıp kalçamı ve karnımı yaladı. "Kahretsin, seninle oynamak çok eğlenceli."

Yutkundum ve bacağımı indirdim. At kuyruğunu kafa derisinden tutarak gözlerini benimkilere dikmeye zorladım. "Oyun oynamayı bıraktım."

Gözlerim yanıyordu ve bunun amımın zonklamasından mı yoksa gözlerinin, dilinin ya da lanet olası meydan okumasının beni çığlık atmaya hazır olduğum kadar sert ve sıkı bir şekilde büktüğünü bilmekten mi kaynaklandığını bilmiyordum.

"Lütfen. Becer beni," diye fısıldadım. İçimden akan ıslaklığı hissedebiliyordum. Artık hazırdım. Buna ihtiyacım vardı!

Gözleri parladı ve hayatında ilk kez sersemlemiş görünüyordu.

Göğsü sessizlik içinde inip kalktı ama santim santim yükselerek üzerimde durdu. Ellerim göğsüne düştü ve kemerini çözerken gözlerini tuttum. Saçlarını kulağının üstünden geriye doğru düzelttim, prezervatifini çıkarıp pantolonunu yere bırakırken üzerindeki lastik ve yağ kokusunu aldım ve her şeyi tekmeledim.

Ve hatta gözlerini tuttum, prezervatifi düzeltip beni kaldırdığında, bedenimi arkamdaki çelik duvara bastırdığında nefesimi içime çektim.

Boynundan sarktım, meme ucu halkaları göğüslerimi okşarken ve dudakları dudaklarıma yapışırken başım geriye düştü.

"Seni istiyorum," diye fısıldadım. "Tenimde terini, ağzımda dilini ve içimi dolduran aletini istiyorum. Jax, ben seninim," diye mırıldandım, boğazım kurumuştu. "Ben sadece senin oldum."

Boynumu tuttu, dudaklarıma sert bir öpücük kondurdu ve ben de tüm gücümle karşılık verdim.

Ve aramıza uzanıp girişime ve bedenime doğru ilerlediğinde, dudaklarımı onunkilere öyle sert bastırdım ki dişlerinin beni kestiğini hissedebiliyordum.

"Oh, Tanrım," diye inledim ve nefes nefese kaldım, gözlerim kapandı ve o içime girerken tüm vücudum titredi, sıcak santim santim.

"Ah," diye inledim, hareketsiz kaldım ve onun beni gerdiğini hissettim.

Çelik kalınlığı daha da derine inerken yakıcı sıcaklık rahmime ve kalçalarıma yayıldı ve iki elimle Jax'in boynunu kavrarken başımın geriye düşmesine izin verdim.

Birleştik ve ben yanıyordum. Ve

artık onun olmuştum.

BÖLÜM 15

JAXON

Yolun geri kalanını içine kaydırdım, vücudunun sertleştiğini ve benim için açılırken rahatladığını hissettim.

Yüce İsa.

Kalçalarımı yavaşça geri getirerek ve sonra onun sıkı sıcaklığına geri kayarak hafifçe çıktım.

"Siktir, çok iyi hissediyorsun." Kaygan amcığı sikimi sarmış, bir eldiven gibi tutuyordu ve kendimi yavaş gitmeye zorlayarak kalçalarını sıktım.

Durmalıydım. Halkın içindeydik ve durmalıydım ama yapamadım.

Ciğerlerim ağrıyordu, çünkü nefes alamıyordum ve yüzümü boynuna sakladım, her yerinde yazılı olan tatlı acıyı görebileceğinden emindim.

"Tanrım, bebeğim," dedim acı dolu bir sesle. "Çok sıkı. Ve çok ıslak." Ve inledim, yavaşça içine geri battım ve kıçını parmaklarımla kavradım.

"Jax?" Başını tekrar dikleştirdi ve dudaklarını ıslattı. "Ben oyuncak bebek değilim," diye nefes nefese yalvardı bana. "Kırılmayacağım, bu yüzden kendini tutma. Ben hazırım."

Titrek bir kahkaha attım, sıcak tenini emerken sırtımdan aşağı ter boşaldığını hissettim, sesini duyurmakta bu kadar iyi olması gerçekten hoşuma gitmişti.

Doğrulurken, iyi tuttuğumdan emin olmak için onu yeterince kaldırdım ve duvara bastırdım. "Umarım spor yapmışsındır," diye uyardım. "Bunun için dayanıklılığa ihtiyacın olacak."

Kolları boynuma dolandı ve onu istediğini bildiğim şekilde becermeye başladığımda yüzü benimkiyle yanak yanağa oturdu.

Kulağımdaki ağzı işkence gibiydi, inlemeleri ve çığlıkları etrafımızı sarmıştı ve dudaklarımı onunkilere gömdüm, tüm çığlıklarını yedim. Hepsini istiyordum. Bana vermek zorunda olduğu her şeyi. Ağzımdaki inlemelerinin ve sızlanmalarının boğazıma doğru titreştiğini hissetmek acayip bir duyguydu.

Kalçalarım onunkilerin içinde yuvarlanırken, içimde yanan sıcaklık ve çılgınlık tenimi ürpertti.

Sert meme uçları göğsüme sürtünüp duruyor, uzun siyah-beyaz tüylü küpeleri omuzlarını okşuyor, parlayan teni ve minyon yapısıyla... Beni öldürüyordu. O kadar güzeldi ki canımı yakıyordu.

"Jax," diye nefes nefese dudaklarıma yapıştı ve başını geriye doğru eğerek bana baktı. Bayılmasına iki saniye kalmış gibi görünüyordu. "Ne yaptığımı bilmediğim için özür dilerim," dedi titrek bir sesle. "Senin için iyi olmak istiyorum."

Ve kaslarımı esneterek kıçını daha sert sıktım.

"Bebeğim." Başımı salladım, sikimde aşağı yukarı hareket ederken, amı beni gıcırdatırken o güzel gözlere baktım. "Hiç kimse senden daha tatlı olamaz. Sen mükemmelsin." Gözleri yana kaydı ve ben de bakışlarını takip ederek Madoc, Fallon, Shane ve Ken Doll'un dışarıda dolaştığını gördüm. Eğlence evinin duvarları sadece yarıya kadar yükseliyor, üst yarısı açık kalıyordu.

Fark edilmeyecek kadar yüksekte ve gerideydik ama onları görebiliyorduk.

Ve onu arıyorlardı.

Dışarıdaki hoparlörlerden Poison'un "Talk Dirty to Me" şarkısı çalıyordu, sıcak hava tenimize doğru esiyordu ve ben kıçımla sırıtıyordum. "Geliyorlar," dedim. "Bizi bulmaları ne kadar sürecek merak ediyorum."

"Hayır." Alt dudağını ısırdı, gözlerinden endişeli bir bakış geçti. "Kimsenin gelmeyeceğini söylediğini sanıyordum. Annem dışarıda." Sonra gözlerini kapatarak inledi. "Oh, Tanrım. Bu tempoda devam et. Bunu yapmaya devam et," diye nefes nefese kaldı.

Sırtımı dikleştirdim, kalçalarını daha hızlı ve daha hızlı içime çektim. "Merak etme. Annem öğrenmeyecek."

Aşağı doğru eğildim, göğsünü öptüm ve içinde hareket etmeye devam ettim. Tenindeki tuzlu teri yaladım ve dikkatimi diğer göğsüne kaydırarak meme ucunu ağzıma aldım.

Lanet olsun. Cildi şeker gibiydi.

"Çok sıcak," diye nefes aldı ve bu lanet olası bir gerçekti. Saçları hâlâ çok seksi görünüyordu ama telleri ona yapışıyordu ve benimkilerin de tenime yapıştığını hissedebiliyordum.

"Geliyorum," diye inledi. "Bu hızda devam et, Jax. Lütfen. Aynen böyle," diye ısrar etti.

Dik durdum, sıkı karnına baktım ve kalçalarını kavradım. "İşte böyle, bebeğim." Kalçalarını sekiz şeklinde içime doğru yönlendirdim ve sonra tekrar aşağı indirdim.

Karnı dalgalar halinde bana doğru hareket etti ve ritmini yakalayıp bulduğunda inledim. İçeri ve sonra dışarı. İçeri yuvarlanıyor ve geri dışarı yuvarlanıyor. Tekrar tekrar, beni deli ediyordu.

Beni daha hızlı ve daha hızlı çalıştırırken kaşları birbirine çarptı.

"Oh, Jax," diye bağırdı, daha hızlı ve daha sert yuvarlanıyordu. Daha fazla ve daha fazla. Tekrar ve tekrar kalçaları bana çarptı, horozumu onun derinliklerine itti.

Havayı içime çektim, sanki patlamaya hazırmışım gibi bir basınç hissediyordum. "Hadi," diye homurdandım, kalçalarını kavradım ve onu içime çektim. "Sikeyim böyle işi, bebeğim." Ve sonra başımı geriye attım. "Tanrım, beni öldürüyorsun."

Ve lanet olası kalçalarımı morartacaktık ama umurumda bile değildi.

"Çok iyi hissediyorsun," diye inledi. "Ah, ah, ah ..."

Bizi göğüs göğüse duvara yapıştırdım ve elimle ağzını kapatarak çığlıklarını bastırdım.

İnlemeleri elimde titreşti ve ben kendi orgazmımla güçlenirken vücudu orgazmıyla gevşedi. Aletimdeki coşku dalgasıyla tüm kaslarım gerildi ve başımı geriye atıp inledim. "Siktir, Juliet. Siktir." Dişlerimi sıktım, sertçe ittim ve o aşağı inerken içine döküldüm.

Lanet olsun. Kalbim o kadar hızlı çarpıyordu ki kulaklarım duyabiliyordu ve ayakta kalabilmek için vücudumdaki her kası germek zorunda kaldım. Karın kaslarım çok gergindi ama kollarım yorgunluktan çok uzaktı.

Kıçını yoğurdum, dişlerimi gösterdim ve göğsüm bir dakikada bir mil gidiyor.

Pamuk ipliğine bağlıydı. Gevşek başı, hâlâ boynuma dolanmış olan sıska kollarına doğru sallanıyordu.

Sonra başını kaldırdı ve gözlerimle buluştu. Ve ben hareketsiz kaldım.

K. C. Carter, çıplak ve ışıl ışıl, soyunmuş ve vahşi, bana gülümsüyordu. "Juliet!" diye bağırdı biri. "Neredesin?"

Sarsıldı, ama onu geri getirdim, sıkıca tuttum ve dudaklarına fısıldadım, "Sanırım senden hoşlanıyorum." Ve ağzına daldım, ikimiz de nefessiz kalana kadar onu yumuşak ve uzun bir şekilde öptüm. Geri çekildim, nefesimi toplamaya çalışırken alnımın onunkine düşmesine izin verdim.

İşlenmesi gereken çok fazla şey vardı. Bana sürekli daha iyi bir davranış bekliyormuş gibi bakıyordu, sürekli kavga ediyorduk ve tüm bunların üstüne benim hakkımda asla bilemeyeceği bir sürü şey vardı. Ama ... ondan hoşlanıyordum. Ondan kesinlikle hoşlanıyordum.

Bana bakarken kollarımın arasında ağırlıksız bir şekilde geri çekildi. "Ben de senden hoşlanıyorum." Gülümsedi. "İyi miydim?"

Belli etmediğim bir gülümsemeyle çenem kaşındı. "İşimiz bittiğinde sana haber veririm," diye ukala bir tonda cevap verdim ve onu tekrar içime çektim.

"Hâlâ sert misin?" diye ağzından kaçırdı, korkmuş görünüyordu. "Ama... ama," diye kekeledi, "geliyorlar!"

Kalçalarımı içine sokup onu susturdum.

"Bana bak," diye ısrar ettim, alnımı onunkine bastırdım ve sikimi hızlı ve sert bir şekilde, tekrar tekrar içeri kaydırdım.

Gözlerini kaldırdı, göğsü dakikada bir mil yükselip alçalıyordu.

"Juliet!" Fallon binanın içinden bir yerlerden seslendi.

"Tanrım, Jax!" Juliet seslendi ve onu kimin duyduğu umurumda değildi.

"Tekrar söyle," diye homurdandım, başparmağımı dudaklarında gezdirirken bir yandan da onu makine gibi beceriyordum. "Söyle bebeğim. Söyle."

"Oh, Tanrım?"

Gülümseyerek başımı salladım. "O değil."

Gözlerini bana dikti, sonra gözlerinde bir farkındalık belirdi ve alt dudağımı yavaşça çekerek ağzına aldı. "Sadece sana," diye fısıldadı.

"Tekrar." Daha sert ittim, göğüsleri aşağı yukarı zıplarken inlemeleri tenimde titreşiyordu.

"Sadece sen."

"Tekrar." Dudaklarına doğru eğildim. "Kimi istiyorsun?"

"Sadece sen, Jax," diye inledi. "Ah! Oh, Jax." Gözleri benimkilere sabitlenmişti, yaz yeşili mavime karşı yanıyordu. "Sadece sen," diye zar zor fısıldadı.

Dudaklarım onunkileri kapladı ve ikimiz de birbirimizin iniltilerini yutarak boşaldık.

Fallon içeri daldı. "Aman Tanrım!"

"Dışarı!" Pantolonumun düğmelerini ilikleyerek bağırdım. "Herkese Porta Pottis ya da başka bir şey için sırada olduğunu söyle."

"Jax!" Juliet azarladı, hâlâ çıplaktı ve arkamda saklanıyordu.

"İğrenç." Gözlerimi devirdim ve Fallon homurdandı.

"Okaaay," diye boğuldu. "Onu hemen gönder. İşler tuhaflaşıyor."

Ve kıçıyla gülmeye başlamadan önce odadan çıkmasını zar zor bekledi.

Juliet'i ve giyinmeden önce kendimi temizlemek için kullandığım gömleğimi yerden aldım. Tam bir felaketti ve kendimi kötü hissettim.

Katherine'e bana pahalı şeyler almamasını söylemiştim ama o bundan zevk alıyordu. Kardeşim için güzel şeyler yapmaya çalıştığında ise kaşlarını çatıyor, sonra da gözlerini deviriyordu. Hediyelere karşı nezaket onun güçlü yanı değildi.

O da beni şımarttı, çünkü en azından ben nasıl rol yapacağımı biliyordum. Güzel şeylere ihtiyacım olmasa da - istesem kendim için de alabilirdim - onun yaptığı gibi üzerime titreyen birinin olması hoşuma gidiyordu. Hediyelerini alırdım ve ihtiyacım olmamasına rağmen bana hediyeler vermesini severdim.

Bana bir şeyler.

Kanıtları örtmek için gömleği rulo yaptım ve kemerimi bağlamadan önce arka cebime soktum.

Juliet titrek görünüyordu. Yanına yaklaşıp şortunu kaptım.

"Al, bebeğim," diye teklif ettim, ona uzattım ve sonra sordum, "İyi misin? Seni incittim mi?"

Başını salladı, gözlerinde bir gülümseme vardı. "Ben iyiyim. Sadece biraz ağrım var." Gömleğini almak için eğildim ve tozunu aldım.

Buradaki her şey kirliydi ve şortunun üzerinde ıslak lekeler vardı. Yere baktığımda, muhtemelen bir yağmur fırtınasından kaynaklanan küçük su birikintileri gördüm ve o zaman duvarın tavanla birleştiği köşedeki örümcek ağlarını fark ettim.

Juliet'e baktım, pürüzsüz çikolata rengi saçları şimdi keçeleşmiş ve tel tel olmuştu ve kalçalarında onu kavradığım yerden kaynaklanan kırmızı lekeler vardı.

Saçlarını başının üzerinde savurdu ve ben de hissetmediğim küçük bir gülümseme sundum.

Benim sorunum neydi? İstediğim şey buydu. Yıllardır hayalini kurduğum şey. Ama o daha iyisini hak ediyordu.

Başparmağımı parmaklarımın iç kısımlarında gezdirdim, her tarafını sildiğim kiri hissettim ve bu pis yere bakarken, tüm bunların farklı bir şekilde gerçekleşmiş olması gerektiği hissinden kurtulamadım. "Daha önce sadece Liam'la mı birlikte oldun?" Ona baktım, tenimdeki ter midemde bir ağırlık haline gelmişti. Lanet olası bir duşa ihtiyacımız vardı.

Hafifçe başını salladı. "Anlayabildin mi?" diye sordu, utanmış görünüyordu. "Çok fazla deneyimim olduğunu söyleyemem. Onunla bile böyle değildi."

Yanağına dokundum. "Bunu söylemek zorunda değilsin. Eğer onu sevdiysen sorun değil."

Başını salladı, gözyaşları sel oldu. "Ben yapmadım. Demek istediğim de bu. Sen olmalıydın. Bu -tam burada- ilk seferim olmalıydı."

Ona baktım, tam olarak ne demek istediğini biliyordum.

"Buraya gel." Bir elimi boynuna doladım ve onu göğsüme doğru çekerek çenesini yukarı kaldırmaya zorladım. "Seni itmedim, değil mi?"

"Evet."

"Ciddiyim," diye azarladım. "İlk seferimiz bir yatakta olmalıydı. Etrafta insanların olmadığı temiz bir yatakta. Seni çok zorladım."

Dudaklarından hınzır bir gülümseme geçti ve dudaklarını çenemde gezdirip sonunda dişlerinin arasında yakaladı.

Nefesimi içime çektim ve aletimin yeniden dikkatimi çektiğini hissettim.

"Belki de seni ben ittim," diye alay etti. "Her neyse, beni itmen hoşuma gidiyor." Sonra geri çekildi ve gömleğinin içine girdi.

"Bu gece Loop'um var." Saçımı çektim ve kravatımı yeniden bağladım. "Bana geleceğini söyle."

Bana bakmadan ayaklarını tekrar parmak arası terliklerinin içine soktu. "Randevumun ne kadar gecikeceğine bağlı."

Vücudumu kullanarak onu tekrar duvara yapıştırmak için üzerine atıldım ve o da güldü. "Dikkat et," diye tehdit ettim gülümseyerek.

Küçük sırıtışı çok tatlıydı. "Şaka yapıyorum," dedi tatlı tatlı, dudaklarımı öperek. "Senin iyiliğin için, umarım öyledir."

Hâlâ biriyle çıkıyor olmasına imkân yoktu.

Ama başını sallayarak cevap verdi. "Evet, geliyorum. Tabii ki geliyorum."

Duvarı ittim ve ayaklarımı tekrar ayakkabılarımın içine kaydırdım. "Şimdi benimle gel. Duş alırız, yiyecek bir şeyler alırız ve birlikte gideriz."

İç çekişi düşünceliydi. "İstiyorum."

"Ama?"

"Shane yakında Kaliforniya'ya gidiyor," diye açıkladı özür diler gibi. "Öğleden sonrayı onunla geçirmeliyim."

Bütün günü bir kenara bırakıp onunla birlikte yatağa girmek istedim. Telefonları kapatmak, kıyafetleri çıkarmak, yemekten vazgeçmek...

"Bu gece seni süzmeden önce tekrar güzelleşmek istediğimden bahsetmiyorum bile," diye devam etti. Kemerimi parmaklarının arasında tutarak yukarı çıktı. "Temizlenmek için seninle eve gidersem, beni yine darmadağın edersin."

Güldüm. "Doğru."

Her ne kadar deneyimsiz ve muhtemelen kızgın bir kızı avlamayacağımı iddia etmek istesem de, onunla duş alamazdım ve ... *evet*.

Bir kaşımı kaldırarak yüzünün yan tarafını tuttum. "Seni onun lanet arabasında istemiyorum. Anladın mı?"

Gülümsemesini açıkça bastırarak selam verdi.

Yaklaşık beş dakika daha öpüştükten sonra, gerçekten yakalanmadan önce onu merdivenlerden aşağıya indirdim - asla kaydıraktan kaymayacaktım. Biletleri alan çocuğa başka kimseyi içeri almaması için para vermiştim ama Fallon onun elinden kaçarsa fazla zamanımız kalmayacaktı.

El ele ve gülümseyerek öğleden sonra sıcağına doğru yola çıktık. Yüzünü kaplayan kızarıklık, güneşte parlayan uzun kahverengi saçları, terimle parlayan vücudu... Hiç şüphesiz ondan hoşlanmıştım.

Çok fazla.

"K.C.?" Bir kadının seslendiğini duydum ve Juliet durup parmaklarını benimkilere dolayınca bakışlarım yana kaydı.

"Anne," diye kesin bir ifadeyle cevap verdi ve ben de gözlerimi kocaman açarak Juliet'in daha yaşlı versiyonuna baktım. Saçları canlı bir siyahtı ama gözleri aynıydı.

Çok güzeldi. Ve çok temizdi.

Yüzü öfkeyle sertleşti. "Ne yaptın sen?" diye suçladı kızının görünüşüne bakarak. Kirli, lekeli kıyafetler, terli saçlar ve tuttuğu elin sahibi. Acı dolu gözleri kızından ayrılıp bana kaydı ve gözlerini vücudumda bir aşağı bir yukarı gezdirdi.

Sadece benimleyken dudakları tiksintiyle aşağıya doğru döndü. Giyinişimden mi, giyinmeyişimden mi, uzun saçlarımdan mı, piercinglerimden mi, yoksa az önce birbirimizin üzerinde olduğumuzun açık bir kanıtı olduğundan mı emin değildim, ama bildiğim bir şey v a r d ı .

Endişeli gözlerini kızgınlığa çeviren ve yumruklarını sıkmasına neden olan şey kesinlikle kızının elini benimkinin içinde görmesiydi.

"Ne yaptın sen?" Doğrudan bana baktı, suçluyordu. "Ona ne yaptın?"

Dişlerimi sıktım, başka bir gün aynı sözleri hatırladım. Babam tarafından söylenen aynı sözleri. Jared tarafından.

Bana kirli, boktan, elleri kanlı ve dolabında iskeletler olan bir çocuk olduğumu söyleyen o lanet kelimeler.

"Ne yaptın sen?"

BÖLÜM 16

JAXON

Arabamın kaputuna oturdum, kulaklıkları taktım ve Apocalyptica'nın "I'm Not Jesus" şarkısını dinlerken bir yandan da iPad'deki parçaların düzenine baktım.

Kir ve ter gitmişti. Karnavaldan eve döndüğümde duş almış, cildimi kıpkırmızı olana kadar keselemiş ve saçlarımı iki kez yıkamıştım ama yine de yerimde duramıyordum. Tırnaklarımın altında hâlâ kir vardı.

"Ne yaptın sen?"

Cebimdeki telefonumun ağırlığını hissederek ayağımı yere vurdum.

Onu arama. Mesaj atma. Geliyor. Geleceğini söyledi.

Ve onu görür görmez, kollarımı onun küçük bedenine dolama fırsatı bulduğumda, annesinin bana bakışını unutacaktım. Diğer cebimdeki bıçağı unutacaktım, bana kendimi tekrar kirli hissettiren herkesi inciteceğimi söyleyen bıçağı.

Bana dokunabilirdi. Herhangi bir yerime dokunabilirdi ve hepsi bu kadardı. Sadece ona.

Bu yüzden boğazımdaki pürüzlü hapı yuttum ve kendimi odaklanmaya zorlayarak iPad'i kavradım. Döngü. Parça. Para.

"Dikkat et!"

Başımı salladım ve Fallon'un fırlattığı su şişesini tam zamanında yakaladığımı gördüm. Şişeyi tutup sıkıca gülümsedikten sonra onun da gülümsemesini ve arabasına yaslanmış yarışların başlamasını bekleyen Madoc'a doğru yürümesini izledim.

Yaklaşık bir yıl önce, Cuma ve Cumartesi geceleri burada yarışlar düzenleyen Racemaster Zack Hager ile çalışmaya başlamıştım. O zamanlar işler amatörceydi. Çoğunlukla yerel lise çocukları, anne ve babalarının onlara aldığı süslü oyuncaklarını dengesiz bir toprak pistte yarıştırıyordu. Kardeşim, Madoc ve Tate o zamanlar burada yarışmışlardı. Özel mülkte herkesin bildiği ama kimsenin durdurmak istemediği yasadışı etkinliklerdi.

Neden yapsınlar ki? Çok sıkıcıydı.

En azından benim için. NASCAR izlemek gibiydi. Sola dön, sola dön, sola dön. Tahmin et sırada ne var. Evet, sola dönüş.

Ama arabalar ilgimi çekerdi. Yarış kesinlikle ilgimi çekiyordu. Bu yüzden Zack ve ben kaynaklarımızı birleştirdik ve oyunu hızlandırdık. Cuma geceleri lise yarışları. Cumartesi geceleri üniversite ve ötesi yarışları. Pistin arazisinde bulunduğu çiftçi Dirk Benson ile bir anlaşma yaptık ve pisti asfaltlamak için izin aldık. Ancak pist, göleti çevreleyen yuvarlak bir kare olmak yerine Hershey's Kiss görünümlü bir tepeye sahipti. Piste giden uzun araba yolunu da artık yarışın bir parçası haline getirmiştik. Sürücüler pistin etrafında tur atıyor ve yarışı araba yolunun sonuna kadar yarışarak, bir dönüşe kayarak ve bitiş çizgisine geri dönerek bitiriyorlardı.

Ayrıca çiftliği ile otoyol arasındaki ormanda başka bir toprak yol inşa etmiş ve off-road yarışları da düzenlemiştik. Bazen aynı anda koşarlardı ama genellikle ayrı tutmaya çalışırdık.

Hepsinden iyisi, yarışlar -bahisler hariç- neredeyse tamamen yasaldı ve şimdi

kablolama da yapıldı. Yarışlardan önce tüm araçlara GoPro kameralar yerleştirildi, böylece izleyiciler oluşturduğum Web Sitesi ile telefonlarından ve iPad'lerinden görüntülere erişebildiler. Bu özellik özellikle izleyicilerin giremediği off-road yarışları için önemliydi.

Zack sürücülerin planlanması, feragat formlarının imzalanması ve para işleriyle ilgileniyordu. Ben de teknik işlerle, yeni etkinliklerin planlanmasıyla ve pistteki değişikliklerle ilgileniyordum.

Sonuçta bu da eninde sonunda sıkıcı olacaktı, bu yüzden bir şeyler değişmeye devam etmeliydi.

Ve neyse ki bu beni meşgul tuttu. Okul yılı boyunca, üniversiteye gittiğimde, ders yüküm ve pist beni beladan uzak tutmaya yetiyordu. Sonbahar ve ilkbahar benim en güvenli zamanlarımdı. Okul devam ediyordu ve hava yarışmak için uygundu. Kış ve yaz ise sallantılıydı. Ya okul kapalıydı ya da pist ölmüştü.

Bacağım titredi ve yere bakmadan önce derin bir nefes aldım.

Gözlerimi uzun uzun kırpıştırdım, telefonumu çıkarırken midem bulanıyordu.

Evet.

Babam düzenli olarak arıyordu ve ben onu durdurmak için hiçbir şey yapmıyordum. Jared bilmiyordu, annesi Katherine bilmiyordu ve ben de o pişten kaçmıyordum.

Telefonu ben açtım. "Beni sıkıyorsun," dedim hemen. "Dışarı çıktığında gel beni bul, o zaman gerçek bir konuşma yaparız."

"Bu düşündüğünüzden daha erken olabilir."

Ağzıma kötü bir tat doldu ama yutkunurken yüzümü dengede tutmaya çalıştım.

"İyi," diye cevap verdim. "Hâlâ bıçaklarla oynuyorum."

Telefon hattının diğer ucunda onun sessiz kahkahasını duydum.

Beni nasıl aradığına dair hiçbir fikrim yoktu. İstesem öğrenebilirdim ama nedense onu kendimden uzak tutmak istemiyordum. Ondan asla kaçmaya çalışmazdım. Onun benden kaçmasını istedim.

"Ben sadece her zaman istediğim şeyi istiyorum," dedi. "Telafi etmek için bir şans. Seni ben büyüttüm, Jax. Sana eskisinden daha iyi olduğumu göstermek istiyorum."

"Hayır, sana bakmamı istiyorsun," diye karşılık verdim. "Yol paranı ödemek için beni kullanmıyorsun. Artık değil, seni hasta herif."

Ben küçükken, babam para kazanmak için beni ve Jared'i kullandı. Hırsızlık, haneye tecavüz... Bir yetişkinin giremediği yere bir çocuk girebilirdi ve babam bunu biliyordu.

"Unutuyorsun, seni küçük pislik," diye hırladı ve hakaretlerinin çağrıştırdığı anılarla midem bulandı. "Senin pisliğinin nerede gömülü olduğunu biliyorum."

Ama tehdidi pek işe yaramadı, çünkü üstünlüğün her zaman bende olacağından emindim. "Ve sen," diye karşılık verdim, "artık bir çocuk olmadığımı unutuyorsun." Kaputtan atladım ve kapıya doğru yürüdü ve iPad'i açık pencereden bir koltuğun üzerine fırlattı. "İçeride seninle birlikte bir adam var. Christian Dooley. Ondan dayak yedin, değil mi?"

Telefon sessizdi, ben de devam ettim. "Beni en son tehdit ettiğin zamandan hemen sonra mı oldu?" Ne demek istediğimin açık olduğunu bilerek alay ettim. "Beni bir daha tehdit edersen, o kapıdan canlı çıkamazsın."

Ve avuçlarımı Mustang'imin tavanına koyup başımı eğerek telefonu kapattım. O bir erkek değildi, dedim kendime. Ben güçlüydüm. Değerliydim. Ve temizdim.

Hafif rüzgâr vurdukça alnımdaki terin beni serinlettiğini hissedebiliyordum ama şimdi sırtım neredeyse sırılsıklam olmuştu ve gömleğimi yırtıp atmak istiyordum.

Saat sekizi geçmişti ama günün güneş ışığı hâlâ havayı ısıtıyordu. Hava doksan derecenin üzerinde olmalıydı.

"Senin pisliğinin nereye gömüldüğünü biliyorum." Ellerim titredi ve yumruklarımı sıktım.

Yeter artık dediğim gün yaptığım karmaşa. Bana dokunan ellerden bıkmıştım. Yeterince

İnsanlar bana bakıp canımı yakıyor. Bu kadar zayıflık yeter. Tek pişmanlığım babamı onlarla birlikte gömememiş olmamdı.

O korkak çocuktan bu yana çok yol kat etmiştim. Hiçbir ilişkide ya da durumda zayıf olmak ya da şaşırmak istemiyordum ve bu yüzden hayatımdaki her şey üzerinde mutlak kontrol sahibi olmuştum.

Ama her ne kadar kendimi bir daha o kirli çocuk gibi hissetmek istemesem de, tenimdeki kir hissinden kurtulamıyordum. Günde iki kez duş alıyordum. Haftada iki kez evimi temizletiyordum. Her zaman söylediğim ya da yaptığım boktan bir şeyi, gönüllü olmak ya da para bağışlamak gibi iki iyi şeyle telafi ettim, ama yine de kendimi kirli hissediyordum.

Hiçbir şey yeterince temiz
değildi. "Beni buraya sen
getirdin."

Sesini duyunca başımı kaldırdım ve Juliet'i görmek için arkamı döndüm.

Ellerini ciddi şekilde solmuş, yırtık ve dar kot pantolonunun ceplerine soktu ve arkadan aşağı sarkan ama önden göbek deliğini gösteren bol siyah atletini görünce göğsüm eğlenceyle doldu. Üzerinde şu "Sakin Ol" logolarından biri vardı ama onun yerine "Sakin olmayacağım. Kıyameti koparacağım ve ortalığı dağıtacağım."

Babam unutulmuştu.

"Bu sahnenin hayranı değilim," diye itiraf etti gözlerinde bir mizah parıltısıyla, "bu yüzden bir saat içinde hala sıkılırsam, Shane ve Fallon bana ayrılabileceğimize ve karnavala geri dönebileceğimize söz verdi."

"Bunun daha eğlenceli olduğunu mu düşünüyorsun?" Ona doğru
ilerleyerek meydan okudum. Başını salladı. "Oh, evet."

Gülümsedim, artık ona dokunmadan edemiyordum. Uzanıp elini tuttum ve arabaya yaslanırken onu kendime çektim.

"Senin için bir karnaval gezintim var." Dudaklarına doğru eğildim. "Bütün gece açık," diye fısıldadım, dudaklarını dudaklarıma aldım ve kollarımı beline doladım.

Yaptığım saçma şakaya homurdandığını duydum ama ben de gülümsüyordum.

Tadı su gibiydi. Onu her öptüğümde böyle olmuştu. Sanki çok susamışım gibi yudum yudum emdim, vücudumun buna ne kadar ihtiyacı olduğunu ve içtikçe nasıl rahatladığımı fark ettim.

Uzandım ve bir elimle yüzünü kavradım, ağzına daldım ve dilimi onunkinin etrafında gezdirdim. Ona tutunarak kalçalarını kendime doğru çektim ve dudaklarıma karşı inlediğini hissettim. Elimi gömleğinin içine, kolunun altına soktum ve sırtının çıplak tenini hissettim. Çok pürüzsüzdü. Krem gibi.

"Jax," diye soludu, uzaklaşmaya çalışıyordu, "herkesin içindeyiz." Durmak istemediğini biliyordum ama utanıyordu.

Normalde ben de öyle olurdum. PDA yapmazdım, ama onunla? Tabii ki yapardım.

Ona baktım, gitmesine izin vermedim. "Biliyorum. Sana her zaman dokunmak istiyorum. Artık bana izin verdiğine göre, durmak çok zor."

Saçları gevşek ve pürüzsüzdü, düzleştirilmiş ve ortadan ayrılmıştı. Yeşil gözleri koyu renk farın altında parlıyordu ve dudaklarının rujsuz olmasına sevinmiştim. Dolgun, açık pembe dudakları vardı ve bu halleriyle mükemmellerdi.

Mutlu bir şekilde sırıttı. *"Bana her zaman dokun,"* diye tekrarladı. "Ama biz anlaşamıyoruz."

"Çok iyi anlaşıyoruz." Sırıttım. "Konuşmadığın sürece." Eğildim ve dudaklarını tekrar k a p t ı m .

Güldü ve benden uzaklaşmaya çalıştı, sırtı büküldü ve başı geriye düştü, ama ben onu sıkıca tuttum.

"Dur!" Boynunu öperken kıkırdadı ve kıvranmaya başladı. Onu sersemlemiş görmek hoşuma gidiyordu. "Konuşmayı kes," diye azarladım, hâlâ onu öpüyordum. "Sen konuştuğunda başımız belaya giriyor." Ve aldım
Kulak memesini dişlerimin arasına alıp sertçe emdim ve o da gevşedi.

"Düşüyormuşum gibi hissediyorum," diye itiraf etti nefessiz kalarak, dik durdu ve ellerimi çekti. "Ama iyi hissettiriyor."

Başımı eğdim ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Juliet oynamaya gelebilsin diye K.C.'yi kaldırıyor muyuz?" Şaka yaptım.

Bana alaylı alaylı baktı. "Juliet daha uysal değil, eğer umduğun buysa."

Dudaklarımı yaladım. "Benim için soyunan kişinin kim olduğu umurumda değil, yeter ki onu tekrar elde edeyim."

Kaşları çatıldı, tiksintili bir nefes verdi ve arkasını dönerek uzaklaştı; gülmekten yüzümün kıpkırmızı olduğuna emindim.

Dostum, onu kızdırmaya bayılırdım. Ön sevişmeyi seviyordum. Ve daha sonra onu bir duvara yaslayıp geceyi geçirmek istediğine ikna etmekten zevk alacaktım.

Madoc Fallon'un elini tutarak yaklaştı, önce Juliet'e sonra da bana baktı.

Ve Foreigner söylemeye başladı. " 'Aşkın ne olduğunu bilmek istiyorum! Bana göstermeni istiyorum!' "Fallon, "Bu şarkıyı biliyor olman korkutucu," diye homurdandı.

Juliet'in Shane'e doğru yürümesini izledim. Kaputu kaldırılmış bir arabaya bakıyorlardı ama göz ucuyla bana baktığını gördüm. Bunu saklayamadı. Dudaklarını gülümseyerek büzdü ve bana gözlerini devirdi.

Beni olduğum gibi kabul ediyor ve gevşetiyordu - babamı, Loop'u ya da ondan başka hiçbir şeyi düşünmüyordum.

İkimiz de düşüyorduk.

Sırada yürürken iPad'imdeki listeden arabaları kontrol ettim, hazır olduklarından emin oldum.

"Giyindin mi?" Bir Raptor'un bagajına GoPro yerleştirmekte olan Derek Roman'a bakarak sordum.

Eliyle işaret ederek ayağa kalktı. "Sen söyle. Erişebiliyor musun?"

Bu kameralar uzak mesafelerden canlı görüntü aktaramıyordu ama ben telefonumdan erişebiliyordum. El salladım, cep telefonumun ekranından kendimi seçtim.

"Tamamdır," dedim. "Bu konuda oldukça hızlısın."

Gülümsedi, az önce başı okşanan beş yaşındaki bir çocuk gibi görünüyordu.

"Daha hızlı, daha fazla yarış demektir," diye belirtti. "Daha çok yarış, daha çok bahis demek. Ve daha fazla bahis-" "Daha fazla para demek," diye bitirdim başımı sallayarak. "Evet, kalbinin nerede yattığını biliyorum." I
Başımı salladım ve yürüdüm. "Zack'i kontrol etmem gerekiyor. Bir dakika sonra görüşürüz."

İşine geri döndü ve ben sırıttım, aslında onun bir varlık haline gelmesine şaşırmıştım.

Derek Roman birkaç yaş büyüktü ama lisedeyken bunu bilemezdiniz. Eskiden Loop'ta yarışırdı ama tuhaflıkları başını çok derde sokmuştu. Yarıştıkları zaman Jared'le ya da başka biriyle anlaşamıyordu. Dikkatsiz, özensiz ve agresifti, tam da burada istemediğim türden bir sürücü.

Bu yüzden onu yasaklamak ve eninde sonunda gelecek misillemeyi beklemek yerine akıllıca davrandım.

Kıçını öptüm.

Zorbalar önemli olmak isterler. Kendilerini önemli hissetmedikleri için böyle davranırlar.

Ben de ona bunu verdim. Ona ne kadar çok şey planladığımızı ve bunun ne tür bir girişim olduğunu anlattım. Yardıma ne kadar ihtiyacım olduğunu ve Loop'un içini dışını bilen birine ne kadar ihtiyacım olduğunu anlattım ve sonra ona iş verdim.

Meşgul oldu, özel avantajlar elde etti, adı resmi olarak Web sitemizde yer aldı, herhangi bir reklam aldı ve kararlara dahil oldu. Şimdi, eğer aptal olmaya karar verirse, kaybedecek çok şeyi olacaktı.

"Yani." Madoc koşarak yanıma geldi ve kolunu omzuma attı. "Beni programa dahil edebilir misin?"

"Bu gece mi?"

Kalabalığın arasından spikerin sahnesine doğru ilerlerken gözlerinin dolduğunu hissedebiliyordum ve o da arkama düştü.

"Evet," diye cevap verdi. "Düzenlediğiniz şu çiftler yarışına katılmak istiyorum. Fallon, Tate'le yarıştıkları zaman Jared'le yarışmaya bayılmıştı ve ben de karımı götürmek istiyorum."

Elimi başımın üstünde gezdirdim ve merdivenlerin yanında durduğumda sinirli bir iç geçirdim.

Dönüp ona baktım. "Bu yarışların artık ne kadar önceden planlandığı hakkında bir fikrin var mı? Burası artık lise değil."

Gözlerini kısmıştı. "Kıçını tekmelemem mi gerekiyor?"

Bakışlarımı indirdim, sırıttım. Evet, Madoc ve Jared buranın eski gözdeleriydi ama artık işler çok daha farklıydı. Onlar bir gecede üç ya da dört yarışla uğraşmak zorundayken, şimdi on ila on beş yarışımız vardı ve bazıları aynı anda devam ediyordu.

"Ben öyle demiyorum." Merdivenlerden uzaklaştım ve Zack'in -Racemaster- podyumdan indiğini gördüm.

"Hey," diye selamladım Zack'i ve piste doğru elimle işaret ettim. "Roman ralli yarışını başlatacak, bu yüzden Sam'in bu sefer kalkıştan önce kamerayla birlikte kıçını dışarı çıkarmasını sağlayabilir misin?"

"Elbette." Başını salladı ve Madoc'un koluna bir tokat attı. "Hey, dostum."

"Hey," diye cevap verdi Madoc ama gözlerini benden ayırmıyor, gerçeklik kontrolümü yapmamı bekliyordu. "Tamam." Zack gittikten sonra güldüm. "Tabii ki seni sığdırabilirim."

Sesimi alçalttım ve devam etmeden önce bir kaşını kaldırdı. "*Her şey* en ince ayrıntısına kadar planlanmış olsa da ve şu anda benim zaman çizelgemle oynuyorsun. Ama okaaaay."

Dişleri bembeyaz parlayarak gülümsedi ve kolumu dürttü. "Teşekkürler, dostum!" Ve sonra yürüdü gitti.

"Bir rakibe ihtiyacın var," diye arkasından seslendim.

Ellerini kot pantolonunun içine sokarak döndü. "Biliyorum," diye cevap verdi. Ama uzaklaşırken gülümsemesi hoşuma gitmedi.

Sonraki yarım saat boyunca, ikisi pist dışında ve üçü pistte olmak üzere beş yarış yaptık. Arabalar hazırlandıktan ve yarışlar başladıktan sonra işim daha da kolaylaştı. Podyumda oturup kameraları yönetiyor, izleyiciler için açıları değiştiriyordum, böylece sahadayken her zaman heyecan verici perspektiflere sahip oluyorlardı. Arada bir, bir şeyler çalışmadığı için gidip kameralara ya da arabalara yardım etmem gerekiyordu ama arabaların ayarlanmasıyla Zack, bahislerle de o, Roman ve birkaç kişi daha ilgileniyordu.

Kolay ve rahattı. Yukarıda. Tek başıma. Aşağıdaki aksiyonu net bir şekilde görebiliyordu. "Hey."

Arkamı döndüğümde Cameron'ın son merdivenden çıktığını ve elinde kırmızı bir Solo bardak taşıdığını gördüm. Cameron

Siyah bir mini etek ve göbek deliğinin üstünden bağlanmış, kolları kıvrılmış kırmızı bir flanel gömlek giymişti.

"Hey." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak küçük masaya yaslandım.

Yanıma geldi ve sessizce kalabalığa baktı. Hoparlörlerden Rob Zombie'nin "Never Gonna Stop" şarkısı çalarken herkes soğutucularında getirdiklerinin tadını çıkarıyordu.

Yumruklarımı sıkarken parmaklarımı avuç içlerime sürttüm. Ellerim gerçekten terliyordu ve Cameron'ı tanıdığım beş yıldan sonra neden birdenbire rahatsız olduğumu anlamıyordum.

Aramızda kalın bir sessizlik vardı ve ben ona soracak bir şey bulmak için beynimi yokladım. Üniversite mi? Hayır, gitmiyordu. Eski koruyucu ailesi? Belki.

Sessizliği ben bozamadan o bozdu. "Bu çok eğlenceli." Gergin kahkahası çok yersiz görünüyordu.

"Evet," diye mırıldandım, neden huzursuz hissettiğimi merak ediyordum.

Bana baktı, gözleri ciddiydi. "Sonunda seni kaybettim, değil mi?"

Yutkundum, tam olarak ne demek istediğini bilmiyordum ama aradaki farkı kesinlikle fark etmiştim. "Asla," dedim düşünceli bir şekilde. "Ben her zaman senin arkadaşınım."

"Ama artık sevdiğin tek kadın ben değilim."

Gözlerimi kaçırdım, dudaklarım gizli bir gülümsemeyle kıvrıldı. Cameron'ı seviyordum. Gerçekten konuştuğum tek kız oydu. Ama birbirimize çok benzesek de, kalbim onu hiçbir zaman yakınımda tutmadı. O bir arkadaştı. Güvenebileceğim ve beni savunacak biriydi.

Ama o gece için ayrıldıktan sonra, onu düşünmedim ve onu tekrar görebilmek için dakikaları saymadım.

Omuz silkerek dik durdu. "Aramızdakinin öyle olmadığını biliyorum. Aşk-aşk değil," diye açıkladı. "Ama birbirimizin ilkleriydik. Kiminle birlikte olursam olayım, sen her zaman on kat daha önemliydin."

Benim için farklı olduğu için kendimi suçlu hissederek dudaklarımı düzleştirdim.

İkimiz de bekaretimizi birbirimizle tanışmadan çok önce kaybetmiştik ama birbirimizi her zaman gerçek ilkimiz olarak gördük.

Çünkü ilk cinsel deneyimlerimiz hatırlamak istediğimiz şeyler değildi.

Birbirimiz için oradaydık ve ben onu seviyordum.

Ama benim için daha önemli olan bir kız vardı ve bu uzun zamandır böyleydi.

Çok uzun bir süre.

Devam etti. "Sonunda kalbinde benim yerimi aldığında bunun zor olacağı hiç aklıma gelmedi."

Piste doğru baktım ve Juliet'in Shane, Fallon ve ... One Direction ile birlikte tribünde oturduğunu gördüm.

Bir nefes üfledim. "Benim kalbim yok. Bunu biliyorsun."

Başını salladı, gözyaşları birikiyordu. "Berbatsın," diye şaka yaptı.

"Neden?" Sırıttım. "Başka bir kızın benimle yaz eğlencesi yapmasına izin verdiğim için mi?" "Hayır," diye ağzından kaçırdı. "Çünkü onu kendine saklıyorsun."

Onu boynundan çekip alnından öperken göğsüm kahkahalarla sarsıldı. Yüksek bir at kuyruğu şeklinde sarkan sarı saçları olgunlaşmış çilek gibi kokuyordu. Juliet'e baktım ve onun gevrek bir sonbahar sabahı gibi kokan saçlarını düşündüm.

Ve bana bakıyordu.

Kahretsin.

Dirseklerini dizlerine dayamış, kolumu Cameron'a dolamış beni izlerken gözleri kısılmıştı.

İçimi çektim, uzaklaştım. "Görüşürüz, tamam mı?"

Cameron'dan ayrıldım ve merdivenden aşağı indim, son beş basamağı atlayarak yere inerken yüzüm öne dönüktü.

Kızlar pireyi deve yapmayı severlerdi, bu yüzden şimdi onun kafasında başlattığına şüphe olmayan lanet olası yangını söndürmek zorundaydım.

İki sıra yukarıda oturduğu tribüne yaklaştığımda Shane'in onun yanında oturduğunu ve diğer tarafındaki arkadaşlarıyla konuştuğunu, Madoc, Fallon ve Adam'ın ise ayağa kalkarak bir grup insanla konuştuğunu fark ettim.

Beni gördü ve sırtını dikleştirerek başka tarafa baktı. Ayağımı alttaki tribüne koydum ve yüzüne doğru eğildim.

Gözlerinin içine bakarak, "Yapma," diye uyardım.

Çenesini düşürdü, neredeyse üzgün görünüyordu. Tanrım, kollarımı ona sarmak istedim. "Ne yapmayayım?" diye mırıldandı.

"Kıskanma."

"Değilim," diye diretti, meydan okur gibi bakarak.

Neredeyse fısıldıyordum. "Üç yıl önce seni ilk kez gördüm," dedim, "ve o zamandan beri ne zaman başka bir kıza baksam, onu seninle kıyasladım. Her seferinde."

Gözlerini tereddütle kaldırdı.

Yarım bir gülümseme verdim. "Hissettiğin her şeyi ele veren büyük yeşil gözlerin. Ne zaman mutlu ya da kızgın olduğunu belli eden küçük dudakların." Eğildim, dudaklarına yaklaştım. "Ve yıllarca seni bekledikten sonra nihayet ellerime aldığım o küçük, sıkı vücudun."

Dinlerken boğazı aşağı yukarı hareket etti.

"Senin için çok enerjim var, Juliet -sadece senin için- bu yüzden gerçek olmayan şeyler hayal etme."

Artık saçmalık yok. Ne istediğimi her zaman biliyordum ve onu elde etmekte asla başarısız olmadım. Pek çok şeye karşı iştahım vardı ama kendi alanımı bulduğumda bunu biliyordum. Lacrosse, bilgisayarlar, Loop ...

Ve Juliet. O da benim nişimdi.

Dudakları umutsuzca engellemeye çalıştığı bir gülümsemeye karşı büzüldüğünde, rahatladığını anladım. "Gözlerini açık tut," diye fısıldadım.

Dalışa geçmeden hemen önce yüzünde şaşkın bir ifade belirdi, dudaklarını dudaklarımda yakaladım ve onu derin ve yumuşak bir şekilde öptüm. Dilim onunkinin üzerinde geziniyor, ağzına sahip oluyordu. Bana karşı çaresizdi ve bu benim için kesinlikle sorun değildi.

Kulağına sokulmak için geri çekildim. "Beni deli ediyorsun." Titredi, zor nefes alıyordu. "Güzel."

Gülümsedim ve dudaklarımı çenesinin üzerinde gezdirmeye devam ettim.

"Jax." Madoc'un sesini duydum. "Adam 370Z'siyle benimle yarışacak, tamam mı?"

Durdum, dudaklarım Juliet'in teninde geziniyordu.

Ayağa kalkıp arkamı döndüğümde üçünün de bana baktığını ve beklediğini gördüm. "Bunun ne anlamı var ki?" Alay ettim.

Madoc'un yüzü düştü ve arkadaşının arabasına hakaret ettiğimi anlayınca kaşlarının havaya kalktığını gördüm. Bir 370Z'ye karşı bir GTO mu? O daha iyi biliyordu.

"Juliet?" Madoc beni görmezden gelerek gözlerini ona çevirdi. "Bu bir çiftler yarışı. Onunla gitmek ister misin?"

Tamamen arkamı döndüm ve ona baktım. "Yeter artık," diye alçak sesle homurdandım. "Senin saçmalıklarından bıktım."

Herkes sustu ve ben de arkadaşlarıma kızdığım için kendimi kötü hissetmek, Juliet'in ne yapıp ne yapmayacağını belirlediğim için kendimi boktan hissetmek ve ne zaman hayattan zevk alsam birinin ya da bir şeyin bunu bozmasına kızmak arasında gidip geldim.

Adam bir adım öne çıktı. "Eğer arabada bir kız olması gerekiyorsa-"

"Senin de bir erkeğin olabilir," diye karşılık verdim. "Aşk aşktır. Biz ayrımcılık yapmayız." Fallon homurdandı ve Madoc kaşlarını çatarak ona baktı.

Madoc'la gözlerimi kilitleyerek gülümsememi geri çektim. "O gitmiyor."

Arkamda Juliet'in boğazını temizlediğini duydum ama duymazdan geldim. Başka bir kızı arabayla gezdirmemi sorun eder miydi?

Madoc ellerini uzattı. "Shane bunu yapmayacak. Ben istedim," diye açıkladı. "Gerçekten seni kızdırmaya çalışmıyorum, tamam mı?"

"Rahatla." Adam bir adım öne çıktı, ben de kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Madoc'un bana çoktan kapılmış bir kız ayarladığı ortada. Ellerimi uzak tutacağım. Söz veriyorum."

"Bu doğru." Başımı salladım. "Çünkü o arabada olmayacak. Sen ekranlı bir sürücü değilsin ve o da yaralanabilir. Yolculuğunu mahvetmek istiyorsun. Devam et. Ama o içindeyken değil."

"Jax," dedi Juliet nefes nefese arkamdan ve beni dizginlemeye çalıştığını anlayabiliyordum.

Evet, hayır.

Fallon konuştu. "Madoc'un K.C'yi almasına ne dersiniz...." Durakladı ve başını iki yana salladı. "Yani Juliet ve ben de Adam'la gideceğim."

"Hayır," diye devam etti Madoc. "Bunun sen ve benim birlikte ata binmemiz olması gerekiyordu." Fallon saçlarını atkuyruğu şeklinde topladı. "Bebeğim, eğer tek yolu buysa, ona izin verecek-" "Ben giderim," diye inledi Juliet, tribünden aşağı inerken.

"Adam'la gideceğim."

Kollarımı indirdim ve bir uyarı gibi ona baktım.

Ben daha başlamadan sözümü kesti. "Sadece bir dakika sessiz ol. Bu üç dakikalık bir yarış." Bana baktı, beni idare etti. "Bırak Madoc eğlensin ve sakinleşsin. Adamın arabası oldukça güçlü. Eminim bununla nasıl başa çıkacağını biliyordur."

Çenemi çelikleştirdim, onun arabası hakkında konuşmasından hoşlanmamıştım. "Beni daha iyi hissettirmeye çalışıyorsun, değil mi?" Şaka yaptım. "Yani, amacın bu mu? Çünkü işe yaramıyor."

Göğsüme doğru güldü. "Kıskanmıyorsun, değil mi?"

"Yalnız gidebilir," dedim sinirlenerek. "Kuralları ben koyarım ve onları ne zaman çiğneyeceğime ben karar veririm." "Saçmalıyorsun." Arabalara doğru geri geri gitmeye başladı. "Özellikle de sen

Bu gece beni eve götürmesine izin verebileceğim biri," diye alay etti.

"Olabilir mi?" Ben de çıktım. "Bazen senden gerçekten hoşlanmıyorum."

"Ben de senden hoşlanmıyorum," diye şarkı söyleyerek Adam'ın arabasına doğru yürüdü.

"Kahretsin," diye nefes aldım, bir elimi saçlarımda gezdirdim ve Adam'ın arabasına doğru gidişini izledim. Saçmalıyor muydum?

Kendisi için neyin iyi olduğunu bilse ona dokunmazdı ve kadın da buna izin vermezdi. Buna güvenmiştim.

Ve Jared ya da Madoc'un onunla birlikte sürmesi benim için kesinlikle sorun olmazdı. Onun pistte olmasını hiç istemediğimden değil.

Hayır, sadece ona zarar vereceğinden endişeliydim. Onu ya da şoförlüğünü tanımıyordum ve bu konuda gerçekten çok mutsuzdum.

Her iki araba da kükreyerek canlandı ve havayı Adam'ın tiz sesli 3.7 litrelik motorunun vızıltısıyla doldurdu.

ve Madoc'un 6.0 LS2'sinin ağır gürültüsü. Juliet'in kemerini bağlayışını izlerken nefes almadım, siyah-beyaz tüylü küpeleri boynunda sallanıyordu.

İçimi çekerek piste geri döndüm. Kendimi merdivenlerin etrafından dolaştırdım ve Zack'in bir sonraki yarışı anons etmeye hazır bir şekilde durduğu yere doğru koştum. Her iki araba da pistte yavaşça ilerliyor, motorlarını çalıştırarak altımızda duruyordu.

Zack aşağıdaki manzarayı incelerken bana, "Bu hafta buluşmamız gerekiyor," dedi. "Sokak yarışlarını genişletme planlarınız hakkında konuşmak istiyorum. Endişeliyim."

Korkulukları kavradım ve Adam'ın her hareketini izledim. "Şimdi olmaz." Başımı salladım. "Bu en az bir yıl sürer. Sonra konuşuruz."

Kalabalık, en sevdikleri oğullarından birini evinde karşılayarak tezahürat yaptı. Pek çok insan Madoc'u hatırlıyordu ve herkes geceyi gürültüyle doldurmuştu. Loop'taki kalabalık eskiden çoğunlukla lise öğrencilerinden oluşurdu, ama şimdi daha eklektikti ve yaz olduğu için birçok lise arkadaşımız buradaydı.

"Açıkla," dedim Zack'e. "Madoc Caruthers ve Adam One Direction." Bıyık

altından güldü. "Bu garip bir eşleşme."

Bunun gerçek bir yarış olmadığını bilerek başımı salladım. Madoc kazanacağını biliyor olmalıydı.

Zack korkuluklara yaslanmıştı, elinde mikrofon, gür sesi kalabalığa çarpıyordu. "Hepinizin onu hatırladığını biliyorum!" diye alay etti ve kalabalık alkışladı.

"Eğer duymadıysanız, onu duyduğunuzu biliyorum!" Zack'in derin sesi gece havasında yankılandı ve daha yüksek sesle bağırdılar.

İnsanlar bardaklarını ve teneke kutularını havaya kaldırmış, pistte uğulduyorlardı. GTO devirlendikçe titriyor, 370Z'nin tiz uğultusu da buna eşlik ediyor, her ikisi de kafamdaki tutarlı düşünceleri bastırıyordu.

"Madoc ve Fallon Caruthers'ı alkışlayın," diye seslendi uzun uzun, "K.'ya karşı çıkıyorlar.
C. Carter ve Adam One Direction!" diye bağırdı.

Seyirci denizi, muhtemelen fotoğraf ya da video çeken telefonlarını ve iPad'lerini kaldırarak tezahürat yaptı. Çiftlerin yarışları asfalt pistte sadece bir kez yapıldığından, GoPros'ları hiç kurmadık. Seyirciyi aptallaştırmaya gerek yoktu. Zaten mükemmel bir manzaraları vardı, bu yüzden işe yaradı.

"Hadi," diye dürttüm. "Şu işi bitirelim."

Etrafımdan dolaşarak diğer tarafıma geçti ve başlangıç çizgisiyle aynı hizaya geldi. "Hazır!" diye bağırdı ve stop lambası kırmızıda kaldı. "Hazır!" Ve stop lambası sarıya döndü, kalabalık çılgına dönerken motorlar tekrar tekrar çalıştı. "Başla!" diye kükredi ve her iki araba da ışığın yeşile döndüğünü görüp hızla kalkmaya çalışırken lastikleri patlayınca kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Yutkundum, Madoc'un önce fırladığını gördüm ve korkuluklara tutunarak 370Z'nin onun peşinden hızlanmasını izledim. Her iki araba da hızlandı ve ben vites değişimlerini dinledim, her birinin vites yükseltip hızını artırdığını duydum.

Madoc pisti biliyordu, ne zaman hızlanması gerektiğini biliyordu ve dönüşü etkili bir şekilde tamamlamak için tam olarak hangi noktada gazı bırakması gerektiğini biliyordu. Etrafında döndü, hafif bir patinaja sürüklendi, ama dişlerimi sıktım, Adam'ın kendini düzeltirken önce sola sonra sağa savrulduğunu gördüm.

Elimi yüzüme sürdüm, standın etrafında dolaştım, pistte daire çizerlerken gözlerimle onları takip ettim. Adam hızla ilerliyor, Madoc da onun yoluna çıkmamak için şakalaşarak pistte ilerliyordu.

Onu öldüreceğim.

Zack yanımda güldü. "Madoc geri döndü."

"Aptalca davranıyor," diye ısırdım. "Karısı arabadayken bu saçmalığı yapmak..." "Ve Madoc hiç kaza geçirmedi. Sakin ol."

Madoc ondan sonra düzeldi, ben de peşini bıraktım. Aptaldı ama sanırım o kadar da aptal değildi.

Ama Adam Madoc'un etrafından dolanmaya çalışıp da spin atarak zaman kaybettiği her seferinde midem bulanıyordu. Asla öne geçemiyordu, çünkü dönüşler arasında zemin yapıyordu.

Üçüncü virajı dönüp, genişletilmiş pist olarak kullanılan araba yolundan hafifçe sağa döndüğünde, gözlerimi kısarak bir şahin gibi izledim.

Neredeyse bitti.

Sona kadar giderler, bir dönüşe kadar kayarlar ve bitiş çizgisine kadar yarışırlardı. Ama sonra göğsüm korkuyla doldu ve zar zor nefes alabildim.

"Orospu çocuğu!" Adam'ın arabasının az önce gittiği hızın iki katına çıkarak öne doğru fırladığını görünce öfkelendim.

"Siktir!" Etrafımda döndüm, merdivenlerden aşağı hızla indim ve insanları ittim. "Çekil önümden!"

Kenarlarda sıralanan yüz kadar seyirci dışında boş olan pistte yarıştım. Arkamda benimle birlikte koşan bazı adamların sesini duyabiliyordum ama araba yolunu gördüğümüzde hepimiz durduk. Madoc'un arabası yolun sonunda durmuş, Adam'ın arabası ise bir hendeğin içine düşmüştü.

Arabanın yanına gelip onu dışarı çıkarken yakalayana kadar pistte son sürat ilerlemeye devam ettim.

"Delirdin mi sen!" Kükreyerek onu gömleğinden yakaladım ve kendime doğru çektim. "Jax, dur!" Juliet arabadan inerek ısrar etti. "Ben iyiyim."

Ama ona baktığımda boynunu ovuşturuyordu. Kan görmedim.

"Hayır, değilsin," diye homurdandım ve Adam'ı Zack ve Derek'in yanına fırlattım. "Bunun aptalca bir fikir olduğunu biliyordum. Tutun onu."

Her iki kolunu da bağlayıp onu tuttular ve Fallon'la birlikte gelen Madoc'a başımı salladım. Şu anda ondan tek bir kelime bile duymak istemiyordum. Bu gece yeterince konuşmuştu.

Adam'ın arabasına daldım, anahtarlarını kontaktan çıkardım ve kaputu açtım. Arabayı yukarı kaldırarak aşağı uzandım ve orada bulacağımı bildiğim kırmızı-mavi nozulları tuttum.

"Orospu çocuğu," diye küfrettim, öfke bedenimi kaplamıştı. Zack ve Derek Adam'ı sürükleyerek getirdiler.

"Nitrojen," diye mırıldandı Zack kendi kendine, nozulları görünce aynı derecede sinirlenmiş gibiydi. Arabanın içinde bir yerde, muhtemelen bagajda, bir kimyasal madde tankı saklıydı.

Adam'a bir kaşımı kaldırdım. "Bundan bahsetmeyi unuttun mu?"

Başını salladı, beni başından savdı. "Bunu birçok kez yaptım dostum. Sadece yavaşlamanın bu kadar uzun süreceğini tahmin etmemiştim. Özür dilerim."

Geriye çekildim ve yumruğumu yüzüne indirdim. Yere yığıldı, Zack ve Derek onu gevşek kollarından tutarak kaldırdılar.

"Tanrım," diye iç geçirdi Madoc, geceyi bitirmiş gibiydi.

Kaputu çarparak kapattım, anahtarları göğsüne fırlattım ve yere düştüler. "Defol git buradan."

"İyi misin?" Fallon'un arkamdan sorduğunu duydum.

Dönüp Juliet'in omuzlarını tuttuğunu ve boynuna baktığını gördüm.

"Ben iyiyim," diye mırıldandı ve elini bıraktı. "Sadece..." Bana baktı ve sonra Fallon'la konuştu. "Beni Tate'e götürebilir misiniz lütfen?"

Yanına gittim. "Onu eve götürüyorum."

Başını salladı ve uzaklaştı. "Hayır, değilsin."

"Neredeyse seni öldürtüyordu," diye belirttim. "Yaptığı dublör başkalarına da zarar verebilirdi. Sinirlenmekte sonuna kadar haklıyım."

"O zaman onu pist dışına gönderin. Ona bağırın" diye çıkıştı. "Ama senin ilk işin benim iyi olduğumdan emin olmak değildi. Ağırlığını etrafa attın ve bir mağara adamı gibi davrandın. Ona kızmak için bir neden arıyordun. Benim için endişelenseydin, önce beni kontrol ederdin."

Kolundan tutup onu durdurdum. "Ben her zaman seni ilk
sıraya koyarım." Kafası karışmış bir şekilde gözlerini
kıstı, ben de başka tarafa baktım. "Sen iyi misin?" Onda
herhangi bir hasar görmediğim için sordum.

Başını eğdi. "Yirmi dört saat içinde iki adamı dövdüğünü gördüm, Jax." Başını bana doğru salladı ve sonra etrafına bakındı. "Bunların hiçbirini istemiyorum."

"Neyin herhangi biri?"

Yüz ifadesi kırılganlaştı. "Korkmak istemiyorum," diye itiraf etti. "Ve sen beni korkutuyorsun."

Ne diyeceğimi bilemeden onu inceledim.

Sesini alçaltarak bana doğru yaklaştı. "Dün gece ön bahçedeki o adama ne söyledin? Fallon'un babasıyla ne kadar içli dışlısın? Ve Kurukafa ve Tüy nedir?" Gözlerimi kıstım ve ona dik dik baktım. Nasıl oldu da...?

Benim odam. Uzun uzun göz kırptım. Odamda Chicago'daki kulübün kartını görmüştü.

Kalbim iki kat hızlı atmaya başladı. "Benden ne istiyorsun?" Bastırdım.

Başını salladı ve arkasını döndü. "Hiçbir şey."

Ama kolundan tutup onu geri çektim. "Ne?" Hırladım. "Ne istiyorsun lan?" "Daha iyi
olmanı istiyorum!"

BÖLÜM 17

JULIET

Teypte Stone Sour'un "Tired" şarkısı çalarken direksiyonu sıktı ve kaşlarını çatarak yola baktı.

"Neden bana bakmıyorsun?" Kucağıma bakarak fısıldadım.

Bizi eve bırakırken donup kaldı, hızını kesmedi ve "Çünkü sana asla dokunmamalıydım" diye cevap verdi.

Gözyaşlarımı saklamak için hızla başımı çevirdim ve pencereden dışarı baktım. Çenem ağrıyordu, boğazım sanki yüzlerce farklı yerden delinmiş gibi hissediyordum ve kaçmak istiyordum.

Uzakta. Çok uzaklara.

Bu öğleden sonra her şey çok güzeldi. Sıcak, yapış yapış, terli, kirli ve onun kollarındayken tamamen güzeldi. Şimdi... şimdi benden nefret ediyormuş gibi davranıyordu ve ben kendimi aptal gibi hissediyordum.

Onun güvende olmasını isteyecek kadar kötü müydü? Bilgisayarlarla ne yaptığının ayrıntılarını bilmiyordum ama iyi bir şey olmadığını biliyordum. Ve kesinlikle kafasının içine girmek istiyordum. Ama şimdi dış görünüşü her zamankinden daha sertti ve benden uzaklaşıyordu.

K.C. üzülürdü. Zayıftı ve ağlardı. Juliet pisliklerin önünde gözyaşlarını tutardı.

Vücudum sola doğru sallandı ve Tate'in garaj yoluna doğru hızla ilerlerken kapının kolunu tuttum.

Ona bakarken, el frenini çekişini ve kontağı kapatışını izledim. Orada oturdu ve bana bakmayı reddettiği birkaç dakikadan sonra çığlık atmaya hazırdım.

"Jax," diye başladım, boğazımdaki yumruyu yutarak. "I-"

"Sorun yok Juliet," diye atıldı, sesi düzdü. "Bu bir hataydı. 'Daha iyisini' mi istiyorsun? Git 'daha iyisini' bul. "

"Ne?" Şok olmuş bir şekilde sordum. "Jax, öyle demek istemedim-"

Durdum, yumruğunun direksiyonu öyle bir sıktığını gördüm ki derinin büküldüğünü duyabiliyordum.

Onun nesi vardı ki? Asla yeterince iyi olmadığını söylemedim.

Ama şu anda sakin ve soğukkanlı Jaxon Trent kızgındı ve bana zar zor tahammül ediyordu.

Arabadan inmek için kapıyı açtı ama ben uzanıp kolunu tuttum. "Zahmet etme," dedim, beni arabadan atmasına fırsat vermeden. "Kendi kapımı kendim açabilirim."

Arabadan çıktım ve kapıyı çarparak kapattım.

Başımı kaldırıp baktığımda Tate'in evinin alt katında bir ışığın yandığını gördüm ama açık bıraktığımı hatırlamıyordum. Belki daha önce tribünde benimle konuşan Jax'i görürüm umuduyla arkamı dönüp veda etmek üzereydim ama yapmamaya karar verdim. Arkama dönmeden eve doğru yola çıktım.

"Juliet?" Jax seslendi ve ben verandaya çıkan yürüyüş yolunun ortasında durdum. Arkamı dönerek titrememek için kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

Arabadan çıktı, kaputun üzerine eğildi ve beni inceledi. Ağzını açtı,

Bir şey söyleyecekmiş gibi baktı ama sonra çenesini tekrar çelikleştirerek kapattı.

Geçen hafta arabasında bana söylediği şeyleri söylemesini dileyerek bir saniye daha bekledim. Ya da dün gece ofisinde. Ya da bugün eğlence evinde.

Gözyaşlarımı durduramadan biriktiler ve arkamı dönüp olabildiğince sakin bir şekilde ön kapıya doğru yürüdüm. Kilidi açarak içeri girdim ve kapıyı çarparak kapattım, yere doğru kaydım.

"Hey, sen," diye cıvıldayan tanıdık bir ses duydum.

Midem sanki düşüyormuşum gibi boğazıma düğümlendi ve başımı kaldırıp baktığımda Tate'in yemek odasıyla antre arasında durduğunu, elinde bir kutu kola tuttuğunu ve küçük köpeği Madman'in bacaklarının arasında gezindiğini gördüm.

Gözyaşları anında döküldü. "Tate?" Boğuldum.

Yerden kalkarak kendimi ona doğru fırlattım, kollarımı ona doladım ve yüzümü boynuna gömdüm.

Artık çok geçti. Hıçkırıklar durdurulamıyordu. Vücudum rahatlamayla sarsılırken tişörtünü sıkıca kavradım, muhtemelen tırnaklarımı da derisine geçirdim.

"Hey, hey," diye yatıştırdı. "Ne oldu böyle?"

Ama konuşamadım. Sarsıntılar, rahatlama, yalnızlığın kaybolması, her şey beni ele geçirdi ve ona uzun süre sıkıca sarıldım, tekrar sormadığı için şükrettim.

Tate'in yatağının kenarına oturdum, ayak parmaklarımı halının içine soktum ve Fransız kapılarından uzaklara bakarken sabah soğuğunun kollarımı kaplamasına izin verdim.

Tate kendi odasını bana bırakıp babasının odasında uyumayı tercih etmişti ve ses gelmemesinden hâlâ uyuduğunu anladım. Ne de olsa saat erkendi.

Dünün tamamını pijamalarımla pencere kenarındaki sandalyeye kıvrılıp günlüklerimi okuyarak ve caddede gürleyen bir motor sesi duyduğumda dışarı bakmamaya çalışarak geçirdim.

Jax evde değildi ve ben de evden çıkmadığım için onu görmemiş ya da Tate'e onu sormamıştım. Beni bıraktığını görmüştü ve üzgün olduğumu biliyordu.

Her şeyi bir araya getirdiğine şüphe yoktu ama beni zorlamadı. Sadece yalnız kalmak istedim.

Vücudum sanki beş yıl aradan sonra BodyPump dersine girmişim gibi hissediyordu. Kaslarım ağrıyordu ve bacaklarımın arası sızlıyordu. Bugün bile Jax'in nerede olduğunu hissedebiliyordum.

Liam ile bunların hiçbirini hissetmemiştim. Ne bedenimde ne de kalbimde.

Bekâretimi ona on beş yaşındayken vermiştim, çünkü ondan kurtulmam gerekiyordu. Annem onu korumak için her ay aile doktorumuzu çağırıp cinsel aktivite belirtileri aratarak bana işkence ediyordu.

Bu yüzden ziyaretleri durdurmak için aceleyle seks yaptım. Çıkmaya başladıktan kısa bir süre sonra Liam'ın bana sahip olmasına izin verdim ve bunun sonuçlarına katlandım. Doğum kontrol hapı kullandım ve sonunda Liam'la görüşmeye devam etmeme izin verdi çünkü onunla yatarsam "kendimi etrafa yaymamış" olacaktım. Beni bu kadar düşünüyordu.

Ama gerçek şu ki, Liam'la çok az bağ kurabildim. Onu mutlu etmeye çalıştım, çünkü birinin beni sevmesini istiyordum, ama ne zaman birlikte olsak bir şeyler eksikti. Bunu ben de biliyordum, o da biliyordu.

Tutunmak için mücadele ettiğim her şey, ister aşk ister mükemmellik olsun, sonunda beni hayal kırıklığına uğrattı. Bu beni ağırlaştıran imkânsız bir beklentiydi.

Ve şimdi Liam yoktu. Ailem yoktu. Benden beklentileri olan kimse yoktu ve bir şekilde daha hafiftim.

Hata yapma korkusu beni yeryüzüne indirmişken, herkesi dinlemekten uzaklaşmak beni yüzdürüyordu. Bağımlılık yapıyordu.

Liam beni istemedi. Annem beni istemedi. Jax beni istemedi.

Tate vardı. Shane vardı. Fallon vardı. Mükemmel değildim ama yalnız da değildim.

Son bir derin nefes alarak ayağa kalktım ve yatağın altından günlük kutumu çıkardım. Dört tanesini seçip Tate'in postacı çantasına doldurdum ve okula gitmek için hazırlandım.

"Günaydın Bayan Penley," dedim gülümseyerek.

"K.C.," diye cıvıldadı, düzenlemekte olduğu kâğıtlardan başını kaldırarak. Kıyafetime iki kez baktığını gördüm.

Beyaz bir şort ve Tate'in bu sabah çekmecelerini karıştırdıktan sonra nihayet bulduğum yerli başlığı olan kafatası gömleğini giydim. Saçlarımı yıkamış ve düzleştirmiştim ama aynı zamanda küçük parçalar halinde örerek biraz punk bir görünüm kazandırmıştım. Ve her zamankinden daha az makyaj yapmıştım.

Sonunda dilini buldu. "Hafta sonun iyi geçti mi?" diye sordu.

Kulaklıklarımı çıkardım. "Eh, her zamanki gibi," diye şaka yaptım. "İçki, kadınlar ve banka soygunları." Güldü. "Tipik o zaman," diye onayladı.

Masa olarak kullandığı laboratuvar masasına yaslandım. "Sen mi?" Gülümsedi ve özür diler gibi omuz silkti. "Okuyorum."

Çalışıyormuş gibi yaparken gözlerimi ona diktim. Hafta sonlarını yalnız başına kitap okuyarak g e ç i r m e s i üzücü görünüyordu. Penley ateşliydi.

Orta yaşlı, kırklı yaşlarının başındaydı ama hâlâ çok güzeldi. Harika bir fiziği, harika bir kişiliği ve istikrarlı bir kariyeri vardı.

Bir erkek arkadaşa ihtiyacı vardı.

Başımı salladım, kendime gülümsedim. Evet, doğru ya. Artık çok mutlu olduğuma göre, herkesi ayarlayabileceğimi düşünmüştüm, değil mi?

Laboratuvar masasını tokatlayarak konuyu değiştirdim. "Bugün farklı bir şey yapmamın sakıncası var mı?" diye sordum.

Gözlüklerinin üzerinden bana baktı. "Ne gibi?" "Bir yazı projesi için onları dışarı çıkarmak istiyorum."

Dudaklarını yana büktü, düşünüyordu.

Özel ders vermek diş çekmek gibiydi. Öğrencilerin hiçbiri burada olmak istemiyordu ve tüm öğretmenler şikayet ediyordu. Penley'nin ders planının dışına çıkmamdan hoşlanmayacağından endişeleniyordum ama tempo değişikliği dışında başka ne deneyeceğimi bilmiyordum. Dikkatlerini çekmem gerekiyordu.

Ama sonra beni şaşırtarak kabul etti. "Kulağa hoş geliyor." Başını salladı ve işine döndü. "Sadece okul sınırları içinde kaldığından emin ol."

Bir nefes verdim. "Harika. Teşekkürler."

Kulaklıklarımı tekrar taktım ve Young Guns'ın "Bones" şarkısına kafamı sallayarak Tate'e minnettar oldum. Tam olarak hangi müzik seçkisine ihtiyacım olduğunu biliyor gibiydi ve çoğu kızgın rock olsa da, bazıları eğlenceli, kız müziğiydi. "Cruel Summer", Katy Perry ve Madonna ile Joan Jett'in seksenli yıllara ait birkaç hit parçası da çalma listesindeydi. "Hey, şu anda seni gerçekten taşaklarından tekmelemek istiyorum" ve "hey, şu anda gerçekten sadece zıplamak ve dans etmek istiyorum" türü müziklerin mükemmel bir karışımı.

Her zamanki masama oturarak, o sabah yaptığım kopyaları bir dosya klasörüne koydum ve günlüklerimi çantaya bıraktım. Grubumdaki öğrencilerin her biri için kâğıt paketlerini çıkardım ve herkesin odaya süzülmesini bekledim.

Penley grup dersini bitirdikten sonra gruplara ayrılmamıza izin verdi ve ben de o zaman ayağa kalktım.

Dördüm gelir gelmez "Beni takip edin," diye talimat verdim.

Soru sormalarını beklemeden ve şaşkın yüzlerini görmezden gelerek yanlarından geçip odadan çıktım. Yaklaşık üç saniye sonra arkamdan koşuşturan ayak seslerini duydum ve koridordan aşağıya, yan kapıdan dışarıya ve dışarıdaki amfi tiyatroya kadar devam ettim.

"K.C.?" Christa'nın sesini tanıdım. "Ne yapıyoruz biz?"

Kolezyum benzeri mekana bir adım attım ve beton sahneye ulaşana kadar bank bank aşağı inmeye devam ettim.

"Bugün dersi dışarıda yapıyoruz," diye cevap verdim başımı kaldırarak. "Biraz mahremiyetimiz olsun istedim."

Oturmalarını işaret ettim ve boğazımdaki şişen balon dışında kendimi iyi hissediyordum.

Biri dudak büktü. "Ama hava çok sıcak," diye sızlandı Sydney. "Bunun yasadışı olduğuna eminim."

Sırıttım. "N e ş e l e n . Lacrosse bugün antrenman yapıyor. Belki zahmetinin karşılığında bir gösteri alırsın."

Dudaklarını büzdü, sümüklü görünüyordu ama Ana ile Christa'nın arasına oturdu. Jake basamaklara oturdu ve çantasından gözlüklerini çıkarıp yüzüne yerleştirdi.

Çantamı yere bıraktım ve kâğıtları kollarımla kavradım.

"Şimdilik," diye başladım, onlara doğru yürürken, "ellerinizi kaldırmanızı istiyorum. Kim yazmayı seviyor?"

İlk paketi Ana'ya uzatırken etrafıma bakındım. "Kimse yok mu?" Şaşkın gülümsememle birlikte kaşlarım havaya kalktı.

"Tamam." Sonraki paketleri Sydney ve Christa'ya uzattım. "Kaçınız konuşmayı seviyor?"

Kızlar hemen ellerini kaldırdılar ve birbirlerine kıkırdadılar. Jake uyuyordu sanırım.

Gülümsedim. "Yazmak konuşmak gibidir, sadece kendinle konuşursun. Ben her zaman kendimle konuşurum." Etrafıma bakındım ve son paketi Jake'e uzattım. "Hepiniz öyle yapıyorsunuz. Kabul edin."

Sydney gözlerini devirirken Christa kendi kendine gülümsedi.

"Hadi ama," diye yalvardım. "Duşta, arabada, ailene kızdığında ya da kendini gaza getirmeye çalıştığında kendi kendine konuşuyorsun. Değil mi?"

Elimi kaldırdım. "Var."

Jake elini kaldırdı ve bana tembel bir gülümseme verdi. Sonunda Ana ve Christa da katıldı.

"Yani konuşmayı seviyorsak, yazmayı da seviyoruz. Yazmakla ilgili sevmediğimiz şey yargılanmaktır. Formatı, kuralları, düzenlemeyi, her şeyi mükemmel yapma ihtiyacını sevmeyiz. Ancak yazmak, söylemeniz gerekeni söyleyemediğinizde ya da söylemeniz gerekeni o anda nasıl söyleyeceğinizi bilemediğinizde düşüncelerinizi formüle etmenin bir yolu olabilir. Yazmak zaman ayırmanızı sağlar. Kelimeleri bulmanızı. Ve kendinizi tam olarak istediğiniz gibi ifade etmenizi sağlar. Ve gençken, kendinizi bulmanın yanı sıra kendinizi kaybetmenin de bir yoludur. Yaşlandığımızda, uyuşturucu, alkol ve seksin bizim için bunu yapabildiğini, ancak daha büyük sonuçları olduğunu görürüz. Yazmak her zaman güvenlidir."

Beton banklara yaslanarak beni izlediler. Paketimi

zımbasından tuttum. "Birinci sayfaya bir göz atın."

Kağıtlarını kaldırdılar, gözlerini kısarak okumaya başladılar.

Yutkundum. "Christa? İlk girişi okur musun lütfen?" Nabzım derimin hemen altında hızlandı.

Boğazını temizledi, oturdu ve başladı.

11/16/2003

Sevgili Juliet,

Annen oyuncaklarını aldığı için üzgünüm. Lütfen üzülme. Bir gün her şey güzel olacak. Eğer pratik yaparsan daha iyi olacaksın. Ayakkabılarımın düzgün durduğundan emin olmak benim de uzun zamanımı aldı. Şimdiden benden çok daha iyisin! Bence saçın süper görünüyordu. Annemin söyledikleri için endişelenme. Saç örmede çok iyisin. Sana şaplak attığı için üzgünüm. Git ona sarıl ve parfümünün ne kadar güzel koktuğunu söyle. Belki sana biraz ödünç verir!

Seni seviyorum!

Katherina

Sesi neşeli ve mutluydu ve ünlem işaretlerini duyabiliyordunuz. Sekiz yaşındaki bir çocuğun sesini kolayca k a p m ı ş t ı .

Başını kaldırdı ve kaşlarını birbirine çattı. "Bu bir çocuktan gelen bir mektup," diye tahmin etti.

Nazikçe gülümsedim ve başımı salladım.

"Ana?" Elimle işaret ettim ve ayağa kalktı. "Sıradaki lütfen?"

Ana öne doğru eğildi, dirseklerini dizlerinin üzerine koydu ve başladı.

7/14/2004

Sevgili Juliet,

Annem haklı. Hiç iyi değilsin! Aile fotoğraflarından önce gömleğinin kırışmasını bile engelleyemiyorsun! Değersizsin ve senden nefret ediyorum! Herkes senden nefret ediyor! Keşke başka bir kız kardeşim olsaydı! Çirkin ve aptalsın! Herkes sana gülüyor ve babam seni istemiyor bile. O sadece beni istiyor! Keşke ölseydin!

Dudaklarımı dişlerimin arasına sıkıştırdım ve nefes aldım. Yukarı bakmak istemedim, bu yüzden devam ettim.

"Sydney, sayfayı çevir. Bir sonrakini oku lütfen," dedim sayfayı çevirerek.

Sydney tereddüt etti ve sonra boğazını temizledi.

9/2/2010

Sevgili Juliet,

Bugün yeni bir arkadaş edindim. Adı Tate ve onun bir annesi yok. Keşke bizim de annemiz olmasaydı. Belki o zaman güvende olurdun. Seni seviyorum Juliet ve sanırım Tate de seni sevecek. O çok güzel, havalı ve nazik. Beni güldürüyor ve keşke onu babamla tanıştırabilseydim. Bugün benimle konuştu, biliyor musun? Tabii ki biliyorsun.

Seni çoğu zaman hatırlayamamasından ve o hastanede olmasından nefret ediyorum ama en azından bana sarılıyor. Beni hatırlayamasa bile, bana sarılan tek kişi o. Keşke seni görebilseydim. Keşke aynaya bakabilsem ve seni hala orada görebilsem. Eminim harika görünüyorsundur ve müziğini özlüyorum. Neden gittin? Neden eve gelmiyorsun?

Katherina

Sydney'nin sesi kısık ve yumuşaktı. "Bunlar bir çocuğun günlük yazıları, değil mi? Kız kardeşine," diye tahmin etti.

İçimi çektim. "Belki," dedim, etrafımdaki kızların sıkıntılı yüzlerine bakarak. Jake güneş gözlüklerinin arkasına saklanmıştı ama beni dinlediği belliydi.

"Çocuk ne hissediyor?" diye sordum.

"Öfke," diye atıldı Jake. "Masumiyet. Ve çok fazla üzüntü."

Başımı salladım ve her bir öğrencinin yanından geçerek koltuk sırasına doğru ilerledim. "Bu çocuğun konuşacak kimsesi yok," diye belirttim. "Acı çekiyor ve başvuracak hiçbir yeri yok." Boğazımdaki yumruyu yutarak çenemi aşağı doğru eğdim. "Jake, sıradakini okur musun lütfen?"

Geride durdu, betona yaslandı ama dikkatini gazeteye verdi.

3/24/2011

Sevgili anneciğim,

Senden ayrılmak için sabırsızlanıyorum. Tek düşündüğüm bu. Üç yıl sonra üniversiteye gideceğim ve seni bir daha asla görmek istemiyorum. Liam beni her öptüğünde kendimi suçlu hissediyorum. Yanlış bir şey yapıyormuşum gibi hissediyorum. Ben yanlış bir şey yapmıyorum! Herkes erkek arkadaşını öper ve daha fazlasını yapar! Hissetmek istiyorum. Gülmek ve kendimi bırakmak istiyorum. Mutlu olmak istiyorum. Sen hiç mutlu oldun mu? Babamı hiç sevdin mi? Ben mi? Okyanusun dibine batmışım da havaya ihtiyacım yokmuş gibi hissediyorum. Ben ölüyüm.

Katherina

Jake doğrulup kâğıdı inceledikten sonra bana baktı. "Juliet onun alter egosu," diye belirtti. "Juliet'e yazdığında ona kızgın oluyor. Hayal kırıklığına uğramış. Küçümseyici." Gözlüklerini çıkardı ve gözlerini kısarak bana baktı. "Ama annesine yazdığında, kendisine kızgın ve hayal kırıklığına uğramış oluyor. Juliet ve Katherina aynı kız."

Göğsüm buz gibi bir sıcaklıkla doldu ve kalbim göğsümde çarpmaya başladı. *Tanrım.* Jake uyuşturucu kullanmıyor olabilirdi.

Nefes aldım ve yere baktım. "Bu mümkün," diye teklif ettim ve kızlara baktım. "Christa, bir sonrakini okur musun lütfen?"

Christa sayfayı çevirmek için acele etti.

12/11/13

Sevgili Juliet,

Okulda yeni bir çocuk var. Sürekli bana bakıyor. Annem onu asla onaylamazdı ama elimde değil. Her gün okula gitmek ve onun beni izlediğini hissetmek için sabırsızlanıyorum. Bana kendimi güzel hissettiriyor ve kalbimin hızla çarpmasını seviyorum. Gizliyorum ama seviyorum. Bugünlerde kafamın içinde olmak eskisinden çok daha eğlenceli!

Christa kocaman gülümsedi ve diğerlerinin de kendi gülümsemelerini ısırmaya çalıştıklarını gördüm.

"Bu hissi seviyorum." Güldü ve ben de bu duyguyu sevdiğimi hatırladım. Jax dört gözle beklediğim bir şeydi ve bana tünel görüşü veriyordu. Onu bana bakarken yakalamak beni her zaman güzel hissettirirdi.

Tuttuğum gözyaşlarımı boğazımdan temizledim. "Sonuncusunu ben okuyacağım."

6/16/2014

Sevgili Juliet,

Başkalarının seni kötü hissettirmesine izin verdiğim için özür dilerim. Seni incittiğim ve senin için savaşmadığım için üzgünüm. Seni uzun zaman önce kurtarmalıydım ama yeterince güçlü değildim. Sen çok güzelsin. Dördüncü sınıftayken kampta arkadaşlık bilekliği yapmakta bir numaraydın, Shane en iyi haşlanmış yumurtayı senin yaptığını düşünüyor ve Tate senin çılgın hikayelerine bayılıyor. Sen dünyanın sunduğu tüm sevgiye layıksın. Arkadaşların senin yanında olacak ve bir gün senin için dünyaları düşünen bir adam bulacaksın ve ikinizin de senin gibi bir anneye sahip oldukları için çok şanslı olacak çocukları olacak. Ekvador'da şelalelere tırmanmak ve Alaska kıyılarında kano yapmak istiyorsanız, bunu yapmak zorundasınız. Şemsiyeyi atın ve yağmurun tadını çıkarın. Camı indirin ve başınızı dışarı çıkarın. Ayakkabılarınızı çıkarın ve çıplak ayakla gidin.

Seni seviyorum.

Dudaklarımı büzdüm, gözlerimin kenarlarında tehdit oluşturan gözyaşlarımı umutsuzca tutmaya çalıştım. Etrafıma baktığımda Christa'nın gözyaşlarını sildiğini, Sydney'in ise kâğıda bakıp iki yumruğuyla kenarlarını tuttuğunu fark ettim. Ana başını ellerinin arasına almış, duygulanmış görünüyordu.

Ve Jake. Jake ön sayfaya geri döndü ve her şeyi tekrar okuyor gibi görünüyordu. Eğlence dudaklarımı gıdıkladı ve gülümsedim.

"Bir dakika bekle," diye seslendi Ana. "O son kayıt bugünün tarihini taşıyor."

Başımı salladım. "Evet, öyleydi. Peki"-konuyu hızla değiştirdim-"Jake, Juliet ve Katherina'nın aynı kişi olduğunu öne sürdü. Kim onunla aynı fikirde?"

Kızlarla Jake'in arasına bakarak bekledim. Teker teker ellerini kaldırmaya başladılar, gerçekten böyle mi düşünüyorlardı yoksa ne düşüneceklerinden emin değillerdi ve öylece kabul mü ettiler emin değildim. Ama fark etmezdi. Cevaplar süreç kadar önemli değildi.

"Tamam," diye başladım. "Bununla devam edelim. Eğer Katherina kendine yazıyorsa -Juliet adını verdiği bir kıza- bunu neden sadece 'Sevgili Günlük' yazmak yerine yapıyor? Ya da düşüncelerini bir sayfada paylaşmak yerine? Neden kendine yazıyor?"

"Çünkü kendini yalnız hissediyor." Ana omuz silkti.

"Belki de kişilik bozukluğu vardır?" Christa çekingen bir gülümsemeyle karşılık verdi, ben de sırıtmamaya çalışarak başımı salladım.

"Çünkü," diye söze girdi Sydney, "sayfada istediği kişi olabilir."

Gözlerimi ona diktim. "Ne demek istiyorsun?"

Dudaklarını yaladı, daha dik oturdu. "İlk girişte destekleyici ama biraz küçümseyici, sanki Juliet'le ilgileniyormuş gibi. Sanki Juliet rehberliğe ihtiyacı olan küçük kardeşmiş gibi. Sonra ona kızıyor, sanki kendisi mükemmelmiş ve Juliet'in yüz karası değilmiş gibi davranıyor. Her iki yazıda da Juliet üzgün ve yeterince iyi değilmiş gibi tasvir ediliyor. Katherina olarak yazdığında, bundan daha fazlası olabiliyor. Güçlü ve kendine güvenen biri oluyor."

Dinlemeye ve koridorda sürüklenmeye devam ettim.

"Sonra," diye devam etti Sydney. "Öfkesini annesine aktardığını, onun yüzüne söylemeyeceği şeyleri söylediğini görüyorsunuz. Ayrıca Juliet'e karşı daha nazik, sanki her şeyin onun suçu olmadığını anlamaya başlamış gibi." Jake'e ve sonra tekrar bana baktı. "Juliet onun alter egosu değil. Katherina."

Kalbim göğsümde sıkıştı.

Vay canına.

"Peki," diye sordum. "Günlük tutmak ona ne yaptı?"

"Ona bir çıkış yolu verdi," dedi birisi.

Jake konuştu. "Başka kimse dinlemediğinde söylenmesi gerekeni söylemesine izin verdim." "Bu bir rahatlamaydı."

"Bu onun hayatını kurtardı." Sydney'e baktım, göz göze gelmediğim ama birdenbire anlamış gibi görünen kıza.

"Yazmak hem çok kamusal hem de çok özel olabilir. Bugün kuralları unutmanızı istiyorum," dedim. "Size yirmi dakika kadar zaman vereceğim. iPod'larınızı takın, yayılın, çimlere gidin ve yazın. Bu notla değerlendirilmeyecek. Dilbilgisi ya da kurallar umurumda değil. Kendinize sanki bunu yirmi yıl sonra okuyacakmışsınız gibi yazmanızı istiyorum. Şu anda kim olduğunuzu paylaşın. Ne istediğinizi. Nereye gitmek istediğinizi. Neyi başarmayı umduğunuzu ve arkadaşlarınızdan ve ailenizden ne kazanmayı umduğunuzu. Hiçbir kural yok. Sadece daha yaşlı bir size yazın."

Onlar sırt çantalarını karıştırmaya başlarken ben de sahneye geri döndüm ve kullandığım son günlüğü aldım. Açıp bir banka oturdum ve ödevi de tamamladım.

BÖLÜM 18

JAXON

"Jared!" Sesleniyorum. "Yakala!"

Yeni kardeşim ellerini havaya kaldırıyor ve eski, solmuş futbol topunu yakalamak için koşuyor. Bir araba korna çalıyor ve o da arkasını dönüp yoldan çekilmek için caddeden hızla uzaklaşıyor.

"Beni öldürtmeye mi çalışıyorsun?" diye şaka yaparak bana gülümsüyor ve omzumu karnına atmak için koşuyorum.

"Ahhhhhh!" Onu kaldırıma yapıştırdım.

Gülüyor, betona çarparken homurdanıyor. Bugün zaten tonlarca sıyrık aldık ama umurumuzda değil.

Üvey kardeşim geçen hafta yaz ziyareti için geldiğinden beri, uyanık olduğumuz her dakikayı birlikte geçiriyoruz. En azından neredeyse. Futbol oynadık, sinemaya gittik ve en yakın parka gitmek için bir sürü blok yürümemiz gerekse de bana ağaçlara nasıl tırmanılacağını öğretti.

Jared annesiyle birlikte birkaç saat uzakta yaşıyor ve babamızla ilk kez tanışıyor.

Buradan nefret ettiğini biliyorum. Eminim annesinin evi kadar güzel değildir. Ama onun yanında kendimi güvende hissediyorum. Babam geldiğinden beri arkadaşları beni rahatsız etmedi ve edemeyeceğini bilsem de eve gittiğinde beni de yanında götüreceğini umuyorum. Tekrar yalnız kalmak istemiyorum ve beni koruyacağını biliyorum.

En azından bir süreliğine hayal kurmama izin verdim.

"Beni ziyarete geldiğinde, bahçendeki çimlerde oynayacak ve ağaçlara tırmanacaksın," diyor saçlarımı karıştırarak.

Sırıtarak uzaklaşıyorum. "Kes şunu. Ben bebek değilim."

Ayağa kalkıyoruz ve o bana bakıp başını sallıyor. "Babam bu partileri çok mu veriyor?" diye soruyor bana dün geceki gürültü hakkında.

Başımı sallayarak eve doğru ilerliyorum. "Evet, ama en iyisi yoldan uzak durmak."

"Neden?"

Omuz silkiyorum ve sokağa doğru bakıyorum. "Bazı insanlar çocukları sevmiyor." Ya da onları çok fazla seviyorlar.

Şu anda on üç yaşındayım ve koruyucu ailemle yaşamanın nasıl bir şey olduğunu zar zor hatırlasam da, bazı şeylerin beni ne kadar kötü hissettirdiğini biliyorum.

Ve şu anda hissettiklerim beş yaşındayken hissettiklerimden çok daha kötü. Hiç kimse evimde olup biten kirli şeyleri görmek zorunda kalmamalı. Bunun normal olduğunu sanıyordum ama öyle olduğunu sanmıyorum. Okuldaki arkadaşlarımın evleri pis ve kötü kokmuyor.

Partiler sırasında genellikle oradan ayrılır ve oyun parkının altındaki talaşların üzerinde kamp kurarım. Sabah eve geldiğimde herkes sızmış ya da benimle uğraşamayacak kadar kendinden geçmiş oluyor.

Eski gri arabanın yoldan geldiğini görüyorum ve midem bulanıyor.

Jared'a dönüyorum. "Hadi parka gidelim," diye ısrar ediyorum.

"Neredeyse akşam yemeği vakti," diye belirtiyor. "Ayrıca, annemi ve Tate'i aramak için babamın telefonunu kullanıp kullanamayacağımı görmek istedim."

Yanaklarım ağrıyor, çünkü ağlamamaya çalışıyorum ve kendimi onun tişörtüne gömmek istiyorum. Bu çok aptalca bir duygu ve kendimi aptal gibi hissediyorum ama bu beni daha iyi hissettirecek.

Jared daha iri ve hep siyah giyiyor. Kollarımı ona dolayabilirsem, karanlık bir yere dalabilirim ve belki saklanabilirim gibi hissediyorum.

Arabadan indiklerini görüyorum, babamın arkadaşı Gordon ve babamın kız arkadaşı Sherilynn. Jared'a doğru dönüp sırtımı onlara

veriyorum. "Jax!" Gordon sesleniyor ve

ben irkiliyorum.

Jared'in gözleri başımın üzerinde parlıyor ve sonra bana bakıyor. "Kim o?"

Nefesimi sakinleştirmeye çalışıyorum ama midem bulanıyor. "Bu Gordon. Babamın arkadaşı." "Jax!" diye tekrar sesleniyor ve karnıma bir ağrı saplanıyor. Uzanıyorum, kollarımı sarıyorum

Kardeşimin beline sarılıp yüzümü gömleğine gömdüğümde nefesim kesiliyor.

Jared burada. Jared burada. Jared burada. O beni koruyacak.

Ama Jared sadece on dört yaşındaydı. Bana yardım edemezdi.

İşte o zaman çocukluk günlerimin sona erdiğini anladım. Beni kurtarmaya gelecek kimse yoktu ve ben sadece kendi seçimimle bir tutsaktım. Tek başımaydım ve çaresiz olmaktan bıkmıştım.

Siyah torbayı yumrukladım, yumruğumu tekrar tekrar sapladım, önce sağımı sonra solumu salladım. Bantla sarılmış yumruklarım darbe üstüne darbe indirdi. Sağ, sağ, sol. Sağ, sağ, sol, arkaya, tekme, tekrar sağ yumruk.

Ter göğsümü ve sırtımı ıslattı, saçlarım vücuduma yapıştı ve arkamdaki torbaya dört aparkat attım ve bacağımı tekrar fırlatarak torbayı sağıma doğru ittim.

"Daha iyi olmanı istiyorum."

Hırladım, parmak eklemlerim yanana kadar yumruk üstüne yumruk, darbe üstüne

darbe attım. "Ee, saklanıyor musun?"

Sarsılarak ayağa kalktım ve kapı aralığında Tate'i görmek için döndüm.

Göğsüm kalp atışlarım kadar hızlı inip kalkıyordu. "Sana da merhaba," diye alaycı bir şekilde mırıldandım ve çantalara saldırmaya devam etmek için döndüm.

Birbirimizi haftalardır görmemiştik ve kardeşimin kız arkadaşının Juliet konusunda bana sataşacağını biliyordum.

Biliyordum, çünkü beni takip etmişti. Geçen gece Juliet'i bıraktıktan sonra, bir süre kalmak ve biraz uzaklaşarak kafamı toparlamak için doğruca Madoc'un evine gelmiştim. Burada geçirdiğim beş günün ardından hâlâ bunun üzerinde çalışıyordum.

"Bak, burnumu sokmayacağım," diye devam etti. "K.C. bu konuda konuşmuyor ama geçen hafta sonu onu bıraktığını gördüm ve bir şeylerin ters gittiğini biliyorum. Katherine de aradı. Mesajlarına cevap vermemişsin ve o da endişelendi. Seni kontrol edeceğimi söyledim."

Çantayı yumrukladım, derideki küçük yırtığı zonladım. Jared'in annesini endişelendirmek istememiştim.

"Yalnız kalmak istediğini biliyorum ama Jared öğleden sonra eve geliyor," dedi, "ve seni orada istiyorum." Etrafında dönerek çantanın diğer tarafında durdu ve onu benim için tuttu. "Lütfen eve gel."

Tereddüt ettim, göz kırptım ve sonra hafif yumruklar atmaya devam ettim. Ona zarar verirsem Jared beni

öldürürdü,

Her şeyden sonra.

"Adı Juliet," diye hatırlattım ona.

"Biliyorum."

"Eve gelemem, Tate."

Uzun sarı saçları, ben çantayı daha da sertçe iterken sallanıyordu.

"Evet, yapabilirsin," diye yalvardı, ağır torbaya her vuruşumda homurdanıyordu. "Her zaman eve gelebilirsin."

Ona doğru baktım. "Benden nefret ediyor olmalı," diye fısıldadım, daha çok kendi kendime. "Burnunu o kadar yukarı kaldırdığını hayal edebiliyorum ki muhtemelen burnu kanıyordur." Tate'in irkilmesinden suçluluk duyarak çantayı daha sert yumrukladım.

Ama sonra güldü. "Aslında senin hakkında konuşmadı."

Durdum ve dimdik ayağa kalktım. Eğlence evinde ve Loop'ta olanlardan sonra, biriyle konuşmak zorunda kalacağından emindim.

Ama benden bahsetmiyordu? Hiç mi?

"Evet." Tate başını salladı. "O iyi. Senin hakkında tek kelime etmedi. Öğrenci kredileri için başvurmakla meşgul. Öğretmen olmak için bölümünü eğitim olarak değiştirmeyi düşünüyor ve yaz için sinemadaki işine geri dönecek."

"Kredi mi?" Kaşlarımı birbirine yapıştırdım. "Neden bunu yapmak zorunda olsun ki?"

Tate dudaklarını dişlerinin arasına alıp düşündü. "Annesi desteğini geri çekti. K.C.-" Başını salladı. "Juliet, yani, muhtemelen okulu bitirmek için kredi almak zorunda kalacak."

Kaşlarımı çatarak arkamı döndüm ve alnımdaki teri sildim. Ne kindar bir kaltak. Annesi de neredeyse babam kadar kötüydü.

Anne yok. Baba yok. Sözlerini hatırlayınca yüzümdeki sırıtışa engel olamadım.

"O iyi, Jax," dedi Tate arkamdan, ben üstümü silmek için bir havlu alırken. "Aslında onu hiç bu kadar merkezileşmiş görmemiştim. Artık kim olduğunu ve ne istediğini biliyor gibi."

"Bu harika, Tate," diye ısırdım ve havluyu yere attım. "Bunu duyduğuma sevindim. Bitirmem gereken bir antrenman var."

Müthişti. Ben onsuz dağılıyordum, o da bensiz dünyayı ele geçirmeye hazırdı.

Tate'in arkamda hareket ettiğini hissettim ve kapıya doğru ilerlerken ona bakmadım.

Ama odadan çıkmadan önce durdu. "O da dövme yaptırmış." Tate'in gözleri benim üzerimdeydi, sesi hafif ve sorgulayıcıydı. "Boynunun arkasında melek kanatları var. İkisi de kırık," dedi. "Altında 'Only Ever You' yazıyor. "

Gözlerimi kapattım.

Tate'in odadan ne zaman çıktığından emin değildim. Tek hatırladığım kendimi sandalyeye bıraktığım ve başımı ellerimin arasına gömdüğüm, sanki düşüyormuşum ve asla yere çakılmayacakmışım gibi hissettiğim.

Ciaran, "Seni takip etmek zorunda kalmak hoşuma gitmiyor," dedi.

İşverenimin bilgisayar ekranındaki kaşlarını çatmasına aldırmadan sinirli bir şekilde iç çektim. Yarım düzine flash belleği çıkarıp Madoc'un evindeki odamdaki masamın üzerine bıraktım. Jared'in annesi -şimdi benim de annem- Madoc'un babasıyla evlendiğinde, teknik olarak Madoc ve Fallon'un evi olmasına ve kendi evimin arabayla sadece yirmi dakika uzaklıkta olmasına rağmen burada kendime ait bir odam olmasını sağlamıştı.

Neyse ki süslemek için ısrar etmemişti. Yine de Madoc parti verdiğinde çok kullanışlı oluyordu. Misafirlere kapalı, kendime ait bir yerim vardı.

"Sakin ol ihtiyar," diye çıkıştım. "Beni işe aldığından beri bir gün bile izin almadım." "Ve ben sana müsait olman için para ödüyorum."

Durdum ve ona karanlık bir bakış attım. "Sızlanıyor musun?" Suçladım. "Tanrım, onun adı ne?"

"Kapa çeneni," diye karşılık verdi ağır İrlanda aksanıyla.

Gözlerimi devirdim. "İyi. İşte." Birkaç tuşa bastım ve flash belleklerimden yüklenen dosyaları göndermeye başladım. "Bunu alır almaz beni birkaç gün yalnız bırak, tamam mı?" "Neden?"

Kahvesini yudumladı, artık istediğini elde ettiği için daha rahatlamış görünüyordu. aranıyor.

"Önemli bir şey değil." İşverenimin dikkatimin dağınık olduğunu görmesini ve bana olan inancını kaybetmesini istemiyordum.

Ne kadar az bilgi, o kadar iyi. "Sadece bir yan projeye odaklanmam gerekiyor." "Adı ne?"

Sözlerimi tekrarlarken sesindeki kahkahayı duydum ve ekrana ters ters baktım. "Onun adı," diye başladım, "seni hiç ilgilendirmez ve benden nefret ediyor, tamam mı?"

"Bundan şüpheliyim."

Son flash belleği yükledim, dosyaları Ciaran klasörüne sürükledim ve gönderdim. "Onunla ilk kez kirli bir karnaval eğlence evinde seviştim ve beş gündür onunla konuşmadım. İnan bana, benden nefret ediyor."

Başını iki yana salladı. "Evlat, kadınlar kolaydır. Onlar sadece her şeyi isterler. Bu zor değil."

Titrek bir kahkaha attım. "Evet, zor değil." Sonra ona baktım. "Peki ya ona söylemek istemediğim şeyleri bilmek isterse?"

"Yanlış soruyu soruyorsun," dedi açıkça. "Asıl soru şu: Sırlarını saklamayı mı yoksa onu saklamayı mı tercih edersin?"

Gözlerim düştü ve ağzımı kapattım.

"Eğer bir kadın istiyorsan," diye başladı, "o zaman bir erkek gibi davranmaya başlamalısın." Anlayarak başımı salladım.

"Bu da demek oluyor ki," diye devam etti, "siz de öyle görünmeye başlıyorsunuz."

Gözlerimi kısarak egzersiz pantolonuma ve spor ayakkabılarıma baktım. "Bu da ne demek şimdi?"

"Büyümek demek, evlat."

Gözlerimi kocaman açarak ona baktım ve konuştuğumda ses tonum bir uyarı gibiydi. "Biliyor musun? Bir sürü kız benim görünüşümü beğeniyor, ihtiyar."

"Evet. Kızlar," diye kestirip attı. "Üzerinde yazılar olan o tişörtleri, cüzdan zincirlerini ve belalı örgüleri seviyor olabilirler ama eminim o kıyafetlerin içinde gerçek bir varlık gibi hissetmiyorsundur, değil mi?"

Bir kaşımı kaldırdım.

"Kendinle daha fazla gurur duy, Jaxon. Bunun davranışlarına nasıl yansıdığına şaşıracaksın. Tanrı aşkına, bir gün baba olacaksın." "Ne oluyor lan?"

"Muhtemelen," diye ekledi. "Veli konferanslarına böyle mi bakmak istiyorsunuz?"

Oha! Ne oluyor be? Gergin bir kahkaha attım. "Evet, bu konuşma hızla tırmandı. Lanet olsun."

Neden görünüşüm birdenbire saldırıya uğradı? Daha önce hiç şikâyet almamıştım. Kotlar, siyah pantolonlar, üzerime tam oturan güzel tişörtler... Kıyafetlerim dikkat çekmiyordu ama

kesinlikle Kurtuluş Ordusu da değildi.

Tanrım, neden birdenbire kendimi bir serseri gibi hissetmeme neden oldu?

Boğazını temizledi. "Damadım biraz Barbie gibidir." Çenesini bana doğru salladı. "Seni alışverişe götürsün."

Madoc ve ben mi? Alışveriş mi?

Derin bir nefes aldım ve neler olduğunu anlamaya çalıştım. Tamam, evet. Belki Madoc, Jared ve benim uymadığımız yerlere uyuyordu. Kıyafetlerle ve dış görünüşle ilgili değildik ve bu bizim işimize geliyordu.

Ama öte yandan, insanlar Madoc'a da biraz daha fazla saygı gösterdiler. Onun hakkındaki ilk izlenimleri benimkinden farklıydı. Kibar olmalarına rağmen bunu görebiliyordum. Kendisiyle gurur duyuyor ve çaba gösterecek kadar önemsiyor gibi görünüyordu. İnsanlar bunu takdir ediyordu.

"Alışveriş mi?" Kendi kendime tekrarladım.

"Evet, alışveriş," diye taklit etti Ciaran. "Ve şu lanet saçını da kes." Ve sonra telefonu kapattı.

Şaşkınlıkla boş dizüstü bilgisayar ekranına baktım ve yavaşça sandalyeme geri çöktüm, şimdi Tate gittikten sonra hissettiğimden daha fazla kafam karışmıştı.

Az önce ne oldu öyle? İş konuşmaktan, kadınlar hakkında konuşmaya, bir baba olarak benim hakkımda konuşmaya ve benim makyaj yapmama nasıl geçtin?

Elimi başımın üstünde gezdirdim, nefesimi tutamadım. *Bir baba mı?*

Sonra dizüstü bilgisayar ekranındaki yansımamı fark ettim ve sustum. Kendime bakmaya devam ettim. *Bir gün baba olabilirim. Birinin babası.*

Görünüşümden memnun değil miydim? Bunu hiç düşünmemiştim. Kadınlar kolayca geliyordu, temizdim ve sağlıklıydım. Nasıl göründüğümü ancak bu kadar önemsiyordum.

Ve Juliet'in bana bakışını sevdim. Sanki içimdeki pisliği göremiyordu. Ve kesinlikle kıyafetlerimi ya da saçımı umursuyor gibi görünmüyordu.

Madoc bir keresinde kıyafetlerin insanı değil, insanın kıyafetleri yarattığını söylemişti.

Geriye uzandım ve at kuyruğumu tuttum, uzunluğunu avucumun içinde gezdirdim, yıllar ve yıllar boyunca uzadığını hissettim, bazıları babamla yaşadığım zamandan kalmaydı. Kıyafetleri bilmiyordum ama saçlarım kesinlikle bana aitti ve bundan bıkmıştım.

Boğazıma bir yumru oturdu ve onu yutmaya bile çalışmadım.

Sandalyemden fırlayarak odadan çıktım ve merdivenlerden aşağı indim. Tırabzanın etrafından dolanarak karo zemine sıçradım ve mutfağa doğru ilerledim. Avlu kapısına doğru ilerledim -Madoc ve Fallon bir süre önce yüzmeye gitmişlerdi- ama sonra piyano tuşlarının çınladığını duydum ve hemen geri çekildim.

Bodrum katında.

Arkamı döndüm ve neredeyse koşarak bodrum kapısına gittim. Madoc'un özel olarak çalabilmek için aşağıda tuttuğu klasik bir Steinway'i vardı. Fallon'la bu konuyu açmayı konuşmuşlardı ama hiç gerçekleşmemişti. Nedeninden emin değildim.

Ve şu anda umurumda değildi. Merdivenleri gürleyerek indim, son birkaç merdiveni atlayarak aşağıya indim ve yukarıya baktım, ağzım açık kaldı ve gözlerim neredeyse kafamdan fırlayacaktı.

Uh ...

Fallon devasa piyanonun tepesine oturmuş, bacaklarını Madoc'a dolamış ve başını geriye atmıştı. Her ne kadar Madoc onun önünde durup başını boynuna gömmüş olsa da, şortu dışında çıplak olduğu belliydi.

"Oh, kahretsin," diye fısıldadım.

Fallon başını dikleştirip çığlık attı ve Madoc dönerek vücudunu Fallon'un önüne koydu.

Ellerimi kaldırdım. "Çok özür dilerim." Sanırım artık piyanoyu neden yukarı çıkarmadıklarını biliyordum.

"Neyin var senin?" Madoc öfkeden kudurdu, mavi gözleri hiddetlendi. "Çık dışarı!"

Fallon Madoc'un arkasına sinmiş, omzunun üzerinden bakıyordu.

"Hayır," diye karşılık verdim. "Bunu yapacaksan odanda olmalısın ve yardıma ihtiyacım var. Şimdi."

Madoc gözlerini devirdi ve bıkkın bir halde tavana baktı. "Tanrım, tek çocuk olmayı özlüyorum."

"Bebeğim," d i y e mızmızlandı Fallon arkasında, bu söze alınmıştı. Eskiden üvey kardeştiler.

Baktım, bekliyordum.

"Ne?" Madoc avuçlarını uzattı ve sıkıntıyla salladı. "Ne konuda yardıma ihtiyacın var?"

Gözlerimi kapattığımda utanarak doğruldum. Sesim zar zor mırıldanıyordu. "Alışverişe gitmem gerekiyor."

"Alışveriş mi?"

Sanki önemli bir şey değilmiş gibi ona baktım. "Evet, ne olmuş? Giysiye ihtiyacım var ve sen de böyle kız gibisin, yani..." Sadece yapmasını ve çenesini kapatmasını umarak sözümü kestim.

Madoc bana şüpheyle bakarken Fallon'un onun arkasında sırıttığını gördüm. "Yeni kıyafetler istiyorsun." Sanki Latince anlamaya çalışıyormuş gibi söyledi.

"Pastel şeyler olmasın," diye emrettim. "Sadece daha yetişkinlere uygun şeyler."

Neden kaşlarını birbirine sıkıştırıyordu? *Evet, yeni kıyafetler istiyorum. Bu fikri içine çek. Nefes al, Madoc. Dünyanın sonu gelmedi.*

Sonunda homurdandı, "Peki. Birazdan yukarıda olacağım."

Bir kez başımı salladım ve gitmek için döndüm. "Benim de saçımı kestirmem lazım," diye arkamdan seslendim ve kapıyı çarparak çıktım.

BÖLÜM 19

JULIET

Tate oturma odasında volta atıyor, bir omzundan düşen açık gri bluzunu ve kısa beyaz şortunu düzeltiyordu. "İyi görünüyor muyum?" diye endişelendi, durdu ve önümde kaskatı durdu.

Dizüstü bilgisayarımdan başımı kaldırdım ve lambaların yumuşak ışığının cildini nasıl ince bir krem gibi gösterdiğine bakarak gülümsedim.

"Harika görünüyorsun," diye cevap verdim.

Yüzü buruştu. "Etek giymeliyim." Sesi tamamen eziyet çekmiş gibi çıkıyordu. "Muhtemelen onu görür görmez bacaklarımı ona dolayacağım, bu yüzden şortun daha kolay olacağını düşündüm."

Eğlenerek başımı salladım. "Jared bacaklarını görebiliyorsa, o zaman satılmıştır." Tekrar yazmaya başladım, muhtemelen değerlendirilmek için çok geç olan kredi başvuruları üzerinde çalışıyordum.

Daha ucuz bir şey için okul değiştirmeyi düşünmüştüm - ne de olsa Arizona eyalet dışı eğitim veriyordu - ama çok geçti ve kesinlikle başka bir yere girmek için bir dönem okula ara vermek zorunda kalmak istemedim, bu yüzden kolaylık sağlamak için olduğum yerde kalmaya karar verdim. Bu kredilerin gelmemesi ihtimaline karşı yerel devlet üniversitesine başvurmuştum ama dürüst olmak gerekirse, mecbur kalsam bile şehirde kalamazdım.

Jax her yerde olurdu.

Beni bıraktığı gece, ertesi gün birkaç kez ve neredeyse her sabah duşta ağladım. Ama kimse görmedi ve görmeyecekti de.

Onu özledim, her yerim ağrıyordu ve ...

Gözümün kenarındaki yaşı yakaladım ve boğazımı temizleyerek daha hızlı yazmaya başladım. Finansal bilgiler, referanslar, isimler, adresler. *Devam et. Durma. Sen. Olacaksın. Olacaksın. İyi olacaksın.*

Neden evde değildi? Neden bu hafta lakros antrenmanında değildi? Neden aramadı?
Ve canı cehenneme! Tuşlara daha sert bastım.

"Bugün Madoc'a gittim," diye söze girdi Tate, pencereden dışarı bakarak, "Jax ile konuşmak için."

Başımı kaldırdım, parmaklarım hâlâ klavyenin üzerindeydi. Madoc'un. Demek oradaydı.

Devam etti. "Muhtemelen yakında Jared'e hoş geldin demek için burada olur."

Gözlerimi bir saniyeliğine kapattım ve sonra bakışlarımı hızla bilgisayar ekranıma geri indirdim.

Hepsinin yemeğe gitmesi gerekiyordu.

Davet edilmiştim ama Jax'in muhtemelen pizzacıda olacağını bildiğim için reddetme sağduyusunu gösterdim.

"K.C.?" Tate yanıma oturarak bastırdı. "Juliet?"

Ses tonunu taklit ederek onu düzelttim.

Güldü. "Özür dilerim. Eski alışkanlıklar zor ölüyor sanırım."

Orada oturup bana bakmaya devam etti, ben de sonunda başımı kaldırdım. "Ben iyiyim Tate," diye ona güvence verdim.

"Teselli olacaksa, perişan görünüyordu."

Dudaklarımı büzdüm ve tekrar dizüstü bilgisayara baktım. "Bundan şüpheliyim." Jaxon Trent hiç kötü görünmezdi. Yeni duş almış mıydı? Muhteşemdi. Terli mi? Muhteşemdi. Mutlu mu? Çarpıcıydı. Kızgın mı? Muhteşem. Peki bu adam kirliyken? Kutsal. Kahretsin.

"Tamamen çarpılmış görünüyor. Kontrolünü hiç kaybetmiyor," diye cüret etti. "Benim dışımda," diye cevap verdim. "Her zaman benimle kavga ediyor."

"Mm-hmm," diye kabul etti, ses tonunda ukala bir ipucu vardı. Onun müstehzi gözlerine baktım.

"Ne?"

Bakışlarımı tuttu ve gözlerinin şakadan ciddiye dönüşmesini izledim.

"Sana aşık oluyor." Sesindeki duyguyu duyabiliyordum. "Henüz aşık olmadıysa tabii."

Orada öylece oturdum, sözleri karşısında afallamıştım.

Aşık mı oluyorsun?

Yumruklarımı sıktım, kalp atışlarım göğsümde gümbürdüyordu. *Hayır.* Eğer bu doğru olsaydı beni itmezdi. Uzak durmazdı. Son birkaç gündür canımı en çok acıtan şey buydu. Jax benim gibi umursamıyordu.

Sözleri aklıma geldi. *"Sadece gerçek olanın fanteziyi karşılayacağını hiç düşünmemiştim."*

Gözlerimi indirdim, başım aniden kaldıramayacağım kadar ağırlaştı. *Tanrım.*

Tate neredeyse "Onları sevmemek imkânsız, değil mi?" diye fısıldadı ve kararlılığım kırıldı. Derin nefesler alarak başka tarafa bakmak zorunda kaldım.

Trent kardeşlerden bahsediyordu. Onun Jared'i... ve benim Jaxon'ım.

"Seni seviyorum," dedi tatlı tatlı, muhtemelen acı çektiğimi görüyordu.

Başımı salladım. "Biliyorum." Ona doğru baktım. "Ve nedenini bilmiyorum. Nasıl oluyor da bana karşı bu kadar iyisin?"

Gözlerini kıstı, kafası karışmıştı.

"Üç yıl önce, Liam'dan öcümü alabilmek için şu anda erkek arkadaşın olan lise kabadayısıyla çıkıyormuş gibi yaptım. Aldattığım için. İlk seferinde." Bütün bu pisliği itiraf ettim. "Neden kıçıma tekmeyi basmadın?"

Küçük bir gülümseme sundu. "Çünkü Liam'ı geri aldın," dedi. "Bir arkadaşa ihtiyacın olacağını biliyordum." Gözlerime yaşlar doldu ve ona sarılmak istedim.

Ayağa kalkarken onu gözlerimle takip ettim, onu ne kadar sevdiğimi ve onu ne kadar hak etmek istediğimi fark ettim.

"Tate?" Boğuk bir sesle söyledim. "Ben-"

"Aman Tanrım," diyerek sözümü kesti ve gözlerini pencereden dışarı dikti.

"Ne?"

Başını salladı, pencereden dışarı bakarken yüzünde şaşkın bir gülümseme vardı. "Gelip bunu görsen iyi olur."

Dizüstü bilgisayarı aldım ve açık bırakarak onun yanına götürdüm. Tül perdelerin arasından bakarken nefesimi içime çektim, kollarım o kadar titriyordu ki dizüstü bilgisayar elimden düştü.

"Kahretsin!" Ellerimden fırladı. Zayıf kollarıma çarparak sallanırken onu tutmaya çalıştım ve sonunda yere yığıldı.

Tate hırıltısını eliyle kapattı ve ben onu tekrar almak için aşağıya daldığımda nefesim kesildi.

"Kahretsin," diye bağırdım.

Pil takımı çıkmıştı ve ekran kararmıştı. Dişlerimi öyle sıktım ki

Çenem ağrıyordu. "Lanet olsun ona," diye homurdandım, pili tekrar takmaya çalışarak ve tekrar tekrar pencereden dışarı bakarak.

Jax, Madoc'un GTO'sunun hemen arkasındaki kaldırıma park etmiş olan arabasının yanında duruyordu ve ben de gözlerimi vücudunda bir aşağı bir yukarı gezdirerek her şeyi anlamaya çalışıyordum.

Aslında hiçbir şey değişmemişti ama yine de onda çok şey farklıydı.

Kahretsin... Dudaklarımı yaladım.

Düz paçalı siyah bir pantolon giyiyordu. Sıska değildi ama kesinlikle zayıftı ve Madoc ve Fallon'la konuşmak için arkasını döndüğünde gözlerim büyüdü. Keşfetmeye vaktim olmasa da çıplak halini biliyordum ama bol pantolonunun vücudunu ne kadar örttüğünü fark etmemiştim. Güzel popo. Hâlâ tarzına uygun kıyafetler giyiyordu -koyu ve az gösterişli- ama şimdi ona daha çok yakışıyorlardı. Neredeyse fazla iyi. Beyaz V yakalı tişörtünün üzerinden ne kadar iri olduğu görülebiliyordu; rahat edecek kadar gevşek ama kaslı omuzlarını, sıkı göğsünü ve biçimli sırtını gösterecek kadar dardı. Kürek kemiklerini bile görebiliyordum.

Ve saçları. Bir nefes verdim, omuzlarım biraz çöktü. Saçları gitmişti. Bu konuda ne hissettiğimden emin değildim.

Daha güzel görünüyordu. Kesinlikle. Saçın odağı diğer her şeyden ne kadar uzaklaştırdığını fark etmemiştim ve şimdi saç gittiğine göre resmin tamamını görebiliyordunuz. Ağız, burun, gözler, her şey bir arada.

Vücudu da onsuz daha büyük görünüyordu.

Ama uzun saçlarını da severdim. Bu onun meydan okumasının bir işaretiydi.

Saçları artık kısa kesilmiş ve tepede şekillendirilmişti. Ağzımı sulandırdı ve dişlerimi sıktım, diğer kadınların da şimdi ona ne kadar bakacağını biliyordum. Sanki daha önce ona yeterince bakmamışlar gibi.

Tanrım.

Jax kollarını kavuşturup göğsünü dışarı çıkarırken onu, Madoc'u ve Fallon'u ön bahçede konuşurken izlerken kendimi gerçekliğe geri getirdim ve birdenbire saçlarının gitmiş olmasını umursamadım. Yeni kıyafetleri de umurumda değildi.

Ne olmuş yani?

Görünüşü değişmiş olsa bile, o hâlâ Jax'ti. Beş gün önce beni kapı dışarı eden kişi.

"Devam et." Tate beni dürttü. "Temizlen."

Ha?

"Ne?" Dik durarak sordum. "Hayır. Boş ver onu. Davranışlarından sonra, yeni kıyafetler ve saç kesiminden daha fazlası gerekecek."

Tate küçümseyici bir kıkırdama çıkardı ve bana döndü. "Juliet, kişisel deneyimlerime dayanarak konuşuyorum, bu yüzden dikkatini ver."

Omuzlarımdan tuttu ve bedenimi kendisine doğru çevirip ellerini anaç bir tavırla kollarımda aşağı yukarı gezdirirken nefesimi içime çektim. "Buraya geldiğinde, tatlım, gözlerini sana dikecek ve sana dikkatle bakacak. Kızgın görünecek," dedi bana doğru konuşarak, "ama aslında düşündüğü şey, tüm kıyafetlerini çıkarıp çıkarmayacağı, seni duvara çarpıp çarpmayacağı ve arkandan gün ışığında seni becerip beceremeyeceği."

Çenem düştü ve dizüstü bilgisayarımı daha sıkı kavradım.

"Sonra," diye devam etti, "seni hiç beklemediğin bir yerde köşeye sıkıştıracak. Yakınına eğilecek" -Tate bana doğru adım attı, böylece vücutlarımız birbirine değecekti- "seni gerçekten öpmeden dudaklarına dokunacak ve sadece tenindeki sıcaklıktan ne kadar işkence çektiğini hissedeceksin." O aldı

Yüzümü ellerinin arasına aldı, burun buruna geldik ve sesi alçaldı. "Sonra, kalçalarını titretecek bir fısıltıyla, 'Bebeğim' diyecek ve özür dilemesine bile gerek kalmadan eriyeceksin."

Yutkundum, ağzım tamamen kurumuştu.

"Şimdi mi Juliet?" Tate sesini sertleştirdi. "Sana Tokyo'da aldığım şu su yeşili ve altın rengi mini etek var ya? Git giy onu. Bok gibi görünüyorsun."

"Ugh," diye fısıldadım.

Dizüstü bilgisayarı elimden kaptı, çarparak kapattı ve kanepenin üzerine fırlattı. "O geliyor."

Ondan sonra hiç tereddüt etmedim. Onun yanından hızla geçtim, merdivenleri ikişer ikişer çıktım ve yatak odasının kapısını çarparak kapattım. Joan Jett & the Blackhearts'ın "I Hate Myself for Loving You" şarkısı başlarken iPod yuvasının düğmesine basarak banyo odasına daldım. Müzik daha hızlı çalışmamı sağlıyordu.

Atletimi çıkarıp saçlarımı at kuyruğundan çıkardım ve aceleyle göz kalemi ve rimel sürdüm. Dudaklarıma biraz kırmızı sürdüm - dudak parlatıcısı değil, çünkü Jax bundan nefret ederdi - düzleştiriciyi saçlarımda gezdirdim, fırçayla düzelttim ve sonra Tate'in gömme dolabına doğru koştum.

Joan'ın gitarları kanımı kaynattı ve kaslarım pompalandı. Şarkıya eşlik ettim, aniden pizza için çok acıkmıştım.

" 'Seni sevdiğim için kendimden nefret ediyorum,' " diye şarkı söyledim, başımı sallayarak.

Uzun kollu, bol siyah ipek bluzumu elime aldım. Önü yüksek yakalı, arkası ise bol tenimi gösterecek şekilde aşağıya doğru dökümlüydü.

Eğer ona defolup gitmesini söyleyeceksem, en azından bunu yaparken seksi görünmek istiyordum. Şortumu indirdim ve sonra eteğimi askıdan çıkardım.

Mini eteğin içine girip bacaklarımdan yukarı kaydırırken davullar göğsümde titreşti. "Yaptığın şeylerden kurtulamıyorum. "

Ama tam o sırada üzerime bir gölge düştü.

Nefes nefese kaldım, başımı kaldırdım ve fermuarı yukarı çekerek gözlerim fal taşı gibi açılmış bir şekilde Jax'e baktım.

Kahretsin.

İki elini kapının pervazına dayamış, hafifçe eğilmiş ve meydan okur gibi başını bana doğru eğmişti.

Gözleri ateş gibiydi ve çenesi sertti. Yutkundum ve gözlerini tuttum ama sessizliği ve bakışlarının birleşimi beni o kadar etkiledi ki çığlık atmak istedim.

Bir şey söyle!

"Siktir git," diye boğuk bir ses çıkardım.

Sonra bana doğru koştu, bir eliyle yüzümü, diğeriyle belimi kavradı ve dudaklarını dudaklarıma gömdü.

"Hayır," diye bağırdım ağzına doğru. Ama faydasızdı.

Hemen yüzünü ellerimin arasına aldım ve beni kaldırıp bacaklarımı vücuduna doladığında dudaklarını dudaklarımla sıkıca tuttum.

Kolu etrafımda çelik bir bant gibiydi ve kollarımı boynuna doladım ve ona yeterince yaklaşamadığım için kalçalarımı sıktım.

Dudakları her yerdeydi, hızlı ve sert hareket ediyordu ve biz inledik, küçük alanı ağır nefeslerimiz ve inlemelerimizle doldurduk.

Dudaklarını ayırdı ve boynuma dalıp yalayarak, öperek ve ısırarak kulağıma kadar ilerlerken başımın geriye düşmesine izin verdim.

"Lanet olsun," diye nefes nefese kaldım.

Sert omuzları parmaklarımın altında esnedi ve bir sonraki bildiğim şey kollarında döndüğüm ve ağır ayak sesleri parke zemini döverken yatak odasının ışığına girdiğimdi.

"Siktir," diye homurdandı ve beni yatağa bırakıp üzerime düştü.

İnledim, tekrar dudaklarına daldım, onun tadına o kadar açtım ki. "Sen bir pisliksin," diye nefes aldım öpücüklerin arasında.

"Biliyorum." Dudakları kıvrıldı ve aramıza uzanarak kemerini çözdü.

Dudaklarımı büktüm ve uzanıp ellerimi yüzünün iki yanına koyarak gözlerini bana çevirmesini sağladım. "Bir daha sakın beni beş gün boyunca görmezden gelme," diye homurdandım.

Pantolonunun düğmesini kopardı, fermuarını indirdi ve sikini serbest bırakarak bacaklarımın arasına oturdu.

"Bir daha asla," diye söz verdi, prezervatifi ambalajından çıkarıp takarken gözlerinde ateşle bana bakıyordu. "On yedi yaşımdan beri bana sahipsin." Ve açgözlü elini kıçımın altına kaydırdı, beni sıkıca tuttu ve sikini içime sokarak beni mızrakladı.

"Ah," diye sert bir nefes aldım ve başımı arkaya attım.

"Tanrım, bebeğim... Seni özledim." Gözlerini sıkıca kapattı ve ben de yüzünü kavrayışımı bıraktım, onun yerine boynunu tuttum ve ağzıma götürdüm.

"Senin için her zaman ıslak," diye fısıldadım ağzına.

Sertçe itti, beni hızlı ve sert bir şekilde becerdi. Tam da ondan istediğim gibi. İkimiz de yüksek sesle inliyorduk, alt katta muhtemelen insanların olduğunu umursamadan.

O benimdi, ben de onun ve o küçük pislik bir daha öfkesini kusar ya da beni terslerse, ya onu daha fazla zorlayacak ya da tamamen uzaklaşacaktım.

İt ve çek. Ver

ve al.

Hızlan. Serbest bırak.

Jax'in parmağı profilimin çizgilerini takip etti, burnumun üzerinden süzüldü ve dudaklarımı okşadı. Keyifli bir iç geçirdim.

Dokunulmayı severdim. İyilikle yani. O kadar iyi hissettirdi ki gözlerimi kapatmak istedim ama yapamadım. Beni görmesinden korkmadan sadece ona bakabilmek için yıllarca beklemiştim ve şimdi doyamıyordum.

"Çok güzelsin," dedi, başını dirseğine dayayıp yanıma uzanırken.

Ben de ona dokunmak için uzandım ama Tate'in aşağıdan gelen ciyaklamasını duyunca durdum ve başımı kapıya doğru salladım.

"O burada!" diye bağırdı ve ben de sırıtarak Jax'e döndüm.

"Sanırım bu Jared'in evde olduğu anlamına geliyor."

Jax yanımda iç geçirdi. "Oh, neşe."

Burnumun ucunu onunkine sürttüm. "İkinizin arasında neler oluyor?" Endişeyle sordum.

Beni usulca dudaklarımdan öptü. "Hiçbir şey," diye fısıldadı. "Sadece senin gibi kıçımın üstüne çıkmayı seviyor."

Güldüm. "Umarım benim gibi değildir," diye şaka yaptım.

Doğrulup komodinin üzerinden fırçamı aldım ve saçımı düzelttim. "Jax?" Dudaklarımı yaladım, ağzım aniden kurudu.

"Evet." Doğrulup başını boynuma doğru eğdi.

Karıncalanmalar derimin altında bir kelebek sürüsü gibi yayıldı ve gülümseyerek onu ittim.

"Bana direksiyon dersi verdiğin gün onunla yaptığın konuşmaya kulak misafiri oldum," diye itiraf ettim. "Baban yakında hapisten mi çıkacak?"

Jax ellerinin üzerinde geriye yaslandı ve yere baktı. "Belki de." Başını iki yana salladı. "Bunun için endişelenme."

Yataktan kalktım ve eteğimi düzelttim.

"İstiyorum, Jax," dedim. "Yani," diye ekledim aceleyle, "endişelenmek istemiyorum ama senin hakkında bir şeyler bilmek istiyorum. Bana bir şeyler anlatmanı istiyorum."

"Jax! Kıçını buraya getir!"

Madoc'un feryadıyla ikimiz de sıçradık ve ben gergin bir kahkaha attım. *Kötü zamanlamanın kralı.*

Eğildim, yüzünü avuçladım.

Ve bir kez o mavi gözlere bakmaya başladığımda, duramadım. Önce alnını, sonra burnunu öptüm ve gözlerini kapattığında onları da öptüm.

"Senden hoşlanıyorum," diye itiraf ettim. *Hem de çok.* "Seni tanımak istiyorum."

Beni kucağına çekti ve ayaklarım yerde sallanırken kollarını etrafıma sardı. Gözlerimi kapattım, hafif parmaklarının omzumun üzerinden saçlarımı okşadığını ve ensemdeki acıyan deriyi öptüğünü hissettim.

Dövmem olduğunu biliyordu. *Siktiğimin Tate'i.*

"Bilmen gereken tek şey," diye fısıldadı kulağıma, "sen ortalıkta yokken de kanayan bir şeyler olduğu."

Boğazım düğümlendi.

Devam etti. "Benimle ne istersen yap, Juliet. Sadece gitme. Henüz değil."

Gözlerimi kıstım, sözlerinin acısı gözlerimi kırpıştırmama neden oldu.

Henüz değil mi?

"Gitmek mi?" Tekrarladım. "Beni kızdırıyorsun, ağlatıyorsun, delirtiyorsun... ama beni daha iyi yapıyorsun, Jax."

"Ve sen beni daha da mutlu ediyorsun," diye bitirdi ve ben gözlerinde kayboldum.

Dışarıdaki ağacın yapraklarının gölgesi yüzünde sallanıyordu ve gök gürültüsünü duyarak gülümsedim. Güneş ışığının kaybolmasıyla oda karardı.

"Şimdi!" diye bir feryat geldi aşağıdan ve ikimiz de ayağa fırladık, bu kez gelenin Jared olduğunu biliyorduk.

Jax bana hızlı bir öpücük verip kapıdan çıkarken ben de Tate'in yorganını yatağından alıp her ihtimale karşı daha sonra yıkamak üzere köşeye fırlattım.

Merdivenleri güçlükle indim, oturma odasına girerken bluzumu, eteğimi ve saçımı düzelttim.

"Hey." Jared dönüyor ve kollarını Tate'in etrafından çekerek kardeşine doğru yürüyordu. "Tanrım, şu haline bak." Jax'in boynunu tutup saçlarına ve giysilerine bakarak gülümsedi.

Jax, "Evde olmana sevindim," dedi ve birbirlerine sarıldılar.

"Seni özledim," dediğini duydum Jared'in sessizce, Madman bağırıp ayaklarının etrafında dönerken. "Evet, ben de."

Jared ve Jax'e birlikte baktığınızda, aralarındaki kardeş benzerliğini görebileceğinizi düşünürsünüz. Ama göremezdiniz. Paylaştıkları tek şey karizmalarıydı. Bilirsiniz işte. Bazı insanların sahip olduğu ve başkalarını kendilerine çeken o görünmez güç? Trent'lerin ikisinde de vardı.

Ama benzerlikler burada sona eriyordu.

Jared annesine benziyordu. Çikolata kahverengisi saçları, şimdi arkada ve yanlarda kafa derisine yakın bir şekilde kısaltılmış ve askeriye için tepeden kısa kesilmişti. Koyu kahverengi gözler. Rengi benimkine benziyordu. Jax'ten biraz daha kısaydı, belki bir santim, ama vücudu da onun kadar iriydi. Onu son gördüğümden beri epey kas yapmıştı.

Babalarının ya da Jax'in annesinin fotoğraflarını hiç görmemiştim, bu yüzden Jax'in kime çekmiş olduğunu bilmiyordum ama Jax'in yarı Kızılderili olduğunu biliyordum, bu da koyu tenini ve saçlarını açıklıyordu.

Kişilik olarak da çok farklıydılar. İkisi de dengesizdi. İkisi de öfkeli olabilirdi. Ama Jared öfkelenirken, Jax beklerdi. Jared saldırırken, Jax değerlendirirdi. Çok farklıydılar.

İkisinin de babası olan adamı merak etmekten kendimi alamadım.

Herkes oturma odasında oturuyor ya da ayakta duruyordu -ate şöminenin yanında, Madoc ve Fallon kanepede kıvrılmış, Jared ve Jax ise ortada duruyorlardı.

Ve ben, halının içinde erimeye çalışırken, birdenbire korkmuş hissediyordum.

Jared bana her zaman biraz iyi davranırdı, ama aynı zamanda bana büyük çocukların masasındaki beş yaşındaki çocukmuşum gibi bakardı. Görmek duymaktan iyidir.

Orada durup gözlerimi dinlendirecek rahat bir yer bulmaya çalışırken ve ellerimle ne halt edeceğimi düşünürken, artık annemin kızı olmadığımı fark ettim. Çorbadaki saç, merhemdeki sinek ya da çarşaftaki leke değildim. Jared Trent'in en sevdiği kişi olmayabilirdim ama kesinlikle benim de değildi. Başkaları için yeterince iyi olup olmadığımı merak etmeyi bırakıp onların benim için yeterince iyi olup olmadıklarını merak etmeye başlamamın zamanı gelmişti.

Ellerimi bıraktım ve Jax'in yanına gittim.

Hemen bana baktı, gülümsedi ve kolunu omzuma dolayarak beni kucakladı.
içinde.

Jared konuşmayı kesti. Jax ve benim aramda bakışırken, koyu kahverengi gözleri kısıldı ve Çarkların dönmeye başladığını gördüm. Jared'in gözleri şaşkınlıktan ani bir farkındalığa geçerken Jax ve ben sessiz kaldık.

"Güven bana," dedim o daha konuşmaya fırsat bulamadan. "Onun arkasını kollayacağım. Söz veriyorum."

Jared şaşkın şaşkın baktı, kaşları havaya kalktı ve sonunda gözlerini kırpıştırarak başını salladı. "Tamam o zaman."

Ve hepsi bu kadardı. Jax beni daha sıkı sıktı ve Jared, ellerinin birbirlerinin üzerinde olduğu Tate'e geri döndü.

"Tamam, duş al!" Madoc, Jared'e bakarak ısrar etti. "Pizza. Acıktım."

Ama Jared başını salladı. "Hayatta olmaz."

"Ha?" Madoc sordu.

Jared kollarını Tate'in üzerinden indirdi ve kamuflaj ceketinin düğmelerini açmaya başladı. "Herkes baksın." Hepimizle konuştu. "Sizi seviyorum ama gitmeniz gerekiyor."

Herkes orada durdu ya da oturdu.

"Tate'i haftalardır görmedim. Yalnız k a l m a y a ihtiyacımız var. Kusura bakma." Jared ceketini sandalyenin üzerine fırlattı ve onu kamuflaj pantolonu ve tişörtüyle bıraktı.

"Jared?" Tate utançtan yüzü kızararak yakındı. Ama ona

uyarıcı bir bakış attı. "Haftalar oldu bebeğim."

Doğruldu ve ifadesi değişince neredeyse gülecektim. "Evet, tamam." Ellerini çırparak herkesi ön kapıya doğru yönlendirdi. "Herkes dışarı. Yalnız kalmamız gerek."

"Ne kadar süre için?" Madoc, Fallon'la birlikte ayağa kalkarak itiraz etti.

"Üç gün gibi," dedi Jared. "Üç
gün!" Madoc karşılık verdi.

Fallon onu kapıya doğru çekti. "Gidelim Madoc."

Homurdandı ve Jax elimi tutup beni dışarı çıkarırken kendi kendime güldüm. Kapı arkamızdan kapandı ve dördümüz merdivenlerden arabalara doğru süzüldük.

"Ciddi misin?" Madoc artık neredeyse sızlanıyordu. "Siz de geliyorsunuz, değil mi?"

Jax pantolonunun paçalarını sıvazladı. "Kahretsin," diye küfrederek arkasını döndü. "Telefonumu sehpanın üzerinde unutmuşum."

"Ben bakarım." Onu durdurmak için elimi kaldırdım. "Ben de çantamı unuttum."

Merdivenleri hızla çıktım ve Tanrı'dan çoktan çıplak olmamış olmalarını umarak ön kapıdan sessizce içeri süzüldüm.

Antrede kimse yoktu ve parmak uçlarımda sürünerek oturma odasına girip kanepeden çantamı ve sehpadan Jax'in telefonunu aldım.

Jared'in derin ama boğuk sesini duydum. "Seni deli gibi özledim. Tanrım, bebeğim. Seni seviyorum."

Öpüşmeler, karıştırmalar, inlemeler... *evet*. Çantamı başıma geçirdim ve hızlı bir çıkış yapmaya hazırlandım.

"Ben de." Tate ağlıyordu. "Bundan çok nefret ediyorum Jared. Sadece birkaç hafta sonra böyle olursa sen yokken aylarca nasıl iyi olacağız?"

Mutfakta, kapının hemen diğer tarafında olduklarını bildiğim için durdum ve gözlerim onun için yaşardı. Jared ne kadar baş belası olsa da Tate'i çok sevdiğini biliyordum. Onun için cehennemi bile istila ederdi. Yine de kendi iniş çıkışlarım arasında onun mutsuz olduğunu fark etmemiştim. İyi olmayacaklarını hiç düşünmemiştim ve kendi saçmalıklarıma o kadar gömülmüştüm ki onun yanında değildim.

Bir gümbürtü ve daha fazla inilti duydum. Jared ona, "Gök
gürlüyor," dedi. Burnunu çektiğini, sonra da güldüğünü duydum.

"Sen de benim düşündüğümü mü düşünüyorsun?"

"Chaise longue?" Sesi ukalalaştı. "Arka bahçe mi? Tıpkı ilk seferimizdeki gibi."

Sonra o ciyakladığında gülmemek için alt dudağımı ısırdım ve arka kapıyı açıp kapattılar, bir anda gittiler.

Zavallı Tate. Zavallı Tate değil. O titanyumdu. Ama onu özlüyordu. Korkunç bir
şekilde. Kapıya doğru yürüdüm ama tanımadığım bir ses duyunca durdum.

"Alo?" Uzak ama derin ve sakin bir erkek sesi kalbimin korkuyla çarpmasına neden oldu.

Ürkütücü.

Birden elimdeki telefonu hatırlayarak sıçradım. Kulağıma götürdüm. "Alo?" Cevap
verdim.

"Peki bu kim?" diye sordu yumuşak, hafif ses.

"Ah, özür dilerim." Başımı kendime doğru salladım. "Yanlışlıkla cevap vermiş olmalıyım. Jax'i mi arıyorsun? Bekle." Kapıyı açtım ve verandaya çıktım.

"Peki ya siz?" diye sordu adam.

"Oh, Juliet," diye cevap verdim. "Ben bir ..." Tereddüt ettim, düşündüm. "Bir
arkadaşı, sanırım." "Mmm, Juliet. Güzel isim. Ben onun babasıyım."

Durdum, yüzüm düştü.

"Söyle bana," diye başladı, "seni günde kaç kez beceriyor?"

Gözlerim büyüdü. *Aman Tanrım.*

Çimenlikte Madoc ve Fallon'la konuşan Jax'e bakarken dudaklarım titredi.

Jax.

"Kadınlar onu seviyor, biliyor musun? Ne enerji ama," diye alay etti babasının ipek sesi. "Bu çocuğun ne kadar amcıktan geçebileceğini sayamazsın."

Ağzım çöl gibiydi ve titreyen ellerimin telefonu düşürmesinden korkarak telefonu sıkıca kavradım. "Ve tahmin ediyorum ki," diye devam etti babası, "onun telefonuna cevap verdiğine göre, amın

"Burada kalmana izin verdiğine göre tadı çok güzel olmalı."

Gözlerim bulanıklaştı. "Senin derdin ne be?" Boğuk bir sesle söyledim.

"Seni aydınlatıyorum tatlım," dedi, sesi sertleşmişti. "Seni tutmayacak. Uzun süreliğine değil. Bundan emin olabilirsin."

Jax bana doğru baktı, beni gördüğü anda gülümsemesi kayboldu.

"Sana bodrumdan b a h s e t t i mi? Taşıdığı bıçaktan? Bebekken onu koruyucu aileye terk eden sürtük annesinden?"

Jax'in bana doğru yürümeye başladığını görünce yutkundum. Bir baba oğlu hakkında nasıl böyle konuşabilirdi?

"Eğer kafasının içine girmene izin vermediyse, o zaman senin değildir Juliet."

Jax gözlerimi tuttu, yüz ifadesi yaklaştıkça daha da endişeli bir hal alıyordu. "Sana yeterince güvenmiyor," diye uyardı babası.

Telefonu Jax'e uzatırken nefesimi içime çektim, gözyaşlarım birikti. "Baban."

Mavi gözleri buza döndü ve telefonu kaptı. "Ona ne dedin?" diye hırladı telefona. "Alo?" Dudaklarını sıktı ve dişlerini gıcırdattı. "Alo?"

"Siktir!" diye bağırdı, gözlerini telefona dikerek.

Gözyaşlarımı sildim, Jax'ten tek bir şey istiyordum.

Benimle konuşması gerekiyordu. Her şey hakkında.

Sırtı bana dönüktü ama elini saçlarında gezdirdiğini gördüm. "Jax?"

Başını salladı ve arkasını döndü. "Juliet, özür dilerim. Babam..." Sözlerini yarıda kesti, ne diyeceğini bilemiyormuş gibi görünüyordu. "Babam kötü biri. Sana söylediği her şey saçmalık. O hiçbir şey yapamaz. Sana zarar veremez."

"Beni tehdit etmedi. Senin hakkında konuştu."

"Beni on üç yaşımdan beri görmedi," diye homurdandı Jax, daha da sinirlenerek. "Hiçbir şey bilmiyor. Sadece konuşuyor."

Çenemi yukarı kaldırdım. "Bilmek istiyorum." "Neyi?"

"Her şey!" Madoc'un GTO'su çalışıp uzaklaşırken Jax'in sert bakışlarını üzerimde tuttum.

Jax bana sanki düşmanmışım, sanki ona zarar veren benmişim gibi baktı. Başını meydan okurcasına salladı ve yürümek için döndü.

"Dur!" Verandadan inip eve doğru ilerlerken ona emrettim.

Peşinden gittim. "Kamu hizmetim ne olacak? Oradan başlayabilirsin." "Ne olmuş ona?" diye omzunun üzerinden havladı.

"Tamir e t t i n, değil mi?" Suçladım. "Beni kasabaya geri getirmek için. Bana okulda bir iş bulmak için. Nereden biliyordun? Başımdaki belayı nereden biliyordun?"

Bana cevap vermedi. Bana bakmadı bile. Ön kapıdan içeri girdi ve merdivenlere yönelirken ben de onu takip ettim.

"Cevap ver bana!" Kapıyı çarparak kapattım ve merdivenlerin dibinde durarak bağırdım. "Nereden biliyorsun?"

Arkasını döndü, yüzü öfkeyle çarpılmıştı. "Çünkü seninle olan her şeyi biliyorum.

sen."

BÖLÜM 20

JAXON

Merdivenlerden indim, alttan bir basamak yukarıda durdum ve ona doğru yaklaştım.

"Üniversite birinci sınıftayken aldığın ve sihirli bir şekilde ortadan kaybolan hız cezası mı?" İma ettim ve devam ettim. "Hazırlıksız girdiğin ve tesadüfen fıskiyeler patladığı için ertelenen sonlu matematik sınavı?"

Kafasında dönen çarkları görebiliyordum.

"Oliver Cromwell'in İngiltere'sini araştırmak için kütüphanede sana ayrılan tüm kitaplar? Anneniz yan dalınızı yaratıcı yazarlığa çevirdiğiniz için kredi kartınızı kestiğinde kucağınıza düşen kitapçı işi mi?"

Dişlerimi göstererek yüzüne baktım. "Geçtiğimiz iki yıl boyunca ne zaman bir şeye ihtiyacın olsa ben oradaydım."

Göğsü inip kalkıyordu ve sanki nefesini zor tutuyormuş gibi görünüyordu. "Beni takip mi ettin?"

"Evet, kendine gel," diye karşılık verdim, kendimi tırabzanın etrafında döndürdüm ve mutfağa doğru ilerledim. "E-postalarını okumadım ya da iç çamaşırlarını çalmadım."

"Neden?" Arkamda onun ayak seslerini duydum. "Neden yaptın bunu?"

Acı bir kahkaha atarak buzdolabına doğru yöneldim. "Bu seni gerçekten rahatsız ediyor, değil mi?" Bir şişe su aldım ve kapıyı çarparak kapattım. "Başkalarının ne düşündüğü konusunda o kadar güvensizsin ki, senin haberin olmadan işine karışmış olmama katlanamıyorsun, değil mi? Endişeleniyorsun. 'O ne biliyor? Ne gördü?' "

Yumrukları küçüktü ama sımsıkı sıkılmıştı ve yüzü öfkeyle kızarmıştı. "Neden?" diye tekrarladı.

"Bırak onu-"

"Bir kez olsun lanet bir soruya cevap ver!"

"Çünkü senin için endişelendim!" Su şişesini koridora fırlatarak bağırdım. Orada öylece durup, yüzünde şok ifadesi belirmiş bir halde geri çekilmesini ve dik durmasını izledim.

Sert bir eli saçlarımda gezdirerek kısa tutamları avuçladım, birdenbire daha bu sabah sahip olduğum uzun tutamları özledim.

Kafa derimdeki ter soğumuştu ve geriye uzanıp gömleğimi başımın üzerine çektim. Onu bir sandalyenin üzerine atarak ellerim kalçalarımda, sakinleşmeye çalışarak durdum.

Ona doğru yürüdüm ve sırtını duvara yasladığını gördüm.

"Sen üniversiteye gittikten yaklaşık bir ay sonra," diye başladım, "Loop'ta işleri yoluna koyuyorduk. Tadilatlar, inşaatlar..." Kuru dudaklarımı yalayarak devam ettim. "Annen bizi durdurmak için belediyeye bir dilekçe verdi. Loop'tan nefret ediyordu, belayı çektiğini düşünüyordu, bu yüzden arkasına biraz destek aldı ve onunla birlikte koştu."

Juliet bana baktı, çok küçük görünüyordu. Onu korumak istemiştim. Mutlu olduğundan emin olmak istemiştim.

Devam ettim. "O kazanamazdı. Kasabanın çoğu Loop'a bir meta olarak bakıyor."

ona güvence verdi. "Ama işleri geciktirebilirdi, bu yüzden onu
araştırdım." "Dolabındaki iskeletler için," diye çıkarım yaptı Juliet.
"Ona şantaj yapmak için." "Kaldıraç için," diye düzelttim. "Onu
ikna etmek için."
Juliet kollarını göğsünde kavuşturmuş, devam etmemi bekliyordu.
Derin bir nefes aldım. "Kişisel bilgilerinde kayıtlı bir kızı vardı. Kızının adının Juliet Adrian Carter olması dışında bir sürpriz yok. Bu kafamı karıştırdı çünkü K. C. Carter ya da *K* ile başlayan herhangi bir isim görünmüyordu." Ona baktım. "Ben de araştırmaya başladım. Ve sen bana hikayeni anlattığında, ben-"
"Sen zaten biliyordun." Sözümü kesti, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Sen orada oturup zaten bildiğin iğrenç şeyleri dinlerken benim bir aptal gibi sana güvenmeme izin verdin."
"Hayır." Bana bakması için çenesini geriye doğru eğdim, ama sarsılarak uzaklaştı. "Hikayeyi dinlemedim. Seni dinledim, tamam mı? Benimle konuşuyordun. Bana güveniyordun. Senin hakkında hiçbir şey bilmiyordum, senin ağzından duyana kadar. Senin hakkında bir şeyler okudum ama seni tanımıyordum."
Başını sallayarak başka tarafa baktı. Bana inanmamıştı.
"Senin hakkında daha fazla şey öğrendikçe," diye devam ettim, anlamasını sağlamaya çalışarak, "gitmene daha fazla izin veremezdim. Bir şey diğerine yol açtı ve ben ..." Tereddüt ettim ve yutkundum. "Senin yanında olmak istedim. Nasıl olduğunu görmek için ders programına eriştim."
Ellerini yüzünde gezdirip arkasını döndü ama omuzlarından tutup onu kendime döndürdüm.
"Matematik dersinde zorlandığını öğrendim, bu yüzden vize sabahı fıskiyeleri patlattım. Yapılacak boktan bir şey, biliyorum. Ama çalışmak için fazladan zamanın iyi olacağını düşündüm. Ondan sonra, ben
... Ben sadece sana göz kulak oldum, tamam mı?"
Onun mahremiyetini ihlal etmeyi hiç düşünmemiştim ve ne kadar kolay olsa da ya da ne kadar istesem de e-postalarına, sosyal ağlarına ya da tıbbi kayıtlarına asla girmedim. Aslında kendimi ikna etmeye çalıştım. Birçok kez. Elbette, sadece sağlıklı olduğundan emin oluyordum. Kimsenin onu taciz etmediğinden emin oluyordum. Erkek arkadaşının etrafta dolanmadığından emin olurdum. Ama bunların hiçbirini yapmadım. Onu kontrol etmeye çalışmıyordum. Sadece onunla ilgilenmek istedim.
En azından öyle olmasını umuyordum.
"Kimsen varmış gibi hissetmedim," diye itiraf ettim. "Bu acıma değildi. Aslında hayatının mükemmel olmadığını bilmek beni rahatlatıyordu. Bizi birbirimize bağlayan, arkadaşlarımızdan farklı kılan bir şeyimiz varmış gibi hissettim ve yalnız kalmanı istemedim." Ve hemen ekledim, "Okuldan uzakta olmanın muhtemelen şimdiye kadar sahip olduğundan daha fazla özgürlük olduğunu biliyordum. Bunu sevmeni istedim. İşleri senin için kolaylaştırmak istedim. Hepsi bu."
Gözlerini sıkıca kapattı, başını elinin içine eğerken gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.
"Demek her şeyi biliyorsun," diye bağırdı. "Babamı biliyordun. Beni kestikten bir gün sonra bileklerini kestiğini. Çünkü kız kardeşim için kendini asla affedemezdi."
Evet, bunu ben de biliyordum. Bir baba kendi çocuğunun ölümüne sebep olduğu için kendini nasıl affedebilir?
Başımı salladım. "Gecenin bir yarısıydı," diye neredeyse fısıldadım. "Kız kardeşin yataktan kalkmıştı. Onun davetsiz bir misafir olduğunu düşündü. Korkunç bir kazaydı."
Başını öne eğdi ve gözyaşlarını sildi.
"Seni korumak için kendini öldürdü," dedim. "Başka bir kızına daha zarar vereceğini düşündü."

Yukarı baktı. "Yine de yaptı, değil mi?" Sesi yeniden güçlendi. "Beni onunla bıraktı. Bunun için ona kızmaz mıydın? Peki ya annen?" diye sordu. "O seni babanla bıraktı."

Elimi cebime attım ve anında bıçağın rahatlığını hissettim. "Evet. Ne olmuş yani?"

"Peki, ondan nefret etmiyor musun?"

Parmaklarımı sapın kalın plastiğine doladım. "Bilmiyorum," diye mırıldandım.

Başını sallayarak öfkeyle gülümsedi. "Ben de öyle. Senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Bana hiçbir şey vermiyorsun."

"Çünkü hepsi boktan!" Ellerimi saçlarımda gezdirerek havladım. "Hakkımda böyle şeyler bilmeni istemiyorum. Seninle olan ilişkimi kirletmesini istemiyorum." Eğilip yüzünü avuçladım ama ellerimi tekrar tokatlayarak uzaklaştırdı.

"Benimle hiçbir şey yapamayacaksın!" diye tükürdü ve gitmek için döndü.

"Lanet olsun, yapmayacağım." Onu geri çektim, vücudumdaki tüm kaslar kaskatı kesilmişti, bedenimi onunkine bastırarak onu duvara doğru ittim. "Hadi ama. İtiraf et. Zaten benden istediğin tek şey bu, değil mi?" Ağzımı sert ve öfkeli bir öpücükle onunkine bastırarak homurdandım. "Evet," diye sertçe fısıldadım. "Hepsinin benden istediği bu, Juliet."

"Jax!" Kollarıyla beni itmeye çalışırken sesi titriyordu. "Kes şunu!"

Bol bluzunu omuzlarından aşağı çekerek sütyenini ortaya çıkardım. "Oh, h a d i , Juliet." Ona sıkıca sarıldım. "Seni çok iyi becereceğim. Gidip tüm arkadaşlarına sonunda sıranın sana geldiğini ve çok iyi vakit geçirdiğimi söyleyebilirsin," diye homurdandım. "Hepsi sıradaki yerlerini alabilirler."

Bıçağı cebimden çıkardım ve düğmeye bastım, bıçak dışarı fırladı. "Buna bayılacaksın. Hepsi sever." Ve bir mermi hızıyla bıçağı sütyeninin altından, göğüslerinin arasından geçirdim ve malzemeyi kestim.

"Dur!" Ellerini kaldırdı, kendini örttü ve ağlamaya başladı.

"İstediğin bu değil miydi?" Kükredim, yüzüne bakıp onu ittim ve kendimi zorladım, uçurumun kenarına düştüm ve er ya da geç dibe vuracağımı biliyordum.

Siktir!

Bıçağı avucumun içinde kavradım. "Sonunda mutlu olmadın mı?" Bağırdım ve yukarı uzanıp üstümüzdeki duvarı yumruklayarak bıçağı sıvaya batırdım.

Haykırdı ve duvardan fırlayıp kollarını bana doladığında neredeyse kıçımın üstüne düşüyordum, beni sersemletti.

Orada öylece durdum, gözlerim fal taşı gibi açılmıştı ve nefes almıyordum. Kolları boynuma dolandı, beni sıcaklığıyla örttü ve gözlerimi kapattım, kudurmuş kalp atışlarım kulaklarımda gümbürdüyordu.

Juliet. Gözümün kenarından bir damla yaş süzüldü ve elmacık kemiğimin üzerine düştü. Kahretsin, ne yapıyordum ben?

"Sorun yok," diye fısıldadı, titreyen dudakları göğsümde ıslanıyordu. "Her şey yolunda."

Kendini mi yoksa beni mi ikna etmeye çalıştığından emin değildim ama koşmuyordu. Neden kaçmıyordu?

Öylece kaldım, gözlerimi açamadım, hareket edemedim. Dünya etrafımda dönüyordu ve ben sallanıyormuşum ve düşmek üzereymişim gibi hissediyordum. *Neyim var benim böyle?* Onu incitmiş olabilirdim. Hiçbir kadını incitmemiştim. Biri hariç.

Gözlerimi daha da sıktım. *Oh, Tanrım.* Bir kolumu beline doladım ve diğer elimi yüzüne koyarak onu göğsüme bastırdım.

"Şşş," diye yatıştırdım, elimi saçlarında gezdirdim. "Özür dilerim."

Nefes almaya çalışırken vücudu kollarımda titredi, ama sakinleşti ve yavaşça

boynumdaki tutuşunu gevşetti. Tek hissettiğim dudaklarının tenime değen sıcaklığıydı ve bir şeyi biliyordum.

Onu sırlarımdan daha çok istiyordum.

"Bıçakları severim Juliet," diye itiraf ettim, hâlâ saçlarını okşuyordum. "Televizyonda birinin vurulduğunu gördüğünüzde şok olmuş gibi görünüyorlar. Her şey çok çabuk bitiyor." Kısık sesimi sabit tutmaya zorladım. "Kesik farklıdır. Bildiğiniz gibi. Acı ve ardından gelen korku."

Geri çekildi, çıplak göğsünü kapatarak bana baktı ve dinledi. Elimi uzattım ve bıçağı duvardan çıkardım, nazikçe tuttuğuma emin oldum.

"Kullanmama bile gerek yok," diye belirttim. "İnsanlar bende olduğunu biliyor ve bu yeterli." Acı dolu yeşil gözleri benimle bıçağın arasına baktı.

"Ama bıçak kullanmam gereken bir zaman vardı Juliet. Aç olmaktan, kanamaktan, bana dokunmamaları gereken yerlere dokunmalarından bıktığım bir zaman... korkmaktan ve yalnız olmaktan bıktığım bir zaman."

Dudakları titredi ama "Ne yaptın sen?" diye fısıldarken güçlü durdu.

Küçük bir kahkaha attım. "Evet, insanların bilmek istediği de bu, değil mi? Ne oldu? Sana nasıl zarar verdiler? Sana nasıl dokundular? Nerene dokundular? Kaç kere oldu? Lanet olsun." Kendi kendime güldüm, gözlerim bulanıklaştı ve çenem bırakamadığım gözyaşlarımla ağrıyordu.

Ama acıyı yuttum ve onunla gözlerimi kilitledim. "Nasıl hayatta kaldığımı hatırlamam gerek. Ne acı çektiğimi değil," dedim. "Nasıl savaştığımı, nasıl acı çektiğimi değil."

Bana baktı, anlamaya çalışıyordu.

"Artık okula kirli kıyafetlerle giden bir çocuk değilim." Bıçağı kınına koydum ve cebime soktum. "Yediklerimin yarısını kusmayı bıraktım. Durmaları için yalvarmıyorum. Köşelere sinmiyorum, dolaplara saklanmıyorum ya da eve gelmekten korkmuyorum."

Hatırlamam gereken tek şey buydu. Önemli olan tek şey.

"Üşümüyorum," dedim. "Aç değilim. Çaresiz değilim. Korkmuyorum. Ve artık her zaman yalnız değilim."

Yaşadıklarım hakkında anlamasını istediğim şey buydu. Onun yaşadıkları hakkında. Ne kadar çok acı çekersen, o kadar çok hayatta kalırsın. İnsanları farklı şekillerde şekillendirir ve bir insanı kıran şey diğerini güçlendirebilir.

Biz şanslı olanlardık.

Yorgun gözlerle bana baktı ve nihayet anlayarak başını salladı.

Ellerini yukarı kaldırarak yüzümü tuttu ve başparmaklarıyla daireler çizdi. "Ne yaptın, Jax?" diye sordu.

Gözlerimi kapattım ve alnımı onunkine doğru eğdim. "Onları durdurdum." Başını salladı, kabul etti. "Güzel."

"Ne yapıyorsun?"

Mutfak masasında oturmuş, Juliet'in mutfağın bir ucundan diğer ucuna yürümesini, buzdolabından yiyecek, dolaplardan tencere ve tava toplamasını izliyordum.

"Sana yemek hazırlıyorum," diye cevap verdi. "Dışarıda pizza yemeye gidemedik, unuttun mu?"

Gözlerimi devirerek iç çektim. "Yemek umurumda bile değil," dedim çıplak ayaklarıyla onu izlerken. "Benim tişörtümü giyiyorsun. Tanrı aşkına, çıplak da olabilirsin. Sana dokunmak istiyorum."

"Yemeğini bitirirsen tatlı yiyebilirsin."

Başımı arkaya attım ve kolçakları tuttum. Bu çok saçmaydı.

On dakika önce birbirimize bağırıyorduk, beş dakika önce bıçağımı çıkarmıştım ve şimdi sanki ikimiz de huzurlu bir uykudan yeni uyanmışız gibi sakin davranıyordu.

Çılgıncaydı.

Ona gezegeni iki çocuk istismarcısından kurtardığımı söyledikten sonra beni öptü, oturttu ve beyaz V yakamı giymek için harap kıyafetlerini çıkardı. Tamamen sakindi. Sanki ona on üç yaşındayken iki kişiyi bıçaklamak yerine bir çikolata çaldığımı söylemiştim. Ya aklını kaçırmıştı ya da dikkatimi dağıtmaya çalışıyordu.

Ve eğer amacı buysa, işe yarıyordu. Tişört kıçının hemen altına kadar sarkıyordu ve gözlerimi ondan alamıyordum.

"Ne yapıyorsun?" Sinirlenerek üsteledim. "Biftek."

"Biftek istemiyorum." Sandalyeden fırladım.

Ona doğru yürüdüm, ocakta çalışırken arkasından kalçalarını tuttum. "Garip davranmayı bırak. Ya beni becer ya da bana bağır. Sana az önce söylediklerim hakkında söyleyecek bir şeyin olmalı."

Arkasını döndü, anne kaşını kaldırdı ve işaret parmağını uzatarak beni bir çocuk gibi sandalyeme yönlendirdi.

"Şimdi," diye emretti.

İnledim, elimi tekrar saçlarımda gezdirdim ve kıçımı koltuğuma geri yasladım.

Sonra pencere pervazından lastik bantları almak için eğildiğinde ve tanga giymiş poposu gömleğin altından göründüğünde kalbim boğazımda düğümlendi.

Saçlarını her iki kulağının altında iki düşük atkuyruğu şeklinde bağlamasını izlerken ağzımın köşesini çiğnedim. Sikim kabarmış, Madoc'un almamı söylediği ince pantolonun içine girmişti.

"Aman Tanrım," diye inledim. "Atkuyruğu mu?" Ağzımdan kaçırdım. "Bebeğim, lütfen." Tekrar yanına gitmek için ayağa kalktım ama gözlerinde ölümcül bir bakışla arkasını döndü.

"Otur!" diye emretti ve ben de bir hırıltı çıkararak kıçımı sandalyeye geri bıraktım.

Ben de bekledim. Hayatımda ilk kez sessiz ve uysal. İşi bitmeden önce on beş dakikalık mutlak işkence.

Ocakta biraz biftek kızarttı, biraz sebze haşladı ve her şeyi doğrayarak büyük bir kaseye doldurdu.

Ama ne kadar zor olsa ve ağzım yemekten başka bir şey için sulansa da, onu evimde izlemeyi seviyordum. Evin geri kalanıyla birlikte mutfağı da yeniletmiştim ve şimdi bundan memnundum. Onun burada mutlu olmasını istiyordum. Burada yemek yapmasını. Burada uyumasını. Burada kendini iyi hissetmesini.

İnce ayakları, kendi seçtiğim koyu renk arduvaz fayansların üzerinde geziniyor ve yeni koyduğum koyu kiraz dolapların içini keşfediyordu. Paslanmaz çelik aletler ve granit tezgahlar paranın satın alabileceği en iyi şeydi ama ilk kez benden başka birinin daha beğenip beğenmediğini merak ediyordum. Burada kendini evinde hissediyor muydu?

Jared tadilatı beğenmişti ama onun zevki farklıydı. O ve Tate beni sürekli siyah şuna siyah buna ikna etmeye çalışıyorlardı ama ben bunu hissetmiyordum. Siyahı severdim ama evim farklı bir konuydu. Sıcak olmalıydı.

Juliet geldi, iki şişe su koydu ve sonra bir çatalla kaseyi kaptı. Kıçını önümdeki masaya park etti ve yemeği karıştırmaya başladı.

Evet. Hayır.

Kalçalarını kavradım, onu masadan kaydırdım ve kucağıma oturtup üzerime çıktım. Kendi kendine sırıttı, sesi eğleniyor gibiydi. "Tamam, şimdi bana dokunabilirsin." Bir parça biftek ve brokoli sapladı ve bana doğru uzattı.

Geri çektim. "Parmaklarınla."

Başını salladı, yemeği ağzına attı ve çiğnerken çatalı masaya bıraktı. Kaseye uzanarak bir parça et aldı ve ağzıma götürdü.

Açtım, ısırığı aldım ve dudaklarımı yumuşak parmaklarının etrafına kapattım. Göz kapakları dalgalandı ve parmaklarını çıkarırken boğazı inip kalktı. Yemeğin tadını zar zor alıyordum.

Ona dokunabilmeyi ve göğsümde neler olduğunu hissetmemeyi diledim. Keşke ona bakabilseydim ve bir noktada onu bırakmanın kolay olacağını bilseydim.

Ama orada oturup parmaklarıyla beni beslerken, tişörtümü giymiş, saçlarını atkuyruğu yapmış, bacaklarını kalçalarımın üzerine açmış ve ayakları yerden on beş santim yukarıda sallanırken, neredeyse yarı boyumda birinin insafına kaldığımı biliyordum.

Ben onundum.

Bana bir lokma daha yedirdi ve yüzünü okşadığımda elime doğru eğildi.

"Polis ne yaptığını biliyor mu?" Yumuşak bir sesle konuştu.

Başımı salladım. "Evet, icabına bakıldı," diye onu temin ettim. "Bunun başıma bela olmasını istemedim."

Bağlantıları olmanın avantajı buydu. Ciaran - kaynakları olan bir silah kaçakçısı ve uyuşturucu satıcısı. Madoc'un babası- eyaletteki en iyi savunma avukatlarından biri. Ve birlikte çalıştığım, iyilik yaptığım ve karşılığında iyilik aldığım polis. Korkunç bir durumda yapması gerekeni yapan bir çocuğun peşine kimse düşmeyecekti.

Elbette babam cesetlerin hâlâ isimsiz bir mezara gömülü olduğunu düşünüyordu. Ve şimdilik böyle düşünmesine izin verdim.

"Baban dışarı çıktığında buraya gelecek mi?" diye sordu ve endişesini anlayarak ellerimi kalçalarında aşağı yukarı gezdirdim.

"Bu mümkün," dedim. "Çok mümkün."

Kaseyi yere bıraktı ve ben de onu kendime çekerek güzel, yumuşak dudaklarını öptüm. Babamın buraya gelmesine izin veremezdim. Jared'in endişesinin ne olduğunu şimdi anlıyordum. Kendisi için endişelenmiyordu. Tate'i ve beni koruması gerekiyordu. Sevdiği insanları.

Ve Juliet'i korumam gerekiyordu. Babamın onu görme fikri bile...

Kollarımı beline doladım, sıkıca sarıldım.

"Onların hiçbir anlamı yok, biliyor musun?" dedi boynuma doğru. "Bizi hak etmiyorlar." Yani, ailelerimiz.

"Hiçbir şey," diye tekrarladım.

Kolları boynuma dolandı ve mutlu bir şekilde kaybolmak isteyerek öpücüğün içine daldım. Kalçalarını içime doğru yuvarladı ve ben de onun tadını ve kokusunu içime çekerken kıçını kavradım. Tanrım, inanılmazdı.

Nefes nefese gömleğini başının üzerinden kaldırdım ve yere attım. Sıcak boynunu öptüm ve ellerimi sırtında gezdirdim. Parmak uçlarım şimdiye kadar hissettiğim en ipeksi tene dokundu.

Ama sakinleşmeye çalışarak havayı içime çektim.

Onunla henüz doğru düzgün sevişmemiştim. Bir yatakta. Ama lanet olsun... Bu sandalyede karşı konulmazdı, üstümde hareket ediyordu, teni tenime değiyordu.

Ellerini hareket ettirdi, çenesinin altında birleştirdi, kollarını yukarıda tutarak

göğüslerini. Ellerimi onu açmak için d o l a ş t ı r d ı ğ ı m d a , başını sallayarak öpücükten uzaklaştı. "Mmm, hayır. Üzgünüm," diye ısrar etti. "Bulaşıkları yıkaman gerekiyor."

Ha?

Kendini elimden kurtardı ve ayağa kalktı, a l ç a k g ö n ü l l ü l ü k adına kollarını göğsünün üzerinde tutmaya devam ediyordu.

Şaşkınlıkla kaşlarımı birbirine yapıştırdım. "Bulaşıklar mı?"

Gülümsemesini bastırarak başını salladı. "Bulaşıklar," diye tekrarladı ve mutfaktan çıkmak için döndü.

Yuvarlak küçük kıçında el izlerim vardı ve acı içinde, ondan koparmak istediğim dantelli siyah tangaya doğru kaydım.

"Bulaşıkları yıkaması için birine para veriyorum," diye homurdandım.

Kapı aralığında durdu, gözlerinde mizahla bana baktı. "Ben yemek yaptım. Sen temizle. Adil olan bu. Ben üst katta olacağım."

Odadan çıktı.

Ve hayatım boyunca hiçbir şeyi bu kadar hızlı temizlememiştim.

BÖLÜM 21

JULIET

Jax bana sırt çevirmişti.

Serseri bir mayına dönüşmüştü ve Jared'de gördüğüm öfkeyi onda da gördüm. Aynı öfkeyi babamda da görmüştüm. Ama garip bir şekilde, ikisi de aklıma gelmemişti.

Bıçağı çektiği anda tek düşündüğüm onu nasıl geri getireceğim oldu. Kaçmayı düşünmedim. Onun *için* korkuyordum, ondan değil.

Tek gördüğüm Jax'ti. Ona ne olmuştu ve düştüğünde onu nasıl yakalayacaktım?

Merdivenlerden yukarı çıktım, tabak çanak sesleri ve yere çarpan tava seslerine gülümsedim. Birinin acelesi vardı.

Ondan hoşlandım. Adamım, ondan hoşlandım!

Tate'in babasının ikimizi de oturtup kuşlar ve arılar hakkında konuştuğunu hatırladım. On dört ya da on beş yaşındaydık ve okuldan biri bize oral seksin ne olduğunu öğretmişti. Bay Brandt, onun kızı olmasam ve beni eğitmek onun görevi olmasa da, bizimle konuşmanın tam zamanı olduğunu düşünmüştü. Annem 1958'den çıktığında gelip onun kıçını tekmeleyebileceğini söylemişti. O zamana kadar...

Her neyse, bize erkek türü hakkında reddedilemez üç tavsiye verdi:

1. Erkekler pantolonunuza girmek için yalan söyler, hile yapar ve çalar. Bir erkek zamanın testine dayanacaktır. Onu bekletirseniz, hangisi olduğunu görürsünüz.
2. Size prezervatifsiz daha iyi hissettirdiğini söylemeye çalışacaklardır. Bana sadece nerede yaşadıklarını söyle.
3. Ve ilişkilerin hayatınızı daha iyi hale getirmesi gerekir. Birbirinizi aşağı çekmezsiniz. Birbirinizi yukarı çekersiniz.

Küçükken, gerçek aşkın Romeo ve Juliet olduğunu düşünürüz, yaşamda birlikte ya da ölümde birlikte. Birbirlerine sahip olmamaya dayanamazlar ve gençken intiharı bir cevap olarak düşünmek romantiktir. Hiç yaşamamak daha iyidir vs.

Büyüdüğünüzde, bunun saçmalık olduğunu fark ediyorsunuz. Yani, orada gerçekten kim kazanır, değil mi?

Jax beni mutlu gördüğü için mutluydu. Hayatta kalmak için ona ihtiyacım yoktu ama onu seviyordum. Hayatımı daha iyi hale getirdi. Daha mutlu. Ayrıca büyümem için bana meydan okudu.

İkinci kata gelip yatak odasına yöneldiğimde arkama baktım ve ofis kapısındaki asma kilidi fark ettim.

Yatak odasına girdim, hayatımda benden habersiz yaptığı her şeyden dolayı hâlâ huzursuzdum. Ve yapmakta olduğu her şeyden. Bana göz kulak olmaya devam edeceğini sanıyorsa yanılıyordu.

Peki ya ona zarar veren insanlar ve onlara yaptıkları? Şiddet uygulayabildiği için gergin olmam, hatta korkmam gerektiğini biliyordum ama tepki vermekte acele etmediğini de biliyordum. Benim için tek şey

Jax'in bunu yapmak için ne kadar zorlanması gerektiği konusunda endişeliydi. Ve yeterince zorlanırsa tekrar yapar mıydı?

Karşı tarafta olmaktan korkmuyordum ama onun başının belaya girmesinden de endişe etmek istemiyordum.

Yatak odasının ortasında durup bir dakika etrafıma bakındım. Buraya daha önce sadece ön bahçede kavgaya karıştığı gece girmiştim. Karanlıktı ve keşfetmek için zaman kaybetmemiştim. Şimdi etrafıma bakarken gözlerim karnımda ve daha aşağıda biriken sıcaklıkla dalgalandı.

Yatak odası.

Her şey karanlıktı. Kiraz ağacından mobilyaların siyah yatak takımını ve perdeleri sıcak göstermesine bayıldım. Perdeler çekiliyken ve küçük bir lamba köşedeki masayı aydınlatırken, tüm oda eski bir şapel gibi parlıyordu, oymalı mobilyalarıyla gür ve zarif ama bir malikanenin derinliklerine gömülmüş binlerce başka odanın ortasında kaybolmuş, asla keşfedilmeyecek bir odaymış gibi rahat ve tenha.

Sanki kapıyı kapatırsak asla gitmek istemeyecekmişim gibi hissediyordum. Asla bulunmak istemezdim.

Jax'in büyük boy bir yatağı vardı ve onu düşününce anında nefesimi tuttum. Orada. Benimle birlikte. Saatlerce.

Elimi şifonyerinde gezdirirken, parmak uçlarımın altındaki, bana onu hatırlatan serin ve pürüzsüz ahşabın tadını çıkardım. T e n i parmaklarımın altında o kadar akışkan ama o kadar sertti ki, arzu beni ele geçirirken gözlerimi kapadım.

Göğsüm sertçe inip kalktı ve elimi uzatıp göğüslerimden birinin üzerinde gezdirdim. G ö b e ğ i m titremeye başladı ve meme ucumun sert etine dokundum.

Jax.

Sırtıma sıcaklık vurdu ve konuşmak için ağzımı açtım ama kesildi.

"Gözlerini açma."

Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum.

Arkamdaydı, nefesi boynumda sıcacıktı. Misk kokusu burnumu tenine gömmek ve göğsümü onunkine bastırmak istememe neden oldu. Elimi göğsümde tuttum ama başım benden uzaklaşmaya başladı.

"Sana dokunmayı tercih ederim." Gözlerimi kapalı tutarak gülümsedim. "Benden hâlâ hoşlanıyor musun?" diye sordu.

"Evet."

"Güzel," diye cevap verdi sakince. "Ben de senden hoşlanıyorum." "Biliyorum."

Gülüşünü omzumda hissettim ve arkama uzanıp ellerini tutarak göğüslerimin üzerine koyarken başımı ona yasladım.

Anında onları kavradı ve daireler çizerek hareket ettirmeye başladı.

"İnanılmazsın," dedi kulak mememi ısırarak. "Sana bakıyorum ve sana sahip olmaktan başka bir şey düşünemiyorum."

Bir elini göğsümden çekti ve bacaklarımın arasından tuttu.

"Aman Tanrım," diye inledim, elinin oradaki sahiplenici hissinden heyecanlandım. Bana dokunuyordu. Aldım. "Jax," diye nefes nefese kaldım.

"Kulağıma fısıldadı. "Evet." Kuru dudaklarımı yaladım, nefes nefese kaldım.

Eli daha talepkâr hale geldi, ovaladıkça tüm vücudumu onunkiyle aynı hizada geriye doğru itti.

beni sertleştirdi ve göğsümü yoğurdu.

"Seninle ilgili bir sürü fantezim var, Juliet."

Sesinin tonunu duydum. Bana kontrolünü kaybetmemeye çalıştığını söyleyen sesi.

"Vücudunun hareket ettiğini görmek istediğim pek çok farklı yol var," dedi. "Ve bu gece birçoğunu yapmak istiyorum."

Bir uyarı gibiydi. Kesinlikle görmezden geleceğim bir uyarı.

Gözlerimi açtığımda başını benimkinin yanına eğmiş, sanki en sevdiği oyuncağıymışım gibi o lanet yoğunluğuyla bana baktığını gördüm.

Elleri arkamda hareket etti ve bir sonraki bildiğim şey kemerini çözdüğü ve pantolonunun halkalarından çekip çıkardığı, havada savrulurken beni korkuttuğuydu.

Sinirli bir şekilde güldüm.

"İyi misin?" diye alay etti, kemeri hâlâ yanında tutuyordu. Başımı salladım, yumuşak bir sesle konuştum. "Bu, şey... beni..." "Ne?"

Gözlerimi kaydırdım, kelimeyi arıyordum. "Biraz heyecanlı mısın?" İtiraf ettim.

Eğlenen gözleri kısıldı. "Kemerlerden hoşlanıyor," dedi kendi kendine. "Not edildi." Yüzüm ısındı, utandım ama bir kaşımı kaldırdım.

"Suya ihtiyacımız olacak," diye tavsiye ettim. "Benim de kendi fantezilerim var, o yüzden su için."

Elinden tutup yatağa doğru götürdüm. Ayaklarımı yere basarak yatağın ucuna oturdum, ellerimi kalçalarına koydum, onu önümde tuttum ve başımı yavaşça geriye atarak ona baktım.

"Jax?" Küçük, şakacı bir gülümsemeyle fısıldadım. "Sana ne kadar iyi hareket edebildiğimi göstermek istiyorum." Pantolonunun düğmesini yumuşak ve yavaş bir şekilde ısırdım. "Seni ağzımda istiyorum." Dudaklarımı yaladım, ona baktım ve yanağımı pantolonuna sürttüm. "Seni tatmak istiyorum." Ve dilimi dışarı çıkardım, ucuyla pantolonunu yaladım, gözlerinin alevlenip yoğunlaşmasını izledim. "Seni boğazımda istiyorum." Dişlerimi çıkarıp pantolonundaki çıkıntıyı ısırdım. "Seni her yerde istiyorum."

Saç örgülerimi başımın arkasından tuttu ve onu yüzümle ve dudaklarımla ovmaya devam ettim, pantolonunun içinden kalınlaştığını ve sertleştiğini hissettim.

Onun beni izlemesini seyretmeyi seviyordum. Karın kasları esniyor, kalın pazıları sıkılaşıyor, göğüs uçlarındaki halkalar bana parlıyordu ve her ne kadar o vücudu üzerimde görmek istesem de bu manzarayı seviyordum. Güzelliğini takdir edebilir, istediğim yerine dokunabilir, ona kendini iyi hissettirebilirdim...

Benim istediğim de buydu. Onu iyi hissettirdiğimi bilmek istiyordum.

Yavaşça hareket ederek pantolonunu açtım ve parmaklarımı bel bandının altına kaydırarak kıyafetlerini yavaşça aşağı çektim.

Gözlerimin açıldığını hissedebiliyordum, ereksiyonunun serbest kaldığını, sert, dolu ve benim için hazır durduğunu görüyordum.

Uzun olduğunu biliyordum. Onu daha önce pantolonunun içinden hissetmiştim. Ama kalınlığı beni şok etmişti.

O benim ilk sevgilim değildi - öyle olmasını dilesem de - ama onu Liam'la kıyaslamanın da adil olduğunu söyleyemezdim. Jax çok daha iyi hissettiriyordu. Farklı gezegenlerdelerdi.

Parmaklarını saçlarımda ileri geri gezdirmeye başladı ve ben de ona bakıp dudaklarımı ıslattım.

"Onu istiyorum." Dilimi çıkardım ve ucunu yaladım. Tekrar ve tekrar, çok yavaş, onun sıcak tadının tadını çıkarıyordum.

Başı geriye düştü. "Siktir Juliet," diye mırıldandı, saç örgülerimi daha sıkı kavrayarak. "Daha fazla."

Onu elime aldım, ucunu ağzıma alıp ıslatırken avucumu şaftında aşağı yukarı gezdirdim.

Sonra aşağıya daldım, onu boğazımın arkasına aldım ve kalçalarını tuttum.

Onu orada tuttum, rahatlamaya ve hepsini almaya çalıştım. Bunu sevmesini istiyordum ve bunu ona vermek istiyordum. Neredeyse komikti. Bunu Liam için yapmaktan hiç hoşlanmamıştım, çünkü kendimi bir zorunluluk gibi hissetmiştim. Onu elimde tutmak istiyordum, böylece kalbim bu işe yatkın olmadığında bunu anlayabilirdi.

Ama bunu gerçekten Jax için yapmak istedim.

İnledim, onun ağzımda olması, içimi kalın ve sert bir şekilde doldurması fikri bile beni çok ıslatmıştı.

Onu yukarı aşağı hareket ettirdim, yavaşça içine aldım, eğer yavaşlarsam onu sonuna kadar alabileceğimi biliyordum ve sonra geri çekildim, dilimi onun alt tarafında ileri geri gezdirdim.

"Bebeğim, çok iyi hissediyorsun," diye inledim, onu tabanından ucuna kadar yaladım ve sonra tekrar ağzıma aldım.

"Juliet," diye soluk soluğa kaldı, ben onu daha hızlı ve daha hızlı bir şekilde aşağı yukarı sallamaya başladığımda yüzü sıkışmıştı. "Bana ne yapıyorsun?"

Elleri yüzümü okşadı ve başımı kaldırıp onunla göz göze geldim. Dudaklarımı yavaşça sikinden çekerek dilimle ucunu okşadım, yalayıp öperken, emerken ve ısırırken bakışlarını üzerimde tuttum.

Ve sikini kaldırıp altındaki eti ağzıma aldığımda haykırdı. "Siktir, bebeğim," diye haykırdı, benden uzaklaştı ve sanki bir şey yapmışım gibi bana baktı

Yanlış bir şey var.

"Wh ... ," diye boğuldum. "Ne-ne oldu?" Klitorisim çok sert zonkluyordu ve kalçalarımı birbirine sürterek inledim.

Ne oluyor be?

"Bir şey yok," diye havladı, kıyafetlerini tamamen çıkardı ve orada dik ve hazır bir şekilde durdu.

Ayağa kalktım. "O zaman neden beni durdurdun?"

Beni kendine çekti, vücutlarımızı birbirine yapıştırdı ve dudaklarımdan bir santim ötede ağzıyla hırladı. "Çünkü henüz o şekilde gelmek istemiyorum. Bu gece seninle yatakta sevişmek istiyorum. Yavaşça," dedi beni sıkıca tutarak.

"Hoşuna gitti, değil mi?" Bastırdım.

"Ama beni çok heyecanlandırdın," diye yakındı. "Planlarımı mahvediyorsun."

Dudaklarımı kaptı ve ben de parmak uçlarımda yükselerek ağzıyla buluştum. Güçlü kolları beni sıkıca sardı ve kontrol edemeden kalçalarımı uyluklarımın arasına kaymış olan ereksiyonuna doğru yuvarlamaya başladım.

"Oh, Tanrım," diye nefes aldım, onun orada olması beni ürpertiyordu. "S a b ı r s ı z l a n ı y o r u m , Jax. Lütfen," diye yalvardım.

Ağzını çekti, bana baktı, terli saçları her yöne savrulurken kaşlarını çattı ve ateş mavisi gözleri fırtına öncesi sessizlik gibi bana baktı.

Elini b e l i m d e k i tangamın ipinin altına daldırdı ve çekerek tangayı vücudumdan sıyırdığında kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Zavallı siyah dantel parçası yere düştü ve beni kucağına alıp yatağa doğru taşımaya başlamadan önce kollarımı boynuna dolamak için yeterli zamanım oldu.

Yatağın üzerine çöktük ve hiç vakit kaybetmeden benim yatağımın arasına yerleşti.

ve dudaklarını dudaklarıma gömdü. Üzerime eğilirken elleri her yerdeydi ve göğsünü sadece birkaç santim üzerimde tutuyordu.

"Sana bakmayı seviyorum," diye fısıldadı öpücükler arasında, bir elini meme ucumun üzerinden geçirip karnıma doğru indirdi.

Başımı şilteden kaldırdım. "Seni içimde hissetmek istiyorum, Jax." Dizlerimi yukarı doğru bükerek kıpırdandım.

"Öyle mi?"

Gözlerimi kapattım ve boynuna öpücükler kondurdum. "Evet."

"Bana duymak istediklerimi söyle," diye talepte bulundu, kalçalarını itti ve beni inletti. "Beni

delirtiyorsun," diye bağırdım, bacaklarının arasındaki çubuk bastırdığı yerde acımasızdı

Bana karşı.

"Duymak istediğim şey bu değil." Alaycı sesi bana güldü.

"Sen bir pislik misin?" Tırnaklarımı kıçının yumuşak derisi üzerinde gezdirerek

cüret ettim. "Hayır," diye homurdandı, ellerimi tutup başımın üzerinde sabitledi.

"Söyle o zaman."

Gülümsedim, bu kadar heyecanlanmasına bayıldım. Bunu duymayı ne kadar çok istediğini sevdim. Yüzüne baktığımda, kalbim göğsümde kabararak ona daldığımda, hayatımda hiç olmadığı kadar kendimi evimde, güvende ve şefkatli hissettim.

Boğazımdaki gözyaşlarını yuttum, fısıldamaya çalıştım ama zar zor duyuluyordu. "Sadece. Asla. Sen. Jaxon Trent."

Gözlerine huzur yerleşti ve çenesi bir gülümsemeyle seğirdi.

Bakışlarımı tutarak uzandı ve yatağın başucundaki çekmeceden bir prezervatif aldı, yırtıp açtı ve taktı. Kendini bacaklarımın arasına yerleştirip yavaşça, acı veren santim santim içime girerken gözlerim daldı.

Boynundaki damar şişkinleşti ve duyumların saldırısına karşı gözlerimi kapattım, onun gerildiğini ve beni doldurduğunu ve sonra yavaşça geri çekildiğini hissettim.

"Gözlerini benden ayırma," diye emretti.

Bir koluyla kendini yukarı kaldırırken, diğeriyle kıçımı avuçlamak için aşağı uzandı ve sert ve derin bir şekilde içime gömülürken beni sıkıca içine çekti.

"Lütfen," diye nefes nefese kaldım. "Tekrar."

Dışarı kaydı, beni sertçe kavradı ve her seferinde daha derine daldı.

Avuçlarımı göğsüne yerleştirdim, parmaklarımı yüzüklerinin üzerine sürttüm ve tekrar tekrar derine inerken boynumu eğdim, sırtım çarşaflara çok sert sürtünmekten yanıyordu ama umurumda değildi.

Kalçaları daha hızlı çalışmaya başladı, sığ itişler ve ardından derin bir itiş, ben onun horozunun etrafında kenetlenene kadar aynı ritmi korudu, sıcaklığın karnımda bir fırtına gibi kaynadığını hissettim.

Aşağı uzanarak kalçalarını kavradım ve sonra eğilip ağzını aldım.

Dudakları. Tanrım, lanet dudakları. Kollarımı ona dolamak için göğsümü yataktan kaldırdım ve ağzını tuttum, beni daha sert ve daha hızlı becerirken bırakmadım.

Birbirimizi öperken ve tadarken kalçalarımı yuvarlayarak onu teşvik ettim. Terimiz birbirine karışarak göğsünü benimkine yapıştırdı ve yüzüklerini meme uçlarımda hissettiğimde klitorisim zonkladı.

Hayatımı kurtarmak için ağzımı açtım. "Becer beni, Jax," diye bağırdım. "Tanrım, durma."

Dudaklarıma karşı hırladı, vücudu benimkinin üzerinde bir şeytan gibi çalışıyordu. "Daha başlamadım bile."

Kalçaları bana doğru vuruyor, beni içine alıyordu ve ben inliyordum, onun çok derine battığını, o noktaya tekrar tekrar vurduğunu hissediyordum.

"Daha sert, Jax." Hızlı ve sert bir şekilde havayı içime çektim, orgazm rahmimde yükseliyordu ve artık kendimi kontrol edemiyordum. Kendimi yatağa geri attım, kalçalarımı yuvarladım, orgazm üzerime çökene kadar itişlerini karşıladım, merkezimi sıktı ve sıktı, nabız ve zonklama yaptı. Beni sikmeye devam ederken, durmadan ya da yavaşlamadan haykırdım.

"Tanrım," diye inledim. "Seni seviyorum."

Bekle. Ne?

Gözlerimi açtığımda onun bana gülümsediğini gördüm.

"Ben... Hayır... Ben... Ben." *Siktir!*

"Merak etme." Kıkırdadı. "Orgazm sonrası *seni seviyorum cümlelerine* güvenmiyorum."

İtmeyi bıraktı, içimden çıktı ve yataktan kalktı. Hemen üstümü örttüm, kafam karışmıştı. Ama onu sorgulamaya fırsat bulamadan beni çekti, kaldırdı ve bacaklarımı vücuduna doladı.

"Ne yapıyoruz biz?" Onu öperek sordum.

"Seni izlemem gerek." Çok çaresiz görünüyordu, sanki daha fazlasına ihtiyacı varmış gibi.

Ve onun sertliğinin bacaklarımın arasındaki hassas bölgeyi okşadığını hissetmek beni yeniden muhtaç hale getiriyordu. Bizi odanın köşesindeki alçak şezlonga götürdü. Sırtını hafifçe yaslayan ve kolçakları olmayan, siyah minderli koyu renkli ahşap sandalye, sanki dışarıda oturabilirdi, ama odasında mükemmel bir şekilde evindeydi.

Otururken, onun işaretini aldım ve bacaklarımı arkasından açtım ve ona binerek bacaklarımı uyluklarının üzerinden sarkıttım, ayaklarımı yere diktim.

"Oh." Gergin bir kahkaha attım ve öpmek için yüzünü kavradım. "Bu iyi hissettirecek."

Arkasına yaslandı, rahatlamış görünüyordu ve kalçalarımı tutuyordu. "Sen de iyi görüneceksin."

Hiç vakit kaybetmedim.

Kendimi yukarı kaldırıp aşağı indirirken gözlerini tuttum ve onu tekrar içime aldım. Gözleri kapandı. "Nasıl hâlâ bu kadar sıkı olabiliyorsun?"

"Bu farklı hissettiriyor," dedim, yukarı ve aşağı hareket ederek sabit bir tempo buldum. "Daha derin."

Daha hızlı sallanıyordum, başımı geriye atarken göğüslerim göğsüne çarpıyordu.

"Kahretsin, şu haline bak," diye mırıldandı ve yüzünü tutarak tatlı dudaklarını dudaklarımla kapattım. Ama daha fazlasına ihtiyacım vardı. Daha fazla temas.

Kalçalarımı ona doğru yuvarlamaya başladım, uzunluğunun içime masaj yaptığını hissettim, geri çekilirken inlememe neden oldu, tenin tene değmesinden zevk aldım.

Acı acı inledim. "Bunu sevdim," diye alay ettim. "Sana daha çok binmem gerekecek."

Gözleri kapandı, başı geriye düştü ve küçük gülümsemesiyle beyaz dişleri ortaya çıktı. "İşte bu bir hataydı."

Ve kollarını bana sarıp sandalyeden fırladığında -yüz yirmi kilo fazladan taşıdığı için şaşırtıcı bir şekilde kolaydı- ve beni kıçımın üstüne atarak yatağa doğru tepindiğinde çığlık attım.

"Jax! Ne...?" Kafam karışmıştı.

Şeytani sırıtışı beni iki saniye boyunca sabitledi, sonra dizlerimden tutup yatağın ucuna çekti ve beni ters çevirdi.

"Jax!" Aleti girişimi taçlandırdığında ve gölgesi üzerimde belirdiğinde nefesim kesildi.

Oh, kahretsin. Kaslarım sıkıştı ve içimden akan sıcaklığı hissedebiliyordum. "Sana asla zarar vermeyeceğim," diye fısıldadı kulağıma. "Ama bana binebileceğini söylediğimde bineceksin."

Ve içime doğru itti, derinlere battı ve hızlıca sikti.

"Oh, Jax," diye inledim, onun yoğun sıcaklığı içimi dolduruyor, bana ihtiyacım olanı veriyordu.

Kalçalarını pompaladı, sert ve hızlı hareket ediyordu, beni mızraklıyordu ve tek yapabildiğim orada oturup onu almaktı.

Ya da değil. Bir dizimi kırdım ve ellerimi yatağın üzerine koyarak doğruldum.

"Kahretsin Juliet," diye homurdandı Jax, içime girerken. "Çok iyi hissediyorsun."

Orgazm içimi sarsmaya başlamıştı ve ben sadece yumruğunun saçlarımı kavrama hissini severek dayandım.

Gözlerimi sıkarak kapattım, seksim sıkılaştı ve sonra yavaşça dalgalar halinde patladı. "Oh," diye haykırdım. "Oh, Tanrım!"

Ve bıraktım, Jax'in kollarının beni sardığını, titrerken beni tuttuğunu hissettim.

"Juliet..." Birbirinden ayrı düştü, içime doğru sarsıldı ve boynumda sertçe nefes aldı. "Sadece sen."

BÖLÜM 22

JAXON

Kollarımı sıkıca kavrıyorum, bir topun içine giriyorum ve gözlerimi öyle sıkıyorum ki gözyaşlarım kapakların arasından sızıyor. Vantilatörler yüzümün etrafında dönerken soğuk hava patlamaları kulaklarımı kesiyor.

Dondurucunun içindeyim.

Babamın evinde bir derin dondurucu var ve bu ilk kez olmuyor.

"Lütfen." Sadece fısıldayabiliyorum, dişlerim çok sert gıcırdıyor.

"Çıkarın beni."

Ne zamandır buradayım? Bir saat gibi geliyor ama o kadar uzun olduğunu sanmıyorum. Babamın mutfakta Jared'e bağırdığını hâlâ duyabiliyorum. Oh, Tanrım, acıyor! İleri geri sallanıyorum.

Babamıza vurmuştu. Bu yüzden buradayım.

Jared nasıl incindiğimi biliyor ve çok kızgın. Kanepede otururken babamıza saldırdı ve onu kontrol altına almaları hiç zaman almadı. Ona dışarıda ne yaptıklarını düşünmek bile istemiyorum. Jared babamızın bize yaptırdıklarına kızgın, bana olanlara kızgın ve babamın onu cezalandırmak için kemeri çıkardığını gördüm. Korkuyorum.

Kardeşim. Beni korumaya çalıştı.

Soğuk hava burnumu yakıyor, bu yüzden ağzımdan nefes alıyorum ve ciğerlerimin buzla dolduğunu hissediyorum. Öksürüyorum, sığ nefesler alıyorum.

Yukarı uzanarak elimi kapağa bastırıyorum ve gittikçe daha sert itiyorum, kolumdaki kaslar geriliyor ve kamburlaşıp öksürürken ağrıyor. Nefes almak acıtıyor, kulaklarım milyonlarca iğne gibi batıyor ve tenimdeki donmuş havayla titriyorum.

"Lütfen," diye bağırıyorum. "Lütfen!"

Kapağa iki gümbürtü vuruyor ve açıp açmadıklarını görmek için gözlerimi açmaya çalışıyorum. "Baba?" Titriyorum.

Ama gözlerim açıldı ve dondurucu hâlâ siyahtı. Işık yok.

Başımı sallıyorum, uzun saçlarım buzla kaplanıyor. "Lütfen, lütfen, lütfen!" Çığlık atıyorum, boğazım uğultudan boğuklaşıyor.

"Lütfen!" Ellerimi soğuk kulaklarımın üzerinde kenetleyerek çığlık atıyorum.

Yanıyor, ağrıyor, hava ... "Lütfen!" Tekrar bağırıyorum. "Jared! Jared, lütfen!"

Vücudum çığlıkla sarsılıyor, feryat midemden çok daha derinlerden geliyor. Bir hayvanınki gibi hastalıklı. "Lütfen!"

Kollarımı dondurucunun duvarlarına doğru savurarak çırpınıyorum, yumruklarımı tekrar tekrar savuruyorum. "Çıkarın beni!" Kükrüyorum, duvarları sola, sağa, sola, sağa, tekrar ve tekrar yumrukluyorum. "Çıkarın beni!"

Işık kafesimin içini aydınlatıyor ve yumruklarımı sıkıp dişlerimi gıcırdatıyorum. Aşağı, aşağı, aşağı, öfke boğazıma geri batıyor, midemde dönüyor.

Yukarı bakıyorum, gözlerim öfkeyle yanıyor.

Babamın kız arkadaşı ve arkadaşı bana bakıyor ve şüphesiz planladıkları şeye gülümsüyorlar.

Sherilynn uzanıp saçlarımı okşuyor, ben de ona izin veriyorum. Garip bir şekilde, bu beni korkutmuyor. Beni korkutmuyor.

Neden beni korkutmuyorlar?

Gordon dudaklarını yalıyor. "Bodrum, Jax," diye

emrediyor. Başımı sallıyorum.

Ne olacağını biliyorum. Sanki başka seçenek yokmuş gibi.

O zaman öyle hissetmiştim. Başka seçeneğim yoktu. Hayatta kalmamın başka yolu yoktu. Sanki beynime bir perde inmiş ve gösterinin artık sona erdiğini işaret ediyordu. Bodruma inen o merdivenlerden ne olacağını bilerek inmedim. Sadece ne olmasına izin vermeyeceğimi biliyordum.

Vücudumdaki her kasla, bunun bir daha asla olmayacağını biliyordum.

Juliet'e baktım, yanımda uyurken hiç ses çıkarmıyordu. Oda karanlıktı ama çalar saatin ışığıyla onun şeklini seçebiliyordum. Bacakları kıvrılmış ve bir tarafa doğru uzanmıştı. Sırtını yatağa yaslamıştı ve başı bana dönüktü. Kolları dirseklerinden bükülmüş ve elleri karnının üzerinde duruyordu.

Ve kalbim boğazıma sıkıca yerleşti.

İçimi çektim ve ellerimi saçlarımda gezdirdim. Neden onu kovalamıştım ki?

Her şeye rağmen böyle olacağını biliyordum. Onun tavrının altına girdiğimde, bana uyan ve beni çıldırtan birini bulacağımı biliyordum. Saçımı kestirmiş, Abercrombie & Fitch'e adım atmış ve ilk kez sevişmiştim. Hepsi bir gün içinde.

Rutinimi bozuyordu. Beni güvende tutan rutini.

Yutkundum ve tekrar onun tatlı, huzurlu haline baktım. Başka seçenek yoktu. Ona sahip olmak zorundaydım.

Eğilerek parmaklarımı saçlarında gezdirdim, alnını, burnunu ve sonra dudaklarını öptüm.

Aletim sarsıldı ama görmezden geldim. Şimdiden dört prezervatif kullanmıştık. Sabah isteyeceğim ilk şey oydu, bu yüzden dinlenmesine izin verdim.

Yataktan kalktım, şifonyerden siyah bir şezlong pantolonu çıkardım ve yedek anahtarlarımı almadan önce onları giydim.

Odadan mümkün olduğunca sessiz bir şekilde çıkarak ofisimin kapısını açtım ve anahtarları çalışma masasının üzerine fırlattım, tüm monitörleri açarken odayı turladım. Başımı önce sola sonra sağa eğerek boynumdaki gerginliği attım.

Geride kalmıştım.

E-postalar, Loop'taki operasyonlara sponsor olmak isteyen insanlar, lakrosla ilgili yazışmalar ve şu anda yapmaya vaktim olmadığını düşündüğüm şeyler için şu ya da bu kişiye garanti ettiğim iyiliklerden bahsetmiyorum bile.

Yakın zamana kadar yapmaya zamanım olan şeyler.

Kıçımı sandalyeye yasladım ve monitörler canlanırken ışığın yavaşça odanın tüm yüzeylerine vurmasını izledim.

Birdenbire bunların hiçbiri ilgimi çekmemeye başladı. Arkama yaslandım, parmağımı dudaklarımın üzerinde gezdirdim, işe geri dönmek için cesaretimi toplamaya çalıştım. Yakalanmak için. Ama tek düşündüğüm Juliet'ti, çarşaflarımın arasında kıvrılmıştı, benim için her zaman sıcaktı ve sikimi tekrar aşağı iterken başımın geriye düşmesine izin verdim.

"Kahretsin," diye nefes aldım, tavana bakarken kalbim tekrar hızlandı.

Ona gitmek istedim ama yapacak işlerim vardı.

"Jax?"

Juliet'in kapıda durduğunu görünce irkildim.

Dudaklarımın kenarında bir gülümseme belirdi. Lanet bir yemek gibi görünüyordu.

Saçları düğümlenmiş, yüzüne ve omuzlarına dökülüyordu. Çıplak vücudu pürüzsüz ve bronz görünüyordu. Ve yüzü uykuluydu, gözleri zar zor açıktı. Tamamen becerilebilirdi.

"Ben buradayım." Elimi uzattım ve gözlerindeki uykuyu silerken içeri doğru yürümeye başladı.

"Özür dilerim." Esnedi. "Sadece nerede olduğunu bilmiyordum. Yapacak işin mi var?" diye mırıldandı.

"Evet." Ama onu belinden tuttum ve bacaklarını etrafımda dolaştırarak üzerime oturmasını sağladım.

Başı hemen omzuma düştü; yorgun ve hâlâ yarı uykulu olmalıydı. Kolları boynuma dolandı ve onun huzurlu küçük iniltisine gülümsedim.

"Seni rahatsız etmek istememiştim," diye mırıldandı tatlı tatlı boynuma doğru. "Cep telefonun yatak odasında çalıyordu."

Ellerimi yan taraflarında gezdirdim, onu içime çekerken teninin tadı çoktan ağzıma gelmişti. "Ah, evet," diye cevap verdim, telefonumu umursamadan.

Uykulu bir şekilde başını sallarken başı benimkini dürttü. Ellerim pürüzsüz poposuna doğru kaydı ve gözlerimi kapattım, yavaşça sikime sürtünmeye başladığını hissettim.

Sanki uykuya dalmış gibi başı boynuma gömülü kaldı. Ama o küçük iniltiler dudaklarından tenime titreşerek yayılıyordu ve kalçalarını kavrayıp onu daha da yakınıma çektim...

"Bana ne yapıyorsun, kızım?" Dudaklarımı yumuşak ve nazik tutarak omzuna doğru sürükledim, gıcırdamasının daha da arttığını hissettim.

Elini aşağıya, pantolonumun içine doğru uzattı ve parmaklarını aşağı yukarı gezdirerek sikimi serbest bıraktı.

Uzanıp masanın çekmecesinden bir prezervatif aldım ve arkasına yaslanıp, gözleri hâlâ uykulu bakarken prezervatifi üzerime geçirmesini ve beni sıcak ve sıkı küçük bedenine doğru kaydırmasını hayretle izledim.

Başı geriye düştü ve destek için ellerini omuzlarıma koyarak inledi.

Yumuşak ama hızlıydı, sikimin üzerinde aşağı yukarı sallanıyordu, hızını hiç kesmemesi ya da yavaşlamak zorunda kalmaması beni deli ediyordu. Gözlerini hiç açmadı ve tatlı inlemeleri odayı doldurdu, sanki güzel bir ıslak rüya görüyormuş gibiydi. Göğüslerini avuçladım, onu daha iyi görebilmek için koltukta aşağı doğru kaydım ve lanet olsun, gördüğüm her şeyi sevdim. Onu bütün gün izleyebilirdim.

Bedenimi kullanıyordu ve ben
umursamıyordum. Yetkinin onda olması
umurumda değildi.
Sanki ona hizmet etmek için oradaymışım gibi bana binmesi
umurumda değildi. Umurumda değildi.

Buraya sanki dünyadaki en doğal şeymiş gibi geldi ve bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Seksten hoşlanıyordu.

Göğüslerinin pürüzsüz, kusursuz kıvrımları tam önümde gururla duruyordu, meme uçları sikim kadar sertti ve boşalmaya başladığında birini ağzıma aldım.

Kasılırken dizlerini yukarı kaldırarak haykırdı.

Onu sıkıca tuttum, parçalandığını hissettim ve gözlerimi kapattım, çünkü bunu çok seviyordum. Her

her titreyiş, her sızlanış benimdi.

Yatağım onundu. Tişörtlerim onundu. Evim onundu. Aletim onundu. Kollarımı ona doladım, boynuna doğru nefes aldım. Ve bu benimdi.

Geri kalanı boyunca titrerken amı titreşti, etrafımda sıkılaştı.

Sonunda arkama yaslandım, o gevşerken kontrolü ele aldım ve kalçalarını içime çektim, vücudumdaki her kasın yandığını hissedene kadar daha sert ve daha sert öğüttüm. Aşağı uzandım, kendimi dışarı çektim, prezervatifi yırttım ve karnına döküldüm, sert nefes alırken dişlerimi açtım.

Karnı nefes alış verişleriyle birlikte hareket ediyordu ve ben de artık açık olan gözlerinin içine baktım. Kendime onun o kadar da tecrübeli olmadığını hatırlatıp duruyordum. Yaptığımız her şeyi ilk kez yapıyor olabilirdi.

Ama gülümsedi ve beni öpmek için başını eğdi. "Beni kirlettiğinizi söyleyebilirim, Bay Trent." Ağzıma karşı güldü ve ben de dudağını dişledim.

"Şimdi mutlu musun?" diye sordu. "Pek sayılmaz."

Yüzü aydınlandı ve başını sallayarak üzerimden indi. "Bir telefon görüşmen vardı," diye hatırlattı bana. "İşin bittiğinde yatağa geri dön."

Banyoya doğru yürüdü ve ben de kalktım, kutudan birkaç mendil aldım ve yatak odasına geri dönmeden önce kendimi temizledim.

Vücudum yeniden gevşedi. Rahatlamanın yardımı oldu. Altıncı raunt için onu iki saat sonra uyandırmama aldırmadığı sürece şimdi biraz çalışabilirdim.

Yatak odasının zemininden pantolonumu kaptığım gibi cebimden telefonumu çıkardım ve cevapsız aramalara baktım.

Üç tane. Hepsi de tanıdığım bir numaradan. Geri çevirip cevap vermesini bekledim.

"Jax?" Corvin, hapishanedeki polis memuru bağlantım, cevap verdi.

"Elinde ne var?" Ben sordum.

"Kusura bakma dostum. Duyar duymaz aradım. Yargıç babanın tahliyesini onayladı. Yarın. Öğlen."

Kapıyı çarpıp kapatarak odadan çıktım. "Yarın!" Dişlerimi sıkarak homurdandım. "Parasını ödediğim bildirim bu değil."

"Duyar duymaz aradım," diye devam etti. "Bu senin son şansın. Ciaran çoktan halledildiğini söyledi, eğer istersen-"

"Siktir git." Ve telefonu kapattım, ellerimi şifonyerin üzerine koydum ve başımı koluma yasladım.

Gözlerimi kapattım. *Kahretsin.*

Daha fazla haberim olması gerekiyordu. Ona bunun için para ödedim, Tanrı aşkına!

Corvin Ciaran'ın içerideki adamıydı ve bir yıl önce Fallon'un babası için çalışmaya başladığımda onu da bağlantım haline getirdim. Onun aracılığıyla babamın avukatlarla konuştuğunu, eski bağlantılarını devreye soktuğunu ve bir anlaşma üzerinde çalıştığını biliyordum. Bu bir süredir devam ediyordu ve kaçınılmaz olanı beklesem de kendimi hazırlamak için on iki saatten fazla zamanım olmasını bekliyordum.

"Öğlen," diye fısıldadım, ter şimdiden alnımı kaplamıştı.

Özgür olacaktı. Bırakılması değil, uyutulması gerekirken üç yıl erken.

Altı yıl boyunca tam olarak nerede uyuduğunu ve yemek yediğini biliyordum. Benim için bir tehdit olmadığı bir yerde. Ve şimdi, birkaç saat içinde, yüz mil uzakta mı yoksa

pencerenin hemen dışında.

Duşun yumuşak sesini duydum ve başım korkuyla doldu. Juliet.

Juliet'im.

Jared'i aradım.

"Geç oldu. Ne oldu?" diye cevap verdi.

Boğazımı temizleyerek ayağa kalktım. "Benimle arka bahçede buluş. Konuşmamız gerek." "Wh-"

Ve telefonu kapattım.

"Telefonu yüzüme kapatmayı kes!" Jared fısıltıyla bağırarak Tate'in evinin arka kapısından çıktı ve pantolonunun fermuarını çekti. "Bunu hep yapıyorsun ve bu beni sinirlendiriyor."

Gözlerimi devirdim. "Evet, bunun için daha sonra ağlayacak zamanım olacak Prenses."

Bahçe kapısından içeri girdim ve daha arka verandadan adımını atmadan onu karşıladım.

"Evet." Bir kahkaha attı. "Artık alışveriş merkezinde alışveriş yapan güzel ben değilim. Güzel saç kesimi," diye iğneledi.

"Güzel saç kesimi," diye karşılık verdim, alay ederek. "Sırada Patron'u bir minivanla takas etmek mi var?"

İç çekerek başını geriye attı. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve yüzümdeki gülümsemeyi engellemeye çalıştım.

Kardeşim ve ben aynı evde yaşamadan önce de hep iyi geçinirdik. O zamandan beri, bizi beş yaşındaki kızlarla karıştırabilirsiniz.

Tartıştık, sürekli birbirimize meydan okuduk ve ikimiz de fikir ayrılıklarında geri adım atmadık. Bok da gittikçe kalınlaşıyordu ve iyileşmeden önce daha da kötüleşecekti.

Ne de olsa sürüde iki alfa olamaz.

Bana baktı, ellerini kalçalarına koyarken yüzünde kızgınlık okunuyordu. "Peki, ne istiyorsun?"

Çenemi yukarı kaldırdım ve tekrar ciddileştim. "Hapishanede bir bağlantım var. Az önce onlardan bir telefon aldım," dedim. "Yarın öğlen serbest bırakılacak."

Kaşları burun kıvırdı. "Hayır, bize haber verilirdi." Başımı salladım. *Evet, öyle düşünebilirsin.*

Merdivenlerden inip yaklaşırken, "Oldukça hızlı olmuş gibi görünüyor," diye teklif ettim.

Kahverengi gözleri yeri taradı ve sonra bariz bir endişeyle bana baktı. "Emin misin?" "Yeterince eminim."

Corvin bana boktan bir haber vermiş olabilirdi ama bana doğru bilgi veriyordu. Ona güveniyordum ve şu anda arayıp ona izin verirsem babamın sabah asla uyanmayacağını biliyordum.

Ciaran için çalışmaya başladığımda, babamı öğrenmişti. Hatta benim için onunla "ilgilenmeyi" bile teklif etti, ama ben onu reddettim.

Jared ve ben babamızdan hâlâ korkuyor muyduk yoksa sadece endişeli miydik bilmiyordum ama ikimiz de onun nerede olduğunu ya da ne yaptığını merak etmek istemiyorduk.

Jared inkâr edercesine başını salladı. "Buraya gelmeyecek." "Kesinlikle buraya gelecek," diye karşı çıktım sakin bir sesle. "Nereden biliyorsun?"

"Arıyor," diye itiraf ettim tereddüt etmeden.

Başını eğip bana baktı. "Onunla mı konuşuyorsun?"

Bir kahkaha attım. "Evet, saatlerce," diye alay ettim. "Glütensiz yemek tarifleri paylaşıyoruz ve *Pretty Little Liars* hakkında dedikodu yapıyoruz.″

Jared bir kaşını kaldırdı.

"Arıyor," dedim açık açık, "birkaç güzel tehdit savuruyorum ve ertesi hafta yine aynı şeyi yapıyoruz Jared. Hemen heyecanlanma."

Bir elini kısa saçlarında gezdirdi ve başını bana doğru salladı. "Bana söylemeliydin."

"Neden?" Omuz silktim. "Kontrol edemediğin şeyler yüzünden aklını kaçırabilesin diye mi?"

Kardeşimin beni sevdiğini biliyordum. Beni korumak için her şeyi yapacağını biliyordum. Sorun da buydu. Jared dikkatsiz olabiliyordu ve her zaman önce düşünmeden ilerliyordu. Çok fazla endişeleniyordu ve her şeyi benim iyiliğim için yaptığını bilsem de, yaptığı her türlü pisliği temizlemek ve hala çözemediği sorunla uğraşmak zorunda kalmak istemiyordum.

"O yasaklama emrine ihtiyacımız var," diye belirttim.

Gözlerini kısmıştı. "İstemediğini sanıyordum."

"Evet, şey"-elimi başımın üstünde gezdirdim, yatak odamın penceresine baktım -"Onu korumak için mümkün olan her önlemi alacağım."

Bana bilmiş bilmiş bakarak başını salladı. "Şimdi görüyorsun."

Başımı sallamadım ya da bir şey söylemedim. Haklı olduğunu biliyordu. Uzaklaştırma emri bir işe yaramayabilirdi ama alınabilecek her türlü önlemin alınması gerekiyordu.

"Bugün hafta sonu," diye düşünerek işaret etti. "Jason Pazartesi gününe kadar hiçbir şey yapamayabilir."

Annesinin yeni kocası -ve Madoc'un babası Jason Caruthers- bize hemen bir yasaklama emri çıkartabilir. Ama Cuma gecesi olduğu için hakime ulaşamayabilir.

"Pekâlâ," diye ağzından kaçırdı, sanki bir karara varmış gibi görünüyordu. "Hadi gidelim. Tate ve Fallon gelecek hafta için bir kamp gezisi planlıyorlardı. Yasaklama emrini çıkartana kadar gidelim."

Telefonunu kotundan çıkarıp devam etti. "Bırak kızlar uyusun. Madoc'u arayıp sabah ilk iş olarak malzemeleri toplamaya başlaması için uyaracağım, sen ve ben de erzak almaya gideceğiz. Şelaleye doğru gideceğiz ve birkaç gün radardan uzak kalacağız."

Bunu düşündüm, uzun bir hafta sonunun yapılabilir olduğunu biliyordum. Bu gece e-postalarımı ve diğer işlerimi halledebilirdim ve Ciaran bana yeni bir iş göndermemişti, yani sorun olmazdı.

"Bu bir plan," diye kabul ettim. "Saat sekizde dükkâna gideriz." Gitmek için döndüm ama kolumu tuttu.

"Bana söylemeliydin," diye tekrarladı, endişesi gözlerinden okunuyordu.

Benimle uğraşmaya çalışmadığını biliyordum. Tartışmalarımıza rağmen, kardeşim y a n ı m d a olmak istiyordu ve onu karanlıkta bırakmamdan hoşlanmadığını biliyordum.

Endişesini anladığım için ona düşünceli bir şekilde başımı salladım.

Boğazımı temizledim. "Ve Tate'e söylemelisin," diye öneride bulundum. "Ona neyi söylemeliyim?"

"ROTC'den nefret ettiğini," diye cevap verdim. "Hayatında ne yapmak istediğin konusunda hiçbir fikrin olmadığını ve boğulduğunu."

Sırtını dikleştirdi ve kızgın görünüyordu. Ama doğruyu söylediğimi biliyordum. Chicago'da bulunduğum ve onu sınıf arkadaşlarıyla birlikte gördüğüm zamanlarda, keyifsiz görünüyordu. Tamamen rahatsız ve yerinde değildi. Kendinde değildi ve söylediği bazı şeylerden anladığım kadarıyla

onun yerine evde olmayı dilediğini biliyordu.

Gitmek için döndü ve bu sefer kolundan ben tuttum. "O da senin mutlu olmanı isterdi," diye üsteledim.

"Tıp fakültesine gidiyor, Jax," dedi sanki ben bir aptalmışım gibi. "Onu seviyorum, tamam mı? Kesin olarak bildiğim tek şey bu."

Merdivenleri tırmanışını ve evine geri dönüşünü izledim.

Tamam, tıp fakültesine gidiyordu. Ne olmuş yani? Hayatında daha derin ya da daha saygın bir şey yapması gerektiğini mi düşünüyordu? Onun için yeterince iyi olmak için mi?

Tate öyle biri değildi ve babası da onu orduya katılması için hiç teşvik etmemişti. Babası teşvik etmişti ama Bay Brandt bile yetişkin bir adamın gerçekten istediği hayatın peşinden gitmesini desteklerdi. Jared ne düşünüyordu?

Bahçeme geri döndüm ve eve girdim, tüm alt katı dolaştım ve kilitleri iki kez kontrol ettim.

Üst kata çıkarken ofise gitmek üzereydim ama onun yerine yatak odasına yöneldim. Juliet yine mışıl mışıl uyuyordu ve ensesindeki dövme gözüme ilişti.

Arkasından sürünerek kolumu beline attım ve dövmesini öptüm.

Sadece Sen.

Bu konuda konuşmamıştık ve konuşmak isteyip istemediğini de bilmiyordum ama o sözlerin bana ait olduğunu biliyordum. O bunları düşünmüş ve söylemiş olabilirdi ama bunlar benim içindi, başka kimse için değil.

Çocukken Jared'in gömleğine nasıl sokulduğumu hatırlayarak boynuna sokuldum.

Juliet'e tutunmuyordum. Ona tutunuyordum. Sevgili hayatım için.

"Jax?" Alçak sesi uykuluydu.

Burnumu saçlarından çektim. "Öyle mi?"

"Üniversite birinci sınıfta, müzik öğretmenimin barok bestecilerden oluşan çalma listesini 2 Live Crew'un 'Me So Horny' şarkısıyla mı değiştirdin?"

Kıçımla gülerken vücudum sessizce sarsıldı. *Oh, kahretsin.* Kıkırdadım. Bunu tamamen unutmuştum. "Gülüyorsun," diye suçladı. "Bunu sen yaptın." *Evet, ben yaptım,* diye düşündüm, kendi kendime gülümseyerek. "Bu çok yanlış," diye şakacı bir şekilde cevap verdi.

Onu sıkıca kavradım, saçlarına gülümsedim, babamı bir anlığına unuttum. "Bir şey değil."

BÖLÜM 23

JULIET

"Jax! Şimdi!"

İkimiz de başımızı kapıya doğru salladık ve aşağıdan Jared'in feryadını duyduk. Jax gülümsedi, dudaklarıma son bir öpücük kondurdu ve yataktan zıpladı.

Ben uyurken aldığı duştan dolayı saçları hâlâ ıslaktı ve üzerinde kot pantolon vardı ama sadece yarı giyinikti.

Bu sabah odaya geri döndüğünde, Jared'le birlikte erzak almaya gideceklerini ve hepimizin kampa gideceğini söyleyince dikkatimiz dağıldı. Yine.

Jared beş dakikadır kornaya basıyordu.

Kıyafet çantalarından birini karıştırarak -sanırım dün Madoc'la yaptığı alışveriş gezisinden kalma- siyah bir tişört aldı ve üzerine geçirdi.

"Döndüğümde hazır ol, tamam mı?" Telefonunu, anahtarlarını ve cüzdanını alıp ceplerine soktu. "Giymek için bir bikini ve benim tişörtlerimden birkaç tane al. Başka bir şeye ihtiyacın yok."

Gülümseyerek doğruldum ve üzerimi çarşafla örttüm. "Hazır olacağım."

Buradan bir an önce gitmek istediğini biliyordum ve bana güvenmesine sevindim. Babası hakkında ne kadar endişelenmem gerektiğini ya da onun gerçek bir tehdit olup olmadığını bilmiyordum ama Jax ve Jared'in hazır olana kadar güvenli bir mesafede durma içgüdülerine güveniyordum.

Ve hey, eğer bu Jax ile üç gün boyunca bir çadırı paylaşmak anlamına geliyorsa, o zaman benim için sorun yoktu. Özel derslere önümüzdeki hafta 4 Temmuz nedeniyle bir hafta ara verilecekti ve ben de tiyatro işime ancak Temmuz ortasında tamamlandıktan sonra başlayacaktım.

Hızlı bir öpücük için tekrar aşağıya daldı ve sonra kapıya yöneldi. "Ve saçını tarama," diye emretti, bana dönüp göz kırptı.

Selam verip gidişini izledim.

Bacaklarımı yatağın kenarından sarkıtarak çarşafı üzerime sardım ve ayak bileklerimle ayaklarımı hayata döndürdüm. Dün gece ofisine gittiğimi, sandalyesinde ona bindiğimi ve sonra sanki sadece su içmek için kalkmışım gibi yatağa döndüğümü hayal meyal hatırlamama rağmen, neredeyse yatağın içinde becerilmiştim.

Yatak odasının kapısı açıldı ve Fallon'un aniden durup gözlerini dikerek bana baktığını görmek için başımı kaldırdım.

"Vay canına," dedi.

Başımı eğdim, inledim. Neye benzediğimi bilmek bile istemiyordum.

İkinci bir ayak sesi duydum ve Tate'i görmek için yukarı baktım.

"Şey," diye sırıtarak konuştu. "Berbat durumdasın. İçeri daldığım için özür dilerim" -odaya girdi- "ama kaybedecek zamanımız yok."

Başımı salladım ve çarşafı sıktım. "Gecikme için özür dilerim. Jax ... um," diye mırıldandım. "Enerji. Çok fazla enerji."

Tate yanıma otururken Fallon kapı aralığında kaldı. "Ben... Ben... um..." Fallon kelimelerin üzerinde tökezledi. "Senin evine gidip ona banyo yaptıracağım."

Dışarı çıktı ve sırtımdaki daireleri ovmaya başlarken Tate arkasından seslendi.

"Yatıştırıcı tuzlarım lavabonun altında!" diye bağırdı.

Elini silktim ve gergin bir kahkaha attım. "Bu benim ilk seferim değil, Tate. Telaşlanmayı bırak."

Elini kucağına bıraktı ve sertçe konuştu. "Daha önce bir gecede hiç bu kadar çok yaptın mı?" diye sordu, muhtemelen prezervatif paketlerini kastederek yere baktı.

Ayaklarıma baktım, kendi kendime gülümsedim ve başımı salladım.

Devam etti. "Ve eğer Jax de ağabeyi gibiyse, eminim yatak odasında hiç de centilmen değildir."

Gülmemeye ve aklımı kaçırıyormuş gibi görünmemeye çalışarak dudağımı ısırdım. Aynı anda hem mahcup, hem çılgın, hem de mutluydum ve muhtemelen bir hayvan tarafından saldırıya uğramış gibi görünüyordum. *Ama kesinlikle bir beyefendi tarafından değil.*

Shelburne Falls aslında Shelburne Falls'ta değildi. Kasaba adını, küçük şehrimizi besleyen tek bir nehirde birleşen üç kükreyen akıntıdan alıyordu. Gerçek şelaleler oldukça uzakta olsa da, hiçbir kasaba bizimkinden daha yakın değildi.

Yaklaşık kırk beş dakikalık düz bir otoyol sürüşünden sonra, Orta Batı'nın yemyeşil çayırları yerini daha yoğun ormanlara ve daha dar yollara bıraktı. Hepsi de Parti Koyu olarak da bilinen Blackhawk Gölü'ne ve üç Shelburne şelalesine çıkıyordu.

Oraya nadiren gitmiştim. Annem açık hava insanı değildi ve ben balık tutacak ya da yürüyüş yapacak yaşa geldiğimde babam hastanelere girip çıkıyordu. Buraya sadece bir kez Tate ve babasıyla, bir kez de bir parti için gelmiştim.

Madoc gümüş GTO'suyla önden giderken, Jared ve Tate Jared'in Boss'uyla, Jax ve ben de onun Mustang'iyle arkadan geliyorduk. Shane'e mesaj atıp birkaç gün içinde döneceğimi ve üniversiteye gitmeden önce onu göreceğimi söylemiştim ama anneme haber verme zahmetine girmemiştim. İletişim kurmaya bile çalışmamıştı.

Jax parmaklarını direksiyona vurarak Starset'in "My Demons" şarkısını söylerken ben de onun *Hızlı ve Öfkeli* arabasını kullanarak günlük tutmaya çalıştım.

"Orada ne yazıyorsun?" Bana doğru baktı ve kalın pazularını yüzüme doğru iterek defteri kapmaya çalıştı.

"Dur." Güldüm, dönerek uzaklaştım. "Seninle ilgili bir şey değil. Söz veriyorum."

"Benimle ilgili olsa iyi olur," diye alay etti, aşağılamış gibi yapıp arabayı sürmeye devam etti. Sırıttım. "Seni kelimelere dökemem. Bu imkânsız."

Bir şey söylemeyince kafamı kaldırdım ve kendi kendine gülümsediğini gördüm.

Evet. Onu henüz kelimelere dökmenin bir yolu yoktu. Onu her *düşündüğümde*, tek haykırmak istediğim "Seni seviyorum!" oluyordu. Onunla *konuşmak* için ağzımı her açtığımda tek söylemek istediğim "Seni seviyorum!" oluyordu.

Yani bu noktada pek tutarlı değil. Aşk da neyin nesi? Onu çoktan sevdim mi? Onu şimdiden sevmeli miyim?

Yoksa sadece cazibe miydi? Yani, yarı tanrı gibi görünüyordu. Her fırsatta ona dokunmak ve üzerine tırmanmak istiyordum. Kokusu, kişiliği, vücudu, her şey beni sarhoş ediyordu.

Ama bu aşk değildi. Bunu bilecek kadar zekiydim. Öyleyse neden hep bunu söylemek istiyordum? "Saat için teşekkürler." Aklımı aşk konusundan uzaklaştırmaya çalışarak konuştum. Baktım

başparmağımı bileğime takılı beyaz Samsung Gear'ın üzerinde gezdirdim. Jared'le birlikte erzak almaya çıktıklarında almıştı ama bu sadece bir saat değildi. Bir telefon, bir kamera ve bir adımsayardı ve telefonumla yapabildiğim neredeyse her şeyi onunla da yapabiliyordum.

"Beni GPS'lemedin, değil mi?" Alay ettim.

"Belki." Gülümsedi. "Hayır, sadece ihtiyacın olduğunda her zaman yanında olacak bir telefon. Güvenlidir."

Yine de kendisi için bir tane almadığını fark ettim. Benim için çok endişeleniyordu ve ben de endişelenmemesini diliyordum.

Sonraki on dakika boyunca günlüğüme tam bir sayfa boyunca ismimi, Juliet Adrian Carter'ı tekrar tekrar yazdım.

Juliet her zaman yasal adım olarak kalsa da yıllardır kız kardeşimin adını yazıyor ve imzalıyordum. Okul, doktor muayenehaneleri ve benzeri yerler K.C.'yi bir takma ad olarak kabul ediyordu, bu yüzden resmi durumlarda Juliet'i imzalıyordum, ancak nadiren başka bir şey için. Tekrar tam zamanlı kullanmaya alışmam gerekiyordu.

Ana yoldan ayrıldık ve sık çalılıkların arasından kısa bir yolculuk yaparak gölün hemen kıyısındaki bir açıklığa ulaştık. Tate kamp alanını gelecek hafta için rezerve etmişti ama şansımız yaver gitti ve erken girdik. Başka kampçılar da vardı ve tekne motorlarının, kızların ciyaklamalarının ve müziğin sesini şimdiden duyabiliyordum, dolayısıyla adı "Parti Koyu "ydu.

Önümüzdeki kumsal kayalık görünse de hiçbir şey bundan daha güzel olamazdı. Gece mavisi gölü çevreleyen ve sadece Jet Ski'ler ve birkaç kano tarafından rahatsız edilen yaprak dökmeyen ağaçların panoramik manzarası yaz eğlencesinin özüydü. Temiz hava, berrak gökyüzü, kahkahalar ve müzik iyi ve temiz bir eğlenceye işaret ediyordu. Sabırsızlanıyordum.

Sadece ilk ne yapacağımı bilmiyordum. Göle dalmak mı yoksa ormanda kaybolmak mı?

Araziye park ettikten sonra eşyalarımızı sahili çevreleyen kamp alanına taşıdık ve yerleşmeye başladık. Bölgedeki yaklaşık on kadar kampçı çoktan partiye başlamıştı ve ben tamamen buz, soda ve çeşitli biralarla dolu eski bir ahşap kayık gördüm.

Saat erken olmasına rağmen parti başlamıştı. Yine de endişelenmedim. Madoc eğlenecekti ama Fallon onu dizginleyecekti. Jared lisede aşırıya kaçmayı bırakmıştı, bu yüzden Tate rahat olacak ve birlikte geçirdikleri zamanın tadını çıkaracaklardı. Hayatımda bir kez sarhoş olmuş, akşamdan kalma bir halde bütün bir günü boşa harcamış ve bunu bir daha asla yapmayacağıma yemin etmiştim.

Peki ya Jax? Madoc'un onu bir iki kez doldurduğunu duymuştum ama hiç görmemiştim ve sanırım şimdi nedenini biliyorum.

Jax herhangi bir bağımlılıktan nefret ederdi. Sigara içmezdi, uyuşturucu kullanmazdı ve onu alkol alırken de nadiren görürdüm. Muhtemelen babası yüzünden.

Belki de başından geçenler bir amaca hizmet etmişti. Olduğu adamın şekillenmesine yardımcı olmuştur. Hayatta kalmak, acı çekmek değil.

"Çadır neredeyse hazır." Arkamdan geldi ve arabadan taşıdığım havalı yatağı kaldırmama yardım etti. Tate, Fallon ve ben şilteleri arabanın çakmağına takılan vakumla şişirmiştik. Çok kolaydı.

Popomda bir el hissettim ve neredeyse bir kütüğe takılarak etrafıma bakındığımda Jax'in uzanıp kısa siyah şortumun üzerinden beni mıncıkladığını gördüm.

"Seni herkesin içinde ellemem hoşuna gider miydi?" Alay ettim. Güldüğünü duydum.

"O bikini ipini çekmediğim için şanslısın. Kırmızı sende en sevdiğim renk," diye alay etti.

Beyzbol şapkamın siperliğini indirerek, "Çok heyecanlanmayın bayım," dedim. "Buraya indikten sonra şelaleye doğru yürümek istiyorum."

"Kıçın titriyor." Arka cebimden cep telefonumu çıkarırken konuyu değiştirdi.

"Hey," diye azarladım, şilteyi çadırın yanına bırakıp arkamı döndüm. "Telefon, lütfen."

Elimi uzattım, sırıttım ve ayağımı yere vurdum ama Jax'in ekrana kaşlarını çattığını görünce durdum.

"Liam seni neden arıyor?" diye sordu telefonun titremesi durduğunda. Elimi bıraktım ve düşünceli bir şekilde bakışlarımı kıstım. "Bilmiyorum."

Telefonu tuttu, sırtını dikleştirdi ve bana baktı. "Ne sıklıkla arıyor?"

Ses tonundan hoşlanmadığım için derin bir nefes aldım. "Neden arama kayıtlarıma bakıp kendin görmüyorsun, Jax?"

Bakışlarımı indirerek ellerimi kalçalarıma koydum ve beklemeye başladım. Liam'ın neden aradığı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bu ilkti ve eğer bir mesaj bıraktıysa bile bunu duymakla ilgilenmiyordum.

Ama Jax sorgulamıyordu. Sorguluyordu ve bana güvenmemek için hiçbir nedeni yoktu. Bana telefonumu uzattı. "Mahremiyetinizi ihlal etmek istemem."

"Çok geç," diye mırıldandım, yatağı tekrar almak için eğildim.

Ama kolumu kendi koluna dolayarak beni tekrar ayağa kaldırdı. "Hey," diye yatıştırdı. "Özür dilerim. Sana güveniyorum, tamam mı?" Çenemi yukarı kaldırdı. "Diğer erkekler benim kız arkadaşımı aramamalı. Cameron ya da başka bir eski sevgili beni arasaydı ne yapardın?"

Gülümsememi gizlemek için dudaklarımı büzdüm ama o yine de gördü. "Bu komik mi?" diye şaka yaptı.

"Hayır." Kollarımı beline doladım. "Bana kızım dedin." Kaşlarımı sallayarak başımı salladım. "Ve," diye devam ettim, "eğer biri sana elini sürerse, bu küçük şebeğin o bıçağınla bir orospuyu keseceğine inansan iyi edersin." Dışarı fırladım, meme ucu halkalarından birini dişlerimin arasına aldım ve emdim.

Şaşkınlıkla nefesi kesildi ve sonra kıkırdayarak kollarını bana doladı. "Hiç aklıma gelmezdi."

"Ne?" Halteri dişlerimin arasında tutarak oynadım.

"Agresif kadınlardan hoşlanmam." Sesi alçak ve düşünceliydi. "Hiç sevmedim. Eminim nedenini biliyorsundur."

Durdum ve başımı arkaya eğerek ona baktım. *Evet.* Nedenini biliyordum. Ve bunu anlayabiliyordum.

"Ama sen?" Parmağını yanağımda gezdirdi. "Bu farklı bir şey. Nazik olduğun zaman hoşuma gidiyor ama sert olduğun zaman da bayılıyorum." Eğilip kulağıma fısıldadı ve tüylerimi diken diken etti: "Sadece bir uyarı... Eğer meme ucu piercinglerimi bir kez daha ısırırsan, çadırın ince duvarları seni ne kadar sert becerdiğimi bastırmak için hiçbir şey yapmayacak."

Ve sonra geri çekildi, gözlerindeki her şey bana bugün için tehdidinin bu gece için bir söz olduğunu söylüyordu.

Ormanda ilerleyip yokuş yukarı çıkarken Madoc, "Doğru yolda olduğumuzu sanmıyorum," diye mızmızlandı.

"Bir izi takip ediyoruz Einstein," diye karşılık verdi Jared. "Bu bebeği bir daha

ilk kez. Sakin ol."

Sadece Jax ve benden oluşmasını umduğum samimi yürüyüş gerçekleşmedi. Ormanda sessiz bir gezinti ve belki de şelalenin dibindeki havuzlardan birinde seksi bir yüzme yerine, Jared'in başı çektiği, Tate, Fallon, Madoc -çünkü karısının poposuna bakmak istiyordu- ve sonra Jax ve benim takip ettiğim altı kişilik bir grup olduk.

"Jax liderlik etmeli," diye seslendi Madoc. "Onun halkının yetenekleri var. Ayı fısıltısı ve rüzgârdaki mesajları anlamak gibi."

"Hayır," diye şaka yaptı Jax. "Ama çok güzel sepet örebilirim."

Herkes kıkırdadı ama ben sadece gülümsedim. Zaman geçtikçe kendimi grubun bir parçası olarak daha fazla hissediyordum, ama hepsi birlikte çok zaman geçirmişti ve ben hala yerimi bulmaya çalışıyordum.

Ve yukarı bakarak gülümsedim, şu ana kadarki yerimi beğenmiştim.

Jax'in üzerinde uzun siyah kargo şortu, yürüyüş ayakkabıları ve çıplak sırtında koyu gri bir sırt çantası vardı. Kırmızı bikini üstümün siyah şortum ve sırt çantamla birlikte olması dışında ben de hemen hemen aynı görünüyordum. Beyaz beyzbol şapkamı aptalca açık bıraktığım saçlarımın üzerine geçirmiştim ve şimdiden terlemeye başlamıştım.

Yüzmeye ihtiyacımız vardı. Bu yükseklikteki sıcaklık boğucu değildi, ancak efor kesinlikle dayanılmaz hale gelmesine yardımcı oldu.

"Ben yorulmaya başladım," diye devam etti Madoc. "Bana su sporları yapacağımız söylendi. Sahilde. Bira ve Jet Ski. Benim olayım bu."

"Fallon, bebeğine iyi bak," diye seslendi Tate. "Emmek için bir memeye ihtiyacı var."

"Madoc, sızlanmayı kes," diye azarladı Fallon. "Daha geri dönüşlere bile gelmedik. Bunun zor olduğunu mu sanıyorsun?"

"Geri dönüş de neyin nesi?" Madoc atıldı. "Yılan sesine benziyor."

Gülüştük ama sonra Jared seslendi, "K.C., hâlâ bizimle misin?"

"Juliet," diye bağırdı herkes, onu düzelterek.

Güldüm. "Buradayım," diye güvence verdim. "Siz yavaşları beklerken tırnaklarımı ve makyajımı yaptım." "Ooooh." Şakamla alay edildiğini duydum ve Jax'in bana gülümsediğini görmek için başımı kaldırdım.

Bir saat sonra nihayet hedefimize ulaşmıştık. Shelburne Şelalesi üç şelaleden oluşuyordu ama birbiri ardına akıyorlardı. Biri düşüyor, bir havuza dökülüyor ve başka bir şelaleyi besliyordu. O da başka bir havuza dökülüyor ve son şelaleyi besliyordu. En alttaki şelaleyi besleyen havuza vardık. Yukarıya baktığımda, dar ama gürül gürül akan ikinci şelaleyi gördüm ve serin suların vücuduma yayıldığını hissettim. Kayalar ve taşlar sakin küçük gölü çevreliyordu ve ben Etrafımızdaki uçurumların yüksek duvarlarına bakarken sırt çantamın askılarını sıkıca kavradım.

Gülümsedim, kendimi muhteşem bir şekilde küçük hissediyordum. *Sanırım açık havayı sevebilirim.*

"Vay canına." Havuzun kenarında durdum ve yüksek düşüşe baktım. "Bu inanılmaz. İçinde yüzebilir miyiz?" Yanımda duran Tate'e sordum.

Şortunu ve atletini çıkarmaya başladı. "Evet, güvenli."

"Hey, orada lastik salıncaklar var!" Alçak kayalıkları işaret ettim ve o tarafa doğru ilerledim.

"Juliet, yapma," diye uyardı Jared. "O bokun ne kadar zamandır orada olduğuna dair hiçbir fikrin yok. Bir kontrol edeyim."

Kaşlarım havaya kalktı ve başını sallayıp sırıtan Tate'e baktım. "Ordu onu çok otoriter yapıyor," diye açıkladı. "Önce güvenlik."

"Beğendin mi?" diye karşılık verdi, belli ki ne dediğini duymuştu.

Kadın ona baktı ve başını salladı. "Evet, beğendim."

Jared bir profesyonel gibi duvara tırmandı, yaklaşık on beş metre yukarıdaki sahanlığa geldi ve

ipi çekerek ağırlığı kontrol ediyor ve salıncağın güvenli olduğundan emin oluyordu. Fallon ve Madoc çoktan havuza girmişlerdi ve Tate lastik salıncağa doğru yürümeye başladı.

Etrafıma bakındım. "Jax?" Üç altmışlık bir daire çizip diğerlerine bakarak seslendim. "Jax nerede?"

"Buraya," diye s e s l e n d i ğ i n i duydum ve havuzun uzak kenarında diz çöktüğünü görmek için etrafımda döndüm. Şelaleye döküldüğü yerde.

Birkaç taşın üzerinden tırmanarak sırt çantamı çıkardım ve tam yanına geldiğimde yere bıraktım. Tek dizinin üzerinde durmuş, son şelalenin son havuza döküldüğü kenara bakıyordu. Bundan sonra su, sonunda kasabamızın nehrine karışan düzenli bir akıntıyı takip etti.

Kenara doğru ilerleyerek, kalbim boğazıma dolana ve zemin bana doğru eğilene kadar aşağıdaki havuza doğru uzun bir düşüşe baktım.

"Whoa." Gergin bir kahkaha atarak geri çekildim. "Bu bir damla."

"Evet," diye onayladı, yan tarafa bakarken sesi hülyalı geliyordu.

"Oh, düşme!" Madoc gelip Jax'in omzuna vurdu ama o kendini geri itti. "Ahmak."

Gülümsedi ve kendini tekrar düzeltti.

Diğer herkes manzarayı yakalamak için peşimden gelmeye başladı ama benim gözlerim Jax'te kaldı. Yandan bakması hoşuma gitmemişti. Bana sanki cesaretini toplamaya çalışıyormuş gibi geldi.

"Jax, hayır." Aklından geçenleri okuyarak başımı salladım. "Çok yüksek."

Dudaklarını büktü, hâlâ bakıyordu ve ellerim karıncalanmaya

başladı. "Yine de baştan çıkarıcı," diye fısıldadı.

"Hayır, değil," diye karşı çıktı Jared. "Bu şelalenin seksen beş metrelik bir düşüşü var ve o havuzun ne kadar derin olduğunu bilmiyoruz."

"Sen bilmiyorsun," diye alay etti Jax. "Ama ben biliyorum."

Jared ona doğru yaklaştı ve Jax'in ağzının ukala bir sırıtışla kıvrıldığını gördüğümde

yutkundum. "Hayır." Jared'in derin sesi emrini verdi.

"Buradan atlayan birini hiç duymadım, Jax," diye ekledi Tate, havuza geri dönerken.

Jared onu takip etti. "Ve kimse yapmayacak." Jax'e dönüp baktı, uyarısı açıktı.

"Woo-hoo!" Madoc uludu ve herkesin kayalardan serin siyah suya atladığını görmek için döndüm. "Haydi!" Bana el salladı ve ben de gülümsedim.

Ama Jax'e döndüğümde kalbimin karnıma düştüğünü hissettim ve az önce durduğu boş alana baktım.

"Jax?" Ağzım açık kalarak nefes verdim.

Sonra sırt çantasının kayalıkların üzerinde yattığını görünce "Jax!" diye bağırdım.

Kenara doğru koştum, ellerimin ve dizlerimin üzerine düştüm, yandan bakarken nefes nefese kaldım.

Ama tek gördüğüm, suyu dalgalandıran eşmerkezli dairelerdi ve bana birinin havuza girdiğini söylüyordu.

Ellerim saçlarıma gitti, başımı tuttum ve çılgınca suda ondan bir iz aradım.

Hayır, hayır, hayır.

"Ne oldu?" Jared arkamdan bağırdı. "Atladı mı? Allah kahretsin!"

"Neredesin, bebeğim? Neredesin?" Suyu tarayarak dua ettim, sadece derinliğin siyahını ve spreyin beyazını görüyordum. Gözlerim soldan sağa uçuyor, hiçbir şey görmüyordu.

"Kahretsin, neredesin?" Kendi kendime fısıldadım, sesim çatlıyordu.

Gözlerimi kapattım, parmaklarımı yumruk yaptım ve yerden fırladım, dimdik durdum ve vücudumdaki her kası sıktım.

"Jaxon Hawkins Trent!" Lisede bir öğretmenin ona tam adıyla hitap ettiğini hatırlayarak yüzüm öfkeden alev alev yanarak bağırdım.

Sonra sanki çağrılmış gibi sudan çıktı, ellerini saçlarında gezdirdi ve sakin adımlarla ilerlerken hepimize baktı.

Bedenim gevşedi ve içimi bir rahatlama kaplasa da başım öfkeyle şişti. Ne düşünüyordu acaba? Ya incinmiş olsaydı?

Bunu söylemek için çok uzaktaydı, ama sanırım hepimizin ödünü koparmamış gibi sırtüstü kenara doğru yüzerken gülümsüyordu.

Tate yanıma gelerek, "Tanrıya şükür," diye haykırdı. "O iyi!" diye bağırdı grubun geri kalanına.

Tırnaklarımı avucuma geçirdim. "Hayır, değil," d i y e karşılık verdim, onun havuzdan çıkıp kayalıklara tırmanmasını izlerken.

"Ne demek istiyorsun?" Tate'in

sorduğunu duydum. Ama artık çok geçti.

Ben gitmiştim.

Yandan atladım, nefesimi içime çektim ve kalbim duracak gibi oldu, çünkü yerden fırladım ve ayaklarım havada aşağıdaki derinliklere daldım.

Oh, kahretsin!

Kollarım ve bacaklarım karıncalandı ve adrenalin içime hücum ederken kalbim göğsümde gümbür gümbür atmaya başladı.

Hava üzerime hücum etti, saçlarım uçuştu ve o heyecan hissi boğazımdan yukarı tırmanarak korkudan gülmek istememe neden oldu. Hız treninde yaşadığınız türden bir korku.

Hayal meyal birinin bana ya da arkamdan bağırdığını duydum, ama ne olduğunu anlamadan havuz üzerime doğru uçtu ve buz gibi suya ve sessiz karanlığa dalmadan önce nefes almak için yeterli zamanım oldu.

Kollarım ve bacaklarım açılarak beni ağırlıksız bir süspansiyonda durdurdu ama etrafa bakmaya zaman ayırmadım.

Başarmış olmam umurumda değildi. Seksen beş metrelik bir atlayış yapmış olmam umurumda değildi.

Bacaklarımı tekmeleyerek kendimi tekrar yüzeye doğru ittim ve yana doğru yüzerken derin bir nefes aldım.

"Juliet!" Jax'in sesini duydum. "Tanrım, ne yapıyorsun?"

Kayalara tırmandım ve sudan çıktım, öfkeli nefesler alıp veriyordum. Jax belimden tuttu.

"Bebeğim, iyi misin?"

Gök mavisi gözlerine baktım, ıslak saçlarımı başımın üstünden geriye doğru ittim ve iki avucumu göğsüne vurarak onu ittim ve geriye doğru sendelemesine neden oldum.

Kafasının karışık görünmesi umurumda değildi. Neredeyse düşüyor olması umurumda değildi. Tek umudum, ölmüş olabileceğini düşündüğümde göğsünde hissettiğim acıyı onun da hissetmiş olmasıydı.

Orospu çocuğu.

BÖLÜM 24

JAXON

Şimdi ne halt ettim ben? Orada öylece dikildim, gözlerim fal taşı gibi açılmıştı ve o bana bir kez daha kızgın bir şekilde tepinip giderken hiçbir şeyden haberim yoktu.

Yirmi dört saatlik bir süreyi kavga etmeden geçirmemiz imkansız mıydı?

Az önce sandviç yer gibi uçurumdan atlamıştı ama yumruklarını bana indirdiğinde öfkesini hissedebiliyordum ve neden birden kendimi kötü hissettiğimi bilmiyordum.

Çetenin geri kalanının dağdan aşağı inmesini beklemedim. Madoc'un kahkahalarını şimdiden duyabiliyordum, bu yüzden kafam hareket edebilecek kadar rahatlar rahatlamaz patikadan aşağı indim.

Yokuş aşağı inmek yokuş yukarı çıkmaktan çok daha hızlıydı, ama koşuyor olmalıydı, çünkü uzun bacaklarım beni hızlı taşıyordu ve ona asla yetişemedim.

Kampa geri döndüğümde, havadaki et, kömür ve çakmak gazı kokusunu alabiliyordum, müziğin birkaç kademe yükseldiğinden ve insanların gerçekten iyi bir ruh halinde olduğundan bahsetmiyorum bile.

Çadırımızın kapaklarını açtım ve kafamı içeri sokmak için eğildim ama orada değildi. Tate ve Jared'in çadırını, Fallon ve Madoc'un çadırını aradım ama ondan bir iz yoktu. Doğruca ormana, otoparka doğru yöneldim ama yarı yolda durdum.

Bir kütüğün üzerine oturmuş, öne doğru eğilmiş ve başını ellerinin arasına almıştı.

Sudan dolayı hâlâ tel tel olan saçları kollarını ve sırtını kaplıyordu ve zor nefes alırken vücudunun hızlı ve ağır bir şekilde yükselip alçaldığını fark ettim.

"Sorun nedir?" Bağırdım ve sırtının anında dikleştiğini gördüm. "Ben şimdi ne yaptım?"

Kütükten fırladı ve etrafımda dönerek gözlerimle karşılaşmadan bana doğru yürüdü. Bana tekrar vurmaya geldiğini düşünmüştüm ama yüzündeki dik ve meydan okuyan ifade şu anda benimle hiçbir şey yapmak istemediğini gösteriyordu.

Yanıma doğru yürüdü ama ben hemen omuzlarından tutarak onu durdurdum. "Senin derdin ne be? Ne yaptım ben?"

Ellerimi çekti ve başını kaldırıp bana ters ters baktı. "Kendine zarar verebilirdin! Neden herkesi korkutmak istedin ve öylece ortadan kayboldun? Neden?" diye bağırdı, yüzü öfkeden ve gözyaşlarından kızarmıştı. "Aptalca bir şaka yaptın ve ben korktum. Bunu neden yaptın?" Daha fazla gözyaşını tutmaya çalışırken sesi titriyordu.

Dik durdum, ona baktım, kafam karışmıştı. Anlamamıştım. Bir uçurumdan atladım. İyi olacağımı bilmiyor değildim. Bana zarar verecek b i r şey yapmayacağımı biliyor olmalıydı.

"Özür dilerim," dedi burnunu çekerek. "Ama böyle şeyler yapamazsın. Senin için endişeleniyorum. Jared, Tate'i böyle korkutmazdı. Ve Madoc önce Fallon'u düşünürdü. Beni orada yalnız bıraktın ve beni düşünmedin. Bu adil değildi."

Anlamaya çalışarak yere baktım.

O da benim kadar güvenli olduğunu bilmiyordu. Ve sanırım bunu yapsaydı çok kızardım.

hiçbir uyarı olmadan. Aslında, öyleydim. Onun atlayışını gördüğümde, yere iyi ineceğini bilsem de kalbim yine de boğazıma kaçtı, çünkü bir anlığına havaya fırladığında güvende değildi.

Ama insanların benim için endişelenmesinden de hoşlanmıyordum. Bana ne yapacağımı söylemelerinden. Hayatımı nasıl yaşadığım hakkında fikir sahibi olmalarını. Uzun zamandır kendi başıma gayet iyiydim. Bana yaklaşıyordu ve ben buna alışık değildim.

Bu sadece yaz eğlencesiydi. İkimiz için de.

Ellerimi omuzlarından indirdim ve sesimi fısıltıya indirdim. "Kardeşimle birbirimize hiç benzemediğimizi sana uzun zaman önce söylemiştim. Fazla umutlanma." Bunu şimdi kafasına soksa iyi olur.

Başını salladı, öfkeli gözleri yana odaklanmıştı. "Evet, merak etme. Anladım," diye ısırdı ve geri çekildi. "Ve bir daha unutmayacağım."

Aramızdaki su birikintisi bir anda uçsuz bucaksız bir okyanusa dönüştü ve kollarımı uzatsam bile ona asla ulaşamayacaktım.

Benim sorunum neydi? Onu istiyordum, bugünü istiyordum, yarını da istiyordum ama gelecek yılı, hatta gelecek haftayı bile düşünemiyordum. Onun yanımda, çarşafların arasında, sıcak ve güvende olmasını istiyordum ama ne zaman bırakacağımı bilmeliydim. Bunu ondan önce yapmalıydım.

Beni iterek geçti. "Ben Tate'in ya da Fallon'un çadırında

kalacağım." Omuzlarım düştü. *Olamaz.*

Dışarı fırladım ve kollarımı arkadan ona doladım, onu yakın tuttum ve yüzümü boynuna gömdüm. "Yapma," diye yalvardım. "Lütfen yapma."

Onu çok sıkı tuttuğum için kaslarım gerildi ve hızlı nefesler aldığını duydum. Onu d ö n d ü r d ü m , kollarımı beline doladım ve onu yukarı kaldırarak derin ve sert bir şekilde öptüm.

"Gitmene izin veremem," diye nefes nefese kaldım. "Seni her zaman istiyorum. Dayanılmaz olacağım Juliet. Benimle ne yapacaklarını bilemeyecekler."

Gözlerimin içine bakarken elleriyle boynumu sıktı.

"Senden hoşlanıyorum, Jax." Parmaklarını kulağımın üstündeki saçlarımda gezdirdi. "Senden çok hoşlanıyorum. Sen önemlisin."

Gözlerimi kapattım, alnıyla buluştum. "Söyle," diye fısıldadım.

Tatlı nefesi dudaklarımda gezindi. "Sadece sen."

Ve bu sözlerin beni nasıl etkilediğinden hem nefret ederek hem de severek inledim.

Onu istediğim yıllar boyunca, yeterince iyi olduğumu düşünmüştüm. Ona zaman ayırdığım için bile şanslı yıldızlarına şükretmesi gerektiğini düşündüm.

Ama şimdi... göğsümde bir sızı ve kalbimde suçluluk duygusu vardı. Ona sahip olmaya hakkım yoktu. Bir sürü kadınla yatmıştım ve o iyi birini hak ediyordu. Temiz birini. Ya onu hayal kırıklığına uğrattıysam? Bir adım atarak gözlerinin içine baktım. "Seni bir yere götürmem gerek. Salı günü, hepimiz buradan ayrıldıktan sonra, seni Chicago'ya götürmek istiyorum," dedim dudaklarını usulca öperek. "Bir şey var. görmeni istiyorum. Geceleri gittiğim bir yer."

Gözlerini kırpmadan başını salladı. "Tamam," dedi sessizce.

Dudaklarım onunkilere çok yakındı ama gözlerim hiç şaşmadı. "Seni istiyorum," diye fısıldadım boğazımdaki yumrunun üzerine. "Her şeyden çok. Sabah ilk işim ve gece son işim seni düşünmek. Sen hayatımdaki en önemli kişisin Juliet." Ne olursa olsun, bunu hatırlamasına ihtiyacım vardı. "Beni tanımanı sağlamaya çalışıyorum, tamam mı?"

Tekrar başını salladı. "Daha fazla uçurum dalışı olmadığı sürece, tamam mı?"

Yüzüme bir sırıtma yayıldı. "Hayır, o kadar da evcil değil."

Salı günü geldiğinde ayrılmak istemiyordum.

Günler eğlenceliydi. Geceler eğlenceliydi. Ve eğlence kolaydı.

Bir kız arkadaşa sahip olmanın ne kadar güzel olduğunu fark ettim ve birbirimizle yapabilecek kadar rahat olduğumuz küçük şeylerden keyif aldım, tanıdık küçük dokunuşlar, kamp ateşinde kollarımı sarabileceğim biri ve sabahları hemen yanımda istediğim kişiyle uyanmak gibi. Sıcak, yumuşak ve sadece benim için yaratılmış biri. Tutarlı ve rahatlatıcıydı.

Ve bir ömür boyu gerçekten bir evim yokmuş gibi hissettikten sonra, nihayet doğal olarak gelen bir şeye sahip oldum.

Teninin her santimini öpmüş, elime geçen her şeyi emmiş ve ısırmıştım. Farklı gülümsemelerinin sayısını unutmuştum ve en sevdiğim his tenimdeki dişleriydi.

İçime girmişti, ama düşünecek kadar yavaşladığımda, şüphe kalın bir sis gibi çöktü.

Beklentilerini karşılayamazdım, talepkar olmaya başlardı ve çirkinleşirdik.

Hay sikeyim. Elimi yüzüme sürdüm, arabayı sürerken dikkatimi yola verdim. *Şüpheyi siktir et.* Yeterince iyiydim. Yeterince güçlüydüm. Yeterince güçlüydüm. Ve yeterince değerliydim.

"Böyle giyinmem gerektiğine emin misin?" Juliet yolcu koltuğundan sordu.

Ona baktım ve anında bir gülümsemeyi ısırdım. Şimdiye kadar gördüğüm en ateşli kızdı ve ona göstermem gereken şeyi gösterip arabaya binmek ve eve gitmek için sabırsızlanıyordum.

Kıçının altına ancak inen siyah-beyaz bir okul eteği ve gri yarım tişörtlü bir atlet giymişti. Siyah göz farı ve kırmızı rujdan oluşan makyajı çorbadan daha kalındı ve son derece düz saçları parlak bir dalga halinde sırtından aşağı dökülüyordu. Fallon ve Tate onun görünümünü metal tokalı savaş botlarıyla tamamlamışlardı.

"Karışacaksın. Merak etme."

"Bir sürtük gibi görünüyorum," diye hayıflandı.

"Bunlar Tate'in giysileri," diye belirttim.

"Bir hevesle aldığı ve hiç giymediği" diye karşılık verdi. "Peki ya senin kıyafetlerin?" Orta yıkamalı bir kot pantolon ve kısa kollu siyah bir V yaka giydim. Ben şık giyinmem.

"Ben büyüğüm ve kolumda ateşli bir gotik piliç olacak." Gülümsedim. "Göz kalemim yok diye ağlamayacaklar, tamam mı?"

Gözlerini devirdi ve pencereden dışarı baktı. "Bana hiçbir şey söylememenden nefret ediyorum." "Bir keresinde Madoc'a sırrımı açmıştım. Neredeyse kusacaktı," diye şaka yaptım ama gerçekten değil. "Bu bir şey değil
Sana kaçman için bir şans vereceğim."

Kocaman gözlerini bana çevirdi, muhtemelen korkmak için çok geç olup olmadığını merak ediyordu.

Doğrusunu söylemek gerekirse, Madoc bu konuda iyi bir arkadaştı. Bir gece onu benimle birlikte Chicago'ya, Skull & Feather'a sürüklemiştim çünkü bunu biriyle paylaşmam gerekiyordu.

Ve nedense Jared'in tepkisine güvenemedim. Madoc tedirgindi ve bunun bir daha tecrübe etmek istediği bir şey olmadığını söyleyebilirdim ama bana destek oldu. Sırrımı sakladı ve hatta Jared lisedeki uzun gecelerimden şüphelendiğinde beni korudu.

Kulübün karşısındaki garaja park ettik ve koşarak karşıya geçerken onun elini tuttum.

şehir merkezindeki işlek cadde. Sokak lambalarının ışıltısıyla aydınlanan asfalt, daha önce yağan yağmurla parlıyordu ve havayı araba kornalarının ve lastiklerin suyu tekmeleme sesleri dolduruyordu.

Kulübün kapısından içeri girerken Juliet bana ayak uydurdu, sigara dumanı kokusu anında burun deliklerimi doldurdu ve fedaiye hesap için iki yirmilik uzattım. Buraya neredeyse her hafta gelirdim ve adamın beni hatırladığını biliyordum ama asla arkadaş edinmeye çalışmadım. Kimseyle konuşmadım ve uzun süre takılmadım.

Bu insanların beni tanımasını

istemiyordum. "Beş dakika mı?"

Onayladım.

Her zaman neyi görmeye geldiğimi bildiği için başını salladı.

"Beş dakika." Tamamen kulüp sahnesine odaklanmış olan

Juliet'e baktım.

Buraya çok sık geldiğim için benim için yeni bir şey değildi ama onun bakış açısından ilginç bir manzara olduğuna emindim.

Eski kulüp büyük bir deponun birinci katında yer alıyordu ve binanın kendisi yüksek tavanlı devasa bir yapı olsa da, asıl kulüp samimi bir atmosfer sunuyordu. İki kat vardı ve en üst kat U şeklindeydi. Yukarıda dolaşırken, üç taraftaki korkuluklarda durabilir ve şu anda durduğumuz alt kata bakabilirsiniz. Odanın etrafına tabureli birkaç yüksek yuvarlak masa, arka duvarında aynalar bulunan uzun bir bar ve üzerimizde tavandan sarkan gotik görünümlü avizeler serpiştirilmişti.

Ve her şey siyahtı. Duvarlar, mobilyalar, ekipmanlar, zemin, tavan ve hatta çalışanların kıyafet yönetmeliği.

Ancak açık ara en iyi özelliği tiyatro benzeri sahnesiydi. Karmaşık eski dünya tasarımı, geniş ve yüksek platformu çevreleyen çerçevenin oyulmasında hala varlığını sürdürüyordu. Tamamen siyah olan bu yer, sert müziğin dışarıdaki dünyaya parmak salladığı, dünyanın geri kalanından uzakta gizlenmiş bir mağara gibi hissettiriyordu.

"Bir içki ister misin?" Elimi sırtına koyarak sordum.

Gözlerini araladı ve dudaklarını gergin bir gülümsemeyle kıvırdı. "Sanırım bir taneye ihtiyacım olabilir."

Kendi kendime gülümsedim ve onu bara doğru götürdüm. Onu neden buraya getirmek istediğimi hala anlayamamıştım ama henüz kaçmamıştı, yani ...

Barda durdu, barmen yanına geldiğinde dönüp bana baktı. Ne

düşündüğünü bildiğimden, "Kart basmayacaklar," dedim.

"Uh." Barın parmaklıklarını tutmuş, parmaklarını birbirine vuruyordu. "Parrot Bay ve ananas suyu lütfen," diye emretti ve sonra hemen bana baktı. "Ve kapa çeneni," diye azarladı.

"Gülmüyorum." Güldüm. "Sana söyledim. Kız gibi bir kız olman hoşuma gidiyor."

Ben de sevdim. Jared, Tate'in saçma sapan, erkek Fatma tavrını seviyordu ama bu hiçbir zaman benim tarzım olmamıştı. Juliet bana dünyanın güzel ve yumuşak olabileceğini hatırlattı.

İçkisinin ve benim bir şişe suyumun parasını ödedim ve onu sahneye bakan yüksek tepelerden birine götürdüm. Ses sisteminde Disturbed'ün "Stupify" şarkısı çalıyordu ve ben eğilip kollarımı masanın üzerine koydum ve rahat görünmeye çalıştım.

Ama etrafımızdaki herkes konuşup gülümserken, müzik eşliğinde hareket edip başlarını sallarken, ben dilim boğazıma takılmış gibi hissediyordum. Buraya her geldiğimde böyleydi.

Buralarda bir yerde olduğunu biliyordum.

Kan hücumunun göğsümü ısıtmasına izin verdim ve bacaklarımı altımda tutmaya çalıştım, çünkü çok gergindim. Juliet'in bu gece dikkatimi dağıtacağını düşünmüştüm ama ne yazık ki nefesime her zamankinden daha fazla dikkat etmek zorunda kaldım. Gerçekten sadece ona bakmak isterken odanın etrafına baktım.

Neden ona bunu gösteriyordum? Neden, Jared'e bile göstermemişken?

Elimi saçlarımda gezdirmek yerine su şişesini sıktım. Kendime artık saçım olmadığını hatırlatmakta daha iyiydim, bu yüzden hala alışamadığım kısa saçlara çarpmadan önce kendimi durdurmayı öğrendim.

Aslında fena değildi. Saç kesimini sevmiştim. Ama Juliet'le yakınlaştıkça giderek daha fazla değiştiğimi fark ettim. Rutinimi terk etmiştim, tarzımı değiştirmiştim ve Jared ile sürekli kavga ediyorduk. Bunların hiçbiri onun hatası değildi, ama yine de bana sarmalda olduğumu kanıtlıyordu. Yukarı ya da aşağı, emin değildim.

"Tamam." İçini çekti, sesi sinirli çıkıyordu. "Üç gündür sabrediyorum ve-" Işıklar -ne kadar az varsa- kararmaya başladığında başımı sahneye doğru salladım. "İşte," diye araya girdim, çenemi çıkan gruba doğru eğdim.

Konuşmayı bıraktı ve dikkatini dışarı çıkan iki gitarist, basçı ve davulcuya çevirdi. Skull Feathers'ın dört üyesi de (adlarının kulübün adından geldiği ya da tam tersi olduğu açıktı) müzik durup kalabalık tezahürat yapmaya ve bağırmaya başlayınca enstrümanlarını ellerine aldılar.

"Kim...?" Juliet bana baktı, yüz ifadesinden şaşkınlık okunuyordu. Bir parmağımı kaldırarak beklemesini söyledim.

Davulcu iki kez vurdu, sahnenin her iki yanındaki iki alev makinesinden ateş yükseldi ve Juliet muhtemelen şoktan güldü. Gözleri bana dikildi, hayranlıkla parlıyordu.

Gülümsedim ve onu izledim. Ne de olsa gösteriyi daha önce izlemiştim. Yüzlerce kez.

Alevlerin ışıltısı yüzünde parlıyor, yeşil gözlerini ışıkla dans ettiriyordu. Ağzı hafifçe açıktı ve ifadesindeki şaşkınlık, havai fişekleri ilk kez gören bir çocuğa bakmak gibiydi. Büyülenmiş bir halde gözleriyle her hareketi takip ediyordu.

Grup başladı, davulların ağır titreşimleri bedenlerimizde uğuldadı ve kalabalık çılgına döndü. Ayakları vuruyor, kafaları çarpıyor, zıplıyor, kendilerini kaybediyorlardı. Grup Rob Zombie'nin "Dragula" şarkısının cover'ını yapıyordu ve kalabalık daha yüksek sesle tezahürat yaptığında sahnede kimin olduğunu biliyordum ama bakmadım.

Juliet'in bunu ilk kez gördüğünü görmeliydim. Eğer iğrenirse, onu uzaklaştırır ve özür dilerdim. Eğer hoşuna giderse.... Beğeneceğinden şüpheliydim. Bu gösteri çoğu kişi için değildi.

"Ne..." Bana baktı, gözlerinde soru vardı ama aceleyle sahneye geri döndü.

Onu izledim, ne gördüğünü biliyordum.

Otuzlu yaşlarının ortasında, grupta olmayan esmer bir kadını izliyordu. Bir enstrüman çalmıyor, şarkı söylemiyor ve dans etmiyordu.

"Aman Tanrım." Juliet'in kaşları birbirine çarptı ve işte o zaman anladım.

Neler olduğunun farkına varmıştı. Gözleri parladı ve tamamen ilgiyle izlerken başı yana eğildi.

Gözlerimi kapadım ve gülümsedim, içimi bir rahatlama kapladı. Korkmamıştı.

Vücudumu döndürerek dik durdum ve gözlerimi sahnedeki kadına dikmeden önce su şişesinin yarısını yuttum.

Siyah korsesi belini şekillendiriyor, ona güzel bir doğal kıvrım veriyordu. Fırfırlı siyah iç çamaşırı sahnede yürürken herkesin dikkatini arkasına çekiyordu ve uzun siyah silindir şapkası önden aşağı doğru eğilerek ela olduğunu bildiğim gözlerini kapatıyordu. Siyah saçları bol bukleler halinde sırtından aşağı sarkıyor, siyah yarım botları ve boynundaki siyah inciler gotik-steampunk havasını tamamlıyordu.

Dolgun dudakları kırmızıydı ve göz farı koyu mordu, ancak bunlar sahip olduğu doğal güzelliği -yüksek elmacık kemikleri, çekik gözleri ve zeytin rengi teni- bozmuyordu.

Son derece güzel, canlı ve buranın hayatıydı. Burada her şey ve herkes onun etrafında dönüyordu.

Başı sallandı ve bilekleri müziğe göre döndü. Gülümsedi, sert müzik eşliğinde şarkı söyledi ve kalabalığı kendisi için daha yüksek sesle çığlık atmaları için kışkırttı.

Ve onun arkasında, uzun saçları, siyah şortları, gömlekleri ve botlarıyla tam da buraya aitmiş gibi görünen iki sahne görevlisi tavandan sarkan metal kancaları tutmaya devam etti.

Gözlerim Juliet'e kaydı. Gözleri şaşkınlıkla doluydu ve sadece ifadelerinden bile ne hissettiğini anlayabiliyordum.

Daralmış gözler mi? Kafa karışıklığı. Geniş gözler? *Oha*. Daralmış gözlerle çene yukarı mı? İlgileniyorum.

Tekrar sahneye baktığımda, kadının kollarını havaya kaldırmış ve bir tanrıça gibi görünerek kalabalığa gülümsediğini gördüm. Arkasını göremiyordum ama ne olacağını biliyordum. Başımı arkaya eğdim, kablolar onu havaya kaldırırken göğsüme bir telaş çarptı.

"Jax?" Juliet gördüklerine inanamıyormuş gibi bir sesle, "Jax," dedi. "Asılı duruyor. Kancalardan."

Yüzüme bir gülümseme yayıldı ve tekrar masaya eğildim. "Buna vücut süspansiyonu deniyor. Garip, değil mi?"

Başını salladı. "Evet. Ama"-başını geriye eğdi, kadının havada dönmesini izledi, derisi dört kancanın onu tuttuğu yerde gerilmişti-"o... o biraz..."

"Ne?" Onu zorlayarak devam ettim.

"Bir melek gibi. Kara bir meleğe benziyor, değil mi?"

Onun gördüğü şeyi ilk kez gördüğümü hatırlayarak tekrar yukarı baktım. Kadın kalabalığın üzerinde asılı duruyordu, karanlık ve tehditkârdı ama gücüyle tamamen çarpıcıydı. Odadaki herkesin dikkatini, gözlerini ve kalbini üzerinde tutuyordu.

Neredeyse herkes.

"İnsanların böyle şeyler yaptığını bilmiyordum," dedi Juliet düşünceli bir ifadeyle, "ama gerçekten çok güzel."

Tekrar yukarı baktım, kadının şapkasındaki mor, kırmızı ve beyaz tüyler odadaki tüm siyahlarla tezat oluşturuyordu. "Adı Storm Cruz," dedim Juliet'e. "Bu kulübün sahibi."

Juliet'in bakışları kadından ayrılıp bana döndü. "Onu tanıyor musun?" diye sordu. Başımı zorlukla salladım, başka tarafa baktım. "Hiç tanışmadık."

"Ama buraya onun şovlarını izlemeye geliyorsun."

"Burada ve sahne aldığı diğer mekânlarda," diye itiraf ettim.

Boğazımdaki yumruyu yutarak kadının tepemizde dönüp duran bedenine baktım ve bir kez olsun bana bakmasını diledim.

Konuştuğumda sesim bir fısıltı gibiydi. "O benim annem."

Juliet sessizdi ama bir şey söylememi beklediğini anlayabiliyordum. Debriyaja bastım ve derin bir nefes alarak altıncı vitese geçtim.

"Beni doğurduğunda on sekiz yaşındaymış," diye başladım. "Uyuşturucu ve alkol kullanmasına rağmen sağlıklı doğmuşum. Ama beni terk etti." Elimi saçlarımda gezdirdim, bebekliğimi düşündüm. Hastanede ağlarken. Çaresiz. Devlet muhtemelen benimle ne yapacağını merak ediyordu.

"Beni hastanede terk etmiş. Doğum belgem yoktu, bu yüzden birkaç yıl sonra izimi bulana kadar babamın kim olduğunu bilmiyorlardı." Ve keşke hiç bulmasaydı dedim. "Yine de babamın bana ulaşması ve babalık testi yaptırması biraz zaman aldı ama öte yandan o asla arkasına bakmadı."

"Bunu bilemezsin, Jax. Eminim o zamanlar kafası karışıktı," dedi Juliet, kendimi daha iyi hissetmemi sağlamaya çalışarak.

Ama kendimi kötü hissetmedim. Hiç sahip olmadığım bir anneyi kaybettiğim için değil. Ya da nefret ettiğim bir babayı kaybettiğim için. Sanırım sadece kabul edilmek istedim.

"Onu suçlamıyorum," diye izin verdim. "Babamın ona ne yaptığını kim bilebilir ki? O kaçtı. Yapması gerekeni yaptı. Mutlu, başarılı ve hayatını kendi istediği gibi yaşıyor..." Sözümü kestim ve sonra ekledim, "Ve o temiz. Şu anda tamamen oyununun zirvesinde. Onu mutlu gördüğüm için gerçekten çok mutlu oldum."

Annemle -ya da beni doğuran kadınla- ilgilenildiğini bilmek beni rahatlatıyordu. Bunu hak etse de etmese de umurumda olurdu.

"Ama," diye söze girdim, "beni aramadı. Bunu biliyorum."

Ve eğer beni tanımak isteseydi, beni bulmaya çalışırdı. Sistemdeki ayak izim Başkan'ınkine rakipti. Sistem tüm hayatımı belgelemiş, kodlamış ve saklamıştı. Koruyucu ailede büyüyünce böyle oluyor.

"Jared bu konuda ne diyor?" diye sordu.

"Jared bilmiyor. Sırrımı açtığım tek kişi Madoc'tu."

Ona bir göz attım, gözlerindeki şaşkınlığı görüp başka tarafa baktı. Madoc'la konuşmak daha kolaydı ve birine güvenmek istediğimde onu daha güvenli bir seçenek olarak görüyordum.

"Jared her şeyin beni incittiğini düşünüyor," diye itiraf ettim. "Endişelenmemi, mücadele etmemi ya da mutsuz olmamı istemiyor. Ona bir kez baksa benim için kötü olduğunu düşünürdü." Kıyafet, ortam, uzaklaştırma... "Tam da senin hakkında düşündüğü gibi," diye takıldım ona, sırıtarak.

"Ben mi?"

Başımı salladım. "L i s e d e y k e n seni istediğimi biliyordun. Ama seni hiç takip etmedim. Nedenini merak etmedin mi?"

"Beni takip ettin," diye ağzından kaçırdı gülerek. "Benimle sürekli flört ettin."

Küçümseyici bir kıkırdama çıkardım. "Bebeğim, eğer peşinden koşsaydım, sana sahip olurdum," diye tehdit ettim, elimi uzatıp kalçasında gezdirdim.

"Jared benim K. C. Carter için fazla vahşi olduğumu düşünüyordu," diye açıkladım. "Eğleneceğimizi ve sonra senin aklının başına gelip beni kıç üstü bırakacağını düşündü."

Yüzünde bir gülümseme belirdi ve emniyet kemerini çözerek kulağıma doğru eğildi. Boynumu öperken gözlerim kapandı ve yola odaklanmak için onları tekrar açmaya zorladım.

"Yani bana güvenmedi mi?" diye fısıldadı, nefesi tenimi gıdıklayarak direksiyonu sıkmama neden oldu.

"Onun hatalı olduğunu mu söylüyorsun?" Alay ettim.

"İnsanların bana kim olduğumu söylemesinden bıktığımı söylüyorum." Yüzüme doğru e ğ i l d i ve yanağıma hayal kırıklığı yaratan, hızlı bir öpücük kondurdu. "Black Debs'e git, tamam mı?"

Jared'in sık gittiği dövme dükkanı

mı? "Neden?" Ben sordum.

"Sadece git."

Kasabaya döndüğümüzde, dükkânın karşısındaki kaldırıma park ettim ve ışıkların yandığını gördüm,

ama OPEN imzaladı.

Ona söylemek için döndüm ama arabasının kapısı çarparak kapandı ve çoktan arabanın önünden dönmeye başlamıştı, yanında siyah günlüğü vardı.

Kahretsin.

Neler olduğunu merak ederek başımı salladım. Dövmeye mi ihtiyacı vardı? Hemen şimdi mi? Ama yine de aceleyle arabadan çıktım.

Caddeyi koşarak geçtikten sonra onu dükkâna kadar takip ettim ve Jared'in ressamı Aura'yı yarım sandviçini yerken ve bazı çizimleri incelerken gördüm.

Juliet arkaya açılan yarım kapıdan k a s ı l a kasıla geçerken başını kaldırdı ve çiğnemeyi bıraktı.

"Beni sığdırabilir misin?" Juliet sordu.

Aura bana bakmak için etrafına bakındı, muhtemelen açıklamamı umuyordu.

Birbirimizi tanıyorduk. Buraya Jared'le birlikte gelmiştim ve Aura yıllardır beni dövme yaptırmam için ikna etmeye çalışıyordu. *"Birkaç dövmeyle daha seksi olursun, evlat,"* demişti.

Evet, çünkü bu dövme yaptırmak için bir sebepti.

Juliet'in melek kanatları dövmesini de o yapmış olmalı, çünkü işini biliyor g i b i y d i .

Aura sandviçini dudaklarına yaklaştırdı ve ısırığını bitirdi. "Kapıdaki tabelada 'Kapalı' yazıyordu, değil mi?" Küçümseyici tavrı her zaman mevcuttu.

Juliet günlüğünü açtı ve sayfaları çevirdi, bir tanesini yırtıp Aura'ya uzattı.

"Bunu istiyorum," diye işaret etti. "İşte." Bileğinin iç kısmında yara izinin o l d u ğ u yeri ovuşturdu. "Lütfen?" diye sordu bileğindeki Dişli'yi çıkararak.

Yanına gittim, Aura'nın yanında durdum ve Juliet'in yaptığı çizime baktım. Aslında bu bir yazıydı. Karmaşık bir yazı tipindeki kalın siyah harflerde *Non Domini* yazıyordu.

"Bu ne anlama geliyor?" Başımı kaldırıp

Juliet'e baktım. "Latince. 'Efendiler yok'

demek. "

Bana baktı, ikimizin arasında anlayış geçerken gözlerimi tuttu.

Anne yok. Babalar yok. Bekçi yok. Non domini.

Ben beğendim.

Aura'nın elinden kâğıdı kaptığım gibi sandalyesine oturdum. "Önce ben."

Juliet'in gülümsemesi yüzüne yayıldı. "Sen mi?" dedi, gözleri parlayarak. "Dövme mi yaptırıyorsun?"

Bir kaşımı kaldırdım. "Eğer bunu bu kadar büyüteceksen..." diye uyardım.

Ellerini havaya kaldırdı. "Hayır, hayır. Sadece yarın ağlayacağın hızlı kararlar vermeni istemiyorum."

"Evet," diye açıkladım, "hoşuma gitti. Benimle konuşuyor."

Aslında onu sevmiştim. O bendim ve aynaya her baktığımda sürekli bir hatırlatma olarak sahip olmayı umursamadığım ilk şeydi. Sürekli bir hatırlatıcıya ihtiyacım olduğunu hissettiğim ilk şey.

"Tamam." Cevabımı kabul ederek başını salladı.

Juliet yanıma gelerek beni dudaklarımdan öptü ve defterini kucağıma bıraktı. "Ben t u v a l e t e gidiyorum. Bir dakika içinde dönerim."

Yürürken eteğinin yukarı d o ğ r u sallanmasını önlemek için ellerini arkasına kilitleyerek uzaklaştı.

Kimsenin duymadığı kahkahalarla sarsıldım ve sandalyeye yaslanarak rahatladım.

"Ondan hoşlanıyorum," dedi Aura yumuşak bir sesle, tişörtümün kolunu yukarı itip sol pazılarımın derisini temizlerken.

"Onayladığına sevindim," diye mırıldandım.

Sonra aşağıya baktım. "Hey, ben onun bileğinin iç tarafını istediğini sanıyordum. Neden kolumu temizliyorsun?"

"O bileğinin iç kısmından istiyor. Seninkini pazılarına alacaksın."

Jared'in annesi benimle konuşuyormuş gibi hissederek gözlerimi devirdim. "Sen bir top toplayıcısın. Hâlâ iş yapıyor olmana şaşırıyorum."

Homurdandığını duydum. "Bayılacaksın ve daha fazlası için geri geleceksin." "Belki," diye kabul ettim, sadece onu susturmak için.

Elimi Juliet'in kucağımda duran günlüğünün kapağında gezdirdim ve başka dövme fikirleri olup olmadığını görmek için sayfaları karıştırdım.

Günlüğün üst kısmına tutturulmuş kalemi yerini aldı ve bir günlük girişi gördüm.

Kapat. Kitabı kapat.

Kapatıyordum.

Kapatmak istemiştim. Ama kapatmadım.

Sevgili K.C.,

Bir keresinde bir kadının başına gelebilecek en iyi şeyin kalbinin kırılması olduğunu okumuştum. Ondan önce kendine dair gerçek bir duygusu yoktur. Gerçek bir acı duygusu yoktur, çünkü sadece aşkta ona nefes aldıran tek şeyi bulmanın ve sonra onu kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu bilir.

Bundan sonra hayatta kalabileceğini biliyor. Hangi ilişkiler gelip geçerse geçsin, atlatmak için kendine güvenebilir ve acı verse de ara vermek gereklidir.

Bu sabah Jax'ten önce uyandım ve ağlamaya başladım. Onun benim ilk aşkım olduğunu fark ettim - kalbimi kırması gereken kişi - ve o uçurumdan atladığında, onu kaybetmenin ne kadar acı vereceğini anladım.

Ya beni sevmezse? Ya kalbimi kırarsa? Bu dersi öğrenmek istediğim kişi o değil.

Liam'ı kaybettiğim için hiç ağlamadım. Onun tedavisi için ağladım ama kendimi hemen toparladım.

Jax'i kaybetme düşüncesi boğazımı sıkıyor ama elimde değil. Rahat olmaya çalışıyorum. Sadece eğleniyormuşuz gibi davranmak, çünkü onun da bunu istediğini biliyorum, ama ben öyle hissetmiyorum.

Onu seviyorum.

Onu çok seviyorum ama söylemek istemiyorum çünkü bunu duymaya hazır olduğunu sanmıyorum. Neden kalbim ona bu kadar çabuk aşık olmak zorundaydı?

Gözlerimi kapattım ve kitabı kucağıma bıraktım.

BÖLÜM 25

JULIET

Dün gece seni özledim.

İki saat önce uyandığımda Jax'e gönderdiğim mesaja baktım. Hâlâ yanıt alamadığım aynı mesaja.

"Seni okuldan sonra alayım mı?" Fallon sürücü koltuğunda yanımda sordu.

Telefonu kucağımda tuttum. "Bilmiyorum," diye mırıldandım, huzursuzluk midemi bulandırıyordu. Hangi cehennemdeydi?

Dün geceki dövme seanslarından sonra -ki bu seansların çoğunda Jax sessizdi- kendi evinin ve Tate'in evinin güvenliğini artırana kadar Fallon ve Madoc'la kalmamı istediğini söylemişti. Tate'in hâlâ onun evinde kalmasını sorguladığımda, "O Jared'in sorumluluğunda," diye karşılık vermişti ve benimle işini şansa bırakmak istemiyordu.

Madoc ve Fallon'un evinin babasının radarının dışında olduğunu ve güvenli olduğunu söylemişti. Bu saçmalıktı ve dün gece bunu biliyordum.

Eğer dövmesi sırasında bana bir kez baksaydı ona inanırdım. Sandalyede geçirdiğim zamanın çoğunu dışarıda telefonuyla geçirmeseydi. Bana gülümseseydi ya da her zamanki gibi baksaydı.

Ama sıcaklık gitmişti ve bir şeyler yanlıştı. Ve bu babası değildi.

Çantamı hazırladıktan sonra beni Madoc'a götürdü, beni öptü ve gitti. O zamandan beri ondan haber almadım.

Fallon beni okula götürüyordu; benim haberim olmadan ayarlanmış bir şey olmalıydı, çünkü sormama bile gerek yoktu.

Telefonumu yeniledim, hala cevap gelmeyince başım biraz düştü.

"Evet," diye iç geçirdim, telefonumu çantama tıkıştırırken, "beni öğlen alabilirsen harika olur. Teşekkür ederim."

Ne de olsa evlerine kadar yürüyemezdim. Jax'e de beni b ı r a k ı p bırakmayacağını sormak için mesaj atmıyordum.

Alnımdaki teri silerken boğazımdaki kocaman yumruyu yutmak için kendimi zorladım.

Her iki saatte bir beni istediğine dair güvenceye ihtiyacım yoktu.

Her an onun yanında olmak zorunda değildim. Ve ben yanlış bir şey yapmadım.

Yapacağım son şey aşırı tepki vermekti. Mesaj atmıştım. Onu düşündüğümü biliyordu. Ve uzak durmak için iyi bir nedeni vardı. En azından ben öyle umuyordum.

Günümün tadını çıkaracaktım.

Uzun hafta sonundan sonra okula dönmeye hazırdım. Dört Temmuz'u şelalede geçirmek muhtemelen yazımın en önemli olayı olacaktı ama aslında sınıfı ve öğrencilerimi özlemiştim.

Öğrencilerim.

Garip, sonunda onlara bir ölçüde ulaşmıştım, orada olmak eğlenceliydi. Bir hafta sonra bittiğinde üzülecektim.

"Al bakalım, bebeğim." Fallon okulun önüne doğru ilerledi. "Öğlen burada olacağım."

"Teşekkürler," dedim emniyet kemerimi çözerek. "Şoförlük yapmak zorunda kaldığın için üzgünüm."

"Yapacak başka bir şeyim yok," dedi bana gülümseyerek.

Kapıyı açtım ama kolumu tuttu. "Tate ve ben bu öğleden sonra Maden'de koşuya çıkacağız. Spor salonunu daha çok sevdiğini biliyorum ama sen de gelmelisin. İyi bir koşu sana her zaman ne kadar formsuz olduğunu gösterecektir." Sırıttı.

"Ohhhh." Onun meydan okumasını kokladım, gözlerim büyüdü. "Madem öyle diyorsun..." Gülümsedim, arabadan çıktım ve onun gidişini izledim.

Derin bir nefes aldım, kalçamın altındaki postacı çantasının ağırlığı, titreşmeyen bir telefonla daha da ağırlaştı. Bileğimi kaldırdım, başparmağımı yara izinin üzerine sürttüm ve orada olduğunu unuttuğum acıdan irkildim.

Aşağı baktığımda yeni dövmeyi gördüm ve hatırlattığı için minnettar bir gülümseme bıraktım.

Non Domini. Efendiler yok.

Postacı çantasının askısını tutarak binaya girdim.

"Devam et! Devam et!" Tate kollarını bir makine gibi ileri geri sallayarak havladı.

Öleceğimi düşünene kadar havayı içime çektim, çektim, çektim.

Vay anasını. Bu eğlenceli değildi! Bu eğlenceyle aynı gezegende bile değildi! Ama biraz stres atmam gerekiyordu.

Jax'i bugün sahada, yeni gelen lakros takımını çalıştırırken görmüştüm, terli, kızgın ve seksi görünüyordu ama günümü bitirdiğimde arabası çoktan park yerinden gitmişti. Bu kadar aptalca bir şey için ağlamak istemem aptalcaydı ama içim içime sığmıyordu.

Beni görmezden geliyordu.

Meşgul olabilir ya da babası için endişeleniyor olabilir ama antrenmana gelmek için zaman bulmuşken beni arayacak ya da mesaj atacak zamanı yok muydu?

Küçük pislik.

Homurdandım, öfke kaslarımı körüklüyordu.

Fallon da dahil olmak üzere üçümüz yan yana dizilmiş, İspanya Madenleri'ndeki ahşap merdivenlerde sanki şeytan bizi kovalıyormuş gibi step-up yapıyorduk.

Kalbim göğsümün üzerinde tepinen dev bir canavar gibi çarpıyordu ve ter karnımı, yüzümü ve sırtımı ıslatıyordu.

Ve kulaklarım! Lanet olası kulaklarım terliyordu.

"İkinizden de nefret ediyorum," diye soludum, basamağı solumla, sağımla sıkıştırdım ve sonra geri indim. Tekrar ve tekrar ve tekrar ve ...

Siktir!

"Hadi," diye bağırdı Fallon. "Daha hızlı! Bu kış için iyi!"

"Kıçım BodyPump'ı seviyor!" Kükredim, bacaklarım her saniye daha fazla titriyordu. "Klimalı, müzikli, fanlı bir odada ve yakınlarda bir smoothie barında!"

"Korkak olma!" Fallon'un şakağından ter damlıyordu.

"Devam et." Tate kronometreyi tuttu. "Sadece bir dakika daha!"

"Tanrım," diye inledim dişlerimi sıkarak. "Nachos ve yer mantarı ve dondurma, aman Tanrım. Nachos

ve yer mantarı ve dondurma, aman Tanrım."

"Ne yapıyorsun?" Tate talep etti.

Kalın ağzımdaki kuruluğu bastırarak yutkundum. "Spor salonunda işler zorlaştığında söylediğim şey bu," diye nefes verdim. "Bu bir motivasyon. Nacho, truffle ve dondurma, aman Tanrım! Nachos ve-"

"Yer mantarı ve dondurma, aman Tanrım!" Hepimiz aynı anda hızlanırken onlar da bize katıldı. "Nachos, yer mantarı ve dondurma, aman Tanrım! Nachos ve yer mantarı ve dondurma, aman Tanrım! Nachos ve-"

"Ve işimiz bitti!" Tate sözümüzü keserek ve yorgunluğuna rağmen gülümseyerek haykırdı.

Herkes yere yığıldı, başlarımız her nefeste sallanırken yorgun bedenlerimizi rahatlık kapladı.

Hareket edemeyecek kadar yorgundum. Hareket edemeyecek kadar yorgundum. Bacaklarım yukarı doğru büküldü ve sonra düzleşti, rahatsızdı. Ağır efor nedeniyle göğsüm ağrıyordu ve dirseklerimin üzerine yaslandım, midemin bulandığını fark ettim, bu yüzden kalbimi sakinleştirmeye çalışarak tekrar yukarı ve dizlerimin üzerine yaslandım.

Formda değildim. *Kendime not: Daha fazla kardiyo yapmalıyım.*

Hepimiz kalan suyumuzu içtik ve bana şortumun arkasına bir el havlusu sıkıştırmamı söylediklerine sevindim. Her yer ter içindeydi, ben de spor sutyeniyle çıplak olan karnımı, yüzümü, kollarımı ve bacaklarımı sildim.

"Jared ve Jax'in babalarının nerede olduğuna dair bir fikri var mı?" Fallon havlusunu yere atıp tekrar suyunu aldı ve önce Tate'e sonra da bana baktı.

"Eminim bir fikri olan varsa o da Jax'tir?" Tate konuştu ve sonra bana baktı.

Omuz silktim, kendimi biraz kaybolmuş hissettim. Jax babası söz konusu olduğunda sert biriydi. Bana pek bir şey anlatmazdı ama onun ve kardeşinin muhtemelen kimseye pek bir şey anlatmadıkları gerçeğiyle kendimi teselli ederdim.

Fallon elleriyle konuşarak, "Babamın işlerine hiçbir zaman katılmadığımı biliyorsun," diye söze başladı, "ama bu, Jax'in bu işi halletmesine izin vermesi gereken bir örnek."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

Ciddi gözlerle beni süzdü. "Babam onunla ilgilenmeyi teklif etti. Jax hayır dedi."

"Onunla anlaşmak mı?" Tate tekrarladı. "Yani...?"

"Yani," diye araya girdi Fallon, "ona yeni bir çift çimento ayakkabı ayarlayın ve Michigan Gölü'nün dibinde yürüyüşe çıkın."

Gözlerim yuvalarından fırladı.

Anlattıklarından bunun onu biraz utandırdığını anladım. Artık babasıyla tanışmak istediğimden emin d e ğ i l d i m .

"Tanrım," diye mırıldandı Tate, ellerinin üzerine yaslanıp yere bakarak.

"Pekâlâ"-boğazımı temizledim-"Jax'in hayır demesine sevindim o zaman."

"Öyle mi?" Fallon eğlenerek bana baktı. "Tavuklar her zaman tünemek için eve gelir ve erkek arkadaşın her zaman herkesten bir adım önde." Havlusunu alıp omzuna attı ve bana dikkatle baktı. "Babamın yapmak istediklerine karşı çıkmıyor Juliet. Sadece bunu kendisi yapmak istiyor."

Öğleden sonrayı dikkatimi dağıtmak için harika bir iş yaparak geçirdim. Son hafta için ders planlarımı tamamladım ve ardından Fallon'la birlikte Madoc'un havuzunda yüzmeye gittim,

Tate ve Jared. Akşam yemeği için pizza sipariş ettiler ama ben çamaşır yıkamak için izin istedim.

Gitmem gerekiyordu.

Fallon ve Madoc misafirperver olsalar da yakın değildik. En azından henüz. Kendimi beleşçiymişim, sürekli karıştırılan bir mobilya parçasıymışım gibi hissediyordum.

Shane'in ailesi beni hoş karşılayabilirdi ama orada da aynı şeyi hissederdim. Çok az param vardı, yaşayacak bir yerim yoktu ve hoşuma giden gerçek bir seçenek yoktu ama bu olmak zorundaydı.

Bir işe ihtiyacım vardı, dün gibi, sonra da ev arkadaşına ihtiyacı olan ya da kiralık odası olan birini bulmaya çalışacaktım. Başlangıç için yeterli param vardı ama devam etmem için bir işe ihtiyacım olacaktı.

Tate'te -ya da Jax'te- kaldığımda bocaladığımı hissetmemiştim ama şimdi son birkaç hafta içinde olan her şeyin gerçekliği beni aniden durma noktasına getirmişti. Üniversite harç paramı kaybetmiştim, annem her ne kadar kabarık saçlı bir iblis olsa da temel ihtiyaçlarımı karşılamak için hâlâ yanımdaydı ve dikkatle planladığım geleceğimi kaybetmiştim.

Baştan başlıyordum.

Mutsuz değildim ama çok korkuyordum. Artık kimse benimle ilgilenmiyordu.

Temiz giysilerle dolu bir çamaşır sepetini Fallon'un eski odasına taşıdım ve yatağın üzerinde duran telefonumun ışığının yanıp söndüğünü gördüm.

Telefona koşarken Jax yerine Shane'den cevapsız bir arama görünce

kaşlarımı çattım. Ama sonra içimi çektim ve zihinsel olarak kendimi

tekmeleyerek gözlerimi kapattım.

Onu geri aradım, merhaba demesine bile izin vermedim. "Dostum, seni aramayı unuttuğum için özür

dilerim. Kahretsin.

Kızma, tamam mı?"

Kaliforniya'ya gidiyordu ve birlikte vakit geçirmemiz gerekiyordu.

"Sorun yok. Sorun yok." Güldü. "Gerçekten. Ama yarın gidiyorum ve seni bu gece görmek istiyorum."

"Tamam," diye ağzımdan kaçırdım, unutkanlığım yüzünden bağırmadığı için şükrediyordum. "Madoc ve Fallon'un evinde kaldım, arabam ve ehliyetim yok, o yüzden gelip beni alman gerekecek."

"Bekle... Jax'in partisinde değil

misin?" Yüzüm anında düştü.

Jax'in partisi mi?

Kendimi yatağa bıraktım, kalbim yavaşça boğazıma doğru tırmanıyordu.

"Affedersiniz?" Sesimi sabit tutmak için gözlerimi kısarak nefes verdim.

"Jax bu akşam bir parti veriyor," dedi, ses tonu ciddiydi. "Bir saat önce başladı ve ben de tam oraya gitmek üzereydim ama orada olduğundan emin olmak için aramak istedim."

Başımı salladım, alabildiğim kadar yavaş nefes alıp verdim. "Evet, evet." Boğazımdaki yumruyu yuttum. "Unutmuşum," diye yalan söyledim. "Son zamanlarda her şey aklımdan çıkıyor. Seninle orada buluşuruz, tamam mı?"

"Ama sen araba kullanamazsın!" diye bağırdı ama telefonu kapattım.

Hayatımda ilk kez aynaları atlayarak odadan çıktım ve merdivenlerden indim. Havuzdan çıktıktan sonra üzerime bir kot şort ve sevimli bir atlet giymiştim ama saçlarım duştan dolayı hâlâ ıslaktı ve makyaj yapmamıştım.

"Madoc?" Tezgâhtan anahtarlarını alarak seslendim. "Arabanı alıyorum. Birazdan dönerim."

"Ne!" Hala yemek yedikleri ve oynadıkları verandadan bağırdığını duydum. Ama o

daha eve girmeden ben kapıdan çıkmıştım.

Otoyola çıktığımda bir profesyonel gibi sürdüm. Sadece üçüncü kez düz vites kullanıyordum ve

vitesten vitese geçişlerim hala zordu, ama çok iyi dayandım.

Araba sürmeyi düşünmüyordum. Ya da arabayı.

Jax'in son yirmi dört saattir uzak durmasının milyonlarca nedeni olabilirdi. Anlayabileceğim ve yumuşak davranabileceğim nedenler. Ne de olsa uzlaşmacıydım ve onun istediği gibi davranmıştım.

Çünkü ona güvenmiştim.

Ama parti verip de bana söylememek için bir neden yoktu. Hiçbir şey resmi olarak yüksek sesle söylenmemişti. Onun kız arkadaşı mıydım? Değil miydim? Adının ne olduğu kimin umurundaydı ki? Beni sanal ortamda takip etti, ben ona bedenimi verdim ve o bana bıçak çekti! Bu bok bana bir çeşit açıklama sağlıyor.

Onu sevdiğimi bilmiyordu ama önemsediğimi çok iyi biliyordu. Onun sorunu neydi?

Tate'in boş garaj yoluna girdim, sokağın tıka basa dolu olduğunu ve bahçesinde eğlenen insan gruplarını görmeye başlamıştım bile.

Arabayı durdurdum ve yorgun bir nefes alarak evine baktım. Her şey

yolundaydı.

Gözlerimi kapattım ve bir dakika boyunca evden gelen Devour the Day'in "Good Man" şarkısını dinledim.

Her şey yolundaydı. Aşırı tepki veriyordum.

Babası için endişeleniyordu ve sarhoş olmak falan istiyordu ve benim görmemi istemedi. Hepsi bu kadardı.

O hâlâ benim. İnanmaya başlayana kadar bunu kendime tekrarlayıp durdum.

Arabadan indim ve Shane ön bahçede koşarak yanıma gelirken hızımı kesmedim.

"Önce benim girmemi ister misin?" diye sordu nefes

nefese. "Neden?"

"Bir parti veriyor ve kız arkadaşına söylememiş." Sesi endişeli geliyordu, sanki bir drama olacakmış gibi.

"Ben onun kız arkadaşı değilim," diye fısıldadım.

Ben sadece onunum. Çıplak kollarımdaki soğuğu ovuşturdum, teninin battaniye sıcaklığını özledim.

Geniş açık kapıdan eve girdik ve daha önce burada bir partide hiç görmediğim kadar çok insanla karşılaştım. Gözlerimin merdivenlerden yukarıya doğru kaymasına izin verdim, insanların aşağıya inip çıktığını görüyordum ve Jax'in bu karmaşanın neresinde olduğunu merak ediyordum.

Zil zurna sarhoş muydu? Geçen seferki gibi oyuncaklarıyla dışarıda mıydı? Burada mıydı?

Oturma odasına baktığımda ağır bir duman kokusuyla karşılaştım ve ahşap sehpanın üzerinde duran dansçıları gördüm. Tanrı'ya şükür hâlâ giyinik olan iki kız.

Gerçi oda darmadağınıktı. Partililer, Solo bardaklarını ve bira şişelerini yaymak, içkilerini dökmek ve mobilyaları hareket ettirmek için kısa bir çalışma yapmışlardı. Birkaç resim bile dengesini kaybetmişti.

Gözlerimi kısmıştım. Bu parti bir süredir devam ediyordu.

Aile odasına girerken Jax'i aradım, bulamayınca midem daha da sıkışmaya başladı.

Bir adam sallanarak yanımdan geçti, ayakları tökezledi ve köşedeki çift çekingenliklerini tamamen kaybetmişti.

Erkekler mutfaktan kükrüyordu, kıyafetler çıkıyordu ve herkes çılgına dönmüştü.

Herkes ziyan olmuştu.

Saçlarımı bir kulağımın arkasına sıkıştırdım ve mutfağa doğru ilerledim, sutyenleriyle masada içki oyunu oynayan iki kızı fark ettiğimde irkildim.

Ne o l u y o r be? Jax böyle şeylerin olmasına izin vermezdi. İnsanlar onun evine ve eşyalarına saygı duyardı ve insanlar kıyafetlerini çıkarmazdı.

Arka verandaya adımımı attım ve rahatlamış bir şekilde

gülümsedim. İşte oradaydı.

Oyuncaklarıyla oynuyor tabii ki.

Gülümsüyordu, sevdiğim siyah pantolonu belinden aşağı sarkıyordu ve uzun, kaslı gövdesi son derece muhteşem görünüyordu. Yüzü sakin ve rahattı, elini saçlarında gezdirirken midem bulanıyordu. Bana doğru baktığını gördüğümü sandım ama sonra biri ona bir şey söyleyerek dikkatini dağıttı.

Her şey yolundaydı. Sarhoş gibi de görünmüyordu.

Bir arkadaşının söylediği bir şeye güldü ve sonra elindeki İngiliz anahtarını masanın üzerindeki bir kutuya fırlattı. Sonra gülümseyerek izledim, bir kızın arkasından yaklaşırken ...

... kalçalarını kendine çekip ağzını boynuna gömdü.

Ne ...

Nefesim titredi ve yüzümü çelikleştirmeye çalışarak gözlerimi yere indirdim ama yine de gözyaşları birikti.

Hayır.

Umutsuzca gözyaşlarımı uzak tutmaya çalışarak hızla yukarı baktım.

Bu da ne böyle? Kalbim küt küt atıyor, bedenimi gergin bir enerjiyle dolduruyor ve titreyen ellerimi tekrar tekrar yumrukluyordum.

Parmakları onun belini tutuyordu ve sarışın başı göğsüne yaslanırken kıçını ona sürttüğünü görebiliyordum. Eli, yarım tişörtünün içinde çıplak olan karnında gezindi ve ağzı tenine dokundu.

Önümdeki tahta direği tuttum, onu çevirip kollarını boynuna dolamasına izin vermesini izledim.

Tekrar gözümü kaçırdım, irkildim. Bunu o yapmıyordu. Jax'i tanırdım.

Annem, babam, Liam, kimse beni anlamadı ama Jax beni anladı. Birbirimizi daha iyi yaptık. O bunu asla yapmazdı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Shane yanımda, benim gördüğümü görmüştü.

Dimdik ayağa kalktım, göğsümde hissettiğim ağrıdan dolayı çöküp ağlamak istedim.

Merdivenlerden inerken Jax'in gözlerinin hemen bana dikildiğini gördüm. Sırtını dikleştirdi ve elleri onun üzerinde olan kız dönerek bakışlarını takip etti.

"Senin Madoc'ta olman gerekmiyor muydu?" Sesi kızgın geliyordu, rahat bir şezlonga çöktü ve sanki benim hiçbir önemim yokmuş gibi kızı kucağına aldı.

"Seni adi herif!" diye bağırdı Shane ama ben kolumu uzatıp onu

durdurdum. Kendimi toparladım ve orada durup ona baktım.

Sadece o.

En azından bir süreliğine benim olan o mavi gözlere.

Kalçasını ovuşturan elini görmezden geldim.

Acıtmıyordu.

Başka birine dokunuyordu ve ben çığlık atmak istemedim ve kalbim babamı kaybettiğim zamankinden bin kat daha fazla kanamadı.

Yumruklarımı sıktım ve boğazıma bir yumru oturmasına izin verdim.

Acımadı.

"O senin kız arkadaşın mı?" diye sordu sarışın.

Jax o ukala gülümsemesiyle kızın karnına dokundu, başparmağı gömleğinin altında gezindi. "Eğer öyleyse, umarım paylaşmayı planlıyordur." Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Vazgeçmek için çok tatlısın."

Sessiz bir kahkaha attı ve dudaklarını onun yüzüne doğru yaklaştırdı. "Benden hoşlanıyorsun çünkü bana istediğin her şeyi yapmana izin veriyorum."

Jax gülümsedi ve başını geriye atarak bana baktı. "Eğer sen de katılmak istersen, hep birlikte odaya çıkabiliriz."

Shane beni geri çekmek için hemen arkamdan koluma asıldı ama ben Jax'e kaşlarımı çatarak kolumu kurtardım.

Kendime hep iyi şeyleri hak ettiğimi, buna layık olduğumu söylerdim ama buna inandıysam ne olayım. Kendinize hiçbir şey söyleyemezsiniz. Kalbiniz sadece hissettiklerine inanır ve deneyim en iyi öğretmendir.

Öne uzandım, kızın kolunu tuttum ve onu Jax'in kucağından çektim.

"Hey," diye sızlandı ama ellerimi kolçaklara dayadım ve ona doğru baktım. Muhteşem

yüzü beni izliyordu.

"Neden?" Ben talep ettim.

Gözleri kısıldı. "Çünkü yapabilirim."

Başımı salladım. "Bu sen değilsin. Zalim değilsin ve onu istemiyorsun. Neden beni uzaklaştırıyorsun?"

"Bu sadece yaz eğlencesi," diye karşılık verdi. "Şimdi ya beni becer ya da siktir git."

Tırnaklarımı sandalyeye geçirdim ve gözlerinde yumuşak bir şeyler aradım. Sıcak ve benim olan herhangi bir şey.

Tanıyabileceğim herhangi bir şey.

Ama tek gördüğüm onun hastalıklı gülümsemesiydi.

"Onu zar zor görüyorum," diye fısıldadım dişlerimi göstererek. "Ben sadece seni görüyorum. Baban seni kirli yapmadı. Yaşadığın pislikler seni kirli yapmadı. Bu," diye homurdandım, onu işaret ettim ve alçak sesle hırladım, "bu -tam burada, şu anda- seni pislik yapan şeydir."

Sandalyeyi ittim ve geri çekildim, gözlerinin karardığını gördüm ve geçen hafta ona yemek hazırladığımda mutfakta kendini zar zor kontrol edebilen adamı istedim. Eski erkek arkadaşımın aramasını kıskanan adamı. Bana sevgilim diyen adam.

Beni odasına götürmesini ve kapıyı kapatmasını istedim, böylece dünyanın geri kalanı yokmuş gibi birbirimizin içinde kaybolabilecektik.

Ama orada öylece oturdu.

Liam için savaşmıştım ve bakın bana ne kazandırdı. Benim için savaşma sırası başkasındaydı.

Döndüm ve sıcak gözyaşlarımın düşmesine izin vererek oradan ayrıldım. Çok acıyordu. Dudaklarım birbirine yapıştı, seli durdurmaya çalıştım ama faydası olmadı.

Ondan nefret ediyordum.

Ve onu sevdim.

Ve bu gece başka biriyle yatacaktı, belki de dün gece ya da bugün çoktan yatmıştı ve ben bir aptaldım. Durmak bilmeyen bir tren enkazıydım.

Shane'in elini tuttum ve kalabalığın arasından geçip ön kapıdan çıkarken sıkıca kavradım.

Onu tekrar göreceğim. Muhtemelen çok sık. Ve bunun farkına vararak daha çok ağladım. Gözyaşlarım yanaklarımı yaktı ve akmaya devam etmelerine rağmen hıçkırıklarım sessizdi. Sefalet genellikle öyledir.

"Hey, nereye gidiyorsun?"

Durdum, bulanık gözlerle Tate'e baktım. Ve

Jared'a.

Ve lanet olsun, Madoc ve Fallon da. Sanırım herkes beni takip etmeye karar verdi.

Boğazımı temizleyerek burnumu çektim. "Eve." Madoc'a anahtarlarını fırlattım ve bir adım attım ama Tate beni tekrar yakaladı.

"Hey, hey. Dur," diye emretti ve omuzlarımı tuttuğunda başka tarafa baktım. "Ağlıyorsun. Neyin var?"

Hiçbir şey söylemedim. Bu konuda konuşmaya ihtiyacım yoktu. Hayatımı bana hiçbir şey öğretmeyen insanların etrafında geçirmiştim ve şimdi sadece bir süreliğine yalnız kalmak istiyordum. Kendimle gurur duymak istiyordum.

Büyümüştüm.

Kollarımı omuzlarına doladım ve onu sıkıca kavradım, yüzüm kalp acısından ve akan gözyaşlarından dolayı sıkışıyordu.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım ve sonra geri çekilip Jared ile konuştum. "Lisedeyken seni kullandığım için özür dilerim," dedim ve gözleri endişeyle parlayan Tate'e baktım. "Ve seni incittiğim için çok üzgünüm. Hatalıydım ve bir daha asla güvenine ihanet etmeyeceğim."

Tate'in sesi titriyordu.

"Juliet..." Ama ben çoktan

dönüp gitmiştim.

BÖLÜM 26

JAXON

Gordon'un merdivenlerden inerken arkamdan yürümesinden nefret ediyorum. Onun geldiğini görmek istiyorum ve her zaman beni itecekmiş gibi hissediyorum. Normalden daha hızlı hareket ediyorum, cebimdeki şişkinlik bana cesaret veriyor.

Merdivenlerin dibine ulaştığımda "İşte benim oğlum," diye duyuyorum.

Sesini duyunca karnım zangır zangır titriyor. Sherilynn, babamın kız arkadaşı, bana her zaman ilk dokunan kişi oluyor ama başımı kaldırıp bakmıyorum. Dipleri sarı olan kıvırcık kızıl saçları ve bulaşmış kırmızı ruju hep aynı görünüyor. Vücuduna göre çok küçük olan kıyafetleri bana benden ne istediğini hatırlatıyor ve her şey kirli.

Her şeyi.

Eğer bakmazsam onun güzel olduğunu hayal edebilirim. Kırışmış cildi yumuşak olacak ve çok fazla sigara içmekten kısılmış sesinin tatlı olduğunu hayal edebilirim.

Dünyada güzel şeyler olduğunu biliyorum. Okuldaki kızlar. Öğretmenlerim. Her şey temiz, tatlı ve güzel olabilir. Sınıf arkadaşlarımı alan anneler güzel kokuyor gibi görünüyorlar.

Daha önce hiç güzel kokan biri tarafından kucaklanmamıştım.

Ayak parmaklarımı eski, yırtık, ikinci el spor ayakkabılarımın içine kıvırıyorum ve elleri saçlarıma girerken gözlerimi kapatıyorum. Bedenim hasta hissediyor, sanki nefes almak istiyor ama alamıyor ve dünya kararıyor.

Islak, soğuk küf, sigara ve kir kokusu burun deliklerimi dolduruyor ve kusmak istiyorum. "Diğerini ister misin?" Gordon arkamdan soruyor.

Diğeri mi?

Sherilynn yüzümü okşuyor. "Evet, sanırım zamanı geldi. Git getir onu." Başımı kaldırıp gözlerimi açıyorum. "Kim?"

"Kardeşin, salak." Gordon omzumu itti. "Onun da eğlencemize katılma vakti geldi."

Gordon'un göğsünü iterek döndüm. "Hayır!" Kükrüyorum ve o da saçlarımı kafa derimden yakalayarak dışarı fırlıyor.

"Neden, seni küçük pislik." Eli, odada yankılanan gürültülü bir tokatla yüzüme çarpıyor. Yanağım yanıyor ama durmuyorum.

Onu tekmeliyorum ve kollarımı sallıyorum. "Dokunma ona!" Bağırıyorum, yüzüm öfkeden kızarıyor.

Ben dondurucudayken babam onu feci şekilde dövmüştü ve bu gece bizi buradan çıkaracaktım. Onu eve götürmek zorundaydım.

Öfkeyle sallanıyorum, düşünmeden. Hayır! Hayır!

"Alın onu!" Gordon bağırıyor ve Sherilynn'in yumruğunu saçlarımda hissettiğim anda geriliyorum, kafa derime batıyor.

Gordon bırakıyor ve yumruğu s u r a t ı m a çarpıyor. Anında yere düşüyorum, kulaklarım çınlıyor ve beynim bulanıyor.

Merdivenlerde ayak sesleri duyuyorum ve cebimdeki bıçağı çıkarıyorum. Beni aşağı indirmeden önce tezgahtan aldığım bıçağı.

Sherilynn'in bacağına bir kesik atıyorum ve o çığlık atarak hemen saçımı bırakıyor. Gordon durdu.

Merdivenlerden inip bana saldırıyor.

Ayağa kalkmaya çalışırken tökezliyorum, yumruğumu kaldırıp ona doğru hamle yaparken bedenim ağırlaşıyor. "Bizi rahat bırak!" diye bağırıyorum.

Ve bıçağı tam boynuna sapla. Adam

durur. Sersemlemiş görünüyor.

Gözyaşları görüşümü bulanıklaştırıyor ve gözümü kırpmadan onu izlerken nefes

nefese kalıyorum. Tökezliyor ve hâlâ boynunun yan tarafına saplanmış olan bıçağı

eliyle yokluyor.

Ve sonra düşer.

Gözlerimi kocaman açarak duvara yaslanıyorum ve onun nefes alıp verişini ve gözyaşlarının kurumasını izliyorum. Sherilynn'in odada olduğunu hatırlıyorum ama sessizdi. Çığlık atması gerekirdi. Başımı çevirip bakıyorum.

Yerde yatıyor, kalçasının yanında bir kan gölü var.

Duvardan aşağı kayıyorum ve ikisinin de sonunda nefes almayı bırakmasını izliyorum. Yardım istemedim ve ağlamadım.

Sabahın erken saatlerinde yağmur hızla bastırdı ve kollarımı dizlerime dayayarak arka verandada oturup öylece bakakaldım.

Kulaklıklar hâlâ kulağımdaydı, Hinder'ın "Better Than Me" şarkısı şiirsel bir şekilde kafamı kurcalarken nemli kâğıt parçasını avucumun içinde sıkıyordum.

Sözlerini sıkıca tutuyordum. Ondan kalan her şeyi tutuyordum.

Onu seviyorum ama istemiyorum. O hazır değil.

Günlük sayfasını her yere yanımda taşıdım.

Dört gün olmuştu. Benimle konuşmayalı, bana bakmayalı ya da benimle aynı odada bulunmayalı dört gün dokuz saat olmuştu ve geçen her gün karnım daha da çukurlaşıyor, kaslarım daha da zayıflıyordu. Bundan zevk alıyordum. Acı çekmek istiyordum. Acı çekmek istiyordum.

Onsuz perişan haldeydim.

Okul onu gördüğüm tek yerdi ama bana hiç bakmazdı. Sınıfında oturur, öğrencileriyle çalışır ve gülümserdi; sonra kulaklıklarını takar ve sessizce eve, Madoc'un evine doğru yürürdü. Hafta sonu boyunca onu bir kez bile görmemiştim ve kontrol de etmemiştim.

Başımın düşmesine izin verdim, midem açlıktan inliyordu.

Bu sabah koşumu kısa kesmiştim çünkü hiç enerjim yoktu. Enerjim yoktu çünkü iştahım yoktu. İştahım yoktu çünkü pisliğin tekiydim.

Elimi başımın üstünde gezdirdim, sırılsıklam saçlarımı geriye ittim ve dudaklarımdaki yağmuru yaladım.

"Ne yapıyorsun?"

Jared'in sesiyle başımı kaldırdım ve yorgun gözlerimi kapattım. "Hiç havamda değilim."

"Babamız hakkında konuşmamız gerekiyor," diye ısrar etti. "Onu bulabildin mi?" Ayağa

kalkıp ona doğru eve doğru yürürken sesim de dahil olmak üzere her şeyim yorgundu. "Şu

anda o gerçekten umurumda değil," dedim, bitkin bir halde.

"Tanrım," diye nefes aldı ve bana bakmak için çenemi tuttu, ama ben onun elinden kurtuldum. "En son ne zaman uyudun lan sen?"

Onu iterek mutfağa girdim ve buzdolabına yöneldim. "Cevap ver bana," diye

bastırdı.

"Beni yalnız bırak, Jared." Sakince konuştum ama bu bir uyarıydı.

Anahtarlarını masanın üzerine fırlattı ve kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Seni dört gündür yalnız bıraktım, çünkü Tate bana senin işine karışmamamı söyledi, ama şu haline bak." Bana eliyle işaret ederken gözleri kızgınlaştı. "Solgunsun. Yanakların çökmüş. Bu da ne böyle?"

Beynimin ortasında oturan ağrı boynumdan aşağı yayıldı ve ona bakamadım. "Onu neden aldattın?" diye sordu bana, sanki en aptalca şeyi yapmışım gibi
hayatımın hatası.

Arkamı döndüm ve lavaboya yaslandım. "Ben yapmadım." Gözlerimi ondan kaçırdım. "Sadece gitmesini istedim."

Partideki kız daha önce takıldığım biriydi ama Juliet'ten önce bir aydan fazla süredir kimseyle birlikte olmamıştım. Yatıp kalkmıyordum ve ondan sonra da kimseyle birlikte olmamıştım.

Orada öylece durdu, sessizdi, muhtemelen daha fazla açıklama yapmamı bekliyordu ama vazgeçti.

"K.C.'nin -Juliet'in yani- en büyük hayranı değilim," dedi bir adım öne çıkarak, "ama sana karşı iyiydi Jax. Bunu anlamıyorum."

"Gerek yok," diye mırıldandım. "Bu seni ilgilendirmez. O sadece daha iyisini hak ediyor, hepsi bu." "Daha iyisi yok. Senin hiçbir sorunun yok." Sesi savunmacı geliyordu. "Şanslıydı sana sahip olmak için."

"Hayır." Başımı salladım. "Değildi. Onun için asla yeterince iyi olamayacaktım. O aşık oluyordu ve ben ..." Yutkundum. "Onun daha fazla zarar görmesini istemedim. Hayatıma devam etme zamanıydı."

Kollarımı çıplak göğsümün üzerinde kavuşturdum ve Jared'in gözlerinin beni incelediğini hissettim. Son zamanlarda bunu giderek daha fazla yapıyordu. Düşünmek ve tepki vermek için zaman ayırıyordu. Ama başımı kaldırdığımda gözlerinde gördüğüm şey hoşuma gitmedi.

Kafa karışıklığı ve hayal kırıklığı.

"Yapma," diye uyardım. "Bana öyle bakma."

Ağzının köşesi küçümseyici bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Her zaman çok düzgün davranıyorsun Jax, sanki hayatı çözmüşsün ve herkesin numarasını biliyormuşsun gibi. Kendini bile doğru dürüst tanımıyorsun." Başını bana doğru salladı. "Bunu anlamam uzun zaman aldı ama gerçekten de ne halt ettiğin hakkında hiçbir fikrin yok, değil mi Jax?"

Yumruklarım sıkılmış, pazularımın altında sıkışmıştı. "Yapma," diye ısırdım ve başımı ona doğru salladım. Yanılıyordu. Her şey yeniden düzene girecekti. Düzenli. Düzenli. Temiz.

Bir adım öne çıktı, yaklaşıyor ve benimle alay ediyordu. "Fallon'un babası için çalışarak para kazanıyorsun, polislerle iyilik alışverişinde bulunuyorsun ve o ofisinde oturup herkesi parmağında oynatarak Tanrı'yı oynayabileceğini sanıyorsun, çünkü söz konusu sen olduğunda" - kafasını uzattı, yüzüme yaklaştı - "ve hayatın, her şeyi kontrol etmek için her şeyden kaçınman gerekiyor."

Gözlerini üzerime dikerek beni sıkıştırdı. "Herkesin üzerindeki gücünle övünebilirsin," diye devam etti, "ama sen bile buna inanmıyorsun. Nereden geldiğini ve başına gelenleri düşünüyorsun ve istediğin şeye sahip olmayı hak etmediğini düşünüyorsun. Sonunda senden utanacağını düşünüyorsun. Derinlerde bir yerde, boktan biri olduğunu düşünüyorsun."

Ayağa fırladım ve kaşlarımı çatarak ona baktım.

"En azından çok geç olmadan onu serbest bıraktım," diye homurdandım ve onunla göz göze geldik. "Bir gün Tate senin içini görecek. Bundan on yıl sonra, banliyöde, parke zeminli ve kartonpiyerli iki katlı Colonial'ında yaşarken ve bir doğum günü partisine daha geç kalmamak için çocukları SUV'a bindirmeye çalışırken..." Başımı salladım. "Bunu görecek."

Şaşırmış bir halde gözlerini kıstı.

Devam ettim. "Bunu görecek, çünkü onunla konuşmayı bıraktın, ona dokunmayı bıraktın ve Patron yıllardır bir muşambanın altında ve artık neden gülümsemediğini anlayamıyor." Gözlerini tuttum. "Nefret ettiğin bir kariyeri, ona layık olduğunu hissetmek istediğin için kabul ettiğini görmedi. Çünkü bir doktorun ne kadar kazanacağını biliyordun ve karının senden utanmasını istemedin. Ve yıllar geçtikçe kalbinizin daha da soğuduğunu, evin daha da sessizleştiğini fark edecek ve geceleri ağlayacak çünkü yeni komşunun sizinle nasıl flört ettiğini ve bundan nasıl hoşlandığınızı görecek. Uzun zamandır yaşadığını hissettiren ilk şey bu."

Gözlerinde korku parladı ve nefes almadan beni izledi.

Sesimi neredeyse fısıltıya indirdim. "İçten içe ölüyorsun ve onu da kendinle birlikte öldürüyorsun ve bunun farkında bile değilsin." Gözlerindeki acıyı görerek durakladım. "En azından Juliet'i serbest bıraktım," dedim.

Söyleyecek başka bir şey yoktu. Bana daha önce söylemediğim hiçbir şey söyleyemezdi ve yüzündeki acıyı gördüm çünkü söylediklerimin doğru olduğunu biliyordu.

İkimiz de sikilmiştik.

"Jared?"

Gözlerimi kaldırdım ve Jared başını çevirdi, ikimiz de Tate'in mutfağa doğru yavaş ve tek bir adım attığını gördük.

Gözlerimi kapadım ve sessiz bir iç geçirdim.

Kahretsin.

Fırtına mavisi gözlerinden yaşlar süzülüyordu ve Jared'le ikimiz de onun her şeyi duyduğunu biliyorduk.

"Bu doğru mu?" diye sordu, sesi çatlayarak. "Mutsuz musun?"

Jared başını eğdi, çenesindeki kaslar gerilirken ondan uzağa baktı. "Defol git buradan," dedi dişlerini sıkarak ve benimle konuştuğunu anladım. "Seni lanet olası bir duvara yapıştıracağım. Çık dışarı."

Yalan söylemiyordu. Ve ben bunu hak etmiştim.

Mutfak sandalyesinden gömleğimi aldım ve evden çıktım.

Kardeşimi yargılamaya hakkım yoktu. Belki okula gitmekten nefret ediyordu, belki ordudan nefret ediyordu ama belki de Tate onun hayaliydi ve onun için her şeye katlanırdı çünkü o onun mutluluğuydu.

Kendimi bok gibi hissediyordum ve onun da hissetmesini istiyordum. Ne zaman herkesten nefret etmeye başladım?

Sabahın yedi buçuğunda hala ıssız olan sessiz sokaklarda ilerlerken son birkaç haftada hayatımın ne kadar berbat bir hal aldığını düşündüm. Sevdiğim rutin, parlaklığını kaybetmişti ve bir daha lanet bir bilgisayara bakmazsam mutlu olacaktım.

Keskin bir sağa dönerek, aklımda tek bir düşünceyle okulun otoparkına daldım. Pistin etrafında yorulana kadar koşmak.

Ama bir boşluğa girdiğimde frene bastım ve Liam'ın Camaro'sunun kapıcının kamyonetinin yanına park ettiğini gördüm.

Hademe okulu her sabah altı buçukta açardı. Liam'ın burada ne işi vardı?

Kapıyı açtım ve dışarı çıktım, siyah tişörtümü giydikten sonra kapıyı kapattım.

ve merdivenleri sıkıştırıyor.

Doğruca merdivenlere yöneldim, ikinci kata çıktım ve kimya laboratuvarına yöneldim.

Juliet bu kadar erken gelmezdi ama yine de emin olmam gerekiyordu. Koşu ayakkabılarım mermer zeminde gıcırdıyordu ama daha odaya varmadan onun sesini duydum.

"Seni sevmiştim," dedi, sesi acılı geliyordu. "Seni hâlâ

seviyorum." Yavaşladım ve kapının önünde durdum.

"Sadece beni istediğini hiç hissetmedim. Pek değil," diye devam etti. "Pisliğin tekiydim. Bunu biliyorum, ama"-durakladı ve ağır nefes alışını duyabiliyordum-"bebeğim, seni onunla görmekten nefret ediyorum."

Bir sandalyenin yere sürtündüğünü duydum ve Juliet'in sesi sert çıktı. "Beni aldattın. Hem de iki kez," dedi sabrı tükenmiş bir sesle. "Şu anda buraya gelerek adı her neyse onu aldatıyorsun. İlişkimizin bozulmasında kısmen benim de suçum olduğundan hiç şüphem yok ama sen inanılmaz birisin. Beni arama ve bir daha görüşmeye kalkma."

Dudaklarımda hafif bir gülümseme belirdi.

"Şimdi git," dedi Juliet, sesi bıkkın çıkıyordu.

"Bebeğim," diye nefesini verdi ve ayak sesleri

duydum. "Liam!" diye bağırdı. "Hayır!"

İçeri daldım ama hemen durdum.

Liam iki büklüm olmuş, yüzünün yan tarafını tutuyordu ve Juliet gözleriyle ateş püskürerek ona bakıyordu. Ona vurmuştu.

"Hadi," diye hırladı ona, "senin beyninin olduğu paralel bir boyuttaymışız gibi davranalım. Eğer bana bir daha dokunursan başına neler geleceğini biliyorsan başını salla."

Kaşlarını çatarak ona baktı, tamamen aşağılanmış görünüyordu ve sonra ikisinin de gözleri bana döndü. Juliet gözlerini kırpıştırdı ama ellerini kalçalarına koyarak tekrar ona baktı, Liam ise doğruldu ve yanağını ovuşturdu.

"Neden şaşırdım ki?" dedi alaycı bir tavırla, kapıya doğru yürürken. "Beni pantolonuna o kadar çabuk soktun ki, sanırım onu da fazla bekletmedin."

Uzanıp yakasına yapıştım, o adi kıçını ondan uzak tutmak istiyordum. Onu anılarında bile görmek istemiyordum.

"Jax!" Juliet emretti ve ben de onu yüzüme doğru tuttum.

Liam'ın kızgın ama korkmuş mavi gözlerine baktım ve fısıldadım, "Ona bir daha dokunursan sana ne yapacağı konusunda endişelenmene gerek kalmaz." Ve onu kapıdan dışarı ittim, koridorda tökezlemesini izledim.

"Neden buradasın?" Juliet arkamdan sordu. "Sen de ondan iyi değilsin. Sen de çıkabilirsin."

Başımı salladım, haklı olduğunu biliyordum ama hâlâ yere yapışmıştım. "Hayır," diye cevap verdim. "Jax, benden ne istiyorsun?" diye bağırdı.

Arkamı döndüm ve ona doğru koştum. "Bu." Sıcak bedenini kendime çektim ve dudaklarımı onunkilere batırarak tatlı dilinin tadına baktım.

Yumruklarını göğsüme bastırdı ve ağzımdan çekildi. "Bırak beni," diye emretti. "Neden gidip o çok sevdiğin kızı bulmuyorsun? Her şeyi yapmana izin veriyor, değil mi?"

Kızgın dudakları ve sıcak nefesi beni içeri çağırdı ve ensesinden tutarak onu kendime çektim.

"Senden sonra başka bir kızla birlikte olmadım," diye fısıldadım. "Ve başka kimseyi istemiyorum," dedim.

onun ağzına karşı nefes aldı. "Sadece seni istiyorum çünkü tam olarak olmak istediğim yerde olduğumu bildiğim tek zaman bu Juliet."

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken yüzünü çevirdi. "Hayır."

"Sen de hissediyorsun," diye bastırdım, sözümü dinlemesini sağlamak için. "Kolumda olmanı istemiyorum." Onu kendime doğru çektim. "Beni sevmeni de istemiyorum. Sadece çağırdığımda gel ve söylediğimde yatağıma gir."

Dudakları titredi ve bedenini benimkinden ayırmaya çalışırken nefesi titredi. "Ve sadece sen olacaksın," diye söz verdim, boğazım düğümlenmişti. "İstediğim tek kişi sensin."

Ağzını kendi ağzımla kapattım, iniltilerini bastırdım ve vücudumla ona yalvardım. Ellerim kıçını kavradı, onu masanın kenarına doğru itti ve onu hızlı ve sert bir şekilde öptüm. Terinin tuzu dilime çarptı.

Geri çekildim, korkmuş gözlerinin bana baktığını gördüm ama tereddüt etmedim. Arkasına uzanarak kolumu masaüstünün üzerinden geçirdim ve Penley'nin tüm eşyalarını yere savurduktan sonra onu yukarı kaldırarak tekrar ağzına sahip oldum.

"Söyle," diye talep ettim. Kelimeleri duymaya ihtiyacım vardı.

Ama o sadece geri çekildi ve gömleğimi başımın üzerinden kaldırıp yere fırlattı.

Gözlerindeki sıcaklığı görerek sertçe nefes aldım ve o gömleğinin düğmelerini çözerken ben de şortumun düğmelerini yırtarak açtım.

Sikim serbest kaldı, onun lanet vücuduna ihtiyaç duymanın baskısı beni acıtıyordu. Şişmiş ve sertleşmiştim ve bunu bana o yapıyordu.

Alt dudağını ısırdım, onu dizlerinin altından tutup masanın ucuna doğru çekerken onu yemeye hazırdım. Eteğinin altından tangasını tutarak ıslak, sıcak teninden söküp çıkardım.

"Ne zaman çağırırsam. Ne zaman dersem," diye emrettim. Ve onun içine girdim.

"Ah," diye inledi boynumu tutarak. "Lanet olsun," diye inledim. "Çok güzel."

Üzerine eğilip boynunun arkasını kavrayarak kalçalarımı pompaladım ve kabzasına kadar içine girdim.

Ben ileri geri, daha hızlı ve daha hızlı kayarken amı etrafımda sıkılaştı, beni güçlü bir şekilde tuttu.

Nefesinin küçük, sıcak patlamaları boynumu titretti ve parmaklarımı saçlarının arasından geçirerek onu orada tuttum.

Tam karşımda -gözlerimi kapattım- kalbinin her titreyişini, inleyişini ve atışını hissedebiliyordum.

Tırnakları kollarıma battığında ve ağlamaya başladığında, vücudunu sıkıca kavradım ve dişlerini boynumun dibine gömdüğünü fark etmedim bile.

"Daha sert," diye yalvardım, onu hâlâ saçlarından tutuyor ve başını tenime bastırıyordum.

Daha sert ısırdı, dişleri tenimin etrafını sarmaya çalışıyordu ve kendini sessiz tutmaya çalışırken tatlı ağzından çıkan her inilti ve sızlanmayı içime çektim.

"Söyle," dedim. "Bunu duymam gerek."

Başını geriye atıp bana baktı ve fısıldadı: "Kahretsin bebeğim, bu çok iyi geldi. Seni içimde seviyorum."

Gözlerimi kısarak ses tonumu sertleştirdim. "Söyle," diye ısırdım.

"Mmm... ," diye inledi, gözlerini kapatarak. "Senin iyi küçük fahişen olacağım. Söz veriyorum."

Ne oluyor lan?

Ne yapıyordu? Neden kirletiyordu?

İçinden çıktım, onu döndürdüm ve eteğini kaldırdım.

"Ne duymak istediğimi biliyorsun Juliet," diye ısrar ettim, tekrar içine kayarak. "Lanet olsun ki O!"

Ellerini yukarı kaldırdı, bir elimle kalçasını kavradığımda ona verdiğim şeyi aldı ve diğerini boynunun ön tarafına sardı ve tenine doğru nefes aldı. "Evet, beni daha sert becer," diye yalvardı. "Bu kadar mı bebeğim? İyi miyim? Senin için yeterince sıkı mıyım?"

Gözlerim yandı ve midemin yuvarlandığını hissederek onları kapattım. "Yapma," diye fısıldadım boynuna. "Böyle konuşma. Bu sen değilsin," dedim. "Ne duymak istediğimi biliyorsun. Üç kelime. Lütfen," diye yalvardım.

Göğsüm titriyordu, çok iyi hissettiriyordu ama istediğim bu değildi. Böyle bir şey değildi. Ben Juliet'imi istiyordum.

Başı usulca omzuma yaslandı ve nefesini tenimde hissettim. "Duymak ister misin?" diye fısıldadı.

Bir damla ter sırtımdan aşağı süzüldü ve rahatladığımı hissederek boynunu öptüm.

"Evet." Başını çevirdi, nefesi yüzüme düştü ve "Seni seviyorum" diye mırıldandı.

Gözlerimi açtım.

"Hayır," dedim alçak sesle, daha sert iterek.

"Seni seviyorum, Jax," dedi üzüntüyle. "Seni çok seviyorum." "Kes şunu."

"Seni seviyorum." Başını öne eğdi, usulca ağlıyordu. "Seni seviyorum."

Sırtımdaki kaslar gerilirken kalçalarımı yavaşlattım ve durdum. Gözlerimi sıkarak kapattım, bir damla gözyaşı köşede asılı kaldı.

"Bebeğim, bunu yapma," diye ağladım.

"Seni seviyorum," diye tekrarladı, başını sallayarak ve ağlayarak. "Sadece. Asla. Seni."

Başımı eğdim ve yavaşça geri çekildim, ona bakamayacak kadar utanmıştım. Beni neden sevsin ki? Onu asla kendimden üstün tutmazdım. Onu asla ilk sıraya koymazdım. O bir erkeği hak ediyordu, kılık değiştirmiş korkak bir çocuğu değil.

Gözlerimi yere diktim, derimin altında kaynayan ıstırapla şortumu bağladım ve ondan uzaklaştım.

Sırtını dikleştirdi ve arkasını döndü, kolları yanında gevşek duruyordu ama omuzları dik ve duruşu sağlamdı. Bana bakıyordu ama gözlerim kaymış, yüzüne ulaşamıyordum.

Pileli beyaz eteği dizlerine kadar iniyordu ve beyaz babetleri yere dikilmişti, her şey bir heykel gibi hareketsizdi. Kolsuz mavi bluzu kollarından dağınık bir şekilde sarkıyordu ama beyaz sütyeni terden parlayan güzel bronz tenine oturuyordu.

O benim kızımdı. Benim kızımdı. Bir şey yapmamı, bir şey söylememi, erkek olmamı bekliyordu ve ben onu geri alacak cesareti kendimde bulamıyordum.

Yutkunduğunu duydum, oda çok sessizdi ve o sessizce bluzunun düğmelerini ilikleyip içine sokarken ve odadan çıkarken öylece durdum.

Elimi saçlarımda gezdirdim ve hayatımda ilk kez gerçekten sarhoş olmak istedim. Hiç böyle bir kaçış aramamıştım.

Kapıya yöneldim, binadan çıkarken eğilip tişörtümü düzelttim ve üzerime geçirdim.

Eve giderdim. Eve giderdim, yok edilirdim ve ayrılırdım, çünkü ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Onsuz ne yapacağımı ya da bir sonraki hamlemin ne olacağını.

Arabaya tırmandım, yumruğumu direksiyonun etrafında döndürdüm ve park yerinin hâlâ boş olmasına şükrederek kapıyı çarptım. Çok az insan beni kızgın görürdü ve bu hoşuma giderdi. Anlamadığınız bir şeyi tahmin etmek zordur ve ben kendimi kontrol altında tutmayı severdim. Çoğu zaman.

Kontağı çevirdim ve müzik setini açtım, araba altımda titriyordu. Geri vitese taktım ve dikiz aynasını kontrol ettim.

Ve durdu.

Gözlerimi kıstım, boynumdaki izlerini gördüm - ısırık izlerini.

Uzandım, parmaklarımı derin sıyrıkların üzerinde gezdirdim, dişlerinin ve ağzının olduğu çukurları hissettim. Cildi kırılmamıştı ama kırmızı ve mor bir çürük vardı.

Ve gülümsemek istedim.

Beni ısırmıştı.

Benim yüreksiz, çaresiz şebboyum vahşiydi ne de olsa.

Bir gün hayatına devam ettiğinde ve başka bir adam bulduğunda, ona bakabilecek ve neredeyse benim olduğunu hatırlayabilecektim.

O her gece onunla yatarken, ben onun yumuşak bedenine sahip olduğumu hatırlayabilecektim. -Ter içinde ve muhtaç bir halde kollarımdaydı, bana sanki onun meleğiymişim gibi bakıyordu.

Bir zamanlar beni sevdiğini hatırlardım.

Arabayla Black Debs mağazasına gittim ve kapıdan içeri girip hemen gömleğimi çıkardım. Aura'nın boş sandalyesine oturup, arka planda Jay Gordon'un "Slept So Long" şarkısı çalarken elleri kalçalarında masasından kalkıp gelmesini bekledim.

"Randevunun ne olduğunu biliyor musun?" diye hırladı. "Jared randevuları ayarlar."

Öne doğru eğildim, dirseklerimi dizlerime dayadım ve başımı eğerek ısırık izini gösterdim. "Dövme yaptır," dedim.

Başımı sola doğru itti ve izi yakından inceledi. Ayağa kalkarak bana deliymişim gibi baktı.

"Emin misin?" diye sordu, dudağı yukarı

doğru kıvrılmıştı. Başımı salladım.

"Hatırlamak istiyorum."

BÖLÜM 27

JULIET

Sarsılarak uyandım, vücudum bir aşağı bir yukarı zıplarken inledim.

"Günaydın, günışığım!" Madoc yatağın dibine atladı ve beni yere düşürdü. "Umarım çıplaksındır!"

Yorganlara doğru koştum ve onları çeneme kadar çektim. "Madoc!" Çarşafla yüzümü kapatarak çığlık attım. Üzerimde pijama şortum ve atletim vardı ama yine de!

"H a y d i Kaplan," diye alay etti Madoc, hâlâ yedi yaşında bir çocuk gibi saldırarak. "Horlamayı bırakma zamanı. Yine de süper seksiydi."

Şaka yapıyordu. Ben horlamadım. Oh, Tanrım. Horladım mı?

"Madoc, kes şunu!" Yatağıma atlayan yarı çıplak adamdan -başka birinin yarı çıplak adamından- korkarak çığlık attım.

Polo salon pantolonu giymişti - bunu söyleyebilirdim, çünkü üzerinde küçük polo oyuncuları vardı. Ve gömleği yoktu. Ve benim odamda olmamalıydı. Onun odasında. Fallon'un eski odası. Benim odam!

"Fallon!" Karısına seslendim.

"Madoc!" Muhtemelen koridorun karşısındaki odalarından bağırdığını duydum. "Onu rahat bırak!" "Ne?" Masum gibi davrandı ama zıplamaya devam etti. "Çatımın altında iki ateşli piliç var. Benim büyük bir
ve Freud herkesin biseksüel olduğunu söylüyor. Siz ikiniz duş alın derim. Ben de izlerim. Kazan-kazan."

Başımı yataktan kaldırdım, öfke yüzümü yakıyordu. "Kalk. Çık. Yataktan!" İçimden böğürdüm.

"Oha!" Gözleri kocaman oldu ve tüm vücudunu yanıma bırakırken güldü. "Şeytan senin baban mı yoksa seni yeni mi büyüttü?"

Homurdandım ve çarşafı tekrar yüzüme attım. "Şikayet etmekten nefret ediyorum, bedava oda falan ama..."

"O zaman yapma," dedi, beni fırçalayarak çarşafı aşağı çekti. "Ciddiyim ama. Kalkmak zorundasın. Bir parti veriyoruz."

"Ha?"

"Tate'in babası bu sabah uçakla geldi," diye açıklamaya başladı. "Görevi birkaç haftalığına tatile çıktı. Babam ve Jared'in annesi de hafta sonu için şehirde olacaklar. Herkes dinleniyor," diye iç geçirdi ve arkasına yaslanıp ellerini başının altında birleştirdi. "Barbekü yapacağız ve bir sürü insanı ağırlayacağız. Çöpleri temizleyecek birine ihtiyacımız var."

Çarşafı başımın üzerinden geri çektim.

"Şaka yapıyorum." Sırıtarak çarşafı tekrar çekti. "Seni kızdırmayı sevdiğimi biliyorsun."

Gözlerimi devirdim.

Battaniyenin eteğiyle oynarken boğazımdaki yumruyu yuttum. "Jax burada olacak o zaman?" Ona bakmadan sordum.

"Jax Loop'ta olacak," diye karşılık verdi. "Adam burada olacak."

Kim...? Ah, doğru ya. Adam, onun tiki arkadaşı. Eğlence evinde "kaybolduğumda" ektiğim kişi. Evet, burada klas bir hareket var.

Madoc yataktan kalkıp kapıya doğru yürüdü ve arkasından seslendi: "Giyin. Tercihen Fallon'un dişleriyle koparabileceği bir şeyle!"

"Madoc!" Fallon'un çığlığı odaya doldu ve başımı sallayarak kahkahamı yastığıma gömdüm.

Özel ders dün sona ermişti, bu yüzden yapacak ya da planlayacak bir şeyim olmadan geçirdiğim ilk gündü. Lisedeki ilk ve tek işimi geri alarak yarın sinemaya geri dönüyordum ve o zamanki işimden ne kadar keyif almış olsam da -hey, kim bedava film sevmez ki? Yazın geri kalanını hâlâ liseye giden çocuklarla asgari ücretle çalışarak geçirmek bana geriye doğru atılmış önemli bir adım gibi geliyordu. Ama bunun yapılması gerektiğini biliyordum. Sonsuza kadar Madoc ve Fallon'la yaşayamazdım ve sadece bir işe değil, iki işe birden ihtiyacım vardı.

Telefonum çalmaya başladı ve başımı kaldırıp komodinin üzerindeki şarj cihazından aldım.

"Alo?" Numarayı tanımadığım için doğruldum.

"K.C.?" diye sordu bir kadın sesi. "Merhaba, tatlım. Ben Meredith Kenney. Annenin arkadaşı." "Oh, merhaba, Bayan Kenney," diye selam verdim, beni neden aradığına şaşırmıştım. "Nasılsınız?" "İyiyim. Sadece annenin iyi olduğundan emin olmak için aramıştım," diye açıkladı. "Özlemiş. Son iki Rotary toplantısına katılamadım ve aramaya çalıştığımda da cevap alamadım." Ağzımı açtım ama sonra tekrar kapattım.

Bu garipti. Annem her zaman dakikti ve bir toplantıyı kaçırması gerektiğinde arayacağından emindim. Ki bu hiç olmadı.

"Şey," diye kekeledim, "Bilmiyorum. Özür dilerim Bayan Kenney, ama şu anda arkadaşlarımla ziyaretteyim." Endişeyle birlikte kollarımdan aşağı ürperti yayıldı. "Yine de eve uğrayacağım, tamam mı?"

"Bunu yaptım. Cevap yok," dedi. "Şimdi endişeliyim."

Ne olabileceğini anlamaya çalışarak başımı salladım. Onun için endişelenmemeliydim. Günlüklerimi almaya geldiğimden beri beni aramış mıydı? Hayır, beni terk etmişti ve onu umursamamalıydım.

Ama o yalnızdı. Ve ben artık farklıydım.

"Kontrol edip sana geri döneceğim." Başımı salladım, yorganı üzerimden attım ve ayağa kalktım. "Teşekkür ederim."

"Bekliyor olacağım. Teşekkür ederim, tatlım." Ve telefonu kapattı.

Dolaptan beyaz bir yazlık elbise kapıp banyoya daldım, giyindim ve saçlarımı taradım.

Çantamı kaptığım gibi Dişli'yi bileğime taktım ve sandaletlerimi giymeye çalışarak tökezleyerek koridora çıktım. "Madoc?" diye seslendim. "Arabanı ödünç alabilir miyim?"

"Hayır!"

"Teşekkür ederim," diye cıvıldadım, koridora ve ardından merdivenlere koştum, kapıdan çıkmadan önce girişteki masadan Madoc'un anahtarlarını aldım.

Bir konuda Jax'in hakkını vermem gerekiyordu. Bana vitesli araba kullanmayı öğrettiğine sevinmiştim. Bu insanların sürdüğü tek şey oydu.

Evime -annemin evine- gitmek yaklaşık yirmi dakika sürdü ve Madoc'un arabasında hız yapmamak zor olsa da acele etmedim.

Onun için gerçekten endişelenmiyordum. O her zaman kendi başının çaresine bakardı.

Ama gerçek şu ki, annem için hiç endişelenmedim. Onun varlığı bir lamba ya da araba gibi sabitti ve ben görmediğim sürece onun bir hayatı olduğunu hiç düşünmemiştim. O ne yaptı?

ben üniversitedeyken ne yapıyordu? Yalnızken ne düşünürdü?

Kim ona zarar verdi de bu kadar alçak oldu?

Ve şimdi, hayatında ilk kez, başkalarının endişelenmesine neden oluyordu.

Evin önüne geldiğimde yavaşça arabadan indim ve anahtarları çantama attım.
Ön kapıma çıkan tuğla merdivenler önümde belirdi.

Umurumda değildi. Bu benim sorumluluğum

değildi. Ama yine de yürüdüm.

Merdivenleri tırmanıp anahtarımı çıkardım ve ön kapının kilidini açtım, girişteki masanın üzerine ve yere dökülen açılmamış postaları hemen gördüm.

Kapının arkamdan kapanmasına izin vererek yığını inceledim.

Ne oluyor be?

Gözlerimi sağa sola kaydırdım ve alt katın geri kalanının tamamen düzenli göründüğünü fark ettim.

Ev temiz, yerler cilalı, her şey her zamanki gibi. Elektrik süpürgesinin fişe takılı olması ve halının ortasında durması dışında.

Bunun ve postanın dışında her şey yolunda görünüyordu. Şehir dışında olması gerekiyordu ve biri onun için postaları topluyordu.

Omuzlarım gevşedi.

Madem buradaydım... Hâlâ giysilerim, babamdan kalan bazı hatıralarım ve -eğer becerebilirsem- Madoc ve Fallon'un partisine yetişmek için toplayabileceğim eski Nancy Drew koleksiyonum vardı.

Eşyalarımı girişteki yuvarlak masanın üzerine bıraktım ve koşarak merdivenleri çıktım. Tırabzanın etrafından dolanarak yatak odamın kapısını ittim ve sarsılarak durdum.

Nefesimi içime çektim. "Anne?"

Üzerinde lacivert ipek bornozuyla yatağımda cenin pozisyonunda yatıyordu ve gözlerini açıp kapayıncaya kadar öylece baktım.

Neden benim yatağımdaydı?

Duvara odaklandı, önündeki beni fark etmemiş gibi görünüyordu, ama sonra gözlerini kırpıştırdı ve başını kaldırdı.

Kan çanağına dönmüş kahverengi gözlerindeki hüzün beni felç etti. O benim annem değildi.

Dağınık saçları dağınık bir at kuyruğuna dolanmıştı, başıboş saçları yüzüne dökülüyordu ve elmacık kemiklerinin ve çenesinin her zamanki pürüzsüz yüzeyi artık gözle görülür yaş ve stres belirtileri gösteriyordu.

Ağlıyordu. Hem de çok.

Gözleri düştü ve titreyen kollarının onu oturma pozisyonuna getirmesini izledim. Hareket edecek gücü bile yoktu.

Ağır gözleri yorgundu ve yüzündeki mutsuzluğu görünce b o ğ a z ı m d a k i koca yumruyu yuttum.

Gözlerim acıdı.

"Anne?" Fısıldadım.

Ve tam o anda yüzü çatladı. Gözyaşlarına boğuldu ve yüzünü ellerinin arasına gömdü, ben de neler olduğunu ve bunun gerçek olup olmadığını merak ederek onu izledim. Kalbim sanki ikiye bölünüyormuş gibi hissediyordum.

Ona kaşlarımı çatarken gözyaşlarım gözlerimi bulanıklaştırdı. Bu gerçek değildi. Bu bir oyundu.

İki büklüm olmuş, ellerine kapanmış hıçkırıyordu ve ben ona inanamayarak başımı salladım. I

bunu nasıl karşılayacağımı bilemedim.

Sonra yatağımın başucundaki masayı gördüm. Babamın benimle çekilmiş bir fotoğrafı vardı. Benim. Juliet. K.C. değil.

On yaşındaydım ve hastaneden çıktığı dönemlerden birinde annemin haberi olmadan beni gizlice bir karnavala götürmüştü. Resmi hastane odasında saklamıştı ama o öldükten sonra resme ne olduğunu hiç öğrenemedim.

Onu saklamıştı.

Sonra başka bir fotoğraf gördüm. Çatlak ve mat olan fotoğrafın eski olduğu belliydi. Elime alıp, iki yetişkinle birlikte duran küçük bir kızın yüzüne baktım. Bu annemin çocukken ailesiyle birlikte çekilmiş fotoğrafıydı. Babası takım elbise giymiş, bir sandalyeye oturmuş, elleri kucağında kaskatı kesilmiş annemin üzerinde duruyordu. Annem -on üç yaşlarında ya da öyle- dokunulmamış bir şekilde kenarda duruyordu. Kimse gülümsemiyordu.

Tekrar ona baktım, ellerini kucağına bıraktığını ve bornozunu yumruklayıp ağlarken başını öne eğdiğini gördüm.

Gözlerimi kırpıştırdım ve sessiz gözyaşlarımın dökülmesine izin verdim. Ne yapacağımı bilmiyordum. Annemi sevmiyordum. Onu tanımıyordum bile.

Ama ona baktığımda, parçalanmış hayatını ve hatalarının ağırlığının soğukkanlılığını parçaladığını gördüğümde, hissettiği umutsuzluğu hissettim. Geri dönemeyecek kadar ileri gittiğini fark etmek ne büyük bir dehşet olmalı. Pişmanlıklarla dolu bir hayat yaşamak ve hasarı telafi etmek için yeterli yıl olmadığını bilmek ne kadar acı verici olmalı.

Tüm hatalarına rağmen -istismar, ihmal, acı- her şeyini kaybetmişti ve ben onsuz daha mutluydum. Ondan korkmuyordum ve şu anda gidip hiçbir şey kaybetmeyebilirdim.

Ama ben gitmedim.

Yatağa, onun yanına oturdum ve ağlamayı kesmesini bekledim.

"Hey, sen." Tate yanıma, oturduğum çim sandalyenin üzerine düştü. "Nerelerdeydin?"

"Cehenneme gidip geldim," diye mırıldandım, şarap soğutucumu yudumlarken. "Bilirsin, her zamanki gibi."

Annem sakinleştikten sonra onu duşa soktum, temiz pijamalarını giydirdim ve bir sandviç yedirdim.

Tüm bu süre boyunca tek bir kelime bile etmedi ve yatağa gittikten sonra -kendi odasında- o uyuyana kadar yanında kaldım.

Yarın dönecektim. Ve sonunda konuşur ve hoşuma gitmeyen şeyler söylerse, giderdim. Ama onu kontrol etmek için geri dönmek zorundaydım. Yeterince güçlüydüm.

"Ee, baban nerede?" Tate'e sordum, ona yukarıdan aşağıya baktım ve rahat tavrını fark ettim.

Nefesini dışarı üfledi. "Jet-lag oldum. Bir süre önce eve gittim."

Gözlerimi kısarak hafif bir sırıtışla onu inceledim. "Sarhoş musun, Tate?"

Sanki komik bir şey söylemişim gibi homurdandı, ben de şöyle bir baktım ve Jared'in bir sandalyede oturmuş, bir kadeh likörü yudumlarken uzaklara baktığını gördüm. Aura onun yanında oturuyor ve şu anda dövmesi olmayan pazularına bir şeyler çiziyordu. Herkesin dövmesini o yaptığı için, onu burada görmek bir şey ifade etmiyordu. Hepimizle yakınlaşmıştı. Ama Jared'i içki içerken ve Tate'i ...

"Sarhoşsun, değil mi?" Alay ettim ama yine de biraz endişelendim.

"Ben sarhoş değilim!" Fallon diğer tarafıma çarparken neredeyse beni deviriyordu. "Ben

Babam tam şurada dururken ciddi ve yasadışı bir şekilde kafam iyiydi ama kesinlikle sarhoş değildim."

O ve Tate gülüştüler, ben de gülümseyerek cam kapıdan onun işaret ettiği adama baktım. Babası, Jax'i çalıştıran meşhur Ciaran Pierce, düşündüğüm kadar korkutucu görünmüyordu. Açık kahverengi saçları, kırlaşmış ama seçkin görünümü, takım elbise ceketi, yakası açık gömleği ve siyah pantolonuyla daha çok bir Ralph Lauren reklamı gibi görünüyordu.

Şişeyi tekrar dudaklarıma götürerek sessizce güldüm. "Sanırım geride kaldım. Yetişsem iyi olacak."

Bir saat öncesine kadar Madoc'a geri dönmemiştim. Annemle ilgilendikten sonra öğleden sonra çekilmişti ve ben partiye gittiğimde "ebeveynler" bodrumdaki bar alanına çekilmiş, gençlerin havuza girmesine izin vermişlerdi.

"Bir içkiye daha ihtiyacım var," dedim ayağa kalkarak. Onları sandalyede bırakarak, tuğla duvarla havuz arasındaki, her ikisi de Madoc'un bakımlı geniş çimlerine ve ötesindeki ağaçlık alana bakan bira küvetlerine doğru yürüdüm.

Zümrüt yeşili çimenler şimdi ay ışığının aydınlattığı gökyüzüyle lacivert görünüyordu ve Madoc'un burada büyümesine imreniyordum. Hayatı bu kadar sevmesine şaşmamalı. Onun gibi dolaşmasına ve keşfetmesine izin verilen hangi insan sevmezdi ki? Hepimiz arasında sevgi dolu iki ebeveyne sahip olan tek kişi oydu. Tate hariç.

"Duyduğuma göre" -bir erkek sesi arkamdan yaklaştı- "artık o adamla birlikte değilmişsin?"

Döndüm ve Madoc'un karnavaldan arkadaşını gördüm. Adam.

Şu adam. Evet. Gözlerimi kapattım ve utanarak arkamı döndüm. Madoc'un arkadaşıyla kurduğum beş dakikalık ilişki hakkında pek düşünmemiştim ama eğlence evinde k a y b o l u p yarı çıplak bir Jax'le yeniden ortaya çıktıktan sonra bu adama nasıl göründüğümü hayal bile edemiyorum.

Sakin ol. *Ben böyle görünüyorum.* Kendi kendime güldüm.

Sıcak, yarısı boş şarap soğutucumu çöp kutusuna attım ve bir tane daha aldım. "Hayır," diye iç geçirdim. "Onunla birlikte değilim."

Yanıma yaklaştı, şişeyi elimden aldı ve kapağını çevirerek çıkardı. "Güzel." Şişeyi geri verirken bana telkin dolu gözlerle baktı.

Döndüm ve yarı tuğla duvarın kenarına yaslandım.

"Madoc da üniversite için burada kalabileceğini söyledi," dedi yanımdaki duvara yaslanarak. "Ben Chicago'dayım. Bir ara arabayla dönmek istesem, seni dışarı çıkarmama izin verir misin?"

Gergin bir kahkaha attım ve gözlerimi kaçırdım. "İnan bana, şu anda hiç

eğlenceli değilim." "Neden?"

Dudağımın kenarını çiğneyerek düşündüm. Evet, neden?

Çünkü şu anda yalnız olma fikri hoşuma gidiyordu.

Çünkü başka bir adamın bana dokunma düşüncesi beni hasta ediyordu.

Çünkü tam o sırada başımı kaldırıp Jax'in sürgülü cam kapıdan içeri girdiğini gördüm ve ensemdeki tüm tüylerin diken diken olduğunu hissederek sustum.

Az önce içeri adım atmıştı, Madoc boynunu uzatıp müzik eşliğinde bağırırken uzun gövdesi alanı dolduruyordu.

İkisi de gülümsüyordu ve Jax'in arkadaşlarının -küçük bir kalabalık- onu takip ettiğini fark ettim. Şüphesiz herkes Loop'taki işini yeni bitirmişti.

Dışarıdaki sıcaklık arttıkça beyaz sundress elbisem vücuduma yapışıyordu ve her şey

içimde sıkıca. Onu mutlu ve arkadaşlarıyla konuşurken izlemek. Burada olduğumu bilmeden devam etmesini ve çok yakın ama çok uzakta olduğu için parçalanmasını izlemek.

"İyi misin?" Adam'ın sorduğunu duydum ve gözümü kırpıştırarak kendime geldim.

Derin bir nefes alarak ona özür dileyen bir gülümseme verdim. "Madoc bize tuzak kurmaya çalıştığı ve zamanınızı boşa harcadığı için özür dilerim." Ayağa kalktım. "Bir süre kimseyle görüşmek istediğimi sanmıyorum."

"İlişki yok o zaman," diye atıldı omuz silkerek. "Tamamen fiziksel. Zor olacak ama bunu yapabilirim."

Gülmekten kırıldım, o gülümserken ben de ona başımı salladım.

"Görüşürüz, Adam." Şişemi ona uzattım ve uzaklaştım.

Jax'i görmek istemedim ve arkadaşlarım zaten sarhoştu, bu yüzden odama gitmeden önce birkaç şey almak için mutfağa geri döndüm.

Masadan çantamı alıp telefonumu çıkardım ve annemden gelen cevapsız çağrıları kontrol ettim.

Yok. Umarım hâlâ uyuyordur. Bir şişe su almak için buzdolabına doğru yürüdüm, belki de gece onunla kalmalıydım diye düşündüm. Belki Madoc yine arabasını almama izin verirdi.

"Adam," dedi derinden gelen ses, beni irkiltti. "Madoc onunla arkadaş olduğuna göre iyi bir adam olmalı."

Başımı kaldırdığımda Jax'in koyu gri granit adanın diğer tarafında, omzuna attığı tişörtüyle hafifçe başını salladığını gördüm.

Telefonumu çantama geri koyarken kendimi destekledim ve gözlerinden uzaklaştım.

Yavaş ayak sesleri arkamdan geliyordu. "İyi bir aileden geliyor gibi görünüyor."

Önümdeki dolaplara odaklandım ve kararlı bir şekilde konuştum. "İyi bir aileden gelen biri nasıl görünür?"

Yeterince iyi olmadığını mı düşünüyordu? Ya da yükünün çok ağır olduğunu mu? Benim hakkımda bildiği onca şeyden sonra, endişelendiği şey bu olamazdı.

Sırtıma dokunduğunu hissettim ama ellerini üzerime koymadı. Yine de sesi her yerde geziniyordu. "Onu istiyor musun?" diye zar zor bir fısıltıyla sordu ve ben irkildim.

Tanrım.

"Evet, onu istiyorum." Gözyaşlarımı yuttum. "Beş gün önce ben ağlarken ve seni sevdiğimi söylerken beni masanın üzerinde becermene izin verdim, ama onu istiyorum."

Arkamı döndüğümde, hissettiğim acıyı gizleyemeyerek onunla göz göze geldim. Beni yukarı kaldırdı ve sonra aşağı indirdi ve bunun belli olduğunu biliyordum.

Sonra gözlerimi indirdim, onları fark ettim. Tişörtünü omzundan çekip çıkarmıştı ve soğukkanlılığım bozuldu. Şaşkın bakışlarımın çıplak göğsünde gezinmesine izin verdim, boynundaki ısırık izi dövmesini ve kalbinin üzerindeki yazıyı gördüm.

Bu şiddetli zevklerin şiddetli sonları vardır.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, *Romeo ve Juliet*'teki sözleri hatırlayarak.

"Hiçbir şeyi o kadar önemsemiyorum." Neden dövmesi olmadığını sorduğumda böyle demişti ama şimdi üç tane dövmesi vardı. Benim ısırık izlerim onda da vardı.

Yüzüne dokunmak için uzandım ama benden uzaklaşarak geri çekildi.

Yüzü çocuksu, şaşkın ve üzgün görünüyordu, sanki bir sonraki hamlesinin ne olacağını bilmiyordu. Sonra büyüleyici mavi gözleri kırpıştı ve sonunda bana baktı.

"Her şey gerçekti," diye homurdandı, her zamanki taş ifadesi kaybolmuştu. "Ama o senin için daha iyi olurdu, Juliet. Benden başka herkes olabilirdi."

Ben orada öylece dururken o geri çekildi ve sonunda dönüp avlu kapısından dışarı çıktı.

arkasından bakıyordu.

Yüzüm ağrıyordu ve her şey acıyordu. Her şey, hepsi aynı anda. Elimi göğsüme götürdüm ve kalbimi yatıştırmaya çalıştım.

Artık yok.

Şişemi yere bırakıp odadan çıktım ve arkama bile bakmadan merdivenlere doğru yürüdüm. Yatmaya gidiyordum ve sonra hayatımı yeniden inşa edecektim.

Odamın kapısını kapatırken telefonumun titrediğini hissettim ve elimi çantama sokarak derin bir iç çektim. Bu günün bitmesi gerekiyordu.

Tanımadığım bir numara görünce, çantamı atarken yine de cevap verdim. "Alo?" "Juliet Carter?"

"Evet?" Yatağa uzandım.

"Merhaba, burası First National. Hesabınızdaki son hareketleri doğrulamak için arıyoruz?"

Benim bankam mı? Doğrulamaları gereken son faaliyetin ne olduğunu merak ederek doğruldum. Bir haftadan uzun bir süredir banka kartımla Diyet Kola'dan başka bir şey satın almamıştım.

"Tamam," diye cevapladım ve ona izin verdim.

"Dün çek hesabınıza elli bin dolar tutarında bir para yatırdık" diye başladı, "..."

Elli ne?

"... ve sonra hesabınızdan Arizona Eyalet Üniversitesi'ne yirmi dokuz bin beş yüz tutarında bir havale," diye devam etti.

Kalbimin göğsümde fırladığını hissettim ve dişlerimi sıkarak yataktan fırladım. Yirmi dokuz bin beş yüz tam olarak eyalet dışı eğitim ücretimdi.

Tekrar konuştu. "Bu faaliyeti doğruluyor musunuz hanımefendi?" Telefonu kulağımdan uzaklaştırdım ve END tuşuna bastım.

"Orospu çocuğu," diye hırladım, ayaklarımı parmak arası terliklerimin içine soktum ve telefonumu yatağın üzerine fırlattım.

Koşarak alt kata indim ve Jared'in mutfak masasında tek başına oturduğunu, dışarıdan Three Doors Down'ın "Here Without You" şarkısının geldiğini gördüm.

"Jax nerede?" Ben talep ettim.

Elini çenesine dayayarak, "Şimdi çıktım," diye cevap verdi. "Arabamı ödünç almak ister misin?" Ve anahtarlarını masanın üzerinden kaydırarak beni şok etti.

Jared'in arabasını kimse kullanmıyordu.

Ama havasındaydı, Tate sarhoştu ve her şey yanlıştı. Ve şu anda başkalarının sorunlarını düşünemezdim, bu yüzden onları aldım ve kaçtım.

"Teşekkürler," diye seslendim.

Ön kapıdan sıkışarak çıktım, Jared'in arabasına tırmandım, kontağı açtım ve gaza basarken debriyajı bıraktım.

Ve araba durduğunda kızgın omuzlarım çöktü.

Yeni araba, yeni tatlı nokta. Debriyajlardan nefret ediyorum!

Tamam, pek sayılmaz. Kontağı tekrar çevirdim, Jax'in bana öğrettiği şekilde hissederek ayaklarımı kaydırdım ve sonunda havalandım. Hızlanarak önce ikinci vitese, sonra da üçüncü vitese geçtim ve karşıdan gelen trafiği kontrol etmeden otoyola doğru hızla ilerlerken hiç durmadım.

Gaza basarak önce dörde sonra beşe geçtim, yanımdan geçen ağaçları zar zor fark ettim. Tanrı karşıdan karşıya geçen herhangi bir hayvana yardım etsin, çünkü yolu aydınlatan tek şey benim farlarımdı. Çabucak durabilmemin hiçbir yolu yoktu.

Gözlerimi kıstım, başka bir arabanın arka lambalarını gördüm ve Jax'in NATIVE'ını hemen tanıdım

Plaka.

Hızımı artırarak neredeyse kıçına tırmanacaktım, burada olduğumu yüksek sesle ve net bir şekilde ona bildirdim, etrafından dolanmadan ve yolda önünü kesmeden önce. Muhtemelen ona çarpacağımdan korktuğu için kornaya bastı ve direksiyonu kırdı.

Ama Jared'in arabasını tanıması gerektiğini biliyordum.

Direksiyonu kırarak yolun kenarına savruldum ve orada durdum.

Lastiklerin altından çakılların yükseldiğini duydum ve Jax'in hemen arkamdan geldiğini gördüm. Saçlarımı kulaklarımın arkasına ittim ve arabayı durdurdum.

"Ne halt ediyorsun sen?" Arkamdan bağırdığını duydum ve kapıyı açıp dışarı çıktım ve çarparak kapattım.

"Ne var biliyor musun?" Ona doğru koşarak bağırdım. "İyi bir aileden gelen temiz bir erkek arkadaşım vardı. Annesi kek yapardı ve babası belediye başkanıyla golf oynardı." Jax'i göğsünden ittim. "Beni aldattı!"

Tekrar onun alanına girdiğimde gözlerini kocaman açarak bana baktı.

"Shane de sınıf başkanıyla çıkıyordu," diye belirttim, o geri çekilirken ilerleyerek. "Notları hep A'ydı, kiliseye giderken kol düğmesi takardı ve pantolonu her zaman ütülüydü." Jax'i tekrar ittim ve tökezlemesini izledim. "O eşcinseldi!" diye bağırdım.

Dişlerimi sıktım ve onu itmeye devam ettim. "Şu ya da bu derginin kapağındaki futbolcuyu tanıyor musun?" Yine göğsünü iterek alay ettim. "Üniversitede bir kıza tecavüz etmişti. Ya da üçüncü sınıfta sahip olmadığın için kıskandığın anneye ne demeli?" Onu tekrar ittim. "Evet, güneşin altındaki her antidepresanı kullanıyor!"

Yüzünde şaşkınlık ifadesi, nutku tutulmuş bir halde geri geri gitmeye devam etti.

"Geri zekalı olmayı bırak," diye homurdandım, "ve döngüyü kır, pislik!" Onu tekrar geriye ittim. "Bunların hepsi bir yanılsama, Jax! Senin hiçbir sorunun yok ve bu dünyada senden daha iyisi de yok!" Dişlerimi sıkarak ve gözlerimdeki yaşların biriktiğini hissederek ağladım.

"Beni kurtardın ve seni seviyorum!" Vücudumdaki her kas öfkeyle yanıyordu. "Sen başıma gelen en iyi şeysin! Hayatımdaki en iyi şey, pislik!" Tamamen gaza gelerek koluna bir tokat attım, irkildiğini ama dayandığını gördüm. "Ve eğer beni istemiyorsan" -onu tekrar tokatladım- "o zaman benimle ilgilenmeyi bırak!" diye emrettim.

"Harç paranı al," diye hırladım, onu tüm ağırlığımla tekrar ittim, "ve kıçına sok!"

Ve dönüp Jared'in arabasına doğru yürürken bir yandan da elimi yanağımdaki gözyaşının üzerinde gezdirdim.

Pislik herif.

Ama arabaya ulaşmadan önce, Jax dirseğimden yakaladı ve beni geri döndürdü.

"Buraya gel," diye homurdandı ve beni kollarımın altından tutarak yukarı kaldırdı.

Nefesim kesildi, ona baktım ve boynundaki damarların şiştiğini gördüm.

Gülümsedi, bana bakarken gözlerinde heyecan parlıyordu. "Seni seviyorum bebeğim."

Gözlerim yuvarlandı ve kalbimden çekirdeğime doğru yayılan ürpertiyle inledim.

"Ha?" Sesim zar zor çıkıyordu. *Aman Tanrım.*

Başını salladı, şaşkınlık ve mutluluk yüzüne yansımıştı. "Seviyorum. Seni seviyorum, Juliet. Ve sen haklısın, tamam mı?" Başını salladı. "Haklısın. Yeterince iyi olmadığımı düşündüm. Hayatında olduğum için üzüleceğini, olmam gereken adam olmadığımı ve seni gururlandıramayacağımı düşündüm. Ama yanılmışım. Biz birbirimize aitiz."

Ve beni aşağı indirdi, dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı.

Boğazımın arkasından bir inilti geldi ve kollarımı ona dolayarak sıkıca sarıldım.

Ağzımın kenarını öptü ve boynuma doğru fısıldayarak bana sarıldı. "Seni seviyorum ve eğer sen de beni seviyorsan," diye nefes verdi, "ve ben sana iyi geldiysem, ve bu konuda bana yalan söylemiyorsan, o zaman seni tutuyorum. Seni tutuyorum amına koyayım."

"Jax," diye bağırdım usulca, dudaklarını yanaklarımda ve çene çizgimde gezdirirken başımı geriye attım. "Seni çok seviyorum. Sadece seni."

Hâlâ altımda olan kolları arkama uzandı ve saçlarımın arasından geçerek yüzümü sabit tuttu. "Arizona'ya gitme," diye fısıldadı ağzıma karşı. "Sen bana aitsin ve seni bir metreden fazla uzakta istemiyorum. Bir daha asla."

Yumuşak dudakları içimde eridi, kısa ve derin öpücüklerle benimle oynadı.

"Tamam," diye mırıldandım öpücükler arasında, "ama bir şeyler için para ödemeyi bırakmalısın."

Beni Jared'in arabasına geri götürdü, bir eliyle boynumu tutarken diğer eliyle sırtımdan aşağı inip kıçımı kavradı. "Üniversite parasını nasıl ödeyeceksin, ha?"

Onu tekrar öptüm. "Krediler."

"Üniversite kredileri köleliktir." Beni tekrar öptü, kendini bacaklarımın arasına bastırdı.

Göz kapaklarım çırpındı, sıcaklığının dalgası bana sertçe çarptı. "Eğer yürümezsek," diye nefes nefese kaldım, "sana borçlu kalırım. Yani hayır."

"Ve eğer çalışırsak" -bacaklarımı kaldırıp ona doladı- "bu benim borcum olacak. Yani hayır."

Sırıttım, dudaklarını hızlı ve sert bir şekilde yedim. "Tomato, to-mah-to."

Siyah tişörtünün üzerinden göğüs ucu halkalarını parmaklayarak çenesine bir öpücük izi bıraktım. "Kahretsin. Durman gerek." Başını çevirdi, gözleri kapalıydı ve tamamen çözülmüş görünüyordu.

"O lanet şeylere kafayı takmışsın."

"Evet." Boynunu, ısırık izi dövmesine yakın bir yerden hafifçe ısırdım. "Ayrıca Cameron'la üçlü seks yapmayacağım," diyerek kendi şartımı ortaya koydum.

"Biliyorum."

Boynunu dişledim. "En azından bir süreliğine," diye açıkladım. Göğsünün kahkahalarla titrediğini hissettim.

"Seni seviyorum."

"O zaman beni bir yatağa götür."

BÖLÜM 28

JAXON

"Hayır!" Juliet ciyaklayarak peşimden koridora doğru koşarken ben ofisimin kapısının önünde durdum ve kapıyı kapattım.

Çenemi yukarı kaldırarak ona meydan okudum.

"Ben de istiyorum!" Ellerini kalçalarına koydu, sert dudaklarında bir

gülümseme belirdi. Başımı salladım, kahkahamı bastırdım.

"Görmek istiyorum, Jax," diye emretti. "Çekil!"

"İçeride porno yok, söz veriyorum!" Ellerimi başımın üzerinde kapı çerçevesinin iki yanına sabitlerken göğsüm titredi. "Ama istersen porno yapabiliriz."

Gözleri kısıldı ve ben de koyu gri V yakalı tişörtümün içindeki sevimli küçük bedenini incelemeye başladım. Saat gece yarısını geçmişti ama henüz uyumamıştık.

Birkaç saniye orada durup beni süzdükten sonra içini çekti. "Eninde sonunda oraya gireceğim." Bir elini ağzına götürdü ve esneme numarası yaptı. "Yorgunum. Yatağa geliyor musun?"

Sırıttım, onu takip etmek için kapıdan uzaklaştım, ama sonra geri dönüp yanıma geldiğinde ve beni tekrar geçmeye çalıştığında bir kahkaha attım.

"Oh, hayır, yapamazsın." Onu yakaladım, kollarımda kıvranırken göğsüm kahkahalarla gümbürdüyordu.

"Oraya gireceğim!" diye bağırdı, kamburunu çıkararak kaçmaya çalıştı.

"Tabii ki yapacaksın," diye fısıldadım kulağına. "O masa sandalyesini yeniden yaşamak istiyorum. Ve pencereyi," diye ekledim. "Bu gece."

Bana bakmak için başını çevirdi ve b a n a nazikçe gülümserken vücudunun rahatladığını hissettim.

Ve sonra midesi guruldadı.

"Ah," diye iç geçirdi ve başını geriye attı. "Tabii ki."

Sessiz bir kahkaha attım. "Daha fazla yemelisin," dedim kollarımı açıp dik dururken.

Bana ters ters baktı. "Beni sadece Jax diyetinde tutmaya çalışmaktan vazgeçersen yaparım." Elini salladı. "Git duş al. Ben sandviç yapacağım. Ve patlamış mısır," diye ekledi. Kilerimdeki tüm farklı baharatları ve patlamış mısır poşetlerini görmüş olmalı.

"Tamam." Avuç içlerimi havaya kaldırdım ve beni tekrar kandırmaya çalışmak yerine merdivenlerden indiğinden emin olarak banyoya doğru geri çekildim. Aslında onu ofiste umursamıyordum. Sadece onunla oynamak hoşuma gidiyordu.

Ve kesinlikle porno bulamazdı, bu yüzden endişelenecek bir şey yoktu.

Banyonun kapısını kapatıp ışığı açtım ve eğilip raftan bir havlu aldım.

Bir çığlık havayı deldi ve havluyu yere düşürdüm, kalbim durdu. "Jax!"

Juliet çığlık attı ve ben hiç vakit kaybetmedim.

Kapıyı çekerek açtım, koridora fırladım ve merdivenlerden aşağı gürleyerek indim, içimi korku dolduruyordu

Göğsümden sıçradım ve fuayeye düştüm.

Mutfağa doğru koşarken tökezledim, başıma bir şey çarptığını hissettim ve sonra yere düştüm.

Hırladım, kelepçeleri çekiştirip çırpındım ve metali çekiştirirken kırılan derimin acısını hissettim.

"Sen öldün!" Öfkelendim, yere otururken ayaklarımı alt basamağa dayadım ve tırabzana sarılı kelepçelerin gerginliğine karşı kendimi itmek için kaldıraç kullandım. "Beni öldürsen iyi edersin, çünkü sen öldün!"

Dişlerimi sıktım ve vücudumdaki tüm kaslarla çektim. Bileklerimi kıvırdım ve nefesimi tutup vücudum yanana kadar çekerken terin şakağımdan aşağı süzüldüğünü hissettim.

Juliet. Ona sahipti. Babam ona sahipti!

Kalbim kulaklarımda gümbürdüyordu ve aniden yine bodrumdaydım. Güçsüzdüm. Bir rehine. Zorlanmış.

Aşağıya koştuğumda biri kafama vurmuştu. Bayılmamıştım ama ayaklarım yerden kesilmişti ve kendimi toparlayana kadar tırabzana kelepçelenmiştim.

Kelepçelerin bileklerimi kestiği yerden kollarıma kan damladı ve merdivenleri tekmeledim, çırpınırken hayal kırıklığımı homurdanarak dile getirdim.

"Seni öldüreceğim!"

"Biliyor musun," diye başladı babam sanki beni duymamış gibi, "kardeşinin kızıyla seninki arasında kimin kıçı daha güzel bilemiyorum." Koyu sarı kaşlarını çattı, düşünüyordu.

"Sarışın daha atletik. Güzel kalçaları var," diye devam etti, kot pantolonlu bacakları fuayenin ortasındaki mutfak sandalyesinde oturan Juliet'e doğru ilerlerken. Babamın arkadaşı olduğunu tahmin ettiğim başka bir adam ellerini Juliet'in omuzlarına koymuş, onu yerinde tutuyordu.

"Ama senin küçük esmerin?" Parmağını onun çıplak kolunda gezdirdi ve ben yumruklarımı sıktım, midem şenlik ateşi gibi yanıyordu.

"Ufak tefek ama her yeri ele avuca sığmıyor." Gülümsedi ve bana döndü. "Oğullarım onları nasıl seçeceklerini iyi bilirler."

Juliet'le göz göze geldim ve saçlarının neredeyse tamamen kapattığı yüzündeki korkuyu gördüm. Yanakları kuruydu ama yarasını parmaklayışından iyi olmadığını anlayabiliyordum.

Babamın sarı saçları yıllar içinde ağarmıştı ama mavi gözleri hâlâ karanlığı delip geçiyordu. Kırışıklıklar, vücuduna zarar vererek geçirdiği zor bir hayatı gösterse de, hala güçlü ve kaslı duruyordu ve bu beni hasta ediyordu.

Ciaran'ın onu hapishanede öldürmesine izin vermeliydim.

Sesimi alçaltarak nefes alıp verdim. "Ona dokunmak yapacağın son hata olacak. Aptal olma," dedim arkadaşına, babamla aynı yaşlarda, uzun boylu, yağlı siyah saçlı, iri yapılı bir adamdı.

Juliet ağlamaya başladı ve ben de endişeli gözlerimi ona diktim.

"Lütfen bize zarar vermeyin," diye hıçkırdı. "Lütfen, Bay Trent! Sadece Jax'in evinden ayrılmama izin verin! Lütfen!"

Göz kırptım. Gitmeme izin mi vereceksin?

İşte o zaman fark ettim. Ona verdiğim dişli.

Bileğini tutup yarasını parmaklamıyordu. Lanet telefonu kullanırken bileğini tutuyor, sinmiş gibi yapıyordu.

Vay anasını. Telefonu çevirdiğini görmemiştim ve çaldığını da duymamıştım - hoparlörlü olduğu için duymam gerekirdi. Tanrıya şükür sesi kapatacak kadar akıllıydı.

Bizi ele vereceğinden korktuğum için onunla duyduğum gururu bastırdım.

"Lütfen bana zarar verme!" Ellerini göğsünün önünde kavuştururken omuzları titriyordu. "Lütfen! Sadece gitmeme izin verin. Kimseye söylemeyeceğim. Lütfen Jax'in evinden ayrılmama izin verin!"

Başı öne eğikti, çikolata rengi saçlarının uzun telleri etrafına dökülüyor ve saatine bakarak konuştuğu gerçeğini örtüyordu.

Babam bıçağını kaldırdı ve ben... *bıçağımı.* Yutkundum, farkına vardım. Bıçağım ondaydı. Cebimden.

Üzerindeki gömleğimin V'sinin içine soktu ve bıçakla teninde izler bıraktı.

Sarsıldım, lanet kelepçelerle savaştım. "Dur!" diye bağırdım. "Bırak onu gitsin, sen de benimle ilgilen!"

Başını çevirip bana baktı. "Ne yaptığımı sanıyorsun?"

Bıçak, kalçalarına oturan gömleğin eteğinin altına daldı ve boğazımda safranın yükseldiğini hissettim.

Hayır.

Ona dokunuyordu ve ben bağlara karşı hırlarken yüzümdeki ateşi hissettim, neredeyse lanet olası omuzlarımı yuvalarından çıkaracaktım.

"Siktir!" Tekmeledim ve vurdum.

Gözyaşları gözlerimi bulanıklaştırdı ve çaresizce nefes aldım, çünkü kurtulamıyordum. *Lütfen ellerinle değil. Ona ellerinle dokunma. Lütfen.*

"Buraya gelmemeliydin" diye tehdit ederken başımın arkaya düşmesine izin verdim. Bu bir hataydı." "Hayır, hayır." Juliet'i kolundan tutup kaldırdı ve bana doğru sürükledi. "Senin hatan

beni görmezden gelerek." Gözlerini yere dikti. "Bir zamanlar bana ihtiyacın vardı ve ben de yardım ettim. Şimdi bana borçlu olduğun şeyi istiyorum."

"Sana hiçbir şey borçlu değilim!" Bağırdım.

Sonra bıçağı boğazına dayadı ve ben nefesimi tuttum.

"Küstahlığın ona zarar verecek," diye uyardı ve donmuş yüzünden bir damla gözyaşı süzüldüğünü gördüm.

"Şimdi üst kattaki küçük bilgisayar odanıza çıkıyoruz." Cebinden küçük bir kâğıt parçası çıkardı ve bana gösterdi. "Ve bu hesaba erişmek ve içindeki her şeyi bu hesaba aktarmak için tam beş dakikan olacak." Parmağıyla işaret etti. "Altıncı dakikada, onunla çok eğlenmeye başlayacak." Ve çenesini arkalarındaki arkadaşına doğru salladı.

Babam pek çok şeydi ama kesinlikle tutmaya niyetli olmadığı tehditlerde bulunmazdı. Jared ve bana miras kalan bir şey.

Gözlerimi Juliet'e çevirdim, akıllı saatinin hâlâ açık olduğunu gördüm ve ne kadar zamanım olduğunu merak ettim. Babam bana zarar vermezdi -beni kullanabildiği sürece ölümcül bir şekilde değil- ama ona zarar verirdi. Hastalıklı ve çarpık zihniyle bir an bile tereddüt etmeden ona zarar verebilirdi.

Onun da bir parçası olmasını istediğim şey bu muydu? Ya ona çocukları verdiysem ve sonunda yine onun tarafından terörize edildiysek? Ya da ya bugün onu da yanında götürseydi?

Gitmesine izin verilemezdi.

Juliet bir çığlık attı ve gözlerimi kaldırdığımda bıçağın boynundan aşağı inerken ince bir kan çizgisinin yüzeye çıktığını gördüm.

"Dur!" Kelepçeleri çekiştirdim, kırılmayacağını bildiğim için tırabzanı tekmeledim. "Lanet olsun! Onu rahat bırak!"

"Hazır mısın o zaman? Ha?" Bıçağı çekti ve kükredi, "Şimdi anladın mı, seni değersiz küçük piç?"

Bana her zaman söylemeyi sevdiği isimlerden birini duyduğumda, boğazımın gözyaşlarıyla sızladığını hissettim ve sonra nefes verdim. "İyi," diye homurdandım. "Sadece ona dokunmayı bırak."

Rahatladığını ve gülümsediğini gördüm. "İşte böyle." Juliet'i dürttü. "Seni gerçekten seviyor. Şimdi git kıçının üstüne otur ve iyi biri ol-"

Yüzüne bir tokat atarak sözünü kesti.

Oh, hayır.

İki yumruğunu birbirine kilitleyerek onu tekrar yana savurdu, t ö k e z l e m e s i n e neden oldu ve bıçağımı elinden kapıp mutfağa doğru koşmasını korku ve dehşetle izledim.

Sikeyim.

Kelepçeleri tekrar çekmeye başladım ama diğer adam daha fazla uzaklaşamadan kızın üzerine atladı. Adam saldırdı, ikisi de düşerken onu yere itti ve adam onu tutmaya çalışırken kadın bacaklarını tekmeledi.

"İmdat!" diye bağırdı, kaçmaya çalışıyordu. "İmdat! Biri yardım etsin!"

"Buraya gel," diye hırladı diğer adam, kadın çırpınırken gömleğini yırttı.

"Ona dokunma!" Bağırdım, çiğ bileklerime karşı mücadele ettim, yırtık derim daha da acıdı.

"Durdurun onu!" diye bağırdı babam ve pantolonunun arkasından görmediğim bir silah çıkardı.

Ama sonra diğer adamın haykırışını duydum ve gözlerimi çevirdiğimde o n u n yüzünü tuttuğunu gördüm, yüzünde koyu kırmızı bir kesik vardı.

Adam sendeleyerek ondan uzaklaşırken Juliet geriye doğru kaçtı ve ben de o n u n ayağa kalkışını, bıçağımı tutuşunu ve babama bakışını izledim.

Kafama dayanan silahı görünce gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Onu öldüreceksin," diye tehdit etti babam, başlığı şakağıma bastırarak.

Gözlerimi uzun uzun kırpıştırdım, aklımdan ne yapacağıma dair bir düzine farklı senaryo geçti. Kelepçeler derimi kesiyor ve beni çok sıkı tutuyordu. Bundan nefret ediyordum.

Bundan nefret ediyordum! "Bunu nasıl yapabiliyorsun?" Juliet başını salladı. "O senin oğlun."

"Doğru," diye karşılık verdi babam. "Öyle. O benim oğlum." Sonra bana baktı, her kelimesinde dumanla lekelenmiş dişlerini gösteriyordu. "Annen seni istemedi, peki sana kim baktı? Ha? Bodrumdaki pisliğini kim temizledi? Seni ben inşa ettim. Sahip olduğun tek şey benim, Jax."

Hayır. Benim bir ailem vardı. Jared, Katherine, Madoc. Juliet. Bir ailem vardı. "Ondan uzak dur." Babamın gözlerini tutarken Juliet'in sesini duydum.

"Bunun doğru olduğunu biliyorsun," diye bastırdı, şimdi bana daha sakin bakıyordu. "O gidecek. Bütün orospular öyle yapar. Yeterince iyi olamayacaksın. Yeterince para kazanamayacaksın. Sende ya da başka bir adamda bir sorun bulacak."

Hayır. O beni seviyor.

"Ve Jared sana kızıyor," diye devam etti babam, "çünkü sen daha zekisin. Sen daha güçlüsün. Ona en çok ihtiyaç duyduğunuz anda hep kendini ön planda tutacaktır." Boynumdaki damarın attığını hissederek gözlerimi kaçırdım. "Jax, bana bak!" Juliet ısrar etti.

"Ya Katherine?" diye araya girdi, ses tonunu kahkahalar kaplamıştı. "O amcık kendi oğlu için bile zar zor ayık kalabildi. Bu insanların hiçbiri için bir şey ifade etmiyorsun," dedi alay ederek.

"Seninle hiçbir bağları yok. Hayat çok zorlaştığında ilk terk ettikleri şey sen olacaksın. Ait olmayan tek kişi sensin!"

"Kapa çeneni!" Juliet çığlık attı. "Jax! Bana bak!"

Başımı salladım, onun gitmesini istiyordum. Hepsinin gitmesini istiyordum.

Yeterince iyiydim. Kim giderse gitsin, kim beni unutursa unutsun ya da kim bana tepeden bakarsa baksın, artık odamda yalnız ve ağlayan o küçük boktan çocuk değildim.

Ama sonra düşüncelerimden sıyrılarak gözümü kırptım. Dışarıda durmak için patinaj yapan sıcak lastiklerin gıcırtısını duyarak hepimiz doğrulduk.

Verandanın camlarından içeri süzülen farlar üzerimizi aydınlatırken Juliet'e baktım ve başımı arka kapıya doğru sallayarak ona buradan gitmesini söyledim.

Ama o omuzlarını dikleştirdi, meydan okurcasına.

Babam çaresizdi ve herkes dışarıda ne olduğunu biliyordu. Ve neyin

geldiğini. Ona yalvararak baktım.

Daha fazla lastik sesi duydum, Tate'in ve Madoc'un motorlarını kendi motorlarımmış gibi tanıdım.

Babam kıpırdandı ve ben de hemen diğer adama baktım, kanepenin yanına eğilmiş, hâlâ yüzünü tutuyordu.

Ayak sesleri verandaya vurdu ve Jared kapıyı tekmeleyerek açıp beni yerde görünce babam silahı şakağıma dayadı.

"Uzak dur ondan!" diye gürledi babamıza.

O ve Madoc, kimseye düşünecek ya da değerlendirecek zaman bırakmadan aceleyle içeri

daldılar. Babam silahını kaldırdı. *Kahretsin!*

"Geri çekil!" diye bağırdı ama Jared geri çekildi ve yüzüne bir yumruk atarak silahını düşürmesini sağladı.

Tate'in babası koşarak içeri girdi - hemen ardından Tate geldi, onu almaya yan odaya gitmiş olmalıydı - ve koşarak geldi, yerdeki diğer adamı korudu. Kardeşim babamızı duvara yasladı, o ve Madoc kollarını kapmak için boğuşuyorlardı.

Herkes içeri doluştu: Tate ve Fallon Juliet'e koştu, Tate elini Juliet'in boynundaki yaraya götürdü. Katherine ve kocası Jason da onları takip etti, Katherine bana doğru koşuyordu, gözyaşları yüzünden akmaya başlamıştı bile.

Ve Fallon'un barbeküye gelen babası içeri girdi, sanki daha önce görmediği bir şeymiş gibi manzarayı sakin sakin izliyordu.

"Aman Tanrım," diye bağırdı Katherine, Jason'a bakarak. Kelepçeleri çılgınca çekerek, "Çıkarın şunları üstünden," diye yalvardı.

"Jared!" Tate bağırdı ve Madoc onu tutarken kardeşimin babamızın karnına bir yumruk daha indirdiğini görmek için başımı salladım.

"İyi misin?" Katherine yüzümü incelemek için çenemi tutarak sordu.

Başımı salladım, zor nefes alıyordum. "Sadece anahtarı al. Lütfen." Kelepçelerden kurtulmak için çaresizce bileklerimi döndürdüm.

Katherine gözlerini yukarı kaldırdı. "Jared!" diye bağırdı oğluna, ayağa kalkarak. "Yeter!" Eski kocası olan babamın yanına koştu ve anahtarı bulana kadar ceplerindeki her şeyi karıştırdı.

Kilidimi açtı ve Jared silahı yerden alıp babamıza doğrultarak onu duvara yaslarken Jason kalkmama yardım etti.

Kelepçeleri yere fırlattım ve hemen Juliet'le göz göze geldim. Kan çanağına dönmüş gözleri ve yüzündeki endişe bana bilmem gereken her şeyi anlatıyordu.

Koşarak yanıma geldi ve kollarını boynuma dolayarak bir çığlık attı. Onu kucakladım, sanki nefes almasına ihtiyacım varmış gibi ona tutundum.

Çünkü o kalbimi doldurdu, ve işte buydu. İhtiyacım olan ya da istediğim tek şey.

Babam sessizliği bozarak güldü. "Bunun doğru olduğunu biliyorsun Jax," diye alay etti ben gözlerimi kapatıp onun kokusunu içime çekerken. "Seni benden başka kimse istemiyor. Ben senin ailenim." Sesini yükseltti. "Sen benim oğlumsun!"

"O *benim* oğlum." Katherine'in derin, gözyaşı dolu sesini duydum ve başımı geriye çekerek ona baktım.

Gözlerime baktı ve benim için döktüğü gözyaşlarını gördüm. Korkusunu ve endişesini ve o anda, hayatımda ilk kez bunun doğru olduğunu hissettim. Bir annem vardı.

"Ve o benim de oğlum."

Gözlerimi çevirdiğimde Jason'ın onun yanında bir adım öne

çıktığını gördüm. "Lanet olsun, benimki de." Ciaran başını salladı.

Bu insanlara bakarken şaşkınlıktan gözlerimi kısmıştım.

Sonra Tate'in babası öne çıktı, bir kez başını salladı ve göğsüm kabardı.

Ne oluyor be?

Jared silahı merdivenlerin yanındaki masanın üzerine bıraktı ve geri çekilerek babamıza baktı. "Ve ben de onun elindeyim."

"Ve ben." Madoc babamın yüzüne baktı.

"Ben de," diye seslendi Tate ve Fallon'un da bir adım öne çıkıp kollarını göğsünde kavuşturduğunu ve Thomas Trent'e kaşlarını çatarak baktığını gördüm.

Gözlerimi kırpıştırdım ama boğazımdaki yumruyu yutamadım.

Buna inanamadım.

Beni sevmediklerini ya da en azından benden hoşlanmadıklarını hiç düşünmemiştim ama sanırım şimdiye kadar buna gerçekten inanmamıştım.

Bu benim ailemdi.

"Jax." Ciaran bir adım öne çıktı. "Sadece söyle."

Juliet'in parıldayan yeşil gözlerine baktım, soğuk kollarını ovuşturdum ve tam olarak ne istediğimi biliyordum. Tam olarak ne yapmam gerektiğini.

Telefonumu çıkardım, babamın tam önünde durup gözlerinin içine bakmak için yürürken bir arama yaptım.

Telefon açıldığında "Merhaba," diye cevap verdim. "Ben Jaxon Trent. On iki kırk iki Fall Away Lane. Polise ihtiyacımız var. İki adam evime zorla girdi. Ambulansa gerek yok."

Telefonu kapattım ve Jared'e uzattım. "Ben yatmaya gidiyorum," dedim ve sonra uzaklaştım. "Polislere sabah rapor vermek için geleceğimi söyle."

Juliet'in beline sarıldım, dizlerinin altından tutup kaldırdım ve onu önümde kucaklayarak merdivenlerden yukarı taşıdım.

Banyoya girip kapıyı arkamızdan tekmeleyerek kapattım ve onu tezgâhın üzerine koydum. Işıkları yakmayı atladım ve bunun yerine lavabo tezgahının üzerinde duran mumu yaktım.

Alnı hemen göğsüme düştü ve omuzlarının titrediğini hissettim. "Seni seviyorum," diye fısıldadı.

Ensesini sıkarak saçlarını öptüm. "İyi misin?" diye sordum.

Göğsüme doğru başını salladı ve ben de onu geri çektim, babamın açtığı kesiğe bakmak için çenesini yukarı kaldırdım.

İnce kırmızı çizgi kanamayı durdurmuştu ama suçluluk duygusu beni ağırlaştırıyordu. "Hastaneye gitmeliyiz," dedim endişeyle.

Başını sallayarak gözlerini kapattı. "Ben iyiyim," diye bana güvence verdi. "Gitmek istemiyorum. Sadece sen ve ben. Başka kimse olmasın."

Evet. Ben de hissettim.

"Buraya gel." Onu kenardan çektim ve tişörtü başının üzerinden kaldırarak ince, gri kumaşın yerde birikmesine izin verdim.

Aceleyle duşu açtım ve kıyafetlerimi çıkarıp onun yanına geldim. İç çamaşırını bacaklarından aşağı sıyırdı ve ben de bacaklarını belime sararak onu yukarı kaldırdım.

Bizi küvete taşıdım, üzerimize dökülen sıcak suyun rahatlatıcı dokunuşuyla ikimizin de vücudunun ürperdiğini hissettim. Otururken, arkama yaslanmasını sağladım ve vücudunu kendiminkine yaklaştırarak ona sıkıca sarıldım. Yanağı omzuma yaslandı ve ben de yarattığımız bu karanlık, sıcak ve rahat mağaranın tadını çıkararak gözlerimi kapattım.

Evet, kaçıyorduk. Kilitli bir kapının ardında ve duş alma kisvesi altında, ama bunu hak etmiştik.

Bu gece nasıl mücadele ettiğini hatırlayarak sırtını daireler çizerek ovdum. Benim için nasıl savaştığını.

Jared dışında kimse bunu yapmamıştı.

Juliet'in dünyasını alt üst etmek, onu dışarı çıkarmak için yola çıkmıştım ama sonunda onun dünyasını tersine çeviren ben olmuştum. Ben onun için savaşmıştım, ama o da benim için savaşmıştı ve onu içeri almaktan korkmuş olsam da, her şeye değmişti.

Onsuz hiçbir şeyin önemi yoktu. Dudaklarını boynuma gömdü ve ben de kollarımı beline doladım.

"Sonsuza kadar burada kalmak istiyorum," dedi, sesi daha sakin geliyordu. Bunu duymak hoşuma gittiği için gülümsedim.

Şakağını öptüm. "Sonsuza kadar."

BÖLÜM 29

JULIET

Sonsuza kadar duşta kalmadık. Üç gün sonra çantalarımızı hazırlamış ve uçak biletlerimizi almıştık.

Yeni yürüyüş çantamı Jared'in bagajına atarken Tate, "Hiç makyaj yapmamışsın," diye gözlemledi.

Çantayı Jax'inkinin yanına sığdırmaya çalışarak yere bıraktım. "Biliyorum."

"Ve bir beyzbol şapkası takıyorsun." Sanki bir açıklama bekliyormuş gibi bunları işaret etti.

Bagajı kapattım ve ona bilerek gülümsedim. "Bu dünyanın sonu değil, Tate. Ayak tırnaklarım hâlâ kırmızı."

Kollarını kavuşturmuş, kararsız görünüyordu. Benim için endişeleniyordu. Ya da beni özleyecekti. Her iki durumda da, bu iyi hissettirdi.

Polis Thomas ve arkadaşını hapse götürdükten sonra Jax ve ben iki gün boyunca evden çıkmadık. Hayatımın en güzel iki günüydü.

Uyuduk, yemek pişirdim, konuştuk, dirseklerinin iç kısmının gıdıklandığını öğrendim ve o beni takip etmeden odadan çıkabildiğim neredeyse hiç zaman olmadı.

Birbirimize aşıktık.

Jax de dikkatinin dağılmayacağı bir zaman istediğine karar verdi.

Geçen gece ben uyurken internete girmiş ve bir seyahat planlamış. Yeni Zelanda'ya.

Çıldırdım, ama iyi anlamda değil.

Ben uyandığımda Bass Pro Shop'a gidip bize malzeme almıştı bile. Oturma odası patlamış bir kamp alanına benziyordu. Sırt çantaları, içinde arıtıcı olan su şişeleri, uyku tulumları, ilk yardım çantası, kıyafetler ve ayakkabılar. Benim kıyafetlerimi ve ayakkabılarımı bile seçmişti!

"Piliçlerin alışveriş yapması çok uzun sürüyor ve bizim zamanımız yok. Ben bunları seviyorum. Bunu giyeceksin."

Tek sorun, başlamam gereken bir işimin olmasıydı!

"Onları aradım. Sonbaharda başlayabilirsin. Herkes beni sever, endişelenme."

Ha?

Ve Yeni Zelanda'ya iki gidiş-dönüş bileti, oradayken harcanan paradan bahsetmiyorum bile? Bunu ödemesine izin veremezdim!

"İadesiz biletler, bebeğim. Kullanmazsak boşa gider. Ve bu beni k ı z d ı r ı r . Beni kızdırma."

Uyku tulumunu açıp bir saat boyunca test etmeme yardım ettikten sonra sonunda pes ettim.

Oh, Tanrım, teslim oldum! Elimle kendimi yelpazeleyerek arabanın etrafında Tate'e doğru yürüdüm. Jared bizi havaalanına götürüyordu.

"Peki, ne zaman giriyorsun?" diye sordu.

"Hong Kong'da uzun bir aktarmamız var," dedim. "Seni oradan ararım."

Üç haftalığına gitmiş olacaktık ve döndüğümüzde güz dönemi başlamak üzereydi. Jax beni Clarke'ta onunla birlikte okula yazdırmıştı ama ben kredi almakta ısrar etmiştim. Henüz nerede yaşayacağımdan emin değildim ama bu konuda endişelenmeme gerek kalmayacağına dair bir his vardı içimde.

En azından duş almaya ve yemek yemeye geri dönen annemi kontrol etmeye ve pasaportumu almaya gittiğimde, biraz daha kıyafet topladım ve onları Jax'in evine getirdim.

Tate uzandı ve bana sarıldı. Kollarımı ona doladım ve sıkıca sarılmasının keyfini çıkardım.

"Yeni Zelanda," diye düşündü. "Hep oraya gitmek isterdin. Hatırlıyorum da *Ulusal Coğrafya*."

Biraz güldüm ve geri çekildim. "Aslında ben yürüyüş yapmak istiyordum," diye belirttim. "Ona Yosemite'ye bir yolculuğun da harika olacağını söyledim ama o..."

"Evet, o Jax." Başını salladı. "Kendine ait bir aklı var. Bu konuda iyi şanslar." Ama sonra hayretle başını salladı. "Senin adına çok mutluyum."

"Korkuyorum." Gergin bir nefes verdim. "Ama onun için deli

oluyorum." "Biliyorum." Yüzü biraz düştü, düşünceli görünüyordu.

Gözlerimi kıstım, sesindeki hüznü fark ettim.

"Tate?" Eğildim. "İyi misin?" Sessizce sordum. "Yani, sen ve Jared. Geçen günkü barbekü. Bir sorun mu var?"

Gözlerini kırpıştırdı, rahatsız görünüyordu ama sonra yüzüne bir sırıtış yerleştirdi. "Hâlâ benim için endişeleniyorsun, ha?" diye şaka yaptı. "Sakin ol. Burası lise değil. Jared ve ben iyiyiz."

Onu daha fazla sıkıştırmak üzereydim ki, kolların başımın üzerinden geçtiğini ve yüzümün tam önünde bir kemer kopardığını görerek sıçradım.

"Jax!" Yüzünde kendinden memnun bir sırıtışla arabanın diğer tarafına doğru yürürken güldüm, kalbim boğazıma sıçradı.

Kemeri getiriyor. *Kahretsin.*

"Tamam, evet, bana seyahatinle ilgili her şeyi anlatma, tamam mı?" Tate alay etti. İkimiz de tekrar sarıldık ve Jax arka kapıyı açarken o da beni takip etti.

"İkiniz de derslerinize kayıt yaptırdınız, değil mi?" diye sordu. "Çünkü döndüğünüzde kısa kesiyorsunuz."

"Her şey hazır," diye cevap verdi Jax ama sonra gülümsemem düştü.

Tate'in arkasında, annemin kaldırımdan karşıya geçtiğini görebiliyordum.

Açık pembe pamuklu eteği ve kolsuz beyaz bluzunun içinde yağmur gibi görünüyordu. Saçları gevşek dalgalar halinde aşağıya doğru sarkıyordu ve mükemmel bir şekilde spreylenmişti.

Günlerdir ilk kez midem bulanıyordu ve onunla sessiz sokağın ortasında karşılaştım. Eve gittiğimde bana iyi davranmıştı ama ütülenmiş kıyafetlerine ve mükemmel yüzüne bakınca ne bekleyeceğimi bilemedim. Beni utandırmasını ya da Jax'e karşı acımasız olmasını istemiyordum.

"Her şey yolunda mı?" Tedbirli bir şekilde sordum.

Gözleri düştü ve nefes alış verişi düzensizleşti. "Evet, her şey yolunda. Ben sadece..." Kulplarından tuttuğu alışveriş çantasına uzandı ve bir zarf çıkardı.

"Üniversite hesabınızdaki paralar." Elleri titreyerek zarfı bana uzattı. "Bu bir kasa çeki, o yüzden iyi sakla."

Üniversite param mı? Yutkundum, zarfı aldım ve nedense ya ağlamak ya da yüzüne geri fırlatmak istediğimi hissettim.

Gözlerini kıstı, dudakları titrerken hâlâ yere bakıyordu. "Ve, um..." Dudaklarını yaladı. "Dün kuaförde ydim," dedi ve endişeyle çantaya uzandı. "Sana bunu aldım.

Güneşten yıpranmış saçlar için şampuan, güneş kremi ve biraz dudak kremi ve seyahatinizde akşam dışarı çıkıp çıkmayacağınızı bilmiyordum ama isterseniz... belki biraz saç ürünü veya... makyaj malzemesi, size... gönderebilirim-"

"Anne." Koluna dokundum ve ona doğru eğildim. "Böyle iyi. Teşekkür ederim," dedim omuzlarının gevşediğini görünce.

"Birkaç hafta sonra görüşürüz." Çantayı aldım.

Omuzlarını ve yüzünü düzelterek başını kaldırdı. "Jaxon." Kibarca başını salladı. Yan tarafıma baktım ve Jax'i orada gördüm.

"Bayan Carter." Kolunu bana doladığında derin sesi bir uyarı gibiydi. Gülümsememi gizlemek için dudaklarımı büktüm. Jax'in anneme "Bayan Carter "dan başka bir şey diyeceğinden şüpheliydim.

Çekingen gözleri tekrar benimkilere kaydı ve dönüp uzaklaşmadan önce yarım bir tebessüm etti. Hâlâ ne düşüneceğimi bilmiyordum. Belki de bir şeylerin peşindeydi. Belki de evde kalıp onu bir doktora götürmeliydim.

Ya da belki sonunda mutluydum ve bunu kabullenmek zorundaydım.

Jax beni içeri çekti. "Hazır mısın?" diye alay etti. "Pansiyonlar ve zorbalık mı?"

"Öyle misin?" Ona gülümseyerek meydan okudum. "Bizi kaydettirdiğin bu çok günlük yürüyüşlerde ve rafting gezisinde Wi-Fi var mı?"

Beni çevirdi ve göğsüne doğru çekti. "Duş yok. Yatak yok." "Ve bikini yok," diye şarkı söyledim.

Gözleri büyüdü ve ben de kendimi beğenmiş bir şekilde başımı salladım. "Evet. Paketlemedim." "Ya istediğine karar verirsen?"

Kaşlarımı oynattım. "Bu da heyecanın bir parçası."

Beni kucağına aldı, bizi Jared'in arabasına götürürken gözlerimin içine baktı. "Sen küçük vahşi bir şeysin, bunu biliyor muydun?"

Dudaklarımı alnına bastırdım ve fısıldadım, "Merak etme. Ayak uydurabilirsin."

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.